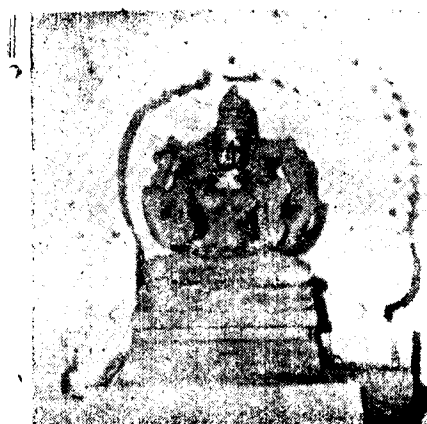

SRI SIDDHESWARI PEETAM GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

391

1971

COURTALLAM

Sri. Siddheswar Peetam

Golden Jubilee Souvenir

1971

Q2.21197'N22

N71

1570, 198

Acknowledgment

—•••••

We express our grateful thanks to all the patrons of the Peetam who graciously blessed the function with their kind messages and to all those who helped the successful publication of the Souvenir with their esteemed advertisements, scholarly contributions and liberal donations. We owe a deep debt of gratitude to His Holiness Jagadguru Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami, Sri Siddheswari Peetadhipati, Courtallam for His Blessings and valuable guidance.

Courtallam }
4-10-1971 }

Members of Editorial Committee :

C. V. S. Ramakrishna, M.A;B L;
Editor
T. S. Ramanath, B A.,B.L ,
B. Satyanarayana, B A ,
Ravooru Venkata Satyanarayana Rao,
Pandit V. V. Sarma, *Vidyabhushana*
S. Anjaneyulu Pantulu

The Founder Peetadhipati
H. H. Late Sri Sri Siva Chidananda Saraswati Swamiji
Sri Mouna Swamigal (1868 - 1943)

The First Peetadhipati
H. H. Late Sri Vimalananda Bharati Swamiji
(1878 - 1950)

391

With the best compliments from

The Producers of

SHARADA CHHOTI BAHEN SASURAL HAMRAHI
BETI BETA DAADI MAA MILAN RAJA AUR RUNK
JEENE KI RAAH

&

The Latest Offering

“ K H I L O N A ”

with SANJEEV KUMAR, JEETENDRA & MUMTAZ

Produced by : L. V. PRASAD

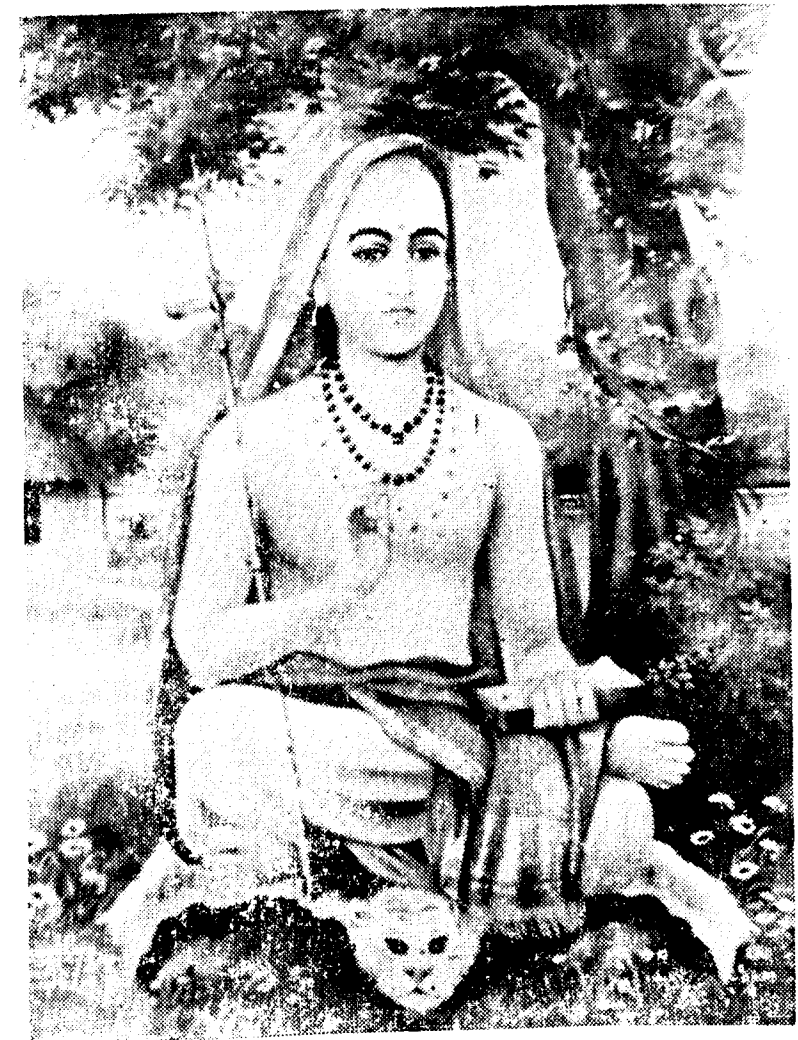
Music : LAKSHMIKANT PYARELAL

PRASAD PRODUCTIONS PRIVATE Ltd.

2, Sarangapani Street, Theagaraya Nagar,

MADRAS-17

Branches : BOMBAY BANGALORE & HYDERABAD

Jagadguru Adi Shankaracharya

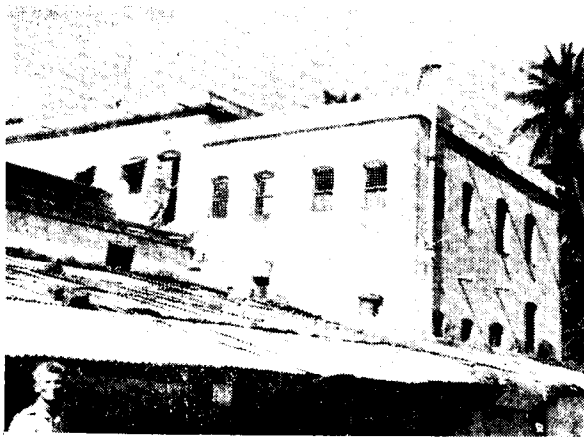
Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami

Swamiji with President Giri - on 9th June 1971

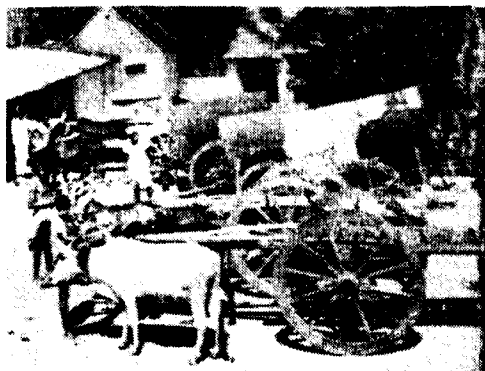
Swamiji with Madras Governor and his Wife.

Residential Quarters of Swamiji in the Mutt (Swamiji is seen on the top door way)

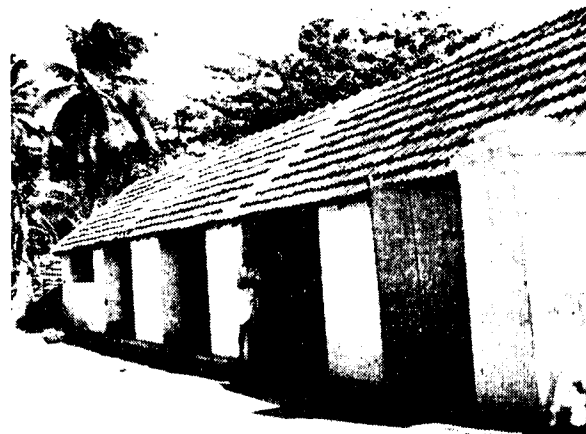
Swamiji and the Cows

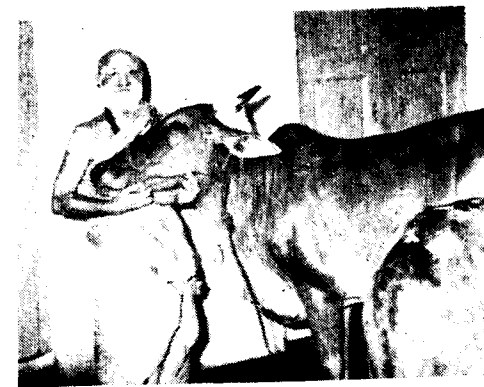
Bullock Carts with Bullocks

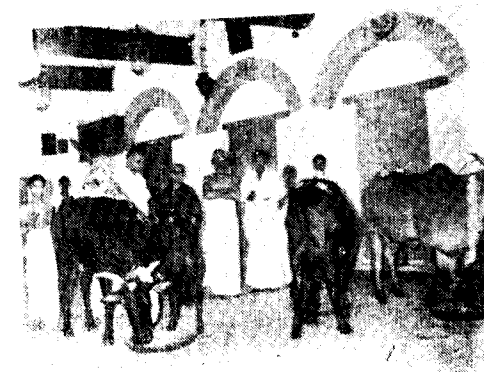
Main water falls in Courtallam

Quarters for Servants of the Mutt

Swamiji performing Go - Puja

Devotees witnessing Go - Puja

"Gosala" in the Mutt

కుర్తాళం ఆశ్రమంలో దేవతా విగ్రహములు

శ్రీ దండపాణి

శ్రీ మానస్వామివారి సమాధి లింగము

శ్రీ హనుమాన్

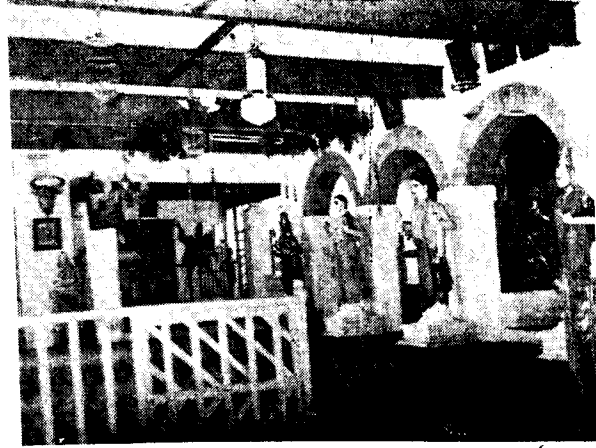
His Holiness Jagadguru
Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji
Sri Siddheswari Peetadhipati.

కుర్తాళం ఆశ్రమంలో పూజామందిరం - దేవతా విగ్రహములు

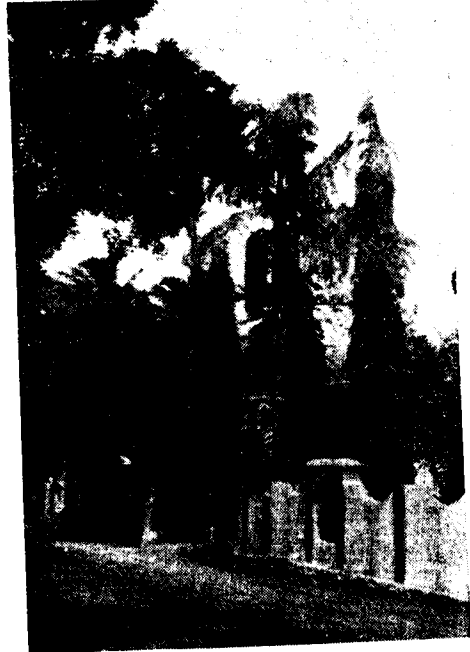
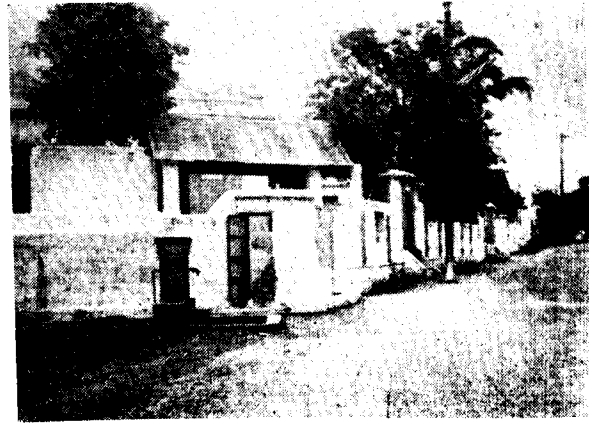
కుర్తాళం ఆశ్రమ దృశ్యములు

ఆశ్రమ ముఖద్వార దృశ్యము

ఆశ్రమములో పూజా మందిరము

His Holiness Jagadguru Sankaracharya
Sri Sri Srimadabhinava Vidyatheertha Mahaswaminali
Sri Sringeri Peetadhipati.

श्रीजगद्गुरु शृंगेरी श्रीमदभिनवविद्यातीर्थ स्वामिभिः ॥

कुट्टालक्षेत्रवर्ति मौनानन्द सरस्वती प्रतिष्ठापित दत्तात्रेयमन्दिरस्थ
श्रीसिद्धेश्वरी पीठाधिपति त्रिविक्रमरामानन्द भारतीस्वामिविषये नारायणस्मरण
पूर्वकं विरचित शशुभाशिषस्समुल्लसन्तु ।

भवद्भिः 26-9-71 तमे दिवसे लिखितं विज्ञप्तिपत्रं आपाम ।
अस्मत्परमाचार्य श्री जगद्गुरु सच्चिदानन्द शिवाभिनव नृसिंहभारती महा-
स्वामिनां कृपापात्रैः श्री मौनानन्द सरस्वती स्वामिभिः प्रतिष्ठापितस्य श्री सिद्धेश्वरी
पीठस्य पंचाशद्वत्सराः अतीताः । आगामिनि वत्सरे पीठस्य सुवर्णमहोत्सवं
संपादयितुं भवन्तः कृतोद्यमास्सन्ति । उत्सवस्य भद्रपरिपूरयेऽस्मदाशिषोऽ-
पेक्ष्यन्त इति पत्रतः प्रापयामहे ।

भवन्तः महान्तं यत्न मास्थाय पीठस्य समुन्नतिं विदधत इति विदन्तो
वयं सुवर्णोत्सवोऽयं भवत्संकल्पानुसारं सर्वभद्र श्रीगारदा चन्द्रमौलीश्वरयोः
अकम्पानुकम्पया प्रवर्ततां ।

पीठचेदं सुचिरमभिवर्धतामित्याशास्महे ।

शृंगेरी
4-10-71 }

इति नारायण स्मरणम्

Vasantharao Venkata Rao,
Research officer,
TELUGU AKADEMI.

University Road, Himayatnagar,
HYDERABAD-29
7-10-71

RASHTRAPATI NILAYAM
BOLARUM
(Andhra Pradesh)
September 14, 1971.

May it Please your Holiness, PRANAMAMS.

I am extremely grateful to your Holiness for the kind invitation. Due to pressure of work here, I am obliged to deny myself the opportunity of participating in the Golden Jubilee celebrations of SRI SIDDHESWARI PEETAM.

PEETAMS are perennial Sources of Energy. Man refuses to learn how to tap it, only to his discomfiture. The large-Scale magic of Science, unfortunately, is luring man from his true path that leads him to Salvation. Hope lies only in the efficacy of Peetams like SRI SIDDHESWARI PEETAM in reclaiming the misguided unfortunates. Spirit never succumbs to flesh, though, some-times the latter seems to have a short hold on the former. I believe that the present turmoil is a prelude to the Spirit reasserting ITSELF for the establishment of Dharma.

Wishing the function grand success.

WITH PRANAMAMS
YOUR SISHYA PARAMANU

Venkata Rao

To,
H. H Jagadguru
Sri Trivikrama Ramananda Bharati
Swamiji of
Sri Siddheswari Peetam, COURTALLAM

I am glad to know that the Golden Jubilee of Sri Siddheswari Peetam will be celebrated in October, 1971. I send my congratulations and best wishes on the occasion.

V. V. GIRI

Secretary
TO THE VICE-PRESIDENT
OF INDIA
NEW DELHI

10th September, 1971.

Dear Sir,

The Vice-President is glad to know that the Golden Jubilee celebrations of your Peetam will be held on 10th October, 1971 and sends his best wishes for the success of the celebrations.

Yours faithfully,
V. PHADKE

KAUDIAR PALACE

TRIVANDRUM

26th July 1971.

On the occasion of the Golden Jubilee of the Sri Siddheswari Peetam, I send my 'Pranams'. May the Peetam continue to bless humanity and uphold our great Spiritual Heritage in greater measure in the future.

RAMA VARMA

JUDGE,
High Court of
Andhra Pradesh

HYDERABAD
Dt. 18-9-1971

Dear, Mr. Satyanarayana

I am very glad to learn that to mark the Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetam, a Souvenir is being published.

An institution like the Siddheswari Peetam carries its message and anything I can say is needless. The Mutt illuminates many dark spots of Society. The only thing I can wish for on this occasion is that the Divine grace of the deity may continue to inspire the devotees of the Mutt.

Yours sincerely,
V. PARTHASARATHI
JUSTICE

Judge,
High Court of
Andhra Pradesh.

HIMAYATNAGAR
HYDERABAD-29

D/ 16-9-1971

Sri Siddheswari Peetam otherwise known as Mounaswami Mutt at Courtallam owes its present existence to the untiring and sincere efforts of the present Swamiji. The Swamiji has been able to maintain the institution in the most upto-date manner. This is due not only to his being good scholar in Telugu, Sanskrit and English, but also due to his experience gained by him as a lawyer before he took over the reins of the Peetam. I congratulate the Committee for the idea of celebrating the Golden Jubilee of the Mutt. I wish every success for the celebrations and prosperity for the Mutt.

M. KRISHNA RAO
JUSTICE

S. SURYANARAYANA RAJU
Minister of state (Forests)

HYDERABAD
Dated 14-9-1971

A. BHAGAVANTHA RAO
MINISTER FOR HANDLOOMS AND
CO-OPERATIVE FACTORIES & LAW

HYDERABAD
D/ 18th Sep. 1971

Dear Sri Satyanarayana,

I am happy to learn from your letter of 11th September that a 'Souvenir' is being brought about on the occasion of the Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetam, Courtallam and that the 'Souvenir' will contain articles contributed by saints and savants on Hindu Philosophy.

I had the privilege of meeting Shri Swamiji for the first time at Vizianagaram about 10 years back and receiving the blessings of Shri Swamiji from time to time. I know that Sri Swamiji of Courtallam is a very learned scholar and a great Saint. Sri Siddheswari Peetam is doing yeoman service to Hindu religion. I am greatly impressed by Shri Swamiji's lectures and his simple way of teaching to devotees.

I wish the Golden Jubilee Celebrations every success.

Yours Sincerely,
S. SURYANARAYANA RAJU

I am glad to know that you are bringing out a Souvenir on the occasion of Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetam containing various articles on Hindu philosophy. The essence of all religions consists of perpetual examination and perpetual conquering of lower passion. Reading of our own religion refreshes ourselves in the essentials of the absolute goodness. Hinduism is the most ancient of all the living religions. It is said philosophy of Hinduism is not meant for intellectual curiosity and their speculation. It is a guide to the path of life; it spiritualises human existence.

I wish all your endeavours in the direction of conducting an enquiry into fundamentals of Hindu philosophy would be purposeful as to make us grow from intellect to spirit. I wish all your efforts every success.

Yours sincerely,
A. BHAGAVANTHA RAO

P. CHANDRA REDDY
Chief Justice (Retd.)

8/6 Nungambakkam High Road,
MADRAS-34.

17th September 1971

It is with much pleasure that I write a few words of tribute to Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamiji on the occasion of the Golden Jubilee Celebrations of the Siddheswari Peetam, Courtallam, founded by the famous Rishi Mounaswami.

I came into contact with the Swamiji 30 years ago when in his POORVASHRAMA he was practising as an Advocate at Masulipatam and used to come to me at Madras on professional business in connection with appeals in the High Court at Madras.

Even in those days, none would have failed to be struck by some of his attractive qualities, simplicity, affability, uprightness and detachment. Like the Hindus of old, he gradually cut off all the worldly ties. In those days, he seems to have been visiting the Siddeshwari Ashram at Courtallam. I am not surprised that the then Pitadhipathi should have been impressed by those spiritual qualities of our Swamiji that attract the spontaneous respect and allegiance of people who came into contact with him and should have chosen him as his successor to the Peetam.

Even after he became the Peetadhipathi, the Swamiji was gracious enough to remember me and see me when he visited Hyderabad and later in Madras when I was acting as the Governor.

In the middle of June 1966 when I stayed at Courtallam for a few days, I visited the Siddheswari Ashram which struck me as a haven of peace and spirituality.

India has always been a land of saints and sanyasins. We have always held them in the highest respect because it is they who have kept alive our moral, ethical and religious values through times of stress, turmoil and change. Although these sanyasins have renounced all things worldly in their personal lives, they have dedicated themselves to the moral and spiritual uplift of the people around them. To these men of spirit, we owe a great debt. Even today many living examples of such men come readily to our minds. It is to this band of men that our Swamiji belongs.

Religious, ethical and spiritual values have always formed such an essential part of the life of our country; it is they which gave cohesion to our social fabric and made it enduring. Today there is danger of these values being eroded. The danger comes from the so-called forces of modernity. If the erosion goes unchecked, our culture and society will disintegrate.

It is to men like our Swamiji that we instinctively turn to keep alive the flame of our ancient values and ward off the baneful influences by their example, teachings and beneficial influence.

May the Swamiji long continue his beneficial work among us! This is my prayer to the LORD ALMIGHTY.

B. V. SUBBA REDDY, B.A., B.L.
SPEAKER

A. P. LEGISLATIVE ASSEMBLY
HYDERABAD,

KOILKUNTALA, KURNOOL DT.
D/ 26th September 1971.

Dear Sri Satyanarayana,

I thank you very much for your letter of 8th instant for a message on the occasion of the Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetam. It is a matter of gratification that a committee of philanthropic minded persons have been formed for conducting Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam, the only Andhra religious institution in South which has been rendering signal service in the field of religion. I need hardly emphasise the fact that at a time when people are losing respect for moral values on religion, it is highly necessary to encourage and foster religious institutions of this nature for propagating Hindu Dharma and religion. I am sure that a Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam which propose to Celebrate in the next month will go a long way to make the people realise the cherished objectives of the institution. Let me wish your function all success.

With good wishes,

Yours sincerely,
B. V. SUBBA REDDY.

FELICITATIONS

My heart rejoices to send my Prayers and Felicitation on behalf of Sri Santi Ashram, the Mission of peace to His Holiness Sri Pujya Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji Maharaj, the present Peethadhipahti of Sri Siddheswari Peetham for his longest life of Peace.

May His devoted and dedicated life of service to the cause of Humanity continue to be a Blessing to all the Children of God in the East and the West.

May God bless all the members of Sri Siddheswari Peetham Golden Jubilee Committee with success and Peace. For World Peace let us chant now the VEDIC PEACE CHANT.

PEACE CHANT

May there be Peace in the Heavens!

Peace in the Sky!

Peace across the Waters!

May there be Peace on Earth!

May Peace flow from all the herbs, plants & trees

May all the Celestial Beings radiate Peace!

May Peace Pervade the Four Quarters!

May Peace be unto All!

OM!

OM!

OM!

May the Peace in our hearts lead to the Peace of the world, for it is the Individual Peace that paves the way to World Peace.

With the Richest Blessings of Sri Rajarajeswari Amma Varu.

Loka Samastha Sukhino Bhavanthu.

OMKAR

May Peace be unto All!

OM!

OM!

OM!

ఆదర్శపూర్వకముగా నారాయణ స్మరణలు

కుర్తాళం జలపాతాల దుచి మరిగిన నాకు 3-4 సంవత్సరాల నుండి మౌనస్వామి మతము - సిద్ధేశ్వరీ పీఠము పరిచితమైంది. పరిచితమేకాదు - పరమమాన్యమై పోయింది. నేటి పీఠాధిపతులు పూజ్యులు శ్రీ త్రివిక్రమ రామానందభారతీ స్వాములు వారి ఆదరణ ఆప్యాయతలు నన్ను చిరఋణిగా చేసుకొన్నాయి.

“తపసా నామ కిమసాధ్యం” అనిన భట్టబాణుని పలుకుకు ప్రాణం పోసిన ఆధునిక ఋషి సత్తముడు మౌనస్వామివారు. పెదవి మెదలించకనే కాలు కదిలించకనే సుహృద ప్రాంతమైన తమిళరాష్ట్రంలో ఆంధ్రులకు గర్వకారణమైన ఘనకార్యాన్ని వారు చేసి చూపించారు. సిద్ధేశ్వరీ పీఠము మౌనస్వామి మతము ఆంధ్రజాతి గౌరవానికి శాశ్వత చిహ్నము

“క్రియాసిద్ధి స్సత్వే భవతి మహతాం నోపకరణే” అనిన ఆర్యోక్తి మౌనస్వాములు వారి విషయంలో పదే పదే జ్ఞప్తికి వస్తుంది. వారి తపశ్శక్తికి యిప్పటికి స్వాములవారి మేధాశక్తితోడై పీఠప్రళస్తి మతమహిమ విపులప్రళస్తిని విరచిమ్మింది. ఆ దివ్య పురుషులకు నా జోహార్లు. నెలపు.

మకాం : కళ్యాణదుర్గం

తేది : 22-9-71

శ్రీరామకృష్ణానంద

ప్రెసిడెంట్

అఖిల ఆంధ్ర సాధు పరిషత్

ఎడిటర్ : “గీతావాణి”

KARUMUTTU THIAGARAJAN

MADURAI
7th October, 71

I thank Sri Siddheswari Peetam Golden Jubilee Celebrations Reception Committee for their kind invitation to the Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam and wish the function all success.

Karumuttu Thiagarajan

T.C.R. KOTHANDARAMA RAJU, B.A., B.L.,
DISTRICT & SESSIONS JUDGE

TIRUNELVELI
Date : 8-10-71

Sir,

I am very glad to know about the Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetam in Mutt premises, Courtallam, on the 9th and 10th October, 1971.

I heartily thank you for your kind invitation to attend the function.

I wish the function all success.

T. C. R. Kothandarama Raju

With the best compliments from

The Producers of

SHARADA CHHOTI BAHEN SASURAL HAMRAHI
BETI BETA DAADI MAA MILAN RAJA AUR RUNK
JEENE KI RAAH

&

The Latest Offering

" K H I L O N A "

with SANJEEV KUMAR, JEETENDRA & MUMTAZ

Produced by : L. V. PRASAD

Music : LAKSHMIKANT PYARELAL

PRASAD PRODUCTIONS PRIVATE Ltd.

2, Sarangapani Street, Theagaraya Nagar,

MADRAS-17

Branches : BOMBAY BANGALORE & HYDERABAD

With best compliments from

SREE BAJRANG JUTE MILLS LIMITED

GUNTUR (A. P.)

(Regd. Office: 178, Mahatma Gandhi Road, CALCUTTA-7)

Telephone: 21992

Grams: "BAJRANG"

Leading Manufacturers of:

H. V. C., D. W. Gunnies

and Famous "BAJRANG" Brand Jute Twine
of All Varieties.

CONTENTS

MESSAGES

ENGLISH SECTION

	Page
1. List of Advertisers	5
2. Editorial	Sri C.V.S. Ramakrishna, M.A.,B.L. 37
3. Courtallam	41
4. Sri Mounaswamiji	Tinnevely Gazettee 43
5. "	Sri T. L Venkatarama Aiyar 44
6. "	" K. S. Ramaswami Sastrigal 44
7. "	" R. S. Sankar Aiyar 47
8. "	" V. N. Viswanatha Rao 48
9. "	" Konda Kotaiah 49
10. "	" L. S. Parthasarathi Aiyar 51
11. "	" N. Ramadas Iyer 51
12. The Life of Sri Mounaswamiji	" Konda Kotaiah, B.A.,B.L. 53
13. Sri Satchidananda Sivabhinava Nrisimha Bharati Mahaswami	" T. Ramalingeswara Rao 55
14. Samadhi Worship-its importance	" K.V. Subbaratnam, B.A.,B.L. 58
15. Sri Vimalananda Bharati Swamiji	" S. V. Ramadas 62
16. "	" S. P. Sankara Iyer 63
17. "	" Bh. Rama Rao, B.A.,B.L. 66
18. The Doctrine of Sankara - A Sociologists point of view	" T. Ramalingeswara Rao 70
19. Gospel of Concentration	" Y.S.R. Chandran, M.A.,LL.B. 77
20. Music and Moksha	Dr. S. Venkata Subramonia Iyer M.A.,Ph.D. 80
21. Indian Art and Yoga	Dr. C. Satyanarayana, M.B.B.S. M.S.,D.L.O.,F.I.C.S.,F.C.C.P. 83
22. Voiceless Voice	Sri K. Sambasivarao I.D.A.S. 90
23. Triumph of Talent	" Y. Sambasivarao, B.A.,B L. 93
24. My Reminiscences	" S. Nataraja Nadar 95
25. Sree Siddheswari Peetam	" R. Sankara Narayana Iyer 97
26. "	" D. V. Sivarama Rao 99
27. My experience with My Sadguru	" Sanaka Rama Rao 100
28. My Master Sri Vimalananda Bharati Swami	" M. Subbarao M.A.,B.SC.,B.Ed. 104
29. A Homage to His Holiness	" T. S. Ramanathan B.A.,B.L. 106
30. The crisis in the youth of today	" M. S. Koteswaran, M. A. 110

			Page
31.	5. Pon Vizha Polika	Sri M. K. Jagannadha Raja	205
	6. Annai Vaibhavom (Navarathri)	„ A. Ramakrishna Sarma	206
32.	7. Mukhthi Pera	„ Kousthubamani	210
	8. Nanri Sollava Mudiyum ?	„ L. Shanmugasundaram	211
33.	9 Dharani Peetam	„ K. C. Pitchumani, B.A., B.L.	217
	10. Engum Niraikinra Povil	„ Mani Koteswaran	220
34.	11. Sanyasi Dharmangal	„ H. H. Sri Ramananda Saras-	227
		wathy	
35.	12. Chitthaveli Iswariye	„ K. Rajagopalan	232-A

MALAYALAM SECTION

1.	1. Sarada Peetha & Siddheswari Peetha	Sri V. Sankara Iyer, M.A.	233
2.	2. Tunjattur Gurunatha & Adhyatma Ramayana	„ E. V. Pillai	237
3.	3. Gitayinte Mahatvam	„ Pandit V. V. Sharma,	241
4.	4. Samskrithathinde Punaruddharam	„ N. E. Muthuswami M.A., M.Ed.	245
5.	5. Sarama	„ V. V. S.	248

Advertisement: The Hyderabad Allwyn Metal Works Limited, Hyderabad-18. 232-D

Front Cover Page:- SRI RAJA RAJESWARI AMBAL
Installed in the Mutt by Sri MCUNASWAMIJI

OUR ADVERTISERS

The Andhra Bank Ltd., Hyderabad	2nd Cover Page
The Vijaya Lakshmi Mills Ltd., Coimbatore-8	3rd Cover Page
The Andhra Sugars Ltd., Tanuku	4th Cover Page
Prasad Productions PVT. LTD., Madras	Two Special Positions
Maharashtra State Lottery, Bombay-32 (BR)	9
The India Cements Ltd., Madras-2	10
S. V. L. Real Estates, Madras-17	11
Krishna Conductors Private Ltd., Madras-17	12
Indian Overseas Bank, Madras-2	13
United Transport Company, Hyderabad-12	14
T. V. Sundaram Iyengar & Sons Private Ltd., Madurai	15
The Britannia Biscuit Co., Ltd., Madras-50	16
The Travancore Rubber & Tea Co., Ltd., Trivandrum-4	17
Madras Refineries Ltd., Madras-6	18
Narayana Radio Stores, Vijayawada-2	19
P. S. Subbaraja & Co., Tenkasi	20
Southern Asbestos Cements Ltd., Madras-2	21
A Well Wisher	22
Arjee Constructions, Kovilpatti	23
T. M. Jambulingam, B.A., B.E.(HONS) A.M.I.E., M.S.E.I., M.I.S., F.I.V., Madurai-2	24
Chandamama Publications, Madras-26	25
Madras Cements Limited, Rajapalaiyam and Southern Asbestos Cements Ltd., Rajapalaiyam	26
The Sarangapur Cotton Mfg., Co., Ltd., Ahmedabad-8	27
Modern Cafe, Vijayawada	28
Thanjavur Textiles Ltd., Thanjavur	29
Tuticorin Salt & Marine Chemicals Ltd., Tuticorin-2	30
B. N. K. Press (P) Ltd., Madras-26	31
Lakshmi Enterprises, Madras-17	32
Shree Bajranga Jute Mills Limited, Guntur	Special Position and - 33
Jayanti Textiles, Secunderabad	34
Tagore's Home, New Era Institute, Secunderabad	35
Angu Vilas M. V. Muthiahpillai (Firm), Dindigul	35
The Coronation Litho Works, Sivakasi	36
The South Indian MFG. Co., Madurai	36, 260
P. Sivaramayya & Sons, Vijayawada-1	38
Vasudeva Vilasam Nursing Home & A. M. Pharmacy, Trivandrum	38
Satyanarayana Medicals, Guntur	43

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

31. Sri Guru Dattatreya Matam, Nellore	Sri M. V. Subba Rao, B.A., B.L.	Page 113
32. Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamighal	Sri D. Ramachandra Rao, B.A.	115
33. My Devout Hope	„ Gnanananda Bharati Swamighal	116
34. Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami	„ B. Satyanarayana, B.A.	117
35. Sri G. V. Srinivasarao	„ G. DattatreyaSarma, B.A., B.L.	120(A)

TELUGU SECTION

T 1. Sri Raja Rajeswari Ambashtakam		121
2. Sri Mounaswami Vari Charitra	Sri Konda Kotaiah	122
3. Bhagavat Pujiyapada Sri Vimalananda Bharati Swami	„ Marella Subba Rao M.A., B.Sc., B.Ed.	124
4. Sri Mounaswamulavari Divya Samsruti	Sri Kamaraju Adinarayana Sarma	127
5. Suvarna Pada Kruti	„ Marella Subba Rao M.A., B.Sc., B.Ed.	130
6. Sri Vimalananda Bharati Swami Vari Jeevita Charitra	Sri Karumanchi Kondalarao B.A., B.Ed.	131
7. Padya Kusumanjali	„ Kolipaka Venkata Apparao	137
8. Sri Siddheswari Peetam Courtallam	„ Bhatlapenumarti Satyanarayana	138
9. Sri Courtall Peeta Sandarsanam	Sri Gurujada Raghava Sarma	143
10. Sri Courtala Kshetram Sri Mounaswami Mattam	„ Guntaka Narasaiah Pantulu	145
11. Sri Vimalananda Bharati Swami	Late Sri Katuru Venkateswararao	147
12. Sarvotkrushta Sringeri Sarada Peetam	Sri Tummalapalli Ramalingeswara Rao	148
13. Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami Charana Kamalamulaku Vinathi	„ Hari Radhakrishna Murti	151
14. Kshetra Kshetrajna Samyogam	Sri Sadvidya Prabhadevi	152
15. Sri Sankara Vidyalayam, Bapatla	„ Panguluru Sri Ramachandra Rao B.A., B.L.	155
16. Abhinandana Tarangam	Sri Vajipeya Yajula Rama Subbarayudu B.A.	158
17. Bhanumandala Madhyastha	Sri Bala Tripura Sundari	160
18. 'Amma'	Sri Chintalapudi Sanyasirao	162

19. Shadadhvatitharupini	Sri M. Bhanumati	Page 163
20. Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamulaku Namaskriyanjali	Late Sri Sthanam Narasimha Rao	164
21. „	„ "Antevasi"	165
22. „	„ Kolipaka Apparaya Sarma	172
23. Bhagavad Gita-Anustana Vedanta Darsanam	H. H. Sri Kesavatheertha Swamivaru	173
24. Sri Trivikrama Ramananda Bharati Padya Kusumanjali	Sri Vedula Venkata Sastri	174 (s)
25. Vijnana Khani Vimalanandulu	„ Guruzada Raghava Sarma	174 (s)
26. Bhagavat - Tatvam	„ Kolipaka Venkata Apparao	174 (s)
27. Sri Sankara Mutt, Hanumanulupeta, Vijayawada-3	„ S. Anjaneyulu Pantulu	174 (s)
28. Sri Dattatreya Ashramam, VZA.	„ B. Satyanarayana	174 (s)
29. Sri K. Lakshmikanthanda Yogi	„	174 (s)
30. Sri Surampudi Venkateswarlu	„	174 (s)
31. Sri Dasa Sesha Swami	„	174 (s)
32. Smt. Damaraju Lakshamma	„	174 (s)
33. Late Srimati T. Janikamma	„	174 (s)
33. Sri Chidananda Saraswati Swami	„	174 (s)

SANSKRIT SECTION

1. Asissrimukham Sree Trivikrama Ramananda Bharati Swaminaha Siddheswari Peetadhipathyaha	„	175
2. Guruvandanam	Sri V. Venkatarama Sarma	176
3. Sri Siddheswari Peeta Vruttanta Sangraha	„	177
4. Panchakam Pancharatnamcha	„ V. Venkatarama Sarma	179
5. Sri Siddheswari Peeta Prasamsa	„ Jatavallabhula Purushottham	183
6. Brahma Vidya Rahasyam	Sri Mudigonda Venkatrama Sastry	184
7. Vande Mahi Cha Tham Vaneem	„ Hari Brothers	189
8. Abhinava Darsanam	„ J. Madhava Rama Sarma	191

TAMIL SECTION

1. 'Kulasekharum Makanmayum'	Sri S. Lakshminarayanan, M.A.	193
2. Vaalaruvum Noolaruvum	„ S. V. Mani, B.A., B.L.	197
3. Malaivalar Kathali	„ Thayumana Swamigal	200
4. Penkuvalaikkar Malaraal	T. R. Rajarajeswari, B.Sc.	201

Vinnapamula Sitaramaiah & Family, Guntur	52
Raja Rajeswari Stores, Hyderabad	57
Garapati Garage, 1959, Vijayawada-3	61
Smt. & Sri G. Sankaran, Vijayawada-3	65
Bhaskar Silk Emporium, Bhaskar Picture Palace, Chilakaluripet	65
Aditya Commercial Corporation, Vijayawada	76
Khadi Mandir, Bangalore-2	79
M/s. Amarchand Sharma, Secunderabad	82
Gowra Krishnaiah Setty & Son, Adoni	89
Sri A. Srimulu, Madras-7	96
Meda Oil Trading Co., Anantapur	98
Southern Roadways Private Ltd., Madurai	109
Arumugam Annamalai Industries, Madurai-11	112
Ganesh Industries, Punalur	120
Vusirikala Nataraju & Co., and Surya Agencies, Vijayanagaram	120 (B)
Hyderabad Asbestos Cement Products Ltd., Hyderabad-18	120 (C)
V. Venugopal Mudaliar & others, KG. Fields	120 (D)
The Mithra Agencies, Vijayawada-2	126
Suvarna Tobacco Co., Guntur-2	129
Indo Machine Slate Works, Markapur	130
Chegu Krishna Murthy & Co., Guntur-2	136
Indian Medicine (Sales) House, Vijayawada-2	142
G. M. Hanumanthappa Setty Sons, Anantapur	144
T. G. Krishnaiah Setty & Sons., Adoni	146
Gongadi Ramappa Honne Lingappa Oil Mills, Anantapur	150
Sri Kusuma Haranath Engineering Co., Secunderabad	154
Vemula Puttaiah, Seshaiyah & Co., Kalluru R. S.	161
Ravikindi Appaiah, Anjaneyulu & Co., Chilakaluripet	162
Sri Sankar Manures Depot, Vijayawada-1	171
Kaza Kutumbarao & Son, Vijayawada-1	174 (a)
Amalgamated Enterprises, Kumbakonam	174 (aa)
The Eye Cold Lotion Depot, Proddatur	174 (ab)
Panduranga Enterprises, Vijayawada-3	174 (ac)
S. Gopalakrishnan, B. Sc., M. D., Madras-4	174 (ad)
Mrs. & Mr. Muthu Veerappan, B. E., M. S., Mem. A S M E Annamalai Nagar	174 (ae)
Virudhunagar Textile Mills Ltd., Virudhunagar	174 (af)
Automotive Manufacturers Pvt. Ltd., Vijayawada-2	174 (ag)
Sri Rama Popular Service Pvt. Ltd. Tirunelveli	204
Madura Coal and Coke Supplying Co., Madurai	223
Meena Silk House, Tenkasi	224
Immanuel Saw Mill, Tenkasi, Pankajam Electricals, Tenkasi	224
Parasu Textiles, Madurai and A. V. N. Studio, Tenkasi	225
The Rajapalayam Coop. Milk Supply Society Ltd. Rajapalayam	226
S. K. Periswamy Thevar, Vallam	226
Sri Meenakshi Press, Tenkasi	249

Uma Textiles, Tiruchirapalli-3	249
Rajakumari Talkies, Vijayawada-1	250
Apsara Cinema House, Vijayawada-2	251
Rajapalayam Brick and Tile Workers Ind. Co-op. Society Ltd., Rajapalayam	251
R. Srinivas & Bros, Madurai-1	252
Jaya Stores, Tuticorin-1	252
R. Subramanya Iyer, Tenkasi	253
S. V. Andi Mupanar & Sons, Vallam	253
Mysore Coffee & General Stores, Tenkasi	254
Sri Maruthi Trading Co., Kalluru R.S.	254
R. V. S. Rav & Sons, Guntur-1	255
Hand made Paper Industry Khadi & V. I. Commission, Bombay-56	255
Loyal Textile Mills Ltd., Kovilpatti	256
K. A. Ramasamy Raja & Co., Tenkasi	256
Sekar Coffee MFG. Co., Salem-2	289, 256
Mouli & Sons Engineers Pvt. Ltd., Coimbatore-9	257
Kankatala Appalaraju & Co., Visakhapatnam	257
SK. KR. KN. Ramanathan Chettiar & Co., Madurai-9	258
Rao & Rao Enterprisers, Vijayawada-2	258
Lakkaraju. S. Satyanarain, Kakinada	259
Polisetty Somasundaram Pvt. Ltd., Guntur-1	260
Kesari Kuteeram Pvt., Ltd., Madras-14	261
Sri Viswanatha Picture Palace, Chilakaluripet	261
M. V. Subbarao & Co., Hyderabad	262
Sri Sivananda Industries, Vijayawada-2	262
Sri Durga Hardware Stores, Vijayawada-1	263
Swadeshi Khadi Vastralayam, Hyderabad	263
Anna Lingaiah Iron Co., Vijayawada-1	264
Meclec Industries Private Ltd., Hyderabad-12	264
Andhra Khadi Bhandar, Nagapur	265
Bharat Gramodyoga Bhandar, Bombay-28	265
Gelli Krishnamurty Bros. & Co., Vijayawada-1	266
A. V. M. Productions, Madras-26	267
Sree Venkateswara Auto & General Enterprises, Vijayawada-2	267
Ramakrishna Tractor Auto Agencies, Vijayawada-7	268
Sundaram Industries Private Ltd., Madras-6	269
The Easun Group, Madras-1	270
Vavilla Ramaswami Sastrulu & Sons, Madras-21	271
Aki Krishnaiah & Co., Vijayawada-1	271
Bharat Steel Enterprises, Vijayawada-1	272
The Lotus Typewriter & General Agencies, Vijayawada-2	272
Steel Syndicate, Vijayawada-1	273
Sri Roland Mineral Exports, Gudur and Sri V. Balakrishnareddi, Gudur	273
Sri S. Sreenivasulu Naidu, Gudur and Sri Swarn Mica Supplies, Gudur	273
Sri V. V. Govindarajulu, Bellary and Sri V. J. Mohan, Bombay-19	273
Laxmi Producers Brokers Co., Bombay-3	273

Bhimas Group of Hotels, Tirupati	274
Directorate of Gur & Khandasari Industry, Bombay-56	274
Lakshmi Films & Lakshmi Combines, Vijayawada	275
Muruga Prasad Company, Tuticorin-1	275
Navayuga Films, Vijayawada	276
India Motor Parts & Accessories Limited, Madras-2	277
The Andhra Engineering Co., Pvt. Ltd., Vijayawada-3	278
Central Bank of India, Bombay-1	279
Dalmia Cement (Bharat) Limited, Dalmiapuram	280
Lakshmi Films, Vijayawada	281
Jagadesh Tyres, Vijayawada	282
Veecom Laboratories, Vijayawada-4	282
The Poorna Pictures Private Limited, Vijayawada-3	283
Jayalakshmi Pictures, Vijayawada	283
Jothee Films, Vijayawada	284
Rajshri Pictures, Vijayawada	285
D. R. G. Panakalarayudu Sons, Guntur-3	285
Sodhan Central Cottage Industries Society, Vijayawada-2	286
Fruit Processing and Preservation Industry, K & V I C Bombay-56	287
Vijaya Steel Corporation, Vijayawada-1	287
Dharmavaram Silk House, Vijayawada-2	288
Gobar Gas Scheme, Khadi & V. I. Commission, Bombay-56	288
B. Seshagirirao & Sons, Vijayawada-1	289
Raja Industries, Tenkasi	290
C. Lakshmi Narasimham Sons & Co., Nellore-2	290
Venus Company, Vallam	291
Premier Metal Works, Vijayawada-7	291
Mopeds India Ltd., Tirupathi	292
Saroja Mills Limited, Coimbatore 5	293
Reliance Electricals, Madras-4	294
Kiran Textiles, Bombay-3	294
Bezwada Motor Stores, Vijayawada-2	295
Chandru Agencies, Vizianagaram-1	296
Sakti Engineering Company, Vijayawada-2	296
Sitalakshmi Mills Limited, Madurai-6	297
Khadi & Village Industries Commission	297
Tellakula Jalayya Company, Guntur-3	298
Hyco Fabrics, Hyderabad-29	299
Sri Ramakrishna Junior College, Cuddapah	300
Non-Edible Oils and Soap Industry, Khadi & V. I. Commission, Bombay-56	300

PRIZES GALORE

I N

MAHARASHTRA STATE LOTTERY

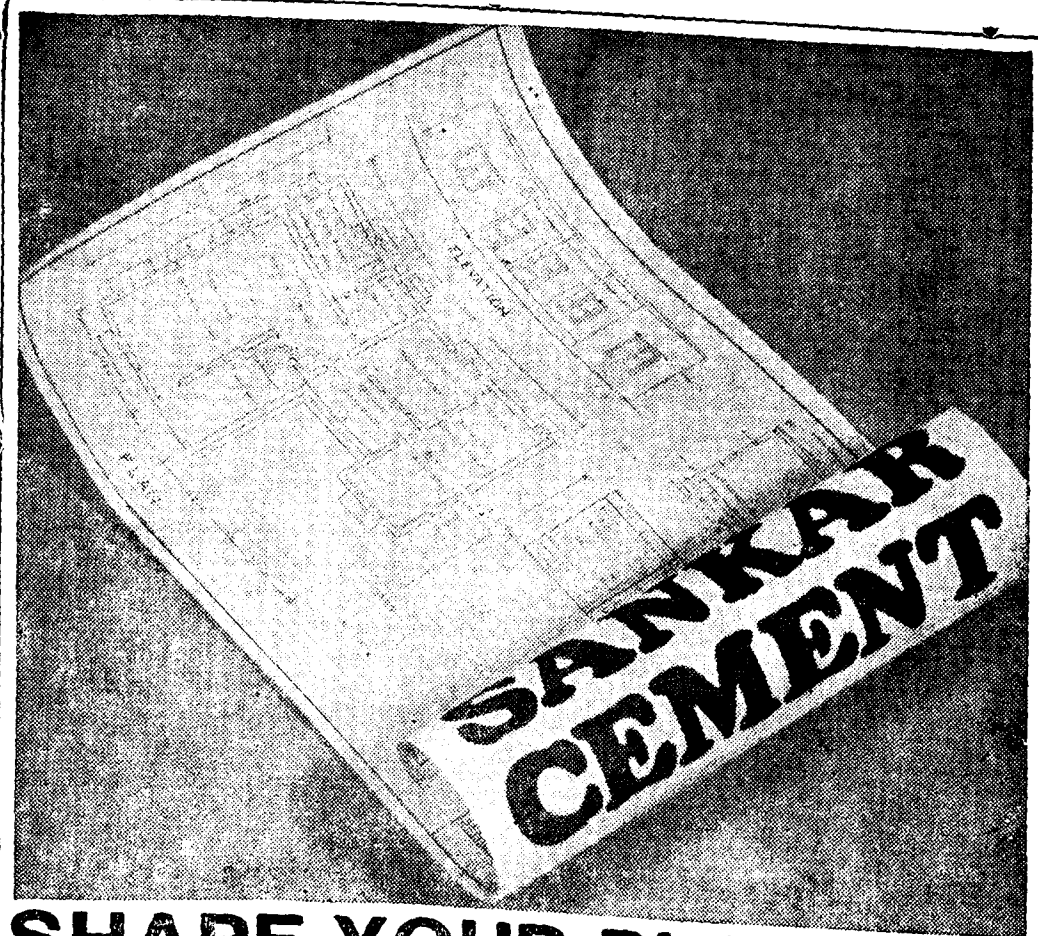
TWO DRAWS IN A MONTH

More than 24,000 Prizes

WORTH

RS. 26,45,000

EVERY MONTH

**SHAPE YOUR PLANS IN
A CONCRETE WAY.**

**SANKAR
CEMENT**

USE SANKAR the
quality CEMENT

Accumulated manufacturing experience
of more than two decades goes into
each bag. Assures quality,
strength and durability.
Conforming to ISI Specifications.

THE INDIA CEMENTS LTD.,
Madras-2.
Factories: SANKARNAGAR & SANKARI

For free-technical advice contact:
CEMENT SERVICE BUREAU
'The Grove', Madras-18.

Criterion-ICT 2239

OBEISANCE

TO

SRI RAJA RAJESWARI AMBAL

AND

Present Peetadhipati

Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji

OF

Sri Siddheswari Peetam

COURTALLAM

S.V.L. Real Estates

2-A, MADLEY ROAD, T. NAGAR,

MADRAS-17

TELEPHONE: 443347

KRISHNA CONDUCTORS Private Ltd.

Manufacturers of:

A. A. C. & A. C. S. R. Conductors

Regd. Office:

Anjaneyapantulu St.,
Labbipet, VIJAYAWADA-2,
Phone No. : 4934

Works:

TADEPALLI, Guntur Dt.,
Andhra Pradesh,
Phone No. : 5550

Branch at:

No. 5, Vidyodaya 1st Cross Road,
T. Nagar, MADRAS-17
Phone No. : 443910

IOB PAYS MONTHLY INTEREST

IOB's Family Benefit Deposit Scheme helps to keep your savings intact and earn regular monthly income.

Interest is payable monthly on deposits kept with the Bank for a minimum period of three years.

You are invited to approach any of our branches in India for further particulars.

INDIAN OVERSEAS BANK

CENTRAL OFFICE

MADRAS - 2

With best complements from :

UNITED TRANSPORT COMPANY

MUKHTIAR GUNJ, HYDERABAD - 12

Grams: 'UTICO'

Phone: 41964

Transport Carriers To

M/s. BROOKE BOND INDIA Ltd.

T V S

Serve you

By

Serving

The Transport Operator

To give you

Efficient

Low-Cost

Transport

T. V. SUNDARAM IYENGAR & SONS
PRIVATE Ltd.,

TVS Building, West Veli Street, **MADURAI**

You can't beat-ém

eat-ém

BRITANNIA
BISCUITS ARE THE BEST

BRITANNIA *means quality*

BBC. 8888

Phone: 2249 Telegrams: "TRAT"

**THE
TRAVANCORE RUBBER & TEA Co. Ltd.**

PATTOM PALACE P. O.
TRIVANDRUM-4

**LARGEST
RUPEE
RUBBER
COMPANY
IN INDIA**

Producers of
All Varieties of Rubber

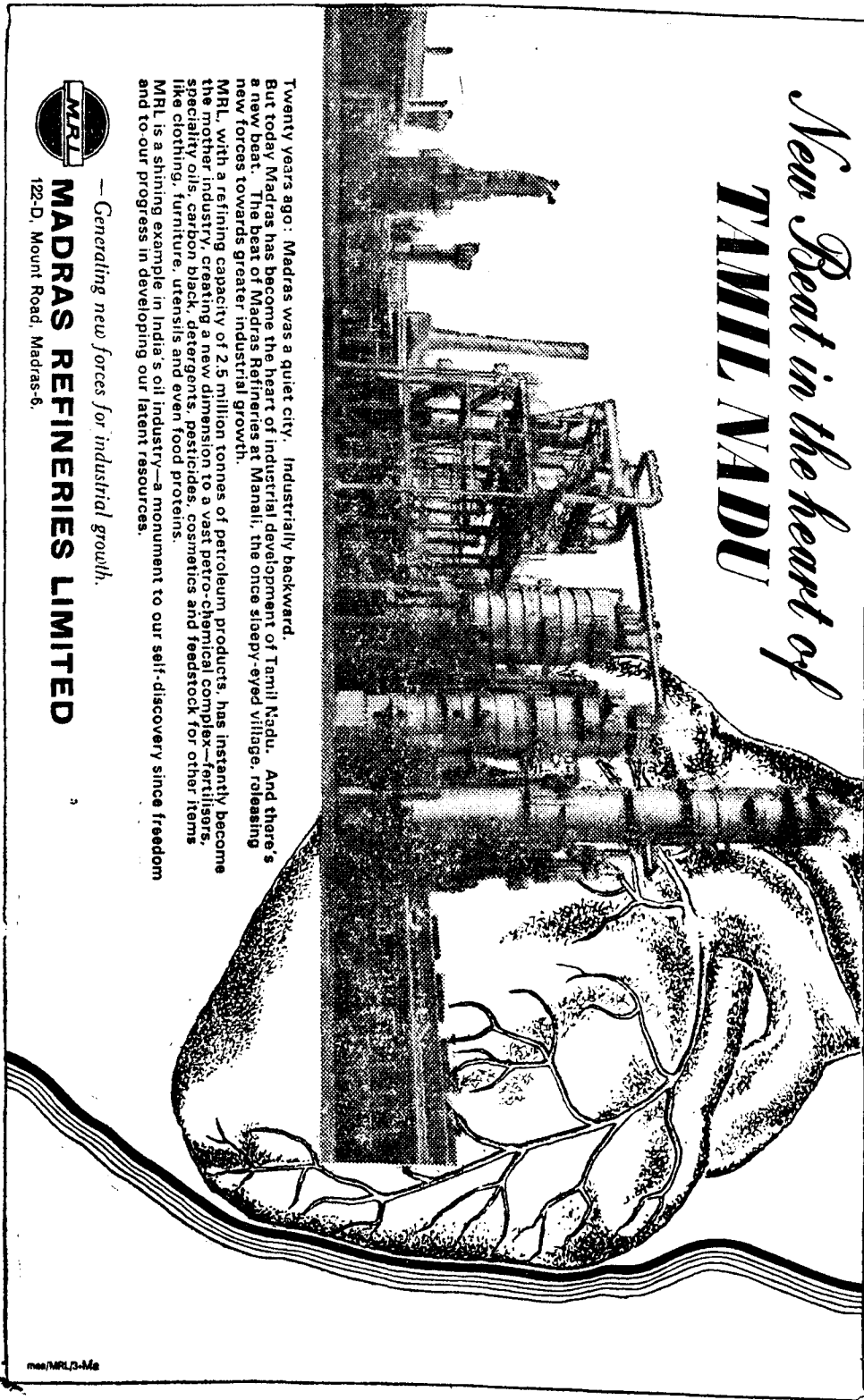
New Beat in the heart of TAMIL NADU

Twenty years ago: Madras was a quiet city. Industrially backward. But today Madras has become the heart of industrial development of Tamil Nadu. And there's a new beat. The beat of Madras Refineries at Manali, the once sleepy-eyed village, releasing new forces towards greater industrial growth.

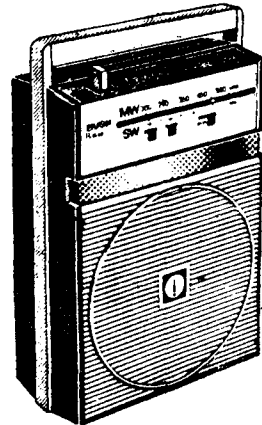
MRL, with a refining capacity of 2.5 million tonnes of petroleum products, has instantly become the mother industry, creating a new dimension to a vast petro-chemical complex-fertilisers, specialty oils, carbon black, detergents, pesticides, cosmetics and feedstock for other items like clothing, furniture, utensils and even food proteins.

MRL is a shining example in India's oil industry—a monument to our self-discovery since freedom and to our progress in developing our latent resources.

—Generating new forces for industrial growth.
MADRAS REFINERIES LIMITED
122-D, Mount Road, Madras-6.

బుష్ బరన్

రూ. 125 [టాక్సులు అదనం]

రెండు వాండ్ల ట్రాన్సిస్టర్ !
ఇంకా, అన్ని ఇతర ట్రాన్సిస్టర్ల కంటే ఎక్కువగా అమ్మబడుచున్న
బుష్ బారన్, బొనాంజా, బ్రేవో, బ్రిగేడియర్, బోనస్, బహమా-
వగైరావంటి రేడియోలకు ఈ రోజుననే మీకు దగ్గరగా ఉన్న బుష్ డీలర్లవద్ద
చూచి కొనండి !

ఆంధ్ర డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

నారాయణ్ రేడియో స్టోర్స్

ఫోను: 6489

విజయటాకీసు సెంటరు :: విజయవాడ - 2

The Largest Selling Transistar of India
BUSH BARON

You will be pleased to Buy one from your nearest Dealer

Distributors :

NARAYAN RADIO STORES VIJAYAWADA - 2

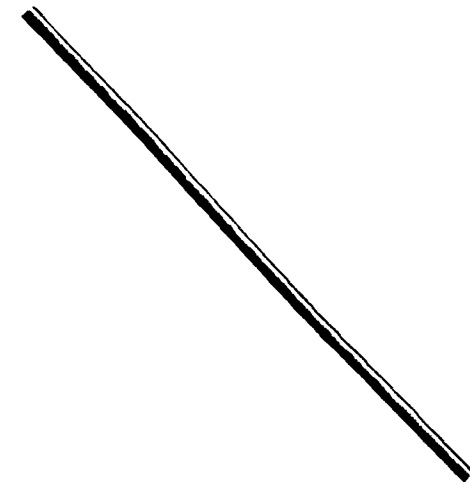
GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

With Best Compliments

From

A WELL WISHER

With best compliments from :

ARJEE CONSTRUCTIONS

CIVIL ENGINEERING CONTRACTORS

KOVILPATTI

With Sashtanga Namaskarams

to

Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

by

P. S. SUBBA RAJA & Co.

TIMBER, TILES and HARDWARE MERCHANTS

TENKASI

Tamilnadu

With Respectful Pranams to :

Sri Siddheswari Peetadhipati

Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji

FROM

SOUTHERN ASBESTOS CEMENTS Ltd.

CHORDIA MANSION, 150-A. MOUNT ROAD

MADRAS - 2

Manufacturers of "RAMCO" Asbestos Cement Roofing Sheets

Accessories, Rainwater Pipes, Gutters, Fittings etc.

Registered Office : Ramamandiram, RAJAPALAIYAM

Factory : ARKONAM

Sole Selling Agents : Raja Charity Trust, Post Box. No. 2768, MADRAS-2

Our appreciation for the Silent
and effective Service rendered
by the **Siddheswari Peetam** in
the propagation of the real
purpose of our lives and earnest
prayer for its growth and continued service.

T. M. JAMBULINGAM,

B. A., B. E. (Hons), A. M. I. E., M. S. E. I., M. I. S., F. I. V.

Engineer, Architect, and Wealth Tax Valuer

2, Kamala 2nd Street,

Ghinnachokkikulam,

MADURAI-2.

SRI SIDDHESWARI PEETAM

*With
Greetings*

from :

CHANDAMAMA

PUBLICATIONS

VADAPALANI

MADRAS-26

With the best compliments from

MADRAS CEMENTS LIMITED

(Manufacturers of the famous RAMCO Cement)

Regd. Office : RAJAPALAIYAM

Factory : Ramasamyraja Nagar, TULUKKAPATTI

and

SOUTHERN ASBESTOS CEMENTS LIMITED

(Manufacturers of the well known RAMCO Asbestos Products)

Regd. Office : RAJAPALAIYAM

Factory : ARKONAM

Sales Office : MADRAS

Sarangpur

WEAVES
PRESTIGE
IN FABRICS

- * VOILES * SAREES * DRESS MATERIALS
- * POPLINS * SHIRTINGS
- * 'TERENE'/COTTON SUITINGS
- * CAMBRICS * LENOS * DHOTIES
- * EMBROIDERED & PLEATED FABRICS
- * GENTS' & LADIES' HANDKERCHIEFS

**THE SARANGPUR
COTTON MFG. CO. LTD.,**

AMRAIWADI ROAD, P.O. BOX NO. 19,
AHMEDABAD-8.

Our Humble Homage to His Holiness

Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamiji

Sri Siddheswari Peetadhipati

on the Occasion of the
Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam,
COURTALLAM

SREE LAKSHMI VILAS Modern Cafe

Governorpet ... VIJAYAWADA

BOARDING & LODGING

Please Visit us

For Rooms to Suit your Taste
With tariff to Suit your Pocket
Just drop in any time
Tariff from Rs. 4 to Rs. 30.

Telephone : 4532

Grams: Modern Cafe

With the best compliments from :

TANJAVUR TEXTILES LIMITED

POST BOX No. 23

THANJAVUR

Fashion Starts With

GOOD FABRICS

Spinners of Good Yarn

FOR BETTER FABRICS

Manufacturers of :

Cotton Yarn Counts 20 to 100s Carded
Combed on Reels and Cones

K. Tiruvengada Mudaliar,
Managing Director.

Grams : GOODYARN

Phones : 315, THANJAVUR
83443, MADRAS

Madras Office : III Floor, "Chordia Mansions"
150-A, Mount Road. MADRAS-2

Telephone: { Office: 254
 { Factory: 97

Telegram: "REFINESALT"

**TUTICORIN SALT &
MARINE CHEMICALS LIMITED**

283-C, West Great Cotton Road

TUTICORIN-2

EXPORTERS OF COMMON SALT

Manufacturers of:

Industrial Grade Common Salt

Edible Common Salt

Salt Pan Gypsum

Light Magnesium Carbonate I. P.

Mineralised Cattle Licks

*With
Greetings*

from:

B. N. K. PRESS (P) LTD.,

VADAPALANI

MADRAS-26

With best Wishes from :

LAKSHMI ENTERPRISES

FILM PRODUCERS AND FINANCIERS

9, Habibulla Road, T. Nagar,

MADRAS - 17

(now under production)

“SAMPOORNA RAMAYANAM”

in Eastmancolor (Telugu)

Staring : S. V. Rangarao, Sobhanbabu, Gummadi, Dhulipala, Satyanarayana, Mikkilineni, Chandramohan, Arza Janardanarao; Krishnakumari, Chandrakala, Jamuna, Hemalatha, Kumari Padmini, Jr. Kanchana, Kanakadurga, Jhansirani, Leelarani and others.

Direction : BAPU

Camera : Ravikanth Nagaich, K. S. Prasad

Dialogues : Mullapudi Venkataramana, Arudra

Lyrics : C. Narayanareddi, Dasarathi, Arudra, Devulapalli, Gabbita Venkatarao

Art : A. K. Sekhar, Vali

Produced by: Nidamarti Padmakshi

Release by: LAKSHMI FILMS, Vijayawada

With best compliments from

SREE BAJRANG JUTE MILLS LIMITED

GUNTUR (A. P.)

(Regd. Office : 178, Mahatma Gandhi Road, CALCUTTA-7)

Telephone : 21992

Grams : “BAJRANG”

Leading Manufacturers of:

H. V. C., D. W. Gunnies

And Famous “BAJRANG” Brand Jute Twine
of All Varieties.

Homage to Sri Siddheswari Peetam

By

Sri M. Palaniswamy

JAYANTHI TEXTILES

Wholesale Dealers in Handloom Cloth

Kailas Market, Tobacco Bazar

SECUNDERABAD (A. P.)

Grams "EXPORT"

Phone: 72550

జయంతి టెక్స్టైల్స్

హోల్ సేల్ చేనేత బట్టల దుకాణం

క్వలాస్ మార్కెట్, పాగాకు బజారు, శికింద్రాబాద్ (ఆం. ప్ర.)

TAGORE'S HOME, NEW ERA INSTITUTE

(Registered Body)

Tagore's Home, New Era Institute has been established to foster, revive and spread our ancient and rich cultural heritage and traditions; to educate and inculcate in the rising generation, the ideals of Justice liberty and peace. It runs classes from Pre-primary to the Junior College level.

At the College level instructions are in three media - Tamil, Telugu and English.

The child practically from the cradle is nurtured and nourished to grow in the awareness of Divinity. The School and college begins with the invocation prayer and the pledge. The entire education programme is without government grant but recognised. Donations are not collected and seats are not sold.

M. S. Kotiswaran, M.A., (Col), Director.
Tagore's Home, New Era Institute,
6523, Paranjothi Street,
SECUNDERABAD-3.
Phone No : 72205

With best compliments from :

Dindigul Angu Vilas Scented Tobacco

taken with Pansupari tastes like sweet

DINDIGUL ANGU VILAS

M. V. Muthaiah Pillai (Firm) Scented Tobacco

available in packets and loose

Thirumathi K. A. Kamakshi Ammal
80, Govindappa Naicken Street, **MADRAS-1**

Phone: 32101

With best compliments of

Phone: 54 & 254 with PBX Extn. Estd: 1636

Grams: 'CORONATION'

THE CORONATION LITHO WORKS

'DHARMAVILLA BUILDINGS'

Post Box No. 2

SIVAKASI

Branch offices:

'Yusuf Mansion'

204 A, Khetwadi back road

BOMBAY - 4.

Phone No. 357737

'Thanjai Illam' 1st floor

3, Sami Reddy Street,

Egmore, MADRAS-8

Phone No. 20690

సైబల్

SAIBOL

POISON:

FOR EXTERNAL USE ONLY

Best Skin Ointment
For: CUTS, ITCHES, BOILS, ECZEMA
SCABIES PIMPLES ETC., ETC.,

Manufacturers:

THE SOUTH INDIAN Mfg., Co., MADURAI

దస్త్రీ ద్వారా :- సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్, (ఎజిసిస్)

విజయవాడ - సికింద్రాబాద్ - బెంగళూరు

THE NEED OF THE HOUR

A **A**di Sankara Bhagavatpada was born at Kaladi in the eighth century as an incarnation of God Siva at a time when our country was in the midst of chaos and confusion due to different religious dogmas. It was also a period of social and political unstability and upheavels. It was left to the divine hand of Sankara to bring in religious harmony by expounding the Advaita philosophy and the Vedic Scheme of life with the three - fold path of Bhakti, Jnana and Vairagya, and then followed a renaissance of Hindu Culture and religion.

Sankara accomplished his glorious task of bringing cultural and religious unity by an entirely new method and it was he that founded the Hindu Mutts for the first time, the Govardhan Mutt at Puri in the East, the Jyothir Mutt at Badari in the North, the Sarada Mutt at Dwaraka in the West and the Sringeri Sarada Mutt in the South. His chief disciples Padma Pada, Hastamalaka, Trotaka and Sureswara were put in-charge of the four Mutts as Mathadipathies. These Mutts have their own spiritual order by which their heads are popularly known, Ban and Aranya of Govardhan Mutt; Giri, Parvat and Sagar of Jyothir Mutt;

Tirth and Asram for Dwaraka Sarada Mutt, and Saraswati, Bharati and Puri for the Sringeri Sarada Mutt.

A Mutt or a Monastic institution is a centre of theological learning and every Mutt has its own spiritual family. Sankara had as his disciples only Brahmins probably for the simple reason that only for Brahmins (Dwijas) the 4th Asrama viz., Sanyasa is permissible according to the Vedas. Mitakshara and Manu Smriti have laid down the same dictum.

The four Mutts founded by Sankara have had their glorious history. The Mathadhipathies also encouraged their disciples to establish other Mutts under their supremacy. The former Peethadhipathi of Sringeri, Sri Nrisimha Bharathi Swami was responsible for founding the Siddheswari Peetam at Courtallam by Sri Siva Chidananda Saraswati Swami popularly known as Mouna Swami. Rich with enchanting natural beauty and serene environment and salubrious climate and healing water falls, Courtallam has been a resort not only for spiritual quest but also for health and tourism. Sri Vimalananda Bharati Swami succeeded Mouna Swami and the present Peetadhipathi Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swami

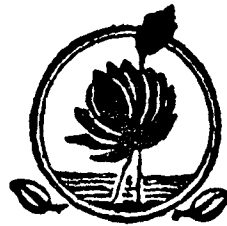
high order of discipline before initiation into the Holy Order. Arts, science and technology etc., can be taught to pupils along with similar training in schools and colleges which are under the management of Peethams so that soon they go out of the portals on completion of the academic career they would turn out to be literary men, scientists and technologists etc., of the same calibre, qualified to the same degree as any other in the field and at the same time endowed with a high sense of discipline, responsibility and a spirit of dedication and a spark of nobleness that could kindle nobleness in their disciples.

It would be quite in conformity with the origin and objects of the various Mutts and other religious institutions in the country if a well planned scheme for establishing and running educational institutions on the lines indicated above is formulated by their

Heads coming together and it can be very well hoped that the public will spare no effort to extend their whole-hearted co-operation and contribute their mite towards its fulfilment.

The need of the hour is, therefore, to bring about a reformation in the system of education aiming at a religious, moral and social regeneration in its totality and thus help development of the individual personality in its fullest form together with a harmonious development of all the faculties of man, physical and mental through personal and social life and if, unto this goal the dynamic personality of Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami takes the lead and lays the foundation during the Golden Jubilee Celebrations of Sri Siddheswari Peetham, it would be recorded in History in Golden letters as an epoch making event.

C. V. S. Ramakrishna,
Editor

COURTALLAM

Courtallam known as "The common man's health resort" is situated at an elevation of about 550 feet on the Southern arm of a deep bay in the Western ghats in Tirunelveli District. The town is about three miles south west of Tenkasi which is the nearest Railway Station. It is also accessible by good roads from important towns in the District. The place with a multifarious tourist appeal - cloudcapped mountain peaks, solemn temples, evergreen luxurious vegetation, salubrious climate and snow-white water falls, winding brooks with gurgling noises, melodious coquettes of birds perching in pairs on lovely branches, noisy monkeys ever ready to display their pranks especially with careless visitors has, no wonder, been a great attraction to tourists.

From Tenkasi Railway Station one can take the road directly to Courtallam. Proceeding from Tenkasi towards Courtallam, as one nears the "Elephant Bridge" which is at a distance of one furlong from the Tenkasi bus stand, the chilly air of Courtallam is felt.

The change of weather is felt more and more as one comes nearer to Courtallam. The temperature in Courtallam is easily about 15 degrees lower than in the surrounding areas, providing a climate which is pleasant and at the same time not oppressively cold. Visitors do not require warm clothing, nor is any special equipment necessary for coming to Courtallam. And above all, the common man who cannot afford a visit to Ooty or Kodaikanal can always look upon Courtallam as an alluring alternative.

Courtallam which has an invigorating climate experiences an annual rainfall of 58 inches, more than twice the average for the district. The fine period which is known as "Season" starts from June and ends by September. During this period the entire town is crowded by visitors from different parts of the country. The dawn of the season is indicated by the wavy clouds that encircle the mountain peaks. These often burst into mild thunders accompanied by lightning and break into rain, not torrential, but sweet embalming showers in the form of a light drizzle. As the rain drops continue to fall on the meadows, the place becomes romantic, the air becomes agreeable, nimbly and sweetly recommending itself to our gentle senses. As it drizzles throughout the day, the wind blows through the hanging clouds reducing the temperature. Even in the nights the weather is pleasant and the climate delightful. Throughout the season the town wears a festive appearance.

The Western Ghats with their alluring landscapes, with rivers and fields, provide the background for Courtallam. As one walks from the foot of the hills towards the top he notices the varied nature of the flora. The thick forests are inhabited by several carnivorous and herbivorous animals.

Courtallam is justly famous for fine Water Falls. There are eight in all. During the 'Season' and also from November to January, the period of the north-east monsoon, the Chittar is in full flood. At a height of 300 ft. the

river makes its final descent into level country and breaks into what is known as the main Falls. Here is exemplified the most striking natural beauty of the place. Seen from below, the river comes first into sight, rushing headlong from the forest above, over a sheer precipice; halfway down, a deep trough known as "Ponguma Kadal" breaks the fall. The water that comes out of this trough spreads itself into a beautiful cascade over the rock and it is this cascade that provides the best bathing spot in Courtallam.

Many Sivalingams are carved on the face of the rock and hence the water falling over them is considered as holy as that of the Ganges. It is a traditional belief that this water has also medicinal value as the stream flows through regions where medicinal herbs grow. Talking of the tonic effect of the bath in this Fall, Mr. Pate, in the Tirunelveli District Gazetteer says "The falling of the water, after the first shock is over, gives an indescribable feeling of pleasure; by its constant beating, it quickens the circulation and produces a fine glow all over the body and has besides the further good effects of dispelling languor, raising the spirits, exciting appetite and promoting digestion in a superior degree to any other kind of bathing that we are acquainted with. It has, in consequence of these virtues, together with the delightful climate of the valley itself, been the happy means of rapidly restoring many to health and comfort who, previous to their visit to Courtallam, appeared to be hastening to their graves. With Hindus the fall is equally efficacious as a means of washing away sins".

Courtallam is a place of pilgrimage for the Hindus and the Siva temple of this place is a famous one. It is believed to have been built in 7th

century A. D. and a legend associates the name of Sage Agasthya with the installation of the main idol in this temple. In the Sthalapurana, the place is referred to as "Thirukootachalam" mountain with three peaks, the God of the temple being the Lord of the mountain peaks "Thirukootachalapathi".

The Sthalaviruksha of the temple is "Jack tree" and the remnants of the old tree are still preserved in the temple.

The Township committee maintains a Children's Zoo, a beautiful Cultural Hall, two beautiful Parks with radio houses and Tourist bungalows, retiring rooms, rest houses, cottages and Choultries for the Tourists. The floating population during the season (June to September) will range between 30,000 to 35,000.

There are some decent private lodging houses and good Hotels and restaurants to cater to the needs of the Tourists.

Mention may also be made of Sri Mouni Swami Mutt which is also known as Sri Dattatreya Mandiram, established in 1916 in Courtallam by His Holiness Late Sri Siva Chidananda Saraswathi who is popularly known as Sri Mounaswami on account of vow of silence till he attained his siddhi.

The Mutt is situated on an important trunk road very near to the Main Falls. In the premises of the mutt, the T. T. Devasthanam constructed recently a Free Dharmasala at a cost of about Rs. 2 lakhs and placed it at the disposal of the Peetadhipati of the Mutt to provide accommodation to the Pilgrims. The Mutt has got several buildings of its own to give shelter to the devotees of the Mutt.

SRI MOUNASWAMIJI

Extract from the Tinnevely Gazette Supplement 1934

Volume II (Page 311)

The station (Courtallam) has also become famous in recent years as the head quarters of the Dattatreya Mutt built by a Brahmin Sanyasi, popularly known as Sri Mounanada Saraswati Swamigal. The Mutt stands about two furlongs from the temple fronting the road and in the midst of an extensive site. The Swamigal originally belonged to an orthodox family in Andhra Desa but had spent several years in South Arcot and Tanjore Districts, before he was found in the hills at Kuttalam and requested to establish the Dandayutha pani temple near the falls which was

done in 1909. He has been under a vow of silence for over thirty years and rounded the Mutt in 1919 which serves as his Head Quarters. He is an Advaitin (believer in Absolute Mounism) and in the Mutt there are shrines dedicated to Siva and Vishnu alike, the presiding Deity being Sri Raja Rajeswari or the Divine Mother. His disciples come from all classes of Hindus and include several Zamindars, merchants, lawyers and Government officials. The Swamiji is credited with intense yogic powers and is frequently sought after for his grace by devotees.

With best Compliments of :

SATYANARAYANA MEDICALS

BRODIPET, GUNTUR

With best compliments from

P. SIVARAMAYYA & SONS

(Estd. 1940)

Head Office:
Convent Street,
VIJAYAWADA-1
Phone: 3178; Resi: 7009

Branch Office:
5-4-1 (D) Ranigunj
SECUNDERABAD
Phone No. : 77335

Authorised Main dealers for
G. E. C. of India Ltd. for Krishna District
for G. E. C. Electric Motors, Pump-sets, Starters, Switches,
Fans, Lamps etc.

Stockists of
All kinds of Electrical Accessories, Cables, Conduit Pipes,
Accessories, Single Phase Motors, Pump-sets & Machinery Goods etc.,
Prompt Service is our Motto. Trial order is solicited

With the best compliments from

Vasudeva Vilasam Nursing Home

The Ideal House for all kinds of special Ayurvedic Treatments

Vasudeva Vilasam A. M. Pharmacy

A reliable house for all Ayurvedic Medicines for more than 80 years.

Fort, TRIVANDRUM - 1

Phone: 2736

is the latter's Chief disciple and nominee for the Peetham. The Courtallam Peetham is "going strong" due to the untiring and splendid work of the present Swamy.

Modern education has, no doubt, richly contributed to the intellectual and physical development of man and material progress in tremendous strides. Man has gone to celestial heights and there is no wonder if the legendary interplanetary travel became a reality sooner or later. At the same time we notice the world over a steep decadence in the essentials of character, viz., moral, ethical and cultural values, let alone spiritual values. It is accepted that the present degeneration is due to want of necessary emphasis on such values in the system of education. Spiritualism was embodied in the Hindu System of education itself and the Vedic Dharma was imparted to the pupils of all ages through the medium of Dharma Sastras, Puranas and Ithihasas etc. Catholicism being a unique feature of Hinduism has brought in one way a set back to Hinduism and Hindu Community in this century. There have been massive conversions to other faiths. The Hindu law of the Vedic Texts has also undergone a thorough change in respect of Marriage, Adoption, Succession, etc. Marriage is no longer a sacrament and divorce has become an easy way out of a domestic squabble. The family structure is fast changing and there is the threat of social disintegration even. Unfortunately 'Secularism' is misunderstood and in practice it is meant as 'no-religion'. There is no scope or opportunity at the school for the pupil to know about his own religion, much less about other religions. At this crucial juncture the Mutts in the country have a distinct

and prominent role to play in order to save man from becoming irreligious.

The number of schools and colleges in towns and cities is disproportionate to the population and there is urgent need for the right type of institutions which can impart education to the pupils in the real sense of the term. There are Mutts and Temples which are endowed with vast and valuable properties fetching fabulous income leaving a huge surplus year after year on meeting their maintenance and administrative expenditure. Such rich institutions could run schools and colleges where ever there is need. The best way of enforcing discipline among the students is by having residential schools and colleges with well qualified and dedicated teachers. Missionary zeal and spirit of dedication on the part of such teachers and the heads of the institutions would go a long way in bringing about a metamorphosis in the relations between the teacher and the taught and the entire complexion would change towards betterment of the outlook of the pupil as a fore runner to his career in life. Sanskrit, the treasure house of Indian Cultural Heritage which has hitherto been neglected should be given a right place in the curriculum even from the primary stage to enable the student to know what Indian culture had been in the past and to plan his future. No argument advanced against making sanskrit language compulsory in the curriculum sounds well and convincing, as all the original Indian texts and treatises were in sanskrit and the student would be losing the opportunity of studying the original texts by being compelled to depend on soul-less translations with all incidental disadvantages.

In all the Mutts the successor to the ruling Peethadhipati is chosen early in his boyhood and given training in a

SRI MOUNASWAMIJI

SRI Siva Chidananda Saraswathi popularly known as Mouna Swamigal, is one of the outstanding personalities who dominated the spiritual world in South India in recent times.

I have had myself the good fortune to know the Swami personally, and of my own experience I can say he was able to inspire all those who came near him with spiritual ideals. He was a Yogi and many are the anecdotes current of the miracles which he performed as a Yogi. He possessed also special knowledge of the medicinal properties of various herbs and was able, with their aid, to effect cures, where doctors had confessed impotence. The Swami was a friend of Sri Ramana Maharishi and Sri Seshadri Swamigal of Tiruvannamalai and spiritually belonged to their class.

—Hon'ble Justice

I. L. Venkatarama Aiyar,
Judge, High Court, Madras.

★ ★

I am proud to be and to claim to be one of the oldest and staunchest of the disciples and admirers of Sri Siva Chidananda Saraswati Swamigal more familiarly known as Sri Mouna Swamigal of Courtallam. It was in the year 1909 that I first came to know about him through my noble and pious friend, the late Mr. A. S. Krishnaswami Iyer,

who was at that time District Munsiff at Ambasamudram. My father, the late Professor K. Sundararama Iyer, was at that time the Principal of the Hindu College at Tinnevely and I was at that time District Munsiff at Tinnevely. Mr. A. S. Krishnaswami Iyer told my father and me that Sri Swamigal was an adept in yoga and was a devotee of Sri Raja Rajeswari Devi and had attained certain siddhis (occult powers). Even before then I had seen him once in 1908 in front of Dharani Peetam in the Siva temple at Courtallam, but at that time I knew nothing about him and merely prostrated before him and went away. He was even then under a vow of silence and used to be sitting in yoga day and night before the Peetam. None knew then where he had come from. He had been seen moving about in the Courtallam hills shunning company and wrapped in himself and putting a wall between him and others by his vow of silence. Even then he sat in front of the Peetam, his silence cut him off from the outside world.

Mr. A. S. Krishnaswami Iyer brought Swamiji to our house in 1909. My father and I felt drawn to Swamiji. There was a brightness about his face as well as a wonderful composure (Santhi). We felt the truth of the well-known scriptural statement ब्रह्मविद्याभक्ति ते मुखम्. Though Swamiji preserved his vow in silence unbroken, he was gracious enough to write his answers to our queries, also his queries to us. He was always kind and playful in regard to children and they always liked him exceedingly. In 1909 the then Pontiff of Sringeri (Sri Abhinava Nrisimha Bharati Swamigal) came to Tinnevely. I had the great privilege and happiness

of meeting him earlier at Watrap and Srivilliputtur and Rajpalayam in 1908 when I was District Munsiff at Srivilliputtur and of being initiated by him into certain holy mantras and into the study of the Bhagawad Gita. His Holiness spent his Chaturmasyam period at Papanasam near Ambasamudram. After being with him at Tinnevely, my father and I went to meet him at Papanasam. Sri Mouna Swamigal also came to meet him there. His Holiness asked him to construct a Mutt for Sanyasis at the holy place of Courtallam, as it was a place eminently suitable for Tapas and yet no mutt for ascetics existed there. Sri Mouna Swamigal agreed to do so. This was the real embryo of the great Mutt-cum-Temple now flourishing at Courtallam as the spiritual creation of Sri Mouna Swamigal.

One day Sri Mouna Swamigal came to my house at Tinnevely. He stayed that night also there. He preferred to stay that night in the street pial of my house. When my mother went out that night to throw the plantain leaves in the dust-bin in the street, she found Sri Swamigal in the Sirshasana posture for a long time and told us next morning about it. He left next morning for Courtallam.

Mr. S. Sundaram Iyer Mittadar of Pudukotah, was one of Sri Mouna Swamigal's earliest disciples like myself. He was a generous and loveable man and a loyal devotee and disciple. His unbroken service to the Swamiji for decades enabled the Mutt to be established and the shrines to be built.

So long as I was at Tinnevely Sri Mouna Swamiji used to come often to my house. At that time he would not eat with his own hands. The preparations were served on his leaf and I used

to mix them all up as per his command and roll them into a ball and place one mouthful after another into his right palm to be swallowed by him. Evidently this was a Sadhana to conquer the temptations of the palate. The Bhagawata rightly says जितं स्व जिते रसे Jitam Sarwam Jite Rase (When the tongue is conquered everything is conquered).

It was in 1910 that he had the Dandayuthapani Temple constructed on a portion of the Siva Temple site near a brook. He established also the image of Sri Sankaracharya there. There was no opposition at that time, but later on a slight opposition - more underground than open was raised to the installation of the Idol of Sri Sankaracharya.

The ceremony of the consecration of the above said shrine and the installation of the images was celebrated on an imposing scale and was attended by the elite of the District and by many disciples of Swamiji outside the District. I was then District Munsiff at Tinnevely, and present on the occasion. Mr. Sundaram Iyer took a prominent part in arranging the unique ceremony.

I had occasion when I was at Tinnevely to see some of the special Siddhis (Powers) which he had developed as the result of his austerity and yoga resulting in divine grace. He used to put his right hand inside his upper cloth and produce fragrant vibhuthi (sacred ashes) and kunkum and give the same to his devotees. When Rao Bahadur A. Sundara Sastri who was then the Public Prosecutor of Tinnevely and a most estimable and loveable man wanted to collect funds for the Hindu College and went to Sri Swamigal for blessings, the Swamigal put his right hand inside his upper cloth and produced a gold sovereign and gave it with his blessings. On

one occasion I saw a remarkable incident in Mittadar Sundaram Iyer's brother Narayana Iyer's house in Vannarapet at Tinnevely (Tirunelveli). Mr. A. Mahalinga Iyer who was then Science Assistant in the Hindu College, I and others were present. Swamigal took two bits of copper and asked two receptacles to be brought in which some coal was placed. Two blow-pipes were brought. Swamiji asked Mahalinga Iyer to blow the coals and flame and place the copper bit on the fire and utter the Gayatri Mantra and convert the copper into Gold. Swamiji brought some herb from the garden of that house and pressed the juice on the copper bit in the flame and uttered some mantra and blew the blow-pipe. After ten minutes we saw that his copper bit had a yellow shine while the other copper bit was of the copper colour. Mr. Mahalinga Iyer later tested Swamigal's copper bit in a retort with an acid and told me that the chemical reaction was that of gold. Often when going on journeys I have seen Swamiji producing coins by just putting his hand inside his upper cloth, and pay for buying a railway ticket. I do not know personally if he had other siddhis such as are called the *Animadi ashta siddhis* but what I have seen and stated above showed that he had the grace of some aspect of divinity (presumably Sri Raja Rajeswari who was his favourite deity).

Even after I left Tinnevely, he used to come often to the stations where I served as Judge and I used to go often to Courtallam to see him. When I was at Tiruchinapally, I found that he was taking only tender Neem leaves and milk. When I was at Tiruturaippundi, he initiated me into various mantras and gave me the images of Sri Krishna and Sri Mahalakshmi and Sri Raja Rajeswari for worship.

Later on he purchased the site of the present mutt from the Zamindar of Seithur and installed the various images such as Vinayaka, Dattatreya, Sri Rama and Lakshmana and Sita, Krishna-Anjaneya, Narasimha, Kameswara (Linga) and Rajarajeswari. This Mutt-shrine has become a famous Institution. He has established there a good religious library. I helped to get books therefor from the Travancore and Baroda and Kashmir States, and also presented my books. The Navarathri festival is the chief festival at the Mutt-shrine. The Vyasapuja also is grandly celebrated. Swamiji called the Peetam as Siddheswari Peetam mainly at my suggestion. He began also to give titles to his devotees and was kind enough to bestow the title of Asthika Mani on me.

He had innumerable disciples - all over India and especially in the Andhra Desa and Tamil Nad. I went with him to Zonnawada in the Nellore District and other places. He used to speak highly of the place called Mahalingam near Watrap in the Ramnad District and said that great Siddhas and saints lived there. He wandered all over India as Sanyasi and met Bhagvan Sri Ramana Maharishi often. I met in his company one Thenkai Swamigal who used to get cocoanuts and offer them to God and distribute them and give grass in plenty to cows. I have seen many great ascetics and Sadhus and Siddhas but though they were eminent and learned and pious they were not such adepts in yoga as Swamiji was and had not the powers and Siddhis which he had. He used only for his Mutt-shrine all the Kanikkais (gifts) in kind and in money given to him by his devoted disciples. I used to tell him often to establish a band of disciples who would

be experts in Yoga Sastra and Mantra Sastra and Ayurveda Sastra and Jyotisha Sastra. He promised to do so. But he attained Mahasamadhi before he could perfect that aspect of his mission. I am glad that the Committee of management appointed by him are putting up a shrine over his Samadhi. May the institution be always a live wire of spirituality as it was in his time!

I quote herein conclusion, two Sonnets which I wrote about him in my Sonnets - sequence entitled "THE TEMPLE OF BEAUTY".

I

"With shining eyes and calm and
happy face
And blessed with boundless life and
psychic peace,
The Mounaswami who had won
release
From passion's power by God's
almighty grace
Approached with sweet and
persuasive ways.
He drew men's hearts. The lower
self's decease
And higher self's intending sweet
increase
He had achieved within his mortal
days.
He yearned to see all men released
from pain.
And knew neither rich nor poor nor
high nor low
But went to all diffusing life and light
And taught how we by pure love
could attain
The power behind earth's varied
fleeting show,
Have revelations of the inner sight.

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

II

"Whenever vicious thoughts do
thee assail,
Think of his sweet serenest holiness
And stormless modes of inner
blessedness,
His sweet release from passion's
gilded goal,
Partaker in the soul's divine wassail,
His love for men and gentle
tenderness
Bring Godlike tears at sight of our
distress
And ceaseless woes that lust and hate
entail.
Ah! See the moon of his reposeful
face
Which doth the gloomy clouds of
grief disperse
And seas of Godward aspiration
swells.
Ay! even me, outcaste from realms
of grace,
That babble thus in unmelodious verse
A new and unknown force to light
impels.

— K. S. Ramaswamy Sastrigal,
Retired District Judge.

★ ★ ★

When the Dandayudapani shrine was built in the outer court of Courtallam temple, Sri Swami was always in Shencottah with the Engineer Ramaswami Aiyar. Swami was always in Shencottah about 4 miles from the workspot and did not visit or supervise. At the end of every week, the maistry would go to Shencottah to ask for payment. Swami would ask the maistry to go and dig at the foot of some nearby tree. It was different each time. When he went and dug he found the exact amount in Rs. As. and Ps. The

wages differed week by week according to the number of men, women and boys engaged as the work needed. All through that work, Swami never handled money himself. All payments came as stated above. This was told to me by Ramaswami Iyer who could not understand how the exact sum was found, when Swami did not know how many worked each week-day. Ramaswami Iyer mentioned this as one of the marvels.

In 1932 on Dusserah Vijayadasami night, my wife and I were asked to instal Sree Subrahmanya and Devayanai in the shrine attached to the Mutt. A copper sheet yantram was produced. I marked it for identity. The Swami then kept it and got into a trance. It was weighed before being given to him. After the trance he handed it back and it was weighed again; the weight had increased to the proportion of gold in excess of copper. The mark I made was on the gold sheet.

In 1913 he was with me for about five days at Sivaganga where I was alone (my family being then in Bangalore) where I was then District Munsiff. He explained how he was able to tell what happens in distant places, as to persons whom he does not know. He said "I do not go there. No one comes from there to me. But to my mind the picture of the situation there appears. The voice speaking there falls in my ears. I only reproduce what I see or hear".

In these days of Radio and television one may perhaps find that there is in nature other means of hearing and seeing without the aid of transmitters or machines.

There can be no doubt of the fundamental fact that the limits of natural powers have yet to be studied, that what is considered supernatural today becomes proved to be natural tomorrow and the marvel is that without the aid of machines there have been sages who possessed these exceptional powers by self-development. 'The created world has in it the powers of the Creator like charcoal having the Sun's fire Man has in him that power'. How it can be developed and made to manifest itself is the Search of the Yogi. The Saying "TAT TWAM ASI" has to be literally so understood. Like the electric light having the current of the generator-but not being the generator- man has God's power but is not God. So I understand Swamiji's message.

— R. S. Sankara Aiyar,
Retired District Judge,

My wife and her parents (the late Justice Sir & Lady Kumaraswami Sastri) have been long standing devotees of the Swamiji. The marriage of my wife's sister with the son of the late A. S. Krishnaswami Aiyar, District Judge, (A. K. Ramachandra Iyar, Sub-Judge, Tanjore) was fixed up by the Swamigal after Nishta.

I once met the Swamiji in 1923 with my wife and her parents and her sister and her husband. We all did our obeisances and sat down. The Swamigal signalled about me and wrote on a slip (written in Tamil) 'This man has no faith' I said I had; but he smiled and said he was right. He had guessed my thoughts correctly. I was then an Assistant to the Director of Agriculture. Later in 1930, when I was Collector of Tinnevely I visited him only once, though my wife visited him almost every day, whenever

she was in Courtallam camp. In 1942, I came to Courtallam on leave, then became Collector. I was meeting him every day when in Courtallam on leave or on camp until his Siddhi in 1943. I had become a mature man in matters of spirit by then. He welcomed me warmly everytime I saw him.

When once he asked me whether I had any desire, I replied that I had only one desire viz., to be able to do Nishkama Karma, and that I had no other desire. I think he realised that I was not still the man who had no faith but made formal obeisance in 1923.

— V. N. Viswanatha Rao,
Retired Collector

★ ★ ★

I made my first acquaintance with Sri Mouna Swamijee in 1924 at Courtallam during my pilgrimage to the South. My first impression was that he was a great pious Sanyasi devoted to religious propaganda. I came into closer contact with him since April 1939 when I received Sri Vidya Deeksha from him at Madras first and in the Mandiram later. I performed my son's Upanayanam in the Mandiram under His auspices in May 1939 and did "Bhashya Shanti" under His disciple Sri Yogananda Saraswathi Swamigal.

His main Upadesh, at any rate to me, was Manolaya by Manasika-mantra-japam as well as by doing Nithya and Naimittika karma prescribed in Srutis and Smritis. He used me as an instrument for initiating my wife and son into Mantra - Upadesam, so far as it is not inconsistent with Sastraic injunctions.

Eversince 1939 I looked upon Swamijee not merely as my Guru but as God incarnate. It is perhaps with a

view to take me on to higher planes, he was creating pleasant experiences for my wife and myself.

He was appearing to us in Dhyanam, in dreams and in visions even in waking state. But he was always attributing the same not to himself but to our own devotion and sincere and persistent practice. All the same he was putting before our mind's eye the goal of Manolaya and Jeevabrahma - Aikyam.

To mention a few of our experiences :-

1. Even within a month of His Upadesh to me, I was sometimes forgetting the Mantra-japam and in Dhyana seeing him and doing Susrusha (physical service) to him mentally.

2. As I was feeling worried about the refusal of licence for the construction of my house in Mylapore, he appeared to me in Dhyana and gave me some advice which when followed immediately yielded the expected result.

3. A long standing disciple Rao Sahib Baktha Bushana Sri Venkata Subbiah Garu was very much attached to him and invited him for Pada Pooja in his house on the occasion of his Janma - Vardhanthi (birthday) in 1941 which fell on the occasion of Narasimha Jayanti day and which also happened to be Friday and when simultaneously my humble self also made a pressing request of the same kind to him. He kept quiet and went away to a distant place promising to satisfy the request of both. Each one of us was expecting his return to our house on the birthday but there was no communication from him till three days before the birthday. The communication was in a dream to my wife to honour us with his presence in our house on the birthday. At the same time he was pleased to write to the other

Sishya to arrange his Pada Pooja in my house in the presence of all his disciples available at Madras. That Sishya and myself moved like brothers in my house, received the Swamijee and did Pada Pooja in the presence of several Sishyas.

4. When my wife was feeling anxious about the marriage of our eldest daughter after the demise of Swamijee, he appeared to her at Guntur in actual waking state and assured her that the match for which we were trying would soon be settled. In fact it was settled in a few hours.

5. In 1942 my wife got a heart attack at Guntur where we were staying on account of the Government order to leave Madras. That attack developed into convulsions and fits. In August, 1942 the doctor at Guntur advised me to take her to Madras for treatment and I did so. Several eminent doctors, Allopathic, Homeopathic, Ayurvedic and Unani, tried their best to treat her, but failed. All the same I did not think it proper to worry our Swamijee about this. But a disciple Sri S. V. Srinivasa Rao of Guntur going to Courtallam for Navrathri celebrations saw me at Madras and pressed me to permit him to report my wife's condition to Swamijee. It was accordingly done and Sri Swamijee was pleased to send a Yanthram with necessary instructions for my wife wearing the same and when the Yanthram was worn she was completely relieved of the trouble to the pleasant surprise of doctors as well as the members of the family.

6. In April, 1942 when I was seriously thinking of permanently shifting to Guntur on account of threatened invasion by the Japanese, Swamijee appeared to me in a dream at 4 A. M. of 16-4-42 and told me that by the Grace of Sri

Rajarajeswari Ambal nothing untoward would happen to us and that I need not remove any samans to Guntur and that I might even bring my family from Guntur to Madras. All the same I attempted to remove the samans but I failed in the attempt for want of conveyances. I myself went to Guntur to join my family there. Shortly thereafter I received a holograph letter of Sri Swamijee containing the same message.

7. On the 13th day of his demise when I was in the Mutt premises as I was taking a stroll in the Mutt garden, I saw the vision of Swamijee coming towards me with a torch light in his hand.

Since his demise in December 1943 such experiences have become scarce but I have reasons to believe that he is helping me to make progress towards "Manolaya".

When I was thinking seriously of Thuriya Asrama in 1941 while Swamijee was camping with me at Madras, he was pleased to explain to me the difficulties of strictly following the Sastraic injunctions prescribed for the asrama and persuaded me to continue as a householder doing religious sadhana.

When occasionally I was referring to his occult powers, he mentioned to me that they were given to him for the purpose of establishing the Mutt and, that purpose having been achieved, he was deliberately avoiding the use of such powers and advised me not to think of them at all as they are obstacles in the way of real spiritual progress.

— Konda Kotiah,
Advocate.

★ ★ ★

SRI SIDDHESWARI PEETAM

What to say of his Holiness Sree Mouna Swamigal? That one, who came from Andhra Desa, to the southernmost part of the Tamilnad, unknown and by dint of sheer Tapasya, was able to instal deities in the temple there, and build temples of his own and acquire valuable property for them, and more - able to draw hundreds and thousands of Sishyas to him, all like Sri Dakshinamoorthi, by Mouna (Silence), is itself proof of his spiritual powers and the desire to elevate humanity and take it to its proper and native place, viz. Brahmanhood. All His Grace.

— L. S. Parthasarathi Aiyar,
Retired District Judge.

★ ★ ★

This Peetam owes its existence to the late Mounanandha Swamigal who was a magnificent personality attracting all the elite in the old Madras State from far and near. He had immense spiritual powers and was a Mahapurusha who had passed through severe tapas and was shedding light and lustre even in his silence. I first came to Courtallam in 1924 and was naturally attracted to the Swamigal and the Mutt where gathered every evening and morning during the season several judges who after bath congregated attracted by the Swamiji and Goddess Rajarajeswari installed by that great Saint. Tradition has it that when somebody doubted the Pranaprathishta of Lord Ganesa installed in the South Eastern corner of the Mutt, the whole idol shook and Swamiji explained that the God was full of life. Late Cunniah Naidu of the famous Cunniah Naidu Dramatic Troupe gifted away all Dwara Palakas, Seshasayanam and other models prepared by him at great cost for staging Vishnu Leelas to the Mutt and

they are all adorning the Halls of the Mutt. Retired officials used to come and stay in the Mutt and attend to the repair of the buildings and put up rooms at their cost. Late Ramachandra Iyer, retired Engineer was an ardent devotee and put up rooms Nos 9, 10, 11 and 12 in the old premises. I have had the pleasure and privilege of meeting the Mouna-Swamigal almost every year till His passing away and drawing inspiration and having solace. Swamiji's successors have been carefully maintaining the institution despite some temporary setback owing to litigation which happily ended in favour of the Mutt and after the advent of the present Swamiji Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamigal as Peetathipathi, there is allround improvement in all directions and peace seekers and spiritualists are attracted in great numbers and due to the influence of the Swamiji, The Tirumalai Tirupathi Devasthanam Board has presently constructed several rooms with all modern conveniences for the use of pilgrims and devotees under the supervision of His Holiness. It is a treat to watch and hear the Swamiji performing Puja to Sri Raja Rajeswari. My family has a special reason to be devoted to the Mouna Swamigal Mutt and the present Matathipathi. My Sambandhi Late K. Kuppuswami Iyer who was advocate and chairman, Dindigul Municipality and his son Sri K. Ganesa Iyer who was also an advocate and chairman of Dindigul Municipality and who was responsible for bringing protected water supply to Dindigul were ardent and special devotees of the Mutt from Late Mounaswamigal's days. It was due to Swamiji's Blessings and Sri Raja Rajeswari's gift that K. Ganesa Iyer was blessed with a son who is my son-in-law and his mother late Sivakamu Ammal in recognition of the blessings and gift, donated all her golden jewels

and Diamond Thodu to the Goddess which is even now adorning the deity repaired by the present Swamiji. It is but fitting and proper that a marble statue of late founder Sri Mounaswami-gal should be erected in the Mutt premises during the Golden Jubilee Celebrations. May this institution grow from strength to strength and give

peace and solace to all its devotees who congregate there every year and be a beacon light is my fervant prayer to Sri Raja Rajeswari and His Holiness Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamigal.

— N. Ramadasa Iyer,
Advocate,

With Pranams to Sri SIDDHESWARI PEETAM

FROM

Vinnapamula Seetaramaiah

and

his family

Railpet, GUNTUR

The Life of Sree MOUNASWAMI of Courtallam

Sri Konda Kotaiah,

B. A., B. L.

The lives of great men are beacon lights showing the shoals and whirlpools in the huge stream of human life and enable us to reach the shore with ease and comfort. Now I propose to describe the life of an Andhra saint and sanyasi who hailed from Guntur District in the Andhra Pradesh and established a big Mutt with rich endowments in the Southern most district of Tamil Nadu. It attracts visitors mostly from Andhra Pradesh, Tamil Nadu, and Kerala and affords peace and solace to several souls struggling from troubles and turmoils of the earthly existence.

The subject of this biography was born in 1868 in the family of Aruvella Niyoga Brahmins bearing the surname of Achyutana in the village of Pandillapally, Bapatla taluk, Guntur District, Andhra Pradesh. He was the third amongst four brothers christened as Pitchayya. Laterly he was adopted into another family of the same subsect and was renamed as Sivayya which name he bore for about three decades.

He had a son and two daughters and held the post of a clerk in the Abkari Department and some time later worked as a commission agent of a paddy merchant of Rajahmundry called Maddula Tatayya.

Even before he became a middle-aged man, his spiritual outlook and sense of detachment overpowered him. He stayed with Ramana Maharshi

for a short time and in 1905 became a sanyasi according to the injunctions of the Hindu scriptures. As a sanyasi he was renamad as Siva Chidananda Saraswathi. Then he travelled on foot throughout the length and breadth of India and by the grace of a great mahatma acquired occult powers.

The beautiful scenery and moderate climate of Courtallam, Tenkasi taluk, Tirunalveli District charmed him and he took to meditation of a serious type on the top of a hill studded with fruit trees and watered by the winding off-shoots of a rivulet. He used to beg for food at midday and take only three handfuls of food in a standing posture.

He was neither a great scholar nor an ignoramus. He picked up sound notions of the monistic school of Hindu philosophy and became an adept in Hatha Yoga and Mantra Yoga. He gave initiation of the Yogas to persons who earnestly sought them. Late Kumaraswami Sastri, Judge of the Madras High Court was one of his earliest disciples.

He had to establish a Mutt at Courtallam at the bidding of the then Peetadhipathi of Sree Sankaracharya's Sarada Peetam of Sringeri in 1909 and named it as Sri Dattatreya mandiram. It contains shrines of several deities relating to Siva, Sakta, and Vaishnua cults. It had many buildings to accommodate disciples, and other visitors. The

Navarathri festival in September-October is performed with grandeur and pomp. Several people about a thousand poor people are fed on the Maharnavami day. On the tenth day evening of the festival a procession of the deity is taken round the garden of the Mutt premises which is about 30 acres in extent.

The climate of the place is salubrious and it is a health resort. It is about three furlongs from the hill where there is a famous waterfall which itself attracts thousands of visitors from the middle of June. The stream falling from the hill is believed to contain medicated water and it cures several ailments.

The place has developed into a town and contains lodging and boarding hotels and has a number of shops apart from the market place where curries and other food stuffs are sold. The occult powers of late Mounaswami are well known and are even mentioned in the Tirunalveli Gazetteer.

A few of the powers exhibited by him may be mentioned here. —

He used to cure diseases by will-power as well as by rare medicines prepared by him.

He showed beating of the human pulse in the idol of Vinayakar established by him near the Mutt gate at the time of its vivification ceremony in about 1910. Ever since 1915 his food used to consist only of a small cup of milk only once a day. Once he appeared to several disciples at the same time in distant places. Once at the request of a disciple he ate food prepared for about 100 persons.

He used to go into a trance for several hours every day.

Once masons and other coolies found their wages by digging the ground at the foot of trees in the gar-

den in about 1920. Once he created precious stones and coins for placing them under the feet of the Devi of Kamakshi instead of the usual imitation precious stones at Jonnawada on the bank of the river of Penna near Nellore. Several times he appeared to disciples in dreams and not infrequently even in the waking state and used to give them suggestions sought by them irrespective of the great distance between them and himself.

He knew several languages Tamil, Telugu, Canarese and Malayalam. He could understand English though he never spoke it. He no doubt passed away at midnight on 28-12-1943 but he was predicting self Government for India soon after the termination of the World War No. II.

The peace treaty took place only in 1947.

He also predicted that after his demise the Peethadhipathi of the Mutt established by him would not survive long but Peethadhipathi after him would survive long and improve the institution by leaps and bounds.

This prediction has come true to the great surprise of all of us.

He used to warn his disciples against the acquisition of occult powers and advised them to remain as householders and render service for the benefit of fellow beings and to have faith in God and in Vedic Culture and do karma ordained by the Hindu Scriptures.

I am proud to be a disciple of late Sree Mounaswami and to have contributed my mite to the institution. My reverential attitude to the Swamiji is as fresh as ever and I feel that it was kept me well all along. To me God and Guru are identical and I close this article with the Vedic hymn "Sri Gurussarvokarana bhootasaktihi" (preceptor is the power which goes before progress of allkinds.)

Jagadguru Sri Satchidananda Sivabhinava Nrisimha Bharati Mahaswami

Sri T. Ramalingeswara Rao

It is said that Jagadguru Sri Satchidananda Sivabhinava Nrisimha Bharati Mahaswami, who was the 33rd pontiff on the throne of transcendental wisdom at Sringeri, inspired Sri Siva Chidananda Saraswati Swami to build a Muth at Courtallam.

Sri Sankara Bhagavatpada established his four Peethas on the four sides of Bharatavarsha—the two at Dwaraka and Puri on the sea shore—the Jyotir math on the banks of Alakananda in the high Himalayan ranges—and the Sringeri Sarada Math on the banks of the Tunga amidst the western Ghat peaks. The unending expanse of the sea, the high mountain ranges reaching the sky, and meandering whispers of the flowing rivers abutting scenes of sylvan beauty—are the choice spots of Sri Bhagavatpada; perhaps because the scenes of absorbing natural beauty subdue worldliness and radiate spiritual waves.

The thirty third successor of Sri Bhagavatpada on the Sringeri Pontificate, followed the example of Sri Bhagavatpada in advising that a branch Math be built at Courtallam—in its own right a beauty spot, with its fine water falls whose sight subdues all other thoughts in the mind of man.

Sri Jagadguru Satchidananda Sivabhinava Nrisimha Bharati Mahaswami

was considered as an avatar of Sri Sankara Bhagavatpada. Charles Johnston wrote of him "He is a man of the highest character, a magnetic personality, a fine Sanskrit scholar, and a perfect master of the intricacies of the Vedanta Philosophy". Mr. Fraser, the British tutor of the Mysore Princes gratefully acknowledged that his conversation with the Jagadguru had lifted his soul above life's turmoil.

This Jagadguru took to Sanyasa Ashrama in his 9th year (1865) and became Peethadhipathi fourteen years later. On the night of the day of his initiation into Sanyasa (9th year) he was heard repeating in sleep "Sarvoham Sarvoham". It was indicative of his spiritual maturity at that early age of nine years.

Some of his disciples became Siddha Purushas. Sri Jagadguru Bharathi Krishna Tirtha of the Puri Govardhana Muth(formely Sri Venkataraman) Siddha Ramananda Saraswati (formerly Sri K. Ramachandra Iyer) Vallimalai Siddha Satchidananda (formerly Sri Arthanari Iyer of Mysore Palace service) and Sri Vimalananda Bharati (formerly Sri K.T. Rama Rao of Machilipatnam) who later became the Siddheswari Peethadhipati were some of his famous disciples. Max Mueller, the famous German Orientalist applied for his blessings.

SRI K. I. Kama Rao (who subsequently took to holy order as Sri Vimalananda Bharati and became the Siddheswari Peetadhipati in 1947) went to Sringeri in the early years of this century from Travencore, where he studied. Sri Ramarao attended the Prasthan Trayas discourses of the Jagadguru three times a day - at Sringeri. The Jagadguru was giving three discourses every day-one each for each of the Prasthan Trayas, at different timings.

There are some interesting anecdotes relating to the affection of the Jagadguru to Sri Ramarao.

The Prasthan Trayas classes were slow moving much to the impatience of Sri Ramarao. At the end of a class one day, Sri Ramarao made the usual prostration, but did not rise up. The Jagadguru could not go without knowing why the disciple was not completing the "Pranam". Questioned by the Jagadguru, Sri Ramarao represented that the discourses were slow moving and that by their rate, he might have to stay at Sringeri for life. The Jagadguru smiled, and Sri Ramarao was given special time and attention. Sri Ramarao finished the Prasthan Trayas Sravanam in record time and performed Shanti. During his stay at Sringeri Sri Ramarao was following the Jagadguru in his roamings in the forests surrounding Nrisimha Tapovana of Sringeri. During those wanderings they were discussing Jeevanmukti viveka and Panchadasi. The frequent example was Sadasiva Brahmanda and Dontulamma (of Machilipatnam).

Several miracles are attributed to the great psychic powers of the Jagadguru, and the powers came to him unwisely but intensely. A son of Sanskrit scholar of a place near Nagercoil was cured his dumbness by the Jagad-

guru. This incident is covered by a Sanskrit work of the poet. None of those who came to the Jagadguru went without satisfaction.

The Sankara Jayanti observation was started by this Jagadguru and it has since come to occupy an honoured place in the National Calendar. For us, he discovered the place of birth of Sri Sankara Bhagavatpada at Kalady, the place of cremation of the body of his mother, and other places associated with the life events of Sri Sankara Bhagavatpada at Kalady. He commemorated the event by building temples (1910) to Sankara Bhagavatpada and Sri Sarada Devi at Kalady which since became a place of Pilgrimage, a seat of traditional learning and a centre of spiritual illumination worthy of the great Master. The Jagadguru invoked the grace of Sri Bhagavatpada and Sri Saradamba for the well being of the humanity. It is something like the Jagadguru calling upon the great shadows, the forces of the past, and as if at the sound of his voice came to life. Perhaps in him they found themselves.

Born in 1856/57 as the second son of a famous Mysore Darbar Scholar he was named Siva Swami. He lost his parents during infancy and was brought up by his elder brother. Finding his Guru in Jagadguru Ugra Narasimha Bharati Mahaswami (the thirty second pontiff of Sringeri). Siva Swami refused to part from the holy lotus feet of his Guru and was favoured by Sanyasa Ashrama in 1865 while he was nine years old and named Sri Satchidananda Sivabhinava Nrisimha Bharati Mahaswami. His devotion to his Guru was exemplary. He composed several poems in praise of his Guru. He composed poems on every God of the Hindu Pantheon.

Many were his attainments and achievements, in which he succeeded on account of his inflexible determination. It may truly be said that few have done so much for the survival and rejuvenation of Hindu Dharma, with so much faith and dedication. The worthiest of all that he has done was to give to the Sarada Peetha, Jagadguru Sri Chandrasekhara Bharati Mahaswami, as his successor-a Mahatma, a Maharshi a personification of compassion and Dharma, a God in human form.

Sri Jagadguru Satchidananda Nrisimha Bharati Mahaswami threw away the mortal coil in 1912. His disciples of whom a few are still happily with us speak in glowing terms of his regal and majestic learning, penetrating intellect, divine vision, overflowing mercy, captivating smile, persuasive speech, deep piety, yogic powers, child like simplicity erudite scholarship and extraordinary poetic skill.

PLEASE VISIT

Phone: 45234

RAJ RAJESWARJ STORES

4-2-207, SULTAN BAZAR, HYDERABAD

For all kinds of: Stainless Steel & Indalium Utencils,

Presentation Articles, Nirmal Arts,

Wall Decoration, E. P. N. S. Articles,

Pressure Cookers Etc.

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

Samadhi - Worship - Its importance

Sri K. V. Subbaratnam,
ERODE.

Worship of Saints interned in a samadhi is a cult peculiar to Bharat Varsha. Its origin could be traced even to the Vedic times. Who is a Saint? Why should we worship Him?

The Bhagavat Gita refers to this Saint as the 'Sthita Pragna'. He has transcended the state of wants and desires. His internal and external senses of perception do not affect his mind, which has reached a state of stillness, unperturbed by pain or pleasure, love or hate, lust or hunger. He is totally indifferent to his surroundings though he is moving in it. His mind is all set in the continuous feeling "I am the Eternal Supreme Bliss". He cares not for the body in which we see him. Of that Jnani Lord Sri Krishna says, "It is my conviction that the saint is not different from me" (Jnani thu Atmaiva me matam) because he has reached God-Hood. That is the goal of life, says the Lord. We should all endeavour to reach it. We are sure to succeed if not in one life at least in some births. The path for this is shown in the Vedas and Upanishads.

Scriptures do teach us the theory of self-realisation and give us the plan of work to attain it. Many an aspirant gets doubts. He seeks the help of scholars, who can well expound the texts to him. But not all his doubts are cleared. He feels something is still lacking somewhere, for it has not become his experience when alone he can get a satis-

faction. So texts and scholars are not sufficient for this advancing aspirant. The Saint is the laboratory where we can get all doubts and difficulties solved in a very short time, not necessarily by his voluminous expositions or lengthy lectures but by his mere presence. It is a study in silence, leading to the clearest and ever-lasting solution, inexplicable in words but infinite in experience or enjoyment. We have the Divine form of Sri Dhakshinamoorthy, the ideal Saint-God, silent-yet communicative. It was eloquent silence. Every moving Saint in this world is only a small particle of this whole Divine Form. The vedas assure us that each one of us can get this self-realisation.

The path to self-realisation is hard and full of many stumbling blocks. We have many enemies, who are with us and conspire against us. Our senses of perception appear as our enemies. They rebel against the very idea of controlling them. How to befriend them and make them cooperate with us in this task in life? The books fail us; the scholars are not also helpful. For the body with which we have to get on in this hard path always looks outside for its pleasure and never looks inside. Its construction itself is so designed. The question "Who am I" has never presented itself before the mind. Seeking pleasure outside ourselves we land ourselves in the region of eternal pain and rebirths. Who can help us to get out of this whirl pool? It is the Saint (Jnani)

alone. We have to find Him out, sit with Him and get His blessings to help us to get out of this rut. His presence will give us a peace of mind, in which most of us are lacking. His blessings will bring us happiness in this world and also a final liberation from it. The *Sruti* says,

"He who is desirous of prosperity should worship the Realised one"
(Atmajnam he archayet Bhutikamah)

For, the Jnani has reached the state of Divine Consciousness. He is God Himself; we find nothing in him that is seen in the ordinary man's mind. So a Jnani is a rare Jewel which one should search for and try to possess for ever until one becomes that himself. To the Jnani, the world is nothing, to the man of the world, the Jnani is everything.

A Jnani is mostly born and not made. We may be told that the Jnani had in his early life some teaching, but that is nothing when compared with the result of such a study, which many of us also have been given. His previous birth and the evolution which his mind has undergone in that birth is different from that of the ordinary man. The aspirant, who happens to die before realisation of the self in that life, never loses the benefit of the evolution he received till then. Death does not destroy that evolution. On the other hand when he is born again he is born under special circumstances which are helpful in continuing the evolution from where he left it in the prior birth. He has not to start from a blank nothing again. The Gita refers to this circumstance as a *Yoga Brashta*. He will get his birth in a rich and pure family or a cultured poor family, (ChVI. 41-42). An example of the former is King Janaka and of the latter is Kuchela-The born Janani will exhibit

his unattachment even from his birth. He will get siddhis (mystic attainments) though he does not seek them, for he has no desires. But he sometimes uses them to relieve his disciples of some sufferings so that they may keep on to the path of self-realisation. Such a great Jnani was the Great Mounananda swami at Courtallam. Those who had the good fortune to have his darsan, when he was in the mortal coil, are really blessed ones. But we should know that He has not gone anywhere nor lost to us, even to those that have not seen him then. We can see Him now, hear Him now, and be blessed by Him even now.

How best can the world benefit by a saint? By personal contact when he is alive and by worship at his samadhi after the siddha is the short answer. There is a difference between a man departing and a saint attaining Siddhi. In the case of an ordinary man, death leaves behind a subtle mind with all its potential capacity (karma vasana) for a rebirth, but it is not so in the case of a Jnani. The Upanishad Brihadra-nyaka says-

"Na tasya pranah utkramanthi, Atra Brahma samasnute) His prana does not go out of the body as is the case with others but he becomes the Supreme Being (Brahman) here itself in this body state, a super conscious or God conscious state. We then place the body in a pit, cover it with salt and other disinfectant materials and make a mound and install an idol over the same and do puja for that idol. We call it an adhistanam. The saint in this samadhi is as powerful, as communicative and as radiating as he was with a body in motion. Proper and daily worship at this samadhi is essential to retain this radiating force for the benefit of the

world. Instances are not wanting wherein Saints in these samadhis have exhibited their yogic powers and saved the world. Sri Raghavendraswamy at Mantralayam, Sri Vidya Sankara at Sringeri, Sri Sadasiva Brahmendra swami at Nerur (Trichy District) are instances, where they directed the construction of such samadhis for them, entered them alive and instructed their disciples to close the top with stones permanently. Yet, even now, the outer world enjoys the benefit of the blessings of these saints as though they are still in flesh and blood. Many diseases are cured, doubts cleared and visions experienced by many; all these make us feel that the saint is alive and not dead though we could not see the physical body. Their compassion to the suffering world is unique even now. If only we know how to concentrate our mind on the Great Saint, we can get direct contact with them and feel their presence with us. All our great temples owe their attraction to some saint or other, who at a distant time in the past installed a special yantra underneath the deity with a particular purpose. The samadhi of sage Bhogar is even now worshipped at Palni and they say that the deity Sri Subrahmanya was installed by that sage. A similar version is also stated about Tirumalai Hills wherein this sage Bhogar is said to have installed the *Dhana Akarshana yantra* and it is earning in lakhs every day now.

Even after the disappearance of the nani we can, by conducting proper worship at the samadhi, keep them active and derive full benefit of their greatness. A samadhi is as important if not greater than a temple; for in a samadhi we experience the saint ever action, whereas in the temple we may not get that feeling so quickly.

It is difficult to get a saint's samadhi whose greatness was known even during his life time. We are fortunate in having the samadhi of Sri Mounananda Swamigal preserved for our benefit. It is our sacred duty and proud privilege to protect it, worship there and keep it active for ever.

It is only a realised saint that can find out or appreciate the saint in another body. It was Sri Sachidananda Sivabhinava Narasimhabharati swamigal the 33rd Pontiff on the Sri Sarada Peetam at Sringeri that suggested to Sri Mounaswamigal to establish a Peetam at the Asram at Courtallam. Possibly the Saint of Sringeri foresaw the future and said so. Sri Mounaswamigal obeyed the command and founded the Siddheswari Peetam at the spot which has since developed into a seat of spiritual centre for radiation of knowledge. The next Peetadhipathi at Sringeri also encouraged the proper maintenance of the Peetam and the present Peetadhipathi, Sri Abhinava Vidya Tirtha Mahaswamigal varu has also blessed the institution and visited the same and had long contacts with Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamigal, the present Peetadhipathi at the Mounaswamigal Math.

Though Sri Mounaswamigal's body is not before us yet his spirit is surely with us guiding us at every moment. His successor the first Peetadhipathi was Sri Vimalananda Bharati Swamigal has maintained the samadhi in good form and handed it over to his illustrious and scholarly successor, the present Peetadhipathi, who has been taking very great interest in improving the institution. The present Peetadhipathi has installed in 1951 the banalingam on the samadhi of Sri Mounaswamigal and kept on the religious wor-

ship at the samadhi and connected temple of Sri Rajarajeswari, and also preserved the very valuable library, which contains many volumes which are out of print now. The present peetadhipathi is an untiring and thrilling personality ever anxious to improve the institution in every way with an eye on the convenience of the numerous visiting aspirants to the institution.

We owe it to all the Saints not only the idea of founding this institution but also for its sustained glory.

I am sure that ere long this important institution will develop into an effective Vidya Peetam for South India serving as a great integrating force between Tamil Nad, Andhra and Kerala.

May the Saints protect the institution and its adherents and worshippers.

May that Guru Guide us.

Phone : 3663 & 3773

Grams : LOYAL

GARAPATI GARAGE 1959

Sambamurthi Road, Gandhinagar, VIJAYAWADA-3.

Authorised Dealers for Sales & Service of

JEEPS & JEEP RANGE OF VEHICLES & JEEP SPARES

for THE DISTRICTS OF KRISHNA, GUNTUR AND WEST GODAVARI

INTERNATIONAL TRACTORS, TRACTOR SPARES,
TRAILERS & IMPLEMENTS

for KRISHNA & KHAMMAM DISTRICTS

ALL KINDS OF SERVICING & REPAIRS PROMPTLY EXECUTED.

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

Late VIMALANANDA — BHARATHI SWAMIJI

IN HIS POORVA ASRAMAM

His Holiness (Trivikrama Rama Rao in Poorva Asramam) was an Under-Graduate teacher in Masulipatam, when he came to Rajahmundry to join the Training College to undergo the Secondary Grade Collegiate training and I was sent by the Authorities of the School at Vizianagaram in which I was a teacher to undergo 'First Grade Collegiate Training' in the same year. His Holiness was an under-graduate as mentioned above, while I was a Mathematics Graduate. His Holiness had to undergo Secondary Grade Collegiate training while I, the First Grade Collegiate training, the courses being different. Thus we had nothing in common to both of us except that we were people of the same profession in different schools of two places which are hundreds of miles apart. We met each other for the first time in Rajahmundry and became very intimate friends. This shows that distance is no impediment for the union of two hearts, when they attract each other.

Simplicity in Life :— He was deputed to undergo training by his school authorities on a small stipend and the Government paid a similar sum. My friend managed to spend only a portion of this sum for his food and other necessities and sent home the balance. One will be surprised to learn that he did not pay anything for his lodge for he placed his small bag which was all

his saman in one of his friend's room and slept in the room of any one of his friends, where accommodation was available. He was like a Sishya of old who never cared for his personal comforts.

Fearless for death : It was a custom in those days that students under training were appointed as Superintendents in the School Examination both annual and terminal. The examinees being conscious of the Status of these students and realising the fact that they were not permanent teachers behaved as mischievous, dishonest and illprepared students behave even now. My friend, His Holiness, while superintending in the Annual Examination, caught hold of a boy red-handed while he was having recourse to mal-practice and handed him up to the Principal for necessary disciplinary action, who punished the boy. It was subsequently learnt that the culprit was the son of an influential and leading Advocate of Rajahmundry and that the boy was a rowdy. The boy's vanity was wounded and a letter from the boy was received by my friend in which my friend's life was threatened. I happened to receive the Post Card from the Postman and after perusing its contents, I handed it over to my friend warning him that he should be careful. He was not perturbed in the least but said that he would give a reply to him saying that his life was not worth

living if it was in the hands of such an insignificant fellow as the author of the letter and hence would court death. The next day a reply was actually sent on these lines. This incident gave an opportunity to his friends to have an insight in to his way of thinking about life and his undaunted spirit. He was endeared to all his class-mates by his pleasing manners. His outlook of life, religious temperament and Philosophical bent of mind were apparent even when he was a student of the Training College.

After we parted at the end of the training course, His Holiness went to Northern India on a pilgrimage and he gave me the pleasure of his company for a short time on his return journey home. Nothing particular was known to me after-wards except that he continued as a teacher and improved his qualifications.

It was about three years ago when he was invited by Veda Vignana Vardhini to this place, that I learnt that he had changed his Asramam into one of Sanyasin and had become Peetadhipathi at Courtallam. In spite of the change of his Asramam, His Holiness showed the same love and affection towards me and we enjoyed the memories of our College days.

I mention here incidentally that His Holiness's successor, the present Peetadhipathi, Jagad Guru Sri Trivikrama Rama Ananda Bharathi Swamiji was a true disciple of the late Swamiji and was also His Holiness's Manager. The latter also took the Sanyasi Asramam sometime after when his Guru was ill, who bequeathed the Peetam to this disciple as he considered him to be the fitting successor. The people of Vizianagaram had the fortune of having this

Peetadhipathi in their midst on three occasions and hearing his discourses. I was struck with the way in which he convinced those of the audience who put him questions by eliciting answers to their questions from themselves and by sound reasoning and I remarked to him that he was a faithful disciple of his late guru in this respect also and that I found my friend, his Guru in him again !

— S. V. Ramadas,
Vijayanagaram.

★ ★

I first came into contact with Sri K. T. Rama Rao who subsequently became a Sanyasin when I went to Trivandrum for completing my B. L., course. We were living in adjacent rooms in Kalpalayam lodge, Trivandrum. We were moving very intimately. He used to recount to see his experiences in life. I just remember having seen any law book in his room. He used to attend college every day, I think the period of study was only about three or four hours a day. He was devoting the rest of his period in studying Sanskrit books. He was an erudite scholar in Sanskrit. I think he has exhausted all the Sanskrit books in the public library. The librarian had remarked that some of the books he took home for reading had not been touched by anybody else. In those days a Vidwat Sabha used to be held in the Palace during the Dasara festival. His Highness, the Maharaja used to be present at the time of the discussion by the Pandits. Several Sanskrit scholars were present on that occasion and K. T. Rama Rao was one of them. He produced a very good impression in the minds of the orthodox pandits who took part in the debate. He was also awarded a prize.

I do not now remember for how many months he lived in the room. We were moving very intimately. One day he recounted to me his experience in life. He began life as a school master after passing the Matriculation examination. He became envious of people who had passed F. A. He was not contented with his lot as a Matriculate. He thought that his ambition in life would be achieved if he passed the F.A. examination and becomes a teacher of a higher class. With this object in view, he left of his school master's job and studied for F. A. As he was very intelligent, there was no difficulty for him to pass two examinations. Afterwards he again became a teacher in same school in Masulipatam. After a few months he found out that he was nothing and that he should become a graduate and then the headmaster or the first assistant in the same high school. He left of his job and joined college and studied for B.A. He passed his B. A. examination and afterwards became a teacher in his own native town of Masulipatam. I do not remember whether he became a headmaster or first assistant. I do not know how long he remained as a teacher. After one or two years he felt discontented with his job. He thought that the school master is a very small person in public life and that he should become a pleader if he should be taken into account and respected by the public. This led to his taking up study of law. He failed in the F. L. Class and came to Trivandrum for completing the B. L. Class. The above experiences in life were narrated by him to me one day and he brought the conversation to an end with the remark that desire for moneys and position could never be satisfied and that the only way to secure happiness was by renunciation. He accordingly left off his studies at Trivandrum and started for Sringeri. In those days there was no

train or bus at Trivandrum. He went by country boat to Alleppey, I accompanied him to Chakkai from where he travelled in the country boat. I was actually weeping when the boat left. He took very few things with him; when he was packing the few things he took with him, he remarked "Hei Sankarier, we have to leave things in this fashion and depart one day." He wrote to me one letter after reaching Sringeri.

The next time I met him was at Courtallam. I was enquiring about his whereabouts but nobody was able to give me any information. One day a merchant came to Alleppey from Bezwada on business. I asked him whether he knew Rama Rao. He told me that Rama Rao had become a Sanyasin and was now occupying the Siddeswari Peetam at Courtallam. I immediately reached Courtallam and had his Darsan. He was highly pleased at seeing me and recounted his experience at Sringeri. Nrisimha Bharathi was the Jagat Guru occupying the Peetam at Sringeri. He was giving discourses in Vedanta to six or seven students including Rama Rao. He was teaching Thasthamathyam. He was explaining only a few stories every day. Rama Rao Garu dissatisfied at the slow progress in the study of Pradhama-dhyayam. He felt that he was not learning anything new and that what was taught was already known to him. He wanted to express his sentiments to the Guru. One day, when the Guru was about to depart after finishing the Vedanta class, he stood up to attract the attention of the Guru. The Guru asked him to come near him and enquired what he wanted. Rama Rao replied that he had composed one hundred verses about Adwaita and wanted the Guru's permission to recite them. He recited the verses. The Guru was immensely pleased. He told him

that he need not stay longer at Sringeri and that he had mastered the subject. He even consented to give him Sanyasa Asramam. At that time Rama Rao did not desire to become a Sanyasi. He asked the Guru whether it was absolutely necessary that he should become a Sanyasi. The Guru replied in the negative. He not long after left Sringeri for his native town of Machilipatnam.

— S. P. Sankara Iyer
Alleppey.

Pranams to H. H. Sri Trivikrama
Ramananda Bharati Swamiji
By
Smt. & Sri G. Sankaran
Dt. Manager

BOOTS PURE DRUG Co. (I)
VIJAYAWADA
&
Chi. Ganesh Kumar

LESS PROFIT !

"CUSTOMER'S SATISFACTION IS OUR MOTIVE"

QUICK SALES !

The Importance of Looking Important
for Exquisite Selections In

**SILKS
AREES
SUITINGS
HIRTINGS**

Kanchi, Banaras,
Arni, Bangalore,
and Dharmavaram
SILK SAREES

Also Available :
MAFATLAL GROUP OF MILLS FABRICS

Please Visit :

BHASKAR SILK EMPORIUM

Phone : 55, Main Bazaar, CHILAKALURIPET, Guntur Dt.

For

Perfect Lighting & Sound,
Comfortable Seatings, Full Entertainment,
And For Top Rank Pictures.

Please Visit :

BHASKAR PICTURE PALACE

Phone : 124, C. N. Road, CHILAKALURIPET, Guntur Dt.

Sri Sri Sri VIMALANANDA — BHARATI SWAMIVARU

Vidya Visarada, Bh. Rama Rao,
B. A., B. L.

Sri Kanukollu Trivikrama Rama Rao Garu (Sri K. T. Ramarao Garu) as he was popularly called, was a towering personality with a sweet and sonorous voice graceful in his walk and deportment. He was a teacher in the Noble High School and later promoted as a Lecturer in the Noble College. He resided in Valandapalem, then a hamlet of Masulipatam and now part of the city.

Endowed with an incisive and sharp-witted intellect, perspicuity and perspicacity, he was head and shoulders above his contemporaries. A born logician, a trained philosopher and an astute thinker, he was a guide, mentor and philosopher. He was the acknowledged leader and he strode like a Colossus for well nigh half a century in Masulipatam. He was a terror to all renegades and those who came to outwit him avowed defeat and stayed to learn, sitting at his holy feet. There was no problem too intricate for him that he could not untangle however knotty, vexatious and complicate it was, and that too with great ease and elegance. He appealed to the modest reasoning mind and could convert all to his faith. He never laid down dogmas, nor did he cling to them zealously. His thoughts flew from his mind with great ease. Those who stooped to conquer him returned abashed and vanquished. But to the bonafide seekers after Truth he was a Guru par excellence, shedding light and casting divine grace. A few anecdotes in his life would throw a

flood light on his superb capacity to understand the hidden truths and interpret them aright. Flawless in thought, clear in expression, simple and unostentatious in his life, he was an ideal person a saint and a seer. He was direct in his talks and knew of no equivocation. Confusion, jumbling of ideas, babylarish jargon, colourful presentation of thought, exaggeration, hyperboli were never his defects. He could convince interrogators in their own words by cross questioning them. Such a specimen is rare and he is the purest ray serene. His lectures were for the few and also for the many and scholars and students found them spicy, attractive arresting and scintillating.

He started his student life as a brilliant boy and was awarded the benefit of a free scholarship for his brilliance. Even so when the principal of the Noble College questioned all the students if there was one among them who did not believe in the christian faith—he alone lifted his hand to indicate his non-belief. The Principal was amazed at the audacity of this student and that too a free scholar and he directed him to see him at his bungalow with Bible in hand. The boy obeyed. The Principal started reading the Bible. “In the beginning God created the world” and was passing on. Student Rama Rao interrupted him with a question ‘when was the beginning? Before that what was the State of the Universe.’ The Principal was unable to find an answer soon

wound up the show. Such was the young impressible K. T. Rama Rao the future Peetadhipathi of Courtallam. The spark in him always shone with brilliance. It could never be smothered.

While yet a boy, a missionary, a great orator was delivering a series of lectures in “Addalameda” or Normal School where now the Divisional office of the L.I.C. Masulipatam is located. Day to day the audience was swelling and when the missionary found that the listeners were amenable to his persuasive proselytising mission he began saying “Last night I saw Jesus Christ in a dream. He told me that he had sent me to save you all” The audience were ready to take up to christianity and change their religion. Sagacious boy K. T. Rama Rao wanted to put a vacuum brake to their emotional upsurge and he cried out quite audibly “I also saw last night Jesus Christ in a dream” “what did he tell you?” Quick came the answer. ‘He told me that he did not appear at all in the dream nor that he would ever appear to you hereafter.’ This caustic logical remark had a devastating effect and the audience grew restive and rebellious and the story states that the missionary escaped incognito and unhurt by catching the train at Chilakalapudi. The word was dynamic, magical and worked like a potent weapon. One remark could unwind the marvellous effect of a series of lectures, fluently rendered by the missionary, then held in high esteem, as he also commanded the patronage of the British Ruling race.

Once in the college staff room, he came into a clash with a lecturer, who put a question to him “Mr. Rama Rao God exists, Is it not?” Sri K. T. Rama Rao retorted “check out ‘Is it not’ from your question.” “Why, what is wrong” enquired his colleague. Some of our

students felt Sri K. T. Rama Rao was too harsh; as we found the question to be innocuous. This conversation flared up into a serious controversy and elders present restored peace. Later on Sri K.T. Rama Rao told us that if he had not put a counter question by pleading for the omission of the phrase ‘Is it not’—the interrogator is sure to take my admission that God exists and next he might ask me to show God. Hence the first gear brake had to be applied to silence him!

A mathematical problem was set for student Ramarao by his teacher. “Here is a cistern of so many cubical contents. From a tap of such dimension water is being discharged. How long does it take to empty the tin.” At once Sri K. T. Ramarao told the teacher ‘For Gods’ sake why do you get a leaking tin and set for us a problem, change it for a new non-leaking cistern.”

Once a communist observed “Sir You have taken to the holy order. You are not serving the Public. There is no use for a runaway from the field of service to humanity. You may save your soul. But that is selfish”. Readily Swamiji answered ‘Are you one of the public or beyond its fold?’ ‘I am in it, ‘What are you doing.’ ‘I am doing yeomen social service’ Swamiji said ‘It means you are serving yourself being one with and of the world. How is it edifying’ The questioner parted with his head bent down in shame.

My first interview with Sri K. T. Ramarao was in 1921 when I was a student of the Junior Intermediate in the Noble College. From school to collegiate life is a transitional land mark in the life of a student. I then contributed an article entitled ‘untouchability’ to the college magazine ‘Leader’. In it I described Untouchability as ‘a cancer

eating away into the vitals of the Hindu Society!' Sri K. T. Rama Rao searched for me, an audacious student-author of this article. Probably taking pity on a Hindu Brahmin boy, he came to me and accosted me and directed me to meet him that evening. I did and accompanied him half a mile. He started saying 'Oh, untouchability is a cancer eating into the vitals of the Hindu society', 'Please explain and unfold the inner workings of your mind!' I pleaded inability. 'I cannot leave you at that. Be bold and interpret your own sentence.' I got sattled. He drew me out coaxing me and I said 'the Brahmins were lawgivers. In their superiority complex, they might have ordained that the untouchables as a class, should be cast off to the winds and that we should drive them into huts, slums and sewages so that the twice-born should live a comfortable life', 'Is that so' said the teacher. 'Take a Brahmin under-going birth or death pollution. Do you touch him?' 'No' 'Nor you touch a woman in menses. Why not? Who interdicted you? Is he not that best Brahmin? Then are you not wrong in attributing partiality to Sastras and Sastrakaras in their deal with different castes?' I felt his reason to be unassailable. I was silent as my lips stood sealed. We do not analyse, much less synthesise. Hence the inner meaning cannot be got yet.

Sri K. T. Ramarao's approach to learning was always in a different setting. He would never allow any one to pass on to the next sloka specially in Bhagavadgita, unless the full philosophical implications of the previous verses are grasped. To give a single instance in Chapter II Verse 27 of the Gita, which contains the quint essence of the Hindu Advita Philosophy - we come across a sloka;

"Jatasyahi Dyrvomruthuhu, Dhruvam Janma Mrutasyacha'....."

We can follow the 1st part of the stanza that every one born should die. But it contains a superb truth that every one dead is also reborn. No one can verify this from experience as none returns after death to demonstrate that he has taken such and such a form. This is never confirmed by the experience of any one. How do we reconcile the apparently conflicting statements? Here a vista of thoughts should crowd our mind demanding solution. Then he began a philosophical discourse on the nature and behaviour of the body, soul their interaction, and minute self analysis of 'who am I?' By a process of elimination and negation I am not this, I am not that and so on, one could find out what actually I am. During the last days of his stay here he delivered about 25 lectures on 'Death' Nobody has preserved the notes and it is our misfortune that there were no Telugu Shortand writers or tape recording machines in those days. His rendering of vedanta was unequalled. He was not fond of giving lectures except after he took to the holy order. He was a great Devotee, a poet with versatile knowledge and he studied western philosophy with great avidity. He had a fair concept of universal religion. Still he clung to Hindu religion and commanded each one to stick to his own for attaining salvation.

Caste system he considered to be the axis of the Hindu religion and if any one considered caste system to be outmoded, he pounced upon him He believed that the caste system consisting of the Brahmins, Kshetriyas Vysyas, and Sudras represents the cogitative protective, sustaintative and operative functions of the Divine organisms and

that it admirably solved the problem of unemployment.

He had settled notions on every subject. To talk with him is an intellectual treat. He was the walking encyclopaedia of knowledge. Perverse people received rude shocks from him. "How do you justify 'Rachakridalu' of Gopikas with lord Krishna? Can he satisfy 1600 Gopikas? So that anecdote must be bogus" said the doubter. "To compare ourselves with an Avatar and judge him by our human standards, is wrong. Krishna is a Superman. Take history in its entirety or leave it at that. It was also said in Bhagavatham that Krishna lifted Govardhana hill on his little finger. Again he trampled upon Kali, a huge multihooded serpent. When Draupathi was put to shame by Dussasana by undressing her in a public court yard Krishna granted her an inexhaustible store of sarees and saved her from being put to shame. So if you read and read Bhagavatha and enter into its spirit, these incidents do not present a baffling problem. One man asked him "why not I shave my beard on Ekadasi day? Does not the razor work well?" "Why not! it does. A precious stone needs a precious stone to cut it". So came the devastating and mortifying answer. "Can you not lead family life with women of prohibited degrees?" "You may and can. But this is interdicted by sastra and sadachara".

Instances can be multiplied where he sought to establish an intellectual dominion. Suffice it to say that in recent times Sri K. T. Rama Rao provided an answer to the doubting modern minds. Who can explain better the passage "Poornamada poornamidam poornath Poorna madutyate Poornasya Poorna madaya Poorna mevavasishyate". He explained it in a mathematical formula. "100-100 is not zero but hundred" he said. The listeners were all amazed. He cited two instances to illustrate his point.

A teacher teaches 50 boys, His knowledge finds no diminution. On the other hand it augments itself. Similarly you light 100 candles with the flame of one candle. That one candle does not lose its lustre even when it has lighted a hundred.

So creation is all - comprehensive 'Akasath, Vayuhu, Vayoraganihi, Agne-rapaha, Apah Prudhvya Oshayadhaya, Oshadibhyam Annam, Annath Purushah' is the order of creation. From the one to the other of these panchabhutas, there is no diminution. Each is vital, dynamic and useful.

So God is one and indivisible, all potent, omniscient, omnipresent He creates all and still retains his power of creation.

Thus we get enlightened by Sri K. T. Rama Rao's elucidation. The relationship between Sri Sri Vimalananda Bharati and Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharati may be likened to that of Sri Ramakrishna Paramahansa and Swami Vivekananda or Sri Rama and Hanuman. Both, as with the sages and seers radiated spiritual light.

Sri K. T. Rama Rao had a master mind to foresee that with the dawning of Independence and with a Republican constitution an era of atheism would be ushered in and as if to avoid witnessing the horrible inroads on Hindu Dharma, he left the mortal coil on 26-1-50. His political sagacity was unmatched and his sterling common sense superb. He had only two sons and the first was an advocate who practised law in Masulipatam and within a short period became a Sanyasi. He also passed away within a couple of years. His brother Sri Kanukollu Narasimharao, a teacher, scholar was as pure as a cow. Thus Sri K. T. Rama Rao was a brilliant jewel in the crown of spiritualism. They live for ever and may all of us discharge our deep debt of gratitude by garlanding his ever-green memory and by offering fragrant flowers at his holy feet.

THE DOCTRINE OF SANKARA

— A Sociologists point of view

Sri T. Ramalingeswara Rao

Contemporary living is life in a scientific and technological world. The scientific world is where the scientific attitude is the directing force of culture. To understand or appreciate the relevancy of the philosophy of Sankara to contemporary living, it is appropriate to analyse contemporary life—that is contemporary society which is the stage and background of activity of life.

Contemporary men of science say that of all political systems which are alive to day, communism is almost the only one whose influence is mainly due to the force of its ideas and not the mere number of its members. It is said to have worked out a consistent body of theory which ties all its beliefs together with the threads of reason. These opinions of scientific thinkers entitle them to careful and sympathetic examination.

The relation between the external world, the brute facts of existence, and what a man thinks about them are not at all simple. But Karl Marx, the father of communism, thought that one could short circuit the complication and make the simple rule, that on the whole, men could see where their material advantage lies and go after it. It is now abundantly clear that the facts around us show that this is not true.

The number of people who do not own the actual machines by which wealth is manufactured out of raw

materials has as Marx foretold, grown enormously. But they have been, as he said they would be, forced down to the level of existence of the lowest wage earning proletariat. And the greater proportion of them do not go after immediate material interests by trying to seize control of the machines. This has however happened in Russia. In all other countries, the development of the economic system is not followed by the psychological effects on the lines Marx envisaged—regarding non-owning class. The effects are quite different from what he thought.

Instead of being primarily concerned to better their economic position, which is not merely as bad as Marx expected, the majority of the non-owning class seem in practice to have been much more worried about the emotional and social chaos which capitalism produced and which was much worse than Marx foresaw. Communists claim to represent the great mass of mankind who would be forced out of possession of the means of making wealth. But they thought that these dispossessed would be put in the position of low paid wage earners and this conviction is so strong that they consider the wage earners as the only true working class, the only people who genuinely have lost their control over the means of production. This is not at all true. Very large sections of the middle classes are no more in control of the means of

production than are the factory hands; they are the masses just as much as are the typical proletariat.

Again so long as loyalty to the working class is its final test of value, communism cannot claim, as it does, to be the application of the scientific attitude to politics.

These are some of the irreconcilable and unscientific aspects of communism which is claimed to be the most scientific of the contemporary political sciences.

Because communism is the most dominant way of contemporary life, it calls for closer examination for the purpose of this article.

Karl Marx, the father of Communism, was opposed to all ideals and idealism. Belief in nature as a symbol of the Divine is declared by him as pre-scientific. He classified teleology as a mere superstition. He called idealism as an opiate of the educated. He declared that it replaced objective truth by a subjective notion.

Karl Marx put all his weight against the arguments to prove the existence of God. All Gods known to him were only of cultural significance. Jehovah, the God of the Jews possessed the Jewish traits; Zeus the God of the Greeks symbolised the concept of Greek life. Virgin Mary, the mother of Christ—was a symbol for the ideal Womanhood in medieval middle east. Marx therefore theorised that all religious sentiment was a social product which is determined by the social environment.

Even about old values of ethics, Marx had not a kind word. The old belief that virtue will be rewarded while vice will be punished—was declared by him as a product of childhood imagina-

tion. That kind of thinking according to Karl Marx was pre-scientific.

Marx knew the christian religion very closely because he lived among christians and saw their practices in life at close quarters. He was the son of a Jewish lawyer of Trier in Germany. His father was a great admirer of French thinker Voltaire. The family took to christianity when Marx was six years old. Marx attacked christianity in a two pronged way. According to him, christian religion is against the basic pre-supposition of materialistic thought. Marx declared that there is no Divine spirit overruling the world. To him the only reality is matter, motion. For him the heaven, the hell, or the beyond are only the products of the imagination of the mankind.

Marx also attacked christianity because during his times, the Burgeois way of life received strength from Christianity. According to him, the christian religion became an opiate of the people who did not strive to achieve a better life but suffered inactivity depending on a supernatural guidance that never comes.

In calvinism—the school of Philosophy of John Calvin (1509–64) (representing the spirit of the French—just as Lutherism represents the German traits) Wealth and Virtue are identical. As Weber (the protestant Ethic and the spirit of capitalism) has pointed out the growth of capitalism was quickened by the spirit of calvinism. Tawney in his 'Religion and the rise of capitalism' also came to the same conclusion. John Calvin believed that a person amassing wealth clearly shows the glory of God. In other words, to be prosperous is a kind of a christian obligation. Marx

naturally condemn this aspect of christian religion.

In fact Marx was against every organised religion because he has no faith and no toleration of any kind to standards of other worlds. He believed in realistic conditions of the man in his environs of the universe.

Marx believed that man made the religion and that religion did not make the man. The spirit of Marx is basically irreligious although subsequently it brought about a new religion, a new group of saints and a new code of symbols.

Marx and his followers did not strive to solve the problems of religion (with Dialectical Materialism) or the basic human yearning which caused the growth of religions - unless that human yearning is cured - some religion or other is sure to exist. If that yearning of the spirit is incurable, the existence of religion or religions has to be endured.

The story of successive rebellions against religion has perhaps reached a climax in the dialectical materialism of Marx. Thinkers like James, Dewey and Russell succeeded him to make thinking more scientific. Because Marx was not able to cure the spiritual yearning of man, his followers have no answer for the problem of religion and they merely turned their backs to it. To his followers, his theories of dialectical materialism and his conception of philosophy of history became a dogma. They believed in the disappearance of religion with the success of the Socialist Revolution. But judging on the results of fifty years of the Socialist Revolution, the verdict is clearly different. After these fifty long years of persecution of the religious minded, confiscation of church

properties, subtle and organised atheistic propaganda at a high pitch, religion did not wither away in the socialist lands. Obviously the reason and repose of the communist circles are basically wrong.

I do not mean to turn my guns against anybody, or the socialist way of life for that matter. If facts of religious faith will be hurtful to Socialist *amour-propre* - or if the new saints of Marxism are annoyed of these revelations nobody is to blame. It is not anybody's concern with the worry to which the myth makers of the new dogma are put to. It requires no assurance that everybody is not Samuel Longhorne Clemens (Mark Twain) to scoff at everything in a habitual or professional manner.

The preoccupation of the timeless subject - 'the faith of man' does not yield to be dated, because the subject of preoccupation is overwhelmingly dateless. It does not mean that one is blind politically if he cannot but see the communist as a communist. The subject of interest and the object of study are the man and his faith and not his political pigment. The spiritual yearning of a communist is not at all less interesting for that matter. No scheme or planning is necessary or called for to purify his soul by any occultation treatment.

Poland is also a communist country which recently revealed the results of a survey. A fairly high percentage of Poles (75-85) affirmed their faith in the existence of God. Poland is a next door neighbour to the land of the Soviets. In Yugoslavia, another East European Communist Country, the church goes are over 49% of the population; while 39 of them openly declared their belief in religion, ten others were not prepared to do openly. Holding a religious faith is no longer a crime in Yugoslavia as

the ban was lifted a few years back. The belief in God is not confined to aged people only. About 30% of the people who were born and bred up completely in communism are god minded.

The communists all the world over hold the religion as an invention or device to deflect the anger of the poor and the exploited from the exploiters. But the present day conditions of Yugoslavia amply contradict this view. Slovenia and Croatia are the more affluent parts of Yugoslavia where the god minded are abundant. The percentage of believers is less in Borneo and Montenegro which are underdeveloped.

It is not a mere belief in God or Church going. Ritualistic Baptism and ritualistic weddings conducted in Churches have become much common.

There is no wonder if the Soviet Republic is not prepared to publish figures showing the percentage of Church goers in that country.

Marx has only said half the truth when he declared that man makes the religion. It is perhaps more correctly a statement of over simplification rather than half the truth. Religion is not made by man and it is not a social product although the shaping of religion is largely due to social conditions.

Religion comes into being along with the man concerned - in other words, the totality of human condition is the source of religion. It is the awareness of man of his insignificance in the background of colossal cosmos. When man begins to picture the infinite universe, the planets, the stars, the infinite space, the infinite cause, the real substance, matter, action, he forms a conception of the unlimited universe, which is God, anthropomorphically. And the formation of such a conception

gives the man a relief by way of a contact for his own personality with it. The formation of this conception is only a culmination of the attempts of human self to associate with the non-self surrounding it. God is something like the liaison between the two. Religion is indestructible so long as man pictures the personality of the infinite universe and tries to establish a contact with it. This picturisation of the infinite universe is inevitable as long as there is that infinite universe and the capacity of the human being to picture it.

The Communists, the atheists or their predecessors or successors in the no-God belief are helpless. Their attempts to eradicate religion or the belief in God will never be fruitful. The religion of man ends only with the end of human race. Marx was misled by his background which is Hegel's emphasis on the importance of environment as the determining factor. For Marx as for Hegel, the nature of a thing consists in its relations with other things. The thing in itself is a myth. In other words individual counts for nothing. As Hegel often stressed, freedom is the consciousness of necessity. This is exactly contrary to the correct philosophical view of man and his religion as understood by the Indian thinkers.

For us the world of outward relations is secondary in matters spiritual. The truth is to be found within and the thing in itself is the universe. Therefore the Indian concepts are in for better conformity with science than the traditional christian dogma. For instance it is difficult to imagine that a Galileo would ever be arraigned in India before an ecclesiastical court and forced to retract his belief in the Copernican theory that the sun was the centre of the universe.

And from the mass of writings of Marx and Hegel, there is no indication that they were aware of Indian concepts of higher spirituality. They seem to know only the christian dogma. No explanation is necessary to state that no attempt to generalise a proposition will bear fruit without knowing completely about it. The evils of the permissive society of the west have caused open voices of fear even among western leaders of Society.

We in India know that our country has seen empires rise and fall and she has come out of her history of conflict as a free nation, with her culture relatively unchanged. There were wars of arms in which India was conquered by brute strength. She was beaten by the sheer physical power of her conquerors. Yet through all this ravage her unique beauty remained unmarred.

Now India is facing another domination. It is not a war of arms to be seen and felt and can be met with physical force. It is a stealthy domination creeping upon India like a thief in the night. It is a war of wars in which India either must rise superior for all time or she will be conquered for all time. Now is the great war of cultures, the all pervading feature of contemporary life.

In her apparent eagerness to consign to the dust-bin of westernisation her traditional and unique culture, in her unthinking eagerness to scrap the cultural moves that have stood her in such good stead for so long a time in the history of man, India is playing naively into the hands of modern conquerors through the insidious dissolution of her cultural heritage and replacing traditional ideology by that of alien powers.

It is certain that India cannot remain uniquely India if she allows a complete face lifting to be worked upon her of the Sociological cosmetologists of the west. As things are going now, the time will come when India will be totally western with the features that once made her great completely erased. Then India will have lost all that she has worked for, for so many thousands of years.

India, the great nation is having our enemy inside. The enemy is the Indian who fancies himself superior to his father's culture, the Indian who is too busy with materialistic pursuits to stop and take stock of himself and what he could mean to his country, the Indian who thinks that India can become ultra modern only by scrapping the traditional learning that has accumulated through centuries of deep and abiding thought.

What can we do to stem this tide of certain domination that is sweeping this nation into oblivion?

We can pause in our mad dash for material goods and reassess our positions as Indians. We can reaffirm to ourselves the fact that there is no greater destiny for India than to remain uniquely India, and we can implement this by adopting the context of modern thought to this uniqueness, thus preserving to the world the richness of our ancient heritage, while at the same time allowing ourselves to retain a rightful place in the modern plan of life. The most pressing problem of India is now to determine how she is to accept and function in a world society in the framework of her own National Dharma that made her outstanding among the Nations.

In the process of preserving and making functional her National

ideology, India need not isolate herself on an Island of tradition. No man is an Island unto himself and no Nation can afford to remain in isolation without some dependence upon or without some communication with other Nations. Nor need India require some ten thousand years and attempt to live in a primitive era. The question is how the individual Indian can become an effective agent in keeping India from being absorbed totally by an alien culture. Every Indian can revive in himself and foster in his children a pride in and love and reverence for the traditional Literature. The parents can take an active interest in curricula of schools, and insist that there should be included in the curricula basic traditional studies such as Sanskrit and traditional ideology.

Every Indian has much to be proud of because there is no country in the world that has not drawn upon the sacred literature of India for much of its spiritual and Philosophical Wealth.

And now, with the West having ruthlessly deleted from its culture and from its educational programmes those disciplines that stem from and foster the Humanitarianism of Man, who is there left, save India, to preserve the spirit of man? Who is there to give moral stability to a trigger happy or rather bomb happy world? Who is there left to stay the finger of a mad despot who would push the button that will destroy the world in one atomic blast?

As things stand now, it is only India that the world can look to for a Universal moral direction. It is only India that still offers the fundamentals of morality gleaned from her historically spiritual past. But India in her character as the Bulwark of the spirit man shall soon pass away if we do not

take immediate steps to preserve the soul of Indian Culture. The other Nations have traded their souls for technological devices of comfort and trips to the moon.

Herein lies the duty of the thoughtful and dedicated Indian, to insure that this great spiritual learning which is India itself, shall not be lost to the world. The spiritual learning, the philosophy of India is not a mere theoretic activity, an intellectual past-time, but an integral approach and quest for truth, whose experience transforms us. It is not a mere view of reality but also a transforming experience and insight. The reality or spiritual truth cannot be known merely by the intellectual modes of apprehension. It is a transempirical object of study.

The doctrine of Sankara is the essence of Indian Spiritual learning. The Indian philosophical tradition and development are but series of notes and foot notes to Sri Sankara whose doctrine of Advaita is transempiric and transcultural, and so it is universal. It is beyond the limitations of geographical or racial barriers and even the moral and humanist care of his teachings is above the casual cult of Nationalism. The doctrine of Sankara presented to this unbelieving world all that is noblest in the spirit of man. Being non dogmatic and non contingent on any other fact, it is universal which spiritualised all aspects of life. It is a universal equality in the realm of spirit. The ideal of Sankara is to establish an order in which human beings will be free from limitations in their progress in every department of spiritual life.

Every other culture except the Indian has only a definite life span. Like an individual, a culture elsewhere experienced a period of growth and

maturity and then it died. But the message of Sankara has no period and it cannot be dated. It is addressed to every individual soul. It is spiritual democracy with fullest freedom to everybody. There is no other religion or philosophy where the individual has so much importance and the sole concern. It is a charter of individual liberty which creates conscience for social obligation.

The message of Sankara is never out of harmony with science. It is remarkably consistent with Science. Every new theory of science confirms the truth and correctness of Sankara's message. For instance, the unified field theory of Dr. Einstein is only the Vivartavada of Sankara in scientific parlance. The message of Sankara lays stress on truth and the need for re-

conciliation of apparent contradictions on the individual and his liberty on social conscience, on faith and courageous action.

The message of Sankara contributes more to mankind than any other doctrine which only contribute to organised uncertainty. The doctrine of Sankara is the only doctrine that apply the fruits of reason to the institutional life of man. It offers a method whereby we can approach problems of life in a more scientific and broadminded manner. It is an antidote against fanaticism, closed mind, and the evil in the modern contemporary life. It is not a mere restatement of epistemological controversies through a systematic misuse of words. It is an unending process of invigoration.

Homages to Sri Siddheswari Peetam

FROM

M/s. ADITYA COMMERCIAL CORPORATION

VIJAYAWADA

Gospel of Concentration (Raja Yoga)

Sri Y. S. R. Chandran.

M. A., LL. B.

The tremendous impact of Vivekananda on the modern mind, is largely due to his thorough-going knowledge of the current scientific theories; the credulity of human nature to accept anything, without a grain of salt, provided it has the authority of a scientist, is only to be matched by the sceptical and the supercilious dismissal of anything quoted from a savant or a seer; to quote from a Buddha or Christ is a superstition, while to swear by a Darwin or Huxley is a pass-port for intellectualism and by and large it is only from the seers that we have the life-building truths and ideal while from the scientists we have lust and gold only. The increasing conquest of the external nature is the speciality of the west; but the consequence has been an increase in strife for world domination and leadership; instead of a pervasive spirit of comradeship, there has been the isolating dread of one another, dividing the world into armoured camps ready to explode any time and if man wants rest, and if the world is to unite, the spiritual centre whence the multiform manifests itself, has to be discovered. The study of external nature is not only baffling but endless, providing us no clue; far easier it would be for man to study the internal nature; the external world is the gross form of the internal, the subtle; the finer is always the cause and the grosser is the effect and just as

the human body is a manifestation of the subtle, so too the outer world is a projection of the inner or the subtle. Matter does not exist; it is also some kind of force; the bright body does not represent force for whatever has force requires something else the soul; in the scientific language it is the other, the subtle vibration of the mind; if we can attune ourselves to that subtle vibration we can see and feel the whole universe and the universe appears what it is: an ocean of thought and everyone a thought whirl-pool.

What electricity is, no one knows; but so far as it is known, it is a kind of motion; from rhythmical breathing, all the molecules in the body, tend towards the same direction; and the body itself will become a gigantic battery of will; if all its motions are made perfectly rhythmical.

Further life on a certain plane of vibration alone is visible to us; if the intensity of light is increased, we are unable to see; but there are beings which have such powerful eyes that they can see what is invisible to us; and thus one order of vibration makes one plane and another a different plane. But one who gets into this subtle vibration, sees and knows everything.

The same idea may be put in a different way; the ocean consists of a bubble, huge waves and the abysmal

MUSIC AND MOKSHA

— Dr. S. Venkitasubramonia Iyer,
M. A., Ph. D.

Among the means for salvation music has its own place. As an art whose appeal to the intellect and emotion is intense and spontaneous, it is unique of its kind. And while music, in its manifest aspect, aids concentration of the mind which is a pre-requisite for meditation leading to Moksha, in its non-manifest aspect it is *Nadabrahman* itself, the realisation of which is Moksha.

NADABRAHMAN

Nada or Primordial Sound is the ultimate entity in the Universe. It is identical with the *Pranava* or the *Om* and it is the cause of the world as well as what constitutes it. It is *Brahman* and the Gods *Brahma*, *Vishnu* and *Siva* are only its aspects. Says Sarangadeva:

चैतन्यं सर्वभूतानां विवृतं जगदात्मना ।
नादब्रह्म तदानन्द मद्वितीय मुपास्महे ॥
नादोपासनया देवा ब्रह्म विष्णु महेश्वराः ।
भवन्त्युपासिता तूने यस्मादेते तदान्मकाः ॥

(Sangitaratnakara, I. iii. 1-2)

And of the Trinity, *Siva* is usually considered the *Adhivata* for *Sangita* and He is often referred to as of the form of *Nada* (*nadatanu*). See Sarangadeva

वन्दे नादतनुं तमुद्भुरजगद्गीतं मुदे शङ्करम् ।
(Ibid., I. i. i)

and Tyagaraja :

नादतनुमनिशं शङ्करं नमामि ।

(Chittaranjanikriti)

This *Nada* is of a dual form - *ahata* or manifest and *anahata* or non-manifest. *Ahatananda* constitutes audible music and *anahatanada* the absolute music which is perceptible only to yogins, the *Nadopasakas*.

EFFECTS OF MANIFEST MUSIC

It is a well-known fact that music has a remarkable effect on a sensitive mind. It is able to wean us away for a moment from the world of cares and anxieties and leave us in a region full of pleasure for us to lord over; it provides us aesthetic pleasure, which is the principal aim of all art, and more easily and more certainly than the other arts. Even children are responsive to it; they are lulled to sleep by the concord of sweet sounds. It is able to cure maladies and sooth ailing patients. Why, even animals are captivated by music. And there is much truth in the saying

पशुर्वेत्ति शिशुर्वेत्ति वेत्ति गानरसं फल्गु

that even a child, a beast or a snake is capable of enjoying music.

All this is the physical and psychological response. But true music even goes further. It has a spiritual appeal, it

touches the soul through the emotion by the process of aesthetic sublimation and gives *ananda*. It is this capacity of music that makes it the finest of the fine arts. It is this as well as its peculiar power for immediate attraction of the mind that makes it an accessory in certain aspects of our religion.

MUSIC AND THE PURUSHARTHAS

Sarangadeva observes that music is the one means of attaining the four purusharthas or fundamental human aims-Dharma, Artha, Kama and Moksha.

धर्मार्थकाममोक्षार्था निदमेवैककारणम् ।

(Sangitaratnakara, I. i. 30)

Music, when it is in praise of God is instrumental in bringing about Dharma or religious merit. Since it provides livelihood to those who follow it as a profession it is a means for acquiring Artha or wealth. It is capable of accomplishing some of our desires, Kama, because of its exciting and captivating power. It provides supreme aesthetic pleasure by which it purifies the mind and facilitates mental concentration and thus leads to the path of liberation.

Of the four Purusharthas, Dharma and Moksha are more important and music is concerned with these more than the rest. Besides being an item in our devotional worship, it has also a place in the ritualistic side of our religion. As an instance may be mentioned the several occasions on which the *Vina* players are called upon to sing during the *Pariplavakhyana* in the *Asvamedha* sacrifice (See *Katyayanasmriti*, XX, iii, 2, 7; *Satapathabrahmana*, XIII, iv, 3, 3, 4, 2 etc) and its result, of course, is the acquisition of religious merit.

MUSIC AS A MEANS TO MOKSHA

So too is it as a means to Moksha. Certain ancient types of musical compo-

sition like *Aprantaka*, *Ullopya*, *Madraka*, *Makari* etc, are laid down by *Yajna-vaalkya* as conducive to Moksha, and these are themselves, therefore, termed 'Moksha'.

अपरान्तक मुल्लोप्य मद्रकं मकरीं तथा ।

श्रौवेणकं सरोविन्दुमुत्तरं गीतकानि च ॥

ऋग्गाथा पाणिका दक्षविहिता ब्रह्मगीतिका ।

गेयमेत तदभ्यासकरणान्मोक्षसंज्ञितम् ॥

(Yajnavalkyasmriti, III 113-114)

And the same authoritative law-giver proclaims that one who is an adept in playing the *Vina* and is well-versed in *Sruti*, *Jati* (and other principles of music) and is a master of *Tala*, easily leads himself to the path of liberation.

वीणावादनतत्त्वज्ञः श्रुतिज्ञातिविशारदः ।

तालज्ञश्चाप्रयासेन मोक्षमार्गं नियच्छति ।

(Ibid., III. 115)

But how does music lead to Moksha? The answer is supplied by *Apararka*. He observes that music accomplishes this by bringing about the concentration of the mind which is the essential pre-requisite for the attainment of the knowledge of the self —

मोक्षमार्गं मोक्षोपायभूत मनस एकाग्र्यम्

ब्रह्मज्ञान हेतुं नियच्छति ।

Vijnanesvara, the author of *Mitakshara*, finds this significant especially in the expression '*tala-jnascha*' for the constant attention which *tala* requires when singing, brings about concentration of the mind which leads to the path of Moksha.

ताल इति गीतपरिमाणं कल्प्यते । तत्स्वरूपज्ञश्च तदनुविद्धब्रह्मोपासनतया तालादि भङ्गमयान् चित्तवृत्तेः आत्मैकाग्रतायाः सुकरत्वादल्पायासेनैव मुक्तिपर्यं नियच्छति प्राप्नोति ।

Thus it is seen that the *Mokshasadhanava* of music is through its enabling

sea; the first two are connected together and derive their energy from the vast energy of the ocean behind. Life too on this planet, starts as a fungus; a microscopic bubble drawing steadily from the infinite store-house of the ocean of energy; develops first into a plant, then into an animal then into man and finally liberated becomes God being merged in the source. All this in the normal course may take millions of aeons; but what is distance either in space or time?; and it can easily be bridged. If the power of assimilation or the intensity of living is multiplied, one can pass through the whole process of reaching perfection in this life itself; this has been demonstrated by the sages who have traversed the whole distance in one span of life; in the ocean of life too, one may be a bubble and another a gigantic wave; but both draw upon the ocean of energy which is the birth-right of every animal that draws breath.

The Hindu concept that the explanation of a thing lies in the thing itself, finds its corollary in the theory of evolution; but every evolution presupposes an involution; it holds out to reason that something can not be brought out of nothing; we can get so much of energy only that we put into a machine and therefore if man is an evolution out of a mollusc, a Buddha and a Christ, a Shankara and a Ramanuja, must have lain involved in the mollusc.

But how to reach that centre is the question; once the substance is known wherefrom all others could be made, there is an end of Chemistry; once the energy whence all other energies emanate, is known, there is an end of Physics; and once the knowledge of perfection is known there is an end of religion.

He says that any amount of the study of external nature will not lead us, any nearer to this knowledge; it is clear that he is familiar with the Kantian analysis. The external nature that we know is an unknown X; the universe that we know is an X plus the mind in its function of the perceptive faculty. The human mind can know itself through the medium of the mind; and therefore it is an unknown Y plus the condition of the mind; there is therefore an unknown both outside and inside of ourselves; the knowable comprises two parts, the X outside and the Y inside; everything in the universe is partly our creation and partly something outside and the Vedanta tells us that this X and Y are not different but one and the same.

It follows therefore that a study of external nature does not help us in leading to the core since all the planes of existence can not meet there; the only study that can give any clue, any glimpse of the Infinite should be the inner nature of the human soul that should be the object of meditation or contemplation and thus the inner core of the soul, is the centre of the universe and for reaching this centre, Rajayoga, the gospel of concentration, offers help.

The mind is something like the wavy ocean, never calm and always disturbed or to vary the metaphor, it is something like a monkey which is proverbial for its antics; such being the case, the monkey is stung with the scorpion of jealousy and pride. How can such mind be controlled?; Long before Freud, a remedy seems to have been found out and that is to make the mind, look squarely and steadily at the hidden monsters, sallying out; if this is done, the vagaries of the mind become

less violent or recalcitrant; and it answers the helm or responds to the bridle.

Reason can help us only to an extent; but beyond its circle, lies all that humanity holds dear and precious; Kant has proved that it is impossible to penetrate the dead wall of reason and this is after all the basis on which our philosophic thought takes its stand. If reason can not help, man should seek something higher than reason; it follows, that something is inspiration or trance which furthers and never contradicts reason; it is this that Rajayoga wants to

achieve; the mind is like the sun; if the rays are dissipated, things remain dim; but if they are brought together into a focus, if there is a withdrawal from the energy dissipating and selfish activities and if the focus is not extroverted, but introverted turned inside and not outside, the man goes from the periphery to the centre; man becomes God, the immanent and the omnipresent; RajaYoga then is the science of concentration; it teaches the fingering whereby the psycho-physiological piano may be played.

HOMAGES TO SRI SIDDHESWARI PEETADHIPATI, COURTALLAM

FROM

KHADI MANDIR

5, AVENUE ROAD

BANGALORE-2

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

the mind to develop the power of concentration and this effect will be greater if the music is devotional. Hence it is that the great saint - musician Sri Tyagaraja observes that music should be wedded to Bhakti and such music alone would be conducive to Moksha. (*Sangita jnanamu bhakti vina sanmargamu galade; Ramakathanandabdhivyuta sangita sastra jnanamu sarupyasaukhyadame* etc).

ABSOLUTE MUSIC

All this about manifest music. Absolute or unmanifest music is Nada-brahman and its realisation is Moksha. This is what is contained in the statement of Bharthrihari.

शब्दब्रह्मणि निष्णातः परं ब्रह्माविगच्छति ।

Tyagaraja in the Begada kirtana '*Nadopasana*' exalts Nada the basis of music as the Primary Principle wor-

shipped by the Trinity of Gods, the soul of Yantra, Tantra and Mantra and masters of tone, rhythm and song and in the famous Sankarabharana kriti '*Svararagasudharasa*' he says that to understand the secret of the origin of sound in the yogic centre *muladhara* is the final beatitude (*muladharajanadameruqute mudramagu mokshmur*).

Music is, thus, the means as well as the end; it is the means to realisation of self in its manifest form and the Supreme self itself in its non-manifest form. This is the idea implied in Tyagaraja's song '*Ragasudharasa*' (Andolika). To enjoy the sweetness of raga is to attain all that yaga, yoga, tyaga and bhoga could give (*yagayogyagabhoga-balamosange rasudharasapanamu*). Since it directly leads to salvation, and those who realise the *Omkaranda* are Jivanmuktas or the liberated (*sadasivomaya-magu nadomkara-svaravidulu jivanmuktulu*).

Homages to Sri Siddheswari Peetam

FROM

M/s. AMARCHAND SHARMA

10-3-3/11, East Marredpally

SECUNDERABAD (A. P.)

"INDIAN ART and YOGA"

— Dr. C. Satyanarayana,

M. B. B. S., M. S., D. L. O., F. I. C. S., F. C. C. P.

India has a history and a civilization that are distinct and great. That civilization, unique in its character, had reached its pinnacle of glory long ago. The cultural contribution which India has made to the history of mankind is substantial and vast. The basis of Indian culture is Indian Art and vice versa.

According to Vatsayana there are sixty-four arts; the Jain texts state that they are seventy-two in number. "Lalitha Visthara", one of the most important books relating to the life of Buddha (well-known for the story which has been followed in the sculpture of Borobudur, Barhut, Amaravathi and Nagarjunakonda) states that the number of arts is eighty-six.

What is art? According to the learned texts and ancient tradition, whatever learning that is useful can be an art. They have included under it handicrafts, as well as fine arts. Hemachandra states that art is 'human creation' (Silpa) based on a comprehensive perception and understanding (Vignana). In 'Amara Kosha' art stands for 'Silpa'. Vatsayana in his 'Kamasutra' says that art means learning (Vidya). In Rig Veda art (Kala) means each one of the sixteen parts of the Veda. The term 'Kala' (Art) found in the Vedas refers clearly to the branches of learning.

In 'Mahabharata' it is stated that Shiva taught Ganga, the sixty-four arts.

In the tenth chapter of 'Bhagavatham' it is stated that Govinda (Krishna) and Balarama learnt the sixty-four arts in sixty-four days, studying them under the sage Sandeepa.

We will now consider, in particular, Architecture, Sculpture and Painting.

The history of these arts dates farther back than the written history of the Indian Nation. Harappa and Mohenjadar are two ancient cities excavated some years ago. They are the only survivals of the most ancient period of art now available to us. They enable us to have a peep into what may be termed the Golden Age of Indian Art. So much of the Golden Age, as revealed to us in these excavations, means a perfection that could be achieved only over several centuries. Hundreds of years must have rolled on to attain such a height.

Mohenjadaro and Harappa were cities of the Indus Valley civilization. The civilization revealed by the excavations there reached a stature which might perhaps have been equalled in later years but never surpassed. This civilization can be dated back to the third millenium B. C.

What has Mohenjadar revealed? It reveals an entombed city. Its very name means a 'City of the Dead'. Here were found houses built in orderly

fashion, well laid-out roads, an excellent underground drainage system, all based on well-developed principles of architecture and hygiene. Right in the centre of the city was a great tank, described as the 'Great Bath', for the bath of purification called 'Avabridha Snana', during the ritual of Aswamedha Yaga. Water was filled into it and baled out. There are signs to show that there were excellent sanitary arrangements, including soakpits. It can be said that it was a city which had a civilization that was highly refined and great.

Among the many noteworthy features exposed by these excavations, a few of the more important are these: stone sculptures, seals, statuary, terracotta figures, jewellery of intricate designs, bronze statuette representing a remarkable figurine of a dancing girl, enormous number of steatite seals revealing excellent craftsmanship in their mass production and amulets, the engraving on which receives ready explanation from some of the Rig Vedic hymns. One of the seals contains an anthropomorphic figure of a God supposed to be Rudra as Mahayogi, seated amidst animals such as the bull, elephant, rhinoceros, tiger, antelopes, and among men, birds and fish. It brings out forcefully the ideas contained in the Rig Vedic hymns. Each one of the articles, whether of clay, stone or metal, displays excellent workmanship. Mohenjodaro has revealed a glorious civilization and supreme art of over five thousand years ago. The planning of these two towns is breathtaking. The sculpture is in an excellent style. For instance, the two statuettes (torsos) from Harappa have revolutionized the hitherto existing notions of Indian Art. All art critics have declared that for pure simplicity and feeling there is nothing to compare

with these two masterpieces, even in the Golden Age of Hellas.

The painting on the pottery found here shows the artists had grasped fully the essential elements of form and decoration. No other paintings, fresco or mural, have been found, but it is likely that there were some other paintings as well which have not withstood the ravages of time.

A close study of the scheme of photographs and scriptographs on the seals found here cannot but make us feel that it is here that we would look for the parentage of the later day Brahmi script.

All this evidence discloses a high stage of development of civilization of that time. The art and the architectural forms reached definite stages in the Indus Valley and have a variety of external manifestations in the form of images, sculptures, sealings, terracottas, and structures; and it is this sum total of aesthetic potential that has formed the mainsprings of cultural inheritance of the succeeding generation.

The finds at Harappa and Mohenjodaro are the only few facts that have come to light about the origin and nature of Indian Art. If even these few have such definite forms and are so many thousand years old, it is easy to infer that the origins of Indian Art reach far back to an age beyond the reach of known history. Perhaps the earliest period of Indian Art may well be said to lie in a former 'Yuga' - an Indian concept extending over several millenniums. Thus Indian Art has a hoary past and its Golden Age as well.

Before we go on to trace the development and evolution of Indian Art, let us try to understand what is Art,

what is the ideal it has set before man, and from where did the Indian artist get his message, and what are the characteristics of (Indian) art. According to Rabindranath 'Art is the response of man's creative soul to the call of the Real'.

Art is the result of man's original or primordial spiritual aspiration, that is essential to man. The goal of art is to explain the inner, hidden significance of life in order to help man to realize its fullness. Food, clothing and shelter are essential to man and no doubt he can even exist without art. But what kind of life is it? Often in order to preserve and protect bare life, one may temporarily neglect art; not only neglect it, but perhaps for a time even discard it. But it is only the arts that have enabled men to blossom into what he is. Man's irrepres- sible and unconquerable desire to learn the philosophical understanding of reality is born out of it.

What glimpses we have of the art of primitive man is gathered from his implements. He fashioned his implements not merely to serve his immediate needs but also endowed them with beauty, and in so doing, he had displayed exquisite skill. Why did he do so? There was an innate urge in him to see the beauty in the implements he made. He had come to a stage where he can visualize and contemplate beauty. He took great pleasure in looking at the skilfully wrought hilt of the sharp instrument he used in his work. With each new shape he gave to his cooking and drinking vessels and the weapons of his livelihood, his fingers acquired a new skill and a new dexterity. His eyes feasted on the products of his skill and mentally he has satisfied and experienced a joy. Body and mind, the senses, physical and mental, attained a state of

happiness it had yearned for. Every race in the world has gone through this experience.

To immortalise himself, primitive man carved out figures of his own self and eternalized himself on the rocks and hills. On the trunks of trees he drew lines that represented his shape, he even made figures out of wood and figures of clay fashioned after himself. Thus, on rock, in wood, stone and clay, we find the primitive man satisfying a primordial urge to immortalize himself by drawing or making images after his own. This artistic wealth is the heritage he handed on to posterity, for succeeding generations to imbibe and develop.

The art creations of the Indian artists are remarkable whether in the sphere of painting, sculpture or architecture, the artistic vision of the Indian had reached a high standard of individuality. All the cultural heritage of India has sprung from the arts of India and the perfect experience of the Indian nation is embodied in its art. Art is as much a necessity for the Indian way of living as food is for life. The slogan 'art for art's sake' may be new to him. The Indian artist created his masterpieces to fulfil the fundamental or primordial needs of the nation. For him art is sacred; it is a form of worship, it is the practice of 'Dharma' (Path of Duty), it is the path of Yoga, and it is the way of salvation (Mukthi) for him.

To the Indian, therefore, devotion to art is as essential as his food, as essential for the satisfaction of his mental and spiritual hunger as food is for the satisfaction of the physical pangs of hunger. Art has established an intimate, inseparable and indispensable contact and relationship with his search for Truth and God; so intimate, that

art itself has become one of the ways of seeking God.

There are many races in the world. Now-a-days there are some races which proclaim that they are highly civilized. They have their own forms of art. However, there is a lot of difference between theirs and that of the Indian. The aim of Indian art is to seek harmonious relationship with the omnipresent God. Its purpose is to show the relationship between Paramatma (Purusha) and Nature (Prakriti). The metaphysical law of the Indian Art is the result of a process of distillation, constituting pure wisdom. His logic and his wisdom, which are his philosophy, are original; they were not confused with or adulterated by other civilizations. But that does not mean that the wisdom and knowledge of the Indian have no broad outlook. They have the ability to absorb and synthesise the truths arrived at by other races. From adjacent lands invaders came to India, and with each invader there came new ideas and new social customs. All these ideas and customs were integrated with the life of the Indian and these new customs became the media through which their ideals and search for truth found a new and rich expression. Thus, though on the surface it may appear at first that the Indian imitated other cultures, ultimately Indian culture absorbed and synthesised all these within itself. It is these customs that came to be influenced by Indian culture, their outward forms were retained or modified, but their inner content expressed the cultural ideals of India.

What are the ideals of the Indian arts which have displayed such great vitality and power? Neither the laws nor principles on which they are based are to be found in any museum. In

ancient India they did not have any museums of art. Ajanta was a great University, Takshasila was another and so was Nalanda. Ellora was a centre of pilgrimage. Thus, these ancient seats of learning and centres of pilgrimages were centres of art, but not museums for display. The ideals which inspired them and which they assimilated and portrayed sprang and sprouted forth from their philosophy. Their philosophy and logic came from their daily habits and observances. They permeate and embrace the very structure and backbone of the Indian Nation. This philosophy does not consist of mere academic truths; it is a part of daily life, embedded in the traditionally accepted and established practical rules and rituals (Sampradaya) that form a part of Indian artist's daily life. The Indian artist sought his ideals in, and drew his inspiration from, his way of living. His daily habits and rituals enabled him to grasp the nature of the soul. When the Indian grasped the idea that the nature of the soul was eternal and that the soul was at the root of all things in the world, he created the soil and the milieu in which Indian Art was to grow in stature and attain a majesty that was unique.

Today archeologists dig the earth and bring out a stupa. They declare that there is Greek influence in this or Roman influence in that; the Hindus have brought these arts from the Greeks or that Hindu art has been so much influenced by Greek or Roman art, that is Gandhara art, and so on. But the Indian art had attained its maturity and definitiveness long before Greek civilization reached its heights. The ideal or goal of this art was the liberation of the soul, that is, salvation of life (Jivanmukthi). The Indian artist affected through his art the Nation's belief and his own

experiences; thereby, and in it, he expressed truth.

While expressing the permanently established spiritual truths in his art, the Indian artist did not forget the environment of man, the material surroundings amidst which he lived. He has depicted strongly their unity in his art; that man was a part of creation, an organic part of it, that he himself created and played a part in creation was his belief. All living beings, be they of animal or vegetable origin, were like his own life. That is why he chose his motifs from the creepers, flowers, animals, and even the mountains like the Himalayas - that is, the whole of creation, matter and nature (Prakriti). He identified himself with nature in all her manifestations and moods.

It is to indicate the union of matter and life, Nature and Soul (Prakriti and Purusha) that the Indian artists created the symbol of 'Mithuna' the union of two complementary and indispensable beings in man and woman. Nature is in the form of woman. Creation is the characteristic of Nature (Prakriti). The whole universe has come out of Prakriti, it is at the root of all the material and mental things. Purusha is light (Gnana). It is shapeless. Purusha is the complement of Prakriti. All nature changes for the sake of Purusha, the infinitesimal part of nature.

To take one other example. how wonderfully did the Indian artist create this picture. The picture or carving of Vishnu (the Protection God), reposing on the thousand headed - Anantha (symbolizing Eternity) of Seshasayana, reveals the essence of Indian Art. Vishnu, who protects and rules the Universe, reposes on the thousand-headed 'Sesha' serpent-king. Sesha is floating on the placid ocean whose waters

are as radiant as the thin, shining clouds of autumn. The four headed Brahma, the God of creation, is seated on a lotus flower that has sprouted from the navel of Vishnu; Lakshmi the consort of Vishnu, who symbolises earthly prosperity, sits at the feet of her Lord Vishnu in peaceful radiance. Vishnu is in a happy peaceful repose, 'Yoga Nidra Samadhi'.

What is the meaning or significance of this scene? In Indian philosophy the word "Sesha" connotes what is remaining or what is left behind. The thousand-headed snake, Sesha, connotes combination of a number of small things the complete or whole Universe. Everything in the Universe is created for the Purusha and this creation, that which is left over, is the inevitable complement of Purusha, which is Prakriti. The thousand heads of the snake represent the division of the infinite Universe into innumerable multiples, that is each one complete and finite in itself and yet combine together to form the infinite. The idea of Vishnu and Lakshmi stands for Man and Woman, which represents also a finite and creative activity in the infinite Universe. It represents the fact of the Universe creating within itself, developing within itself and ending within itself. Brahma has four faces indicating the four directions. The lotus indicates progress, evolution and creation. Lakshmi, the Goddess, stands for beauty and abundance. This again represents nature (Prakriti). This is one picture. The Hindu sculptor has shown here his artistic skill. In this he has presented in a fine and delicately beautiful manner his knowledge of philosophy, his ideals of beauty and his spiritual concepts. However materially one looks at his work, one is bound to struck by the message he wants to convey and his spiritual concepts.

Let us now examine a representation in bronze. This is the cosmic dance of Shiva. This has been the 'Panchakriya', the five-fold action or function. Shiva is represented here as the embodiment and manifestation of eternal energy in five activities. Shiva is known as Nataraja, the king of dancers, in this dance-manifestation as 'Nrithyamurthi' - the dancing God-as the Cosmic Dancer. This artistic representation takes us to a height of emotional delight (to which no artistic creation of any other country does). The God is dancing on a dwarf-fish body of the demon of forgetfulness (Apasmara Purusha) who represents ignorance and the destruction of ignorance brings enlightenment, true wisdom and release from the bondage of existence. The Hindu artist did not create this for a drawing-room display but for worship. In this the five activities (Panchakriyas) are shown. They are: (i) creation (Srishti) forming and unfolding; (ii) maintenance, duration (Sthithi) (iii) destruction or taking back (Samhara); (iv) concealing or veiling, hiding the transcendental essence behind the garb of apparition (Thirobhava); and (v) favouring, bestowing grace through a manifestation that accepts the devotee (Anugraha or Moksha). In the Hindu religion, these functions are severally and individually represented by Gods: Brahma, Vishnu, Rudra, Maheswara and Sadasiva, respectively.

All these put together is the vision that is vouched to us in the cosmic dance of Nataraja. The drum in his hand is the representation of creation, the 'Abhaya hastha', or 'Fear not' gesture of the hand represents protection (Sthithi) the flame, in the hand signifies destruction, the lifted leg represents the release of the soul and the bent hand represents salvation (Moksha) of the

devotee. The ring of fire all round the figure called the Prabh mandala represents the eternal dance of Nature of Prakriti, which is the life process of the universe and its creatures within which there is taking place unceasingly the eternal dance of the prime mover, the Lord God. This is the meaning of Nataraja.

Let us state here the Puranic story of Hindus behind this. In the Taranga forest some sages were performing sacrifices strictly according to 'Mimamsa' rites. Shiva came down to put down their pride; Vishnu came with him in the shape of a beautiful maiden and Adisesha followed. These sages set upon God Shiva a tiger, which they had created by their 'Mantra' or magic spell. He tore it with the nail of his little finger and wore the skin round his waist. Then the haughty sages, undismayed by the destruction of the tiger, created a fearful serpent and sent it against Shiva. Shiva just seized it and wreathed it round his neck like a flower garland. Then the kind of dancers began to dance, He danced with a joyousness, radiating happiness all round him. Then the sages set a monstrous looking malignant dwarf, Mujjalaka, otherwise known as Apasmara Purusha, on Shiva; 'Mujjalaka' is the personification of ignorance. As he danced on and on, in the course of the dance itself Nataraja pressed the tip of his toe on the dwarf. The dwarf's spine gave way, he was utterly broken and writhed in agony. Shiva danced on. He displayed 'Lasya' (a kind of dance), showing perfect happiness. He did 'Abhinaya', 'Thandava' a dance of gestures and poses. He danced on and on. The Gods and Sages (Rishis) witnessed his happy dance. The worlds all the worlds, quaked and shook. The Devas and Kinnaras worshipped

him with devotion (Bhakthi). Adisesha, the thousand headed snake, worshipped him. This is the Nataraja dance.

In Ellora caves one can see a different representation of Nataraja. This is the evening dance - Sandhya Nrithya of Shiva.

Placing Adi Shakthi (Original creation) - Mother of the Three Worlds-upon a golden throne studded with precious gems, Kailasanadha (Shiva) armed with the Shula (a spearlike weapon) is dancing on the heights of Kailasa Peak, while the minor Gods (Devas) gather round him and sing. Saraswathi plays on the 'Veena' (a stringed musical instrument) Indra on the flute, Brahma keeps tune with the cymbals, Lakshmi sings while

Vishnu plays on the drum. Gandharvas, Yakshas, Pathagas, Urugas, Siddhas, Sadhpas, Vidyadharas, Apsaras, and all the beings of the three worlds gather together there to witness the celestial dance in the great arena (Maharanga) and to hear the music of the divine choir at the twilight (Sandhya) hour. This is the music of the spheres. This is the devine song. This is the universal and celestial experience (Viswanubhuti). Should we not regard the Indian artist who has portrayed such ideas in his sculpture and painting as a Yogi, one with a spiritual intent? And are not these sculptures and paintings the means by which he attains spiritual salvation (Moksha).

Homages to SRI SIDDHESWARI PEETAM

From

Tel. Add. : "GOWRA"

Phone : RESI : 468; SHOP : 445

Gowra Krishnaiah Setty & Son

DEALERS IN PIECE GOODS

Post Box No. 24

ADONI (Andhra Pradesh)

supporting substratum. Being Self-luminous, He illumines all. Him, Sankara Salutes as Guru Dakshina Moorthi, as the very personification of Omniscience. And him again Sankara identifies as the very root of Vata Taru (Banyan tree). It is roots that hold and support the tree. It is roots again that suck, sustain and nourish the tree. So does the Sarveswara, the Lord Supreme, sustain and Support the Samsara, He is the Nidhaanam, the inexhaustible source and the eternal mine of the wherewithals of life "He is the mine inexhaustible-Nidhih Ayyayah - as Bhishma adores in his Vishnu Sahasra Nama stotram. Taru means Tree (Vriksha) which etymologically symbolises the ephemeral nature of the egoistic existence on earth. As ultimately trees are felled, this samsara too in the case of a sincere seeker is felled, ended or cut as under through systematic spiritual pursuits with the aid of Asanga Sastra (Gita-XV-5) the unfailing sword of detachment and discrimination, dispassion and devotion.

The reference to Vata Taru-Banyan Tree - here is again significant in that this tree has a speciality of its own. It sends roots from its branches down into the very earth from which it again begins to suck sustenance. These roots become ere long so sturdy as to serve as a substitute trunk. Even if out of elemental vagaries the original trunk is uprooted, the future of the tree is not in jeopardy because of this alternate trunk. The erstwhile root thus entirely replaces the original trunk and the tree goes on! The position of every embodied jeeva is phenomenally similar in that he, to

begin with, is but a branch of his family-tree. But soon he does replace his father and becomes the very trunk for his future family. The family tree thus goes on flourishing perpetually.

The description that while the Guru is youthful (Guru Yuva) the disciples (Sishyaah) are old (Vridhaah) is unique. The Soul being Avikaari is not susceptible to any known or seen vikaara (change) like birth, death, growth or decay. God is age-less and eternal, birthless and deathless, ancient and even vibrant, youthful and dynamic. Being Swayam Jyothi-Self-illuminous, He is rightly adored as the unfailing revealer and the youthful Teacher.

As for disciples they are necessarily old either because they are jnana Vridhaah-ripe in knowledge or Vayo Vridhaah-old in age; Unlike absolute existence, the Upaadhees - conditionings have age though it is immediately immeasurable. Knowledge-(jnana) and maturity of wisdom (vijana) generally go with age. They are acquired out of long years of Tapascharya-penance involving devoted efforts in study and learning, observation and contemplation, meditation and yoga. Bahoonam Janmanaam Antae Jnaanavaan maam prapadyatae - (Gita-VII-19). At the end of many births the man of wisdom takes refuge in God! This accounts for the advent of Mahatmas like Sankara who are born wise, like Sage Suka-son of Maharshi Vyaasa, who emerged as the born-Siddha and like Sage Vaama Deva who became Siddha purusha even while in his Maatru Garbha, as Aitareya Upanishad proclaims.

OM TAT SAT!

TAT ASMI AHAM!!

AHAM EVA AHAM MAAM JUHOMI SWAAHAA!!!

SRI SIDDHESWARI PEETAM

TRIUMPH OF TALENT

— Sri Y. Sambasiva Rao,

B. A., B. L., Advocate.

It is given to a few the privilege and honour of association with scholarly elders. Such associations are boons through the grace of God. It is my proud privilege that I should have the honour of associating myself with His Holiness Sri Thirvikrama Ramananda Bharathi Swamulavaru of the famous Sri Siddheswari Peetam.

It was on a blessed day in 1934 that while I was strolling on the beautiful beach at Triplicane, Madras, that I met the Swamiji for the first time; he was then a student of the Law College and known as Sri Ramakrishna Rao. I did not know that he was studying in the Law College though I myself was a student of law, as classes in the College were not opened yet. His very attractive personality, with a very fair complexion and round face, short stature lustrous and penetrating eyes, his noble bearing, studied aloofness, and sweet voice at once made me feel that he is destined to become great. He met me, talked and conquered; needless to say we became most intimate associates ere long. As years passed, my belief that I have the good fortune to have his cultured association, gained strength, and my respect for him grew. He was kind enough to speak to me about his great Guru Sri Sri Sri Vimalananda Bharathi Swamulavaru (The then Peetadhipathi of Sri Siddheswari Peetam), with respect, affection and devotion. Sri

Swamiji also confided with me about his education at Banaras, his trials and tribulations, his devotion to Sri Raja Rajeswari Math. I felt then convinced that here is a noble soul that will one day occupy the Adhipathyam of the Siddheswari Peetam. In fact I got the inspiration to tell him so. My association with him filled me with admiration, adoration and devotion for His Holiness to this day. I am honoured that I have the good fortune to have his affection and love in return.

Later, my place was honoured by the visit of His Holiness Sri Sri Sri Vimalananda Bharathi Swamulavaru while on tour in Andhra to give discourses on-Hindu religion. He was a very reputed scholar. His fame spread to us long before his visit here. I was introduced to His Holiness by the present Swamiji as a colleague of his. Sri Vimalananda Bharathi Swamiji informed us that he too was having colleague in Sri Sukula Ramadas Pantulu garu, Head Master of our High School and said that it is in the fitness of things that his pupil, (the present Swamiji) should have a colleague of his at the same place. Needless to say that this coincidence delighted us very much.

Sri Vimalananda Bharathi Swamulavaru, a teacher of renown himself, had the habit of putting questions to his visitors, only to know their depth in

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

93

VOICELESS VOICE

— Sri K. Sambasiva Rao.

I. D. A. S.

चित्रं, वटतरोर्मूले वृद्धाः शिष्याः गुरुर्युवा ।
गुरोस्तु मौनम्व्याख्यानम् शिष्यास्तु छिन्नसंशयाः॥

Chitram, Vatatarormoolae Vridhaah
Sishyaah Gurur Yuvaah.
Gurostu Maunam Vyaakhyaanam
Sishyaastu Chinna Samshayaah !

Wonder indeed that at the root of the Banyan tree is the Youthful Guru with aged disciples. Guru's silence itself is his Teaching and disciples nevertheless have their doubts dispelled.

The great Sanskrit language in the hands of Sankara attains heights of irresistible beauty when in this verse the mighty philosopher-poet uses a scintillating metaphor to portray the picture of life and high-light its remarkable subtleties in the context of the Teacher-Teaching- and the Taught and indicate the primordial theme of revelation and the time - honoured institution of instruction by Guru and understanding by a disciple-Sishya.

All wisdom is but ultimately revelation. It is realisation pure and simple. Revelation is a silent culmination. Silence here has a voiceless eloquence. It is intuitional and involves no action or process but a state of silent, sublime and passive awareness. It is at best an effortless cognition of the voiceless voice of the self within. In the ultimate analysis, Self reveals ITSELF (to

Self). As there is no second self, being the ONE without the second (Advaita), it is correct to conclude that Atman (self) reveals Atman (self) to Atman (Self) in Atman (Self). Revelation is the correct connotation for what is known and understood as God's Grace. For the intellect, in the next immediate moment of revelation, the whole phenomenon strikes as a wonder, which Sankara describes here as a Chitram. It begins to blabber out in a state of ecstasy and excited wonderment, as invariably it tries to assess, appreciate and experience the realised truths and admire the processless processes of revelation and realisation.

A fulfilled seeker, on the other hand, stops all his blabberings and melts into silence. "Rutyaa dravati iti Rudrah". He becomes no wonder a Rudra, a silent light-house of spiritual wisdom, as Maharshi Angiras puts it in Mundakopanishad—"Vijaanan Vidwaan bhavatae naatvaadee Aatma Kreedaa-Atmarathih Kriyaavaan Esha Brahma Vidaam Varishtah". The seer in his supreme wisdom realises his own Self to be the real teacher. Hence Vyaasa eulogises Vishnu in Bheeshma Yudhisthira Samvaada as "Gurur Guru tamoh Dhamah Satyah Satya

Paraakramah". The Lord is the ultimate and the real Teacher, the State of that realisation, the omnipresent Truth and the all glorious existence. For such a realised Seer everything thereafter reveals itself as the Sport of Self. Everything then, he reverses and respects, adores and admires, realises and recognises as the wondrous play of the Self - Same consciousness within and consciousness without. So Thunders Varuna in Mandookya Upanishad "Sarvam hyaetad Brahma, Ayam Aatma Brahma" which is the 'maha vaakya' and the most glorious utterance of Atharva Veda. Every thing is this Self. This self is the Universal Self, Brahma. In whatever he sees, he sees and becomes conscious of this conscious self. In whatever he hears he becomes conscious of the voiceless voice of the Lord Supreme. Narayana Sooktam puts it "Yatcha kinchid jagat Sarvam Drishyatae Srooyataepivaa Antarbahischa tat Sarvam Vyaapya Narayanah Stitah"-Howsoever little of this Universe be seen or heard, it is all Narayana-His glory and His excellence—who is at once immanent in it and transcendental to it and who pervades it wholly and permeates it effortlessly.

Sankara sings in Dakshinamoorthi Stotram as "Swaatmaanam prakateekaroti bhajataam yomudrayaa bhadraya-the Lord reveals Himself to His devotees, through Atma Yoga which at the level of gross body is indicated as Jnana Mudra, as Sri Krishna revealed Himself to his disciple Arjuna "Mayaa prasannena tava Arjuna idam Roopam param darsitam Atma yogaat-Gita-XI-47". Realising this supreme truth, the aging disciples sit stunned and almost stupefied and sink into their auspicious Self in a state of utter humility and total devotion. They remain tranquil and serene and attain absolute com-

munion with their Divine Self, perfectly integrated and deeply absorbed in listening to the silent yet vibrant eloquence of the Soul-elevating voice of the voiceless Self. To the realised one, it is all naturally a miracle and a wonder beyond words. He goes again and again into that State where soul comes to converse with the Soul. All this dialogue ensues in utter silence. This is what is signified by Sankara when he proclaims that Gurostu (Guru's) Maunam (Silence) itself is His vyaakhyaanam-Teaching. This instruction springs up in silence, transmits itself in Silence, cognises and realises itself in Silence. Silence here is so eloquent that the disciple's doubts no longer remain to agitate or agonise his bosom. They vanish as darkness does with the dawn of the day, as Aditya-the Sun God rises in the sky. So does completely vanish the Avidya-the dark content of ignorance lurking in the bosom of the disciple, that he comes ere long to revel in his Self as the resplendent Sun - God of knowledge (Bodha Bhanu) rises and shines in His infinite effulgence in the sky of his heart.

Arunaenaeva Bodhana poorvam Santamasae Hrutae, Tata Aavirbhavaad Atma Swayam Eva Amsuman Iva (Atma Bodha).

As Aruna Deva heralds the dawn of the day and indicates the next immediate and automatic rise of the Sun in the sky, the annihilation of Avidya-the laamasic content-the Agnana, in itself is the insignia of Self realisation. Hridaakaasodito hyaatmaa Bodha Bhaanuh Tamopahrut Sarvavyapee Sarvadhaaree Bhaati Bhaasayatae akhilam (Atma Bodha). Atma, the Sun of knowledge that rises in the sky of heart is the destroyer of darkness of ignorance. He is the All pervading and the all

want to live far away from him, and so he abandoned his practice in 1947, and came over to Courtallam, and served under his Guru as Manager of Sri Siddheswari Mutt.

As destined by the Almighty, the Guru Vimalananda attained Siddhi in January 1950, after nominating our Swamiji as his successor. So our Swamiji took Sanyasam on 25th January 1950, and ascended the Peetam as Sri Trivikrama Ramanandha Bharathi Swamiji.

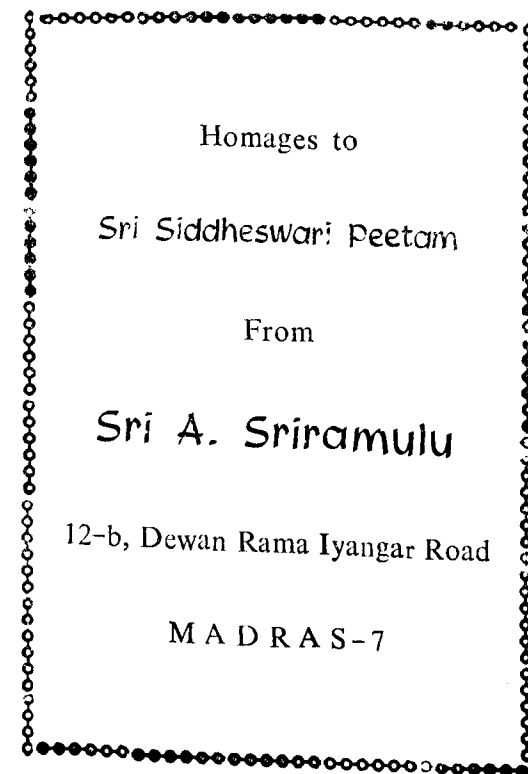
Since then he has rendered yeomen service to the Sri Siddheswari Mutt by extending the buildings and inviting such great devotees as the late Sri K.L. Venkatarama Iyer (Supreme Court Judge) and Sri K.S. Ramasamy Sastrigal to give learned discourses on Vedanta during the Courtallam Season.

In 1952, Swamiji paid a visit to Madurai. I was then the District and Sessions Judge at Madurai. I introduced Swamiji to the Madurai Bar Association, and several literary and religious Associations, and they arranged several meetings in different subjects, and I presided over some of them. The largest gathering was in the Adiveethi of Sri Meenakshi Temple. More than Seven thousands of people listened the lectures in pin drop silence. In the course of his lectures on "GEETHA" Swamiji stated that the battle of Kurukshetra, whether it was historical, or mythological, has a great significance in our daily life, because the fight between the good and the evil is ever going on in our mind, and so we should lead a divine and virtuous life to get over the evils. In the lectures on 'Vedanta' delivered in Sethupathi High School, Swamiji was at his best, and the highly educated public applauded him very much. In other literary associa-

tions Swamiji adopted a new mode of approach to the subject "Who am I" and it was highly illuminating like that of the Revered Ramana Rishi's of Thiruvannamalai.

Now Swamiji is celebrating the Golden Jubilee of the Siddheswari Peetam on the 9th and 10th October 1971. Taking advantage of the event, I have given herein some of my reminiscences. I Wish the function a grand success. Let us all pray for peace and good will throughout the world and receive the blessings of Sri Siddheswari and the Swamiji.

OM SHANTI! SHANTI! SHANTI!

SRI SIDDHESWARI PEETAM

Sree Siddheswari Peetam

COURTALLAM

Golden Jubilee Celebrations

— Sri R. Sankarnarayana Iyer.
Retd. High Court Judge.

I am very happy to learn, that the authorities of the Sree Siddheswari Peetam have decided to celebrate the Golden Jubilee of the Mutt this October. Golden Jubilee is the land mark, in the history of the mutt, to indicate, that the mutt has done useful work, for the past several years, in the cause of Sanathana Dharma and in particular, Advaita Philosophy. I am also glad to learn, that the authorities have decided to bring out a Souvenir, in connection with the celebrations.

It was in 1916, that His Holiness Late Chidananda Sarasvathi Svamigal, generally known as, Mouna Svami, established Sri Siddheswari Peetam and Dattatreya Mandiram in Courtallam, a sacred place, which attracts thousands of people every year, to enjoy the sweet and sacred falls, coming down, from great heights. The great Svamigal, left Andhra Pradesh years ago, getting sick of ordinary life, and yearning to attain Godhead, and reached, the place, which was made sacred, by the holy river of Chitra. Soon he attracted a large number of disciples, and with the aid of devotees and Philanthropists, established this sacred Mutt in Courtallam.

I had the good fortune, to come into contact with the present Peethadhi-

pati His Holiness Sri Trivikrama Ramananda Bharati Svamigal, about seventeen years ago, when he made his first visit, to Anantasayanam (Trivandrum). I was introduced to him, by my good friend, late Narasimha Iyer of Punalore. We travelled together, from Trivandrum to Kanyakumari and back and during this period, Svamiji conducted Poojas and addressed large gatherings in several places. Being an Advocate, before he entered this Asramam, and well versed in several languages, possessing a musical voice, he was able to secure the respect and esteem of a large number of people, everywhere. Though Svamiji had to encounter some difficulties, from some quarters in Courtallam, in the beginning he was able to win the confidence of all people, soon, and get over the difficulties. The Mutt owes its present prosperity and glory, entirely to the untiring efforts of our Revered Svamiji. That the Mutt, is able to celebrate the Golden Jubilee, at the appropriate time, bears eloquent testimony, to the greatness and sagacity of Svamiji.

I hope, I would not be misunderstood by the heads of Mutts and devotees, if I put in writing, my ideas, about the duties and responsibilities of Mathadhipatis in general. All Mathadhipatis, are, no doubt, well-versed in

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

knowledge of religion. In private conversation he was imparting his views in very logical and effective manner. Many used to find him invincible in debate. He used to receive and answer questions from the audience that attended his open lectures, in thousands. The present Swamiji, after becoming the Peetadhipathi has been following this method of his revered Guru covering a vast field of the subject, referred to him, to the immense satisfaction and delight of his listeners. In no time His Holiness's reputation as a scholar in Telugu, Sanskrit, and English has spread far and wide.

His Holiness Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamulavaru is endowed with a high water mark of intelligence and scholarship. Commencing his lectures with an invocation to the deity Sri Raja Rajeswari Devi the Swamiji brouches his subject from the very fundamentals, developing the theme with quotations from the Vedas, Upanishads, the Geetha and the Puranas and closing it with a brilliant exhortation to the people to follow the tenets of Hindu Religion as part and parcel of their daily life. His recitation of verses and slokas from the 'Bhagavatam' 'Sivandalahari' and 'Sri Kalahastiswara Satakam' etc, inspired in every one, devotion to God. He moves his listeners to a sense of ardent devotion to God and to one's own responsibility to observe daily prayer and meditation.

Ever since His Holiness Trivikrama Ramananda Bharathi Swamulavaru assumed the august honour of Peetadhi-

pathyam, he lost no time in awakening the conscience of the people, especially of Andhra, to the need for cultural revival and progress, and to a study and practice of religion. Endowed with great intellectual resources and inspired by duty to the Peetam and to people, the Swamiji spared no time and energy, for propagating Hinduism. In a short time, it can be said to his great eminence, he could make people realise that the Siddheswari Peetam, situated in the heart of Tamilanadu with its glorious heritage, is never a dormant institution, but a vigorous and powerful vehicle for the propagation of Hindu Religion amongst various classes of the people. His success in his holy mission is remarkable. Herein one can see the triumph of talent and wisdom.

The holy Ashram of Siddheswari Peetam at Courtallam has become the centre of reverential attraction as a great mission of culture, mainly due to the intellectual calibre and vigorous activity of the present Swamiji. The Ashram has been so based on strong religious foundations that one can easily prophesy that it sustains and works for the upliftment of humanity for centuries to come. May the Goddess Sri Siddheswari Bless the fulfilment of this hope of the devotees of the Ashram.

I feel elated at the opportunity given to me for contributing this article on the occasion of the Golden Jubilee celebration of Sri Siddheswari Peetam, for which I ever remain grateful to the Swamiji and to the organisers of the celebrations.

MY REMINISCENCES

— Sri S. Nataraja Nadar,
Retd. District & Sessions Judge.

My association with Sri Siddheswari Mutt at Courtallam began so early as 1937 when I was the District Munsif of Tenkasi. I used to meet the late Mounaswami very often in the temple of Sri Raja Rajeswari which was then situated very near the main waterfalls quite close to "Courtallam Nathar Temple".

Afterwards I had the good fortune of meeting His Holiness Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamiji the present Peetadhipathi of Sri Siddheswari Mutt at Courtallam in the year 1952. Just as Courtallam attracts thousands of visitors from all over India for its cool breeze, pleasant waterfalls and beautiful sceneries, so also the Siddheswari Mutt attracts thousands of devotees from all parts of the country, because the present Swamiji is an erudite Sanskrit Scholar well versed in Brahma sutras, Upanishads, Geetha and his speeches, talks and conversation on spiritual matters are very simple, clear and attractive and the people who come into contact with him return with a feeling of satisfaction and peace of mind.

I have visited almost all the Hindu Mutts in South India, and also a few others in North India, and I may say at once that our present Swamiji represents to a very large degree the most modern as well as the ancient culture and tradition of India.

He was born in a very rich family in Andhra Pradesh in the year 1901. In his early days he was somewhat impulsive, and while writing the S.S.L.C. Examination he abruptly left the Examination Hall in response to Mahathma Gandhi's appeal to the students to give up their studies and join the non-cooperation movement. Then he gave up all his luxurious living, and thought of going to the Himalayas to do penance. But his parents forcibly took him to his Class teacher Sri K. T. Rama Rao Panthulu, B.A.L.T., who advised him not to go to Himalayas, but to study Sanskrit under him. Mr. Panthulu was an intellectual giant being a disciple of the late Jagadguru Sri Narasimha Bharathi Swamigal of Sringeri Mutt and under his tutelage for 28 years our Swamiji not only mastered Sanskrit literature but also completed S.S.L.C. and joined the Noble College at Masulipatam and took M.A., degree also in Benaas in 1939. Then he passed L.L.B., in first class, and enrolled himself as an Advocate, and had a lucrative practice and became the standing Counsel for Masulipatam Municipality.

In December 1944, Swamiji's Teacher and Guru Sri K. T. Rama Rao Panthulu ie. Sri Vimalananda Bharati Swamigal was made the Peetathipathi of the Courtallam Sri Siddheswari Peetam. Our Swamiji was so much attached to his Guru that he did not

Sanskrit and other languages, as also, in all our scriptures. Propagation of our external Hindu culture is their main duty. Poojas, Bhajanas, and discourses are essential, to achieve this object. All Mathadhipatis, are performing this duty earnestly. The devotees are deeply indebted to them, for their glorious work.

Mathadhipatis are the Gurus, for all sections of Hindu Society, irrespective of caste distinctions. Discrimination based on caste, or the cursed practice of untouchability, has no place, in a Mutt, which should cater to the needs and welfare of the Hindu Society, as a whole. Nay, it is their duty to dispel the ignorance of anybody, belonging to any faith, if help in this respect was sought for. Bhagavan Adi Sankara prostrated before a Chandala in Kasi and brought out "Manisha Panchakam".

What more is needed, to demonstrate that caste antagonism and untouchability have no place, in Hindu Religion.

In my humble opinion, Mathadhipatis, should establish Vedic Schools, Hospitals, Orphanages etc. to bring solace and comfort, to the needy members of the Hindu public, provided funds are available. It is a matter of great satisfaction; that Ramakrishna Mission, is doing splendid work, in this respect.

I know, the present Mathadhipati of this Mutt, is a noble soul with liberal ideas, who is striving his best to bring the Mutt to the highest level of prosperity, in all respects. May his efforts meet with great success. May the Golden Jubilee Celebrations, be crowned with perfect success.

SREE SIDDHESWARI PEETAM COURTALLAM

— Sri D. V. Siva Rama Rao

The history and the establishment of Sri Siddheswari Peetam at Courtallam, Tinnevely district, is as remarkable as the one at Tiruvannamalai which developed round about Ramana Maharshi who migrated from Tinnevely district to Tiruvannamalai. A young lad of Rajahmundry in the last part of the last century migrated to the South in search of Truth and at last settled down in the Western Ghats near Courtallam and was doing Tapas. About the year 1910, the people in the area and the surrounding tracts became attracted to the Swami who lived under a vow of silence and was known as 'Mouna Swami'. A shrine was built and a Peetam was established with Mouna Swami Sri Jagadguru Siva Chidananda Saraswati, the name with which he was initiated by his Guru. He had remarkable powers and great learning through his Tapas in line with Ramakrishna Paramahansa and Ramana Maharshi. People of all types swarmed round him and some of the cures he effected through mantrrodaka, vibhuti or otherwise were remarkable and have become legends. Properties worth several lakhs were donated. The Mouna Swami remained the head of the Institution carrying the message of Vedanta and Sanathana Dharma till 1943 when he passed away. He executed a will whereby he constituted an advisory body to nominate his successor as Jagadguru of the Peetam. The advisory body nominated Sri Vimalananda Bharati Swami as Jagadguru who succeeded the Mouna

Swami about 1944 to the Siddheswari Peetam. Sri Vimalananda Bharati Swami was a person of extraordinary learning in English, Sanskrit and Telugu and was a great savant. He took the Ashramam in 1931 and from the time he became the Jagadguru of the Peetam, was propagating the tradition of Mouna Swami. He wrote several works in one of which the Sambhavi stotram is a remarkable production on the same lines as the Ramanagita expounding his experiences in very intelligible and clear language - the essential principles of the Vedanta and the steps to Moksha Sadhana. In January 1950 he passed away nominating the present Peetadipathi Sri Jagadguru Trivikrama Ramananda Bharati. The new Guru is an M. A., LL. B., of the Benares University, was an advocate of some standing in his previous Ashram and an erudite scholar in Sanskrit and Telugu. The Present Peetadhipathi had been closely associated with his predecessor for about 30 years. In himself, he has a dazzling brilliance of a certain other - worldly outlook and penetrating analysis of the Science of Yoga. It is expected that the Peetam is bound to grow in a larger measure in usefulness.

I had occasion to pay my respects to His Holiness when he visited Kakinada on his present tour. He is likely to reach Madras by the end of the month enroute to his Peetam in Courtallam.

'Hindu' - dated 20.5.1951

Homages to SRI SIDDHESWARI PEETAM

From

Grams 'MEDA'

Phone: 336

Meda Oil Trading Company

(Registered)

(Lessees: MEDA OIL MILLS)

Gooty Road, **ANANTAPUR** (Andhra Pradesh)

My Experience with My Sadguru

— Sri Sanka Rama Rao

It was my rare fortune to be the sishya of His Holiness Sri Swami Vimalananda Bharatiji.

He was a teacher in the Noble College, Machilipatnam in his Purva Ashramam under the name of Sri K. T. Ramarao Pantulu, B. A., L. T. I was his student from I Form to VI Form from 1907 to 1912 or so. I was having yearly promotions and he too wonderfully was having annual promotions as Class Teachers. He loved his students and taught them characteristic discipline.

As I was a student of a Xian College, we were taught (Bible) Christianity daily in the first period compulsorily. I thought it was a fortune to learn Bible at my young age. But unfortunately some of the christian teachers used to belittle Hinduism in their enthusiasm for preaching the greatness of christianity to the innocent students.

But due to my past samskaras perhaps, I was thinking somehow in my mind that Hinduism was not so bad or poor as they were depicting.

Fortunately, when I came into contact with the works of Sri Swami Theertha and Swami Vivekananda etc., my doubts were cleared and my views about the greatness of Hinduism were confirmed by His Grace.

When I was obliged to enter into government service early in life I used

to subscribe for and read Vedanta Kesari, Prabhudda Bharata, Kalyana Kalpataruvu etc., very regularly.

One day a friend of mine advised me to contact my own old beloved teacher to get my doubts in religious matters cleared. I so approached Sri K. T. Ramarao Pantulu Garu who also retired from his service and was leading very happily an ideal life of *Vanaprasta* in the upstairs of Sri Chittoori Rama Krishna Rao Garu. I was very much attracted by his conversations on spiritual matters and his wonderfully convincing arguments.

Being so attracted, I took some of my old class-mates also who were in government service then to him. He used to explain to us wonderfully the rationale of Varnashrama Dharma. I was fully convinced with his nice logic and explanations of any subject pertaining to Vedanta. We used to sit up very late in the nights discussing spiritual subjects on the upstairs of Sri Chittoori Ramakrishna Rao Garu. After some time he took up sanyasa ashramam.

When he visited once during his period of Vyragya Sri Nrisimha Bharati Swamuluvaru of Sringeri, the then Peetadhipati expressed very great admiration for his talents in expounding Advaita and requested him to take Asram from him and be with him giving him all happiness. But my master was not in a mood to take up ashram

en. Subsequently the urge came up him. He tried to approach his great guru at Sringeri but he was said to be more there to his great disappointment. He was then destined take the Sanyasa Ashram from Kalyananda Bharati of Guntur, an ideal follower of Hinduism as he prepared himself gradually as per sastras and wanted to lead an ideal life in all asramas—Brahmacharya, Grihasta, Vanaprasta, and Sanyasa. He was then named as Sri Swami Vimalananda Bharati.

He was a wonderful expounder of Sanatana Dharma and Adwaita. Only a few fortunate devotees could hear him explaining the rationale of Varnashrama Dharma very convincingly. So far, I could not find a like of him.

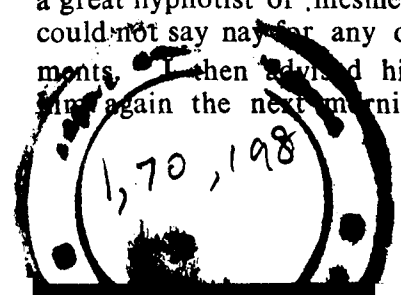
He is ever ready to teach any one, irrespective of his caste and creed, the way to Mukti. He used to tell us that there was no objection even to a Harijan to aspire for liberation and to know the way for the same.

As Bhagavan Sri Sankaracharya out of great mercy, unasked, preached the famous Bhaja Govinda Slokams to one who is fully engaged in committing to memory an aphorism in grammar—Drukkin karana, he was ever ready to teach any one the way to liberation.

Once one Satsanghi of Dayalbhag creed who is known to me previously, a first grade Pleader, met me one night at Masulipatam in the quarters of my father-in-law who was also a Satsanghi. During our short conversation he remembered about my Guru about whom I happened to tell him once at Rajahmundry a few years ago, when he came there purposely from Bhimavaram to convert me into a Satsanghi inspired by a dream. He could not then convince

me of the greatness of his Satsanghi creed though we discussed very patiently for about 4 or 5 hours one night. He reminded me of my promise and pressed me to show my Guru Maharaj. He earnestly requested me to take him once to my Sadguru as he saw his photo in front of my table then. I agreed to take him to him the next morning as he would be explaining Suta Bhashyam to a few devotees in the mornings. But he was so impatient and compelled me to show him my master though it was then past 9 P. M. We therefore went by walk from Batchupet to Circlepet where he was staying with Sri Chitturu Ramakrishna Rao, the present Peetadhipati of Courtallam. I requested him to wait in the down stairs and went upstairs myself first to see whether my master was sleeping as I never wanted to disturb him from his rest. To my great fortunate surprise, being disturbed from his rest at the sound of my foot steps, he asked me lying down only as to what brought me to him at that hour. When I explained to him the whole matter, he immediately sat up and instructed me to bring that ardent visitor to him. I then brought the Pleader friend immediately to him and introduced him personally. Vedanta Vicharana commenced soon after a few minutes preliminary talk. It eventually continued for a couple of hours by His Grace. Though a Pleader himself, he could not say anything against, but was convinced with the nice logical argument of my Master, who was an excellent expounder of Adwaita.

We took leave of my master and returned to our lodge. On the way my friend asked me whether my master was a great hypnotist or mesmerist for he could not say nay for any of his arguments. I then advised him to meet him again the next morning and tell

him plainly that he was some how hypnotised last night and request him kindly to convince him afresh in the morning. He said that he must return by the early morning train to Kakinada. So he was not destined to meet my master again.

Earlier to this, one interesting incident happened. One early morning my father-in-law accompanied by me and my co son-in-law, a mathematics graduate, met my Guru Maharaj when he was having his Bhashyam class on the upstairs of Sri Chitturu Ramakrishna Rao. As soon as he heard from me about the persons who accompanied me, he told in his small class to close all their books and hear carefully the real Bhashyam which is in the discussions to follow next, which would be really the Bhashyam to be known by any ardent soul.

The old gentleman was a theosophist for over 40 years, read Maha Bharata and Bhagavatam also. He could open the conversation with a question. After some time his 2nd son-in-law could continue the conversation, as he could not follow the trend of questions and answers. After 4 hours arguments, the young man, a staunch Satsanghi was made to say of his own accord that he need not go to Dayalbhag, learn Hindi to know "TRUTH". He then prostrated on the feet of the master and said that he need not go anywhere and that he was very fortunate to know the Truth now by his grace at his sacred feet. Then both of them took leave of my Master and returned to their residence, I spent some more time with my Master when he clearly explained to me the situation. During day time at 11 a. m. the young-man alone could follow the arguments and understand the TRUTH as he alone had the necessary adhikar

and not the old gentleman. Guru's Upadesam was made in public, and not in the ear in any secret manner and place, and yet, one who was blessed with the required Adhikara alone, could easily grasp it and not the other, though old and learned. He then brought home to me how many are duped by so called Gurus with the so called Manthrapadesams in secret in this world. My Sad Guru who can easily be said as the Aparā Avataram of Bhagavan Sri Sankaracharya used to clear off any doubt of any one very easily with great pleasure to astonishment of all.

When we, some of his sishyas suggested to him to write a book on Vedanta as he was a scholar both in Sanskrit and Telugu he simply said thus : "It is merely vanity to think of writing any book. Our simple duty is to read, understand, digest and assimilate the sacred books already in vogue, written by Bhagavan Sri Sankara, Vyasa, Valmiki etc., or to learn them sitting with great faith and devotion at the feet of realised souls.

Very few know this truth. Every one wants name and fame in this world apart from desires for Kama and Kanachana. No one cares to know the goal of human life and reach it in this very life. My revered Master was a Tatwa darshinak as mentioned in Gita Verse 34 of Chapter IV and he was capable of enabling an ardent Sishya to be a Jeewan Mukta.

By his grace and his wonderful teaching, I could know clearly who I am really. Under any circumstances whatsoever, wherever I am, I cannot forget my real Self and need not go anywhere to know any thing further. The difference between Self and non-self is very clear to me. He blessed me to be happy

and peaceful always. I should ever be grateful to him for his sublime teachings.

Sri Chitturu Rama Krishna Rao, M. A., LL. B., is the present Peetadhipathi of Courtallam under the name Sri Trivikrama Ramananda Bharatiji. Our great Sadguru alone is responsible to make him study again when he had given up his studies, and become gradually an M. A., LL. B. Due to his past Satkarma he had been an ideal sishya for a very long time. All the disciples of our Sadguru used to admire him for his unique Guru Bhakti. But for his kindness in keeping our Sadguru in his upstairs from the time of his Vana-prasta Ashram in Machilipatnam, we would not have been benefitted at all. So we should all be ever grateful to him for giving us a golden opportunity to sit at the holy feet of our Sadguru and learn the path to Jeevan Mukti.

Immediately after the Samadhi of our Sadguru Sri Rama Krishna Rao took up Sanyasam as he was the only fittest person as per the WILL executed by our Sadguru. He was therefore made the Peetadhipathi by all his co-disciples and other devotees. With his great practical knowledge as an advocate he got through the litigation in the Mutt and put it on very sound basis by His grace.

The great founder of the Siddheswari Mutt, Sri Mouna Swamikal was a great Bhakta, a Tapswin and a Sidha Purusha. I have got personal experience of his Siddhees, though I

could not see personally his Yoga Mahimas of being at different distant places at the same time. He gave Moolikas to a number of devotees who rose up to very high positions in life, such as High Court Judges. Maharajahs also were benefitted by him. He loved Tamilians, Andhras and all equally.

His successor Sri Swami Vimalananda Bharati - Sad - Guru, the 1st Peetadhipathi is a very great Jnani.

The present Peetadhipathi like the Founder is a great worshipper of Goddess Sri Raja Rajeswari with wonderful devotion. He has toured the whole of former Madras Presidency and preached Dharma in the public meetings arranged by Temples, Bar Associations and others throughout his tours. He is a Jnani.

Every one who knows the history of Mounaswami Mutt will be very glad to know the celebration of the Golden Jubilee of the Siddheswari Peetam during the time of the present worthy Peetadhipathi who is alone responsible for the present condition of the Mutt. It is gratifying to note that due to his influence the Tirumala Tirupathi Devasthanam Board constructed a free choultry with all modern amenities in the Premises of the Mutt and that it is also being opened during the celebrations.

May Bhagawati bless him with sound health and long life to continue his selfless service to establish Dharma in our sacred country.

My Master, His Holiness Jagadguru

Sri Vimalananda Bharati Swami

— Sri M. Subba Rao.

M. A., B. Sc., B. Ed.

(On the most delightful occasion of the Golden Jubilee of the very useful and famous Siddheswari Peetam, Courtallam, I offer my hearty salutations to the lotus feet of the presiding diety Sri Raja Rajeswari Ammal and the illustrious line of three Peetadhipatis in general and to His Holiness Jagadguru Vimalananda Bharati Swami, my Guru-Dev, in particular).

I hesitate to write in English since I know full well I can neither reproduce nor recast my Master's lucid language and powerful expressions, ever simple, short, sweet, chaste and crystal clear in conveying and communicating with thrills and raptures of joy to all his listeners the idea he meant. He is a specimen of a born-gifted teacher. He is a phenomenon Jagadguru.

Excellence and perfection, humour, wit and wisdom, and pure detachment with one another whenever and whatever he thinks, says or does either in solitude or society. He is and yet not, in the real philosophical sense, a grand distributor or dispenser of pure bliss other-wise called Vimalananda through the exposition of self in all his talks, lectures and discourses, informal or inspired and Sankara Bhashya Study classes.

To my mind, the secret of his glorious success is his profound mastery in letter and spirit, of the Upanishads, the Brahma-Sutras and the Bhagavad-Gita in the light of Sankara's commentaries. He always lives and moves in Brahman.

He lovingly uplifts the fallen but struggling souls to his supreme level of complete detachment based on true renunciation and self realisation. He is an incarnation of the latter qualities. Like Lord Sri Krishna, his character and life are the best commentaries of what he teaches and preaches. What a living and shining example.

Beauty, goodness and truth are his hall-marks. Typical is his mode of dress and decoration. He highly respects Vedic tradition and the Upanishadic discipline in life, himself consciously rising above all these things for He is Atman absolute. A perfect logician, learned critic, wise sage as he is with finer tastes and strong convictions, he never compromises for truth in any argument with any body at any cost, Inimitable and varied are his style, and approach of any topic, secular, social, historical, scientific, industrial, cultural, literary, religious or spiritual and convincing his arguments and unquestionable his judgements. Blessed are they who ever contacted him.

He is a born Jagadguru. Hundreds of people flock round him with thousands

of questions. Lo! None of them is answered directly. It is a great wonder he accurately assesses the level, standpoint and worth of the questioner by his very question or questions. Like a true educationist i. e., Guru, Swamiji elicits the answers from the questioner by his suitable counter-questions, sometimes leading, sometimes provoking and inspiring thought, through lively conversation and discussion till the questioner is really satisfied for having thus gained knowledge through life experience very often with thrills of joy.

Something of a single illustration for want of space —

Questioner : Who am I, Sir ?

Swamiji : What do you want ?

Q : I want a reply, Sir.

S : Then who are you ? Try to answer in terms of your own reply.

Q . I am a person who wants or desires a reply i. e., I am a desirer.

S : What is your name ?

Q . I am a desirer named X, or Gopal.

S : Before you were named, who were you ? Are you the same as Gopal ?

Q : Before I was named, I was I, perhaps this body. I am not Gopal since I have independent-prior-existence apart from Gopal. i.e., I am really other than Gopal but Gopal is I because Gopal has no independent existence without me.

S : So while Gopal is there, do you realise fully that you are not Gopal. i. e., you are other than Gopal ?

Q : Yes, Sir, I now realise 'to be' is 'not to be' in this world,

S : Who are you ? what is the difference in your conduct;

Q : I am desirer - experiencer - knower other than Gopal. Though I continue to function as Gopal I do so with the full knowledge that I am the knower other than Gopal.

This phase can be called getting detached with Gopal to a degree-

The philosophical pursuit goes on to interested seekers of the truth of who am I leading to the realisation viz., of Self viz, I am Brahman other than the agent, rather without a second.

It is this live knowledge alone that at once burns 'up, as it were, root and branch, the 'karma vasanas' of the agent-enjoyer-Jeeva accumulated over thousands of previous births and causes liberation. Hence this knowledge of Brahman is very very holy, nay holiness itself. Hence the title His Holiness to Swamiji, the ever pure and immune to any taint. Sri Vimalananda Bharati Swami, man - God, is a genius and giant among the embracers of the holy order of Sanyasa. Blessed are the souls who enjoyed his divine grace and his golden dynamic touch even for a moment.

How much more blessed is Sri Chitturu Ramakrishna Rao Garu now His Holiness Trivikrama Ramananda Bharati Swamigal, the present Peetadhipati who served Vimala Swami following him as his shadow for years together and finally succeeded to the Peetam?

May that gloriously genuine order of Sanyasins be the saviour of the suffering and maddenning crowds, the deluded world, the light and hope of souls vainly struggling for peace, liberation and self-realisation. May Courtallam Siddheswari Peetam thrive for ever !

OM TAT SAT !

A HOMAGE TO HIS HOLINESS

— Sri T. S. Ramanathan,
B. A., B. L., ADVOCATE.

The 5th of July 1953 was a memorable day in my life. His Holiness Jagad-guru Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamigal, the Head of Sri Siddheswari Peetam, Courtallam, wrote to me on 4-7-53, "Though we are strangers, I write to you to see me tomorrow, since I want to speak to you on some personal matters". This unexpected but welcome call from a Peetadhipati thrilled me. I had not come into contact with a Peetadhipati till then though I had seen the founder of the Mutt, Sri Mouna Swamigal from a distance. I called on His Holiness and made my obeisance on the appointed day. He blessed me and briefed me in a suit to uphold the rights of the Peetadhipathi, the Ideal Person of the Mutt. I am thankful to providence that an opportunity was given to me to serve His Holiness. Ever since, I was drawn nearer to him, he treats me and members of my family with parental affection and showers His Grace.

The founder of the Mutt was Sri Siva Sadananda Saraswathi Swamigal popularly known as Sri Mouna Swamigal, due to His vow of silence. He hailed from Andhra Desa, came to Courtallam in 1910 and established a Mutt called Sri Siddheswari Peetam with Sri Raja Rajeswari Ambal as the presiding deity. It is popularly known as Mounaswamigal madam. He attained siddhi on 28-12-1943. His successor was Sri Vimalananda Bharathi Swamigal who attained Siddhi on 25-1-1950. The

present Peetadhipati was His disciple and learnt at his feet. He was initiated and nominated by his Guru. In his poorva ashram, he was Chitturu Ramakrishna Rao M. A., (Philosophy) and L.L.B., both of B.H.U. He practised as a lawyer in Masulipatnam. His knowledge of philosophy and religion; the opportunities he had in serving his Guru, his Guru's teachings, the analytical and enquiring mind he acquired by the legal education and the legal practice which trained him to lead a life of non-attachment and duty for duty's sake unmindful of the result, eminently suited him to become a Peetadhipati. He took holy orders on 25-1-1950 at Vijayawada and he had his Peeta Pattabhishekam at Courtallam on 22-6-1951.

His Holiness is the master of thought, expression and action. His Pujas, expositions and upadesas are greatly admired and sought after. His melodious voice adds dignity and Grace to His Pujas and utterances. He has a liberal outlook suited to the modern times to shower blessings and give solace and succour to devotees. He treats all alike in showering blessings, Prasadams and theertham. His administration of the Mutt for nearly two decades as the spiritual and secular head, has seen an all round improvement. The income has increased, the buildings have been renovated and due to his Holiness's signal efforts, the Tirumalai - Tirupathi Devasthanam has donated a Dharmasala with 16 suites of

rooms in the Mutt campus for the stay of pilgrims and tourists visiting Courtallam.

A Guru is quite essential to give man solace; he is the moving and conversing aspect of God and easily accessible to the chelas who seek him. He prays for the welfare of mankind. Thoughtfulness about the devotees is the Guru's ideal and helpfulness by blessings, guidance and upadesams is its expression.

According to His Holiness, the first chapter of Srimad Bhagavat Gita is the most important. It leads to the spiritual teachings of Sri Krishna and supplies the background for a Sishya to yearn for the correct lead by the Guru. Krishna and Arjuna were relations and friends and Krishna often helped Arjuna with preyas. But the disciple must seek preyas. He must become fit and eager to teachings of the Guru.

The Pandavas successfully finished their thirteen-year-exile including the one year in in-cognito. Duryodhana who had promised to return the lost kingdom to the pandavas refused to do so and refused to give them even 5 villages or 5 houses, due to jealousy, arrogance and selfishness, in spite of Lord Krishna himself being the Ambassador. War became inevitable. The armies of the Kauravas and the Pandavas were arrayed in the battle field of Kurukshetra.

Duryodhana was anxious to win the war, but was afraid of success. He had self deception, that his army was countless (aparyaptam).

On the other hand, Arjuna was confident of success. He merely wanted to see the combatants with whom he had to fight. He asked Krishna to drive

the chariot to have a look at them. Krishna did so and said "See" On seeing relations and friends arrayed on opposite sides he became dejected. His mind became confused. He said "My limbs fail; my mouth is parched. My body quivers. My hairs stand on end. I see adverse omens. I do not foresee any advantage from slaying kinsmen. I desire not victory nor kingdom. What pleasure can there be in killing the sons of Dhritarashtra (though they were atayinis-or desperades). It is sin to kill relations and friends. There is only evil in the destruction of a family. In the destruction of a family, immemorial traditions perish; lawlessness overcomes the family. The women become corrupt (unchaste). There arises caste confusion. The manes are deprived of their ablutions of food and water. I shall prefer to be killed by the kauravas" Pity as opposed to compassion overtook Arjuna. He spoke words as if of wisdom and declined to fight, threw away his bow and arrow and sank in the chariot. He described the horrors of war which hold good even today, and the resultant ill effects. He mentioned about the mass genocide. In a war, success was uncertain. He asked the question - "Should he slay the kith and kin to win a war and get a kingdom?" He was about to fail in a crisis. He told Krishna "My mind is confused as to Dharma. I am thy disciple. I surrender to thee. Teach me. Tell me decisively which is better". (II-7). Thus a proper atmosphere was created to lift a struggling soul and lead him aright. The answer to the question is the burden of the book.

Sri Krishna chastised Arjuna. He reminded him of his duties in a righteous war. He must do his allotted duty without attachment and without feeling about the pairs of the opposites.

The teaching covers a wide ground. Atma is eternal and it does not die though the body perishes. Death is inevitable and one should not grieve for what cannot be avoided. Man should control (not suppress) his senses and stability of mind has to be trained by abhyasam and Vairagyam. One's own duty is superior to another's. He must see action in inaction and inaction in action. Man has the right only to do his duty and not to care for the result of his action. Lord Krishna mentioned about the various paths to reach God and they are the Karma, Bhakthi and Gnana yogams. There are four kinds of devotees - Arthi, Artharthi, Jignasu and Gnani. Man is only the instrument of God. He must avoid Kama, Krodha, Lobha, Moha, Matha and Matscharya.

Krishna reveals himself as God (chapter 4 and verse 5) and by showing His Viswaroopa in chapter 11. In chapter 12, Krishna devotes 8 verses called "Amrithashtakam" as to who is dear to Him; In chapter 16, he describes the good and bad qualities of individuals and in chapter 17, he explains how food affects the qualities of man. Finally, he says Sanyasa is the renunciation of work and Tyaga is the renunciation of the fruit of action. He states "Abandoning all duties come to me alone for refuge, I will liberate you from all sins, grieve not". This is the answer given to Arjuna's question or doubt. Arjuna said that his confusion was cleared and he realised his duties and agreed to fight and he would do as per Krishna's word.

But for Arjuna's delusion, mankind would not have got the Geetha upadesam from the mouth of the Lord Himself. The teaching aroused Arjuna to action.

Three persons listened simultaneously to Krishna's teaching-Arjuna directly, Sanjaya by grace of Sage Vyasa as if in television and Dritharashtra through Sanjaya. It produced three different effects on them. Arjuna became a karmayogi; Sanjaya became a Gnanayogi and said "Wherever is Krishna, Lord of Yoga, wherever is Partha, the Archer, there are assuredly prosperity (Sri), Victory (Vijaya), happiness (Bhuthi), and firm Morality (Dhruvaneethi). It is the Ekasloki Geetha. But it fell on deaf ears of Dhritarashtra. Why? It is because he was not fit to receive the sublime teaching even of God. His mind was tamasic and selfish. It shows that a person must get qualified to receive God's grace. That is why chapter I is important.

Dr. Annie Besant says "Geetha is meant to lift the aspirant from the lower levels of renunciation, where objects are renounced, to the loftier heights where desires are dead and where the Yogi dwells in calm and ceaseless contemplation while his body and mind are actively employed in discharging the duties that fall to his lot in life".

Swami Sivananda Says "Gita is the cream of Vedas. It is quintessence of the upanishads. It is a unique book for all times. Its teaching is universal and sublime. It is a message for solace, peace, freedom and perfection of all human beings".

God was Arjuna's charioteer. He led him along the righteous path and to victory. A righteous war is the Swadharma to a kshatriya.

The mutt is the centre of Vedic religion and culture. It disseminates the real knowledge. It makes man spiritual

The Guru in the Mutt is the Upadesha - Kartha. He is like Lord Krishna. The devotees are like Arjuna. A time will come in each man's life to yearn for spiritual guidance and the Guru is there to lift him up. But he must be like Arjuna in whom Sadhana Chatushtaya Sampatti is found. He leads the devotees along the righteous paths of Dharma, Artha and Kama to reach the ultimate goal of Moksha or liberation.

We have in the present Peetadhipati an ideal Guru, philosopher and guide. We shall pray to Raja Rajeswari Ambal to give us the necessary environ-

ments to be the recipients of Guru's grace.

The important festivals of the Mutt are the Devi Saran Navarathri, Vyasa Puja, the Aradhanas of the founder and Ist Peetadhipati.

Courtallam is the resort for good health on account of the cool south western breeze and the water falls (aruvi) and it is also a place for spiritual solace on account of Sri Siddheswari Peetam.

Pranams to His Holiness and to Sri Raja Rajeswari Ambal.

HOW?

All our customers have welcomed the new point-to-point parcel service of Southern Roadways. Because it means still faster, safer service. And it is being expanded to cover more points.

It is doubly welcome to traders who want to reduce the investment in stocks—by faster, safer Southern Roadways service.

Southern Roadways achieve this because

- they are the largest road transport operators in the private sector
- they own all the lorries they operate
- their fully trained personnel control every job at every point of service
- their every driver undergoes thorough, regular tests for good vision, eye-foot co-ordination and psycho-physical faculties
- they have maintenance and repair shops every 100 miles on service routes!

That's how Southern Roadways enjoy the trust of the people of Tamil Nadu, Andhra Pradesh, Mysore and Kerala!

YOU CAN TRUST

**SOUTHERN ROADWAYS
PRIVATE LTD.**
(A Member of the TVS Group of Companies)
MADURAI

Faster. Safer. Surer.

The Crisis in the Youth of today - — The Message of Advaita Philosophy

“That Thou Art - Tatvamasi”

— Sri M. S. Kotiswaran,
M. A.,

The student unrest has become a serious problem all over the world more so in India. The youth from the beginning of history have showed a proneness to violence in vindication of causes with the rights and wrongs of which they are not much concerned. Aristotle understanding their psychology observed that they are passionate and apt to be carried away by their impulses. They are also charitable and compassionate because they believe that all people are virtuous. A student sued a famous American University for failing to give him a philosophy of life.

The Rishis of India who made the thorough scientific study of the science of life have assured Man that he is divine and the body, mind and intellect are not the Supreme soul and once they are cleansed of that grossness they rediscover the state of pure awareness which is the state of perfection, most dynamic and potent, visualised by all the religions.

“Thou art that” declares Vedanta. Man’s eternal nature is bliss. Bliss alone

is Swaroopa. This message gives hope, courage to the individual. But this all important message is not imparted to the younger generation. The fundamental thoughts of the great Rishis should be given to the growing generation. The ritualistic religion was the cause for the decadence of Hinduism. The flow of the Vedantic life and blood of the nation has almost become frozen. It was at this stage that Sri Ramakrishna came to give force and drive to the national life. It’s original worth, potentiality and possibility have all been revealed by this resuscitator. He condenses in himself the sublime aspirations, the all inspiring endeavour and the spiritual achievements of all the people of this country ranging over thousands of years. Vedanta as lived and demonstrated by Sri Ramakrishna is, what needs to be given to the youth today. When once the young man knows that he is Divine by nature and that the all pervading omnipresent, omniscient and omnipotent God is the indweller of all living creatures, its attitude towards life becomes one of cheer, hope and courage.

Rabindranath Tagore later placed before the youth in one of his verses in Gitanjali :

“Where the mind is without fear and
the head is held high;
Where knowledge is free;
Where the world has not been broken
up into fragments by narrow
domestic walls:
Where words come out from the
depth of truth;
Where tireless striving stretches
its arms towards perfection;
Where the clear stream of reason
has not lost its way into the dreary
desert sand of dead habit;
Where the mind is led forward by
thee into everwidening thought
and action into that heaven of
freedom;
My father, let my country awake”

The superstition, casteism, separatist tendencies all are given death blow in the heaven that he had the vision. To create an awareness of his Divinity in the minds of the young is the task of the modern educationist. Man making education is the need of the hour.

“Arise, awake and stop not till the goal is reached” is the clarion call of the Upanishads. Let us give the precious gift of our ancestors to the younger generation.

Swami Vivekananda made a reference to the Irish colonies, who went to U. S. A. downtrodden, haggard looking destitutes with their only belongings, a stick and a bundle of rags.

“Pat, you are born slaves and you have to remain so” was the message when

he was in the country and the Brahman in him shrank away. Where no sooner he landed in America than he heard the shout going up on all sides, “Pat, you are a man as we are. It is man who has done all. A man like you and me can do everything, Have courage.” Pat raised his head and saw that it was so. The Brahman within him woke up. The Katha Upanishad message “Arise, awake and stop not till the goal is reached”, The Brahmanhood is the ideal of humanity. This invigorating cultural life should be lived, practised and preached. Let us swim in this stream and live the life of a man. The gap between our ideal and our practice has been the greatest danger.

In the words of Swami Vivekananda, our religion is in the kitchen and our God is the cooking pot and our religion is don’t touch me. But today India has been awakened. It is striving to establish a casteless and classless society. Vedanta is the highest communism. Our communism is the Panacea for all ills of the humanity today. Vedanta is the seed of the tree of life of this ancient plant. Vedanta is the eternal seed because of being identical with reality. The Indian aspiration has always been, “Lead me from darkness to light, from unreal to real, from mortality to immortality.” The translation of the supreme aspiration into action is the need of the hour.

The present Sri Siddheswari Peetam - Sri Mounaswami Mutt at Courtallam is a spiritual centre giving the lead in this direction. If the student unrest should go, he must know who he is. The task is stupendous but it is not impossible. Let us strive towards this perfection when peace and harmony may prevail all over.

“O Thou abiding Presence, do Thou
Manifest Thyself in my life.
May I never think of myself as
mortal, perishable and frail
Help me to realise that I am born of
spirit.
May I express spiritual grandeur in
all I do and say and think
And glorify thee at every step.”

— Swami Paramananda.

“May auspiciousness be unto all
May peace be unto all,
May fullness be unto all,
May prosperity be unto all.
May all be happy,
May all be free from disabilities,
May all look to good of others,
May none suffer from sorrow.”

OM SHANTHI SHANTHI SHANTHI.

With best compliments from:

Arumugam Annamalai Industries

31 Second Main Street, Jaihindpuram

MADURAI - II

Manufacturers of:

Auto and Mill Parts

All Kinds of Structural Work Undertaken

Dattatreya Matt - Nellore

BUILDINGS & DEITIES

Phone No, 1

Photo No. 6

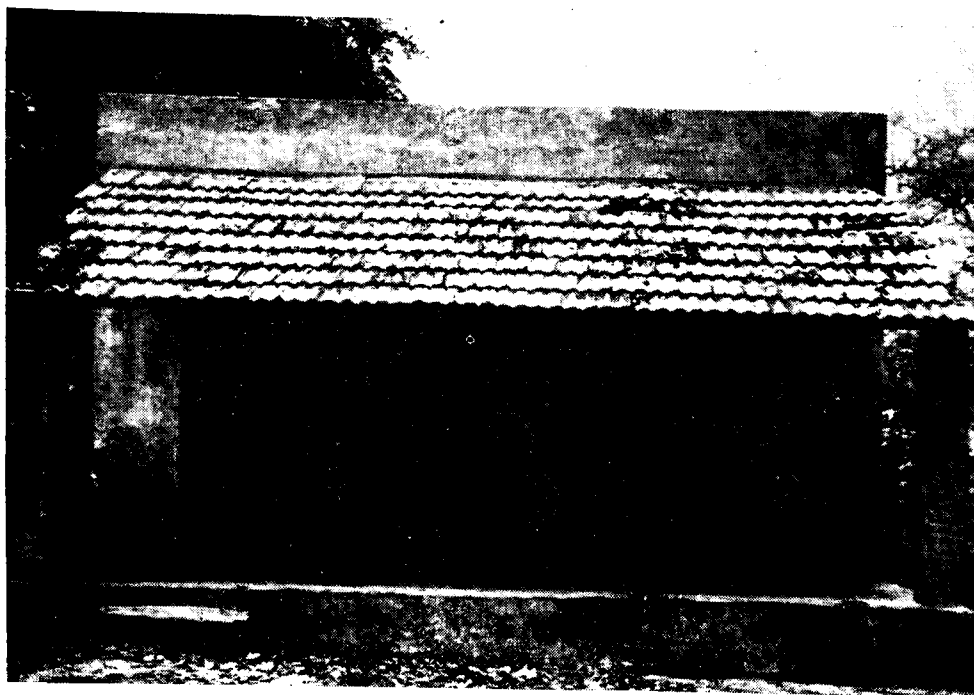

Photo No, 7

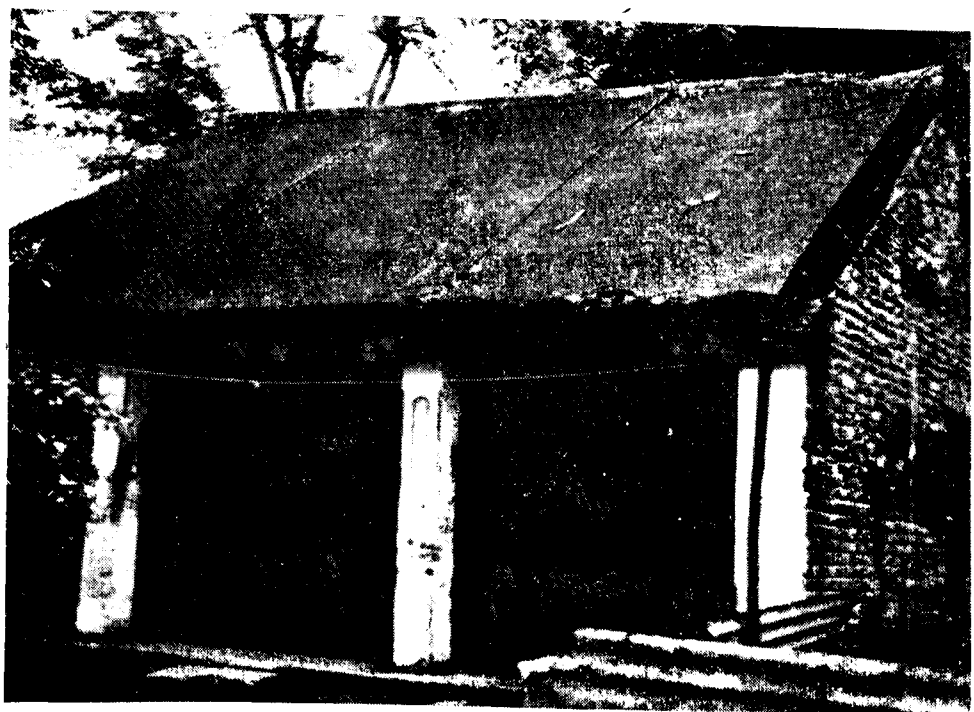

Photo No. 8

Sree Guru DATTATREYA MATAM NELLORE

— Sri M. V. Subba Rao, (Trustee)

Advocate.

The above Matam was established in the year 1901 or thereabouts. It was established by Paramahansa Parivrajacharyavarya Sri Brahmananda Saraswathy Swamy Varu. His Guru was Sri Sri Sachidananda Saraswathy Swamy Varu. The latter's Guru was Sri Sringeri Sri Jagadguru Sri Sachidananda Sivabhinava Nrisimha Bharthy Swamy Varu. So, the founder of this Mutt was a direct desciple of Sri Sringeri Swamy Matam.

About the year 1901, he established this Mutt with the good and noble intention of spreading far and wide in the Andhra Pradesh the 'mahima' of Sri Guru Dattatreya Swamy. At first he installed the Padukas of Sri Dattatreya Swamy on a pial in front of the premises and the same is shown in Photo No. (1). To the further east of this, the main Temple of Sri Guru Dattatreya Swamy was built and Sri Guru Dattatreya Murthy is installed in it and the installation ceremony was performed by Sri Govindarajulu Venkata Srinivasa Rao Garu, Advocate, Guntur, and he incurred all the expenditure required therefor. Before doing that, owing to the directions of the Head Swamy of Sringeri Mutt, viz. Sri Sri Sachidananda Sivabhinava Nrisimha Bharathy Swamy, an idol of Sri Audi

Sankara was installed by the founder. Sri Govindarajula Venkata Srinivasa Rao garu was a devotee of Lord Dattatreya Swamy and his sons are now in Guntur and are practising as Lawyers. He also endowed some property for the benefit of this institution.

One Pulipaka Purnayya garu, installed the idol of Sri Sowbhagya Sarsawathy Ammavaru. All the three idols are situated in order from North to South in the Temple premises, and daily worship, and occasional pujas are being performed in connection with the same, besides, ordinary festivals that are being celebrated in the Temple. Special reference has to be made to Sri Swami Sankara Jayanthi which is performed every year on the Visakha Suddha Panchami day for five days. During the seren Navarathri festivals worship is carried on in this Temple. In the month of Margasira the Jayanthi of Sri Dattatreya Swami is celebrated for ten days and special pujas offered during that period and Parayanams of Sri Guru Dattatreya Mahathmyam and cheritam are done. 'Homam' is performed at the end after the bath in the River Pennar followed by Samaradhana. This Jayanthi Utsavams are well attended and several devotees gather to offer their salutations to the

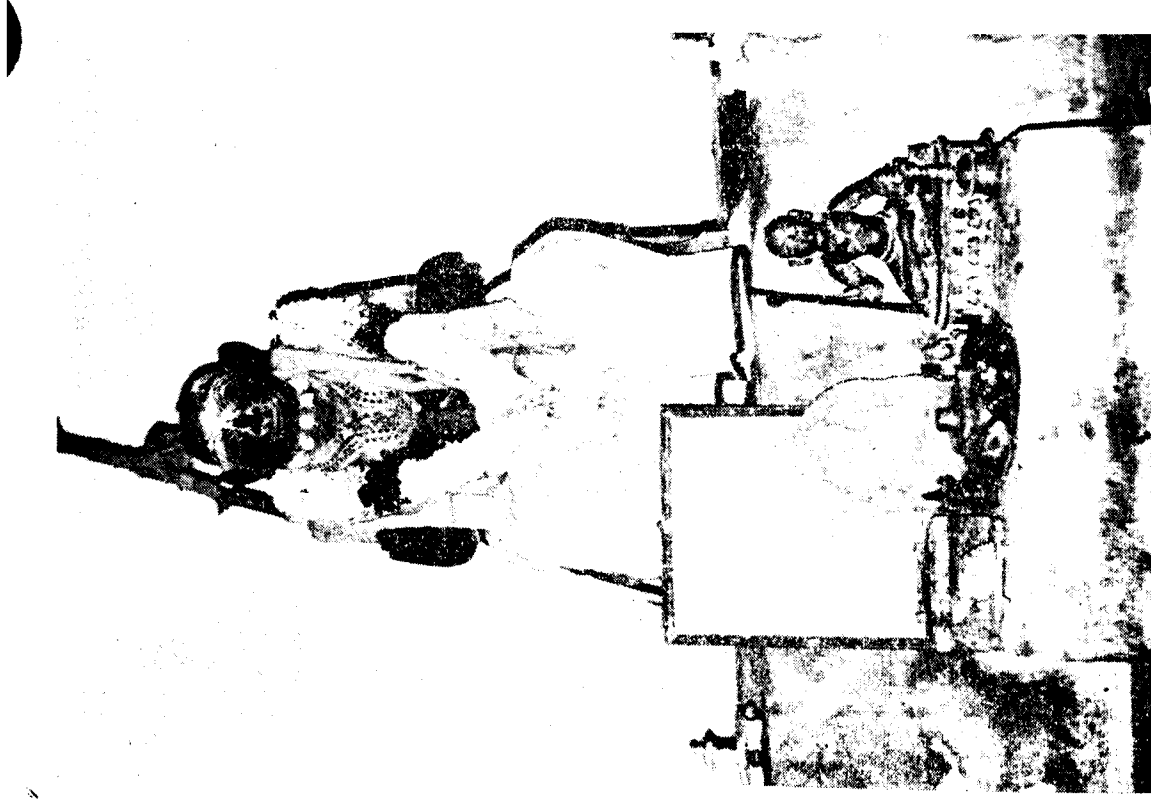

Photo No. 2

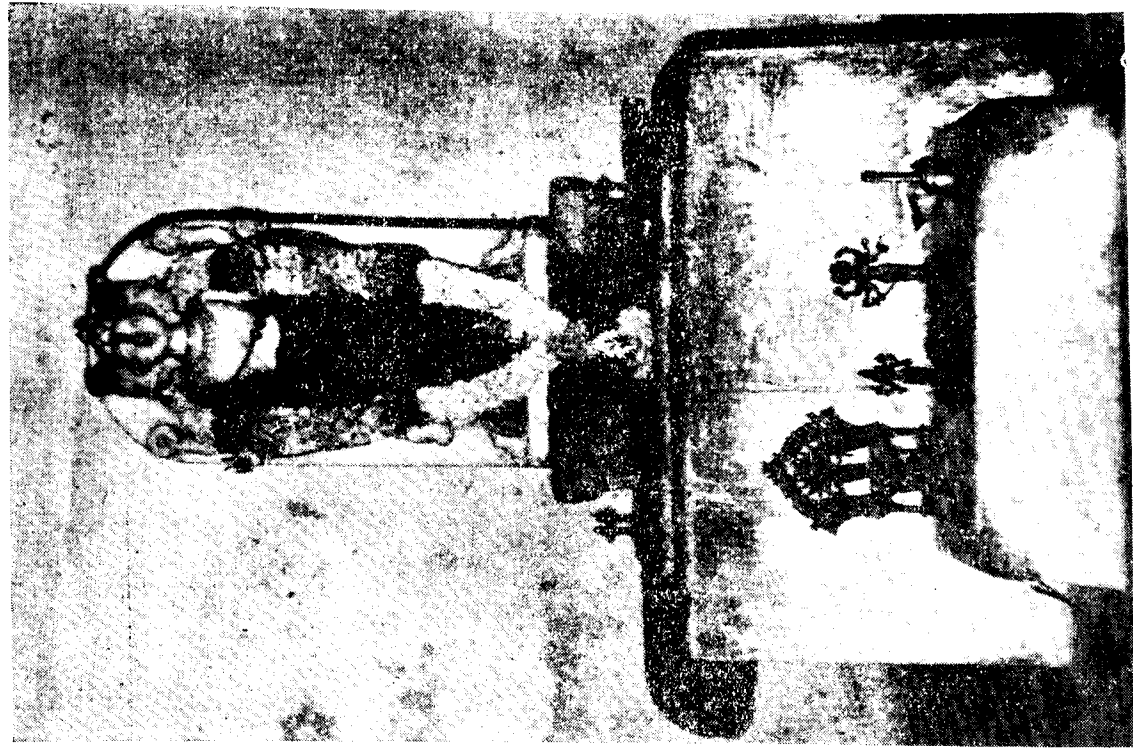

Photo No. 3

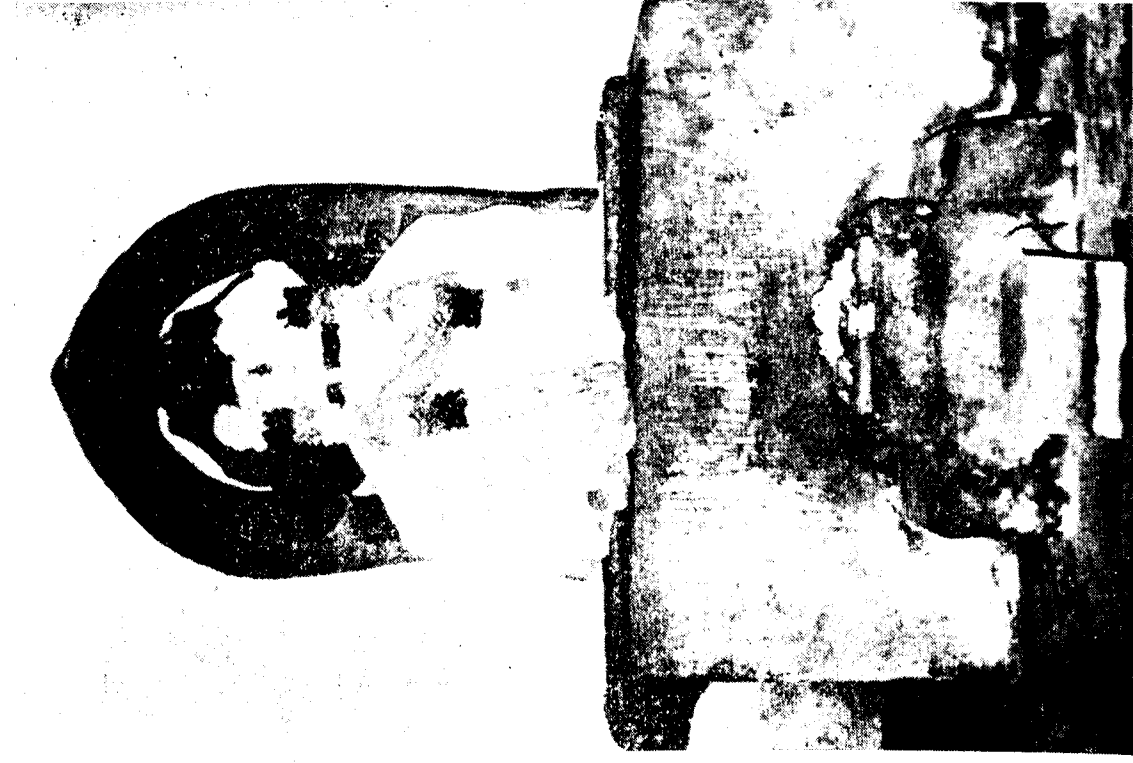

Photo No. 4

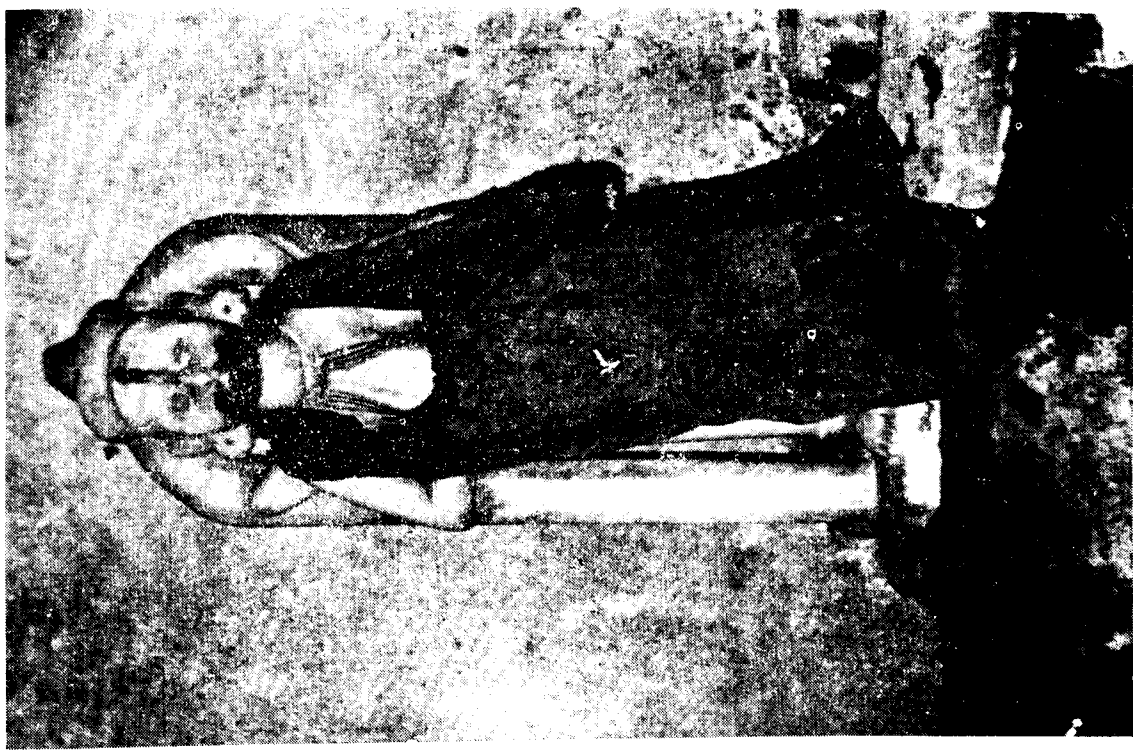

Photo No. 5

Lord Sri Guru Dattatreya Swami. It is the desire of the management to request eminent Pandits to give an exposition of the Guru Charita and Guru Mahatmyam to the general public at the Temple premises from the month of May onwards. It is hoped that their desire will be fulfilled by the grace of the Lord.

Photo No (2) is that of Sri Sankara's idol now in the Temple. As the original idol of Sri Sankara was broken to some extent, the old idol was removed and a new idol of Sri Audi Sankara has been installed at great expense in the immediate presence of His Holiness Sri Swamy Paramahansa Sri Sri Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamy, the present Head of Courtallam Siddheswari Peetam.

Photo No. (3) is of the idol of Sri Guru Dattatreya Swamy made in marble very beautifully. This was the Murthy that was installed by Sri Govindarajula Venkata Srinivasa Rao garu of Guntur. The third idol is that of Sri Sowbhagya Saraswathy Amma-varu and it was installed by Sri Pulipaka Poornayya Panthulu garu. All these idols are shown in Photos Nos. 2, 3 and 4 respectively.

Thanks and gratitude of the general public of Nellore are due to the above mentioned good and great men who are the founders of the above Temple. In about 1911, outside the Temple proper and near to Sri Guru Dattatreya Swami Padukas, Sri Srīmad Prassanna Anjaneya Moorthy is installed to which daily archana is carried on. This Moorthy is in Photo No. (5). The general view of the Temple is shown in Photo No. (6).

(Photos 1 to 8 are printed separately facing page 112)

The management has provided quarters for the Archaka to live, and the same is shown as Photo No. (7). For the Matadhipathi to stay temporarily, there is a small building in the area which is shown in Photo No. (8).

The management has thought it fit to provide good quarters for the Matadhipathi during his temporary stay at Nellore. Within the compound of the Matam which consists of an extensive vacant land and near to the pial whereon Sri Datta Paduka's are laid, it is proposed to construct a building with an up-stair also. Plans have been prepared and they are approved by the Municipality. The foundation stone was laid by the Honourable Minister for Irrigation of Andhra Pradesh, Sri Seelam Sidha Reddy, in the presence of His Holiness Sri Sri Trivikramananda Bharathi Swamy Varu, and the heirs at Law of late Dodla Subba Reddy and other several members of the public of Nellore.

The management earnestly hopes to complete its construction soon and also to inaugurate a Veda Pathashala there in. The above are the various entities to be noticed in the Guru Dattatreya Swamy Matam, now existing and is under the direct supervision and management of the Peetadhipathi Sri Siddheswari Peetam of Courtallam who is endeavouring his best to raise this institution to the level of a major institution for the teaching of all the Hindu religious and philosophical Text Books and to make it a spiritual centre for all those desiring to lead a life of religious study. I hope that the great Lord Guru Dattatreya Swamy will bless all our endeavours in this regard.

Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamighal

— Sri D. Ramachandra Rao, B.A.,
Retd. Deputy Collector (A. P.)

I am happy to learn that the Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam which was founded by Mounananda Swami in 1916 at Courtallam will be celebrated in October of this year. It was my good luck that myself and the present Swamiji were the students of late Sri Vimalananda Bharati Swami, who was at one time professor in the Noble College, Machilipatnam (A. P.).

The present Peetadhipati, Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami comes from one of the rich, orthodox Brahmin families of Andhra. As a student he was leading such a luxurious and aristocratic life, he was popularly known among his friends and College Students as a Prince. He was not only good at studies, he was equally good at sports and indeed a known good foot-ball player of his College days. In response to the national call of Mahatma Gandhi most unexpectedly he left the Examination Hall in 1921. Later on, he turned out a new leaf. He gave up his luxuries, and became almost an ascetic keeping himself on milk and fruit diet. In those days he was wearing only a lion cloth to the surprise of one and all.

He became so religious minded that he was often thrusting to go to Himalayas for penence and prayer. In about 1923 he came under the influence of Sri Vimalananda Bharati Swami, (Then Mr. K. T. Rama Rao) who was a great scholar and followed his foot-steps, hungering always for something Divine.

Miraculously he returned to studies in 1929 and graduated himself creditably. After graduation, he had left for Banaras where he took his M. A., LL. B., degrees and returned to Machilipatnam and joined the Bar. Soon he made a name and became the standing counsel of the Municipal Corporation and established himself both as a civil and criminal lawyer. But God had willed him otherwise. He gave up his lucrative practice at the Bar, left off his pomp and paraphernalia and joined Sri Vimalananda Bharathi Swami who became Siddheswari Peetadhipati and with whom he was associating himself very closely from the beginning of 1923 for peace and prayer.

In 1950 the then Collector of Guntur late Mr. N. Kanaka Sundaram invited Sri Vimalananda Bharati Swami for delivering religious discourses. The present Swamiji was then his disciple and they both came to Guntur. While in Guntur, they visited Nagarjuna Sagar, the water-falls at Ethipothala and Amarvathi. Most unexpectedly Sri Vimalananda Bharati Swami became suddenly ill and attained 'Samadhi' at Guntur nominating the present Swamighal to succeed him.

Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swami, the present Peetadhipati is the 3rd in the line. All those who know him intimately from the beginning will realise that Swamiji is a great soul and that he is one of those rare specimens for whose health and longevity we should ever pray to Sri Raja Rajeswari Ambal to spare him long to lead us from darkness to light.

MY DEVOUT HOPE

— Sri Gnanananda Bharathi Swamigal

As described by Nilakanta Dikhita the Pandya Desa has a charm of its own being the abode of Sage Agastya who inspite of his stature has outweighed all the Devas assembled at Kailasa to witness the marriage of the Divine Couple, Parvathi and Parame-swara. It is no surprise therefore that it attracted His Holiness Sri Mouna-swamigal from far-off Andhra to settle down at Courtallam in or about 1910. Early in life he took to penance with such ardour that he soon attained the status of a Siddha Purusha. His miraculous powers convinced many a sceptic of the truth of our sacred scriptures and the efficacy of Mantras and reclaimed them into the fold of Dharma. He easily rose into prominence and the ever - increasing number of his devotees and their liberal contributions were responsible for his founding the institution now known as Sri Siddheswari Peetam containing shrines for many of the deities popularly worshipped and an extensive library.

After he attained Siddhi, the advisory committee successfully persuaded

His Holiness Sri Vimalananda Bharati Swamigal to become the Peetadhipati. He was already a sanyasi and was an ardent disciple of His Holiness Jagad-guru Sri Sachidananda Siva Abhinava Narasimha Bharathi Swami of Sringeri Mutt. It is no small satisfaction to me that I attended the installation and listened to his inspiring lectures in fluent Sanskrit and English. He was a profound scholar and his idea was to convert this Mutt into a cultural centre by founding a Veda Pathasala and a Vedanta Pathasala, himself daily expounding the Bhashyas to deserving students. I got acquainted with a brother advocate of Masulipatam who has since become his successor under the name of Sri Trivikrama Ramananda Bharathi Swamigal. I have met him at Srirangam and Hyderabad and quite recently at Kaladi. The mutual regard that arose about twentyfive years ago has only krown more intense with the passing of time. It is my devout hope that under his able guidance the Mutt will before long completely carry out the noble intentions of his predecessors.

Late Sri P. Ramachandra Rao and his wife performing Pada Pooja in Secunderabad to Peetadhipati.

Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji

In the Streets of

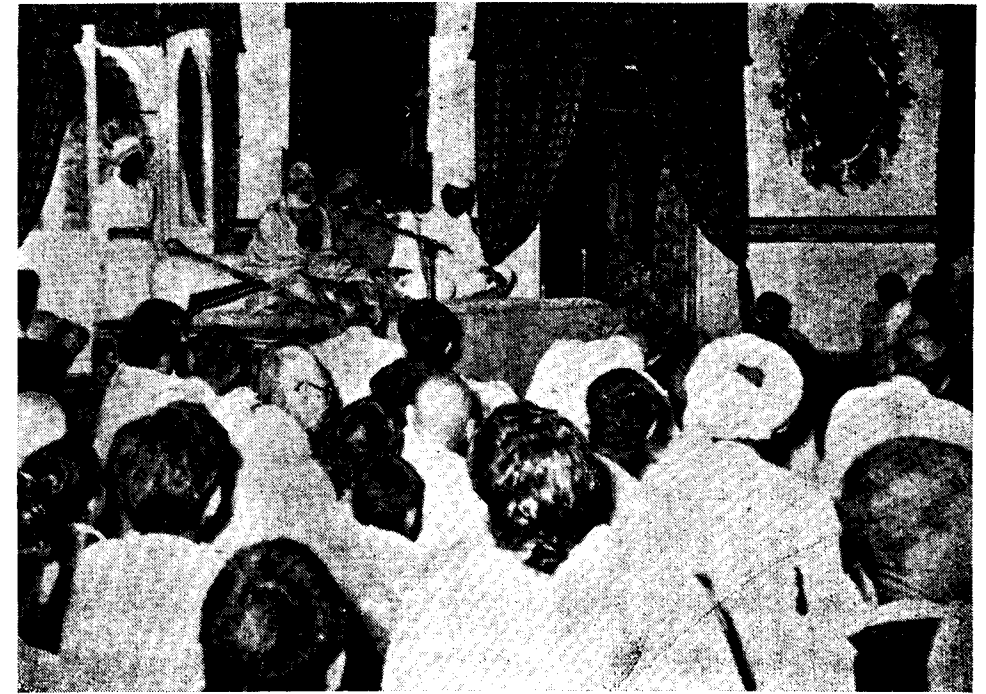
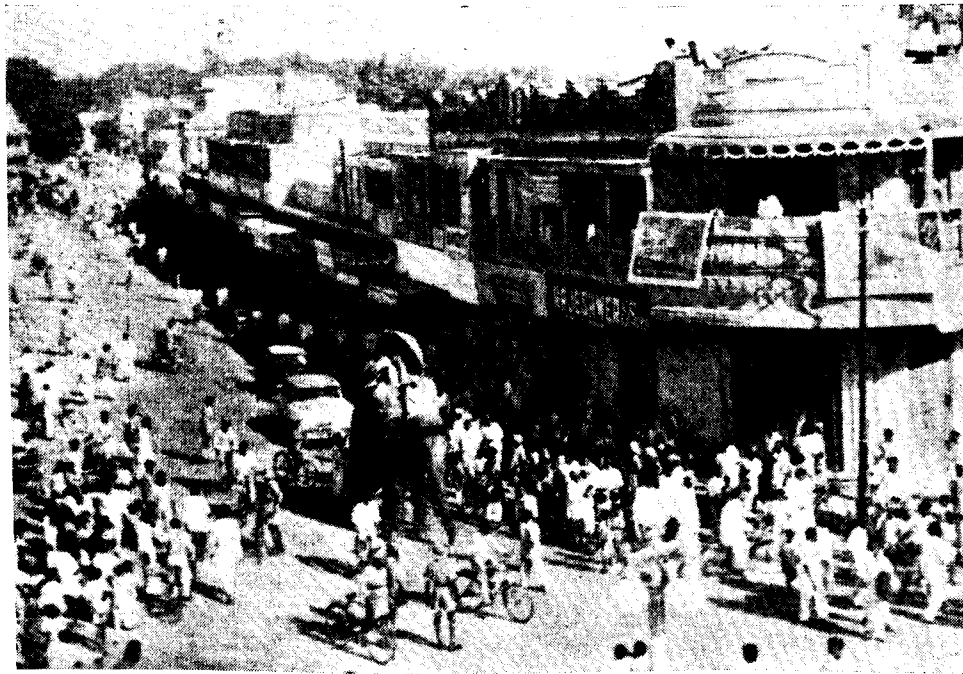

being taken on the Elephant in Procession

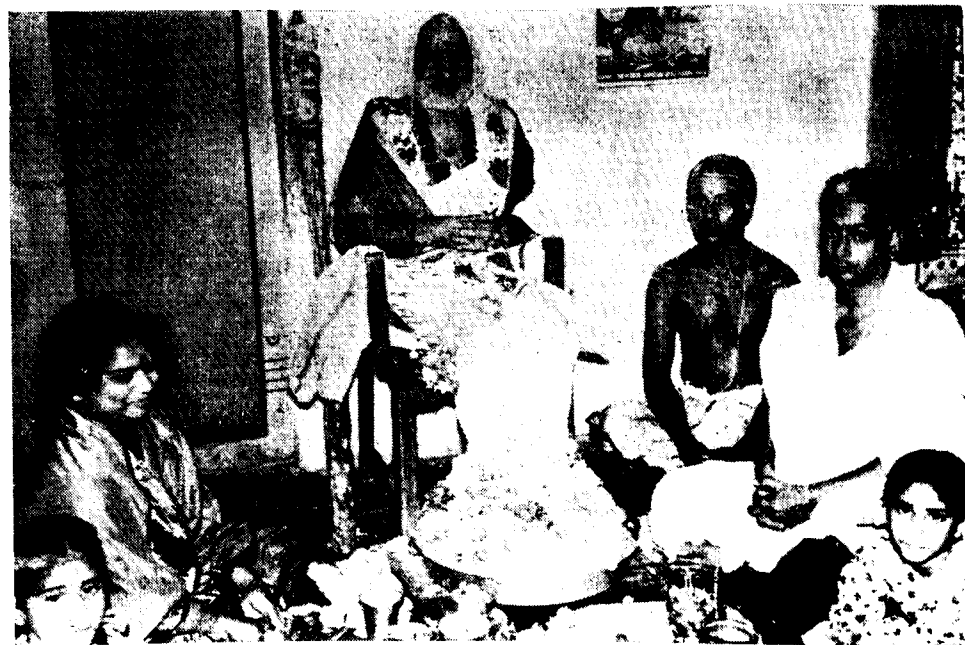
SECUNDERABAD

Present Peetadhipati being taken in an Elephant Procession
at Recunderabad

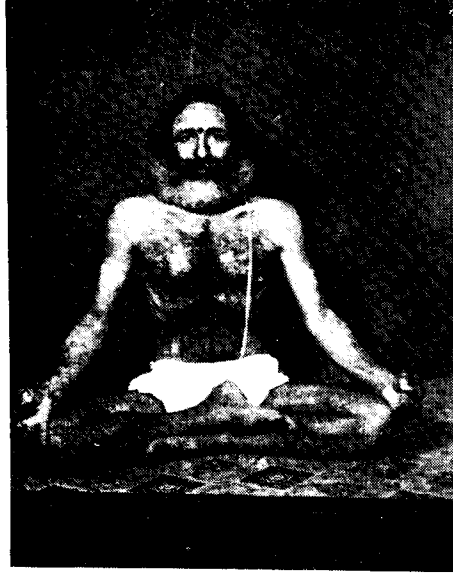

Reception to Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji, by Sri M. Tirumala Rao
Lt. Governor - Himachala Pradesh.

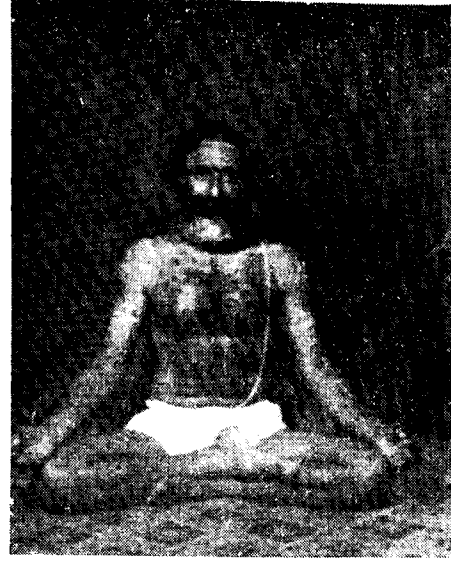

Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji Blessing
Sri P. Chandra Reddy, Chief Justice of Andhra Pradesh & Tamilnad.
When he Visited the Peetam at Courtallam as Governor.

యోగా భ్యాసం లో
శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారు

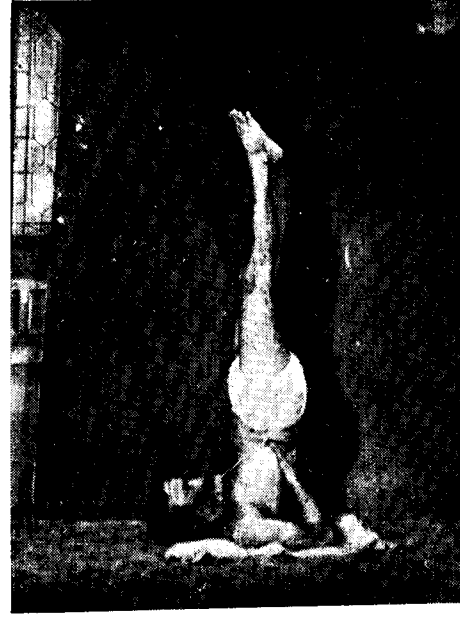
పద్మాసనము (నాళిప్రక్రియ)

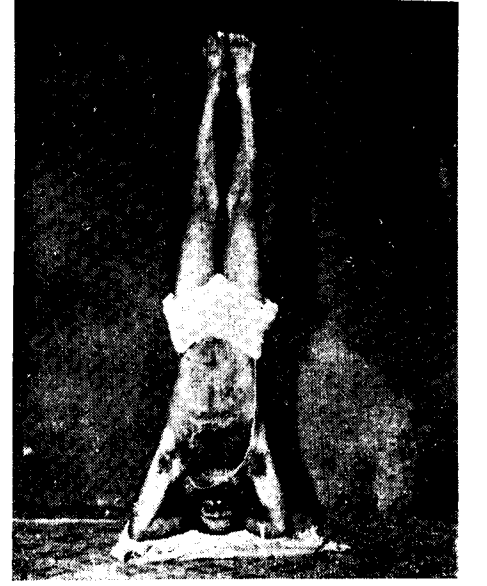
పద్మాసనము

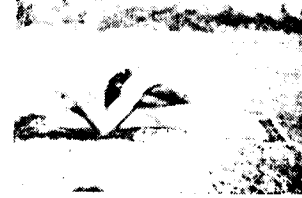
హలాసనము

పశ్చిమోత్తాసనము
(ఈ ఆసనములో అర్ధగంట సునాయాసంగా వుంటారు)

శీర్షాసనము
(గంటకుపైగా ఈ ఆసనము వేసెదరు)

అర్ధ మత్సేంద్రాసనము

Sri Chittooru China Perraju Pantulu and Srimati Venkayamma
Father & Mother of Present Peetadhipati Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji.

Present Peetadhipati Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji
In the days of Non Co - operation Movement in 1921.

Sri Trivikrama Ramananda — Bharati Swamiji

— Sri B. Satyanarayana,

B. A.

Some are born great and some are made great. To which category Sri Trivikramaramananda Bharati Swamiji belongs is difficult to decide. His early life is full of conflicts and contradictions. He was born with a silver spoon in his mouth but preferred to wear a loin cloth; though intelligent and industrious he received many setbacks in his academic career; he married a devoted and handsome wife but observed celibacy very early in life; he helped his friends and relatives but all of them turned against him in his hour of need; though he was enjoying roaring practice at the bar he gave it up in the service of his Guru and became an ascetic.

Sri Chittooru Ramakrishnarao was the name given to him when the present Peetadhipati was born on 14-9-1901 in a rich niyogi brahmin family to Sri Chittooru China Perraju and Srimati Venkayamma in the village of East Chitturu near Masulipatam in Krishna District. The birth of the child was hailed by all his relatives as he was considered the gift of Sri Bhadradi Sri Rama whom his parents worshipped for a male child proceeding all the way to Bhadrachalam when they lost the only male child in his second year (after three daughters). The father of Sri Ramakrishnarao was the karanam of the village and he was not only influential but also charitable. He constructed two temples in his village and gifted away valuable

properties for their maintenance. His house was a centre of hospitality where food was given with special dishes to all those that happened to visit with or without notice.

Sri Ramakrishnarao was a charming child of his parents and relatives. He was very bright in complexion and good in behaviour. He has a loving heart for the poor and the needy and used to give them alms, cloths, and valuable articles.

In 1909 his parents sent him to school at Masulipatam and for his residence a house was purchased in Circlepet, Masulipatam which became the future residence of Sri Vimalananda Bharati Swamiji who spent more than twenty years in the same house guiding the destiny of Sri Ramakrishna Rao. His scholastic career went on peacefully for a few years, but he had to discontinue his studies as he had an accident in the foot - ball game. Some time later he resumed studies but had to again discontinue due to asthma. Though he again joined the school very soon he gave up studies in response to the call of Mahatma Gandhi, in 1921. In 1914 he was married to Srimati Ranganayakamma, the daughter of his maternal uncle and was blessed with two sons and no daughters. He observed strict celibacy though he was living with his wife in the same house and was

serving his Guru Sri Vimalananda Bharati Swamiji. He used to respect the Sanyasins and had a fascination for their coloured robes. He went to Bhadrachalam by walk in 1921 and also to Benares and at both the places he took an oath that he would visit the places next time as an ascetic. He gave up rice diet and took to wheat, milk and fruits which continue to be his diet till to day. He gave up costly dress and began to wear loin cloth and was spending all his time in yoga asanams and meditation. He went to Madras to join the Ayurveda College of Dr. Achanta Lakshmipathi and there besides Ayurveda he studied sanskrit. Earlier he was a student of sanskrit in Hindu High School, Guntur under Sri Kasi Krishnacharyulu and later under the local sankrit pandits at Masulipatam and finally under his respected Guru Sri Vimalananda Bharati Swamiji. At college too he took Sanskrit as his optional subject in addition to philosophy in his B. A., and M. A. Classes.

Between 1921 and 1929 important events took place in his life which shaped his future. He used to revel in philosophical moods. His friend Sri Kotamaraju Venkatramaiah observing his philosophical moods and his eagerness to go to Himalayas in search of a Guru advised him to approach Sri K. T. Ramarao Pantulu garu for getting his doubts cleared. Sri Ramakrishnarao being already a student of Sri K. T. Ramarao garu he readily went to Sri K. T. Ramarao garu along with his friend and expressed his doubts to his learned Guru. His Guru immediately recognised the spark in him and took him as his disciple. Sri Ramakrishnarao served his guru for 27 years from 1923 till 1950 when Sri Vimalananda Bharati Swami passed away.

Sri K. T. Ramarao garu was an erudite scholar in Sanskrit, Telugu and English besides being a great logician, and a Jnani. There was no text on Vedanta book that was not read and mastered by him. One day he advised his Sishya Sri Ramakrishnarao to join the school again and continue his studies to become a graduate in order to understand the western philosophy and acquire the talents to discuss the issues with him. Sri Ramakrishnarao followed the advice of his Guru and appeared for the S. S. L. C. examination in 1929 and came out successful with the blessings of his Guru. Within the next four years he passed Intermediate and B. A., Degree Examinations with distinctions and was awarded scholarships and gold medals.

Sri Ramakrishna Rao faced many troubles and calamities during this period. In 1928 he lost his mother and in 1932 he lost his wife. His Guru Sri K. T. Rama Rao Pantulu garu took sanyasa ashramam and adopted the name of Sri Vimalananda Bharati Swamiji in 1931. But Sri Ramakrishna Rao determined to continue his studies in spite of financial troubles. He gave an assurance to his guru some years back that he would pass B.L., practise law and maintain his guru with the income derived on his profession. He tried to secure a seat in several law colleges and at last against several odds he could get a seat at Banaras and finally pass M. A., L. B., in high first class and set up practice at Masulipatam in 1940.

Sri Ramakrishna Rao served his Guru faithfully more than he would serve God whether he was at Banaras or Masulipatam. While studying M. A. LL. B., he took his Guru along with him and both the Guru and sishya remained under one roof, the guru teaching him lessons and sishya attendin,

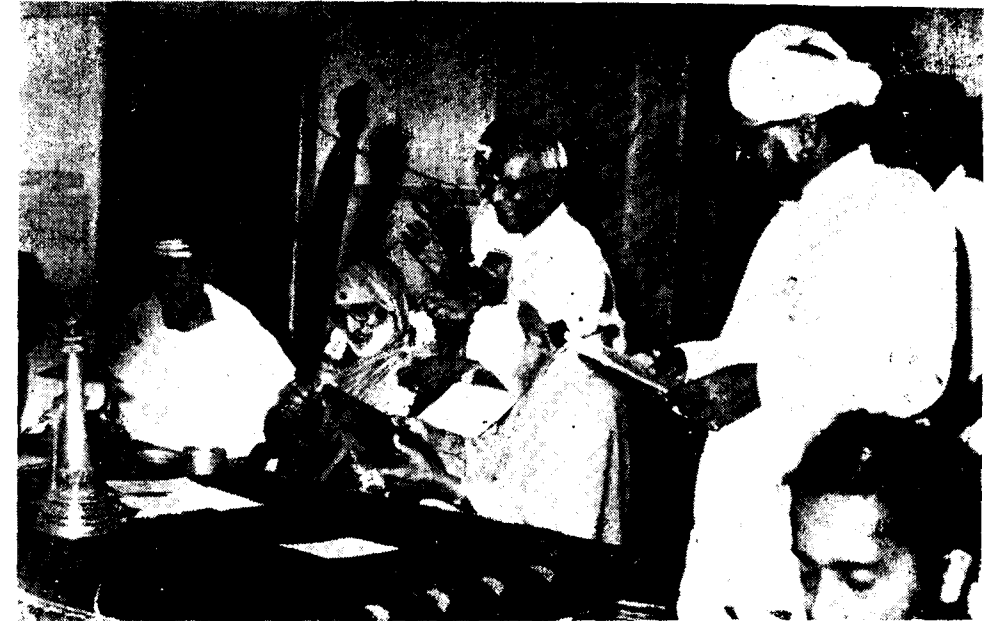
on his personal needs like cooking his food, washing his clothes and thus serving him always. While he was in M. A. class at Banaras, the offer came from the founder of Sri Siddheswari Peetam, Courtallam to Sri Vimalananda Bharati Swamiji to accept the peetadhipathyam after Sri Mounaswamiji but Sri Vimalananda Bharati Swamiji did not accept it. When Sri Ramakrishna Rao requested him to accept the offer his Guru told him that he would be happy to remain with his sishya Sri Ramakrishna Rao at Masulipatam rather than at Courtallam without him.

As per the pious wish and blessings of his guru Sri Ramakrishnarao joined the office of Sri Kalipatnam Nararimhamurthi, leader of the Bar at Masulipatam in those days and subsequently had his own office and became popular as an industrious and honest advocate. He was appointed as Standing Counsel for the Masulipatam Municipality and was earning good income. His Guru was with him and got the satisfaction that his sishya was prospering. Sri Ramakrishnarao had a grandson, the son of his eldest son, Chi. Trivikrama Ramarao, called Ramudu in short, by the time he entered the legal profession and his grandson used always to be with his guru who liked him immensely for his intelligence. Even at the age of 5, his grandson used to recite Geetha and Upanishad mantrams simply on hearing them once. He was the wonder child of all the disciples of Guruji including the Guru himself. While the guru and sishya were thus spending days happily Sri Mounaswamiji attained siddhi at Courtallam in 1943 and one of the Members of the Advisory Board, Sri Konda Kotaiah, approached Sri Vimalananda Bharati Swmiji to accept the Peetadhi

pathyam of Sri Siddheswari Peetam, Courtallam. Sri Vimalananda Bharati Swamiji accepted the offer most unwillingly on the assurance that Sri Ramakrishnarao would visit Courtallam when ever he was required. The acceptance of the Peetadhipathyam of Courtallam by Sri Vimalananda Bharati Swamiji was in a way detrimental to the smooth running of his practice. He had to go to Courtallam several times in a year leaving all the important suits in confusion. He atlast determined to remain with his guru at Courtallam and serve him rather than remain Masulipatam for the sake of his practice. Sri Vimalananda Bharati Swamiji attained siddhi in 1950 having nominated Sri Ramakrishnarao as his successor Peetadhipati and in January 1950 Sri Rama Krishnarao took Sanyasa Asramam from Sri Sachidananda Bharati Swamiji, a sishya of his Guru and took the name of Sri Trivikramaramananda Bharati Swami and ascended the peetam at Courtallam as the second Peetadhipathi. During the regime of the present peetadhipathi the status of the peetam is going up higher and higher, as the founder of the peetam predicted in 1940 that his successor would live for a short period but his successor's successor would live long and improve the status of the Mutt by leaps and bounds. The present Peetadhipati faced many ordeals for many years after he ascended the Peetam, but on account of his extraordinary talents and patience he could overcome them all and came out successful in all the difficult situations. Sri Mounaswamiji was a siddha purusha, Sri Vimalananda Bharati Swamiji was a Jnani and Sri Trivikramaramananda Bharati Swamiji is a karma yogi, being an adept in the Art of Action. He travelled round the country and established relationship with several Mutts and Institutions. He is a favourite

of Sri Sringeri Sankaracharya whom he followed during the former's Andhra tour at the request of the Government of the Andhra Pradesh and made the tour a tremendous success. He has the benefit of the grace of his guru to whom he always refers in his talks either public or private. He got a temple constructed on the mortal remains of his guru at a cost of about Rs. 20,000/- and named it as Vimaleswara Alayam in Krishna Lanka Vijayawada where provision was made for the daily worship of the Lingam consecrated there. In his characteristic musical sweet tone and lucid style he could attract the listeners explaining the complicated vedantic doctrines in a simple language and quoting verses from popular satakams. At the request of the Governments of both Madras and Andhra Pradesh he delivered lectures to the convicts in jails and brought a wonderful change in their minds. He is the President and Peetadhipati of Sri Raja Rajeswari Peetam and Sri Sankar

Mutt, Hanumanulupet, Vijayawada, Managing Trustee and Peetadhipati of Sri Dattatreya Ashramam, Governorpet, Vijayawada, President Sankara Vidyalayam, Bapatla, and President of Sri Dattatreya Mutt, Nellore and several others. Due to his untiring efforts the Tirumala Tirupati Devasthanam Board constructed a free choultry in the premises of the Mutt at a huge cost of about one and half lakhs of rupees and entrusted the management to the Peetadhipati. The choultry is yet to be opened and it is in the fitness of things that the opening function of the choultry is included in the agenda of the Golden Jubilee celebrations of Sri Siddheswari Peetam which has had got a glorious past and has a still more glorious future. May Sri Rajarajeswari Ambal bestow her choicest blessings on all the devotees of the Peetam and May Sri Trivikramaramandanda Bharati Swamiji live long to guide the people in their pursuit to enjoy peace.

H. H. Sri Swamiji Presiding over Bhagavan Ramana Jayanthi Celebration at Bombay, with Sri Yogi Sudhananda Bharati and Messrs. K. R. P. Sastry and P. M. N. Swamy.

Sri Kolipaka Venkata Apparaya Sarma, Retd. Engineer, Kavali.

Sri Mungamuri Venkata Subbarao, B. A., B. L., Trustee, Dattatreya Mutt, Nellore.

Homages to Sri Siddeswari Peetam Form

Phone No. 27

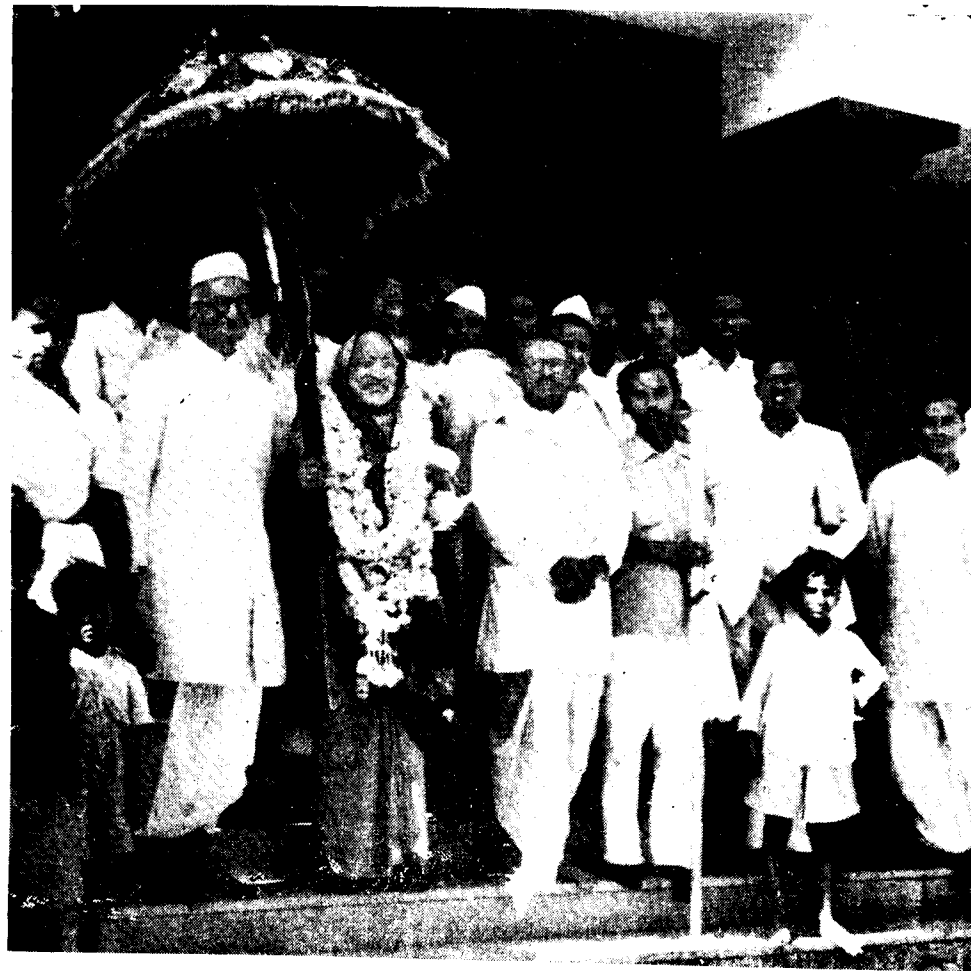
Estd. 1943

GANESH INDUSTRIES

Near paper Mills, PUNALUR (Kerala State)

Manufacturers of Textile Bobbins, Pacing Cases, Match Frames, Wooden Accessories and dealers in Plywood, Suppliers to the Largest Spinning Mills in India.

Your valued enquiries solicited.

H. H. Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji with Hon'ble Justice Sri Pandey,
Judge, Hyderabad High Court,

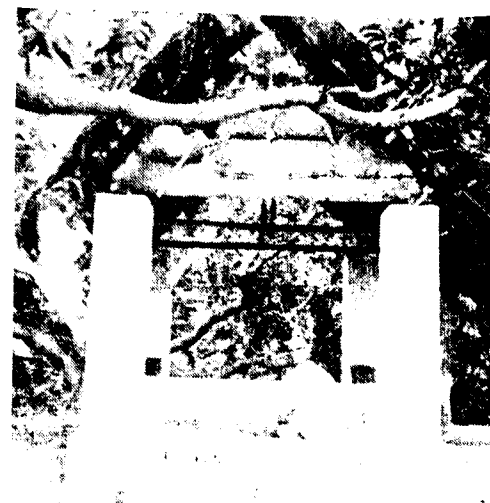
(1) Late Smt. Tummalapalli Janakamma:
Gudivada.

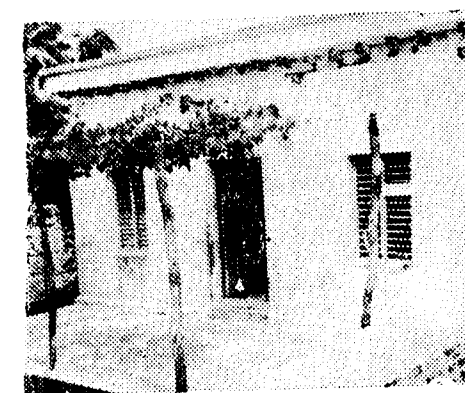
(2) Smt. Damaraju Lakshamma,
Vijayawada.

Tender child RAMUDU - Eka Santha Grahi -
Studying Vedas, at his 6th year.

Vasanta Vihar, Courtallam,
Mounaswami Mutt.

Building Donated by No. 1 to
Peetashipathi at Gudivada

Building Donated by No. 2 to Peetadhipati
at Durgapuram, Vijayawada

Late Sri Govindarajula Srinivasa Rao Pantulu and his wife Late Smt. Audi Lakshamma, who Donated their buildings at Guntur to Dattatreya Mutt, Nellore.

Pada Pooja to Swamiji by Sri Ramaraju Lakshminarayana, Advocate, and his family, Guntur.

Pada Pooja to Swamiji Smt. & Sri P. Rama Krishna Rao, Retired P. W. D. Engineer, Hyderabad.

Sri G. V. Srinivasa Rao

— Sri G. Duttatreya Sarma,
B. A., B. L., ADVOCATE.

Sri Govindaraju Venkata Srinivasa Rao was born on 20-3-1874. He studied at Ellore up to Matriculation and Intermediate at Noble College, Masulipatam. He studied B. A. in Christian College and B. L. in the law College at Madras. Throughout his scholastic career he stood first in every class and was recipient of many prizes. He was awarded Gold Medal in Mathematics by the University of Madras for having stood first in B. A. He set up his practice at Tenali and later on shifted in 1905 to Guntur when the District was opened. He was the leader of the Bar and his juniors later on became the leaders of the Bar after he voluntarily retired in 1938 while he was at the zenith of his practice. He commanded great respect from the Bar and the Bench and always spoke truth. He enjoyed life. Even before electricity was installed at Guntur, he fixed an engine and batteries and had electricity in his house. He first maintained a Coach drawn by a majestic War Horse and later went in for a Car. In 1921, when the Non-Cooperation movement was launched by Mahatma Gandhi, at the request of Desha Bhakta Konda Venkatappiah he suspended his practice for an year. All the lawyers took a vow not to attend the Courts for an year. Srinivasa Rao alone kept his word while all the others attended the Courts from the very next day. He passed away on 9-1-62 and in unique

respect to him the Courts were closed at Guntur on that day.

In the early days of the present Hindu College High School, he was the President of the same and ran the institution ably. He drew the Constitution of the Rama Nama Kshetram of Agraharam and was its president for a long time. He was very orthodox, unostentatious, honest and always spoke truth. He came early in life under the influence of Sri Brahmananda Saraswathy Swamy of Banaras fame and became a bhakta of Lord Dattatreya. He got printed Satya Datta Vratkatha, Dattatreya Satakam, Guru Datta Saraswateeyam and Datta Mahima. Regularly he did pooja to Datta and Chandi and performed Navaratri pooja for the same in Asvija and Margasira months. He honoured vedic scholars and gave in charities great amounts but never disclosed the same. He helped poor students by giving weekly meals at his house and also paying for their fees and books. He went on pilgrimage with family to almost all the holy places in India such as Pashupathinath Temple in Nepal, Badrinath, Kedarnath, Banaras, Gaya Allahabad, Rameswaram, Kanyakumari etc. He spent months with Bhagavan Sri Ramana Maharshi at Tiruvannamalai with Upasana Baba and Godavari Bai at Sakori, with Khadar Baba at Vijayanagaram and at Courtallam with Mounananda Saraswaty Swamiji. The late

Mounananda Saraswaty Swamiji placed great confidence in him and took his advice on the Mutt affairs. He suggested to Sri Mounananda Swamiji that Sri Vimalananda Bharati Swamiji was best suited to succeed him and with the approval of Sri Mouna Swami he tried his best to convince Sri Vimalananda Bharati Swamiji to accept the Peetadhipathyam. Though his early attempts did not bear immediate fruits, it was mainly due to his persuasions that Sri Vimalananda Bharati Swamiji accepted the offer and became the first peetadhipati of Sri Sri Siddheswari Peetam, Courtallam. His relations with the Peetam even after the demise of the

founder continued to be very devoted and more attached. He showed great respect for the Present Peetadhipati and rendered all necessary service to the Peetam till his demise in 1962, for a continuous period of about 30 years. He was also attached to late Lakshmi-kanta Yogi of Reddipalem and contributed liberally to the Ashramam buildings. He also contributed to the Dattatreya Mandir at Stonehousepet, Nellore. He had entrusted the performance of daily pooja to his Devatarchana of Srichakram etc., to the present Swamiji having provided funds for the same.

Space Donated by

M/s. SURYA AGENCIES

VIJAYANAGARAM (A. P.)

With the best compliments from

Vusirikala Nataraju & Co.,

General Merchants & Commission Agents

Kolla Bazar, VIZIANAGARAM

Phones : Office : 287

Res. : 387

INSIST

ON

'CHARMINAR'

Asbestos Cement Roofing Sheets, Flex-O-Boards & Accessories

Renowned for their Strength, Durability and Elegance

and also

Asbestos Cement Pressure Pipes Manufactured as Per

I. S. Specification 1592 of 1960.

Manufacturers :

Hyderabad Asbestos Cement Products Limited

Regd Office : Sanatnagar, HYDERABAD-18. (A. P.)

Factories at :

SANATNAGAR, HYDERABAD (A. P.) & BALLABGARH (HARYANA)

Suppliers to Union & State Governments under Rate Contract

with the Director General of Supplies & Disposals.

TELE : Grams : } 'ASBESTOS' HYDERABAD,
Phone : } 39541 — 8 Lines.

'ASBESTOS'
BALLABGARH, 497 & 498

Homages to Sri Siddheswari Peetam

COURTALLAM

By

V. Venugopal Mudaliar

M. Somanathan

K. R. Sreenivasa Naidu

P. Ponnu Manga Chittiar

R. Sreenivasulu

S. Vinayagam

Devotees of
Robertsonpet, Kolar Gold Fields

Mysore State

శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ అంబాష్టకము

1. అంబా శాంభవి చంద్రమాలి రబలాపర్ణా ఉమా పార్వతీ
కాళీ హైమవతీ శివా త్రినయనీ కాత్యాయనీ భైరవీ
సావిత్రి నవయావనీ శుభకరీ సామాజ్యలక్ష్మీప్రదా
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
2. అంబా మోహిని దేవతా త్రిభువనీ ఆనందసంధాయినీ
వాణీ పల్లవపాణి వేణుమురళీ గానప్రియాలాలినీ
కల్యాణీ ఉడురాజ బింబవదనా ధూమాక్షసంహారిణీ
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
3. అంబా నూపురరత్నకంకణధరీ కేయూరహారావళీ
జాజీ చంపక వైజయంతి లహరీ గ్రీవేయ వైరాజతా
వీణావేణు వినోదమండితకరీ వీరాసనే సంస్థితా
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
4. అంబా రాద్రిణి భద్రకాళీ బగళీ జ్వాలాముఖ వైష్ణవీ
బ్రహ్మణీ త్రిపురాంతకీ సురనుతా దేదీప్యమా
నోజ్జ్వలా చాముండా శ్రితరక్షపోష జననీ దాతౌయణీ పల్లవీ
చిద్రూపీపరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
5. అంబా శూలధనుః కశాంకుశధరీ అరేందుబింబాధరీ
వారాహీమధుకైటభప్రశమనీ వాణీ రమాసేవితా
మల్లాద్యా సురమూకదైత్యదమనీ మాహేశ్వరీ అంబికా
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
6. అంబా సృష్టివినాశపాలనకరీ ఆర్యావినశోభితా
గాయత్రీ ప్రణవాక్షరా మృతరసా పూర్ణాను సంధికృతా
ఓంకారీవినుతా సురాసురనుతా ఉద్ధండదైత్యాపహా
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
7. అంబా శాశ్వత ఆగమాదివినుతా ఆర్యా మహాదేవతా
యా బ్రహ్మదిపిపీలికాంత జననీ యా వై జగన్మోహినీ
యా పంచప్రణవ ద్విరేఫనళినీ యా చిత్తశామాలినీ
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥
8. అంబా పాలితభక్తరాజ మనిశం అంబాష్టకంయఃపరేత్
అంబా లోకకటాక్షవీక్షలలితా ఐశ్వర్య మవ్యాహతం
అంబా పావన మంత్రరాజ పతనాద్దంతీశమోక్షప్రదా
చిద్రూపీ పరదేవతా భగవతీ ! శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ ॥

కుర్తాళం మౌనస్వామివారి జీవితచరిత్ర

మహాత్ముల జీవిత చరిత్రలు ఉన్నత స్థానమునందుండి వెలుగు మహాదీపములు. అవి మానవ జీవిత మహా ప్రవాహములందుండు గుట్టమెట్టలను సుడిగుండములను జూపించుచు మానవులను తేమముగను సుకరముగను తీరమును జేర్చును. అట్టి మహానీయుడగు నాంధ్ర సన్యాసి చరిత్రను చెప్పుచున్నాను. ఆయన గుంటూరుజిల్లానుండి తమిళనాడు దక్షిణ ప్రాంతమున నొక పెద్ద మతమును పెద్ద ఆస్తి సహితముగా స్థాపించిరి. ఆ మతమును దర్శించుటకు ఆంధ్ర, అరవ, కేరళ రాష్ట్రములనుండి అనేకులు వచ్చి భూలోక బాధలను కల్గించుములను నివృత్తి జేసికొనిపోవుచున్నారు. ఈ కథానాయకులు 1868 వ సం॥లో ఆంధ్రప్రదేశ్ మునందున్న గుంటూరుజిల్లా, బాపట్ల తాలూకా పండిళ్ళపల్లి గ్రామములోని అచ్యుతాచార్యుని వారసునింటి పేరు గల ఆర్యేలనియోగి కుటుంబంలో జన్మించిరి. నలుగురు అన్నదమ్ములలో నీయన మూడవ వాడు. ఈయనకు “పిచ్చయ్య” అని పేరు పెట్టబడెను. తర్వాత వేరొక కుటుంబమునకు దత్తుపోయెను. అప్పటినుండి శివయ్య అనే పేరుతో వ్యవహరించెను.

ఆయనకు నాగభూషణమను కుమారుడును, ఇద్దరు కుమార్తెలును కలిగియుండిరి. కొంతకాలము ఆస్కారి డిపార్టుమెంటులో పనిచేసెను. తర్వాత రాజమండ్రిలో మద్దుల తాతయ్య అనే ధాన్యపు వర్తకునివద్ద కమిషన్ ఏజెంటుగా పనిచేసెను. నడివయస్సు రాక పూర్వమే ఈయనకు దైవభక్తి పెరిగి వైరాగ్యము ప్రబలమయ్యెను. 1905 వ సంవత్సరములో సన్యాసాశ్రమమును స్వీకరించి శివ చిదానంద సరస్వతీ నామధేయమును వహించిరి. పిదప ఆసేతు హిమాచల పర్వంతము పాదసంచారియై దేశయాత్ర గావించి యొక మహాత్ముని యనుగ్రహమును పొంది మహిమలను సంపాదించిరి. మూకాంబికాదేవి యుపాసనము జేసి మౌన వ్రతమును బూని మౌనస్వామి యని వాడుక పేరు పొందిరి.

తమిళ రాష్ట్రమునందలి తిరునల్వేలీ జిల్లాలోని తెంకాళీ తాలూకా, కుర్తాళ గ్రామ పరిసర ప్రాంతముల

శ్రీ కొండా కోటయ్య, బి. ఏ., బి. ఎల్.
అధ్యక్షులు

స్వరూప సౌందర్యమును, శీతోష్ణ సమస్థితియు, స్వామివారి నాకరించెను. అచ్చటి పర్వతములు ఫలవృక్ష సమేతములును, నదీజలపాత మనోహరములునై యుండెను. శీతపర్వత శిఖరమందలి గుహలో స్వామి వారు ప్రవేశించి తీవ్ర తపోనిష్ఠను జేయుచుండిరి. మిట్ట మధ్యాహ్నమున భిక్షకై యూరిలోనికి వచ్చి మూడు కబళములను నిలుచుండియే యారగించిపోవుచుండిరి.

శ్రీ స్వామివారు గొప్ప విద్వాంసులు కారు; ఏమియును దెలియని వారునుగారు. అద్వైత సిద్ధాంతమును చక్కగా నెరిగియుండిరి. హతయోగమున దక్షులు. గొప్ప మంత్రవేత్త. మంత్రయోగ హతయోగ విషయములో అనేకమందికి ఉపదేశించిరి. మద్రాసు హైకోర్టులో చాలాకాలము జడ్జిగా పనిచేసిన శ్రీ కుమారస్వామివారి ప్రథమ శిష్య వరములో చేరిన వారు. అనేకమంది ఉన్నతోద్యోగులు మిట్టాదారులును గుజరాతి వర్తకులును వారి శిష్యులు.

శ్రీ శృంగేరి శంకర మతాధిపతులకు శ్రీ నృసింహ భారతీ స్వామివారి ఆజ్ఞచే వారు కుర్తాళములో ఒక మతమును 1909 వ సంవత్సరములో నిర్మించిరి. దీనికి శ్రీ దత్తాత్రేయ మందిరమని పేరిడిరి. అందులో లైవ, శాక్త, వైష్ణవ సాంప్రదాయ సిద్ధములగు దేవతామూర్తుల ప్రతిష్ఠనుజేసి. వాని సంబంధమగు నిత్య నైమిత్తిక పూజా విధానమునకు వలయు విధానములను సమకూర్చిరి. మరియు దర్శనార్థమై వచ్చు వారి వసతికి దగు నేర్పాట్లకూడ జేసిరి. కట్టడములను నిర్మించిరి. శరన్నవరాత్రులన్నవమును బహు వైభవముతో శాస్త్రోక్త ప్రకారము జేయుచూ వచ్చిరి. పదియవ దినము సాయంకాలమున దేవతా విగ్రహములను అలంకరించి మతము తోటలో నూరేగింపు జేయించుచుండిరి. మతము సుమారు 30 ఎకరముల భూమిలో నున్నది.

ఈ ప్రదేశము సమశీతోష్ణ స్థితి గలిగి యున్నది. ఆరోగ్యాభివృద్ధికై యనేకులు వచ్చు ప్రదేశము. ఈ మతమునకు రెండు మూడు ఫర్లాంగుల దూరములో

పర్వతశ్రేణియు నొక నదీపాతమును గలవు. ఇది జగత్ప్రసిద్ధమైన జలపాతము. రోగనివారిజీయని ప్రసిద్ధి కలిగియున్నది. ఇప్పుడు పట్టణముగా వెలసి యనేక దుకాణములు, హోటళ్ళు కలిగియున్నది.

శ్రీ స్వామివారి మహిమలు సుప్రసిద్ధములు. అవి తిరునల్వేలీ గెజిటరునందుగూడ చెప్పబడియున్నవి. ఇచ్చట కొన్నిటిని తెలుపుచున్నాను. వారు సంకల్ప మాత్రమున రోగములను నివారించుచుండిరి. గొప్ప బాషధములనుగూడ తయారుచేసెడివారు. వారిమతము సింహద్వారప్రాంతమున గల వినాయకవిగ్రహము ప్రాణప్రతిష్ఠ చేయునప్పుడు 1910 వ సంవత్సరము నందున మనుష్యుల నాడీసంచారమును చూపించిరి. 1915 వ సంవత్సరమునుండి వారు దినమునకొక్క పర్యాయమే చిన్న గిన్నెడుపాలను మాత్రమే ఆహారముగా గ్రహించుచుండిరి.

ఒకేసమయమున దూరమునందుండు బహుమంది శిష్యులకు దర్శనమిచ్చుటయు కలదు. ప్రతినిత్యము వారు బహుకాలము సమాధినిష్ఠయందుండివారు. ఒకపర్యాయము కట్టడపువనులు చేసిన పనివాండ్రకు వేతనము లేదని మతము గునూస్తా చెప్పగా చెట్ల క్రింద త్రవ్వి తీసుకొనుడని వాండ్రకు చెప్పిరి. వారట్లు చేయగా నెవ్వరెవ్వరికెంత రావలయునో యంత ద్రవ్యము లభించెను.

1920 ఆ ప్రాంతమున నెల్లూరువద్ద పెన్నానది యొడ్డుననున్న జొన్నవాడలో బహుకాలము శిథిలమై యున్న కామాక్షీవిగ్రహ పునఃప్రతిష్ఠా సందర్భమున

అమ్మవారి పాదములక్రింద నుంచుటకు నిజమైన రత్నములను రూపాయలను సృష్టించిరి.

అప్పుడప్పుడు శిష్యుల పరిస్థితినిబట్టి వారికి ధ్యానమునందును స్వప్నమునందును కనిపించి వారికి తగిన హితోపదేశము చేయుచుండెడివారు. అనేకమంది శిష్యులకు చిత్తశాంతి మార్గమును జూపించిరి.

వారికి అనేకభాషలు తెలియును. తెలుగు, తమిళము, కన్నడము. మళయాళమును వ్రాసి చూపించుచుండెడివారు ఇంగ్లీషుగూడ తెలియును. వారు 28-12-43 న అర్ధరాత్రమున మతములోనే నిర్వాణ మందిరి.

అంతకుపూర్వము ఇండియాకు స్వరాజ్యప్రాప్తి కలదని రూఢిగా తెల్పిరి. వారి తదనంతర పీఠాధిపతి స్వల్పకాలమే యుండుననియు ఆ తర్వాత పీఠాధిపతులు దీర్ఘకాలము జీవించి మతాభివృద్ధి గావించుననియు దెల్పిరి. ఈవార్తప్రకారము అంతయు జరిగినది.

సిద్ధులవిషయమై శిష్యులు తాపత్రయపడరాదని చెప్పిరి. గృహస్థులుగానుండి దైవభక్తితో మెలగి దేశసేవ చేయమని బోధించిరి.

నేను శ్రీ స్వామివారి శిష్యకోటిలోనివాడను. వారి తదనంతరము మతమునకు గొంతసేవ జేసియుంటిని. నాకు నేటికిని శ్రీవారియందున్న భక్తిశ్రద్ధలు యథా పూర్వముగా మెండుగానున్న వని మనవి చేయుచున్నాను. నాగురువు దైవముతో సమానులు. నా సిద్ధాంతము ఉపనిషద్దైవమగు నీక్రిందివాక్యమునందిమిడియున్నది.

“శ్రీ గురు స్సర్వ కారణ భూతా శక్తిః”

భగవత్పూజ్యపాద

శ్రీ విమలానందభారతీస్వామి

శ్రీ మారెళ్ళ సుబ్బారావు,

M. A. B. SC., B. Ed.,

సీ. నృసింహభగవచ్ఛిష్యత్వ దీప్తిచే
సాక్షాత్తున్నసింహుండు సత్యశివుడు,
ధర్మార్థతృప్తి డగ్గత్రయమును బాదాన
నాక్రమించిన యా త్రివిక్రముండు,
బ్రాహ్మణద్యేషుల ప్రాణయముండు నా
బయలు మెరిసిన యా పరశురాము,
డాతృతత్వవ్యాఖ్య నంత మునిజనంబు
రంజింపజేసిన రామవిభుండు.

తే. జననకాలముఁబట్టియుఁ జరితఁబట్టి
కృష్ణభగవానుఁ, డివిగానికేవలుండు,
ప్రియుండు, కుర్తాశసిద్ధేశ్వరీ మరాధి
ప విమలానందభారతీస్వామి, గురుండు 1

కం. గురునకుఁ దిమిరాపహరున
కు రాగరహితప్రవరునకు ఋషికులజ సుం
దరునకు సమవిద్యురునకుఁ
బరమపదపరునకు వేదఫణితిని బ్రణతుల్. 2

చం. శరణము సొచ్చితిన్ మిగుల
చక్కని మీ చరణారవిందముల్
సిరముగ జన్మసాగరము
తీరము జేర్చుము, రాఁగలట్టి మ
న్మరణము దన్మ రాగమును
మాన్పు, విరాగముఁ బెంచు. నిత్యశాం
తరసమహార్థ మిమ్ము. గురు దేవ !
త్రివిక్రమరామ సంయమి ! 3

శా॥ శ్రీ మద్రామపదారవిందయుగళీ
చింతామృతాస్వాదనా
సామర్థ్యమున గల్గు నప్రతిహతై
శ్వర్యాప్తక, మూర్త్య వి

ద్యామాహాత్యము, శైవవైష్ణవకళా
ద్వైతస్వరూపాభ్యమే
రామత్వము; త్రివిక్రమోపపదమై
ప్రాదుర్భవించెన్ గలిన్. 4

కం. తేజమ నిరుపాధికమై
యీజగదుపకృతియ లీల యెవ్వనికి, ని
ర్వాజపరమ హంస పరి
వ్రాజకత యెవనికి వార భగవద్విమలుల్

మ. విమలానంద యతీశ్వరుండు గనె నుర్విన్
బ్రహ్మ విద్యా పితే
షములం గ్రాలు సుధానిధిన్ శ్రితుల నా
స్వాదింపఁ జేయంగఁ జా
లు మునీంద్రుండు మహావిరాగి జయసు
శ్లోకుండు బహ్మంబు నుం
డు మనంబారయ వెన్న నాఁగఁ గలి లో
టుల్ లేని శ్రీచంద్రికల్ 6

కం. విమల జ్ఞానము వలనన
విమలానందంబు నాకు వెల్లువ పొం గున్
శమదమనిలయా ! చరణా
బ్జములకు దండప్రణామశత మొనరింతున్.

గీ. దేహియని యొరు యాచించుతెరువు చావు
మానధనుడఁయి మనియెడు మానవునకు
దేహి నని తన్ను యోచించుతెరువు పెద్ద
చావు జ్ఞానియై మనియెడు చతురమతికి. 8

సీ. విపరించితివి గదా విజ్ఞానవిధములు
విచ్ఛలవిడి వాన నిచ్చునుండు
వాక్రుచ్చితివిగదా భావసన్యాసంబు
పట్టువడిన, దెమ్ము పదిలముగను

తలపించితివిగదా ధర్మసౌఖ్యపదవి
తలచుగ దానిన తనరు మనము
ఎఱిగించితివిగదా యింద్రియజయనిధి
యేపారు నది సుఖవ్యాపకములఁ

గీ. దెల్పితివిగదా జ్ఞానిగఁ దినియుఁదిరుగ
నటులయుండు నానందసాంద్రా!యతీంద్ర!
పరమహంస ! శ్రీమజ్జగద్గురు వతంస
పీఠ శుభసువర్ణోత్సవవేళఁ గొలుతు. 9

శా. నే నిద్దేదియు గాని నిష్క్రమ్యుండ,
నన్ నిశ్చయకుం గానె గా
నీ నిశ్చయకు నేనకాఁ దెలిసి యే
నిష్పట్టునం గాంతు, నన్
జ్ఞానేచ్ఛాక్రియ లండు వానిగ, మఱి
సంకల్ప శూన్యంబు చే
మానం బందిన వానిగా విడిచెదన్
మానంబు నన్నింటిలోన్ 10

కం. వెలింగెడు దీపము నొండున్
వెలింగించెడు భంగి స్వామి విమలానందా!
తొలగించి సుబ్బరావును
వెలింగించితి నాదు లోని విమలానందున్

కం. తనుసంగముఁ గనుసంగముఁ
గని నిస్సంగిగన తన్నుఁగని, కలకాలం
బును విమలానందంబున
మునుఁగుచు మున్నుచు మురియుదు
ముని పరమేశా. 12

కం. ఏదైనన్ సం దేహము
మాదిక్కున గల్గెనేని స్మరియించిన నిన్
బోదే వచ్చిన దారిని
వేదాంత సునిశ్చితార్థ విమలానందా! 13

శా. దేహంబే ననుకొంచు దాసతఁ బరా
ధీనత్వ ముందుండు, జీ
వోహంజేసి త్వదంశుడౌదు నని య
న్యూనత్వమందుండు, నా

త్తోహం జేసియహం త్వమేవ యని ము
క్తోద్యోగమం దుండు, నే
నీహం జేయుదు మానుదుం బనిని న
న్ద్రే యుంచి సిద్ధేశ్వరా ! 14

శా. విమలానందదమై వివేకపరమై
వేదార్థసంపన్నమై
యమరప్రస్తుతి భాజనంబయి త్వదీ
యాద్వైత బోధామృతం
బమరున్ సంయమి గోత్రశైలశిఖరా !
యానందగంగోత్తమో
త్తమపుణ్యోత్తరవాహినిం బనుపు కు
ర్తాశ్చ సిద్ధేశ్వరా ! 15

మ. సమదర్శిత్వము సంయమిత్వమును సం
సారార్థ వోల్లంఘనా
సముపాయిత్యము వేదవాక్యఫలవి
జ్ఞత్వంబు నై జంబ కా
మముఁ బోటింగృహజాతు; వొండుగలదా
మాకింతకు నిగ్గించి శ్రీ
విమలానందయతీ ! సముజ్జ్వలమతీ !
విద్వచ్చమూ సద్గతీ ! 16

శా. ఆయానందము నాపరిజ్ఞతయు న
య్యై శాంతిసంపత్తి లేఁ
బ్రాయంబందున గూర్చి నాకుఁ బరమా
ప్రాయంబు పాటించు మి
మ్మే యే ప్రోతముచేత నేమిపనిచే
నేవేళ సంతోషిగాఁ
జేయం జాలుదుఁ ? దీర్పలేను ఋణమున్,
జేజేలు సిద్ధేశ్వరా ! 17

తే. మన్మథః పద్మసూర్యుండు; జన్మమాన
వ విమలానందభారతీస్వామి గురుండు
బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వర రమ్యమూర్తి
అట్టి సాక్షాత్పరబ్రహ్మకంజలింతు. 18

కం. మీ పాదపూజ యొసగును
మీ పల్కులనాదరింపమి, యహంకారా
టోపముఁ బూరయమి, యే సం
తాపము లేమియును తత్తతకలిమి స్వామీ!

త్నామల విజ్ఞతాభర మనాత్మవిరాగ
సుఖంబు నొప్పంగా
స్వామివరేణ్య సద్విమలభారతి
పాదజలంబుఁ గ్రోతెదన్. 20

ఉ. శ్రీమదవిద్యమూలపరశీలననాశము
లాండంగా ననే
కామితజన్మకర్మముల ప్రాప్తినివర్తన
మొందంగాఁ జిదా

కం. విమలవివేకకృపాబ్ధికి ,
సమదర్శికి, యతివృషతికి శమదమనిధికిన్
విమలానంద పరబ్ర
హ్మమూర్తి నిరహంకృతికి, మహా
మంగళముల్

శ్లో॥ శ్రీ రామోఽవతి మాం త్రివిక్రమనతం వై రాగ్య లక్ష్మీసుతం
యో వేదాంత సునిశ్చితార్థవిమలానందప్రభో స్సద్గురోః
అంతేవాసిన మాతృబోధవిమలం తస్మై పరబ్రహ్మణే
ఓం తత్ సత్ విమలాత్మనే నమః షడం శ్రీ భారతీస్వామినే॥

PHONES : Offi. : 3677, Resi. : 4277

Grams : MITRAGENCY

With best compliments from :

THE MITHRA AGENCIES

Rajagopalachari Street, P. B. No. 357

GOVERNORPET, VIJAYAWADA-2

Authorised Dealers: Motorpal Fuel Injection equipment, Repco Clutch Plates,
Swastik Burtonwood Oil Seals & Exide Batteries.

Dealers in: Automobile Spares, Industrial Engine Parts
& Electrical Goods.

Specialists in: Rubber hoses, Belts, Transport and Body Buildings.

Suppliers: Genuine spares & Accessories for Dodge, Perkins, Meadows,
Bedford, Leyland, Benz, Willys Jeep, Standard and
Ambassador Cars etc.

శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠమునకు స్వర్ణోత్సవ సందర్భమున
పీఠస్థాపకులయిన

శ్రీ మౌనస్వాములవారి దివ్య సంస్మృతి

“శ్రీ అగస్త్యేశ్వరస్వామివారు విలసిల్లిన ఉద్దాలక షేత్రంబున చిత్రానదీ ప్రాంతంబున తెంకాశీ-తిరునల్వేలిజిల్లా-తిరుకుత్తాలం అనే గ్రామం మనోహరంబగు ప్రకృతి రామణీయకంబుతో కన్నులపండువుగా విలసిల్లుచూ యున్నది. పూర్వము గాఢినందనుండు యైన విశ్వామిత్రమహర్షి బ్రహ్మరిత్యంబు సాధించే నిమిత్తం దక్షిణదిక్కున తపంబునలుపుటకు ఎన్నుకొనిన పర్వతము, దానిమీద చండికాపరమేశ్వరి ఆలయము గలదు. దానిసమీపంబుననే మన మౌనస్వామివారు 12 సంవత్సరములు తపంబు సలిపిరట. శ్రీవారి పూర్వాశ్రమ వృత్తాంతము నాకు తెలిసినంతవరకు పాఠకులకు విన్నవించుకొనుచున్నాను.

“నాకు మాతామహులయిన అచ్యుతుని లక్ష్మీ సుసంహార్య పాకయాజిగారికి సన్నిహితజ్ఞాతులు-ఆరువేలనియోగిబ్రాహ్మణులు, కొండిన్యస గోత్రోద్భవులు - అచ్యుతుని శివయ్యగారని పండిళ్ళపల్లి అనే గ్రామమునందు నివసించేవారు. ఈ పండిళ్ళపల్లి చీరాల సమీపంబున తిమ్మనముద్రం అనే గ్రామ ప్రాంతంబున యున్నది. ఈ అచ్యుతుని శివయ్యగారే కాలాంతరంబున దైవవశంబున శ్రీ శివచిదానంద సరస్వతీస్వాములవారనే యోగపట్టాతో తురీయాశ్రమ స్వీకారంపొంది మహామౌనముద్రాంకితులై అంత ర్ముఖులై అణిమాది అష్టసిద్ధులను కరతలామలకంబుగా సంపాదించి అవలీలగా పండిత పామరకోటిని తమ దివ్యలీలలతో ఆశ్చర్యానంద విస్మయ సంక్రమ సాగరంలో ముంచిలేవనెత్తుచూ “మౌనస్వామి” అనే నామంబున సుప్రసిద్ధులయి శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠమును తమ దివ్యాత్మశక్తిచేత ఆస్తికులయిన మౌనపులకు ఇహపరసాధకంబుగా కుత్తాలం జలపాతమునకు చేరువలో స్థాపించి లోకోపకారంకొరకు వారి దివ్యతప శ్శక్తిని పీఠాధిష్ఠాత్రి తమ ఇష్టదేవతయగు శ్రీ రాజరాజేశ్వరి పరదేవతకు ధారపోసిరి.

అత్మవిద్యావిశారద

శ్రీ కామరాజు ఆదినారాయణశర్మ

శ్రీవారివలన అసాద్యంబులయిన దీర్ఘవ్యాధులు కుష్టు-అపస్మారక-క్షయ మొదలయిన వ్యాధులు వారి చేతితో విభూతి మంత్రించి ఇస్తే మటుమాయమై పోయేవి. మౌనస్వాములవారు మూలికావైద్యంబున సిద్ధహస్తులు. వారు అనేకమంది కోటిశ్వరులకు సుప్రసిద్ధి వైద్యశిఖామణులు నయం చేయజాలక చప్పరించి వదలుకొన్న కేసులను అవలీలగా అయిదు నిమిషములలో మూలికాప్రభావంబున నయంకావించి-కృతజ్ఞతాసూచకంబుగా ఆధనికులు సమర్పించిన ధనంబును పీఠానికి కావలసిన ఆలయాలకు, దత్తాత్రేయ మందిరమునకు వెచ్చించేవారు. స్వామివారు బహు నిరాడంబరులు. కించితకూడా నేను ఇంత సిద్ధుండను అని ఏకోశాన అణుమాత్రం అహంకారం యుండేది కాదు. శ్రీవారి దివ్యసన్నిధియందు శివ సంవత్సరంబుల కాలం వారిసేవచేసే భాగ్యం నాకుకలిగి ధన్యుండనయితిని. మహానుభావులయిన మౌనస్వామివారి సేవాభాగ్యం నాకు ఎలాతటస్థించినదో కొంచెం వివరించెదను. నా పినతండ్రిగారయిన పండిత-కనుపర్తి మార్కండేయశర్మగారు మౌనస్వామివారికి ప్రధానాంతరంగిక ప్రియశిష్య శిరోమణిగాయున్నందున వారిద్వారా నాఅదృష్టవశంబున శ్రీవారి సన్నిధియందుండే సదవకాశం కలిగినది. నాతండ్రిగారయిన ‘దైవాదైవిత’ మతస్థాపనాచార్య కోటిశ్వరదీక్షితుల వారిమీద అపారవాత్సల్యం స్వామివారికి. అందుచేత నాకు సామవేదం చెప్పించినారు స్వామి. కావేరీతీరంలో పున్నాగపురం అనే అగ్రహారంలో సామవేదశిరోమణి రామచంద్రదీక్షితారుగారు నాకు సామవేదం బోధించిరి.

1930 సంవత్సరం డిసెంబరు నెలలో నేను కుత్తాలంలో మౌనస్వామివారి సన్నిధిలోయున్న సమయంలో నాకు ప్రారబ్ధవశంబున విపరీతంబయిన జబ్బు చేసి నన్ను భూశయనం చేసినప్పుడు వెంటనే స్వామివారు నావద్దకువచ్చి విభూతిమంత్రించి స్వయముగా

వారి దివ్యహస్తంబుతో ఆపాదతలమస్తకంబు రాచి నోట్లోవేసి నన్ను బ్రతికించి 5 నిమిషాలలో షడ్ర సోపేతంబుగా తోడుపెరుగువేయించి భోజనం పెట్టించి నారు. యీ విచిత్రంబయిన వారిశక్తిని గురించిన విషయము నాస్వానుభవంలో జరిగినది. యీవిధముగా లోకోత్తరోత్తరమైన అత్యంతం పరమాద్భుతంబులయిన దివ్యాత్మకత్తులు కోకొల్లలుగా యున్నవి. ఆంధ్రదేశంలో - అరవదేశంలో మౌనస్వామివారికి శిష్యకోటి అపారముగాయున్నది. జొన్న వాడ కామాక్షిదేవాలయంలో రాగియంత్రంబును ఏకాగ్ర దృష్టితోచూచి 5 నిమిషాలలో సువర్ణయంత్రముగా మార్చినవిషయం ప్రత్యక్షంగా చూచినవారలలో నాస్తి కులు కూడా శ్రీవారి మహిమకు విభ్రాంతిచెంది పాదాక్రతులయిన ఘట్టంబు శ్రీవారి దివ్యవేశిక క్తికి ప్రబల తార్కాణంబయినది.

అజన్మతార్కిక మహాదక్రవర్తి - కేవలద్వైత వేదాంతకేసరి - అన్మద్గురుమూర్తులు - నాకు నిజాత్మ తత్వోపదేశం కావించి కృతకృత్యుని కావించి, జీవన్ముక్త పదంబున నిలిపిన - మహాస్వామియగు శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములవారిని-తమ తర్వాత సిద్ధేశ్వరీపీఠానికి ప్రథమ పీఠాధిపతిగా అంగీకరించ మని మౌన స్వాములవారు ఆహ్వానించియుండిరి - అయితే అప్పుడు తమకు పీఠాధిపత్యం స్వీకరించాలనే సంకల్పం లేనందున యుపేక్షించినారు మా గురు మూర్తులు-తర్వాత మా తండ్రిగారయిన కోటిశ్వర దీక్షితులవారిని పీఠాధిపతిగా అంగీకరించమనగా వారు ఒప్పుకోలేదు. ఆ పిమ్మట నా పినతండ్రిగారయిన మార్కండేయశర్మగారిని కోరగా వారికి బుద్ధి పుట్టలేదు. కొంతకాలానికి శ్రీ మౌనస్వాములవారు భవిష్యత్తులో జరుగవలసిన పద్ధతులను వీలునామాలో నిర్ణయించి అవతారం చాలించి పరబ్రహ్మ తత్వము నందు లీనమైనారు.

తదుపరి శ్రీ మౌనస్వాములవారు సిద్ధ సంకల్పులు కనుక వారిమనోభీష్టం ఫలించి, అపరశివావతారమూర్తి యనతగిన మానదురుమూర్తులు - మహాతత్వ వేత్త

లలో అగ్రగణ్యులయి ఆంధ్రదేశంలో వేదాంత భేరీ భాంకారంబులతో మిథ్యా వేదాంత మదమత్తేభంబులకు సింహస్వప్నంబుగా వ్యవహరించినటువంటి శ్రీ విమలానంద భారతీ నద్గురు మహాస్వాములవారి సిద్ధేశ్వరీపీఠానికి ప్రథమ పీఠాధిపతిగా అభిషేకించబడుటజరిగినది.

అధ్యాత్మ విద్యా వై శిష్యం - వాక్యార్థ విమర్శనా పద్ధతి-లోకోత్తరోత్తరంబయి జ్ఞాన సిద్ధులుగా సుప్రసిద్ధులయి-అనేకమంది ముముక్షువులను భవసాగరంబు నుండి తరింపజేసినారు. అన్మద్గురువరేణ్యులు - యీ విధముగా అపరిమిత లౌకిక వైదిక ప్రజ్ఞా ప్రతిభా సంపదతో తులతూగుచూ - మహాభోగి - మహాత్యాగి-మహాయోగి అని పండిత పామరులచే కొనియాడబడుచూ 1950 జనవరి 25 వ తేదీ రాత్రి 11-55 నిమిషములకు శ్రీవారు భీష్మాచార్యులవలె స్వచ్ఛందముగా తను పునుత్యజించి శాశ్వతానందపదంబున విభ్రాంతి చెందినారు - (వీరు పూర్వాశ్రమంబున - శ్రీ కానుకొల్లు-త్రివిక్రమ రామారావు పంతులుగారనే నామంబున విలసిల్లి బందరు పట్టణంబున-B. A. L. T. ఉపాధ్యాయ పదవిని నిర్వహించిరి.)

తర్వాత సిద్ధేశ్వరీ పీఠానికి - శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారు ద్వితీయ పీఠాధిపతులుగా వర్తమానదశలో విలసిల్లుచూ యున్నారు. వీరు శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములవారికి ఆంతరంగిక ప్రయశిష్య శిరోమణి-మహాతపస్సంపన్నులు-అధ్యాత్మ విద్యావిశారదులు-లౌకిక వైదిక ప్రజ్ఞాధురీణులు - శ్రీ మౌనస్వాములవారి పీఠానికి ద్వితీయ పీఠాధిపతిగా వచ్చిన వీరు త్రిపీఠాధీశ్వరులై దత్తాత్రేయావధూతలవలె పండిత పామరరంజకులయి సదా స్వాత్మానందంబున పరిపూర్ణ ప్రజ్ఞా వైభవంబున వెలుగుచూ యున్నారు. (వీరు పూర్వాశ్రమంబున-బందరు పట్టణ వాస్తవ్యులు - చిట్టూరు రామకృష్ణారావుగారు M A., L. L. B , వకీలుగా ప్రసిద్ధిచెందిరి.) మూల విరాట్గా వెలుగొందుచూ సిద్ధేశ్వరీ పీఠస్థాపనాచార్యులుగా వాసి తెక్కిన మౌనస్వాములవారు-ఆంధ్రదేశీయులు కావడం యావదాంధ్రదేశానికి ఎంతో గర్వకారణంబయి వున్న

దని పాఠకులకు గుర్తు చేయుచూ - శ్రీవారిచే స్థాపింపబడిన శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠానికి స్వర్ణోత్సవనందర్శనంబున-నేను శ్రీ మౌనస్వామివారి సేవాభాగ్యం పొందిన జీవులలో ఒకడుగా యుండే అదృష్టం తటస్థించినందువలన శ్రీవారి దివ్య సంస్మృతులలో నాకు తెలిసినంత వరకు ఉత్సాహం కలిగినందున - పీఠభక్తులలో నేను చేరి యున్నందున కృతజ్ఞతా సూచకంబుగా ఉడుతాభక్తితో నాకు తోచిన రీతిని యుదహరించినాను. ఇంకా అనేకంబులయిన మహాత్తర విషయములు మౌనస్వాములవారిని గురించి యున్నవి. కాని వాటిని యావత్తూ యుదహరించాలంటే పెద్దగ్రంథం కాగలదు.

ఇంకా ఇతరులు వారితో సన్నిహిత సంబంధం కల పుణ్యపురుషులు అనేకమంది కలరు. వారు వారి వారి దివ్యానుభూతులు వ్రాయగలరనే భావంబుతో ఇంతటితో విరమించాలనే సంకల్పం రాగా అంగీకరించి యీ నా చిన్ని వ్యాసమును ఇంతటితో పూర్తి చేయుచూ పాఠకులవద్ద సెలవు పుచ్చుకొనుచూ యున్నాను.

ఇట్లు
మీ విధేయుడు

శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠానికి సంబంధించిన ప్రయశిష్యుడు

With best Compliments of:

SUVARNA TOBACCO CO.

Etukuru Road, GUNTUR-2

గుమాస్తాపని మాని ప్రైయినింగు కావడానికి రాజ మండ్రి వెళ్ళారు. అక్కడ ప్రైయినింగు పూర్తిచేసుకొని బందరువచ్చి నోబుల్ హైస్కూలులో ఉపాధ్యాయులుగా చేరారు. రాజమండ్రిలో వీరు చెళ్ళపిళ్ళ వెంకట శాస్త్రిగారితోపాటు శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రిగారివద్ద కొంత సంస్కృతం నేర్చుకున్నారు. వెంకటశాస్త్రిగారు బందరులో తెలుగుపండితులుగా వచ్చినప్పుడు ఆ పరిచయం ఎక్కువై వీరు వారిదగ్గరకూడ కొంత నేర్చుకొన్నట్లు తెలుస్తుంది.

వివేకానందస్వామి స్మారకసభలో వీరు కొన్ని పద్యాలు తెనుగులో వ్రాసి చదివి శ్రోతల, వెంకట శాస్త్రిగారి ప్రశంస పొందారు. వీరు తరువాత బి. ఏ. చదువుకు పూనుకొనేటప్పటికి పరీక్షకు ప్రైవేటుగా కూర్చోడానికి 25 యేండ్ల వయస్సుండాలి అనేషరతు వీరు చూచారు. 25 దాటితే గవర్నమెంటుద్యోగం రాదు. ఇప్పుడు గవర్నమెంటుద్యోగంపై కోర్కె అన్నా మానుకోవాలి, బి. యే. చదివే కోర్కె అన్నా వదులుకోవాలి. కొంచెం ఆశాభాగం కలిగింది. చివరకు బి. యే. చదవడానికే నిశ్చయించుకొన్నారు. చరిత్ర తోటి మొదట బి. యే. లో కృతార్థులైనారు. తర్వాత మళ్ళీ సంస్కృతంలో బి. యే. కు కట్టారు. తండ్రిగారుండగానే ఇందులోగూడ కృతార్థులు కావలెననుకొన్నారు. కాని వారు గతించిన తర్వాతనే అందులో గూడ డిగ్రీ సంపాదించడం జరిగింది. ఇది వారికి కొంత నిరుత్సాహం కల్గింది. ఈలోపల చారికొక కుమారుడు, కుమార్తె కలిగి కొద్దికాలంలోనే మరణించారు. ఇవి మధ్యకాలంలో కొంచెం మరుగుపడిపోయిన వారి ఆధ్యాత్మికవిచారణకు మొగ్గతొడిగేట్టు చేసింది. తత్త్వము స్ఫురించి వారు కృతార్థులైనారు. తర్కజటిలములై నటువంటి శంకర భాష్యాదులు చదవవలెనని అనుకొన్నారు. వాడవల్లి చట్టాభిరామయ్యగారి వద్ద వారు సూత్రభాష్యం చదివారు. ఎవరితోకూడ మాట్లాడని దొంతులమ్మగారు వీరితో మనసిచ్చి మాట్లాడడం జరిగింది. వీరి కొన్ని సందేహాలు తీరినవి. క్రైస్తవపాఠశాలలలో హిందూ ఉపాధ్యాయుల స్థితి సందిగ్ధంగా ఉండేది. ఎవరైనా క్రైస్తవపాఠ్యా

యులు దొరికితే హిందూ ఉపాధ్యాయులను తీసివేయడానికి వెనుకాడరు. అటువంటిది వీరు పసిగట్టి లా చదివితే మంచిదని స్వతంత్రంగా జీవించవచ్చుననుకొని ఆ ఉద్యోగానికి రాజీనామా ఇచ్చారు. వీరి పెద్దతమ్ములు కానుకొల్లు నరసింహారావుగారు ఉపాధ్యాయులై ఆర్జనలోనికి వచ్చారు.

వీరు మద్రాసులో లా చదవడానికి వెళ్ళారు. అప్పటికింకా ఆంధ్రయానివర్సిటీ పుట్టలేదు, మద్రాసులో వీరు పూర్తిగా ఈచదువు మాని ఆధ్యాత్మికము, సంస్కృతములోనికి దిగారు. రామకృష్ణమఠంలో రామకృష్ణానందగారి దగ్గర ఆధ్యాత్మికచర్చ చేస్తుండేవారు. ఒక బెంగాలీ డాక్టరు 90 యేండ్లవారు తన యోగశక్తివలన 30 యేండ్లవారుగా కనబడేవారట. ఆయనదగ్గట కొన్నాళ్ళు యోగాభ్యాసంచేసి, తర్వాత ఆయన శంకర బౌద్ధసిద్ధాంతాలను సంకరంగా ఉపయోగించడం సహింపలేక వారిని వదలిపెట్టారు. కాలం వేదాంతచర్చలలో, వేదాంతగ్రంథవఠనంలో జరపడం వలన ఎఫ్. ఎల్. తప్పి, బి. ఎల్. కోర్సు పూర్తి చేయడానికి త్రివేండ్లం వెళ్ళారు.

అక్కడకూడ వీరు తమిళ, కన్నడ, ఆంధ్ర, మళయాళ మిత్రులతో మతచర్చలు చేస్తూ వారి ప్రశంసలు పొందుతుండేవారు. లా చదువు మాని వేదాంత చర్చలు, వేదాంతగ్రంథవఠనం, సంస్కృతంలో చర్చలు, సంభాషణలు జరిపి అక్కడ పెద్దపెద్ద పండితుల మెప్పు సంపాదించారు. వీరు ప్రతిది సహేతుకంగా వాదించడంచూచి అక్కడ సవరాత్రులకు రాజసభలో జరిగే పండితసభలలో పాల్గొనవలెనని వీరిని ప్రోత్సహించారు. ఆసభలో వీరు నాయకత్వంవహించి చర్చ నడిపించారు. అద్వైతాన్ని సిద్ధాంతీకరించడమేకాక వేదప్రామాణ్యాన్ని వీరు యుక్తి (రీజన్) మీద స్థాపించారు. శ్రాద్ధములో తిలలెందుకు ముఖ్యమొ, విష్ణువుకు ఏకాదశులెందు కిష్టమో వీరు సహేతుకంగా స్థాపించేటప్పటికి మహారాజుతోసహా సర్వపండితులు ఆనందాశ్రయమగునైవారు, వీరికి మంచి సన్మానం జరిగింది.

తరువాత వీరి సందేహాలక్కడ తీరక అవి తీర్చేవారెవరంటే శృంగేరి పీఠాధిపతులైన నృసింహ భారతీ స్వాములవారిని తెలిసి, సర్వము ఉన్నదున్నట్లుగా వదలి శృంగేరికి కట్టుగుడ్డలతో పయనమైనారు. పరమేశ్వరీ కటాక్షము వలన, వారికి మార్గములో, నకుటుంబంగా అక్కడికి బండిలోవెళ్తున్న మార్గసహాయ మయ్యరుగారు తోడై వీరికి త్రోవలో సౌకర్యాలు కల్పించడమే కాక శృంగేరిలోకూడా అన్ని వీళ్ళు కల్పించారు. వీరక్కడ స్వాములవారికి ప్రయశిష్యులు కావడమే కాక తామంతకుముందు దీనిలో చేసిన కృషి పొందిన అనుభవము, అవి తెలుపుతూ వీరు వ్రాసిన పద్యాలు శ్లోకాలు వారికి మిక్కిలి సంతోషము, ఆశ్చర్యము కల్పించినవి. వీరి తీవ్ర వైరాగ్యాన్ని చూచి, భావి పీఠాధిపతికి తప్ప మరెవ్వరికి స్వయంగా సంన్యాస మివ్వనివారు వీరికి సంన్యాస మిస్తాను పుచ్చుకొమ్మ న్నారు. కాని వీరి కప్పుడా ఉద్దేశ్యం లేదు. ఇక చెప్పవలసినది లేదని వారిచేత అనిపించుకొని వీరు స్వస్థలమైన బందరు చేరారు.

అక్కడ గృహచింత, ఆర్జన చేయవలెననే కోరిక లేక కొంతకాల మున్నారు. తరువాత నోబుల్ కళాశాలా ప్రిన్సిపాలు పెన్దొరగారు ఎక్కువ ప్రోత్సహించగా మరల అక్కడ ఉపాధ్యాయులుగా చేరారు. వీరు మానన సంవత్సరాలకుగూడ లెక్కకట్టి ఇంక్రిమెంట్లచ్చి వారు వీరిని పనిలోకి తీసుకొన్నారు. అందులో కాలేజి తరగతులకు గూడ వీరు సంస్కృతం, ఆంధ్రముకాక చరిత్రకూడ చెప్పారు. స్కూల్ ఫైనలు తరగతికి ఇంగ్లీషు బోధించారు. విశిష్టమైన బోధనా పద్ధతులవలన విద్యార్థులందరేకాక తోటిఉపాధ్యాయుల ఆదరాభిమానాలు చూరగొన్నారు. ఆ కళాశాలా శాఖలకు ఇన్స్పెక్టరుగూడ అయినారు. తరువాత అధికారం మారి హిందూ ఉపాధ్యాయులందఱు తీసివేయబడ్డప్పుడు వీరి ఉద్యోగముకూడ పోగా కొంతకాలము హిందూ హైస్కూలులో పనిచేశారు. కొంతకాలము మద్రాసులో మునగాల ఘాసులో వారి పిల్లలకు ట్యూటరుగా ఉండి అది మానుకొని మరల బందరు

వచ్చారు. చిట్టూరి పేరరాజుగారి కుమారులు రామకృష్ణారావుగారు (ప్రస్తుత పీఠాధిపతులు) వారణాసిలో M. A., LL. B., చదివినంతకాలము వారి శుశ్రూష పొందుచూ వారితోబాటు వారణాసిలో ఉండిరి.

విజయవాడలో శ్రీ వేమవరపు వెంకట శేషగిరిరావుగారి ఇంటివద్ద వీరు సుప్రసిద్ధులైన శ్రీశ్రీ కళ్యాణానంద భారతీ స్వాములవారివల్ల సంన్యాసం స్వీకరించి విమలానంద భారతీస్వామి నామము ధరించి విజయవాడలో శ్రీ వేమవరపు వెంకటశేషగిరిరావు, శ్రీ బొడ్డపాటి వెంకటప్పయ్యగారి భవనములలోను, గుడివాడలో శ్రీ లక్కరాజు గోకర్ణేశ్వరరావుగారి భవనములోను, బందరులో శ్రీ చిట్టూరు రామకృష్ణారావుగారి భవనములోను, బాపట్లలో శ్రీ శంకర విద్యాలయములోను అనువమానంగా సూత్రభాష్యం, గీతాభాష్యం, ఉపనిషద్భాష్యాలు చెప్పారు. అప్పుడు వారిదగ్గర విచారణ వాతావరణ ముండేది. రాత్రి యెంత ప్రొద్దుపోయినా, శిష్యులు ఆసక్తితో ప్రశ్నిస్తుంటే వారుకూడ మేల్కొని చర్చిస్తుండేవారు. వీరి బోధనలోని ప్రత్యేకత, శిష్యుని ప్రశ్నలు వేయుటకు ప్రోత్సహించి, వేయలేకపోతే, వారే ప్రశ్నలువేసి తత్వము వారిచేతనే చెప్పించడం. ఇందులోకూడ వీరికి చాలామంది శిష్యులుండేవారు. శ్రీ మౌనస్వామివారు తమిళనాడులో కుర్తాళంలో సిద్ధేశ్వరీ పీఠము స్థాపించి తమ అనంతరం వీరిని ప్రథమ పీఠాధిపతిగా నుండమని కోరగా వీరు మొదట నిరాకరించారు. వారు సిద్ధిపొందిన పీఠప మద్రాసులో హైకోర్టు ప్లీడరు కొండా కోటయ్యగారు, మౌనస్వామి వారి విల్లు ప్రకారము కమిటీలో ప్రధానులుగా నున్న వారు వచ్చి ప్రార్థించగా, రామకృష్ణారావుగారు దాదాపు సత్యాగ్రహము చేయగా వీరంగీకరించి ఆ పీఠాధిపతులైనారు. తరువాత తమిళాంధ్ర దేశములలో ధర్మప్రచారము, భాష్యపాఠములు సాగించుచూ 1950 జనవరి 25వ తేదీ మాఘ శుద్ధ అష్టమినాడు గుంటూరులో జిల్లా కలెక్టరు శ్రీ నిఘమోలు కనకసుందరంగారి బంగారాలో నిద్రిపొందారు. తరువాత వారి శరీరము విజయవాడకు తీసుకొనిరాబడి వారి శిష్యులచే ఒకరైన గారి సుబ్ర

‘సు వ ర్ణ పా ద కృ తి’

శ్రీ మారెళ్ళ సుబ్బారావు

M. A., B. SC., B. Ed.

శా. ఈ సంసారదవాగ్ని మధ్యమున
నెంతేన్నాయొడల్ తప్తమై
గాసిల్లెన్; దురదృష్టవాయు
వది పైగా వీచి ప్రాణంబుంగా
జేసెన్; మృత్యువుభీతి నన్ను
గబళించెన్; నేను లేకుండు న
య్యో! సత్యామృత మిమ్ము, నే నిగ్గుల,
శంభూ! స్వామి మృత్యుంజయా. 1

శా. శ్రీరామా! యను నాదుకుయ్యి
వినుడున్, శ్రీ భారతీస్వామినిన్
సారాద్వైతవిరాట్టు హంసు
విహలానందుం బరివ్రాట్టు నిం
బారాశర్యసముం గురూత్తముని
మత్స్యాణుం బ్రసాదించి తేఁ
బ్రారంభించు సువర్ణ పాదకృతి
మీపై బ్రహ్మవిద్యామతిన్, 2

శా. ఏ నీవాయుచు నున్నవాడ నని
యెన్నెనో యొనర్పం దలం
చే నీవాసెడివాడగా నను తలంపే
యొక్కటిం జేయ కె
ల్లెనంబోఁ గొఱం తేమి నా కనెడి,
నాయూభంగులం జూచు నా
కానందం బగు; నిన్ని లీలలు సదా
యాత్మైక నాలోఁ దగున్. 3

ఉ. పోయెను జీవితేచ్ఛ; సడిపోయెను
మన్మథేచ్ఛయున్ శివా!

చేయఁగలట్టి విన్నపముఁ జేయుదుఁ
“బుట్టువుఁ జావులేని మ
థ్నాయి”యెఱుంగఁజేసితివి
స్వాములవారి యపూర్వ శిక్షణన్
ఆయనసిద్ధి యన్న భవదైక్యమ;
గావున నిన్నె గొల్చెదన్. 4

తే. “ఓమ్ నమశ్శివాయ,
శివోఽహమోమ్ నమ” యని
భక్తియుక్తిని జిత్తంబు ప్రజ్వరిల్ల,
జనన మరణ జరావ్యాధి శాంతికొఱకు
జన్మమున కొక్కశివరాత్రి చాలు చాలు. 5

Pranams to H. H. Sri Trivikrama
Ramananda Bharati Swamiji

By

Sri Waghji Mepa Taunk

INDO MACHINE SLATE WORKS

Post Box No. 25

P. O. MARKAPUR

Kurnool Dt. (A. P.)

SRI SIDDHESWARI PEETAM

శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వామివారి

జీవితచరిత్ర

(మర్రాళం సిద్ధేశ్వరీ పీఠం ప్రథమ పీఠాధిపతులు)

శ్రీ కారుమంచి కొండలరావు

B. A., B. Ed.,

తమిళనాడులోని తిరునల్వేలి జిల్లాలోని కుర్తాళం
లోని సిద్ధేశ్వరీ పీఠాన్ని గుంటూరుజిల్లా పండిళ్ళపల్లి
వాస్తవ్యులు మానస్వామివారనే శ్రీ శివ చిదానంద
సరస్వతీ స్వామివారు స్థాపించారు. వారి తరువాత
ప్రథమ పీఠాధిపతి వీరు.

వీరి పూర్వాశ్రమనామధేయం కానుకొల్లు త్రివిక్రమ
రామారావుగారు. కె. టి. రామారావుగారనుపేర బంద
రులో సుప్రసిద్ధులు. వీరు జన్మించినది గుంటూరుజిల్లా
తెనాలి తాలూకా చెముడుపాడు. వీరి తండ్రిగారు
సూర్యనారాయణరావుగారు. తల్లి ఆదిలక్ష్మమ్మగారు.
వీరి జన్మదినం 1878 ఆగష్టు 20 వ తేదీకి సరియగు
బహుధాన్య నామ సంవత్సర శ్రావణ బహుళ సప్తమి
మంగళవారం ఉదయం 2-36 గడియలకు. అది
శ్రీకృష్ణాష్టమి పర్వదినము. సిద్ధిపాండినది 1950
జనవరి 25 వ తేది రాత్రి భీష్మాష్టమి రోజున.

వీరి బాల్యం, విద్యాభ్యాసం బెజవాడలో జరిగినది.
గవర్నరుపేటలో కానుకొల్లువారికి స్వగృహమున్నది.
గాంధీపార్కు కెదురుగా అప్పుడు మిషనువారిచే నడి
పించబడే ఉన్నత పాఠశాలలో చదువుకొన్నారు. వీరు
మొదటినుండి విషయములను సునిశితంగా పరిశీలిస్తుండే
వారు. ఆధ్యాత్మిక విచారణ వీరికి పూర్వజన్మ సుకృత
మనాలి-శైశవం నుండే రూపొందింది. మన సంస్కృతి
యందు అపారమైన ప్రేమ, దైవభక్తి చిన్నప్పటి
నుండే కలిగింది. దుర్గకొండమిదికెక్కె అటు నది,
ఆనకట్ట, ఒకవైపున ఉన్నతమైన పర్వతాలు, దేవా
లయాలు, క్రింది నగరం చూస్తుంటే వారికొక
ఉత్సాహం, ఆవేశం కలుగుచుండేవి.

చిన్నప్పటి నుండి మన పురాణాలు, రామా
యణ, భారతాలు చదివి ఆనందిస్తుండేవారు. ముఖ్యంగా
పోతనగారు రచించిన భాగవతం వారి నెక్కువగా
ఆకర్షించింది. యుక్తియుక్తంగా, సహేతుకంగా
మాట్లాడడం వీరికి సహజంగా వచ్చింది. ఒక రోజు
తరగతిలో ఒక క్రైస్తవ ఉపాధ్యాయుడు క్రీస్తు
గొప్పతనాన్ని గురించి చెప్తూ ఆయన చచ్చిపోయిన
వాడిని బ్రతికించాడని చెప్పారట. అది విని వీరు లేచి
‘అయితే ఆయనను మన మిప్పుడు చూడవచ్చునా
అండీ?’ అని అడిగారట. ఆయన ‘నీల్లీ పెలో! కూర్చో
కూర్చో’ అన్నాడట.

వీరికి ఉపనయనము వివాహము 13 వ యేట
వారంరోజుల నెడంగా జరిగినవి. వధువు మేనమామ
గారి కుమార్తె కామేశ్వరమ్మగారు. తరువాత వీరు
బందరు వెళ్ళారు. అక్కడ మెట్రిక్యులేషన్, ఎఫ్. ఏ.
పూర్తిచేశారు. వీరు కుటుంబానికి జ్యేష్ఠులుకావడం,
భార్యకాపురానికి రావడం, తండ్రిగారు పెన్షన్ పుచ్చు
కొనడం, కుటుంబభారమంతా - ముగ్గురు తమ్ములు,
చెల్లెండ్రూ, వాళ్ళ చదువుసంధ్యలూ నిర్వర్తింపవలసి
వచ్చి వీరు ఉద్యోగం చూచుకోవలసి వచ్చింది.
ముందు కలెక్టరాఫీసులో గుమాస్తాగా చేరారు. బి. ఏ.
అయి రెవిన్యూడిపార్టుమెంటులో చేరి తాళిదారు, కలె
క్టరు ఉద్యోగాలు సంపాదించవలెనని ఆ రోజుల్లో
కొంచెం సమర్థులైన విద్యార్థులందరూ అనుకొంటుండే
వాళ్ళు. వీరికిగూడ తోటివిద్యార్థుల, పెద్దలప్రోత్సాహం
వల్ల ఆటవంటికోరిక కల్గింది. కాని చదువు మధ్యనే
మానవలసి వచ్చింది. టీచరుగా పనిచేస్తే పైకేటుగా
బి. ఏ. కు వెళ్ళడానికి వీలుండేది. అందుచేత వీరు

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

139

హృదయంగా ఉదారంగా ఇచ్చిన వారి స్థలములో కృష్ణలంకలో కృష్ణానది గట్టుకు దగ్గరగా సమాధి చేయబడింది. వారి విల్లుప్రకారం వారి ప్రీయశిష్యులైన చిట్టారు రామకృష్ణారావుగారు సన్యసించి పీఠాధిపతులై శ్రీ స్వామివారి శిష్యులచే ప్రారంభింపబడి అసంఖ్యాకంగా ఉన్న విమలేశ్వరాలయాన్ని పూర్తిచేసి నిత్య ధూప, దీప, నైవేద్యములకు ఏర్పాటు చేసిరి. ప్రస్తుత పీఠాధిపతులైన శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమానంద భారతీ స్వామివారు వీరి ముఖ్యశిష్యులు. దాదాపు 20 సంవత్సరములకుపైగా వీరికి నిరుపమాన గురుభక్తితో సేవచేసిరి.

శ్రీ విమలానంద భారతీస్వామివారు అనేకులకు జ్ఞాన భిక్ష పెట్టుటయేగాక, ఆర్థిగలవారికి సన్యాసాశ్రమం యిప్పించినారు. వారివద్ద చదువుకొన్నవారు, శ్రవణము చేసినవారు చాలామంది వున్నారు. చెళ్ళపిళ్ళ వెంకటశాస్త్రిగారు వీ రాశ్రమం వుచ్చుకొన్న తరువాత కూడ అప్పడప్పడు వచ్చి వెనుక వారు కలిసి ఉన్నప్పుటి విషయాలు మాట్లాడుకొంటుండేవారు. కవి సమ్రాట్లు, పద్మభూషణ శ్రీ విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారు, శ్రీ మానికొండ సత్యనారాయణశాస్త్రిగారు వారి రామాయణాలను వీరికి చదివి వినిపించారు. పాలువల్లి రామకృష్ణయ్యగారు, గాయక సార్వభౌములు వీరి శిష్యులై వీరికి భిక్షచేసినప్పడెల్ల తమయొక్క, తమ శిష్యులు, శిష్యురాండ్రయొక్క సంగీతములచేత వీరి కానందము కల్గిస్తుండేవారు. వీరు ప్రతి విషయమును శితంగా విమర్శిస్తారు. మేధాశక్తితోపాటు గొప్ప జ్ఞాపకశక్తికూడ వీరికున్నది. చిన్నప్పుడు నేర్చుకొన్న పద్యాలుకూడ అవసరాన్నిబట్టి తడువుకోకుండా చదివేవారు.

వీరివిశిష్టత యేమిటంటే శాస్త్రాన్ని (reasonsతో) సయ్యక్తికంగా, సకారణంగా సమర్థించడం. ప్రస్తుతం మతవిషయాలను గురించి వివరించడంలో రెండురకాల వారున్నారు. ఒకరకంవారు, పాశ్చాత్య విద్యాసంస్కారంకలవారు మన సిద్ధాంతం సరైనదేకాని ఆచార వ్యవహారాలు మారాలని, కులభేదాలు పోవాలని

అంటుంటే మజౌకరకం స్వాములు ఇవి ఉండాలని అంటారుకాని ఉపపత్తి చెప్పలేకుండా ఉన్నారు. వీరు ప్రతి శాస్త్ర విషయాన్ని సోపపత్తికంగా వివరిస్తారు. అది వీరి ప్రత్యేకత. డబుల్ గ్రాడ్యుయేటులు కావడం వలన ఛాందసంగా చెప్పరు. చెప్పేది సహేతుకంగా ఉండడమే కాక ససాళమంటేటట్లుగా ఉంటుంది. శాస్త్రానుకూలమైన తర్కం వీరు చేసినట్లు మఠాకారు చేయకలేవారు కాదంటే అసత్యం కాదు.

ఒకప్పుడు వీరొక గృహస్థు ఇంట్లో ఉండగా యజమాని అల్లుడు వీరితో తనభార్య పూర్వాచారపద్ధతిలో తాను చెప్పినట్లుగా ఉండదని, చేయదని అన్నారు. అప్పుడు వీరు చమత్కారంగా “ఎందుకుండాలి? నీవు శాస్త్రీయంగా వున్నావా? నీబొట్టు, జుట్టు, కట్టు ఆచారాలన్నీ (John, James) జాన్, జేమ్సులాగా వుంటే ఆమెమాత్రం దమయంతి, చంద్రమతిలాగా ఎందుకుండాలి? ఆమె మేరీలాగా, ఒలివియాలాగా వుంటుంది. నీవు హరిశ్చంద్రుడు, నలుడులాగా వుంటే కద! ఆమె చంద్రమతి, దమయంతిలాగా వుండడం?” అన్నారు. శ్రీలు, పురుషులకు సంపూర్ణమైన స్వేచ్ఛ వున్నదనిన్నీ, తామేబానిసలమనిన్నీ అనుకుంటున్నారు. నిజం విచారిస్తే పురుషుడికున్న నిర్బంధాలు శ్రీలకే లేవు. పురుషుడు స్వేచ్ఛగా ఎక్కడ వుండమన్నది శాస్త్రం? అతడు శాస్త్రీయంగా వుంటే యదేచ్ఛాచరణ మెక్కడ కుదురుతుంది?

గీతాప్రవచనం అంతా అయి పరిసమాప్తి సభ బందరులో గుళ్ళో జరుగుచున్నది. కాశీ కృష్ణాచార్యులుగారు అధ్యక్షులు. ఒకరు “గీత అందరు సమానమని బోధిస్తున్నది. కుక్కను, పండితుని సమానముగా చూడమంటే మనవాండ్లు సరిగా గ్రహించలేకుండా వున్నారు. అన్నీ భేదాలే. కులభేదాలు, మత భేదాలు, పురుషులు, స్త్రీలు, అంతా అసమానత్వమే” అని వుపన్యసించారు. అప్పుడు వీరు లేచి ఒకప్రశ్న వేశారు. “పండితుని, కుక్కను సమానంగా చూడాలని అవధానిగారు బోధించారు. అంటే యెట్లాచూడాలి? నాకర్థం కావడంలేదు. నేను లోపలికి వస్తుంటే మెట్ల

దగ్గర ఒకకుక్క పండుకొని వున్నది. ఇక్కడ పండితులు కృష్ణాచార్యులుగారు కుర్చీలో కూర్చుని వున్నారు. ఇప్పుడు వీరిని సమానంగా చూడడమంటే యేమిటి? కుక్కను దెచ్చి కుర్చీలో బెట్టాలనా? వీరిని తీసుకెళ్ళి మెట్లమీద పడవేయవలెనా? అదా ఆ శ్లోకానికర్థం?” అన్నారు. ప్రస్తుత మిట్లాంటి వాదనలు ఎక్కడ చూచినా చెలరేగుతున్నవి.

“మేమంతా చేసేది, చెప్పేది అంతా సయ్యక్తి కంగా (Reasonable) సహేతుకంగా ఉంటుంది. గ్రుడ్డినమ్మకంతో చేయం” అన్నాడొకాయన వీరితో. “నమ్మకమంటేనే గ్రుడ్డిది. తెలిస్తే జ్ఞానమాతుంది. మనంచేసే పనుల్లో నూటికి తొంభై తొమ్మిదిపాళ్ళు విశ్వాసంమీదనే చేస్తాం. ఎట్లాగంటే అడుగెత్తి అడుగుపెడుతున్నామంటే విశ్వాసంమీద. నీవక్కడ అడుగు పెట్టేటప్పటికి అక్కడ భూమి ఉంటుందని అనుకొని పెడుతున్నావు. ఆ అనుకోవడం జ్ఞానమా? నమ్మకమా? భూకంపంవచ్చి భూమి క్రుంగిపోయిన నిదర్శనాలున్నవి. “మధ్యాహ్నానికి వస్తాను”, “ఈ కూర రాత్రికి వండు” ఇట్లాంటివి చెప్పినప్పుడు నే నప్పటిదాకా ఉంటాననడం నమ్మకమా? జ్ఞానమా? మధ్య చచ్చినవాండ్లు లేరా? కొట్టుకు వస్తువులు కొనడానికి వెళితే మనం ముందు డబ్బు ఇవ్వడమో లేక ముందరను వస్తువునివ్వడమో జరుగుతుంది, ఇది నమ్మకమా? జ్ఞానమా? Reason మీదనా?” ఇట్లా వీరు చెప్పకొని పోయేటప్పటికి ఆయన నిరుత్తరుడైనాడు. ఆయన పరిశీలన, విమర్శన అట్లాంటిది. దేవుడు లేడని వాదించడానికి వచ్చిన ప్రముఖుడు ఆయనముందు నోరెత్తలేక ఆయన చెప్పింది ఒప్పుకొని మళ్ళీ ఇవతలికివచ్చి అదేమోస్తరుగా వాగుతున్నాడని వారన్నారు. మనిషి పనిచేసేది విశ్వాసంమీదనే కదా!

ఒకసారి ఒక బ్రాహ్మణేతరు డాయన దగ్గరకువచ్చి “నేను బ్రాహ్మణులకు కాగూడదు?” అన్నాడు. వీరు ‘కాగూడద’ని వంద శ్లోకాలు శ్రుతులు, స్మృతులలో

నుండి కంఠశోష వచ్చేట్లుగా ఏకరువు పెట్టారని ఆయన అనుకొన్నాడు. వీరు శాంతంగా—

“ఎవరన్నారు? నేననలేదే?” అన్నారు.

“అయితే కావచ్చునంటారా?”

“ఆ....భేషుగా”

“ఎట్లాగండీ?”

“ఎట్లాగండీ యేమిటి? ఇట్లా ‘నేను బ్రాహ్మణ్ణి’ అను. అంటే అయిపోతావు.”

“అంత సులభంగానే.”

“ఆ. అంత సులభంగానే అను. అంటే ఔతావు.”

“మీ రొప్పుకుంటారా?”

“మధ్యమే మొప్పుకోవడం దేనికి? మీ రొప్పు కొంటారో ఒప్పుకోరో అని మంచి ముహూర్తం చూచి ‘నేను బ్రాహ్మణ్ణి’ని అన్నానా? మీ రిప్పుడు నేను కాదంటే నేను కాకుండా పోతానా? అట్లాగే అను నీ మనస్సులో ఏమాత్రం సందేహం ఉండకూడదు. నేను పైకి అంటున్నాను కాని నిజంగా కానేమో అని నీ మనస్సులోనే అనుమానముంటే నీవు కావు. మూలో కొందఱు నీదగ్గర డబ్బు పనులుచేసి ఒక బ్రాహ్మణ సర్టిఫికేటిచ్చినా ‘నేను కానేమో’ నని నీ మనస్సులోనే ఉంటే వాండ్రొప్పుకున్నా నీవు కావు.”

“అనలేనండీ. ఎంత చక్కగా చెప్పారండీ!” అన్నాడాయన. కాబట్టి వారికి మనస్తత్వం అంత చక్కగా తెలుసు. తరువాత ఆయన వారికి శిష్యుడైనాడు.

ఒకసారి “వైశ్యులు వేదబ్రాహ్మ్యులైనా”రని ఒక స్వాములవారు పండితసభ చేసి తీర్పు చెప్పారనే ప్రస్తావన వచ్చింది. వీరు నవ్వి, “అప్పుడు బ్రాహ్మణులు శాస్త్రీయంగా ఉంటూ ఉన్నారేమో? ఇప్పుడుంటున్నారా? ఇప్పుడు వీండ్లు యజ్ఞం చేస్తున్నారా? అధ్యయనం చేస్తున్నారా? మూడు తరాలు యజ్ఞం చేయకపోతే, 16 ఏండ్ల లోపల ఉపనయనం చెయ్యకపోతే బ్రాహ్మ

శ్రీ సిద్ధేశ్వరీప్రీతం - కుర్తాలం

మన మాతృభూమియగు హిందూదేశమునకు ఆర్యా వర్తమనియు, భర్తభండమనియు, పుణ్య భూమి యనియు, వేద భూమియనియు పేర్లు ప్రసిద్ధము. అపౌరుషేయములైన వేదములకు పుట్టినిల్లు. మహర్షులు వాటిని మదించి, భవసాగర తరుణోపాయము కనుగొని మావహికి జ్ఞానభిక్ష నొసంగిరి.

వేదకాలమునుంచియు మానవులకు ఆస్తిక్యబుద్ధి కలుగజేయుటకు ఆసేతుహిమాచల పర్యంతము అనేక పుణ్యక్షేత్రములు నిర్మింపబడినవి. అవి పరవత శిఖరములందును, మహాదారణ్యములందును, నదీ సాగర తీరములందును నిర్మింపబడుటకు కారణము లేకపోలేదు. కేవలము మూడభక్తితో వ్యయ ప్రయాసల కోర్చి పాదదారులై (పూర్వము) కూడా పుణ్య నదీ తోయముల క్రుంకులిడి, దేవతాదర్శనము చేసి తెంకాయో ఫలమో అర్పించిన పుణ్యము లభించుననే భావన కొఱకేకాదు. అట్టి క్షేత్రములకు పోవు మార్గము లందున్న సృష్టి వైచిత్రములు, ప్రకృతి శోభలు, చారిత్రక విషయములు - జనుల ఆచార సాంప్రదాయములు, శిల్పకళావిశేషములు యింకా అనేక విషయములు వారి వారి అభిరుచులను దృక్పథముల ననుసరించి అనుభూతులను పొంది ఆనందించుటకొఱకే మన పూర్వులు అట్టి క్షేత్రములు ఆయాచోట్ల నిర్మించి యుందురని గ్రహించదగును.

కుర్తాలం

శ్రీ మత్పురమహాన పరివ్రాజకాచార్యవర్య శ్రీశ్రీ శివదానంద సరస్వతీ స్వాములవారు (శ్రీ మౌన స్వాములవారు) ఆంధ్రదేశమున జన్మించి, దక్షిణాపథమునకు వచ్చి యీ కుర్తాల క్షేత్రములో శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠమును స్థాపించుటకు గొప్ప కారణ మేదో కలదని తెలిసికొదగను. ఈ కుర్తాల గ్రామము తమిళ నాడు తిరునల్వేలి జిల్లా తెన్కాశి (దక్షిణరాశి) తాలూకాలో తెన్కాశికి మూడుమైళ్ళ దూరములో నున్నది.

శ్రీ భట్ల పెనుమర్తి సత్యనారాయణ

1961 జనాభా లెక్కల ననుసరించి 772 మాత్రమే జనాభా కలది. (Township) అను చిన్న మ్యునిసిపాలిటీ పరిపాలనలో నున్నది.

తూర్పు పడమర కనుమల సంది రోయలో వలయాకారముగానున్న మహాన్నత పర్వతశ్రేణుల మధ్య సముద్రమట్టమునకు 550 అడుగుల ఎత్తున నుండుటచేతను పర్వతముల పైనున్న తరు-లతా-గుల్మములును, పోక, కొబ్బరి, మామిడి, టేకు, వనస మొదలైన తోటలును, రమణీయప్రకృతి దృశ్యములును కన్నులపండువుగా నుండుటవలన చల్లని వాతావరణము కల్గియుండును, కేరళదేశమునుంచి పర్వత శ్రేణులు దాటివచ్చు మేఘసందోహములు ఆకాశములో తేలియాడుచు వన్నీటిజల్లులను వెదజల్లుచూ యాత్రికులకు టూరిస్టులకు ఎంతో ఆహ్లాదకరముగా నుండును. ముఖ్యముగా ప్రతినవతస్సరము జూన్, జూలై, ఆగష్టు మాసములలో యీ తుషారములవల్ల శరీరములకెంతో ఉల్లాసముగా నుండును. పర్వతములపైనుంచి చెంగులాడుచు దూకుచు క్రిందికి వచ్చు జలపాతములలో స్నానముచేయుటకు వివిధ ప్రాంతములనుంచి వేలాది జనులు వచ్చుచుండురు.

ప్రధాన జలపాతము 3 మైళ్ళ ఎత్తున ఒక కొండ రోయనుంచి ఉత్పత్తి యగుచున్నది. ఇదియే తేనె అర్వి (Honey Falls) ఇచ్చటినుంచి ఒక మైలు దిగువ 30 అడుగుల ఎత్తునుంచి రెండవఘట్టంలో శంభికాదేవి యాలయం ప్రక్కన శంభికజలపాతమును పేరుతో పడుచున్నది ఇచ్చటనే ఒకప్పుడు బౌద్ధ, జైన, ఋషులు తపస్సుచేసినట్లు శాసనములున్నవి. ఈగుహలలోనే శ్రీ మౌనస్వాములవారు 12 సంవత్సరములు తపస్సుచేసి అణిమాది అష్టసిద్ధులు సంపాదించిరట. ఇక్కడనుంచి 2 మైళ్ళ దిగువను చుర్తానాథర్ దేవాలయమునకు దక్షిణముగా దాదాపు 300 అడుగుల ఎత్తునుంచి జలస్థు పడును. ఇదియే

(Main Falls) ప్రధానజలపాతము. ఈ జలధారలన్నీ చేరి చిత్తూర్ లేక చిత్రానది అని పేరు. ఈ కొండలకు త్రికూటాచలమని పేరు.

దక్షిణదేశములో కుర్తాలం ఒక ప్రసిద్ధమయిన ఆరోగ్యకేంద్రముగా విలసిల్లుచున్నది. ఈ చిత్రానదీ జలము అనేక ఓషధులమీదుగా ప్రవహించి వచ్చుచున్నందున ఈజలపాతములో స్నానముచేసిన సమస్త వ్యాధులు రహితమగునని చెప్పుదురు. ఎన్నిసార్లు స్నానముచేసినా జలదోషము రాదు. సీకాయ, నబ్బులు అవసరంలేకుండా నూనె తలలజిడ్డు వదలును. ఇంకా నాల్గోట్ల చక్కని జలపాతములున్నవి. అన్నిటియందును సకలసౌకర్యములున్నవి. ప్రధాన జలపాతమునకు ఉత్తరముగా నూరుగజముల దూరములో మహాక్షేత్రమయిన శ్రీ కుర్తాలనాథర్ (లింగం) ఆలయమున్నది. ఈ ఆలయంలో మొదట బ్రహ్మదేవుని విగ్రహము కలదనియు, కొంతకాలమయిన పిమ్మట విష్ణువిగ్రహముగాను తుదకు అగస్త్యమహాముని ప్రభావమున లింగాకారముగా చేయబడి శివాలయంగా మారినదను నైతిహ్యమొకటి కలదు. ఈశ్వరునకు వామభాగమున అమ్మవారి ఆలయమున్ను దక్షిణ పార్శ్వమున పరాశక్తి ఆలయమున్ను కలవు. పరాశక్తి ఆలయంలోనున్న శ్రీచక్రము మహామేరువ గొప్పమహాత్యము కలదని చెప్పుదురు.

కుర్తాల నాథర్ సమక్షమున ధరణి పీఠముకలదు. దీనిపై దీక్షగా కూర్చుండి ఏ సంకల్పముతో స్వామిని ద్యానించినా సంకల్పము నెరవేరునని చెప్పుదురు. శ్రీ మౌన స్వాములవారిని ఎక్కువగా ఆకర్షించినదీ ధరణిపీఠమే. దీనిపై కొంతకాలము తపస్సుచేసి యోగశక్తులు సంపాదించినట్లు తెలియుచున్నది. మొదట ఈ ఆలయ సమీపముననే శ్రీ దత్తాత్రేయ, శంకరస్వాములవార్ల విగ్రహములను నెలకొల్పిరినియు తర్వాత కొందరు ప్రతిఘటించినందున ప్రస్తుతం 'మౌనస్వామిమఠం' స్థలమునకు మార్చినట్లును తెలియుచున్నది. పై కారణములవల్ల యీ కుర్తాల

లంలో 1916 సంవత్సరంలో శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠమును స్థాపించి భక్తులను, యాత్రికులను ఆకర్షించినట్లు తెలియుచున్నది.

ప॥ ప॥ శ్రీ శ్రీ మౌనస్వాములవారు

వీరిజన్మస్థానం గుంటూరుజిల్లా, బాపట్లతాలూకా పండిళ్ళపల్లి గ్రామము. జననం 1868. పూర్వాశ్రమంలో వీరిపేరు అచ్యుతని శివయ్యపంతులుగారు. ఆంధ్ర నియోగి శాఖవారు - కొండిన్యస గోత్రులు. గృహస్థాశ్రమంలో వీరికి యిద్దరు కుమార్తెలు ఒక్క కుమారుడు ఉండిరి. కుమార్తెల వివాహములు-కుమారుని ఉపనయనం చేసినపిమ్మట సంసార బంధములను తెంచుకొని ముముక్షులై సద్గురువు నన్వేషించుచు ఉత్తరదేశమునకు పోయిరట. అక్కడ మహాయోగు లెందరినో కలిసికొని నడ్డుచువుల నెన్నుకొని, గురూపదేశము నొంది ఎట్లనో 1900 ప్రాంతములో యీ కుర్తాలము చేరినట్లు తెలియుచున్నది. గుర్వాష్ట్ర ప్రకారం "మౌనమే సర్వార్థ సార్థక" మను సత్యమును నిరూపించుటకు జీవితాంతము మౌనమే నియమముగా పాటించినందున వీరికి 'మౌనస్వాము'లను పేరు ప్రసిద్ధి కెక్కినది. యోగశక్తితో మహద్భుత కార్యము లెన్నో చేసిరి. పరుసవేది శక్తిని సంపాదించి బంగారు ముద్రికలను సృష్టించిరట. భక్తుల యభిప్రాయసారము కుంకుమ, భస్మము - అక్షతలు తమ గుప్పిట తెరచి యిచ్చుచుండెడివారట. ఓషధీప్రక్రియరహస్యములెన్నో తెలిసినందున కుష్టు, క్షయ మొదలైన వ్యాధులను పోగొట్టిరట. సంతానహీనులకు సంతానప్రాప్తి, మూగ వారికి వాక్కును ప్రసాదించిరట. ప్రాణావశిష్టముగా నున్న రోగులకు ప్రాణదానముకూడా చేసిరట. దూర శ్రవణ, దూరదృష్టి శక్తులు సంపాదించి భక్తులు ఎప్పుడు ఎక్కడ తలచుకొన్న నక్కడ ప్రత్యక్షమై సంతాపించి సంతోష పెట్టెడివారట - ఏకకాలమందు రెండుచోట్ల భిక్ష చేసెడివారట. తామ్రమును బంగారుగా చేయుట - నూనెలను నేయిగా మార్చుట మొదలైన మహద్భుత కార్యములెన్నో చేసిరట ఈ అణు

యుగమందు యిరువదవ శతాబ్దంబులో నింతటి తపశ్శక్తితో భౌతిక విజ్ఞానశాస్త్రజ్ఞులు అణువును విభజించి సంఘర్షణపరచి తాము తృప్తిచేసిన అణ్వాయుధములతో తమనే (మానవాళిని) నాశనమొనర్చుకొని ఆపర భస్మాసురులగుచున్నారు. మరి మన మహా ఋషులలో 'అక్షర సంఘర్షణ' మంత్రశక్తిచే లోక కల్యాణమునకు పాటుపడుచున్నారు. దుష్ట శిక్షణార్థం శాపశక్తి సంపాదించినా దుష్టులు క్షమాభిక్ష వేడిన వెంటనే ఉపసంహరించి రక్షించుచున్నారు.

కాని 'మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలతాయా' అని ఆశేపించువారికి అట్టి మహాతపశ్శక్తిని సీదకార్యములకు పయోగించి వృథా పువ్వులని జవాబు చెప్పవలసి యున్నది. శ్రీ మౌనస్వాములవారు తమ తపశ్శక్తితో సంపాదించిన ద్రవ్యముతోను-భక్తుల కానుకలతోను కుర్తాళంలో 20 యకరములతోట (షెంకోటాట్రంక్ రోడ్డు)ను సంపాదించి రోడ్డు ప్రక్కనే అరయకరం కాంపౌండులో దత్తాత్రేయ మందిరం నిర్మించిరి. అందు దత్తాత్రేయ, దక్షిణామూర్తి, ఆదిశంకరుల విగ్రహములను ప్రతిష్ఠించిరి. దీనికి ఉత్తర పార్శ్వమున సంతాన గోపాలస్వామి ఆలయం కట్టింది అందులో ఆంజనేయ నృసింహ, కృష్ణస్వామి విగ్రహములను ప్రతిష్ఠించిరి. తర్వాత వారి యిష్టదైవమగు శ్రీ రాజరాజేశ్వరీదేవి, శ్రీ కామేశ్వరుడు (లింగం) విగ్రహ ప్రతిష్ఠల గావించిరి. ఆవరణలోనే మహాగణ పతి ఆలయం, వల్లి దేవసేనా సమేత సుబ్రహ్మణ్య స్వామివారి ఆలయము, దండాయుధపాణి ఆలయమున్ను నిర్మించిరి. అర్చనాదులకు, భక్తులకు కావలసిన గృహములను కట్టించిరి. శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ గ్రంథాలయమును స్థాపించిరి. అందు అమూల్యములయిన సంస్కృత, ఆంధ్ర-అంగ్ల తమిళభాషలలో గ్రంథములు కలవు. వేదపోషణ నిమిత్తం షుమారు 90 యకరముల మాగాణి భూములను, సమస్త పరివృక్షములు కల నాలుగు తోటలనున్నా సంపాదించిపెట్టిరి. వీరికి తమిళ ఆంధ్రదేశములలో అసంఖ్యాక శిష్యులు కలరు.

శ్రీ శ్రీ జగద్గురు విమలానంద భారతీస్వాములవారు

శ్రీ మౌనస్వాములవారు 1943 వ సంవత్సరంలో పుష్య శు ౧ నాడు బ్రహ్మీభూతులయిరి. వీరి అనంతరము శ్రీవారి విల్లునామాప్రకారం ఆంధ్ర నియోగిశాఖకు చెంది సంన్యాసాశ్రమము స్వీకరించి బహుముఖప్రజ్ఞాపంతులైనవారే పీఠాధిపత్యము వహించవలసి యున్నది. శ్రీ మౌనస్వాములవారి శిష్యకోటిలోని శ్రీ కొండా కోటయ్య, B. A., B. L. మద్రాసు హైకోర్టు వకీలుగారి ప్రయత్నఫలితంగా బందరులో నున్న శ్రీ విమలానంద భారతీస్వాములవారు 1944లో శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠాధిపతులుగా నభిషేకింపబడిరి.

వీరు పూర్వాశ్రమములో శ్రీ కానుకొల్లు త్రివిక్రమ రామారావు, B. A. L. T. గారు బందరు నోబుల్ కాలేజీలో హైస్కూలు తరగతులకు ఆంగ్లపాఠ్యా యులుగాను కాలేజీతరగతులకు తెలుగు లెక్చరర్ గాను పనిచేసిరి. వీరి బోధనాప్రభావమువల్ల విద్యార్థులకు అన్నివిషయములు సులభగ్రాహ్యములయ్యెడివి. ఆ కాలములో ఈరచయితకు 3 వ ఫారంనుంచి ఇంటర్మీడియేటు వరకు వారివద్ద విద్యాభ్యాసము చేసి కించితజ్ఞానమును సంపాదించు మహాభాగ్యమభ్యున్నతి. ఉద్యోగవిరమణానంతరము ఆశ్రమస్వీకారముచేసి శిష్యులకు త్రిపాష్యములను సహేతుకముగా సవిమర్శతో విశదీకరించి జ్ఞానభిక్షనొసంగిన విజ్ఞానభిని, ఆంధ్ర, ఆంగ్ల, సంస్కృత భాషాపండిత్యముగల వారు. తార్కికులు. శ్రీ పుర్రాల సిద్ధేశ్వరపీఠము నధిష్ఠించి పెక్కు శిష్యుల నాకర్షించిరి. యోగము సదవకాశము ఉండినదో వివేకానందస్వామిదోలే ఖండ ఖండంతరములలో అద్వైతమతసిద్ధాంతమును ప్రదానము చేయగలిగిన ధీశాలి. విజ్ఞానభిని. 1950 వ సం॥ జనవరి 25 వ తేదీ భీష్మాష్టమి పుణ్యదినమున వీరు బ్రహ్మీభూతులైరి.

ప॥ ప॥ శ్రీశ్రీశ్రీ జగద్గురు శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారు (ప్రస్తుత పీఠాధిపతులు)

1950 సంవత్సరంలో పూర్వ పీఠాధిపతుల వారి నామినేషన్ ప్రకారం వారి శిష్య కోటిలో ఆంతరంగిక శిష్యులైన శ్రీ చిట్టారు రామకృష్ణారావు M. A., L.L.B., గారు శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారను పేరుతో సిద్ధేశ్వరీ పీఠము నలంకరించి నేటివరకు అవ్యవహితంగా పీఠమును పాలించుచున్నారు.

వీరు పూర్వాశ్రమముందు కృష్ణాజిల్లా, దివితాలూకా చిట్టారుగ్రామ వాస్తవ్యులు లేటు శ్రీ చిట్టారుపేర్రాజు పంతులు (కరణం)గారి జ్యేష్ఠ పుత్రులు. శ్రీ పేర్రాజు గారు ఆగర్భ శ్రీమంతులు, సిరిసంపదలతో తులతూగుచుండెడివారు. గొప్ప కుటుంబీకులు. ధర్మదాత. రామభక్తులు. స్వగ్రామములో వారి స్వంతసొమ్ము వెచ్చించి శ్రీ రామాలయమును కట్టించి, గృహ దేవతార్చనగా యేర్పాటు గావించుకొని, నిత్య భూప దీపనై వేద్యములకొరకు 6 యకరముల సుతేత్రముయిన మాగాణి భూమిని స్వామివారిపేర వ్రాసియిచ్చిరి. శ్రీ రామలింగేశ్వరస్వామివారి ఆలయము కట్టించి దానికి 3 యకరముల పొలమును యేర్పాటు చేసిన త్యాగధనులు. వీర విద్యార్థుల కెందరికో సహాయము చేసిరి. అన్నింటికంటెమించి దక్షిణ దేశములో ఏకైక ఆంధ్ర పీఠము నధిష్ఠించిన పీఠాధిపతులకు జన్మ కారకులైన ధన్యాత్ములు.

వీరిది కాశ్యప గోత్రము శ్రీ పీఠాధిపతుల జననం 1901. విద్యాభ్యాసము బి. ఏ., వరకు బందరు, M. A., L.L.B. బెనారస్ హిందూ యూనివర్సిటీలో. దాదాపు రెండు దశాబ్దములు మహా విజ్ఞాన ధురీణులైన శ్రీశ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములవారి (పూర్వాశ్రమంలో కూడా) అపూర్వ శిష్యత్వం నెరవేరిన ధీశాలి - ఈ కారణంవల్ల పండిత నైఋతీదైవతం తండ్రికి మించిన తనయుడై. గురువును మించిన

శిష్యులై - లౌకిక, అలౌకిక విషయములందు సవ్య సాచియై పీఠమును బహు చాక చక్రముగా పాలించుచున్నారు. గురుభక్తి ప్రభావమున కిదియే తార్థాణము.

విజయవాడ కృష్ణలంకలో గురుపాదుల(శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములు) వారి సమాధియందు లింగ ప్రతిష్ఠ చేయించి విమలేశ్వరాలయమును నిర్మించి నిత్య భూపదీప నై వేద్యములు అర్చనలు జరిపించుచున్నారు. ప్రతి సంవత్సరం భీష్మాష్టమినాడు గురువారాధన జరిపించుచున్నారు. 1951 లో శ్రీ మౌనస్వాములవారి సమాధిపై (దండాయుధపాణి ఆలయంలో) లింగ ప్రతిష్ఠ చేయించి వార్షికారాధనలు బ్రహ్మాండంగా జరిపించుచున్నారు.

వీరి నిత్య కార్యక్రమములో ఉదయ సాయంకాలములందు పీఠపూజ (శ్రీచక్రము, మరకత లింగములకు) రుద్రాభిషేకములు-గోపూజ ఉదయం 8 గంటలకు - భక్తులకు శంఖతీర్థం - ప్రసాదములు అనుగ్రహించుట-సాయంత్రం పూజలో వారి లలితా సహస్రనామస్తోత్రములు వినవలసినదే కాని చెప్పతరముకాదు.

ఇక శ్రీ రాజరాజేశ్వరీదేవి ఆలయంలో అమ్మవారికి మహాన్యాస పూర్వకంగా ఏకాదశ రుద్రాభిషేకము - సహస్ర నామార్చన నిత్యమూ జరుగుచుండును.

విశేషోత్సవములలో దేవీ నవరాత్రములు వ్యాస పూజ ముఖ్యమయినవి.

శంకరజయంతి, దత్తజయంతి, కృష్ణజయంతి వగైరాలు - శ్రీరామనవమి, వైకుంఠ ఏకాదశి ఉత్సవములన్నియు క్రమముగా ఆయా మాసములలో జరుపబడును.

శ్రీ మౌనస్వాములవారు సంపాదించిన మాగాణి భూములను - తోటలను ప్రతి సంవత్సరం అభివృద్ధి పనులు చేయించుచూ పీఠముయొక్క ఆదాయమును వృద్ధిచేయించుచున్నారు. వనతి గృహములకు కావలసిన రిపేర్లు చేయించుటయేగాక భక్తులకు యాత్రీకులకు సౌకర్యము కలిగించుటకు నూతన భవనములను

ఇంత నిలుస్తుందా? ఇది నిల్వేటట్లయితే వారి వైశ్య త్వం మాత్రం ఎందుకు నిలవదు? సంస్కారాలు చేస్తే సరి. 'యుగానురూపా హి తే ద్విజాః!' అన్నారు కదా అని వారు సమాధానం చెప్పారు.

హిందూమతంలోకి 'కన్వర్షన్' మతం మార్పు ఉన్నదా లేదా? అనే ప్రశ్న వస్తే శంకరాదులు మార్చారని చెప్పారు. 'ఎట్లాగా?' అంటే.

"మనదేశంలో బౌద్ధం, జై నం వచ్చి అనేకమందిని ఆయామతాల్లోకి మార్చినవి. కొన్ని తరాల తరువాత శంకరాచార్యులు వచ్చి వాంఛించిన హిందువులుగా మార్చకపోతే యిప్పటికి హిందువులంటూ ఉండేవారే కారు. బౌద్ధం మనదేశంనుండి పూర్తిగా పోయిందంటే వాంఛంతా యేమైనా? హిందువులు కాకపోతే. బౌద్ధ లేమిటి? శకులు, పహ్లావులు, కుషానులు, హూణులు

కూడా కాలక్రమేణ హిందూ సంఘంలో చేరిపోయినారు. వాడు మనస్సులో హిందూధర్మం సత్యమయిందని తెలుసుకుంటే వాడు హిందు వౌతాడు. కాదనడానికి నీ బోడి పెత్తనమేముంది? ఈ ధర్మం సతాతసామా?" అనేవారు.

"మతి వాడి కులమేమిటి?" అంటే.

"అది వాండ్లే యేర్పరచుకొంటారు. ఒక క్రొత్తది. అగ్ని కుల శ్రుతియులమనో యేదో. లేకపోతే యిన్ని కులా లెట్లా వచ్చినవి?" అనేవారు.

ఇట్లా వారిని గుఱించి వ్రాసుకపోతే ఒక ఉద్గ్రంథ మౌతుంది. వారి ప్రతిభ అట్లాంటిది. వర్ణ ధర్మాలకు వారిచ్చిన ఉపపత్తి (Rationale) అద్భుతము. ఇంత టీతో విరమిస్తాను.

With the best compliments from :

CHEGU KRISHNAMURTHY & Co.

LEAF TOBACCO EXPORTERS

GUNTUR-2

పద్య కుసుమాంజలి

మ. కమలాచిత్ర సరోజధాముని,
రఘుత్కౌన్తాభ వంశాబ్ధి సో
ము, మహాపాప విరాము, శ్యాము,
రఘురాముంగారి పూజించి త
త్వము మీవల్ల నెఱుంగజేరితిని
మీ పాదాంబుజ లింతలో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 1

మ. అమలంబై వెలుగొందు బ్రహ్మకల
మందాంధ్రావనిగాంచి, జ
న్మ "మిదంబ్రాహ్మ్య మిదంచ తౌత్ర"మని
సంభావించి నేర్పొప్ప, తా
క్యము న వైదికమందుఁ బేర్వడసి,
యా యజ్ఞాన మింకించి తో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 2

మ. క్రమతన్ సంస్కృతమందు నాంగ్లమునఁ
బ్రఖ్యాతుండవై బ్రహ్మ చ
ర్యము గార్హస్థ్య యతీంద్ర ధర్మములు
నిర్వర్తించి విజ్ఞాన, వా
గమృతంబు ల్గురిపించి లోకహిత
కళ్యాణంబుఁ గావించి తో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 3

మ. శమ, వైరాగ్య విమర్శలం బడసి
ప్రసానత్రయీ భాష్యముల్
క్రమతన్ శాంతినిజేసి బోధకుండవై
రాణింది శిష్యాళికిన్
భ్రమసం దేహము లుండకుండఁగ
సదా పాశంబులంజెప్పితో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 4

శ్రీ కొలిపాక వేంకటాద్వైతాచార్యశర్మ

మ. స్థిమితంబైన మనంబు, నిర్మమత,
యంతేవాసి సత్తానుకూ
లముగా యుక్తులు లక్ష్యలక్షణములున్
లాలించి వేదాంత సా
రము తీయఁదన మొప్పు జెప్పితివి
మర్వన్ లేము మీమేలు - ఓ
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 5

మ. సములై ద్రావిడు లాంధ్రు లే భవములన్
సత్కర్మగావించిరో!
మిము సిద్ధేశ్వరీ పీఠమం దునిచి
పేర్కొన్ మానన్వామిండు చి
త్తము శాంతింపఁజేసినా రనుచు
మోదం బందఁగా నింతలో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 6

మ. సమయంబా? తగు ప్రశ్నయా!
యనక యే సం దేహమె ట్లడ్గినన్
శ్రమయం చెంచక దిద్ది చెప్పితివి
మీ నాటింక లేరెవ్వరున్
మిము ధ్యానించుచు బోధలం దలఁచుటే
మేలైనమార్గం బింకన్
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 7

మ. మిము సేవించుచు మీ నుడు ల్వినుచు,
హా! మీతోడ భాషించుచున్
సమయం బబ్బిన ప్రశ్న వేయుచు
రహస్యంబుల్ మహాసూక్ష్మ మా
ర్గము న స్తోలుచు నుంటి మియ్య
యింక మా ప్రార్థన మెట్లున్నదో
విమలానంద యతీంద్ర చంద్ర!
తనువు స్వేగంబ చాలించితే! 8

నిర్మించుచున్నారు - ఈ కుర్తాలం కేవలం యాత్రా
స్థలమేగాక ఆరోగ్య కేంద్రము (Health Centre)
గాను టూరిస్టు సెంటరుగాను దిన దిన మభివృద్ధి
పొందుచున్నది. టౌన్ షిప్పవారు ధనికులు ఎన్ని
వసతిగృహములు కట్టించినా వచ్చే జనమునకు చాలుట
లేదు. ఈ యిబ్బందిని దొలగించుటకు శ్రీ పీఠాధి
పతులవారు యీ మఠం ఆవరణలో రోడ్డు ప్రక్కనే
అరవకరం స్థలం శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానం
కమిటీవారికి ఉచితముగా నిచ్చి వారి ద్రవ్యసహాయంతో

మూడేసి గదులుగల 16 నూట్సుతో పెద్ద సత్రమును
యిటీవలనే నిర్మించిరి. ఇంకను గొప్ప విశేషమేమనగా
సాక్షాత్తు శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామివారి విగ్రహమును
ధర్మశాలయందు నెలకొల్పి దక్షిణదేశములో శ్రీ
స్వాములవారి దర్శనభాగ్యమునుకల్పించిరి. ఆధివ్యాధు
లకు చికిత్సాకేంద్రమయిన యీ కుర్తాల క్షేత్రమునకు
వచ్చు యాత్రికులు టూరిష్టులు ముఖ్యంగా ఆంధ్రమహా
జనులు ఇదియొక దివ్యసందేశముగా భావించి దర్శించి
ధన్యులగుదురుగాక —

“ FOR EXPERT AYURVEDIC CONSULTATION ”

Write with details to :

M/s. INDIAN MEDICINE [Sales] HOUSE

Buckinghampet, Eluru Road

VIJAYAWADA - 2. (A. P.)

శ్రీ కుర్తాలపీఠ సందర్శనము

శా॥ శ్రీ సచ్చిత్తుఖదాయినీ!
వరకృపా శ్రీరూపిణీ! భక్త సే
వాసక్త ప్రియమానసాంబురుహ
కల్యాణైక సంధాత్రీ! చి
ద్భాసానందముఖాబ్జ, సర్వముల
కుర్తాలోత్త మోర్విస్థలీ
శ్రీ సిద్ధేశ్వర దివ్యపీఠ విలసత్
శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ! 1

మ॥ అమితాశ్చర్యతపః ప్రభాయతులు;
మానానందస్వాముల్, శ్రేమిం
చి, మహాశక్తి సృజించి నిల్పిరిట
శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠమున్
విమలానంద యతీంద్ర సన్నిధిని
సంపృద్ధిన్ గనంగా త్రివి
క్రమరామాఖ్య యతీంద్ర సేవ
నది, ప్రఖ్యాతిన్ గొనెన్ ధారుణిన్ 2

శా॥ మానమున్ వహించు, నోటను,
వచింపండొక్కమాటేని, స్వ
స్థానమున్ విడి, కొత్తదైన
ద్రవిడస్థానంబునన్ దేవతా
స్థానంబై వెలయించె బీఠ,
మతండ్రి దివ్యాంశజాతుండొ, య
ద్దానిన్ దీరిచిందగ గలుగు
పెద్దల్ సిద్ధ పుణ్యత్మతాన్ 3

మ॥ విమలానంద పదార విందముల
సేవింపన్ గదా, శ్రీ త్రివి
క్రములెంతే సుకృతము పండి,
కడు విఖ్యాతిన్ గొనెన్ బుద్ధి స
త్తములొటన్ గడు చాకచక్యముగ,
కుర్తాలోరు పీఠము, స

కవిశేఖర

శ్రీ గురజాడ రాఘవశర్మ

క్రమమార్గముల నిర్వహించెడి,
జగత్కల్యాణదంబై చనన్ 4

శా॥ ఆకాశమున, నీలమేఘములు,
శైలాగ్రముగాఁ గ్రమ్ముచో
కీకారణ్యముగాఁ, ఘూర్ణిలంగ,
నక్షీణోగ్రపాతంబులన్
మాకున్ గిందికి, వర్షధారలిల,
విద్యుత్ప్రాభవము గవన్
శ్రీ కుర్తాల గిరిపదేశములు
వీక్షింపన్ వలెన్ హాయిగా 5

మ॥ దరియన్ వత్తురు లక్షలాదిజనముల్,
తంహోపతంశముగా
పరికింపన్ గిరి గహ్వరములు,
తరుల్, వస్తోరుధారామనో
హరదృశ్యములు, చిత్రశాంతినిడఁగా,
నారోగ్య భాగ్యముఁ జే
కుఱి, స్నానంబొనరింతు ధార
విఠతిన్ కుర్తాల క్షేత్రంబునన్ 9

మ॥ జరుగున్ పూజలు, వేదవిద్విహితమై
సంధ్యాది కాలములన్
పరికించున్ నిజభక్తకోటి,
తరియింపన్ జన్మలన్ నిత్యమున్
సరిలేనట్టి మహాస్థలముగన,
సుతాహమైకానీ!
మహత్తరశక్తిన్ నినుఁగాంచ
రాసగునె, మాతా! రాజరాజేశ్వరీ! 7

మ॥ దరియన్ గంటిమి పూర్వపుణ్యమాన
మాతా! కీల కాబ్బంబునన్
సరిలన్ స్థాల్గుణ కృష్ణపక్షపు
తృతీయన్ దివ్యకాలమునకా

గురువారమున, దేవతానిలయమే
కుర్తాలపీఠము, నా
దరసమ్మానితతా త్రివిక్రమ
యతి స్థానము, మోదమున. 8
శా॥ పున్నంబేదియొ చేసియుందు,
గన, నీ పుణ్యప్రదేశము, లే

కున్నా జేరంగవత్తు మే! యిచట
నేదో దివ్యవిజ్ఞాన
సంపన్నప్రాభవశక్తి చేర్చినదిసుమ్మా!
నేటికీ మమ్మునీ
సాన్నిధ్యమునకు, గృహగనుమ,
నిచ్చల్ రాజరాజేశ్వరీ 9

Homages to SRI SIDDHESWARI PEETAM

From

Tel: SARVASHRI

PHONE: 59

G. M. Hanumanthappa Setty Sons

Proprietors of: **SREE BADRINARAYANA OIL MILLS**

Gooty Road, ANANTAPUR, (Andhra Pradesh)

శ్రీ కుర్తాలక్షేత్రము - శ్రీ మౌనస్వామి మఠము

ఆంధ్రులకు కుర్తాలక్షేత్రములో తమదని చెప్పుకో దగిన మతమొకటి వుండడం మహర్షిగృహకరము. కుర్తాలమొక శ్రేణిగాదు. తీర్థమునుగూడాను. ఆ తీర్థము అన్నితీర్థములవలెగాక ఆరోగ్యభాగ్యము నిచ్చునట్టిదై వున్నది. “ఆరోగ్యమే మహాభాగ్య” మన్నారు పెద్దలు. అట్టిమహత్తు కలిగినట్టిది కుర్తాలము.

క్షేత్ర దైవమహత్తో లేక తీర్థమహత్తో ఆంధ్ర ప్రాంతమున పుట్టి ఆత్మతత్వజ్ఞాన జ్ఞానతో ఉత్తరాదిన సంచరించుచున్న శ్రీ శ్రీ శ్రీ శివసచ్చిదానంద సరస్వతీస్వాములవారిని దక్షిణాదిన గల కుర్తాలము నకు ఆకర్షించినది.

శ్రీవారి కిక్కడ దినదర్శ : తీర్థములో స్నానము. కుర్తాలీశ్వరుని సన్నిధిలో తపస్సు. ప్రాంతము కొత్తది, భాషా తెలియదు. పైపెచ్చు పూనినది ఆజ్ఞాంత మౌనవ్రతము.

ఎంత సుకృతమో! ఎట్టి పూనికో! తపస్సు ఫలించినది. సిద్ధి లభించినది. మౌనస్వామిగ మహిమల స్వామిగ ప్రసిద్ధిగాంచి. అపార సంపదను ప్రోగుచేసి, విస్తారమైన క్షేత్రములను సంపాదించి, దివ్య ఆలయములు, భవ్య ఆరామములు నిర్మించి, దేవతాప్రతిష్ఠలు గావించి, అవసరమైన వసతు లేర్పరచి, తా మొక పీఠ సంస్థాపక స్వాములుగా ఖ్యాతిపొందడమేగాక, ఆంధ్రులు మాత్రమే తమ పీఠమున పీఠాధిపతిస్థాన మలంకరించవలెనని శాసనమొనర్చి, ఆంధ్రుల కొక పెన్నిధిగా యీ చక్కని ఆరోగ్య కేంద్రములో నముచిత స్థానమొకటి కలిగించి, సిద్ధిచెందినారా మహా పురుషులు - మౌనస్వాములవారు.

శ్రీ గుంటక నరసయ్య

దక్షిణప్రాంతమున నీలగిరి, కోటగిరి, కోడై కెనాల్ కేంద్రములు ఆరోగ్య కేంద్రములని ప్రసిద్ధి. అవి నీరసమును తొలగించగలవేమో కాని, రోగమును నిర్మూలించి ఆరోగ్యము నివ్వజాలవు. పైగా అవి భాగ్యవంతులకు తప్ప అందరికి అందుబాటులో లేవు. కాగా అచ్చటి వాతావరణము భరించజాలనంత చలిగా వుంటుంది. ఈ కుర్తాల కేంద్ర సీజన్ అటులగాదు! ఎండ వేడి. చలికాలం యిక్కడ లేదు. భరించగలిగినంత మాత్రమే చల్లదనము, చక్కని హాయినిచ్చు గాలి, రమణీయమైన ప్రకృతిశోభతో నిండిన కొండలు; కొండలనుండి జారుచున్న సెలయేర్లు, శుభ్రమైన స్వచ్ఛమైన నీరు, ఇట్టి దృశ్యమునుచూచి ఆనందించని వా రుండరు!

శ్రీ కుర్తాలతీర్థ ధారయొక్క స్నానము సర్వ రోగ నివారకము. సందియములేదు, అనుభవపూర్వక నివేదనమిది. క్షయరోగుల కీ ధారాస్నానము చింతా మణివంటిది. ఒకరిద్దరు అట్టి రోగులను యిచ్చటికి బిలుచుకవచ్చి పొందిన అనుభవమిది. ఈతీర్థక్షేత్రముల యొక్క మహిమ యింతింతనరానిది. ఇట్టి మహత్తరక్షేత్రమున మహామహిములైన శ్రీ మౌన స్వాములవారి మఠమొకటి వెలయుట - అది ఆంధ్రుల దగుట మహద్భాగ్యకరమనుటలో సందియమేమున్నది!

సర్వరోగ నివారిణి, మహదుత్సాహకారిణియైన, తీర్థ ధారాస్నానం, శ్రీ కుర్తాలేశ్వరుని దర్శనము, సిద్ధ పురుషులైన శ్రీ మౌనస్వాములవారి మఠములో నివాసము, శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ అమ్మవారి సన్నిధానము - ఎట్టి సుసంయోగము! ఎంత సుకృతము!!

ఇట్టి మహిమ పూర్ణ వునీత మఠముయొక్క ప్రథమ పీఠాధిపతిగౌ. అధ్యాత్మ జ్ఞానస్థానిధులని, ఆత్మ

జ్ఞాన పూర్ణులని ప్రసిద్ధిగాంచిన శ్రీశ్రీశ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములవారు పీఠాధిపతిత్వ మలంకరించడము బంగారమునకు పరిమళ మబ్బినటులున్నది. వారి తర్వాత శ్రీవారి కత్యంత ప్రీతిపాత్ర శిష్యాగ్రగణ్యులు- విద్యధర్మిష్టులునైన శ్రీ శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారు రెండవ పీఠాధిపతిగా స్థానమలంకరించడము మరింత శోభాదాయకముగా నున్నది. శ్రీవారు కడుసమర్థులైన స్వాములవారు. తమ సామర్థ్యమువల్ల మతమునకు యింకా పుష్టినిచ్చేకూర్చి చక్కని అభివృద్ధికి బాటలువేసినారు. శ్రీవారు అధునిక విద్యాధికులు (ఎం.ఎ.ఎల్.టి.బి)తత్వవేత్తలు; గొప్పవక్తలు. శ్రీవారు గొంతెత్తి అర్చనాదులు నల్పుచున్న, ఆధ్యాత్మిక, ధార్మిక గీతము లాలాపించి చెప్పుచున్న ఎంతో శ్రావ్యముగ నుండి వినువారిని ఆనంద నిమగ్నుల నొనర్చును. శ్రీవారి ఆధ్యాత్మ తత్వ ప్రవచనము పారిభాషిక పదభూయిష్టమై అగమ్యగోచరముగానుండును. అరటిపండ్లాలచి చేతితోబెట్టినట్లుంటుంది. అందుకోగలవారు శ్రీవారిముఖత వినవలసినదె. శ్రీ స్వాములవారి

సాన్నిధ్యము మాత్రశ్రీ జగన్మాతృ సాన్నిధ్యము వంటిది. సద్వర్తనులు యధార్థవాదులంటే శ్రీవారి కెంతో ఆప్యాయత. ఆయదార్థవాదులంటే శ్రీవారి కేమాత్రము గిట్టదు.

ప్రస్తుతము శ్రీ స్వాములవారి సత్ప్రయత్నము వల్ల ఆంధ్రప్రదేశ్ ముఖ్యమంత్రి గౌ. శ్రీ కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డి సక్రియాదరణవల్ల శ్రీ తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమువారి వి త ర ణ వ ల్ల యామతావరణలో చక్కని ధర్మశాలోకటి వెలసినది. ఇది చాల గొప్ప సార్థకమైనవని. ఇచ్చటికి వచ్చిన ప్రతి ఆంధ్రుడు యామతమును, యీ ధర్మశాలను జూచి గర్వింపగలడు. ఇట్టి నిర్మాణమును సాదించిన శ్రీస్వాములవారెంతయు సంతోషపడెను. ఈధర్మశాల వెలయుటకు తోడ్పడిన మనముఖ్యమంత్రిగారెంతయు అభినందనీయులు. ఆంధ్రమహాజనులు యీ యవకాశమును సద్వినియోగ పరచుకొందురుగాక యని ఆశించుచున్నాడ.

Homages to Sri SIDDHESWARI PEETADHIPATI, COURTALLAM

From

Shri T. G. Krishnamurthy

M/s. T. G. Krishnaiah Setty & Sons

OIL MERCHANTS

P. B. No. 28, ADONI

శ్రీ శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వామి

తలపుల్ సేరని దవ్వలన్ నిలిచి
మంత్రద్రష్టఁ గన్గొన్న వె
ల్లులకున్ వెల్లు, తపోవనాం
తములలో ఘూర్ణిల్లు నుద్గీధ మం
గళ గానమ్మున కాద్యమైన
విమలానందమ్ము మా యాత్మలన్
వెలుంగుంగావుత నాజవంజవ
తమోవిచ్చేద సారీణమై.
వెలుంగుంబాటల నంచ యానములతో
విశ్రాంతి దమ్మైన వె
న్నెల పూజప్పరమందు దాన యయి
శాంతిం దేలు నానందమున్
జెలువొప్పారఁగఁ గంటి నెట్టయెదుటన్
సిద్ధేశ్వరీ పీఠమం
దలఘుప్రాక్తన పుణ్య మిట్టు
లను భావ్యంబౌనె నాబోటికిన్.
సిద్ధేశ్వరీ మతాధిపు,
సిద్ధమతిన్ ద్రుటిత శిష్య
హృదయగ్రంధిన్
బద్ధాంజలి నగుచున్ స
ద్బుద్ధి లవానుగ్రహమ్ము
పొంటె భజింతున్,
ప్రాతర్వేళల బుద్ధమై యలరు
నా యాత్మాంబుజాతమ్మునన్

కీ. శే. కాటూరు వేంకటేశ్వరరావు
(‘పన్నీటిపల్లు’ నుండి)

జ్యోతింబోలె వెలుంగుఁ జిత్సుఖ
లవంబాక్కింత, మాయా విని
ర్భూతంబై యది యంతలోన
బహుధారూపమ్ములం దాల్చి, మ
చ్చేతంబున్ వలపించు దత్సుఖము
నాచేగామ పోనాడగన్.

ప్రేయమగు సుఖము దొలగం
ప్రదోయఁగ నాతరమె ?

దీన దుఃఖమెయైనన్
ప్రేయమయి తోచు, నన్నికఁ
ప్రేయము దెసకున్ మరల్చి
శిక్షింతు వెలుల్.

శమితాఖిల విషయస్పృహఁ
దమి తాంతఃకరణ
శిష్యతా వహరణ బో
ధమయాత్ము నాశ్రయించెద
విమలానందుని గృపాకృపీట నిధానున్

గురుతా పీఠము ప్రాయమాదిగను
నీకుండక్కె, సిద్ధేశ్వరీ
గురుపీఠమ్మిపుడబ్బె, వెండియును
దక్కుంగాక నీకే జగ
ద్గురు పీఠమ్మె నిజమ్ము చూయెడఁద
లందున్ భక్తి భద్రాసన
స్థిరవాసమ్మున కెక్కుఁజొనెయది?
అంతేవాసి సద్వత్సలా.

జగద్గురువుల వంశ వైయక్తిక చరిత్రలలోను, వారి వారి మేధానంపత్తిలోను విభిన్నత్వమున్నప్పటికీ - వారందరు ఆధ్యాత్మిక పారిశుద్ధ్యమును సమున్నతస్థితి యందుంచి రక్షించి - ఈనాటికిని భక్తిశ్రద్ధలకు ఆత్మ త్యాగమునకు లోకోత్తరమైన ఆదర్శముగా శృంగేరి ప్రకాశించుటకు తోడ్పడిరి.

శృంగేరిలో నేటికిని 120 దేవాలయములందు పరిశుద్ధ శాస్త్రోక్తవిధానముగా నిత్య దేవార్చనలు జరుగుచున్నవి. ఇట్టి సంప్రదాయ పరిరక్షణము భారతదేశమందు మరియేయితర ప్రదేశమునందు జరుగుటలేదు. ఈ దేవాలయములన్ని శ్రీ జగద్గురువులవారి అధీనములో నున్నవి. పర్యవేక్షణలో నున్నవి. పోషణలో నున్నవి. రక్షణలో నున్నవి. సకల ఆగమోక్తదేవతా ప్రతిమలతో మంత్రజ్యోతిషాది బహుశాస్త్ర రహస్య మందిరమైన విద్యాశంకర దేవాలయము శృంగేరి యందు మాత్రమే కలదు.

శృంగేరి యొక్క ప్రాముఖ్యత, ఆదిశంకరాచార్య ప్రతిష్ఠాపిత ప్రథమ ప్రధాన పీఠస్థానమై యుండుట

యందు-ఆ పీఠ పరంపర అవిచ్ఛిన్నమై మహావేత్తల చేత, మహాభక్తులచేత అలంకరింపబడుటయందు, వారిలో చాలమంది వేదాంతప్రసిద్ధులై బహు గ్రంథకర్తలగుటయందు-యీ బహుశతాబ్దుల కాలమునందు వచ్చిన ఆచార్యపురుషులందరు మహాపవిత్ర జీవితమును గడపినవారై తమ జీవితములను, బోధనలను ఆదర్శవంతముగా చేసి మహావాక్యములు నిర్వచించిన విధముగా శ్రీ శంకరులు అనన్యసామాన్యమైనట్లు వ్యాఖ్యానించిన విధముగా - భిన్నత్వముతో ఐక్యత సాధించుటయందు - కలదు.

ప్రస్తుత పీఠాధిపతులైన జగద్గురు శ్రీమదభినవ విద్యాతీర్థ మహాస్వాములవారు పూర్వపీఠాధిపతుల తేజశ్శక్తులను సంగ్రహించి, సంప్రదాయసిద్ధముగా మత ధార్మిక వ్యాఖ్యానము చేయుచు, అన్నితరగతుల జనముతో అన్నిరకములవారగు శిష్యులతో, బహు మార్గ విస్తారమైన సత్యసాధకులతో సన్నిహితులుగా మెలగుచున్నారు.

విద్యానిధి స్వభినవో విద్యాతీర్థాభిధోమహాన్
అవిద్యా ద్విపపశ్చాస్యో జయత్యద్య జగద్గురుః ॥

Homages to Sri Siddheswari Peetam

TEL : SREE

From

PHONE : 327

Gongadi Ramappa Honne Lingappa

OIL MILLS

LAL BAHADUR NAGAR, ANANTAPUR, (Andhra Pradesh)

శ్రీ శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వామి చరణ కమలములకు వి న తి

స్వామినిత్యదమందు నిల్చిన
మహా సౌజన్య యుక్తుండు చి
మ్మామా జ్ఞాఘనుండు తంత్ర
యగళీదోయ్య కుడార్చనభా
శ్రీమచ్చంస్కృతినాచికోన్న ఘనుడీ
శ్రీమన్మహామూర్తి శ్రీ
రామానంద జగద్గురుండలరుత్
రాజేశ్వరీ సత్కృష్ణన్ ॥

శ్రీమచ్చంకర సాంప్రదాయ వితరత్
శీతాంశుడా దేవతా
స్తోమంబున్ దలపించు మూర్తి
గురు సంస్తుత్యుండు వేదాంత వి
ద్యామూర్తాండుడు శిష్యశోధకుడు
సర్వామాయ విజ్ఞాత శ్రీ
రామానంద జగద్గురుండలరు
సర్వశ్రీల సంభావ్యుడై ॥

రామ యన చిచ్చక్తి యా రామసర్వ
హృదయరంజన, యై జగమేలుచుండు

శ్రీ హరి రాధాకృష్ణమూర్తి

ఆ త్రివిక్రమరామ సమాశ్రయుండు
ఈ త్రివిక్రమభారతి యెలఁగు నలరు॥
ఆ యగస్తుండు విద్యాసముద్రు డుదీచి
దిశనుండి దక్షిణ దిక్కునకును
దేవతోద్ధరణ కేతేరగా వింధ్యంబు
తన ప్రాభవంబాగి దనర నడ్డ
మై నిల్వ దాని యత్యాచారమును ద్రోసి
కత్తాళమేతెంచి కుదురుకొనిన
వృత్తంబుపౌరాణ వీధిని వినుటయే
కాని, కన్నులతోడ గాంచలేదు

ఈ యగస్య జగద్గురుం డిటులే దక్షి
ణాభిముఖుడౌచు వచ్చి యీ యద్రులన్ని
గడచి సిద్ధేశ్వరీ పీఠ ఘనమయూఖ
మఃల ప్రకాశించు భారతీ పుణ్యమూర్తి ॥

కుత్తాల వాగధీశ్వరి
చిత్తంబలరంగ గాచు సిద్ధేశ్వరియై
యిత్తపసి భారతీగురు
సతామాత్రమున గురుప్రశంసలనందన్ ॥

క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ సంయోగము

పరివ్రాజికా,

శ్రీ సద్విద్యా ప్రబాదేవి

మనము ప్రత్యక్ష గోచరమగు ఈ సృష్టిని పరిశీలించినపుడు అందలి సమస్తవస్తువులును జంగమ స్థావరాత్మకమైయున్నట్లు తెలియుచున్నది. జంగమములనగా మనుష్య పశుపక్ష్యాదులు. స్థావరములనగా తరుగుల్మాదులు.

వివేకియగు మానవునకు ఇట్టి సృష్టి ఎట్లు సంభవించెను అను ప్రశ్న ఉదయించును. సృష్టికారణము నన్వేషించునపుడు మానవుడు తాకిక బుద్ధితో నెట్టి నిర్ణయమునకును రాజాలడు. స్వకపోల కల్పిత సిద్ధాంతము నొకటి చేసికొనినను, తన్నిర్ణయ ప్రామాణికతపై సర్వదా సంశయముండితిరును. మరి ప్రశ్నకు తరము లభించు తెల్లు?

అతీంద్రియార్థ పరిజ్ఞానమునందు శాస్త్రమే శరణ్యము. శాస్త్రమనగా అపారపేయమగు వేదమే. సర్వజ్ఞుడగు పరమేశ్వరునిచే ప్రకాశితమగుటచే ప్రత్యక్షానుమానావేద్యమగు అతీంద్రియార్థావేదక సామర్థ్యము వేదమునకు సిద్ధించియున్నదనుటలో ఆస్తిక విద్యజ్ఞానము సం దెట్టి విప్రతి పత్తియును లేదు.

ఇట్టి పరమ ప్రమాణభూతమగు వేదార్థమును గర్భిత మొనరించి గీతాశాస్త్ర స్వరూపముగా ధర్మ సంస్థాపనార్థ మవతరించిన శ్రీకృష్ణ భగవానుడు, ప్రపన్న భక్తిశిరోమణియగు పార్థునకు పరమ కృపతో ప్రసాదించియుంచెను. సర్వభూత సృష్టి నిషయకముగా మనకు గలిగిన ప్రశ్నకు సమాధానము గీతా శాస్త్రానుసారము తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించుము. భగవద్గీతలో పదమూడవ అధ్యాయమునందు 16 వ శ్లోకమునందు మన ప్రశ్నకు సమాధానము లభింపగలదు. ఆ శ్లోక మీ విధముగా నున్నది.

యావత్సం జాయతేకించి త్వ త్వం స్థావర జంగమమ్

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ సంయోగాత్త ద్విద్ధి భరతర్షభ ॥

క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల సంయోగమువలన స్థావర జంగమ రూపములైన సమస్తవస్తువులును పుట్టుచున్నవని శ్లోకతాత్పర్యము.

క్షేత్రమనగా అవిద్యా తత్కార్యాత్మకమై, జడమై, ప్రకృతి యనబడు దృశ్య జాతము.

క్షేత్రజ్ఞుడన అసంగమై, క్షేత్రావధానకమై, స్వప్రకాశమైన పురుషశబ్ద వాద్యమగు నిర్విశేష చైతన్యము. ఇట్టి పరస్పర విలక్షణ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల సంయోగము వలన సర్వభూతోత్పత్తిని పై శ్లోకము బోధించుచున్నది. ఇట్టి క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల సంయోగ విషయమై మనము సూక్ష్మాతి సూక్ష్మముగా విచారించవలసి యున్నది.

క్షేత్రజ్ఞు డనంగుడు. అసంగునకు మరియొక పదార్థముతో సంయోగము సంభవముకాదు. మరి శ్రీ కృష్ణాభిప్రేతమగు క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ సంయోగమెట్టిది? ప్రథమమున సంబంధ మెన్ని విధములో విచారించుదము. రెండు విధములుగా శాస్త్రజ్ఞులు వలరుచున్నారు. 1. సంయోగ సంబంధము, 2. సమవాయ సంబంధము. సంయోగ సంబంధమన సావయవములగు పదార్థములకు పరస్పరావయవ సంశ్లేష ద్వారా ఏర్పడు నారానాక సంబంధము. ఉదాహరణమున రజ్జు ఘటములను స్వీకరించవచ్చును. రజ్జుపుచేత ఘట గ్రీవము బంధింపబడినపుడు రజ్జుఘటములకు సంయోగ సంబంధ మేర్పడినదని తెలియనగును. ఈ విధమైన సంయోగ సంబంధము ప్రకృతి పురుషులనబడు క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులకు కలుగుటకు వీలులేదు. ఏలనన ప్రకృతి సావయవము; క్షేత్రజ్ఞుడు నిరవయపుడు. నిరవయపు డనుటలో 'నిష్కళం. నిష్క్రియం' అనుశృతిప్రమాణ మగుచున్నది. ఆకాశము నిరవయవమగుటవలన రజ్జు

[18 a]

కాశములకు ఎట్లు సాక్షాత్తు అవయవ సంశ్లేష సంభవించదో అటులనే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞులకు సంయోగము సిద్ధించదు.

ద్వితీయ పక్షమునందు సమవాయ సంబంధమును పరిశీలించుదము. సమవాయ సంబంధమనగా పరస్పర కార్యకారణభావముగలపదార్థములకేర్పడు సంబంధము. మృద్ధుటములకు సమవాయ సంబంధము గలదు, తంతు పటములకును అట్టి సంబంధమే గలదు. ఏలనన మృత్తుకారణము, ఘటము కార్యము అగుచున్నది. అటులనే తంతు పటములందును. ఈ సంబంధము గూడ క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులకు చెప్పుటకు వీలులేదు. ఇటులన్నచో కొందరికి ఒక సంశయము కావచ్చు. క్షేత్రమునకు క్షేత్రజ్ఞుడైన ఈశ్వరుడు కారణమనుట శాస్త్ర ప్రసిద్ధమై యున్నది

“యతో వా ఇమాని భూతాని జాయంతే” అను శ్రుతి క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞుల సంబంధ విధాయకము. క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులకు సమవాయ సంబంధము చెప్పుటకు ఎందు వలన వీలులేదు? అని పై శ్రుతివాక్యము క్షేత్రమునకు క్షేత్రజ్ఞునియొక్క పరిణామ్యుపాదాన కారణ త్వము చెప్పుటలేదు. మృద్ధుటములవలె పరిణామ్యుపాదాన కారణమునకు మాత్రమే స్వకార్యముతోడ సమవాయ సంబంధముండును. క్షేత్రజ్ఞులు నిర్వికారు డగుటచే ప్రపంచమునకు పరిణామ్యుపాదాన కారణము కాదు. వివర్తనాపాదానకారణుడై యున్నాడు. ఉదాహరణముగ రజతాభాసమునకు శుక్తికను, మరియు సర్పాభాసమునకు రజ్జువును గ్రహించవచ్చును. కావున క్షేత్ర జ్ఞులకు సంయోగ సంబంధముగాని సమవాయ సంబంధముగాని చెప్పుటకు వీలులేదు. దేనితో సంబంధించని వాడు గనుకనే.

“అసంగో హ్యయం పురుషః” అను శ్రుతి ప్రబోధిత మగుచున్నది. మరి శ్రీకృష్ణుని వాక్యమునకు గతి ఏమి? శ్రుతి విరుద్ధముగా. యుక్తిరహితముగా భగవానుడు బోధించునా? అట్లు భావించుటయు నపరాధ

మగును. మరి సమన్వయ మెట్లు? ఈ మహా సమన్వయ భగవత్పాద శ్రీ శంకరులు తమ ప్రసన్నగంభీర మగు భాష్యమునందు సమన్వయమును ప్రసాదించిరి, ఇదియే అధ్యాసరూప సంయోగము.

ఒక వస్తువునందు మరియొక వస్తువుకుగాని తద్ధర్మములనుగాని యారోపించుట అధ్యాస అని పిలువబడును. ఈ యధ్యాస ద్వివిధము: 1. ధర్మ్యాధ్యాస 2. ధర్మాధ్యాస “నేను మనుష్యుడను” “నేను దేవుడును” ఇత్యాదులు ప్రథమాధ్యాసకు ఉదాహరణములు: “నేను సుఖిని” “నేను దుఃఖిని” అనునవి ద్వితీయాధ్యాస కు దాహరణములు. క్షేత్రము అస్మత జడ దుఃఖాత్మకము. క్షేత్రజ్ఞుడు సచ్చిదానంద స్వరూపుడు. క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞుల యొక్క స్వరూపభేదము తెలియకపోవుటవలన పరస్పరాధ్యాస ఏర్పడుచున్నది. ఈవిధముగనే రజ్జు స్వరూపాపరిణానమువలన దానియందు సర్పాధ్యాస కలుగుచున్నది. ఇట్లు ఆరోప్యాధిష్ఠానములగు క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞులకు సంయోగ, సమవాయ సంబంధములు లేకున్నను అధ్యాసరూప సంబంధమేర్పడుటచే దాని యాధారము వలన స్థావరజంగమాత్మక ప్రపంచముత్పన్నమగుచున్నది. ఇట్టి అధ్యాస అవిద్యాకల్పితమే గనుక క్షేత్రజ్ఞుని అసంగత్వమునకు హానిలేకయే ప్రపంచము భాసించవచ్చును. ఈవిధముగ శ్రీకృష్ణ వాక్యము సమన్వయమగుచున్నది.

ఈ విచారణవలన ప్రయోజనమేమి? ఈప్రపంచము జీవసంసార బంధమునకు హేతువగుచున్నది. జగత్తునందలి సత్యత్వబుద్ధివలన శోభనాశోభనాధ్యాస కలుగుచున్నది. తన్మూలమున రాగద్వేషములు తత్కారణముగ పుణ్యాపుణ్యకర్మలు చేయబడుచున్నవి. తత్ఫలితముగ జీవునకు సదసదోన్మలయందు జన్మ పరంపర కలుగుచున్నది. శరీరదారణవలన ఆధ్యాత్మిక, ఆధిభౌతిక. ఆధిదైవిక తాపత్రయములచే జీవుడు పీడింపబడుచున్నాడు. దీనికంతటికిని ప్రపంచమందలి సత్యత్వబుద్ధియే కారణము.

సర్వోత్కృష్ట శృంగేరి శారదాపీఠము

శ్రీ శంకర భగవత్పాదాచార్యులవారు తమ భావముల కన్నిటికి వేదప్రామాణ్యతను అనుసంధించుకొన్నట్లే సన్న్యాస ఆశ్రమ విషయమునందు కూడ వైదిక మంత్రముల యజ్ఞభావమును అనుసంధించిరి. భారతదేశమంతయు యజ్ఞవేదికగా భావింపబడినది. యజ్ఞవేదికకు నాలుగు ప్రక్కలందు కూర్చుండు నాలుగు వేదముల పాఠకులు - నాలుగు దిక్కులందు నిర్మించిన చతురామ్నాయ పీఠముల ఆచార్యులైరి. ఆమ్నాయమనగా వేదము. ఈ నాలుగు పీఠముల స్థానము యజ్ఞవేదికకు నాలుగు వైదిక పురుషులున్నట్లే కలదు. ఉత్తర, తూర్పు, దక్షిణ, పశ్చిమములే యజ్ఞవేదికకు వేదపాఠకులు కూర్చుండుస్థానములు. వేరెవ్వియు లేవు. నాలుగు వేదములందు యజుర్వేదము శిఃప్రధానమైనదని వేదమే చెప్పుచున్నది. (తస్య యజురేవ శిః). కావున యజుర్వేదసంబంధి పీఠమైన శృంగేరిపీఠము శిఃప్రధానమైనదని శ్రుతి ప్రమాణమువలన నిశ్చయించబడుచున్నదన్నమాట.

ఈ ఆమ్నాయ పీఠాధిపతులు ఆయా వేదములకు సంబంధించిన ఉపనిషత్సూక్తావాక్యములను మననము చేయుచుండురు. మహావాక్యములే బ్రహ్మ విద్యా రూపము (సేయం బ్రహ్మవిద్యా ఉపనిషద్బ్రహ్మవిద్యా). యజ్ఞమనగా ఆత్మ విద్యాపరముగా ఆవిద్యాదహనము.

ఆమ్నాయ పీఠ వ్యవస్థల వివరములు కుచూహల జనకముగా నున్నవి. ఆ పీఠములు హిమ శిఖరములలో, సముద్ర తటమున, నదీతీరమున, అరణ్యములలో నున్నవి. ఈ పీఠముల కొక దేవతామూర్తితో శ్రేష్ఠముతో తీర్థముతో సంబంధ ముండుటవలన పావిత్ర్యము పెరిగినది. ఉత్తరామ్నాయ మఠము (శ్రీమఠము) ఉత్తరమున నున్నది. నారాయణుడే పీఠరైవము. శక్తి పూర్ణగిరి. బదరి కావనము దీని

శ్రీ తుమ్మలపల్లి రామలింగేశ్వరరావు

శ్రేష్ఠము. అలకనందానది తీర్థము. “అయమాత్మా బ్రహ్మ” అను అధర్వ వేదవాక్యము మహావాక్యము.

పూర్వామ్నాయ పీఠమునకు (తూర్పు) జగన్నాథుడు దైవము. శక్తివిమలా. శ్రేష్ఠము పురుషోత్తమ శ్రేష్ఠము. తీర్థము పూర్వసముద్రము. ఋగ్వేద మహావాక్యము “ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ” దీని మహావాక్యము. పశ్చిమామ్నాయ పీఠమునకు (పడమర) సిద్ధేశ్వరుడు దైవము. శక్తి భద్రకాళి. శ్రేష్ఠము ద్వారక. గోమతీనది తీర్థము. సామవేద మహావాక్యము “తత్త్వమసి” దీని మహావాక్యము. దక్షిణామ్నాయ పీఠము (దక్షిణ) ఋష్యశృంగ ఆశ్రమమున నున్నది. అక్కడ మల్లిఖార్జున మలహానికేశ్వర లింగము విభాండకుని అధిష్ఠానస్థానము. అచ్చట వరాహదైవము. శక్తి శారద. శ్రేష్ఠము రామశ్రేష్ఠము. తీర్థము తుంగభద్ర. యజుర్వేద మహావాక్యము “అహం బ్రహ్మస్మి” దీని మహావాక్యము.

శృంగేరిపీఠ శిష్యులైన విజయనగర చక్రవర్తుల తొలికాలపు శాసనములలో వరాహప్రార్థన ముండుట గమనార్హము. వరాహవతారమున భగవంతుడైన హరి ధామిని తన కోరికతో పైరైత్రగా రెండు కోరలును ధామికి గ్రుచ్చుకొన్న చోట్లనుండి తుంగ, భద్ర, అను రెండు నదులుద్భవించి విడివిడిగా ప్రవహించి తరువాత కలసికొని తుంగభద్రానది యగుట గాఢ. ఈ నదుల జన్మస్థానములు శృంగేరికి అతినమీపమున.

చతుర్వేదముల మహావాక్యములందు ఋగ్వేదీయ మహావాక్యము (ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ) అధర్వణ వేదమహావాక్యము (అయమాత్మా బ్రహ్మ)-లక్షణ నిర్వచనరూపములై యుండగా సామవేదమహావాక్యము (తత్త్వమసి) ఔపదేశికమై యున్నది. యజుర్వేద మహావాక్య మొక్కటే (అహం బ్రహ్మస్మి) సాధకుని ఆచరణికమై

యున్నది. కావున యజుర్వేదమహావాక్యమే చతుర్మహావాక్యములందు శిః ప్రధానమైనది. నిశితముగా పరిశీలించినప్పుడు మిగిలిన మూడు మహావాక్యముల అర్థస్ఫూర్తి దీనియందు గర్భితముగా నున్నది. కావున సాధన మహావాక్య ఔన్నత్యముచేత యజుర్వేద పీఠమైన శ్రీ శృంగేరి శారదాపీఠ సర్వోత్కృష్టత రూఢియగుచున్నది.

భారతీయ చరిత్రలో శ్రీ. శ. 14 వ శతాబ్దమున మహావిప్లవ వచ్చి వైదిక సంస్కృతి, భారతీయత-తుడిచిపెట్టుకొనిపోవు ప్రమాదము వచ్చినది. అట్టి విపత్కర పరిస్థితులలో శృంగేరి పీఠాధిపతులు విజయనగర సామ్రాజ్యమును నిర్మించి దక్షిణ భారతమును రక్షించిరి. సనాతన మతము, వైదిక సంస్కృతి నేటికిని జీవించియున్న వన్నచో విజయనగర సామ్రాజ్యమే కారణము. అనగా దానిని ప్రతిష్ఠించిన శృంగేరి జగద్గురువుల అనుగ్రహ కటాక్షములే కారణము. ఇట్టి మహత్తర కార్యమే యితర పీఠమును చేయలేదు. ఇది శృంగేరి పీఠ జగదేకకృషి. సర్వ భారతీయులు, వేద ప్రామాణ్య మంగీకరించిన వారందరు శృంగేరి పీఠమునకు ఋణపడి యుండుట సత్యము కావున శృంగేరి పీఠమే సర్వోత్కృష్టమైన పీఠమగుచున్నది.

విద్యావిదారము, చింతన, నిలచిననీరు కారదు. ప్రవహించునట్టి నీరువలె నుండవలెను. శ్రీ శంకరానంతరకాలమున అద్వైతసిద్ధాంత ప్రచారవిషయములో చాలకృషి జరిగినది. పెక్కుగ్రంథములు వచ్చినవి. ఈ జరిగిన ప్రచారకృషి యంతటిలో సూటికి తొంభైపాళ్ళు శృంగేరిపీఠాచార్యులు వారి అనుయాయవర్గమువారు చేసినది. శ్రీ సురేశ్వరులు, శ్రీ జ్ఞానఘనులు (తత్త్వశుద్ధి) శ్రీ జ్ఞానోత్తమ శివాచార్యులు (విద్యాశ్రీ) శ్రీ జ్ఞానోత్తమ శివాచార్యులవారి శిష్యులైన విజ్ఞానాత్ముడు, చిత్తుఖాచార్యులు, శ్రీ విద్యా శంకర, శ్రీ భారతీకృష్ణతీర్థ, శ్రీ విద్యా రణ్య (మరియు వారిశిష్యులు) ప్రకటించిన గ్రంథములు అసంఖ్యాకములు. శంకరానంతర అద్వైతసిద్ధాంత చింతనకృషిలో అద్వితీయములు, అప్రతిమానములు.

ఇటీవలికాలమున శృంగేరిజగద్గురువులు చంద్రశేఖర భారతీమహాస్వాముల వివేకచూడామణి వ్యాఖ్యానము మొదలైనవి ప్రథమగణ్యమైన రచనలు. ఇట్టి ధర్మ ప్రచారకృషి మరి యేయితరపీఠమును చేయలేదు. కావున శృంగేరిపీఠమే సర్వోత్కృష్టమైనది.

శ్రీ శృంగేరిపీఠముతోపాటు శ్రీ శంకర భగవత్పాదాచార్యులవారు ద్వారకా, పూరి, బదరిపీఠములను ధర్మరక్షణకు నిర్మించియుండిరి. కాలక్రమమున అనివార్య కారణములవలన ద్వారకా, పూరి, బదరిపీఠములందు పరంపర విచ్ఛిన్నతై పొందుటయు మరల పునరుద్ధరింపబడుటయు జరిగినది. శృంగేరిపీఠ జగద్గురు పరంపర యొక్కటే శ్రీ శంకరులకాలమునుండి అవిచ్ఛిన్నమైయున్నది. కావున శ్రీ శృంగేరిపీఠమే సర్వోత్కృష్టమైనది.

శ్రీ శంకరులు స్థాపించిన నాలుగు పీఠములందు శృంగేరిపీఠమే తొలుత స్థాపింపబడినది. శ్రీ శంకరులు తమ 32 సంవత్సరముల జీవితకాలమున 12 సం॥ములు శృంగేరియందే వసించి శిష్యులను అనుగ్రహించిరి. తమశిష్యులలో జ్ఞానవయోపృద్ధులైన శ్రీ సురేశ్వరాచార్యులవారిని శృంగేరి పీఠాధీశ్వరులుగా నియమించిరి. మిగిలిన పీఠస్థానములందు శ్రీ శంకరులు చెప్పుకొనదగినంతకాలము వసించలేదు. బహుకాల వాసముచేత శృంగేరినే పవిత్రము చేసిరి. కావున శృంగేరిపీఠమే సర్వోత్కృష్టమైనది.

మిగిలిన పీఠములందు శ్రీ శంకరుల తరువాత ముఖ్యశిష్యులు ఆచార్యులై (పద్మపాద, హస్తామలక, త్రోటక) యుండిరి. వారి తర్వాత వచ్చినవారెవ్వరును ప్రసిద్ధులు కాలేదు. తమ ఆధ్యాత్మిక సాధనాబలము వలన, జగదాదర్శకరమైన జీవితవిధానమువలన వారెవ్వరును చరిత్రలో స్థానము కల్పించుకొనలేదు.

శృంగేరి పీఠాధీశులట్లుగాదు. దీని దివ్యత్వమెట్టిదనగా - అదిశంకరులచేత ప్రతిష్ఠింపబడిననాటినుండి ధారావాహికమైన అవిచ్ఛిన్నమైన పరంపరానిత్యత్వమునుకలిగియుండుట మాత్రమేగాక-పరంపరలో వచ్చిన

పై నొసరింపబడిన క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ సంయోగ విచారణ మూలమున దృశ్యమానప్రపంచము భ్రాంతిమాత్ర సిద్ధమని నిరూపింపబడుటచే వివేకియగు మానవుడు ప్రపంచ సత్యత్వబుద్ధిని వదిలివేయును. రమ్యారమ్య పదార్థములన్నియు స్వప్నగోచరపదార్థముల వలె మిథ్యాభూతములని ఎఱింగి విరక్తుడగును. రాగద్వేష

ములు తొలగించుకొనును. జ్ఞానమును సంపాదించు కొని పుణ్యపాప బంధమునుండి విముక్తుడై నిత్యనిరతి శయానందవ్యాప్తిరూప కైవల్యపదవి నందు కొనును. ఈప్రకారముగ పరమపురుషార్థ ప్రాపక మగుటచే మన క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞ సంయోగవిచారణ సఫలమగుచున్నది.

GRAMS: ADITYA

PHONE: 74808

Sri Kusuma Haranath Engineering Co.

138, Rashtrapathi Road, SECUNDERABAD. (A. P.)

A. P. Sole Distributors: VISHWAS OIL ENGINES

DEALERS: SUGUNA ELECTRIC MOTORS, PUMPSETS

and A E I MOTORS, PUMPSETS.

శ్రీ గురుదేవదత్త

శ్రీ శంకర విద్యాలయము : బాపట్ల

ప్రతిష్ఠాపకులు : ప. ప. శ్రీ శ్రీ బ్రహ్మానందతీర్థ స్వాములవారు

శ్రీ పంగులూరు శ్రీరామచంద్రరావు

బి. ఏ., బి. యల్.,

శ్రీ శంకర విద్యాలయ కార్యదర్శి

ది 29-6-1947 మొదలు 25-1-1950 వరకు శాశ్వతాధ్యక్షులు—శ్రీ కురుత్తాలం సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధీశ్వరులు జగద్గురువులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ విమలానంద భారతీస్వాములవారు.

ప్రస్తుత శాశ్వతాధ్యక్షులు ది 25-3-1950 నుండి శ్రీ కురుత్తాలం సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధీపతులు. జగద్గురువులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారు.

ప్రతిష్ఠాపకులగు ప. ప. శ్రీ శ్రీ బ్రహ్మానందతీర్థ స్వాములవారి సంగ్రహ జీవితచరిత్రము.

మహారాష్ట్రదేశమందు పునహా నగరసమీపమున గల ఒక బ్రాహ్మణలగ్రహారమందు ఋగ్వేదశాఖకు చెందిన విష్ణుభట్టు పను ఒకానొక వేదశాస్త్ర సంపన్నుడైన బ్రాహ్మణపురోహితునికి సంతానములేక భార్యతో కూడ దక్షిణదేశ ఉత్తరదేశయాత్రలు సలిపెను. వారికి దేవతానుగ్రహమువలన పుత్రసంతానం కలిగెను. అతనికి “గణపతి” అని పేరుపెట్టిరి. ఈపిల్లవాడు చిన్నతనమునుండియు తల్లిచేత ప్రబోధముకలవాడై పెద్దలయందు దైవతములయందు భక్తికలవాడై సత్య దయా శౌచములు కలవాడై యుండెను. తమ తల్లిదండ్రులు గ్రామమందులేని సమయమున అకస్మాత్తుగా వ్యాపించిన ప్లేగుజ్వరముందు తనసోదరులు మరణింప వారికి చేయదగిన కృత్యములు చేసి, యీ శరీరమెప్పటికైననూ నశించునదేగదా యని ఒకవిధమైన వైరాగ్యమును పొంది, అన్యవిధ్యల

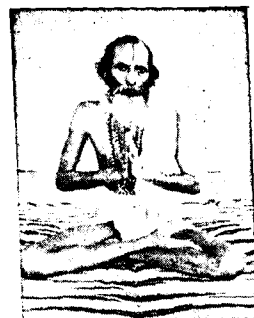
నభ్యసించక సత్సంగముచేయుచూ, ఉపనయనాంతరము యిల్లు విడచి వెళ్ళి హిమాలయప్రాంతముల యందు సిద్ధపురుషుల సేవచేసి యోగము నభ్యసించి బొంబాయి రాష్ట్రమందలి గరుడేశ్వరమందు సిద్ధపురుషులును దత్తాత్రేయోపాసకులు నగు ప. ప. శ్రీ శ్రీ బ్రహ్మానందసరస్వతీ స్వాములవారివద్ద శుశ్రూషచేసి దత్తాత్రేయ మంత్రోపదేశమును పొంది, పురశ్చరణ చేసి దత్తదేవతానుగ్రహ పాత్రుడై గురువుల యాజ్ఞాచొప్పున తురీయాశ్రమమం దిచ్చకలవాడై శ్రీ శృంగేరీకి పాదచారియై వెళ్ళి శ్రీ శృంగేరీ పీఠాధీపతులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ నృసింహభారతీ స్వాములవారి దర్శనమునకై చాలశ్రమపడి దర్శనానంతరము ముఖ్య శిష్యుడై వివేకమాదామణి మొదలగు భాష్యాస్త్ర వేదాస్త్ర గ్రంథములను శ్రీవారివద్ద అనుభవపూర్వకముగా చదివి యోగాభ్యాసమందలి మర్మములను గుర్తెరిగి శ్రీవారి సన్నిధానమున ప. ప. శ్రీ శ్రీ ఆనందానంద తీర్థ స్వాములవారి వద్ద తురీయాశ్రమ స్వీకరణచేసి ప్రణవోపదేశమునుపొంది ప. ప. శ్రీ శ్రీ బ్రహ్మానందతీర్థస్వామి యను యోగవట్టమునండి, ఆదిశంకరుల జన్మభూమియగు కాలడీయందు భాష్యత్రయమును చింతనచేసి, దేశయాత్రకై బయలుదేరి మార్గమధ్యమున యున్న బాపట్లకు విచ్చేసి యుండిరి. అప్పటిలో బాపట్ల వాస్తవ్యులు ఆర్యసమాజము, బ్రహ్మసమాజము మొదలగు సమాజములకు చెందియున్నట్లు విని అట్టి ప్రదేశమునకే మనము వెళ్ళవలయునని చెప్పి వారికి తోడుగా వచ్చిన శ్రీ వేములపాటి జానకిరామయ్య

Sri Lakshmi Kanthananda Yogi
Reddipalem

H. H. Sri Chidananda
Saraswati Swamiji, Gannavaram.

Sri Dasa Sesha Swami
Angalakuduru

Sri Surampudi Venkateswarlu and his wife
Smt. Lakshmi Narasamma and
their Building in Durgapuram, Vijayawada
Donated to Sri Peetadhipati

Mounaswami Mutt, Courtallam

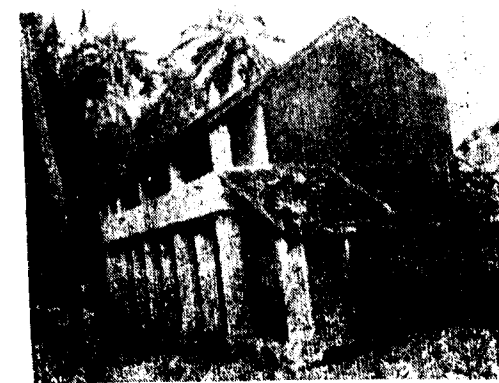
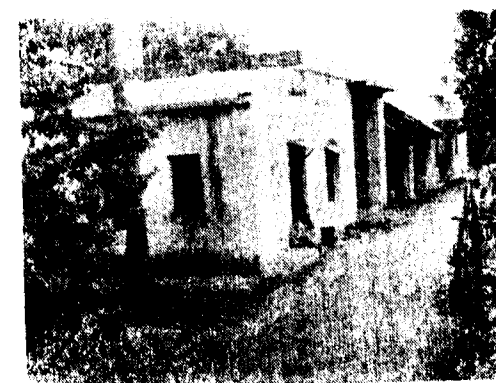
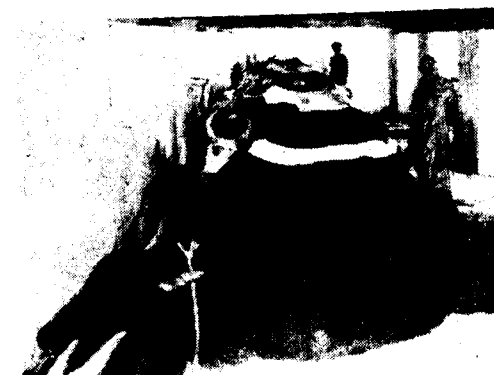
Water Reservoir in the Mutt.

H. H. Sri Swamiji Performing
Abhishekam in Sri Mounaswami Temple.

Sri Swamiji with Cows and "Go - Sala"

Staff Quarters and Guest Rooms in the Mutt.

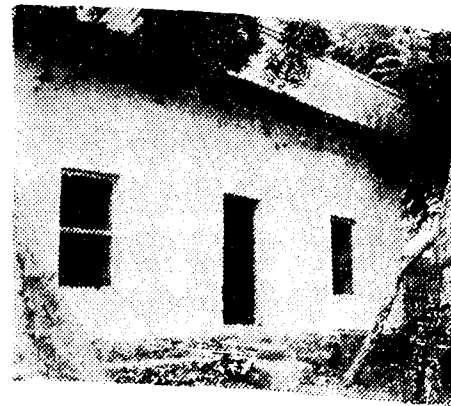

Pada Pooja to
His Holiness Sri Mounaswami by
Late Sri V. Rama Krishna, I. C. S;
and his family

His Holiness
Lase Sri Chidananda Saraswati Swamiji,
Founder: Sri Sankara Mutt,
Hanumanulupet, Vijayawada.

Vimalaswara Alayam and Buildings
Krishna Lanka, Vijayawada

[19]

యింపబడినందున, వేదవేదాంగాధ్యయనమును శ్రౌత
స్మార్త శాస్త్ర సంయుక్తముగను, గురుకుల సంప్ర
దాయముగను, యీ విద్యాలయమందు నడపబడు
చున్నందున శ్రీ శంకర విద్యాలయ బ్రాహ్మణులకు
ఉపనీతులకు మాత్రము ప్రతిష్ఠాపకులచే నిర్ణయింపబడి,
పాలకవర్గమువారిచే నిర్వహింపబడుచున్నది.

ఈ విద్యాలయమందు ఉచిత భోజన వసతి, గృహ
వసతులతో 30 మందికి మించని అర్హతగల
బ్రాహ్మణ ఉపనీత విద్యార్థులకు ఋగ్వేదము, యజు
ర్వేదము, ఘనాంతము, శాస్త్రావ్యయనము, యజు
ర్వేద స్మార్త పంచదశ కర్మాలు సప్రయోగముగ
ధర్మశాస్త్రముతోకూడ బోధింపబడుచున్నవి. ఇట్టి యీ
సంస్థలయందు అనేకులు విద్యావంతులై ధర్మవర్ధిని
జీవనమును గడుపుచున్నారు.

విద్యార్థులు సనాతన ధర్మవిహితమైన శిఖాయజ్ఞోప
వీత పుండ్ర భస్మధారణదారులై సంధ్యావందన,
అగ్నికార్య, బ్రహ్మయజ్ఞముల నిత్య మనుష్ఠించుచూ,
విద్యాలయ అధిష్ఠాన చైవతముల మంత్రపుష్పాదిక
ములకు హాజరగుచూ, గురుద్వాదశపదనాదికముల
గావించి, గురువులయొద్ద పాఠములను నేర్చుకొందురు.

ఉత్సవములు

1) దత్తజయంతి ప్రతినవతవ్రము మార్గశిర
శుద్ధ ఏకాదశి మొదలు పూర్ణిమవరకు 5 రోజులు
జరుగును. రుద్రాభిషేకము, సహస్రనామార్చన, వేద
పారాయణ, దత్తమాహాత్మ్య పారాయణలు ప్రాతః
కాలమున జరుగును. సాయంకాలము - దత్తపూజ,
వేదాంతోపన్యాసములు హరికథ, వార్షికోత్సవము,
లక్షచిల్వార్చనలు జరుగును.

2) గాయత్రీ అమృతానికి శరన్నవరాత్రులలో
కలశస్థాపన సహస్రనామార్చనలు వగైరా జరుగును.

3) శంకరజయంతి 1 రోజు అభిషేకార్చనలు
ఉదయం, సాయంకాలం ఉపన్యాసములు జరుగును.

4) శ్రీ ప్రతిష్ఠాపకులు తీర్థలవారి జయంతి 3
రోజులు. శ్రావణశుద్ధ పక్షి మొదలు అష్టమివరకు
జరుగును. ఉదయం రుద్రాభిషేకార్చనలు పారా
యణలు.

సాయంత్రము-వేదాంతోపన్యాసములు, శ్రీ స్వాముల
వారి జీవితచరిత్రనుగురించి ఉపన్యాసము.

గ్రంథాలయము - ఇందనేకగ్రంథములు నాగరికిపి
లోను, తెలుగులిపిలోను, గ్రంథాక్షరంపిలోను వున్నవి.
నాలుగు వేదములకు విద్యారణ్యులదారు (సాయనాదా
ర్యులు) వ్రాసిన భాష్యముతోసహా వున్నవి. సంస్కృత
భాషలో ఆచార్యుల వ్రాసిన వేదాంతగ్రంథములు
భాష్యత్రయము సహా వున్నవి. శ్రీ భాష్యమును గలదు.
తర్క, వేదాంత, వ్యాకరణ, జ్యోతిష, కావ్యనాటకా
లంకార గ్రంథములు, వ్యాసమహర్షి కృత పురాణ
గ్రంథములు యితరగ్రంథములును కలవు.

సనాతన వర్ణాశ్రమ ధర్మాచరణ, ఈశ్వరాధార, ఈశ్వరార్చన,
భగవద్భక్తి ప్రబోధక, ఆత్మతత్వనిరూపణ హేతు
మాలకములగు పురాణ, ఉపన్యాస, భాష్యప్రపంచాది
కార్యక్రమములు శ్రీ శంకర విద్యాలయములో
జరుగుచుండును.

తురియాశ్రమ స్వీకృతులకు చసతులు గలవు.

ఈ విద్యాలయము ప్రారంభమునుండియూ సూతన
విశాసములలో అభివృద్ధి నొందుచూ, కళాశాలా స్థాయి
నంది అనేక విద్యార్థులకు ప్రాసంగికవిద్యా, సంప్రదాయ
మును వృద్ధిపరచుచూ, యిప్పటివరకూ నిర్విఘ్నముగా
శ్రీ ప్రతిష్ఠాపకులయొక్క యోగిబలముచేతనూ, శ్రీ
శాశ్వరాధ్యక్షుల పర్యవేక్షణలచేతనూ, పాలకవర్గము
వారి శ్రద్ధాభిమానములచేతనూ, విద్యాలయ అధిష్ఠాన
చైవతముగు దత్తాత్రేయులవారి అనుగ్రహముచేతనూ,
జరుపబడుచున్నది.

ఈ విద్యాలయాభివృద్ధికి ఉదారులు తోడ్పడ ప్రార్థి
తులు.

సర్వేజ్ఞా స్ఫుభిన్ భవస్తు.

(ప్రస్తుత శాశ్వతాధ్యక్షులు శ్రీ కరుణానంద సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారికి తురీయాశ్రమ గురువులును, ప. ప. శ్రీ శ్రీ విమలానందభారతీ స్వాములవారి ముఖ్యశిష్యులు నగు ప. ప. శ్రీ శ్రీ సచ్చిదానంద భారతీ స్వాములవారు) గారితో బాపట్లలో నివాసము చేసియుండిరి. బాపట్ల శివాలయములో మల్లాది హను మచ్ఛాస్త్రిలుగారు మొదలగు అనేక శిష్యులకు భాష్య త్రయ పాఠమును చెప్పిరి, లోకికులుగా నుండువారికి సంధ్యావందనాదికములు చెప్పించియుండిరి. వీరు కాశ్యుక్తి సం॥ శ్రావణశుద్ధ అష్టమిరోజున (క్రీ. శ. 1918) కాశీలో మణికర్ణికా ఘట్టమందు బ్రహ్మ భూతులైరి, అట్టి మహనీయులచేత యీ శంకర విద్యాలయము 20-12-1917 న ప్రారంభించ బడెను.

బాపట్ల గ్రామములో శ్రీ బ్రహ్మానందతీర్థస్వాముల వారిచేత స్థాపింపబడిన శ్రీ శంకర విద్యాలయమునకు ప్రధానపోషకులు - శ్రీ బ్రహ్మాండం బాపయ్యపంతులు గారు వీరి ధర్మపత్ని రామాబాయమ్మగారు. వీరి పుత్రులు వెంకట లక్ష్మీనారాయణరావు పంతులుగారును య12ల మాగాణి భూమిని యిచ్చి శ్రీ ప్రతిష్ఠాపకుల ఆదేశాను సారముగా శ్రీ శంకర విద్యాలయములో శ్రీ గాయత్రీ, దత్తాత్రేయ, ఆదిశంకరుల మూర్తుల ప్రతిష్ఠలు జరిపి, పుస్తక భాండాగారమును కట్టించియున్నారు. పుష్పగిరి పీఠాధిపతులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ నృసింహభారతీస్వాముల వారు రేపల్లె గ్రామములో య 5-16 శెట్ల మాగాణి భూమిని శ్రీ శంకర విద్యాలయమునకు యిచ్చి యున్నారు. నెల్లూరు జిల్లా వాస్తవ్యులు శ్రీ ఇప్పగుండ్ల లక్ష్మీనరసింహంగారు తన యావదాస్తిని శ్రీ శంకర విద్యాలయమున కిచ్చిరి. పూండ్ల గ్రామ కాపురస్తుడు శ్రీ వీరవల్లి అయ్యవార్లు య 3ల మాగాణి భూమినియిచ్చి అన్నపూర్ణ మందిరమును కట్టించిరి. ఆ మందిరము పైన విద్యార్థి వసతులకుగాను ప్రస్తుత శాశ్వతాధ్యక్షులు శ్రీ కరుణానంద సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారు వారి గురు

వరేణ్యుల జ్ఞాపకార్థము “విమలానంద గదులు” అను పేర వారి శిష్యవర్గము వారిచేత ఆరు వసతి గదులను కట్టించియుండిరి. ఇంకనూ అనేకులు దీనికి సహాయము గావించి యుండిరి. కీ.శే. శ్రీ ప్రాతూరి వెంకట శివరామ శర్మగారు ప్రథమంలో శ్రీ శంకర విద్యాలయమునకు కార్యదర్శిగా యుండి చాల అభివృద్ధిలోనికి తీసుకొని వచ్చియున్నారు. తరువాత వీరి పుత్రులు కీ. శే. శ్రీ ప్రాతూరిలక్ష్మీనారాయణశర్మగారు “శ్రీరామచరణ్” మందిరము మొదలగునవి కట్టించి, ఋగ్వేదమును, యజుర్వేదమందు జట, ఘనలు చెప్పుటకు ఘనపాఠిని, ఋగ్వేద అధ్యాపకులను యేర్పాటుచేసి విద్యాలయ మును సూతన ‘కళాశాల’ స్థాయికి తీసికొని వచ్చి యున్నారు.

పాలకవర్గము

- 1) శాశ్వతాధ్యక్షులు - శ్రీ కరుణానంద సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులు ప. ప. శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారు.
- 2) ఉపాధ్యక్షులు - శ్రీ బ్రహ్మాండం వెంకట లక్ష్మీనారాయణరావు పంతులుగారు.
- 3) కార్యదర్శి - శ్రీ పంగులూరు శ్రీరామచంద్ర రావు.
- 4) సంయుక్త కార్యదర్శి - శ్రీ వల్లూరు సత్య నారాయణరావు. మరికొందరు సభ్యులు - మొత్తం 15 గురు సభ్యులు.

ఉపాధ్యాయ వర్గము

- 1) బ్రహ్మశ్రీ పొణుకుపాటి లక్ష్మీనృసింహశాస్త్రి, ప్రిన్సిపాల్.
 - 2) బ్రహ్మశ్రీ చిట్టి నరసింహ ఘనపాఠి.
 - 3) బ్రహ్మశ్రీ పొదిల సత్యనారాయణాచార్యుని.
- శ్రీ శంకర విద్యాలయ విద్యావిధానము వేద విహిత సనాతన వర్ణాశ్రమ ధర్మమునకు బ్రాహ్మణవర్ణ ధర్మము మూలభూతమని ఆచార్య పురుషులచే నిర్ణ

Sri Sankara Vidyalayam

B A P A T L A

His Holiness Late Sri Brahmananda Tirtha Swamiji

Sanctum Sanctorium

Vidyalayam

His Holiness Sri Vimalananda Bharati Memorial upstairs rooms

Acharyas with Sishyas

అభినందన తరంగము

కవిజనారాధ్య.

శ్రీ వాజపేయయాజుల రామసుబ్బారాయణుడు

చి. వి.

శా. రామానంద మహర్షియన్న భువిలో
రామాకృతిన్ వెల్లు శ్రీ
రామబ్రహ్మముసుమ్మ మూఢజన
గర్వస్ఫూర్తి మాయంపగా
భూమిన్ బుట్టిన యట్టి దిట్ట తృటిలో
మోక్షంబుఁ జేసూర్చు నీ
స్వామిన్ భక్తిగఁ గొల్చువారలకు
దైవంబాట సిద్ధేశ్వరీ!

శా. నీ పీఠంబునకెల్ల మేటియయి
నిన్నే నమ్మి నేవించి నీ
ప్రాపున్ గాంచుచు నీకు సాటియయి
పారంబందునన్ జేర్చు నీ
గోపాలుండు త్రివిక్రముండు
హితమున్ గూర్చంగ సిద్ధేశ్వరీ
శ్రీ పీఠాధిపుఁడౌ భారతజన
క్షేమంబు సిద్ధేశ్వరీ!

ఉ. మాధవ రూపమున్ గనిన
మానవమూర్తులుసుమ్మనేటి పీ
తాధిపు లీ జగద్గురువులన్నఁ
గ్రమంబులు తప్పవేళలన్
శ్రీధరమూర్తులై జగతి
శిష్ట మతిన్ సరిజేయనేర్తురే
బాధయు గల్గకుండ; భగవంతుల
కేది యసాధ్యమయ్యెడిన్.

ఉ. లోకము నంధకారమున
లోబడియుండె మతేటిమాట లీ
లోకము నుద్ధరింప దమలో నొక
నూతనశక్తి లేచె మీ

ప్రాకటసిద్ధ వాక్యమె శరణ్యము
భారత రామతీర్థ! మీ
శ్రీకర సత్కృపాకలనఁ
జేరగలారము తీరమో గురూ!

ఉ. లోకము లెన్నియేని దృటిలో
సమకూర్చంగజాలు శక్తియున్
లోకము లెన్నియేని దృటిలో
హరియింపంగజాలు శక్తియున్
లోకము లెన్నియేని దృటిలో
సరిపెట్టంగజాలు శక్తియున్
ప్రాకట సద్గురూ త్తము లవశ్యము
జేయఁగనేర్తు రిద్దరన్.

శా. శ్రీమాన్యా కృతినీడు తేజ
మెలమిన్ సిద్ధేశ్వరీ పీఠికా
ధామంబందు వసించు వ్యాసుఁడవు
కాదా నీవు పెక్కిటికా
రామబ్రహ్మము నీవసుమ్మ
జగదారాధ్యుండవై వెల్లవో
నీ మాహాత్మ్యము వర్ణనీయముగదా
నిర్దిడ రామాకృతీ.

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచినను గన్నడ
దేదియు మాకు మీకహో
కన్నులు మూసియుంచినను గన్నడు
సర్వజగంబు నిట్టి సఁ
పన్నిధి కాటకటయి సువర్ణ
మయంబయినట్టి దేహితో
నున్న భవత్స్వరూపము నహో
కననేర్తురే యట్టివారలున్.

చ. పలికిన పల్కులెల్ల రసవంతములై
యమృతంపువాకలై
లలిత మనోహరంబులయి
లక్షణయుక్తములై వెలుంగుఁ గో
మలము పవిత్రవంతము సుమా తమ
మెత్తని యాంతరంగమీ
యిల గలవారి దైవమననీవ,
బహూక్తులు చాటనేటికిన్.

శా. రామానంద త్రివిక్రముండు
ధరణిన్ రాజై మహాయోగియై
శ్రీమంతుండయి సత్కళాకళలతోఁ
జేల్వారు సిద్ధేశ్వరీ
రామానందుఁడగుఁగఁ బుట్టునొదవెన్
రాజత్కళారేఖతో
నీ మాహాత్మ్యము వర్ణనీయముగదా
నిర్దిడ తేజోనిధి!

శా. స్వామీ! నీ పదపద్మమున్ గొలిచి
దీ సాన్నిధ్యమందుండి స
త్ప్రేమాలంకృత మూర్తి నిన్ను
నెదలోఁ బ్రేమించి కామించుచో

బాముల్ గల్గవు సర్వసిద్ధులొదవున్
భద్రంబు చేకూరుఁ దం
డి! మాకింతటికన్న మిన్నగలదా?
యీ జన్మ సంసిద్ధికిన్.

సీ. కన్నులుండిననేమి? కనజాల మేదియు
కనులుమూసి జగంబుగాంతు మీరు
వీనులుండిన నేమి? వినజాలమేది; యీ
కర్ణింపకయె వినఁగలరు మీరు
పదములుండిన నేమి? కదలజాలము మేము
కదలకెందేని బోగలరు మీరు
శత్రులుండిన నేమి? చేయజాల మొకింత
చేయకుండన మీరు చేయఁగలరు.

గీ. తెలివిగల్గియు సుంతయుఁ దెలయలేము
కరతలామలకములు లోకములు మీకు
యిట్టి మీ సుదర్శనభాగ్య మెందునై నఁ
బరమ పావన పావన పావనంబు.

గీ. పీఠ సౌందర్యమంతయు వేడ్క- గొలుపు
వాసికెక్కిన పీఠమ్ము స్వర్ణమయమె
స్వర్ణరేఖలఁగాంచినవారు మీరు
అంతయునుస్వర్ణమయమె మహర్షి వర్య!

“ అమ్మ ”

కవిభూషణ,

శ్రీ చింతలపూడి సన్యాసిరావు

‘అంబ’ యను శబ్దమునఁ బుట్టె ‘నమ్మ’ యనెడి శబ్దమని పల్కుదురు గాక శబ్దవిదులు - ‘అమ్మ’ యను మాట శుద్ధాంధ్ర మగును గాక- ‘అహము’ నకు ‘నమ్మ’ పరరూపమని తలంతు. అమర భాషాక్షరక్రమ మం ‘దహ’మ్మ చూడ నాద్యంతవర్ణ భాసుర మగుటను స్వరమయమైన బ్రహ్మ మా శబ్దమందు వెలయుచున్నట్లు లనుభూతి గలుగుచుండు. ‘అహ’మునా నాంధ్రభాష ‘నే’ననెడి శబ్ద మగును గావున స్వరమునందు ‘నేను’ నప్ప నితరంబు లేకుంట తక్కుమగుట

‘నే’నె యగు బ్రహ్మ మా బ్రహ్మ మే ‘అహ’మ్మ ‘అహ’మే ‘అమ్మగుఁ గావున’ ‘అమ్మ’ కంటె అన్యమగు ‘బ్రహ్మ’మొకటి లేదనుట స్థిరము. ‘అమ్మ’లో ‘నేను’ మఱియు నాయందు ‘నేను’ స్వరమందును ‘నేను’ విశ్వమునఁ గనుచు ‘అమ్మ’యే ‘నేను’గా సదా ఆత్మః దలంతు ‘అమ్మ’యే ‘బ్రహ్మము’గ సదా ఆత్మ దలంతు ‘అమ్మ’యే ‘విశ్వము’గ సదా ఆత్మదలంతు ‘అమ్మ’యే ‘అయ్య’గా సదా ఆత్మదలంతు ఇట్టి తార్కిక తాత్విక దృష్టి తోడ ‘అమ్మ’యం దేను ‘బ్రహ్మంబు’ నరయుచుండు

With best compliments from:

Telegrams : “ STAR ”

Telephone No. 70 - Res. 35

Ravikindi Appaiah, Anjaneyulu & Co.

రావికింది అప్పయ్య, ఆంజనేయులు అండ్ కంపెనీ.

చి ల క లూ రి పే ట

Menure Dealers

Distributors : SHAW WALLACE & Co.

PARRY & Co.

THE MYSORE FERTILISERS.

షడధ్వతీతరూపిణీ

విద్యాప్రవీణ, ఎం. బానుమతిగారు

శ్రీ లలితానామస్రావములలో షడధ్వతీతరూప మను దేవీనామమున్నది. షడధ్వములను విచారించు టకూ రెండుపద్ధతులు గలవు. శబ్దమార్గములుమూడు. అర్థమార్గములు మూడుగలవు. శబ్దమార్గములు ఈవిధ ముగా సంకేతముగ నున్నవి, వర్ణమార్గము, పద మార్గము, వాక్యమార్గము అని. దేవీమంత్రమునందు వర్ణ, పద, వాక్యములున్నవి. ఒక్కొక్కవర్ణము నందు స్వరవ్యంజనముల సమావేశము గలదు. ఒక్కొక్కస్వరము వల్లినందువలన ఒక్కొక్క వ్యంజనము వల్లినందువలన ఈ అనంతమహావిశ్వ ములోని కొన్నికొన్నిస్థానములు సంకేతములగును. శివపరమందలి “శ, ఇ, ప, అ” అను నాల్గువర్ణ ముల సముచ్చారణవలన నాల్గు దివ్యధామముల గ్రహణము సృష్టమగును. ఆయావర్ణముల నుచ్చరింపగనే ఆయావర్ణధామములనుండి దివ్యమగు తేజస్సు సాధ కుని చిత్తమున భాసించును. “తేజోమయీవాక్” అని ఉపనిషత్సూక్తి కలదు. మంత్రవర్ణోచ్చారణము వలన తేజస్సుప్రసరించుటను మంత్రవిదులు భావించిరి.

పదమార్గము—కొన్నివర్ణముల అనుకూలమగు సమావేశము పదము అగును. వర్ణములు పరస్పరము కూడుకొని ఒక విశిష్టమును బోధించునట్లు పదవిదులు తెల్పిరి. వర్ణములతో కూడినపదముల నుచ్చరింపగా ఆయాపదములలోని వర్ణములచే సంకేతమైన దివ్య ధామము లకుగల సాంగత్యము గోచరించును. కావున ఒక్కొక్కపదము కొన్ని దివ్యధామముల సమాహార రూపముగా మన్నుట భావించవచ్చును. సమాహారరూప మైన దివ్యధామస్థలమునుండి పదముచ్చరించిన సాధ కుని సన్నిధికి ఆదివ్యధామ తేజస్సు ప్రసరించుట గలదు.

మూడవది వాక్యమార్గము. పదముల సమాహము వాక్యమై అఖండార్థము సంపాదించును. వర్ణధామ ములపై పదధామములపై వాక్యమహాధామము తేజ స్సును ప్రసరింపజేయును. వాక్యాత్మక మంత్రమును

జపించువారిపై వాక్యధామమునందున్న తేజస్సు ప్రస రించును. ఇప్పటికీ మూడును శబ్దమార్గములు. శ్రీ పరమేశ్వరి ఈ మార్గత్రయముకన్న అతీతముగా నుండునది అనెడు భావము నామార్థముగా భాసించును.

అర్థమార్గములు మూడు గలవు. కళామార్గము, తత్త్వమార్గము, భువనమార్గము అని. కళామార్గ ములు అయిదు గలవు. తత్త్వమార్గములు ముప్పది యారున్నవి. భువనమార్గము నందలి భువనములు రెండువందల ఇరువదియారు గలవు. ఇవీయన్నియు అర్థమార్గములు. మహాపరమేశ్వరి ఈ మార్గముల కన్నను అతీతముగా నున్నదని భావము.

మానవదేహములోని షడ్భుక్రములను షడధ్వములు అందురు, మూలాధారము. స్వాదిష్ఠానము, మణి పూరకము, అనాహతము, విశుద్ధము, ఆజ్ఞ అను స్థానములకన్నను దేవి అతీతముగా నున్నది యని భావింపవలయును.

ఈవిధముగగూడ భావింపవలయుమ, సాధక మాన వుడు ఆరు దర్శనములతో నుండును ప్రాచీ దర్శనము, దక్షిణ దర్శనము, ప్రతీచీ దర్శనము, ఉత్తరదర్శనము, ఆధోదర్శనము. ఊర్ధ్వదర్శనము అని వెనుక, ముందు, అటు, ఇటు, క్రింద, పైన ఇట్లు దృష్టిషట్కము దర్శనషట్కముగా వచ్చినది. షడ్దర్శనమార్గములకన్నను శ్రీ త్రిపుర సుందరీదేవి అతీతముగా నున్నదియని ఉపాసకులు భావించుట సముచితముగానున్నది. లలితాపారాయణ మొనరించువారు ఏ ఒక్క నామము నైనను సర్వార్థ సంగతముగా భావించురేని దేవీ కటాక్ష భాజనులు అగు దురు. షడధ్వతీతరూపిణీయైన దేవియు, సాధకుని సంవిదర్పణములో సుసంగతమై భాసించును.

శ్రీ సిద్ధేశ్వరి, శ్రీదేవీ, శ్రీమంత్ర, శ్రీచక్రవరివస్వా గౌరవం సిద్ధాదేశముగా వెలువడివచ్చు సమయమునకు సంకేతముగా ఈషడధ్వతీతసంభావనము, స్వామోదము సంపాదించగలదు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములకు నమస్కరియంజలి

పద్మశ్రీ సతీకావతంస :

తే॥ శే॥ స్థానం నరసింహారావు

సీ॥ శ్రీమన్ మహాయోగ సిద్ధేంద్ర!
భోగీంద్ర
అంగ్లాంధ భాషాసుధాభిచంద్ర!
ఓంకారనాదాద్యలంకార సంచార
శంఖారవానంద చతురచార!
విశ్వాంతరాళాంత రేశ్వరీ సుస్వాంత!
భాస్వస్మహాశాంత విశ్వకాంత!
వేదార్థ భాష్యార్థ విద్యావివేకార్థ
మాధుర్య వాగ్ధుర్య! మహితకార్య

ఈశ్వరి వాచు బోచెద వహీన
ప్రమాణ విధాన మానివై
శాశ్వత సౌఖ్య మిచ్చెడి లనద్దుగు
డీవె గదా జగద్గురో!

తే॥ గీ॥ మృదుమధూ క్తుల రాణిమా
“మధురవాణి”
నిత్య శక్త్యాత్మగౌరి మా ‘సత్యభామ’
అపిరాంగలక్ష్మీ మా ‘చిత్రాంగి’
ననిత

తే॥ గీ॥ భారతీతీర్థ కుర్తాళ పరమతీర్థ
శుద్ధసిద్ధేశ్వరీ పీఠశోభితార్థ
శ్రీ త్రివిక్రమరామాఖ్య!
క్రోతి యాఖ్య!
స్వాగతిము మీకు మా కళాస్థాన
మందు.

లేకమై పుష్పమాలగ నెనగు తమకు.

మ॥ కనులన్ బొంగిన మోద బాష్పముల
మీ కాంత్యంఘులర్పించి నా
మనసున్ పుష్పముజేసి, పూజవిడి
యీ మాయా మయాతీత భా
వనలన్ ధూపమొసంగి. నాహృదయ
దివ్యజ్యోతి దీపించు వె
ల్లున నీరాజన మెత్తిగొల్తు మిము
శ్రీ కుర్తాళ పీఠేశ్వరా!

ఉ॥ ఓ మహనీయ భాస్వర! మహోజ్వల
భారత వేదభాస్కరా!
శ్రీమదనంత నాట్యగుణశేఖర!
మానవలోకపూజ్య భా
గ్యామర! యోగభూసుర! మహాత్ముల
దర్శన పారవశ్యలిన్
మే మొనరింతు మీకిదే సమీకృతి
మోద నమస్కరియంజలుల్.

* * * * *
చ॥ చిదచిదభేదదక్ష చిరచిద్ రచితాక్ష!
పరావరావరో

ఉ॥ ఈశ్వరతత్వమే వసుధ మేలు విలాస
మటంచు దెల్పు. నా
విశ్వసనీయ వేదముల విజ్ఞత నొందని
మూఢబుద్ధికిన్

క్ష! దమదయాదరి ప్రసరి! సత్య
సమీక్ష! ఝళం ఝళం ఝళత్
పదపదవేదనాది! పరవర్ణ వరేణ్య!
కళాకళాకరా
త్మ! దురదశాదహన్! కృతహితవ్రత!
విక్రమధామ రామ ఓమ్!

కుర్తాళం ఆశ్రమంలో దేవతా విగ్రహములు

చిన్న గణపతి (శ్రీ రత్నగర్భ వినాయక్)

శ్రీ ఉగ్ర నృసింహ

శ్రీ యోగ లక్ష్మీ నృసింహస్వామి

శ్రీ సీతారామ శ్రీరామ

భానుమండల మధ్యస్థా

విద్యాప్రవీణ
బాలా త్రిపురసుందరిగారు

శ్రీ లలితా సహస్రనామములలో “భానుమండల మధ్యస్థా” అను నామము కలదు. భానుమండలము సూర్యమండలము. సూర్యమండలమునందు పరమేశ్వరి యున్నదని భావింపవలెను. సూర్యమండలము నందు హిరణ్మయస్వరూపుడైన పరమేశ్వరుడు కల డని ఉపనిషత్తులు చెప్పును. పురాణములందు రవి మండలగతుడై పరమాత్మయున్నట్లు నిరూపితమైనది. భానుమండల పదమునకు ఉపాసకులు వేరొకవిధమున ఆర్థమును నిర్ణయించుచున్నారు. భానుమండలమనగా మనవదేహమునందున్న హృదయగతమగు అనా హత కమలము. మానవుని హృదయకమలము నందు పరమేశ్వరిని భావింపవలెను. “అనాహతాబ్జనిలయా” యని వేరొకస్థలమున పరమేశ్వరినామము కలదు. హృదయమునందు అనాహతము అను పేరు కలిగిన ద్వాదశదళములు కలకమలమున్నదని ఉపాసకులు చెప్పుదురు. ఆ అనాహతచక్రమున ‘రాకిని’ యను యోగినియున్నది. ఆదేవి రెండువదనములతో నున్న దని నల్లని ఆకారముతో యుండునని దంష్ట్రులచే ఉజ్జ్వలముగా వుండునని అక్షమాల, శూలము, కపాలము, డమరుకము అనువానిని ధరించిన నాలుగు భుజములతో నుండునని మూడునేత్రములతో నుండు నని కాలరాత్రి మొదలగు దేవతలతో పరివేష్టితుడై యుండునని సాధకులు భావింతురు, నేతితో కలిపిన అన్నము ఆదేవతకై నివేదింతురు. ఆ “రాకిని”దేవి “అభిమత ఫలప్రదాయిని” యని నిర్ణయించిరి.

అనాహత పద్మమున కర్ణికాభాగమునందు దేవి యున్నది. ఆమె “శ్యామాదేవి”. “శ్యామ” యనగా 16 సం॥ములు కలిగిన “పనిత” యందురు, ఇట్టి దేవీరూపము నాలుగుచేతులతోయున్నందున ఇరువది నాలుగువిధములుగ భావింపవచ్చును, నాలుగు హస్తములతోనున్న నాలుగుఆయుధములను అటు ఇటు

మార్చినచో ఇరువది నాలుగు విధముల దేవీ రూపములను భావించుటకు అవకాశమున్నది. అక్ష, శూల, కపాల, డమరుకములు ఇరువది నాలుగు క్రమములలో భావింపవచ్చును. అక్ష, శూల, కపాల, డమరుకములు; అక్ష, కపాల, శూల, డమరుకములు; అక్ష, డమరుక, శూల, కపాలములు; అక్ష, డమరుక కపాల, శూలములు; అక్ష, శూల, డమరుక, కపాలములు; అక్ష, కపాల, డమరుక, శూలములు అను రీతిగా శూల, కపాల, డమర్వాది త్రిషట్కములతోసహా ఇరువది నాలుగువిధముల రూపములు సిద్ధించును. దేవతను భావించువారు సూర్యమండలమునందున్నట్లు భావించి ఆసూర్యమండలము హృదయమునందే యున్నదని భావింతురు. అట్లు హృదయమునందున్న దేవత “రాకిణ్యంబా స్వరూపిణి” “అనాహతాబ్జ నిలయ” అయిన దేవత తన హృదయమునందు ఇరు వది నాలుగు రూపములతో నున్నట్లు సాక్షాత్కరించు కొనుటకై సాధకులు భావనచేయవలసి యున్నది.

ఇరువది నాలుగు రూపములు సిద్ధములగుట యమ నది లోకమున సర్వప్రసిద్ధముగా నున్నది. అయినను లోకము అట్లు గావించుటలేదు. అట్టి భావనా పరి పాకము సంపాదించుట యుక్తము. కర్మ ఆరంభమున అందరును కేశవాదినామముల నుచ్చరింతురు. అవి ఇరు వదినాలుగు నామములు. కేశవనామము మొదటిది. శ్రీకృష్ణనామము చివరిది. మధ్యలోనున్న నామములను మార్చరాదు. సర్వనామములకు మూలముగా నున్న శ్రీమన్నారాయణుడు శంఖ, చక్ర, గదా, ఖడ్గములతో నాలుగు హస్తములతో యుండువాడని పెద్దలు గుర్తింప జేసిరి. శంఖ చక్ర గదా ఖడ్గములు నాలుగు హస్తము లలో గల దేవుడు కేశవుడై నచో నాలుగు హస్తములతో ఆయుధ విన్యాసము వేరుగానున్న దేవుడు నారాయణు డగును. రూపాంతరమున ‘మాధవు’డగును. ఇట్లే

ఇతరనామములను గుర్తింపవలసియున్నది. గణన విధానమున శంఖ చక్రాదుల క్రమమును కూర్చరాదు. ఉపాసకులైన మంత్రసిద్ధులు నియతమైన క్రమమును నిరూపించిరి. ఇట్టివాని స్వరూపము ధ్యానమొనరించు టకై గురువుల సన్నిధానమునందు భద్రముగా గ్రహింపవలెను అని మంత్ర సంప్రదాయము తెలిసిన వారందురు. ‘అహిర్బుధ్నిసంహిత పాంచరాత్ర ఆగమము, బ్రహ్మపురాణము’ మొదలగువానిలో ఏ నామము ఎట్టి ఆయుధముల విన్యాసక్రమమున్నదీ నిరూపించి నవి. విజయవాడలోనున్న ‘కనకదుర్గాదేవి’ అష్టభుజ ములతో నున్నది. ఆ భుజములందు అష్టవిధములగు ఆయుధము లున్నవి. ఆయుధ విశేషముల ననుసరించి రూపభేదములను భావించినచో 40320 అకారములు

సిద్ధించును. ఆ మహాదేవి ఇన్నిరూపములతో ఆ పరి సరమునంతటిని సంరక్షణ మొనరించుచున్నదని భావింపవలెను. అష్టభుజ దుర్గాదేవిని సాధకులు హృద యమున భావించినచో 40320 అకారభేదములను గోచరింపజేసికొనినచో సాధకులు మంత్రచైతన్యము కలవారగుదురు.

లలితారహస్యములోని నానావిధములగు నామములు సాధకులకు అనేకవిధముల భావింపతగియున్నవి, ఆయారూపములను సాధకులు సాక్షాత్కరింపజేసి కొనుట యుక్తముగా నుండును.

భానుమండల మధ్య స్థాయై సమో నమః

Homages to SRI SIDDHESWARI PEETAM

From

Tel : “SREE” Kalluru, R. S. Phone : RES : 45, 26, OFFICE : 23, 27 Pamidi.

Vemula Puttaiah, Sessaiah & Co.

SREE SUBRAMANYESWARA OIL MILLS

KALLUR, R. S. Post. (Anantapur Dt.) A.P.

కుర్తాళం ఆశ్రమంలో దేవతా విగ్రహములు

శ్రీ కామేశ్వరస్వామి

శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ అమ్మవారు

శ్రీ నవనీత కృష్ణ

1966 వ సంవత్సరములో శ్రీ శృంగేరి శారదా పీఠముయొక్క శంకర మఠమునకు
శ్రీ శృంగేరి, శ్రీ కుర్తాళం పీఠాధిపతుల సమక్షములో శంఖుస్థాపన చేయుచున్న
విద్యామంత్రి శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు

1966 వ సంవత్సరములో శ్రీశైల శిఖర గోపుర ప్రతిష్ఠలు పూర్తిచేసిన సందర్భమున శృంగేరి
శ్రీ శారదా పీఠాధిపతులు, శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతి స్వాములవారు, విద్యామంత్రి శ్రీ పి. వి. నరసింహారావు

శ్రీశైలములో శ్రీ శారదా పీఠాధిపతులతో
శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతి
స్వాములవారు

(ప్రస్తుతి పీఠాధిపతి - పూర్వాశ్రమంలో)

కుర్తాళం ఆశ్రమములోని
స్వాములవార్లు

శ్రీ సచ్చిదానంద భారతిస్వాములవారితో (1969)

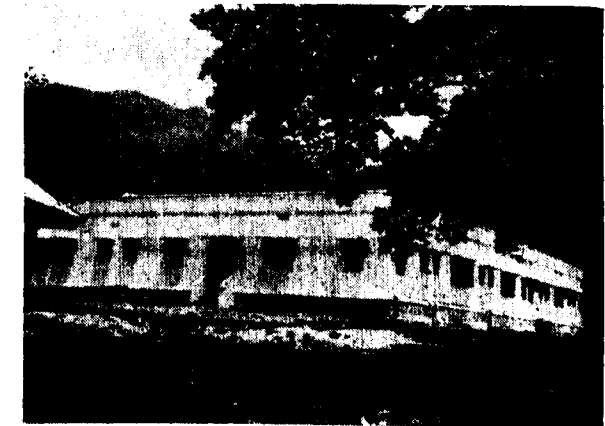
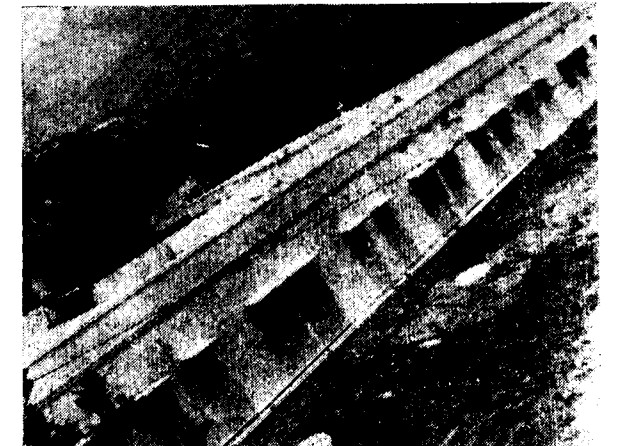
ఆశ్రమంలో తిరుపతి దేవస్థానమువారిచే నిర్మింపబడిన సత్రములు

సత్రమునకు శంఖుస్థాపనచేస్తున్న ఆంధ్ర ముఖ్యమంత్రి

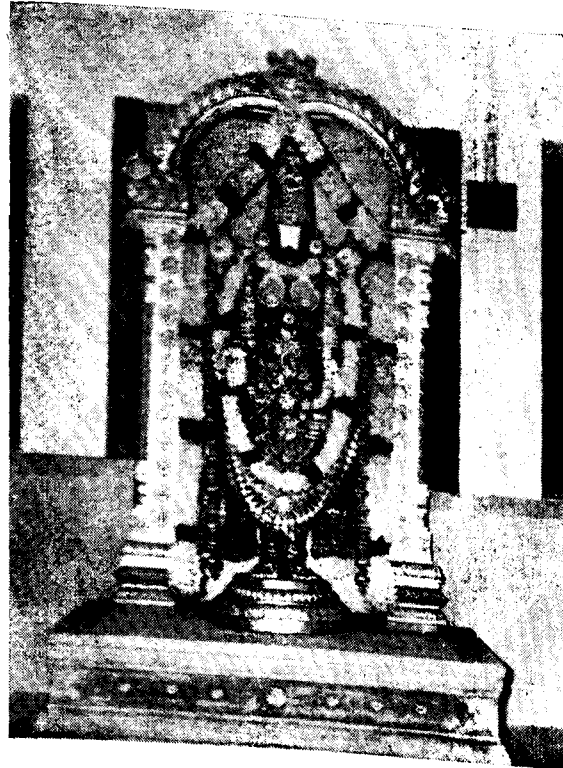

అనంతరం సభలో ప్రసంగిస్తున్న పీఠాధిపతులు
శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతి స్వాములవారు,
శ్రీ కాసు బ్రహ్మానందరెడ్డి, వారి సతీమణి

ఆశ్రమంలో పూజకు ఉపక్రమిస్తున్న
శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వామివారు

తిరుపతి దేవస్థానంవారిచే నిర్మింపబడిన సత్రంలోని
శ్రీ వెంకటేశ్వరస్వామి విగ్రహము

నిత్యం గోపూజ చేస్తున్న
శ్రీ స్వాములవారు

శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారు

“అంతవాసి”

మహనీయుల జీవితాలు మధురకావ్యాల వంటివి.

వాటిని చిత్రంపదానికి కొంత ప్రతిభాప్రాధాన్యం అవసరం. పరిమితశక్తితో నేనీపనికి పూనుకోవడం సామాసికం. కాదు, సాంప్రదాయవిరుద్ధంకూడాకావచ్చు.

పువ్వు పుట్టగానే పరిణమిస్తుంది. మువ్వ పట్టీలో చేరకముందే ముర్కురధ్వనము వినిపిస్తుంది. శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమరామానంద భారతీ స్వాములవారి చరిత్ర అదినుంచీ ఒక అద్భుతకావ్యం. వీరు ఆంధ్రదేశాలోని కృష్ణాజిల్లా దివితాలూకా తూర్పు చిట్టూరుగ్రామంలో స్వగ్రీయ శ్రీ చిట్టూరు చినపేర్రాజు పంతులు, శ్రీమతి చిట్టూరు వెంకాయమ్మగార్లకు జన్మించిరి. 1901 లో శ్రీ చిన పేర్రాజుపంతులుగారు గ్రామకరణము, భూరి భూస్వామి. అనాడు ఆ పరగణాలో పిల్లజమిందారని ప్రశస్తిచెందిన వారికి వరుసగా ముగ్గురుకుమార్తెలు కలిగిరి. పుత్రజననమునకై ఎంతో శాపత్రయము చెందిరి. తరువాత ఒకకుమారుడు జనించి రెండు సంవత్సరములు పెరిగి దురదృష్టవశాత్తు మరణించెను. తల్లిదండ్రులకు అంతలేని దుఃఖముకల్గించెను.

అప్పుడు పేర్రాజుపంతులుగారి తల్లి కుమారుని, కోడలును తీసుకొని భద్రాద్రి చేరిరి. అచ్చట శ్రీ సీతారామస్వామి దర్శనముచేసి పేర్రాజుదంపతులు స్వామిని కొలిచి తమకు పుత్రసంతానము కలిగినచో శ్రీ సీతారామస్వామి దేవాలయము నిర్మించి నిరంతర దూపదీప నైవేద్యములకు ఏర్పాటుచేయుదుమని మ్రొక్కుకొనిరి.

శ్రీరామచంద్రుని కానుక

డి 14-9-1901 వ్లవ నామ సం॥ర భాద్రపద శుద్ధ విదియ హస్తా నక్షత్ర శుభలగ్నమందు పుత్ర సంతానం కలిగినది.

జాతకచక్రం

ల	కే		
		రాశి	
			ర
శ గు		కు శు రా	చం బు

ల కు	బు	రా	చం
		అంశ	గు
ర	కే	కు	శ

తల్లిదండ్రుల ఆనందమునకు మేరలేదు. అంద చందములుగల ఆబాలునకు రామకృష్ణరావు అని నామకరణము చేసిరి. పిమ్మట వారి గ్రామములో మ్రొక్కినప్రకారము శ్రీ సీతారామస్వామి ఆలయము నిర్మించి కొంత ఆస్థిని సహితము వ్రాసిచ్చిరి.

* * * *

చి॥ రామకృష్ణరావు బాల్యమంతయు ఆలయ ప్రాంగణమునందే గంతులు వేయుచు ఆడుచు పాడుచు గడిపిరి. తరువాత ఆయనకు ఇద్దరుసోదరులు జన్మించిరి. వీరందరిని తల్లిదండ్రులు అతిగారాబముతో పెంచుచు ఆనందమున నోలలాడ జొచ్చిరి. చి॥ రామకృష్ణరావు లేతప్పుడయములో భక్తిభావము, ధర్మచింతన, త్యాగనిరతి ఏర్పడి ఎంతోముద్దు కల్పించ సాగెను. బీదలపై అనురాగము, దానగుణము ఎక్కువగా ఆయనలో మేల్కొని పలువురి ప్రశంసలను అందుకొనగలిగెను. చిన్నతనములో ఒకటిరెండుసార్లు అపాయమునకు లోనైరి. ఒకసారి పెద్దపెత్తెతో దాగుకొని తలుపువేసుకొనిన గొళ్ళెము పడిపోయి పెద్దలపాయముజరిగినది. పెద్దలు వేయికండ్లతో కాపాడెడు అలవాటు కలదు కనుక వెంటనే రక్షింపగలిగిరి.

పది సంవత్సరములు రాగానే చదువు నిమిత్తమై ఖందరు తీసుకొని వచ్చిరి. అచట ప్రత్యేకముగా వీరి కొరకై ఒక భవనము కొని దక్కని ఏర్పాట్లు చేసిరి. పదమూడువత్సరములు రాగానే ఉపనయనము చేసిరి. వెంటనే మేనమామ కూతురు శ్రీమతి రంగ నాయకమ్మను ఇచ్చి వివాహము చేసిరి. వివాహము అత్యంత వైభవముగా జరిగినది. అప్పటికి మూడవ ఫారము చదువుచుండిరి. మూడు సంవత్సరములు ఖందరు నోబుల్ కాలేజీలో చదువు కొనసాగినది. నాలుగవఫారము చదువుచుండగా ఫుల్ టైం ఆటలో ఎడమచేయ్యి విరుగుటవలన చదువుకు ఆటంకము కలిగినది.

రామకృష్ణరావుగారి మూడవ అక్కగారి భర్త శ్రీ బొడ్డపాటి తిరుమలరావుగారు అప్పుడు గుంటూరు ఆస్పత్రిలో అసిస్టెంటు సర్జనుగా ఉండిరి. అప్పుడు రామకృష్ణరావును చదువుకోసము అక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళిరి. గుంటూరు హిందూ హైస్కూలులో చేరిరి. శ్రీ కాళీ కృష్ణాచార్యులగారివద్ద సంస్కృతం అధ్యసించే అవకాశం కలిగినది. అయినను ఫుల్ టైం ఆటలో పాల్గొనుట ఎంతమాత్రము విరమింపలేదు. పైపెద్దు ఆనేక పోటీలలో పాల్గొని మేటి ఆటగాడని పేరుపొందిరి.

1919లో భార్య కాపురమునకు వచ్చెను. 1920లో ప్రథమ పుత్రుడు జన్మించెను. ఇతనికి తాతగారిపేరు పెట్టిరి. తరువాత ఖందరులో హిందూ హైస్కూలులో చేరిరి. కాని పరీక్ష సమయములో డబుల్ ప్రైఫారిటీ వచ్చుటవల్ల హాజరు కాలేక పోయిరి.

మరుసటి సంవత్సరము ఖందరు నోబుల్ కాలేజీలో చేరిరి. అచ్చట శ్రీ కె. టి. రామారావు పంతులు గారు క్లాసుటీచరు. శ్రీయుతులు పింగళి లక్ష్మీకాంతం, పిళ్ళనాథ సత్యనారాయణగార్లు తెలుగు అధ్యాపకులు. ఈ త్రిమూర్తుల ప్రభావము వారిపై పడుటయేకాక శ్రీ కె. టి. రామారావుగారు పిదప ఆధ్యాత్మిక జీవన గతిని మలచి వరుస ప్రవృత్తిని కల్పించిన శాశ్వత గురువులుగా కాగలిగారు.

ఆ కాలములో గాంధీమహాత్ముని సహాయ నిరాకర ణోద్యమము ప్రబలముగా నున్నది. మనస్సు అటు వైపు ఊగినను పరీక్ష పాస్ అవలెనను దీక్షవలన అందు పాల్గొనకుండిరి. మొత్తముమీద ఆ సంవత్సరము ఇంగ్లీషు లెక్కలకు మాత్రము హాజరై తక్కిన వాటిని వదిలివేసిరి. అప్పుడు విజయవాడలో అఖిల భారత కాంగ్రెసు సర్వసభ్య సమావేశము జరిగినది. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు మనసు చిక్కబట్టుకొనలేక అక్కడకు పరుగుతీసిరి. గాంధీ, చిత్తరంజనదాస్, సోకతాల్, మహమ్మదాల్, మోతిలాల్, జవహర్లాల్ నెహ్రూలు మొదలైనవారి దర్శనములు చేయుట జరిగినది.

సంన్యాసాశ్రమాలిలాష

ఇన్ని కోర్కెలు మనసులో మెదిలినను అన్నిటి కంటె మిన్నగా వారి మనసులో సంన్యాసాశ్రమము మీదనే ఎక్కువ కోర్కె కలిగి ఉండేది. ఎవరిని బాధించరాదు. అల్లరి చిల్లర పనులు చేయరాదు. ఆదర్శ జీవితము నడుపవలెను - అను యోచనలు వారిలో కదలిమెదలి కమ్మని స్వప్నాలుగా రూపొం

దుచు వుండేవి. ఆగర్భక్రిమంతులు అందుపై అత్యంత వైరాగ్య దృష్టి వుండుటవలన కొంచెము స్వేచ్ఛాజీవనము అలవడినది. ఒకరికి తలవొగ్గుట మనసొప్పని పనియైనది. చేతినిండ ధనముండుటవలన విచ్ఛలవిడిగా విరజిమ్ముట అలవాటైనది. వస్త్రదానములు, అన్నదానము నిరంతరము జరుగుచుండెడిది. మిత్రులయెడ అత్యంతప్రేమ. వారికై సొమ్ము చెల్లించుటయన్న ఆయనకు అంతులేని సంతోషము. ఎంత స్వేచ్ఛగా సంచరించినను ఎట్టి దురభ్యాసములను చెంతకు రానీయక పవిత్ర జీవనము గడుపుచువచ్చిరి. 1921 తరువాత బుద్ధిపుట్టి ఏకాకిగా కాలినడకను శ్రీ భద్రాద్రి సీతారామస్వామి కల్యాణమునకు వెళ్ళిరి. క్రోవలో మర్దుపులు ఎవరో వారినిచూచి బండిలో నెక్కించుకొని భోజనము వగైరాలు పెట్టిరి. ఆరెండు దశాబ్దముల జీవితములో అదే మొదటిసారిగా ఇతరుల భోజనము స్వీకరించుట.

సీతారాముల దర్శనము చేసిరి. అనతికాలములో దండ కమండలములతో దర్శనమునకు రావలయునని మ్రొక్కిరి. తరువాత ఖరీదుకల పట్టువస్త్రములు, కోట్లు, షర్టులు విస్తరించి కొల్లాయి వస్త్రధారణ జరిపిరి. వేదాంత గ్రంథ పఠనము ప్రారంభించిరి.

తరువాత కొలదికాలములోనే కాళీవిశ్వేశ్వర దర్శనమునకు వెళ్ళి అచ్చటకూడా ఆశ్రమస్వీకారముచేసి దండకమండలములతో వత్తునని మ్రొక్కుకొని ఇంటికి తిరిగివచ్చిరి. అన్నముతినట మాని పాలు, గోదూమరొట్టె, కొబ్బరి తినుట ప్రారంభించిరి.

పిమ్మట మిత్రులు స్వర్గీయ శ్రీ కావవరపు సత్య నారాయణగారి ప్రోద్బలంతో మద్రాసులో శ్రీ ఆదంబ లక్ష్మీపతిగారి ఆయుర్వేద కళాశాలలో ప్రవేశించిరి. అక్కడ నాలుగయిదు మాసములు సంస్కృతవిద్య నభ్యసించిరి. సంస్కృతము రానిదే ఆయుర్వేదవైద్య విద్య నభ్యసించరాదని ఎంచి అదటనుంచి సరాసరి శ్రీరంగమునకు చేరిరి. అక్కడ ఉండగా వారి తల్లి దండ్రులు కుమారుడు సంన్యసిండునేమో నను భయ

ముతో వారి నాయనమ్మ శ్రీమతి శేషమ్మగారిని శ్రీరంగము పంపిరి. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు ఆమెతో కలసి శ్రీరంగము, మధుర, రామేశ్వరయాత్రలు చేసి ఖందరు తిరిగివచ్చిరి. తరువాత కొంతకాలము వ్యవసాయములో దిగి అదియు నవ్వక ఖందరు తిరిగి వచ్చిరి. కొల్లాయిధారణ మానలేదు. అన్నము ముట్టలేదు.

1923 సంవత్సరము వచ్చినది. శ్రీ రామకృష్ణ రావుగారిలో వైరాగ్యభావము తీవ్రతరమైనది. ఏదో కనిపించని వెలుగును అన్వేషించాలనే ఆవేదన ప్రబలమైంది. యోగాభ్యాసములో మునిగి ముచ్చటలు పడ నారంభించిరి. తన వేడపైన గల గదిని యోగ మందిరంగా మార్చుకొని, నిరంతర యోగనిష్ఠతో మునిగి హిమాలయ ప్రాంతములకు వెళ్ళి గురువును అన్వేషించాలనే కోర్కె మిక్కుటమైనది.

గురుచరణ సేవారంభం

శ్రీ రామకృష్ణరావుగారి సహాధ్యాయులు శ్రీ కోటం రాజు వెంకట్రామయ్యగారు ఆ ఇంట్లోనే వుండేవారు శ్రీ వెంకట్రామయ్యగారు ప్రతిదినము శ్రీ కె. టి. రామారావుగారి వద్దకు వెళ్ళి వచ్చుచుండెడివారు. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు మంచుకొండలకు వెళ్ళాలని ప్రయత్నిస్తున్నారని తెలిసి ఒకనాడు శ్రీ వెంకట్రామయ్యగారిట్లనరి :

“రామకృష్ణరావు! నీవు ఒక్కసారి శ్రీ కె. టి. రామారావుగారిని దర్శించు వారితో నీ విషయము సంప్రదించు అటు పిమ్మట నీ యిష్టప్రకారము చేయవచ్చు.”

శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు మిత్రుని కోరికప్రకారం ఒక రోజున హిందూ హైస్కూలుకు వెళ్ళి శ్రీ రామారావుగారిని కలసి వారితోపాటు నడిచి వారు నివాసమున్న వలందపాలెము చేరారు. క్రోవలో నేను జీవుడు. ఆత్మ అనే మాటలు ఉపయోగించారు. శ్రీ రామారావుగారు ఎంతో వాత్సల్యంగా ఇలా అన్నారు :

SRI SIDDHESWARI PEETAM

అక్షయ శక్తి మంత్రి వాణిజ్య శాఖల కి సలహా
సహ ఉపయోగ - ఈ పోలీసు!

[illegible][illegible][illegible][illegible]

..... 1-1-1945.

Don't forget to get
the new - 1968 - 1969 - 1970 - 1971 - 1972 - 1973 - 1974 - 1975 - 1976 - 1977 - 1978 - 1979 - 1980 - 1981 - 1982 - 1983 - 1984 - 1985 - 1986 - 1987 - 1988 - 1989 - 1990 - 1991 - 1992 - 1993 - 1994 - 1995 - 1996 - 1997 - 1998 - 1999 - 2000 - 2001 - 2002 - 2003 - 2004 - 2005 - 2006 - 2007 - 2008 - 2009 - 2010 - 2011 - 2012 - 2013 - 2014 - 2015 - 2016 - 2017 - 2018 - 2019 - 2020 - 2021 - 2022 - 2023 - 2024 - 2025 - 2026 - 2027 - 2028 - 2029 - 2030 - 2031 - 2032 - 2033 - 2034 - 2035 - 2036 - 2037 - 2038 - 2039 - 2040 - 2041 - 2042 - 2043 - 2044 - 2045 - 2046 - 2047 - 2048 - 2049 - 2050 - 2051 - 2052 - 2053 - 2054 - 2055 - 2056 - 2057 - 2058 - 2059 - 2060 - 2061 - 2062 - 2063 - 2064 - 2065 - 2066 - 2067 - 2068 - 2069 - 2070 - 2071 - 2072 - 2073 - 2074 - 2075 - 2076 - 2077 - 2078 - 2079 - 2080 - 2081 - 2082 - 2083 - 2084 - 2085 - 2086 - 2087 - 2088 - 2089 - 2090 - 2091 - 2092 - 2093 - 2094 - 2095 - 2096 - 2097 - 2098 - 2099 - 2100 - 2101 - 2102 - 2103 - 2104 - 2105 - 2106 - 2107 - 2108 - 2109 - 2110 - 2111 - 2112 - 2113 - 2114 - 2115 - 2116 - 2117 - 2118 - 2119 - 2120 - 2121 - 2122 - 2123 - 2124 - 2125 - 2126 - 2127 - 2128 - 2129 - 2130 - 2131 - 2132 - 2133 - 2134 - 2135 - 2136 - 2137 - 2138 - 2139 - 2140 - 2141 - 2142 - 2143 - 2144 - 2145 - 2146 - 2147 - 2148 - 2149 - 2150 - 2151 - 2152 - 2153 - 2154 - 2155 - 2156 - 2157 - 2158 - 2159 - 2160 - 2161 - 2162 - 2163 - 2164 - 2165 - 2166 - 2167 - 2168 - 2169 - 2170 - 2171 - 2172 - 2173 - 2174 - 2175 - 2176 - 2177 - 2178 - 2179 - 2180 - 2181 - 2182 - 2183 - 2184 - 2185 - 2186 - 2187 - 2188 - 2189 - 2190 - 2191 - 2192 - 2193 - 2194 - 2195 - 2196 - 2197 - 2198 - 2199 - 2200 - 2201 - 2202 - 2203 - 2204 - 2205 - 2206 - 2207 - 2208 - 2209 - 2210 - 2211 - 2212 - 2213 - 2214 - 2215 - 2216 - 2217 - 2218 - 2219 - 2220 - 2221 - 2222 - 2223 - 2224 - 2225 - 2226 - 2227 - 2228 - 2229 - 2230 - 2231 - 2232 - 2233 - 2234 - 2235 - 2236 - 2237 - 2238 - 2239 - 2240 - 2241 - 2242 - 2243 - 2244 - 2245 - 2246 - 2247 - 2248 - 2249 - 2250 - 2251 - 2252 - 2253 - 2254 - 2255 - 2256 - 2257 - 2258 - 2259 - 2260 - 2261 - 2262 - 2263 - 2264 - 2265 - 2266 - 2267 - 2268 - 2269 - 2270 - 2271 - 2272 - 2273 - 2274 - 2275 - 2276 - 2277 - 2278 - 2279 - 2280 - 2281 - 2282 - 2283 - 2284 - 2285 - 2286 - 2287 - 2288 - 2289 - 2290 - 2291 - 2292 - 2293 - 2294 - 2295 - 2296 - 2297 - 2298 - 2299 - 2300 - 2301 - 2302 - 2303 - 2304 - 2305 - 2306 - 2307 - 2308 - 2309 - 2310 - 2311 - 2312 - 2313 - 2314 - 2315 - 2316 - 2317 - 2318 - 2319 - 2320 - 2321 - 2322 - 2323 - 2324 - 2325 - 2326 - 2327 - 2328 - 2329 - 2330 - 2331 - 2332 - 2333 - 2334 - 2335 - 2336 - 2337 - 2338 - 2339 - 2340 - 2341 - 2342 - 2343 - 2344 - 2345 - 2346 - 2347 - 2348 - 2349 - 2350 - 2351 - 2352 - 2353 - 2354 - 2355 - 2356 - 2357 - 2358 - 2359 - 2360 - 2361 - 2362 - 2363 - 2364 - 2365 - 2366 - 2367 - 2368 - 2369 - 2370 - 2371 - 2372 - 2373 - 2374 - 2375 - 2376 - 2377 - 2378 - 2379 - 2380 - 2381 - 2382 - 2383 - 2384 - 2385 - 2386 - 2387 - 2388 - 2389 - 2390 - 2391 - 2392 - 2393 - 2394 - 2395 - 2396 - 2397 - 2398 - 2399 - 2400 - 2401 - 2402 - 2403 - 2404 - 2405 - 2406 - 2407 - 2408 - 2409 - 2410 - 2411 - 2412 - 2413 - 2414 - 2415 - 2416 - 2417 - 2418 - 2419 - 2420 - 2421 - 2422 - 2423 - 2424 - 2425 - 2426 - 2427 - 2428 - 2429 - 2430 - 2431 - 2432 - 2433 - 2434 - 2435 - 2436 - 2437 - 2438 - 2439 - 2440 - 2441 - 2442 - 2443 - 2444 - 2445 - 2446 - 2447 - 2448 - 2449 - 2450 - 2451 - 2452 - 2453 - 2454 - 2455 - 2456 - 2457 - 2458 - 2459 - 2460 - 2461 - 2462 - 2463 - 2464 - 2465 - 2466 - 2467 - 2468 - 2469 - 2470 - 2471 - 2472 - 2473 - 2474 - 2475 - 2476 - 2477 - 2478 - 2479 - 2480 - 2481 - 2482 - 2483 - 2484 - 2485 - 2486 - 2487 - 2488 - 2489 - 2490 - 2491 - 2492 - 2493 - 2494 - 2495 - 2496 - 2497 - 2498 - 2499 - 2500 - 2501 - 2502 - 2503 - 2504 - 2505 - 2506 - 2507 - 2508 - 2509 - 2510 - 2511 - 2512 - 2513 - 2514 - 2515 - 2516 - 2517 - 2518 - 2519 - 2520 - 2521 - 2522 - 2523 - 2524 - 2525 - 2526 - 2527 - 2528 - 2529 - 2530 - 2531 - 2532 - 2533 - 2534 - 2535 - 2536 - 2537 - 2538 - 2539 - 2540 - 2541 - 2542 - 2543 - 2544 - 2545 - 2546 - 2547 - 2548 - 2549 - 2550 - 2551 - 2552 - 2553 - 2554 - 2555 - 2556 - 2557 - 2558 - 2559 - 2560 - 2561 - 2562 - 2563 - 2564 - 2565 - 2566 - 2567 - 2568 - 2569 - 2570 - 2571 - 2572 - 2573 - 2574 - 2575 - 2576 - 2577 - 2578 - 2579 - 2580 - 2581 - 2582 - 2583 - 2584 - 2585 - 2586 - 2587 - 2588 - 2589 - 2590 - 2591 - 2592 - 2593 - 2594 - 2595 - 2596 - 2597 - 2598 - 2599 - 2600 - 2601 - 2602 - 2603 - 2604 - 2605 - 2606 - 2607 - 2608 - 2609 - 2610 - 2611 - 2612 - 2613 - 2614 - 2615 - 2616 - 2617 - 2618 - 2619 - 2620 - 2621 - 2622 - 2623 - 2624 - 2625 - 2626 - 2627 - 2628 - 2629 - 2630 - 2631 - 2632 - 2633 - 2634 - 2635 - 2636 - 2637 - 2638 - 2639 - 2640 - 2641 - 2642 - 2643 - 2644 - 2645 - 2646 - 2647 - 264

అందున.
 ఇకాకానివిచ్చునామకమునాది నామకమునాది
 ల్లి, అయ్యకమునాది. అందున నామకమునాది
 నామకమునాది అయ్యకమునాది. —

వల్ల సంపూర్ణముగా ప్రయోజనము కలిగి ఉన్నది.

ನಿರ್ದೇಶನ ಮತ್ತು ಸಂಯೋಜನೆ
ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು
ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳು.

ಇದರಲ್ಲಿ ೨೭ ಮಹಿಳೆಯರೂ ಸೇರಿ

[illegible]

నా కిక్కడ ఏమి లోపము జరిగినను నీకుతప్ప ఇంకెవరికి వ్రాసి నివారించుకొనగలనో నీవే చెప్పుము. కాకపోతే ఒక దేవితో తప్ప.

నేను చేరవలసిన స్థానము - ఇప్పుడు చేరితినుచున్నావేమి ! నేను చేరవలసిన స్థానము చేరిన తర్వాతకాదా మీరందరు నావద్దకు ఆ స్థానమునకు, వచ్చినది ! నష్టజాతకము గుఱించుటలో నాయంతవాడు గనుకనే నేను హాయిగా నున్నానని నీతో పలుమారు చెప్పియుంటిని. జ్ఞాపకముంచుకొనుము. గురుశిష్యసాంప్రదాయముగూర్చి అడిగినది నీ వొక్కడవేనని, నీతోనేకాదు - ఇతరులతోగూడ నేను సమయము వచ్చినప్పుడు చెప్పుచున్నది నీ వెరుగవా ? చిరావురు సీతారామాంజనేయులు పోయినాడట అని వ్రాసినావు ఇంటిపేరు తల్లీలయినదా ? చూడు. నాసాన్నిధ్యము నీకు నెప్పటికిని కలిగియే యున్నదని గుర్తింపుము. నాలోమార్పులు వచ్చుచున్నవని వ్రాసితివి. మార్పులు నేనైనచో ఇక నేనేమి గురువు - నీవేమి శిష్యుడవు ? జీవులకు తరింపజేయుటకు, పీతాధిపతులు కావలెనా. అయినచో మీరందరు ఎట్లు, ఏ పీతాధిపత్యము రానపుడే వచ్చిరి ? నేను ఎన్నిసార్లు చెప్పియున్నాను. జ్ఞాపకము లేదా ? నేను ఆశ్రమము పుచ్చుకొనక పూర్వము వచ్చినవారే నిజముగా ముముక్షులు అనా !

నీతిమో నూలముల్లుతలు -
విములనంద భారతీస్వామి

1-1-1945 న శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వామివారు

వ్రాసిన ఉత్తరములు (పైన ప్రచురించబడినవి)

1

అన్మదత్యన్త ప్రియ శిష్యులు చి. రామకృష్ణారావునకు నారాయణ స్మృతులు.

నీవు 29 వ లేదీన బెజవాడనుండి వ్రాసిన ఉత్తరము అందినది, శ్రీ కొండా కోటయ్యగారివద్దనుండియు, నీవు వారిని కలుసుకొనినట్లు తెలిసినది.

శ్రీ కొండా కోటయ్యగారిచ్చట లేకపోయినను శ్రీ పాన్నాడ రామకోటిగారికి అన్నిసౌకర్యములు జరుగగలవని చెప్పి వారిని వెంటనే యిచ్చటికి వచ్చుటకు తిరిగి ఒక ఉత్తరము బందరునుండి వ్రాయుము.

శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులవారికి నీవు వ్రాసినట్లు ఉత్తరమవ్రాసెదను, ఆయన ఇక్కడకు వచ్చినయడల యిక చెప్పవలసినదేమి.

బెజవాడ, గుంటూరులో నీవు మనవాళ్ళ నందరిని కలుసుకొని విశదముగ సంగతులు ముచ్చటించుట మంచిదే, నీవు సూచించినట్లు శ్రీపతి లక్ష్మీవతికిని ఉత్తరము వ్రాయగలను.

శీతరాజు సుబ్బారావు వద్దనుండి ఉత్తరము నాలేమి రాలేదు,

నీవు బందరులో మనవాళ్ళందరిని కలిసికొని నీవు వ్రాయు ఉత్తరమునకు ఎదురుమాడుచున్నాను.

నా కిక్కడ ఏమి లోపము జరిగినను నీకుతప్ప ఇంకెవరికి వ్రాసి నివారించుకొనగలనో నీవే చెప్పుము. కాకపోతే ఒక దేవితో తప్ప.

నేను చేరవలసిన స్థానము - ఇప్పుడు చేరితినుచున్నావేమి ! నేను చేరవలసిన స్థానము చేరిన తర్వాతకాదా మీరందరు నావద్దకు ఆ స్థానమునకు, వచ్చినది ! నష్టజాతకము గుఱించుటలో నాయంతవాడు గనుకనే నేను హాయిగా నున్నానని నీతో పలుమారు చెప్పియుంటిని. జ్ఞాపకముంచుకొనుము. గురుశిష్యసాంప్రదాయముగూర్చి అడిగినది నీ వొక్కడవేనని, నీతోనేకాదు - ఇతరులతోగూడ నేను సమయము వచ్చినప్పుడు చెప్పుచున్నది నీ వెరుగవా ? చిరావురు సీతారామాంజనేయులు పోయినాడట అని వ్రాసినావు ఇంటిపేరు తల్లీలయినదా ? చూడు. నాసాన్నిధ్యము నీకు నెప్పటికిని కలిగియే యున్నదని గుర్తింపుము. నాలోమార్పులు వచ్చుచున్నవని వ్రాసితివి. మార్పులు నేనైనచో ఇక నేనేమి గురువు - నీవేమి శిష్యుడవు ? జీవులకు తరింపజేయుటకు, పీతాధిపతులు కావలెనా. అయినచో మీరందరు ఎట్లు, ఏ పీతాధిపత్యము రానపుడే వచ్చిరి ? నేను ఎన్నిసార్లు చెప్పియున్నాను. జ్ఞాపకము లేదా ? నేను ఆశ్రమము పుచ్చుకొనక పూర్వము వచ్చినవారే నిజముగా ముముక్షులు అనా !

ఇది యేదో పదవి అని నేను కుతూహలపడి మారినాను అని నీవుగాని ఇతరులుగాని అనుకొనుట. ఆయనకు బాగా జరుగుచున్నది. ఆ శిష్యులు - ఆ రామకృష్ణారావు మొదలగువారున్నారు కదా, ఆ రామకృష్ణారావు ఉండగా ఆయనకేమి - అని ఇతరులు నాయందు ఏ మార్పునో కాంచినట్లునుకొనునట్టిది కాదా ! నాయంజెట్టి మార్పులేదు ఉండదు అని ఈశ్వరియే మీకు ఋజువుచేయగలదు. ఈ వాక్యము ఎప్పుడు మరవకుండా మనవాండ్రందరకు పురుషోత్తమశాస్త్రి, నరసింహము మొదలగు వారలకు చెప్పవలయును.

ఇకనేమి వ్రాయను, రామకృష్ణుల డేమమువ్రాయోము. ఇది నా కదపటి మార్పు అని అనుకొనుచున్నావు కాని ఇంక ఎన్నిమార్పులురాగలవో దేవునికెలుక. నాకున్నా ఎరుకయే. సర్వము నిత్యముద్రువమని తెలిసిన ప్రతి వానికిని ఎలుకయే. మీనాన్నగారిడేమములు వ్రాయుము.

మొట్టమొదట నేను ఆశ్రమము తీసుకొనబోవునప్పుడు నీవుకూడా ఆశ్రమము తీసికొందునని చెప్పినప్పుడు నేను ఇప్పుడు తీసికొనిన బూడిద రాలును. ఒకరు గృహస్థుగా సంపాదించుచుండవలయును. ఒకరు సంన్యసింపిన అని చెప్పినది - ఇప్పటికిని నాస్మృతిలో అటులే ఉన్నది. ఇది నీకు విశదముగా చెప్పినాను. మొన్న నీవిక్కడ నున్నప్పుడు - నీవు సంపాదన ఎప్పుడుమానగలవో నేను చెప్పినదనియు అందాక నాతరపున నీవు పనిచేయుచు చిన్నవాళ్ళ డేమము చూచుచూ ఆత్సాహముతో వచ్చుచుపోవుచూ సుండవలయు అని చెప్పితిని, తర్వాత ఇద్దరు కలసి యిక్కడనే ఉందుమో - ఇద్దరును కలిసి దీనిని వదలి యెక్కడకు పోవుదుమో చూచుకొందుము. అని తిరిగి చెప్పుచున్నాను. ఇప్పుడువచ్చిన మార్పుమి? కొంచెము దూరమన్నమాటతప్ప. సంవత్సరమునకు రు. 40-00 లు మనవి కావు అనుకొంటే ఊడిపడవచ్చునే ఇక్కడికి. తర్వాత నేను యిక్కడ ఉంటుంటే నిశ్చయమైన-ఎవరుపడితే అప్పుడు నేను రాగలనే. అట్టి స్వతంత్రము నాకు లేనిచో విష్ణుచెప్పినట్లు Improvement ఇది.

నా ప్రకృతి నీవెరుగవా!

కాసైని హాయిగాఉండి నేను నీయాగదిలో నున్నప్పుడు ఎట్లా ఆసీనుకు వెళ్ళుట, కోర్టుకు వెళ్ళుట జరుగుచున్నదో అట్లే జరుగవలయును. కొంచెమిగది దూరము-ఇంతయేల-నాభావిమిప్పటికిని ఏమీ మారలేదు. అందుకేనే రాజును ఆశ్రమము సంపూర్తి చేయమని చెప్పితిమిగదా.

ఇవియే నారాయణస్మృతులు.

(నం) విమలానంద భారతీస్వామి

అన్మదత్వస్త ప్రేయ శిష్యులకు చి. రామకృష్ణారావునకు నారాయణ స్మృతులు

త॥ నీవు 29 వ తేదీన బెజవాడనుండి వ్రాసిన ఉత్తరము అందినది. శ్రీ పొన్నాడ రామకోటియశ్వ గారు కొలదికాలములో రాకపోయినయెడల నీకు వ్రాసెదను. వారికి నీవుహాడ వ్రాసి వారిని పంపవలయును.

శ్రీ కాశీ కృష్ణాచార్యులవారికి అట్లే ఉత్తరము వ్రాసెదను. బెజవాడ. గుంటూరులో మనవాండ్రను కలిసికొనినది మంచిదియే.

శ్రీ శ్రీపతి లక్ష్మీపతిగారికిని అట్లే ఉత్తరము వ్రాసెదను. శ్రీ సీతారాజు సుబ్బారావుగారి వద్దనుండి నాకింకేమి ఉత్తరము రాలేదు. నీవు బందరులో మనవాండ్రందరిని కలుసుకొని నీవు వ్రాయబోవు ఉత్తరమునకు ఎదురు చూచుచున్నాను.

నా కిక్కడ ఏమి లోపముగానున్నను నీకు వెంటనే వ్రాసెదను.

నేను చేరవలసిన స్థానమున చేరినతరువాతనేకదా మీరందరు నావద్దకు (ఆస్థానమునకు) వచ్చినది! తరువాత నే చేరుస్థానములు నాస్థానములుకావే! నష్టజాతకము గుణించుకొనుటలో నాయంతవాడు లేకుగనుక హాయిగా ఉన్నాను. అది ఎవరికి చేతనైతే వారికి హాయి. గురుశిష్య సాంప్రదాయమునుగూర్చి మొదట-చివరకూడ అడిగినది నీవే అని నమయమువచ్చినప్పుడెల్ల నందరితో నేను చెప్పుచున్నది నీవుమాత్ర మెరుగివా! నాసాన్నిధ్యము నీకెప్పు టికిని కలిగియేయున్నది. నాలో మార్పులు వచ్చుచున్నప్పుడు నేను ఎట్లు స్వీకరింతునో నీకేకాదు జనులందరకు తెలియునుగదా. బందరులో ఇకముందు పచ్చు మార్పులను అట్లే కదా చూచును. మీరుకూడ అట్లే చూచుకొనుచుండ వలయును. అని చెప్పుచున్నాను. ఎట్టిమార్పు లేకపోయినప్పుడే కదా మీరందరు నావద్దకువచ్చినది. నేను ఆశ్రమం పుచ్చుకొనకపూర్వము వచ్చినవారె నిజముగ ముముక్షువులని నేను చెప్పుచుండుటలేదా!

“నాయంద్యైమాంసం లేదు - ఉండుదు అని ఈశ్వరియే నీకు ఋజువు చేయగలదు” ఈవాక్యము చురువకుము. పురుషోత్తమశాస్త్రి, సరసింహం మొదలగువారలకుగూడ చెప్పియుంచుము.

చి॥ రామకృష్ణారావు, రామారావు, సాంబశివరావుల కేమము తెలియదేయుము. మీనాన్నగారు కులాసాగా ఉన్నారని తలచెదను.

నీకు పరమేశ్వరుడు ఒప్పుగించిన చిన్నవాళ్ళ పెద్దవాళ్ళ కేమము చూచుచూ ఎప్పుడు వీలయిన నప్పుడే నావద్దకు వచ్చివేయుము. నీకుమాత్రము సంగము కలదని నేనుచునా? లోకము ననుసరించి ఉండవలయునుగనుక ఉంటున్నాము. అంతే. ఈశ్వరీరము నమ్ముకొని ఎవరినిగాని నాయెడల అసంతృప్తులనుచేయు మందలుద్ధిని కానని నీవెరుగుదువుకదా! నీవు M. A., B. L. Pass అయినది నాలో మార్పు కలుగజేసినది. కాని-మరి యేదియు అట్లు చేయలేదే! ఆపయిన సంపాదించుచుండగా నీవు నాకు వచ్చిన ఘనత దేనిచేతను రాదే? అదంతయు రేపునికి తెలియును. నీకు తెలియును. నాకు తెలియును. కావున ఎంత తర్చరగా వీలయితే అంతత్వరగా వచ్చివేయుము.

ఇదియే నారాయణస్మృతులు.

(సం) పిమలానంద భారతీస్వామి

శ్రీ రామకృష్ణారావు అందుకు అంగీకరించారు. గురువుగారు బోధన ప్రారంభించారు. కాని శ్రీ రామ కృష్ణారావుకి ఉబ్బనము వ్యాధి వచ్చి వారిని ఎంతో కృంగతీసింది. గురువుగారు శిష్యునిపై మరింత మక్కువ ప్రదర్శించిరి. వారు శ్రీ రామకృష్ణారావుగారి యింటికి ప్రతి రాత్రి వచ్చి తత్వ విచారణ చేయు చుండెడివారు. పగలంతయు శ్రీ రామకృష్ణారావు గురువుల యింటియందుండెడివారు. ఇట్లు ప్రతి నిత్యము గురు శిష్యులు ఆహర్నిశము తత్వ చింతనతో మునిగి యుండుటకు ఆవకాశము కలిగింది. 1926 నుండి శ్రీ రామకృష్ణారావు గురువు సన్నిధి అనెడి వెన్నెల మేడలోనే నివసించి పరవశించు భాగ్యమభివృద్ధి.

లాయరు పదవికి ప్రయత్నము శపథము

శ్రీ రామకృష్ణారావుగారి గురు సేవా పరాయణత్వము అలనాటి అంతేవాసులకు జ్ఞప్తికి తెచ్చును. వారిరువురి అన్యోన్యత అనుపమానమైనది. గురుభక్తి, అంతకు మించిన శిష్య వాత్సల్యము వారిలో పందెములు వేసుకొని పరుగులు తీసెడివి. ఒకరోజు వారిమధ్య జరిగిన విచిత్ర సంభాషణ :

శిష్యులు : “ఏమండీ! తమరు బి.యల్. ప్యాసయి వచ్చి ప్రాక్టీసు చేస్తుంటే నేను మీవద్ద గుమాస్తాగా వుండి జీవితం హాయిగ గడపవచ్చునుగదా. మీరు పరీక్ష ప్యాస్ కారేమిటి?”

గురువు : అదేమిబోయ్ నేను ప్లీడరు చేస్తుంటే నిన్ను గుమాస్తాగా వుంచుతానా! చెరో ఈజ్జెంట్ రోలో కూర్చుని హాయిగా మాట్లాడుకోం ?

శిష్యులు : బాగానేవుంది మీరు చెప్పేరి. నా శపథం వినండి: నేను స్కూలుపైసల్ ప్యాసయి, మీరు ప్యాసు కాకుండా వదలిన బి.యల్. పరీక్ష అయి, ఎం. ఏ. కూడ ప్యాసయి యాధ్వకేటుగా ప్రాక్టీసు చేస్తూ మిమ్ములను ఈజ్జె చెయిరోలో కూర్చో బెట్టి మీ పాదసేవ చేస్తాను. ఇది నిజం. అంతేకాని మీరు నన్ను ఈజ్జెంట్ రోలో కూర్చోబెట్టడం కల్ల.

ఆ శపథం ప్రకారం శ్రీ రామకృష్ణారావు పరీక్షలు వరుసగా ఉత్తమశ్రేణిలో ప్యాసయి ఎం. ఏ., యల్.యల్.బి. లో ఉత్తీర్ణులై ప్రాక్టీసు ప్రారంభించడం జరిగింది.

తాను చేసిన వాగ్దానం ప్రకారం గురువులను ఈజ్జెంట్ రోలో కూర్చోబెట్టి పాదసేవ చేయకలిగారు. శ్రీవారి పాదములను నమస్కరించి కోర్టుకు వెళ్ళేవారు. తిరిగి రాగానే నమస్కరించి గురుసేవ ప్రారంభించేవారు, ఎంతటి మహద్భాగ్యము. ఎంతలేని గురుభక్తి శిష్యునిది. అంతలేని వాత్సల్యభావము గురుదేవులది.

విద్యాభ్యాస సమయంలోకూడ శ్రీ రామకృష్ణారావు గురువును వదలివుండలేదు. గురువులు 1921 లో తెనాలిలో సంన్యాసాశ్రమం స్వీకరించారు. వారు వచ్చి తమ యింట్లో వుంటేగాని తాను పరీక్షకు వెళ్ళనని శ్రీ రామకృష్ణారావు పట్టుపట్టారు. గురువుగారు వచ్చి అలాగే వున్నారు.

1932 లో శ్రీ రామకృష్ణారావుగారి భార్య శ్రీమతి రంగనాయకమ్మగారు పరమపదించారు. అప్పటికి నాలుగు సంవత్సరముల క్రితమే శ్రీ రామకృష్ణారావు గారి మాతృమూర్తి పరలోకం చేరారు. ఈ రెండు సంఘటనలవల్ల ఎర్పడిన దుర్భర విషాద పరిస్థితులలో చిక్క-కొనిననూ శ్రీ రామకృష్ణారావుగారు చదువు మానలేదు.

చాలమంది బంధుమిత్రులు శ్రీ రామకృష్ణారావుగారిని తిరిగి వివాహము చేసుకొమ్మని కోరిరి. అందువల్ల గురు సేవా పరాయణత్వానికి భంగం వాటిల్లుతుందని ఆయన గారు అంగీకరించలేదు. గురువులు చెప్పినను అందుకు యిచ్చగించక జీవిత శేషాన్ని వేదాంతరీత్యా కొనసాగించుచూ వచ్చారు. శ్రీ రామకృష్ణారావుగారు కాశీలో ఎం.ఏ., ఎల్.ఎల్.బి. చదువుచున్నప్పుడు సైతము గురువులను తమవద్దనే వుంచుకొని వారి సేవచేస్తూనే విద్య సభ్యసించారు.

గురుదేవులకు పీఠాధిపత్యం—నిరాకరణ

వీరు కాశీలో ఉండగానే శ్రీ మౌనస్వామివారు కుర్తాలం పీఠాధిపత్యం ఇస్తే అంగీకరించవలసిందని శ్రీ కె. టి. రామారావుగారికి వర్తమానం పంపారు. కాని శ్రీ రామారావుగారు దానికి జవాబు పంపలేదు. తిరిగి ఉత్తరము వచ్చినది. అప్పుడు శ్రీ రామకృష్ణ రావుగారింట్లో అన్నారు. “ఏమంటి పీఠాధిపత్యం వహించండి. చాలసొమ్మున్న పీఠంగదా. నేను మీ వెంట వస్తాను. నాకు నెలకు కొంచెంసొమ్ము ఇస్తే మా నాన్నగారికి పిల్లలకు పంపుతాను.”

దానికి గురువుగారు చెప్పిన జవాబు : “అలా మనం వెళ్ళకూడదు. అక్కడ ధనం వుంటుంది. ఈర్ష్య వుంటుంది. సుఖం వుండదు. శాంతి లభించదు. సువ్వు ప్లేడరు చేసి సంపాదిస్తే నీకు లభించే సుఖం నీ దగ్గర వుంటే నాకు లభించే సుఖం కుర్తాలంలో లభించదునుమా!”

అప్పుడు శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు ఇలా ఉత్తరం వ్రాశారు కుర్తాలం ప్రతినిధులకు :

గురువుగారు పెద్దవారై నారు. కుర్తాలం రావడానికి వారికి అంత ఆమోద యోగ్యంగా వుండదు” అని.

తర్వాత శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు లాయరువృత్తిలో ప్రవేశించారు. ఆతి దీక్షతో పనిచేశారు సివిల్ క్రిమి నల్ శాఖలలో చాకచ్యంతో వ్యవహరించి గొప్ప పేరు సంపాదించారు. 1942 లో బందరు మ్యూనిసి పాలిటీ స్టాండింగు కౌన్సిల్ గా నియమింపబడి ఆ వ్యవహారములలో ఎంతో కీర్తి గడించారు.

న్యాయవాద వృత్తిలో శ్రీ రామకృష్ణరావు త్వరలోనే వన్నె కెక్కిరవడంతో అతిశయోక్తి లేదు. వారి మేధస్సంపద అట్టిది. వారి దీక్ష అట్టిది. ఆ వృత్తిలో కూడ ఇరురులకు సహాయపడటం కలదు. అది వారి దయాగుణానికి చిహ్నమైంది. లాయరు జీవితానికి వెన్నెల జల్లుగా మారింది.

ఇట్లుండగా 1943 లో శ్రీ మౌనస్వామివారు సిద్ధి పొందారు. అప్పుడు శ్రీ ప్రతిపాటి సత్యనారాయణ

రావుగారు బందరులోని ప్రముఖ న్యాయవాదులు శ్రీ కాశీపట్నం నరసింహమూర్తిగారికి యిలా పుత్తరం వ్రాశారు : “స్వామీజీ కుర్తాలం వెళ్ళడానికి ఇష్ట పడరు. కాని వారు శ్రీ రామకృష్ణరావుగారిని వెంట తీసుకొని వెళ్ళవచ్చునని చెప్పండి” అని.

గురువులు పీఠాధిపత్యము వహించుట

చివరకు శ్రీ కొండా కోటయ్యగారు బందరువచ్చి శ్రీ స్వాములవారిని కుర్తాలం బయలుదేరవలసిందిగా కోరారు. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు సెషన్సుకోర్టుపనిలో మునిగి వున్నారు. శ్రీ స్వాములవారు వెళ్ళదమంటే శ్రీ రామకృష్ణరావుగారికి కాక వారి కుటుంబ మంతటికీ నష్టముగా తోచినది. ఆరోజంతా ఆలోచన జరిగింది. తర్వాత శ్రీవారు అంగీకరించి బయలుదేరడం జరిగింది. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు వెంట వెళ్ళడానికి వీలు కుదరలేదు. వారి రెండవ కుమారుడైన శ్రీ విష్ణుని తీసుకొని శ్రీ స్వాములవారు కుర్తాలం చేరారు. శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు తర్వాత వెళ్ళి పీఠమును చూచి, శ్రీవారికి ప్రణామము లర్పించి వచ్చారు.

శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు బందరు తిరిగివచ్చిన తర్వాత శ్రీ విమలానంద భారతీస్వాములవారికి ఒక ఉత్తరం వ్రాసారు. దానికి శ్రీవారు 1-1-1945 న రెండు ఉత్తరాలు వ్రాశారు. అందులో ఒకటిమాత్రమే పోస్టుచేసి, రెండవది శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు కలసి నవ్వుడు వారిచేరి కిచ్చారట. ఆలా ఇస్తూ శ్రీ విమలానంద భారతీస్వామి “సువ్వు నాదగ్గర వుండుట నీకు ఇష్టమేగదా!” అనిరట. శ్రీ స్వామీజీ స్వహస్తము లతో వ్రాసి ఆ రెండు ఉత్తరములు ఫాటో కాపీలు ఇచ్చట ప్రచురించబడినవి.

అనన్య సామాన్యమైన గురు శిష్య సంప్రదాయము

ఈ పుత్తరములవల్ల శ్రీ స్వామివారికిని, శ్రీ రామకృష్ణరావుగారికిని ఏర్పడిన అవినాభావ సంబంధము,

ఆదర్శ గురు శిష్య సంప్రదాయము, పూర్వజన్మ లబ్ధమైన పవిత్ర బాంధవముద్ర స్ఫురింపగలవు. వేదాంతరంగమున శ్రీ కృష్ణార్జునలతో సామ్యము కూర్చుంటున్న సన్నిహితత్వము వీరిది. ఏ కొద్ది కాలమో తప్ప, ఎడమెరుంగక జీవించిన జంటచుక్కలు వీరు. వారి ఆత్మలు ఆ రీతిగ మేళవించుకొనుటవలననే శ్రీ స్వామీజీలోని వెలుగులు శ్రీ రామకృష్ణరావుగారిలో ప్రతిబింబించుటవలననే వారిరువురూ ఒకే పీఠమునకు అధిపతులు కాగలిగిరి. శ్రీ సిద్ధేశ్వరీదేవి ఏనాడో ఈ సత్యమెరిగి వారిరువురను సన్నిహితులను, గురు శిష్యులను గావించినందుకు ఆ తల్లికృప అద్భుతముగదా!

శ్రీ విమలానంద భారతీ స్వాములవారు సిద్ధించిన పిమ్మట ఆ పీఠమునకు శ్రీ రామకృష్ణరావుగారు వారసులు కావడం జరిగింది. 1950 లో శ్రీ సచ్చిదానంద భారతీ స్వామివారివద్ద సంన్యాస ఆశ్రమం స్వీకరించి, శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ యోగపట్టాను స్వీకరించి కుర్తాలం శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపత్యము వహించి ఎంతో గౌరవ ప్రతిష్ఠలను గడించారు.

పీఠాధిపతులుగ వారు పొందిన గౌరవము, చేసిన మానవసేవను వర్ణిస్తే ఒక గ్రంథమవుతుంది. పీఠమును ఎదుర్కొనిన అనేక క్లిష్ట వ్యవహారములు, సమస్యలను ధైర్యముతో, సహనముతో, చాకచక్యముతో ఎదుర్కొని వాటి సన్నిధిని జయప్రదముగ నిర్వహించి అరవ దేశములో స్థాపింపబడిన ఆంధ్ర పీఠముయొక్క గౌరవమును ఇనుమడింపజేసిరి. అరవ దేశములో ఉన్న అనేక ఆంధ్ర కుటుంబముల మన్ననలను పొందుటయేగాక ఆంధ్ర, మద్రాసు రాష్ట్ర ప్రభుత్వములవారిచే గౌరవింపబడిరి. ఉత్తరదేశములో కూడ సంచారముచేసి, కాశీ, ఢిల్లీ, బొంబాయిలవంటి మహానగరములలో భక్తి ప్రబోధనలుచేసి కీర్తి గడించిరి. నెల్లూరు, బాపట్ల, విజయవాడ పట్టణములలోని మఠములతో సన్నిహిత సంబంధ మేర్పర్చుకొని ఆయా సంస్థలకు అధ్యక్షులుగనో, పీఠాధిపతులుగనో ఉంటూ వాటి అభివృద్ధికి పాలుపడుచుండిరి. శ్రీవారి హయాములో శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠ స్వర్ణోత్సవము జరుపుకొనుట సంతోష దాయకము.

సమస్త లోకాః స్సుఖినో భవంతు.

Homage to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

SRI SANKAR MANUERS DEPOT

COAL & FERTILISER MERCHANT

VIJAYAWADA - I

శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వామిలవారికి

కు సుమాంజలి

శ్రీ కాలిపాక అప్పారాయ శర్మ

శా॥ ప్రారంభించిన కార్యదీక్ష
తుది పర్యంతం బాకేనీతిగా!
ఆరాటంపక నిండుకుండవలె
పెక్కాటంకముల్ గల్గినన్!
పారంబ్రోలుచు నోర్పు శేర్పులను
సంభావించి సాధించినా
వారా నిల్పితి పీఠగౌరవము
రామానంద సద్భారతీ!

ఉ॥ నాడు భగీరుథుం డిలకు నాక -
ధునిం గొనితెచ్చినట్లు పో!
రాడి సమర్థతన్ నెఱపి యత్యధిక
నృయకప్రముల్ కడున్
పోడిమితో భరించి పెర మొగ్గరముల్
తెగద్రుంచి సంస్థ కా!
పాడి త్రివిక్రమ స్ఫురణ భాసిల
శసితీ వేమిచెప్పదున్!

సీ॥ సిద్ధమానస్వామి సిద్ధేశ్వరీపీఠ -
వృక్షంబునాటె సంవృద్ధిగోరి
జ్ఞానప్రసూనవితానశోభనుగూర్చె
నా విమలానంద యతివరుండు
సరసజేరిన చీడపురుగుల తలద్రొక్కి
యా త్రివిక్రమ పదమందినావు
శాఖోపశాఖల స్వర్ణవృక్షమురీతి
తలచినంతనె యాంధ్రద్రావిడులకు.

సీ॥ ఫలముగూర్చు రామానంద భారతీంద్ర
తెలుగుగడ్డుకు నడిబొడ్డు దివ్యభూమి!
విజయవాడను నొకశాఖ వెలయజేసి!
జ్ఞాన బీజంబులను వెదజల్లితయ్యు॥

సీ॥ వీరశివాజీకి కూర్చి హరిభక్తి
సాలింపజేయడే వల్లియొకడు!
విద్యానగరరాజ్య విస్తృతకారియై
చతురతచూపడే యతియొకండు,
వైదికేతర మతనాహిను లింకించి
యతులెగా స్థాపించిరాక్షమతము
యతులుగాకున్న నియతిమై పరహితైక
చింతతో కార్యముల్ చేయునెవడు.
ఆత్మతత్వజ్ఞులైన సంన్యాసులొకరె
నిలువ ధర్మంబు నేమైన సలుపగలరు
ముమ్మడిగవి కమముముందు పాలుపుమీరు
భవ్యచరిత రామానంద భారతీంద్ర॥

సీ॥ సంస్థ తిరపడె నన్నట్టి సంతసమున
వ్యక్తపటచితిలోగల్గు భావములను
మీకు తెలియనిదియులేదు మాకు తెలిసి
నట్టిదియులేదు తారతమ్యంబు నిదియ
భారతీయ రామానంద వర యతీంద్ర॥

భగవద్గీత - అనుష్ఠాన వేదాంత దర్శనం

శ్రీ ప. ప. శ్రీ కేశవ తీర్థ స్వామివారు

శ్రీరామతీర్థ సేవాశ్రమ స్థాపనాధిపతులు - పిడుగురాల

భగవద్గీత-సాక్షాత్ భగవంతుభారవింద గళిత మహాప
దేశామృతం. సర్వవేద వేదాంతసారం. సంపూర్ణ
యోగశాస్త్రం. విశ్వతారక మంత్రరాజం. సార్వజనీన
ధర్మపథం. అనుష్ఠాన వేదాంతదర్శనం.

స్వస్వరూపజ్ఞానయ్యుతుడై, విభ్రాంతుడై, విక
లుడై, నిర్విర్యుడై, పాపాశంకియై, నిస్సృహుడై,
కర్తవ్యకర్తవ్యమూర్ఖుడై, జీవనసంగ్రామరంగమున
కూలి, కుమిలిపోతున్న నరునకు, "త్వేభ్యం మాన్మ
గమః పార్థ! నైతత్త్వయ్యుపపద్యతే! శుద్రం
హృదయదౌర్బల్యం త్యక్తోష్ఠిష్ఠ పరంతప!" -
"పార్థ! నపుంసకత నొందకు. భయపడకు. ఇది నీకు
తగదు. పరంతపా! నీవమైన మనోదౌర్బల్యమును
విడిచిపెట్టు. లేచి యుద్ధంచెయ్యి!" (గీత 2 అ. 3
శ్లో.) అని చెప్పు వలచి అభయప్రదానంజేసి "నత్యే
వాహం జాతు నానం, న త్వం నేమే జినాధిపాః, న
చైవ న భవిష్యామః, న త్వే వయ మతః పరమ్"-
నేను నిత్య సత్కార్యస్వరూపుడను, నీవు ఈరాజులు
కూడ నిత్యసత్కార్యులను రూపులే. ఈదేహాలు నశించినా,
నశించని నిత్య సత్కార్యస్వరూపులం మనం." (గీత
2 అ. 12 శ్లో.) అని స్వస్వరూపస్మృతిని కల్గించి,
"తస్మాత్సర్వేషు కాలేషు, మా మనుస్మర, యుధ్య
చ, మయ్యర్పిత మనోబుద్ధిః మామే వైష్యస్య
సంశయః"- "సర్వదా, నీ చిత్తమునందు నన్ను
అనుసంధానపరచి యుద్ధం చెయ్యి! నాయందు మనో
బుద్ధులను నిల్పడంచేత నిజంగా నీవు నన్నే పొంద
గలవు." (గీత 8 అ. 7 శ్లో.)- "మన్మనా భవ,
మద్యక్తో, మద్యాజీ మాం నమస్కరు! మామే
వైష్యసి సత్యం తే, ప్రతిజ్ఞానేప్రియోఽసి మే"-
"నాయందు మనస్సు నిలుపు. నాకు భక్తుడవుకమ్ము.

నన్ను పూజించు-నాకు నమస్కరించు. ఇదిగో-ప్రేమా
స్పృహ దుఃఖ గాన నీతో ప్రతిజ్ఞాపూర్వకంగా చెపు
తున్నాను : విను - నేను ప్రబోధించి నట్లాచరిస్తావా
సత్యంగా నీవు నన్నే పొందగలవు. (గీత 18 అ.
65 శ్లో.)- "సర్వధర్మాన్ పరిత్యజ్య మా మేకం
శరణం వ్రజ, అహం త్వా సర్వపాపేభ్యో మోక్ష
యిష్యామి మా శుభః"- "నాయందు మనస్సును
లయంజేసి ఏతద్రుహైక్య దృష్టితో వర్తించగల
భాగవతధర్మమును తప్ప, తదితరధర్మాల నన్నిటినీ
పరిత్యజించి మదేకైక శరణుడవు కా!- ఇట్లు చేస్తే
పాపములెవ్వీ నిన్నంటవు; నీవు ఏ మాత్రం చింతిం
వకు!" (గీత 18 అ - 66 శ్లో.) అని కర్తవ్యోపదేశ
మొనర్చి నరుని నారాయణసఖునిగా, సాక్షాన్నారాయణు
నిగా భగవద్గీత ప్రకాశింపజేసి జగత్కురుక్షేత్రమును
ధర్మక్షేత్రంగా జేసి, జీవనసంగ్రామమును విజయశ్రీ
కృతంగా చేస్తున్నది.

భక్తి, జ్ఞాన, ధ్యాన, కర్మయోగములద్వారా, ఒకే
ఒక మహాయోగమును - ఒకే ఒక మహాధర్మమును -
ఒకే ఒక జీవన విజయసూత్రమును - గీత ఉపదేశిస్తు
న్నది. అది : పరమేశ్వరైక్యజీవనం! - బ్రహ్మ
సంయోగవర్తనం! - అంతర్ముఖ ప్రవృత్తి! - యజ్ఞ
శీలం! - సమతాగతి! - భాగవత ధర్మాచరణం! -
జీవన్ముక్తి! అనుష్ఠాన వేదాంతం!

గీత. ఇంద్రియ కింకరుడవుగాక, ఈశ్వర కింకరు
డవు గమ్మంటున్నది. గీత, దేహదాసుడవుగాక దైవ
దాసుడవు గమ్మంటున్నది. గీత, జానిసదృష్టితోగాక,
బ్రహ్మదృష్టితో పనిచేయు మంటున్నది. గీత. మనః
పాలితుడవు గాక, మనః పాలకుడవు గమ్మంటున్నది.

గీత, పరతంత్రుడవుగాక స్వతంత్రుడవు కమ్మంటున్నది. గీత, శవప్రాయుడవై పడిపోక శివప్రాయుడవై నిలుపు మంటున్నది.

ఇంద్రియాశ్వుముల కశ్శేములను హృషీకేశుడైన శ్రీకృష్ణపరమాత్మ కర్పించి, అతని సారథ్యంతో జీవన సంగ్రామం చేయగల నరుడు విజయుడై నారాయణ పదానందశ్రీకి పట్టభద్రుడు కాగలడు. కర్మ పరతంత్రుడైన నరుడు, కర్మములను బ్రహ్మర్పణదృష్టితో, ఈశ్వర కైంకర్యదృష్టితో - నిష్కామదృష్టితో - భగవద్భావిధేయదృష్టితో - సమతాదృష్టితో - అంతర్ముఖదృష్టితో - బ్రాహ్మీప్రవృత్తితో, నిర్వహించడం ద్వారా, అతి సహజ సరళమార్గమున కర్మబంధ విముక్తుడై, జీవన్ముక్తుడై, సాక్షాత్ బ్రహ్మస్వరూపుడై ప్రకాశించగలడని గీతాదర్శనం బహుముఖముల చాటుతున్నది.

“గీత యుద్ధోపదేశం చేస్తున్నది; గీతాశయం హింసాత్మకమును, స్వార్థప్రయోజనాత్మకము నగు యుద్ధ ప్రేరణ” - మని పాపరుల బ్రాంఠి. గీతోపదేశం - యుద్ధం కాదు - యోగమే! బ్రహ్మసంయోగమే! గీత యుద్ధశాస్త్రం కాదు - సర్వసంపూర్ణ యోగ శాస్త్రం. యుద్ధరంగమందు గీతోపదేశం చేయబడినా, గీతారంగమందు యుద్ధోపదేశం చేయబడలేదు. నిజానికి గీత, కురుక్షేత్రసంగ్రామ సంబంధమైనది మాత్రమే కాదు; అది సమస్త మానవ జీవనసంగ్రామపరమైనదై యున్నది. గీతోపదేశం - యుద్ధం చేయుమని కాదు. యుద్ధమునుగూడా యోగంగా చేయుమనిమాత్రమే! యుద్ధం చేయవలసిన సమస్య నిన్ను ఎదుర్కొన్నప్పుడు కార్పణ్యాదిదోషదృష్టితో గాక - స్వార్థదృష్టితో గాక - ఆహంకారదృష్టితో గాక - యోగదృష్టితో, అంతర్ముఖదృష్టితో, సమత్వదృష్టితో, యజ్ఞదృష్టితో, నిష్కామదృష్టితో, దైవదృష్టితో, ధర్మదృష్టితో దాన్ని నిర్వహించు! అప్పుడు యుద్ధకర్మకూడా, ఒక మహాధర్మకర్మగా, ఒక మహాయజ్ఞంగా, ఒక మహాయోగనిష్ఠగా, ఈశ్వర ప్రీతికరమైన ఒక మహారాధనగా, దీపిస్తుంది. ప్రతిపనిని, పరమేశ్వరారాధనగా

చేయగల కొశలమే - ప్రతిపనిని సమాధిదృష్టితో నిర్వహించు విధానమే - జీవితమందలి అడుగుడుగునూ, ప్రతి ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసమును, ప్రతి విషయమును బ్రహ్మయజ్ఞంగా చేసికొను కళయే కర్మ పరతంత్ర మానవ జీవన సమస్యా పరిష్కృతికి గీత చూపుతున్న అనుష్ఠాన వేదాంత పథం. గీతాదర్శన శ్రీచేత-కాళక్రింది మరుక్షితి, కాశీక్షేత్రంగా మారుతుంది. చేతిలోని పనే శివపూజగా మారుతుంది. విశ్వం విశ్వనాథుని కేళీరంగంగా మారుతుంది. నరుడు నారాయణుడుగా మారుతాడు. గీతాదర్శన శ్రీని పొందినవానికి-కాలమంతా శుభలగ్నమే! జగత్తంతా జీవేశ్వర కల్యాణ వేదికయే! వివిధ కర్మ కలాపమంతా కల్యాణ సంరంభమే! జగత్కలహాల మంతా మంగళవాద్య విశేషమే! - జీవితమంతా ఆత్మ కల్యాణమే!

చూడండి; ఏ గుళ్ళోనో, గుహలోనో, ఏ ఆశ్రమంలోనో, అడవిలోనో, ఏ ప్రశాంత సమయమందో, శుభలగ్నమందో-గీతోపదేశం చేయబడలేదు. భయం కర కోలాహల ప్రభూర్ణమైన, అత్యంత సంకులమైన సంగ్రామ రంగమధ్యమున-గీతోపదేశం చేయబడింది. అనగా అనివార్యత్యంత చిత్త వివేచనకమగు భీకర విచిత్ర వికట సన్నివేశమందుకూడ, గంభీరమైన గీతాత్మ్యమును మనం గ్రహించగలం. మనం సందర్శించగలం. అప్పటికప్పుడే ఆ ఊముననే తత్పలానుభూతి పొందగలం. ఆకర్షణం, అభోక్తలం, జీవన్ముక్తులం, బ్రహ్మీ భూతులం కాగలం. ఆత్మజ్ఞానం-బ్రహ్మదృష్టి-స్వస్వరూపస్మృతి - జీవితమందలి అన్ని రంగాలలో ఆత్మావశ్యకమని; యుద్ధకర్మను సైతం యోగకర్మగా, యజ్ఞకర్మగా, బ్రహ్మకర్మగా నిర్వహించుమని; జీవన విజయ కీలకం, కర్మబంధ విముక్తి పథం, ఇదే అని-భగవద్గీతోపదేశం-సన్నివేశం ఉపదేశిస్తున్నది.

అజ్ఞ మానవుడు పులిగానో, పురుగుగానో జీవించగలడు. అంటే పులివంటి దౌర్జన్య దుష్ట జీవితమో, పురుగువంటి దైన్య నికృష్ట జీవితమో గడవగలడు. గీత-ఈ పులిజీవితాన్ని, పురుగు జీవితాన్ని, అతిక్ర

మించి-పురుషోత్తమ జీవితాన్ని-దౌర్జన్య దైన్య-పుణ్య పాప-మిశ్రహేయ జీవితాన్ని తన్నివేసి, సర్వాతీతమైన ధన్య దివ్య జీవితాన్ని - గడవగల మహాత్మ్యమును మానవులలోనే జాగరితం చేస్తున్నది. జ్ఞానముతో - జీవేశ్వరాభిన్నతను, జగజ్జనార్దనాభిన్నతను, లౌకిక పారమార్థిక కర్మాభిన్నతను (సాధారణ ధర్మ పరమధర్మాభిన్నతను) సందర్శించి, “పేడి”గా గాక - “క్రీడి”గా, “నరుని”గా గాక “నారాయణుని”గా - జీవిత రంగమున వెలుగొందు అనుష్ఠాన వేదాంత దర్శన శ్రీని గీత ప్రసాదిస్తున్నది. అందుకనే గీత సంపూర్ణయోగశాస్త్రం. భగవద్గీత-అన్నప్పుడు భగవంతుడు చేసిన గానమని మాత్రమేగాక, భగవంతునిగా చేయు (జీవుని దేవునిగా చేయు) గానమని (ఉపదేశమని)కూడా మనం గ్రహించవలసి యున్నది. హృదయమును భక్తి మయంగా, మనస్సును జ్ఞానమయంగా, శరీరమును సత్కర్మానుష్ఠానమయంగా - జీవితమును-మహోజ్జ్వల బ్రహ్మయజ్ఞంగా-దివ్యీకరించు అద్భుత శక్తి గీతామృతాంబురీ బిందువులోగూడ ఉన్నది.

గీతాత్మ్యసారము - గీతా సందేశము - గీతా ప్రారంభ ప్రథమశ్లోక ప్రథమపాద మందే “ధర్మక్షేత్రే కురుక్షేత్రే” “ధర్మక్షేత్రే-కురుక్షేత్రే” “ఇదం శరీరం కౌంతేయ! క్షేత్ర మిత్యభిధీయతే” అని చెప్పి నట్లు మర్త్యామర్త్యక్షేత్రముల రెంటిని, చేతనాచేతన క్షేత్రముల రెంటిని, అంతర్భావ్యాక్షేత్రముల రెంటిని వేయేల సదనతేత్రముల రెంటిని-అంటే ద్వంద్వ రూపమున తోచే క్షేత్రములను ధర్మక్షేత్రములనుగా చెయ్యి!-అని ధ్వనిస్తున్నది. ఇదే గీతాసారసందేశం! ఇదే గీతాంతస్సూత్రం! ఇదే గీతాగర్భితభగవద్గీత!

ప్రతిక్షేత్రమున జీవితమందలి ప్రతిరంగమున, ప్రతిశరీరమున ధర్మసమాచరణచెయ్యి! భాగవత ధర్మ సమాచరణం చెయ్యి! బ్రహ్మధర్మ సమాచరణం చెయ్యి! స్వస్వరూపస్మృతితో నడుపు. దివ్యజీవనుడవు కా!

ఈ భగవద్గీతోపదేశమును-ఈ అనుష్ఠాన వేదాంత దర్శన శ్రీని-వివస్వంతుడు (సూర్యదేవుడు), మనువు, ఇక్ష్వాకు చక్రవర్తి, అర్జునాది రాజుల వరేణ్యులుపొంది, జీవన్ముక్తులై తరించినట్లు మనంకూడా పొంది తరిండుముగాక!!

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

KAZA KUTUMBA RAO & SON

COMMISSION MERCHANTS

VIJAYAWADA - 1

సమయస్ఫూర్తి, సమగ్ర విషయావరోకనము గల మనిషి, దరిచేరువాడు తమకెంత తెలియునో, తెలియ దగిన ముఖ్య స్వస్వరూప విజ్ఞానము ఆధ్యాత్మిక తత్వమూ మహాపురుషుల పద సేవానుగ్రహము చేతనే తెలియదగినదని, భక్తితత్పరతతో వినయ విధేయతలతో సేవించి తరించిన యదృష్టవంతు లెందరో గలరు. వారిది కేవలమొక కర్మమార్గముకాదు. జ్ఞానమార్గము. సంప్రదాయము విడచి యడుగు కద లేడిదికాదు - కదలినవానిని కానంత యుపేక్షచేసి విడ చినవారుకారు. పైగా శాసించెడివారు. వారొకవేదాంత విజ్ఞాన సముద్రాలనుటకొక యనుభవమిట నుదహరిం చెద. మచిలీపట్టణములో, యొకనాడొక దేవాలయ ప్రాంగణమున స భ తీ ర్చి రి. ఎందరో పండితులు సామాన్యులు భక్తులు అందరు వారి అమూల్యో పన్యాసములు వినుటకై వేదియుండిరి, ఎవరికేది సమా దానము కావలసినది ప్రశ్నించమన్నారు. ప్రశ్న పరంపరలు బయలు వెడలినవి. వెడలినంతనే విస్పష్టముగ విషయము వివరించి యిచ్చిన సమా దానముల సభ నిర్ఘాంతపడి యెంతయో యానందించి నది, ఇది యొకనాడుకాదు. రెండుదినములు జరిగినది. మచిలీపట్టణములో నాకిద్దరు మహావ్యక్తులు అప్పటికి యిప్పటికి స్మరణీయులుగా నిలబడి యున్నారు. ఇద్దరు స్ఫురద్రూపులు ఆజానువిగ్రహాలు. అనర్గళ వాక్చమత్కృతీగల విద్యావిశారదులు. ఒకరు ఆంధ్ర దేశమునకు సుపరిచితులై నాయకామణియననొప్పు డాక్టర్ భోగరాజు పట్టాభి సీతారామయ్యగారు, వారు యిట్లనే రెండు దినములు, మహా జనసమూహములో, రాజకీయముగాని, దేశచరిత్ర గాని, కాంగ్రెసు గాని, యే దేని ప్రశ్న జేయుడని సభాధిష్టులై జడివాసవలై వర్షించిన, ప్రశ్న పరంపరా జల్లుల కాగి సముదిత సమధిక సమాధానము లిచ్చి, తృప్తి పరచిన మేధావి. వీరు త్రివిక్రమరాములై తే వారువిక్రమనామ సంవత్సర మున ఉద్భవించిన పట్టాభి సీతారాములు.

ఆ విమలానందు లొక మహా విజ్ఞానభిని - ఆపర శంకరులు. వారియుపనిషద్భాష్య ప్రవచనముల సాక్షాత్ విద్యారణ్యులే భాషించినట్లు పొడగట్టెడివారు. అట్టి విజ్ఞాన రత్నముల గన్న ఆంధ్రమాత ధన్యు రాలు, మనమందరమదృష్టవంతులము. ఇట్టి మహా నీయునికొరకే సిద్ధపరచినట్లు శ్రీ మౌనానందస్వామి వారు, కుర్తాలమున. శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠము స్థాపించి శోధించి, పరిశోధించి, తగువారవి యెంచి, శ్రీ విమలా నందభారతీ స్వామివారి నీ పవిత్రపీఠమునకు తొలి ఆది పత్యముగా నియమించినారు. తదుపరి అట్టి పుణ్యసద్గురు చరణార విందముల సంసేవనచే వారి విజ్ఞానామృ తము నిండార చూరగొనిన, శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ యతీంద్రులు నేటి యీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులుగా 'సుండి' యీ సద్గురు దేవతా పీఠమునకు స్వర్ణోత్సవము జరుపుగొను చున్నదన్న విని, యానందముతో నా శక్తికొలది, యిండుకవ్రాసి పంపితిని. శ్రీ శ్రీ విమలానంద పద ప్రతిష్ఠాపకులకు నా ధన్యవాదములు.

సెలవు.

చొచ్చి చూడనిదొక మహాసూక్తి లేదు
స్వపర భేద మెటుంగని పండితుండు
సంత తానంద విజ్ఞాన చక్రవర్తి
ధృతిమతి, విమలానంద యతీంద్ర మూర్తి.

విమల ప్రాభవమై, విరోధికుతు ఆశ్వియుజమ్మునన్
గృష్ట పం
చమి చేరన్ స్థిరవాసరమ్మున నిటన్ స్వర్ణోత్సవం
బాయె. ను
త్తమ సిద్ధేశ్వర దివ్య పీఠమున, కుర్తాలమ్మునన్
శ్రీ త్రివి
క్రమ రామాఖ్య యతీంద్ర దివ్యతర సంకల్పం
బజే యమ్ముగా

భ గ వ త్ త్ వ ము

శ్లో॥ చైతన్యం సర్వగం సర్వం సర్వభూత
గుహాయం ।
యతసర్వవిషయాతీతం తస్మైసర్వాత్మనే
నమః ॥
యస్మాజ్జాతం జగత్సర్వం యస్మిన్నేవ
ప్రతీయతే ।
యేనేదం దార్యకేచైవ తస్మైజ్ఞానాత్మనే
నమః ॥

పరమాత్మయొక్క నిజతత్త్వమును తెలుపుటకు సరియైన దృష్టాంతముకాని యుక్తికాని దొరకదు. పరమాత్మయొక్క నిర్గుణ, సగుణ, నిరాకార సాకారాది రూపముల నేతీరున వర్ణించినను ఆయనయొక్క వాస్తవికతత్త్వము వీటినన్నిటికంటె వేరయ్యే యున్నది.

పరమాత్మ సదా సర్వత్ర సర్వదా యేకరస ఏక రూపమున ప్రకాశించుచుండును. అట్టి పరమాత్మను వర్ణించుటకు దేవతలయొక్కయు మహర్షులయొక్కయు మనోబుద్ధిలే కుంతితములగుచుండ సామాన్యమను ష్యుల కేవిధముగా సాధ్యపడును ?

భగవంతుడే స్వయముగా చెప్పియున్నాడు.
న మే విదు స్ఫురగణాః ప్రభవం న మహర్షయః ।
అహమాద్భిర్ని దేవానాం మహర్షీణాం చ సర్వశః ॥
(గీత 10-2)

ఈ భగత్తత్త్వ విషయము బహు గూఢమైనది అతి రహస్యమయినది. ఇది అవశ్యము బ్రహ్మజ్ఞు లైన గురువులవద్ద తెలుసుకొనవలసినది—

— శ్రీ కొలిపాక వెంకట అప్పారావు

దుర్లభమైన యీ మనుష్యజన్మ పురాకృత పుణ్య విశేషముచే లభించినందుకు యీ తత్త్వమును తెలుసు కొనిన యడల యిక తెలుసుకొనవలసిన విషయము గాని చేయవలసినదిగాని యుండదు.

యత్ జ్ఞాత్వానేహ భూయోఽన్యత్ ।
జ్ఞాతవ్యమవ శిష్యతే ॥
(గీత 7-2)

పరమాత్మయొక్క రూపము లనంతములుగా నున్నవి. వాటిని మూడువిధములైన రూపములుగా ను భ బో ధ కొ ర కు యిక్కడ వివరించుచున్నాను—
(1) నిర్గుణ నిరాకారము (2) సగుణ నిరాకారము
(3) సగుణ సాకారము—

(1) నిర్గుణ నిరాకారము - పరమాత్మ సదసద్వి లక్షణుడు.

జ్ఞేయం యత్రప్రవక్ష్యామి
యత్ జ్ఞాత్వాఽమృత మశ్నుతే ।
అనాది మత్పరంబ్రహ్మ న స త్తన్నా నదుద్యతే ॥
(గీత 13-12)

పరమాత్మ దేశ కాల వస్తుపరిచ్ఛిన్నుడుకాదు. అసార, ఆసీమ, అనంత, అని వర్ణన చేయుటకు చున్నాడు. అట్టి పరమాత్మను తెలియజెప్పటకు దేశ కాలములను కేవల సంకేతములుగా స్వీకరించి నిర్గుణ నిరామయ, అవ్యయ అనాది అప్రమేయుడని చెప్ప వలసి వస్తున్నది. ఆయనయందు సత్త్వ రజస్తమో గుణములు లేవు. యే ఆకృతి నామములు లేవు. అటు వంటివానిని యెవరు యేవిధముగ వర్ణింపగలరు ?

శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారికి పద్య కుసుమాంజలి

కవిహంస, భాషాప్రవీణ.

- శ్రీ వేదుల వెంకట శాస్త్రి

శ్లో॥ శ్రీమజ్జగద్గురుం వందే
అస్మద్గురు పరాత్పరమ్
శ్రీమత్త్రివిక్రమాద్యాఖ్యం
శ్రీ రామానంద భారతీమ్ ॥

సీ॥ బ్రహ్మతేజః ప్రభాభాసిత వదనార
విందంబు మా చిత్తమందు నిలువ
జ్ఞానచిన్మద్రా ప్రశాంతవిన్యాసంబు
మా చిత్తవిభ్రాంతి మాయఁజేయ
నేత్రనిమిలనోన్మిలనంబుల తేజ
మది, మా తమోరాశివడఁచివైవ
జాంబూనదచ్ఛాయసరితూగు నీ మూర్తి
మా పాపములనెల్ల మాపుఁజేయ.

తే॥గీ॥ వేనవేల్ శిష్యసంతతి విరిసియున్న
సభల సందర్శనంబిచ్చు సాధురూప!
భారతీ సాంప్రదాయక ప్రథితయోగి
వర్య! విమల రామానంద! ప్రణతులివియె ॥

సీ॥ గంగాప్రవాహంపు కమనీయమూరీవి
వరలును నీ పద్యపతనమందు
నిది నేనుగా దిదియిదియు నేగాదని
యొప్పించి కుప్పించి యొక్క-మారు

నిజముగా, నే నన్ననింబు తత్త్వంబును
నాబాలగోపాల మరయ, దాని
సరచేతి ద్రాక్షపండ్లై నట్లు బోధించు
మీ నేర్పరితనంబుఁ గానవశమె
తే॥గీ॥ గూఢమై శాస్త్రుచర్చాప్రగూఢపటిమఁ
గాని, తెలియని యర్థసంస్కారములను
తేట తెలుఁగునఁ దెలుపు సుధీవరేణ్య!
అపర శంకరయోగి! జోహార్లు నీకు ॥

మ॥ అల కుర్తాళ పురీసవాస
మహానీయారాధ్య సిద్ధేశ్వరీ
విలసత్పీఠమహాధి పత్యయతిరా
ద్వీశ్వాతిశాయీ! సుని
శ్చల భావోన్నత జంగమామర గురు
స్వారాజ్య! శిష్యావనా!
కలితానందసుఖాత్మభావన!
నమస్కారంబు కైకోగఁజే!

తే॥గీ॥ సంస్కృతాంధ్రాంగ్లతమిళ
భాషలను గలుగు
తాత్త్విక గ్రంథరాజముల్ తరచి తరచి
సార నవనీతమున, విందు నల్పు “ శ్రీత్రి
విక్రమాద్యా రామానందు” వినుతిసేతు ॥

విజ్ఞానఖని — విమలానందులు

కవిశేఖర

— శ్రీ గురుజాడ రాఘవశర్మ

శ్రీ శ్రీ విమలానందభారతీ స్వామివారిని గురించి
పల్కుటన నొకఆత్మవస్తువునుగురించి వివరించు
టంతటి జటిలమగు క్లిష్టతరవిషయము. నా యెరిగి
గ్రహించినంతవర కించుక వివరించెద. వారిదొక
స్ఫురద్రూపము, ఆజానుబాహువిగ్రహము, వెదంద
యరము. వందనిశీర్షము, నిండైన న మున్నత
స్వరూపము. వారిచూపులో నొక సునిశిత సువిశాల
దృష్టి. వారి వాక్కులో నొక సమాదరణ పూర్వ
కాక్షరణ, వారిదొకశంకరహిత విస్పష్టభావము, నోట
వెలువడునదొక సోదాహరణపూర్వక గురుప్రదీపిక
విజ్ఞాన స్రవంతి. వారిహృదయమొక గంభీర పరిపూర్ణ
కృపానముద్రము. వారిసందర్శనమపూర్వ సన్నిహిత
బాంధవ్యము మరపించుచేరిక. వారి సమాదరణదృష్టి
యెంతవానినేని వినయవిధేయతల నమస్కరింపజేయు
ప్రసన్నత, ఎదిరి తెలివితేటలుగ్రహించు యానంద
మూర్తి. ఎంతవానినేని చూరగొను విమల విశాల
వాక్యమత్కృతి ధర్మప్రతిష్ఠాపనయందు నిర్లక్షశాననా
పూర్వక చటులవాక్పటుత్వము. అడుగుమోపి కదలిన
ఆమలప్రశాంత మత్రేభము నడచినట్లుండును. భీకర
గుణమునకు వారి పాదాభివందన మొక ఆత్మీయత,
లోనికిం గొనుపోవు సమాదరణ మనశ్శాంతి.

పూవు పుట్టగనే పరిమళము వ్యాప్తమగునట్లు వారి
జీవితము బాల్యమాది విచక్షణతో, విమర్శనతో,
విజ్ఞానసంపదతో వృద్ధిచెందిన కల్పవృక్షము. వారు
జన్మించినది జ్ఞానామృతము ద్రావించిన అద్వితీయ
గీతాదర్యులు శ్రీకృష్ణభగవాను లుద్భవించినట్టి
పవిత్రదినమగు శ్రావణమాసాష్టమి. వారి పూర్వాశ్రమ
నామరేయము అవక్రవిక్రమోపేతుడన త్రి వి క్ర మ
రామారాయలు. వారి తొలిదమపు న్యాయశాస్త్రము.

వారిజన్మలగ్నమా లగ్నరాజమగు సింహము. వారికి
ప్రథమగురువులు శ్రీ శృంగేరీ శ్రీశ్రీ నృసింహాశివాభినవ
భారతీస్వాములవారు. తదుపరి శ్రీ కల్యాణానందులు
దీక్షాగురువులు. వారిబుద్ధియా (అగ్నిత్వందమస్థానము)
దేవగురువగు బృహస్పతికిల్లు. వారివాక్కు (ద్వితీయ)
విమలస్వచ్ఛప్రకాశస్వరూపుడగు బుద్ధుడు (పండితుడు,
జ్ఞాని) నిలయము. వారి హృదయమా (తృతీయము).
ఆనందమూర్తియగు శుక్రనకావాసము. వృత్తియా
(అష్టమస్థానము) గురుగృహగతుడగు భాస్కరసుతుడు
శని, త్యాగియునికి (నిస్సంగుడు, విరాగి), జన్మ
లగ్నమా, విక్రమపరాక్రమ తర్కసువితర్క ధర్మ
ప్రతిష్ఠాపక చక్రవర్తులగు భౌమ భాస్కరమూర్తుల
కధివాసము. మోక్షస్థానమా (ద్వాదశము) శుక్రకేతువుల
కలయిక, కేతోకైవల్యః జన్మతః దేవీ (శాంభవి)
సగుణోపాసకులయినను, కేతువుచే కేవలము కైవల్య
సంపాదకులు. ఇట్టి సహజవీర, భీర, శౌర్య, విహిత,
వేద, శాస్త్రధర్మ నిర్ణయస్వరూప విజ్ఞాన సంపన్నుల
గురించి యెంత చెప్పినను చాలదు. వారు చొచ్చిచూడని
సంస్కృతాండ్ర, యింగ్లీషు గ్రంథ మొందుయుండ
దనిన వారెట్టి విద్యావిశారదులో తెల్లమగును. వారి
మేధాసంపత్తు లెటుగని విజ్ఞాన బాంధాగారము స్వధర్మ
పరధర్మార్థ విచక్షణ, స్వతుత పరమతావలంబనా పరి
ణామ నిరూపణ, వారి సంభాషణలో సువేద్యములు.

ఏదేని వారినుంచి తెలిసికొన దరిజేరు యెంతటి
పండితులైనను, జిజ్ఞాసువునైనను తొలిప్రశ్నలోనే
పుచ్చకుని భావవిజ్ఞానపు లోతుపాతులు గ్రహించి,
యాతడడిగిన ప్రశ్నలోని పూర్వాపర సందర్భముల
ప్రశ్నపూర్వకముగ, అతనిచేత నే సమాధానము
చెప్పించి, యొప్పింపగల, సవితర్కము, సువిచారణ.

నిర్గుణ నిరాకారుని వర్ణనచేయు సామగ్రి వాక్కు, మనస్సు, బుద్ధ్యాదులన్నియుకూడా మాయకములు. జడములు పరతత్త్వమును తెలిసికొన సమర్థములుకావు “యతో వాచోనివర్తంతే ఆప్రాప్య మనసా సహ.” ఆ భగవత్తత్త్వమును తెలుసుకొనుటకు శాస్త్రకారులు రెండువిధములయిన విశేషణములను చెప్పియున్నారు. (1) విధేయవిశేషణములు (2) నిషేధ విశేషణములు.

పరమాత్మ విధేయ విశేషణములచేత ననిర్దేశ్యుడగుట చేత నవి తటస్థములుగా నున్నవి. నిషిద్ధ విశేషణము లన్ననో పరమాత్మునియందు - ఆకార, గుణ, క్రియ దేశకాలాదులయొక్క అభావమును తీసుకొని, అవ్యయ, అక్రియ, అచల అసీమ, అనంతాది శబ్దములచేతవర్ణించు చున్నవి. విధేయవిశేషణము లన్ననో సత్తు, చిత్తు, ఆనందములను విశేషణములచే వర్ణించుచున్నవి. విశేషణములు పరమాత్మయందు స్వాభావికము లైన విశేష్యములే. పరమాత్మ సచ్చిదానంద ఘనము -

సత్తత్త్వము :- ఏది అన్ని వస్తువులయందు, అన్ని స్థలములయందు, అన్ని కాలములయందు నున్నదో అదిసత్తు-శ్రుతి - సదేవ సోమ్యేదమగ్ర ఆసీత్ - ఏకమే వాద్వితీయం-ఇక్కడ యేకం, ఏవ, అద్వితీయం, అని మూడు పదములు వాడబడినవి. అందుచేత పరమాత్మయందు క్రమముగా సజాతీయ, విజాతీయ, స్వగతభేదములు లేవని తాత్పర్యము.

ఈ సత్తునందు నేవికారములు పరివర్తనలు లేవు. సర్వదా యేకరూప యేకరస పరిపూర్ణమై యుండును. ప్రకాశమునందు చీకటి యుండనట్లు. సత్తునందు లేమి కాని వికారములు కాని యుండవు. అనగా సత్తు నిర్వికారము నిత్యము.

చిత్తత్త్వము :- చిత్తు అన్నప్పుడు చేతన బోధ, జ్ఞానములు కూడా స్ఫురించును. చేతనమందు జడత్వ మేమాత్రము లేదు. యిక్కడ చిత్తు అంటే కేవల చిన్మయ బోధస్వరూపమే అయియున్నది.

ఇందు జ్ఞాత, జ్ఞాన, జ్ఞేయాది భావములు ప్రకాశించు చున్నవి. లోకమునందు ప్రాణచేష్టలుగల జీవులు చేతనములని, వేటియందు ప్రాణక్రియలులేవో వాటిని జడములని చెప్పుదురు. పరమాత్మ కేవల జ్ఞానమాత్ర చిద్ధనుడే.

సృష్టియందు రెండుపరార్థములున్నవి. చూచెడిది, చూడబడేది. ద్రష్ట, దృశ్యము. సృష్టిలోనున్న సమస్త ఘటపటాదులు దృశ్యములు. చూచునది నేత్రము. వస్తువులలో వికారము లుండవచ్చునుగాని నేత్రములో నుండవు. నేత్రము ద్రష్ట. ఘటాది వస్తుజాలము దృశ్యము. నేత్రముకూడా మనస్సుచేత ప్రకాశితమగు నదే. నేత్రములోకూడా అంధత్వ ముండరాది ధర్మములు కలవు. మనస్సు ఏకరూపముతో చూడగలదు. నేత్రవికారములు మనోవికారములను కలుగజేయవు. అందుకని నేత్రము ప్రకాశ్యము. మనస్సు ప్రకాశకము. మనస్సుకంటె ముందు బుద్ధియున్నది. మనస్సు నందున్న సంకల్ప వికల్పాది వృత్తులను బుద్ధి యేమాత్రము చెందక మనస్సును ప్రకాశింపజేయునదిగాన బుద్ధి ప్రకాశకము మనస్సు ప్రకాశ్యము - ఇదే ప్రకారము బుద్ధియందుకూడా విజ్ఞతా - అజ్ఞతాది ధర్మములు కలవు. అందుచేత బుద్ధి దృశ్యము. ఆత్మ ద్రష్ట యనబడుచున్నాడు. ఆత్మయందు ఏ వికారములునులేవు. ఇక్కడకూడా యొక విశేషమున్నది. ఆత్మకు ద్రష్టృసంజ్ఞ దృశ్యమునుబట్టియే చెప్పడమయినది. దృశ్యము లేనప్పుడు ఆత్మకు ద్రష్టృసంజ్ఞ కూడా యుండదు-కేవలచిద్ధనుడే. యిదియే పరిపూర్ణ చిత్తత్త్వము-

ఆనంద తత్త్వము :- పరమాత్మయొక్క ఆనంద తత్త్వము వర్ణనాతీతమయినది అది నిరతిశయ సుఖ స్వరూపమయినది. అది సాత్వికీయమును కాదు అక్కడ ఆనందము అసీమ ఇట్టిదని చెప్పుటకు వీలులేనిది - అక్కడ ఆనందము స్వతస్సిద్ధమే - అక్కడ పరమాత్మ సుఖస్వరూపమయిన సుఖమే. దేశకాల వస్తువులను తీసుకొనే ఆనందము సుఖబోధకారకు చెప్పవలెనుగాని వాస్తవిక ఆనందమైతే దేశకాల వస్తువు

లతో యేమాత్రము సంబంధములేదు. ఆనందవల్ల కూడా లౌకికానందములను తీసుకొని నూరురెట్లు, నూరురెట్లని బ్రహ్మానందమును ఊహించుటకొరకు దారి చూపినది.

సత్తు, చిత్తు, ఆనందములయొక్క యేకత్వము:- అన్నిస్థలముల నన్నిపరార్థముల అన్నికాలముల నేక రసమున నపరివర్తిత రూపమున విద్యమానమగు సచ్చిదానందుడగు పరమాత్మ స్వయం ప్రకాశుడు జ్ఞాన స్వరూపుడగుటచేత, చిత్తు అనికూడ తెలియబడు చున్నాడు.

ఉన్నది అనగానే దాని జ్ఞానము ఉత్పన్నమగు చున్నది. అందుచేత సత్తు చిత్తులు రెండును వేరు పరార్థములు కావు. అదేవిధముగా వస్తుజ్ఞానము కలుగగానే దానితోపాటు వెంటనే ఆనందముకూడా కలుగుచున్నది. అనగా ఆనందముకూడా జ్ఞానము లోనే యున్నది. నిత్యానుభవములోకూడ ప్రియమైన వస్తుజ్ఞానము కలుగగానే ఆనందముకూడా దానితోనే కలుగుచున్నది. పరమాత్మయొక్క విధేయ విశేషణము లయిన సత్, చిత్, ఆనందములు ఒక్కటే. వేరు వేరు పరార్థములు కావు.

సగుణ నిరాకారము :- సచ్చిదానంద ఘన పరిపూర్ణ పరమాత్మ తన యొక్క యొక అంశయందు తనకు లోబడియున్న ప్రకృతితో కూడియున్నప్పుడు సగుణ, చేతన, సృష్టికర్త ఈశ్వరుడని తెలియబడు చున్నాడు. ప్రకృతిని చేపట్టుటచే సమస్త జీవకోటికి సావర మేర్పడుచున్నది. ప్రకృతి ఆ పరమాత్ముని యొక్క యొకానొక అలౌకిక అనిర్వచనీయ దివ్య

శక్తి అయియున్నది. ఆ శక్తిని తీసుకొనియే మాయా పతి సంపూర్ణ సృష్టిస్థితిలయములను ఈశ్వరభావమున చేయుచున్నట్లు కనపడుచున్నది - యిదియే సగుణ నిరాకారము.

సగుణసాకారము :- నిర్గుణ సచ్చిదానంద ఘన సర్వవ్యాపి పరిపూర్ణ పరమాత్మ వాస్తవమున జన్మ మృత్యువులకు లోనుకాని వాడయినప్పటికి ఆవశ్యకతను బట్టి తనయొక్క దివ్యప్రకృతిని గ్రహించి సగుణ సాకార, రామకృష్ణాది రూపములతో నైచ్చికముగా నవతరించి లోకరక్షణజేయుచుండును - అజో పి సన్నవ్యయాత్మా భూతానామీశ్వ రో పిన్ః॥ ప్రకృతిం స్వామదిష్టాయ సంభ వామ్యాత్మ మాయయా॥

గీత 4-6

మా యికములుగాని యీ లీలావతారములు భక్తులు అర్పించి ధ్యానించి భజించి ముక్తులౌటకు గాను ఏర్పడినవి. ఈ సగుణ సాకారమును భక్తితో భజించి ధ్యానించి తద్వారా జ్ఞానమును సంపాదించి యెల్లదును ముక్తులౌదురు గాత -

భక్త్యామామభిజానాతి యావాన్
యశ్చాస్మి తత్త్వతః॥ తతోమాం
తత్త్వతోజ్ఞాత్వాః విశతి తదనంతరం॥
ఉత్తిష్ఠత జాగ్రత ప్రాప్యవరాన్ నిబోధత

(గీత)8-55

ఓం శాంతి శాంతి శాంతి;

శ్రీ శంకర మఠము - హనుమానులపేట, విజయవాడ.

— శ్రీ సోమరాజు ఆంజనేయ పంతులు
ప్రెస్

కృష్ణాజిల్లా రంగాపురం ఎస్టేటు జమీందారులు, బ్రాహ్మణులు, ధార్మికులున్నా అయివకీ. శే. మాడ పాటి వేంకటేశ్వరరావుగారు విజయవాడ హనుమాన్ పేటలో మంచి కూడలిలో తమకు చెందిన నివేశన స్థలములో ఘమారు 2000 చ॥ గజముల స్థలమును శ్రీ శంకర మఠము నిమిత్తమై బ్రహ్మ భూతులైన శ్రీ పరమహంస వరివ్రాజకాచార్యవర్య శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వామివారికి బహూకరించిరి. శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వామివారు ఆంధ్రులైనను, వారిపూర్వులు పూర్వమెన్నడో తమిళదేశమునకుచెందిన పెంకాశీలో స్థిరనివాసము ఏర్పరచుకొనిరట. పెంకాశీ కుర్తాళమునకు మూడుమైళ్ళ దూరమున నున్న పుణ్య స్థలము, శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వామిలవారు కృష్ణా తీరమున, విజయవాడలో శంకరమఠమును శ్రీ రాజ రాజేశ్వరీ పీఠమును 1917 సం॥రములో స్థాపించిరి. శ్రీ స్వామిలవారు తపస్సంపన్నులు. యోగీశ్వరులు. భక్తులనేకులను ఆకర్షించి వారి తోడ్పాటుతో శంకరమఠమునకు భవనమును నిర్మించి ప్రతియేటా శ్రీ శంకర జయంతి, దేవీ నవరాత్రి వగైరా ఉత్సవములను వై భవముగ జరిపించిరి.

శ్రీ చిదానంద స్వామిలవారు శంకర మఠమును నిర్వహించుటకు శ్రీయుతులు నందూరు వీరభద్రశర్మ పాకయాజీ, మోచర్ల పూర్ణచంద్రరావు, బొడ్డపాటి వెంకటా చలపతిరావుశర్మ పాకయాజీ, గుడిపూడి సుబ్బారావు, బసవరాజు సుబ్బారావుగార్లను ధర్మకర్తలగ నేర్పాటుచేసి ఒక బ్రహ్మ భోర్డుద్వారా పరిపాలనా అధికారములను వారికి సంక్రమింపజేసిరి.

స్థాపకులు నిర్దిష్టించిన పిమ్మట వారి స్థానే చాలా కాలము స్వామిలవారినెవరిని ఏర్పాటుచేయక ధర్మ కర్తలు తామే వార్షికముగ జరుగు ఉత్సవములన్నిటిని క్రమముగా జరుపుచుండిరి. శ్రీ రాజ రాజేశ్వరీ పీఠమునకు పీఠాధిపతులను నియమించుట అవసరమని యెంచి కుర్తాళము శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులైన శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వామిలవారిని పీఠాధిపతులుగను, ధర్మ కర్తల బోర్డుకు అద్యక్షులు గన్నా ది 9-2-64 తేదిన ధర్మకర్తలు ఎన్నుకొనిరి.

కుర్తాళములో స్థాపించబడిన శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠమునకున్న, విజయవాడలో స్థాపించబడిన శ్రీ రాజ రాజేశ్వరీ పీఠమునకున్న ఒకరే పీఠాధిపతులుగ నుండుట ఉభయపీఠములకు యిష్టదేవత శ్రీ రాజ రాజేశ్వరీదేవి అయి వుండుట గమనార్హము.

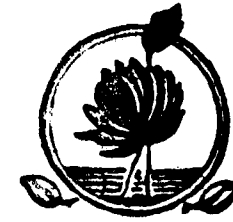
శ్రీశ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వామిలవారు విజయవాడ హనుమాన్ పేట శంకరమఠమునకు పీఠాధి పతులుకాగానే ది 5-3-64 నుండి 12-3-64 వరకు చండీ యాగమును జరిపించిరి. శ్రీ శృంగేరి శంకరాచార్యులవార్త శంకరమఠము ఆవరణలోది 20-3-66న ఘనముగ పాదపూజ వండితనంస్కారములు చేసిరి. ఉన్నభవనము శిథిలావస్థలో నున్నందున ఆధునిక వసతులు కలిగిన భవనము మందిరము వగైరాలను నిర్మించవలయునని కేంద్రమంత్రులు డాక్టరు కె.యల్. రావు, రిటైర్డ్ హైకోర్టు జడ్జి శ్రీ ప్రత్తిపాటి సత్యనారాయణ రావు పంతులు, గుంటూరు వాస్తవ్యులు ప్రముఖ న్యాయవాది శ్రీ కీ॥ శే॥ దేశరాజు హనుమంతరావు

పంతులు గార్లను ఆహ్వానించి శంకరమఠమునకు 9-2-68 తేదీన శంకుస్థాపన జరిపించిరి. తిరుఘల తిరుపతి దేవస్థానమువారు రు. 5000-00 లున్నా ఏ లూరు వాస్తవ్యులు శ్రీ ఈదర వెంకట్రామయ్య పంతులుగారు రు 5000/- లున్నా విజయవాడ వాస్తవ్యులు శ్రీ మాగంటి సూర్యనారాయణగారు రు. 2000/-లున్నా విరాళము లొసంగిరి. శ్రీ స్వామిలవారికి గల ఆప్తులు, భక్తులనేకులు భూరివిరాళము లొసగిరి. కీ॥ శే॥ ఉసిరిక జగన్మోహనరావు, శ్రీ ఆలపాటి రామమూర్తిగార్లు పునాదుల నిర్మాణమునకున్నా, శ్రీ ముక్కాముల నాగభూషణం గారు స్థాబునిర్మాణమునకైన ఖర్చులను భరించి మందిర నిర్మాణమునకు తోడ్పడిరి. జగద్గురు శ్రీ శృంగేరి పీఠాధిపతులు శ్రీ శంకరాచార్యుల, శ్రీ రాజ రాజేశ్వరీ అమ్మవార్ల విగ్రహములను బహూకరించిరి. ది 14-3-71 న శ్రీ శంకరాచార్య, శ్రీ రాజరాజేశ్వరీదేవి, శ్రీ సోమేశ్వరస్వామి వారల ప్రతిష్ఠలు పీఠాధిపతులు వై భవోపేతముగ జరిపించిరి. హైకోర్టు న్యాయాధిపతులు జస్టిస్ శ్రీ వల్లూరు పార్థసారధిగారు హైకోర్టు రిజిస్ట్రారు శ్రీ కే. వెంకటేశ్వరరావుగారు వగైరా ప్రముఖులు ప్రతిష్ఠల కార్యక్రమములో పాల్గొనిరి. మం ది రం, భవననిర్మాణములకు ఘమారు

రు. 50,000-00 లు ఖర్చుఅయినవి.

ది 28-3-71 నుండి 5-4-71 వరకు వసంత నవరాత్రి ఉత్సవములు జయప్రదముగ నిర్వహించిరి. ఈమఠమునకు 1972 ప్రారంభంలో స్వర్ణోత్సవము జరుపుటకు ధర్మకర్తలు సంకల్పించినారు. మఠములో వార్షికముగ జరుగు ఉత్సవకార్యక్రమములకు నిధులను సేకరించుటయేగాక మఠముయొక్క ఆవరణలో కళ్యాణమంటపమునుగూడ నిర్మించవలెనని ధర్మ కర్తలు ప్రయత్నించుచున్నారు.

బ్రహ్మ శ్రీ కామరాజు ఆదినారాయణశర్మగారు ఫలాపేక్షలేక మఠములో ప్రతినిత్యము పురాణప్రవచనము చేయుచున్నారు. వీరు శ్రీ మౌనస్వామివారి ఆనుగ్రహపాత్రులగుటయేగాక శ్రీ విమలానందభారతీ స్వామిలవారి శిష్యులు. శ్రీ శంకరమఠాభివృద్ధికి సహకరించిన శ్రీయుతులు కాకరవర్తి భావనారాయణశేషి, శ్రీరామ భీమశంకరరావు ప్రభృతుల కందరికి ధన్య వాదములు. కోర్టు వ్యవహారములను సరిదిద్ది, మఠాభివృద్ధికి తోడ్పడిన కీ॥ శే॥ శ్రీ నందూరి వీరభద్రరాయ శర్మ పాకయాజీ, ముద్దాలి వెంకటశివశర్మగార్లు చిర స్మరణీయులు.

LAXA MINT

The Delicious Laxative Peppermints
for Constipation

లా క్సా మిం టు

(సుఖ విరోచన పిప్పరమెంటు)

అపాయములేనిది, రుచికరమైనది. పిల్లలూ, పెద్దలూ అందరూ వాడతగినది.
అన్నిచోట్ల దొరుకును.

Manufacturers :

Amalgamated Enterprises

Kumbakonam - Tamilnadu

డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ :

సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్, (ఎజెన్సీస్)

విజయవాడ - సికింద్రాబాద్

EYE COLD LOTION

Relieves all Eye complaints

ఐ కోల్డ్ లోషన్

అన్నివిధములైన కంటి జబ్బులను నివారించును.

**Medicated Pyorrhoea Lotion, A reliable remedy
for all Tooth Diseases**

ప యో రి యా లోషన్

అన్నివిధములైన పంటి జబ్బులను నివారించును

Manufacturers :

The Eye Cold Lotion Depot

Proddatur - (A. P.)

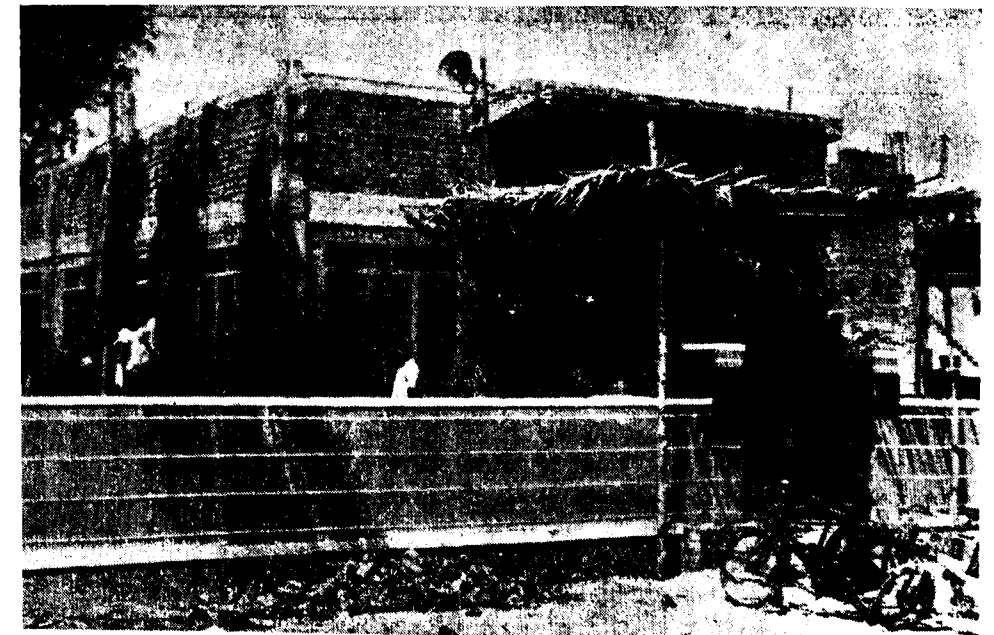
Distributors :

Seetha Rama General Stores (Agencies)

Vijayawada, Secunderabad.

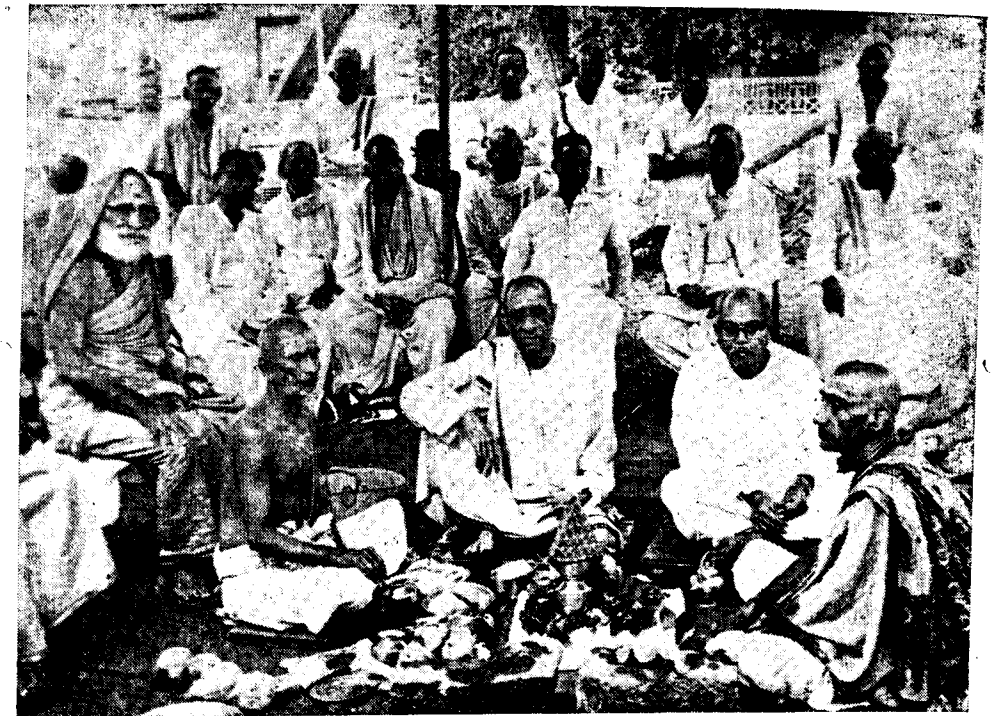
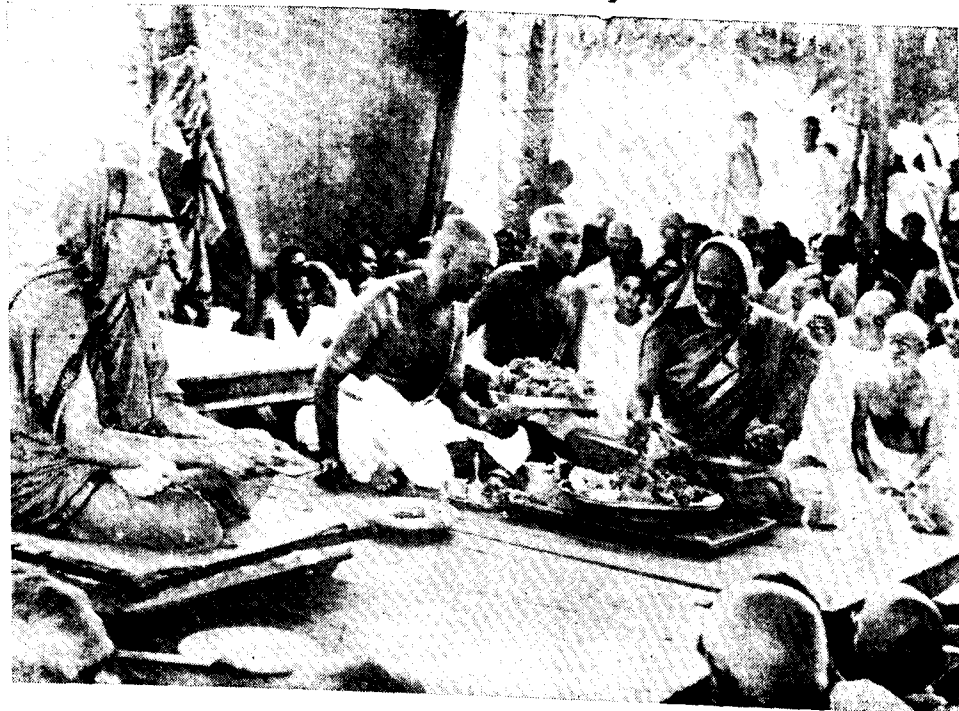

View of the Quarters of
Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji
in Sankara Mutt, Hanumanulupet, Vijayawada.

Sankara Mutt Building, Hanumanulupet, Vijayawada - Front View.

Peetadhipati performing Pada Pooja to Jagadguru Sri Sringeri Mahaswamiji in the Sankara Mutt, Hanumanulupet.

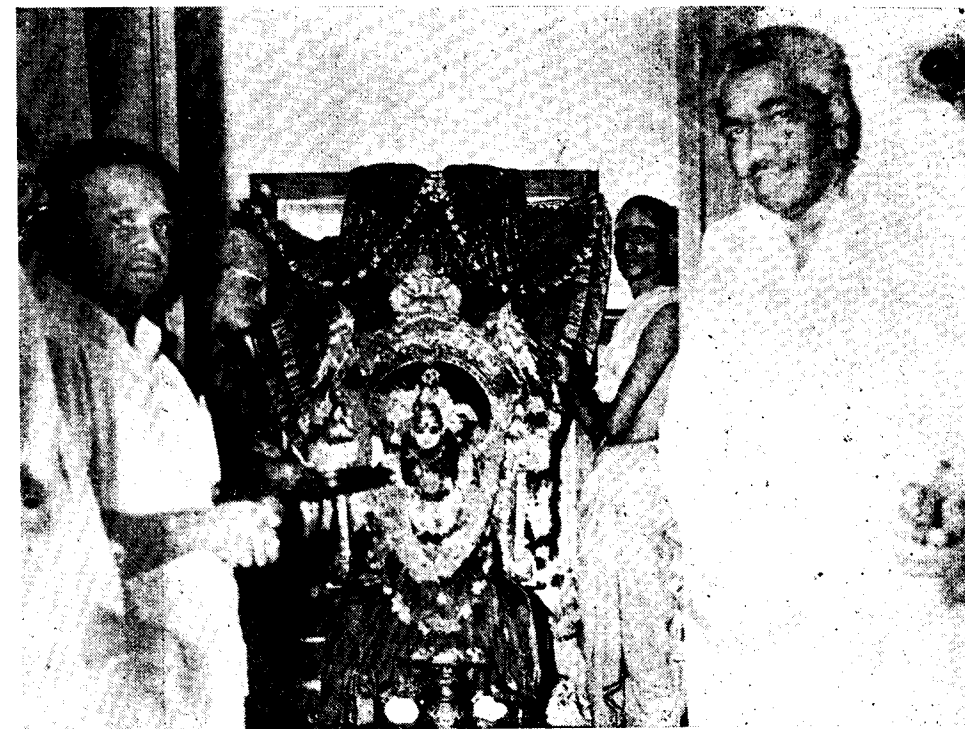
Pooja performance laying Foundation Stone to Sankara Mutt, Hanumanulupet, Vijayawada - 3.
by Sri Pattipati Satyanarayana Rao Pantulu and late Sri Desiraju Hanumantha Rao

Dr. T. V. S. Chalapati Rao, Trustee, Addressing on the occasion of the function

Union Minister Sri K. L. Rao, with Swamiji Blessing the Function.

Sri G. Ranga Raju, M. L. A., Chairman, T. T. D. Board, Tirupathi.
Performing Pooja to Sri Raja Rajeswari Ammavaru.

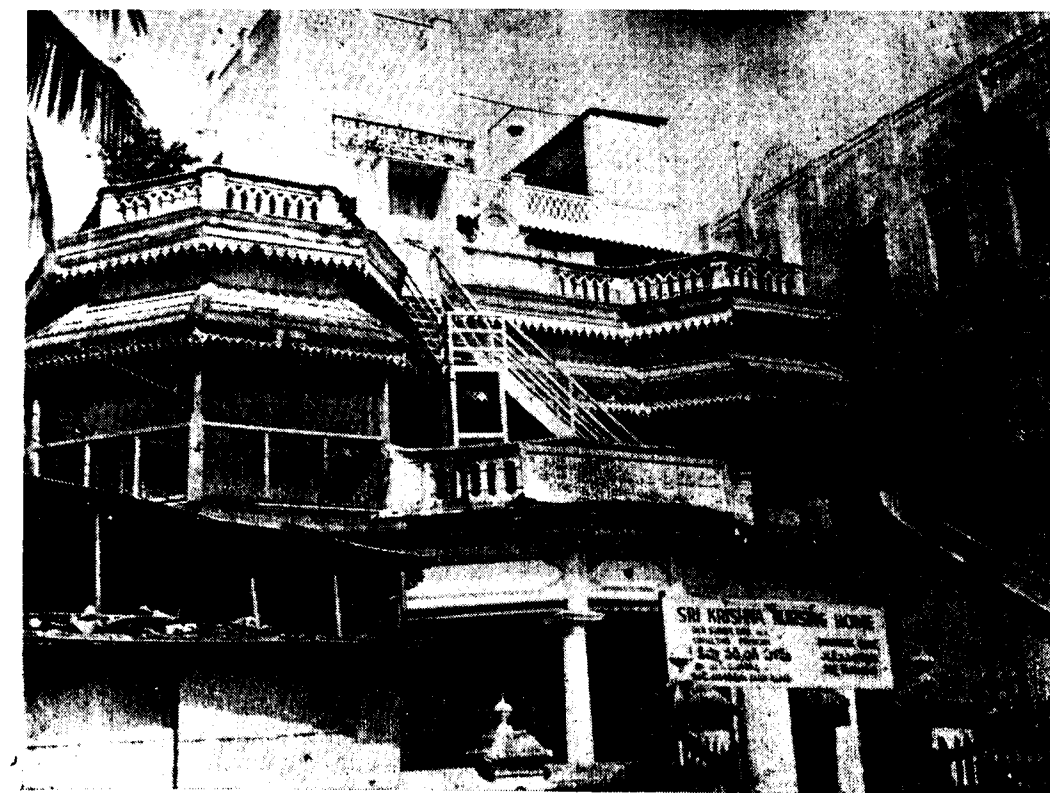

A View of Inagural Function of the Sankara Mutt at Hanumanulupet, Vijayawada
Vidyaranya Swamiji, Peetadhipati and others can be seen.

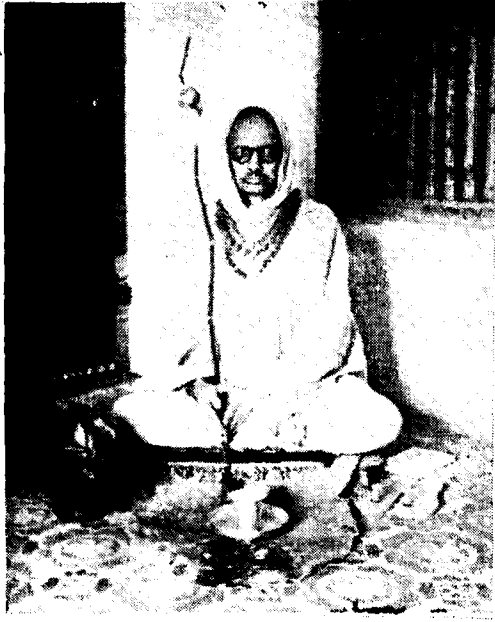
Justice V. Partha Sarathi, Judge, A. P. High Court, with the Peetadhipati,
at the Inagural Function of the Sankara Mutt, Hanumanulupet, Vijayawada - 3.

Pada Puja to H. H. Sri Sringeri Sankaracharya
with Sri Trivikrama Ramananda Bharati Swamiji.

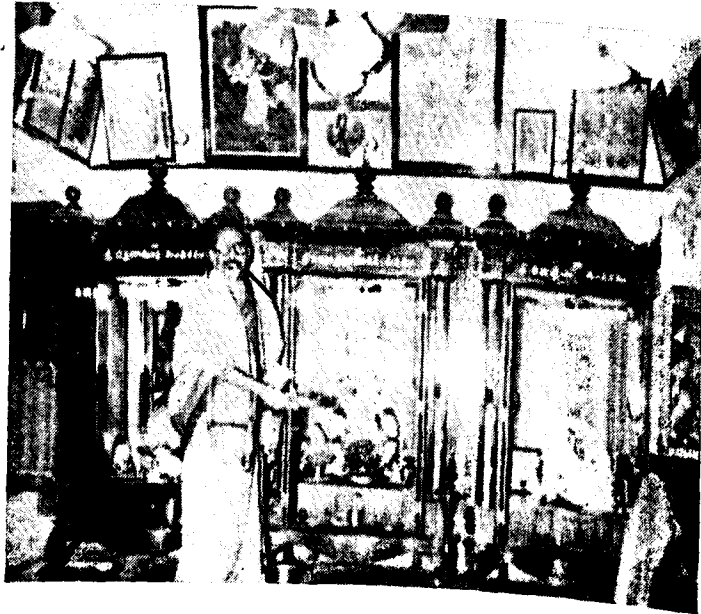
Dattatreya Ashramam Building, Governorpet, Vijayawada - 2.

Founder :
Sri Vidyasankara Bharati Swamiji

Sri Lalita Tripura Sundari Devi
in the Peetam

Founder performing Daily Peeta Puja.

శ్రీ దత్తాత్రేయ ఆశ్రమం, విజయవాడ

— శ్రీ బి. సత్యనారాయణ —

దొడ్డు పింగళి శేషగిరిరావుగారు ప్రముఖ అలోపతి వైద్యులు, దైవభక్తులు, జిజ్ఞాసులు, శ్రీ విమలానందభారతీ స్వాములవారి శిష్యులు. చిన్నప్పటి నుండియు వీరికి భారత, భాగవత పురాణాదులనేగాక ఉపనిషత్ శ్రవణమునందు ఆసక్తి మెండు. కీ, శే. మూలూరి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారివంటి పండితప్రకాంధులను సంవత్సరముల తరబడి తమ గృహములో వారికి వసతిసౌకర్యములు చేయుచూ 'వారివద్ద ఆధ్యాత్మిక శ్రవణము చేసియుండిరి. తత్ఫలితముగ డాక్టరుగారి శ్రీ దత్తాత్రేయశ్రమమును స్థాపించవలెననే సంకల్పము గాఢమై షుమారు 1960 ఆ ప్రాంతములో తమ గృహములో శ్రీ దత్తాత్రేయశ్రమమును ఏర్పాటుచేసి శ్రీ లలితా త్రిపురసుందరి పీఠమునకు నిత్య అర్చనాదులు చేయించుచుండిరి. వీరు వైద్యవృత్తిలో ప్రవేశించి బాగుగా పేరుప్రఖ్యాతులు సంపాదించిరి. ఇండియన్ మెడికల్ యాసోసియేషన్ లో అధ్యక్షులుగను, ఆంధ్రపార్వ స్యూటికల్ కంపెనీలో డైరెక్టరుగాను, రోటరీక్లబ్ లో ప్రముఖ సభ్యుడుగను విశేషకాలము పనిచేసిరి, బందరులో, గుడివాడలో, ఏలూరులో, విజయవాడలో తమ యక్ష్మరే యిన్ స్టిట్యూట్లు, బ్లడ్ బ్యాంకులకు డ్రాంచీలు పెట్టి విశేషముగ ధనమార్జించిరి, తమకు గల యిద్దరుకుమార్తెలకు మంచి సంబంధములు చూచి ఘనముగ వివాహాలు చేసిరి, వీరికి పుత్రసంతానం లేదు. వీరిభార్య 1962 లో చనిపోయెను. బందరులో తమకున్న 800 చ.గ. నివేశనస్థలమును బందరు ఇండియన్ మెడికల్ అసోసియేషన్ వారికి ఉచితముగ విచ్చిరి. విజయవాడ మెడికల్ అసోసియేషన్ వారికి భూరివిరాళము నొసంగిరి. వీరు ఆసేతు హిమాచల పర్యంతం తీర్థయాత్రలు చేసిరి. ముఖ్యముగ రామేశ్వరము, శ్రీరంగము, పళని, అనంతశయనం, మధుర,

శ్రీశైలం, పూరి, కాశీ, ప్రయాగ, గయ, బదరీ, గంగోత్రి, యమునోత్రి వగైరా తేత్రములన్నింటిని తమయింటి పురోహితునితో దర్శించిరి. వీరు 1961 డిశంబరునెలలో తమకున్న యావదాస్తులను శ్రీ దత్తాత్రేయశ్రమమునకు తన అనంతరం చెందవలెనని విల్లునామా వ్రాసిరి. సదరు విల్లులో తమ ఆస్తిని మానేజిమెంటు చేయుటకు విజయవాడ మెడికల్ అసోసియేషన్ వారిని బ్రష్టిగ నియమించిరి.

1961 లో వ్రాసిన విల్లును రద్దుచేయుచూ 1967 సం॥ జులై నెల 4 తేదీన రెండవవిల్లును వ్రాసి సదరు విల్లుదాఖలా తమకున్న యావదాస్తిని శ్రీ దత్తాత్రేయశ్రమమునకు చెందవలయునని, శ్రీ లలితా త్రిపురసుందరిపీఠమునకు ఒకపీఠాధిపతి నేర్పాటు చేయవలెనని బ్రస్తు ఆస్తిని మానేజిమెంటు చేయుటకు నలుగురు వ్యక్తులను బ్రష్టిలుగ ఏర్పాటు చేసిరి. ది 7-7-1967 లో డాక్టరు గారు తమ 60 వ యేట నన్యసించిరి. శ్రీ విమలానంద భారతీస్వాముల వారి శిష్యులైన శ్రీ ప్రకాశానందస్వామివారి వద్ద ఉపదేశము పొందిరి. శ్రీ విద్యాశంకర భారతి యోగ పట్టాను స్వీకరించిరి. సన్యాసస్వీకారము లగాయకు 1968 అక్టోబరు 31 న సిద్ధిపొందేవరకు ప్రతి నిత్యము షుమారు 5 గంటలకాలము ఉపనిషద్ శ్రవణము చేయుచుండెడివారు. షుమారు 4 గంటలకాలము పీఠములో అర్చనలు స్వయముగ చేయుచుండెడివారు. 1967 డిశంబరునెలలో శ్రీ శృంగేరి పీఠాధిపతులకు తమమతములో శ్రీ కుర్తాళం పీఠాధిపతులు శ్రీ త్రివిక్రమరామానంద భారతీస్వామివారి సమక్షములో పాదపూజ చేసిరి. గత 10 సంవత్సరముల పూర్వం నుండి కాన్సర్ వ్యాధితో బాధపడుచుండియు కూడ

వ్యాధిని లెక్కచేయకుండిరి. ఆధ్యాత్మికశ్రవణమును, పీఠార్చనలను తదేకనిష్ఠతో జరుపుచుండెడివారు. శ్రీ వారు సిద్ధిపొందేనాడుగూడ వారిమతములో భాష్య ప్రవచనము జరిగినది. శ్రీవారి తదనంతరం కుర్తాళం శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులైన శ్రీ త్రివిక్రమరామానంద

భారతీస్వాములవారిని శ్రీ దత్తాత్రేయ పీఠమునకు శ్రీ లలితాత్రిపురసుందరి పీఠమునకు మేనేజింగు బ్రస్టి పీఠాధిపతులుగ ధర్మకర్తలు ది 15-12-68 తేదీన ఎన్నుకొనిరి.

పీఠాధిపతులయందు భక్తిగలిగిన ప్రసిద్ధపురుషులు

[శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీ స్వాములవారికి తెలిసిన పుణ్య పురుషులు, మహాత్ములు ఎందరోగలరు. వారిలో ఇద్దరి జీవిత చరిత్రను బహుక్షుప్తముగ వివరించుచున్నాము - వారిలో ఒకరు అద్వైత నిష్ఠులు; రెండవవారు విశిష్టాద్వైతులు]

శ్రీ॥ శే॥ కొమ్మరాజు లక్ష్మీకాంతానందయోగివర్యులు

దాదాపు యాభై సంవత్సరములు గుంటూరు జిల్లాలో మహాత్ములని, యోగివర్యులని ప్రసిద్ధి పొందిన శ్రీ కొమ్మరాజు లక్ష్మీకాంతానంద యోగి వర్యులు గుంటూరుజిల్లా రెడ్డిపాలెంలో 1888 సం॥రం జనవరి 11వ తేదీన ఆరువేల నియోగి బ్రాహ్మణ కుటుంబములో జన్మించిరి. స్ఫురద్రూపులు, మేధా వంతులు, సంస్కృతాంధ్ర భాషా పండితులు, ఆంగ్లము హిందీ వగైరా భాషలు తెలిసినవారు. బహుళ గ్రంథ వేత్త. వీరు మెట్రిక్యులేషన్ లో కృతార్థులై, ఓవర్ శీయర్సు డిప్లొమాను పొంది ప్రభుత్వములో ఉద్యోగము చేసిరి. కొంతకాలము తరువాత ఉద్యోగమునకు రాజీనామా యిచ్చి జిజ్ఞాసులై హిమాలయ పర్వత శ్రేణులలో సంచరించుచు మహర్షులను సందర్శించిరి. భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షిగారి ఆశ్రమంలో కొంత కాలము గడిపి, శ్రీ రమణమహర్షిగారి ఆదేశానుసారము తన స్వగ్రామములో 1917 లో తమచే స్థాపించబడిన ఆనందాశ్రమమునకు తిరిగివచ్చి అనేక క్రతువులు, సప్తాహములు, ప్రవచనములు జరిపించిరి.

కుర్తాళం శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠ స్థాపకులైన శ్రీ మౌనస్వాములవారు వీరికి తమ తర్వాత పీఠాధిపత్యమును వహించమని కబురుపంపిరి గాని శ్రీ యోగిగార్కి శ్రీ రమణమహర్షుల సలహా ప్రకారము తమ స్వస్థానము వదిలి వెళ్ళుటకు యిష్టపడలేదు. శ్రీ మౌనస్వాములవారు వీరికి తమ కుడువ ప్రదానమును చేసిరి. ఈ యంత్రము శ్రీ యోగిగారి ఆశ్రమముగు ఆనందాశ్రమంలో శ్రీ గాయత్రీ దేవి నన్నిదిహో ఇప్పటికీ ఉన్నది.

శ్రీ యోగిగార్కి అనేక యోగ విద్యలలో ప్రవీణత గలరు. వీరిని ఆశ్రయించిన భక్తులకు వీరివలన గలిగిన సత్ఫలితములు ఎన్నియో కలవు. వీరికి పరకాయ ప్రవేశశక్తి కూడ కలదని చెప్పుదురు. ఒకే పర్యాయము నాల్గు ప్రదేశములలో దర్శనము యిచ్చినట్లు చూచినవారు యిప్పటికీ గలరు. ఆననము నకు ఒక అడుగు పైగా ఆకాశములో కొన్ని ఘడియలు కూర్చోనెడరనియు, ఆశ్రమమునకు 50 మైళ్ళ దూరమున నున్న మైలవరం అనే గ్రామములో వీరు

చేసిన సంకీర్తన ఆశ్రమములో అదేకాలములో వినబడినట్లున్నాు. భూతగ్రంథులకు విమోచన కలిగించెడు వారనియు, సంతానము లేనివారికి వీరి ఆశీర్వాదన ములవల్ల సంతానప్రాప్తి కలిగినట్లున్నాు అనేక రీతులుగ వీరికిగల యోగశక్తిని గురించిన కథలు అనేకములు కలవు. వీరి అనుగ్రహము పొందినవారు యిప్పటికీ గలరు. వీరు అద్వైత వేత్త. జ్ఞానియేగాక భక్తుడు, గాయత్రీదేవి ఉపాసనాపరులు. రామ భక్తులు. అపరచైతన్యవలె తమ మనోహర సంకీర్తన తరంగములతో శ్రోతలను ఉర్రూతలూగించిన మహాత్ములు. వీరి పాదపూజ చేయుటకు పాద ప్రక్షాళనము చేయగనే వీరు యోగ సమాధిని పొంది కొన్ని గంటల తరబడి బాహ్య ప్రపంచమును విస్మరించెదరు, గుంటూరులోని శ్రీరామనామ క్షేత్ర స్థాపకులు. వీరికి సంతానంలేదు. భార్య గతించి చాల సంవత్సరములై నది.

శ్రీ యోగిగారు తమచే స్థాపించబడిన ఆనందాశ్రమమునకు బ్రస్టిలను నియమించి ది 21-11-1970 తీదిన పరమ పదించిరి. వీరి తదనంతరము వీరి స్థానే

ఆశ్రమాధిపతిగ శ్రీ కుర్తాళం పీఠాధీశ్వరుల ఆమోదముతో ఒకరిని నియమించవలసినదిగా బ్రస్టిలను ఆదేశించి యున్నారు. ఈరీతిగ ఆనందాశ్రమం కుర్తాళం పీఠమునకు సంబంధం కలుగచేసిని యోగివర్యులకు జోహార్లు-

శ్రీ యోగి గార్కి సహస్ర చంద్రదర్శన శాంతి, ఆనందాశ్రమ స్వర్ణోత్సవములు వైభవముగా ది 17, 18 జనవరి 1970 తేదీలలో జరుపబడినవి. శ్రీ యోగిగారి ఆధ్వర్యమున ది 1970 జూన్ నెలలో శ్రీ గాయత్రీ మహా యాగమును, వారు మరణించిన కొలది మాసములలోనే అనగా ది 1971 మే నెలలో శ్రీ రుద్రయాగమును ఆనందాశ్రమంలో జరుపబడినవి. ఆనందాశ్రమంలో ప్రతి సంవత్సరము పుష్య మాసములో ఆ యోగివర్యుల జన్మదిన మహోత్సవమున్నాు. వైశాఖములో హనుమజ్జయంతి, లక్ష కుసుమార్చనలున్నాు. ఆశ్వయుజములో శ్రీ దేవీ నవరాత్రిఘ్నా, కార్తీకములో లక్షబిల్వార్చనమున్నాు. మార్గశీర్ష మాసములో శ్రీ దత్తాత్రేయ జయంతి వగైరా ఉత్సవములు జరుపబడును.

★

శ్రీ సూరంపూడి వెంకటేశ్వర్లు

శ్రీ సూరంపూడి వెంకటేశ్వర్లుగారు ఆంధ్ర బ్రాహ్మణ నియోగి కుటుంబములో జన్మించిరి. వీరు విజయవాడ మున్సిపాల్టీలో ఉద్యోగముచేసి షుమారు 10 సంవత్సరములక్రితము రిటైరైరి. వీరికి సంతానములేదు. వీరి భార్య శ్రీమతిలక్ష్మీనరసమ్మగారు దైవ భక్తి గలవారు. సుగుణసంపన్నురాలు. భర్తగారికంటె ముందుగనే క్రిశిశులైరి. భార్య మరణానంతరం శ్రీ వెంకటేశ్వర్లుగార్కి సన్యసించవలెనని కొంతకాలము, ఆధ్యాత్మికసంస్థలలో చేరి సంఘ సేవచేయవలెనని మరి కొంతకాలము, మనస్సు పరిపరి విధములు పరుగులు పెట్టినది. కుర్తాళం వాతావరణ విషయమున్నూ ఆంధ్ర పీఠమైన శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠమును గురించిన్నీ తెలుసు

కొని, కుర్తాళంవెళ్ళిరి. పీఠాధిపతులైన శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానంద భారతీస్వాములవారి ఆచరణకు ముగ్ధులై శ్రీ స్వాములవారిపేర తనకు విజయవాడలోగల 400 చ. గ॥ ల నివేశనస్థలమును, అందులో నిర్మించబడిన డాభాభవనమున్నూ తనతదనంతరం శ్రీ స్వాములవారికి చెందునట్లు పత్రమునువ్రాసి రిజిష్టరు చేయించియుండిరి. కుర్తాళంలో శ్రీమౌనస్వామి మఠములో తమకు నివాస యోగ్యమైన వసతికై రు 4000 లు రొఖమును విరాళమొసంగిన ధన్యజీవులు. వీరిని కుర్తాళములో తన జీవితశేషమును గడపవలసినదిగా శ్రీ స్వాముల వారు ప్రోత్సహించుచున్నారు.

శ్రీ శ్రీ శ్రీమతి తుమ్మలపల్లి జానికమ్మ

కృష్ణామండల మధ్యప్రాంతమందున్న గుడివాడ పట్టణము శాలివాహనసామ్రాజ్యకాలమునుండి చారిత్రక ప్రసిద్ధికలిగినది. ఆనాటిపురము 'గృధ్రవాకవిషయ' ముఖ్యస్థానముగా నుండెడిది. ఈపురమువ పూర్వము బౌద్ధారామము జైనదేవాలయము విలసిల్లినవి.

తూర్పువాకుక్య (వేంగీ) రాజ్యకాలమున గృధ్రవాక విషయమున హాసీతుడైన బ్రాహ్మణుడొక్కడు ప్రాధ్వీవాక్కుగా నుండెడివాడు. తనప్రభువునకు ఆరోగ్యలాభమునకై ఆయన గృధ్రవాకవిషయ ముఖ్యస్థానమున భీమేశ్వరాలయము కట్టింపగా ఆయన ప్రభుత్వ క్రికి మెచ్చి రాజు సమీపముగానున్న తుమ్మలపల్లె గ్రామమును అగ్రహారముగా నిచ్చెను. ఆయన "తుమ్మలపల్లె" అగ్రహార వనతియయి, ఆయన పంశమువారు తుమ్మలపల్లివారై నారు. నాటినుండి నేటి వరకు గుడివాడలో దానధర్మముల విషయమున తుమ్మలపల్లివారే ప్రథమగణ్యులుగా నున్నారు. గుడివాడలో పెక్కుదేవాలయములకు, ధర్మసంస్థలకు తుమ్మలపల్లివారే ధర్మకర్తలు. విజయవాడలోకూడ తుమ్మలపల్లివారి ధర్మములు గణ్యమైనవి.

ఇట్లు ధర్మ శ్రద్ధాభక్తి విషయమున ప్రథమగణ్యమైన తుమ్మలపల్లి ధరామరవంశమున శ్రీ గోపాలరావు గారు ఉత్తముడు. ఆయన ధర్మపత్ని జానికమ్మ గారు. గుడివాడతాలూకా తమిళగ్రామమునకు చెందిన "యల్లంరాజు" వారి ఆడపడుచు. గుడివాడ మ్యూనిసిపాలిటీ వైస్చైర్మన్ వదవిని కొంతకాల ములంకరించిన (శ్రీ శ్రీ) శ్రీ యల్లంరాజు సుదర్శనముగా రీమేకనిష్ఠసోదరుడు.

శ్రీ గోపాలరావుగారు పక్షవాతముతో అకాలమరణమునకు గురికాగా ఆయన ధర్మపత్ని భర్తగారిపేర పెక్కు ధర్మకార్యములను చేసినది.

గుడివాడ పట్టణమున పురాతన భీమేశ్వరాలయమునకు సమీపముననున్న స్వగృహమును ఈమె శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠాధిపతులకు సమర్పించినది.

శ్రీమతి జానికమ్మ శ్రీ గోపాలరావుదంపతుల ఆత్మలకు శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠదేవతలు శాంతిని అనుగ్రహించురుగాక.

S. Gopala Krishnan, B.Sc., M.D.

12-A, Visweswarapuram St. Mylapore, MADRAS-4

Phone : 71558

G. 25, Golden Rock, TIRUCHI-4

Phone : 7155

శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వామి

శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వామి
శ్రీ చిదానందాశ్రమాధిపతులు, గన్నవరం. కృష్ణాజిల్లా.

పరమహంస పరివ్రాజకాచార్య వర్య. అత్యంత తపోనిష్ఠాగరిష్ఠ పూజ్యపాద శ్రీ చిదానంద సరస్వతీ స్వాములవారు 1880 వ సం॥లో పశ్చిమగోదావరి జిల్లా పూళగ్రామంలో ఆంధ్ర నియోగిబ్రాహ్మణ సంపన్నవంశములో జన్మించిరి. వీరి పూర్వాశ్రమ వివరములను శ్రీ స్వాములవారు వివరించ నిచ్చగించరు. వీరు వివాహితులై కొంతకాలము ఉపాధ్యాయ వృత్తి నవలంబించిరి, సంశానప్రాప్తి కలిగిన అనంతరం విరాగియై సద్గురూన్వేషులై హిమాలయ ప్రాంతములకు వెళ్ళిరి. బ్రహ్మీభూతులు శ్రీ శ్రీ జ్ఞానానంద సరస్వతీ స్వాములవారి వద్ద సన్యాసాశ్రమము స్వీకరించిరి. ఆసేతు హిమాచల పర్యంతం కాశీ, రామేశ్వరం, కైలాసం, మానససరోవరం, కేదారం, ఐదరీ, పూరీ, సోమనాథ, ద్వారకలు మొదలైన పుణ్య తీర్థములను దర్శించిరి. శ్రీ రమణమహర్షి ఆశ్రమంలో కొంతకాలము గడిపిరి, కుర్తాళం సందర్శించి శ్రీ మౌనానందస్వామివారికి చిరపరిచితులైరి.

కృష్ణాజిల్లా గన్నవరంలో నిర్మించిన దేవాలయముల ప్రతిష్ఠలకు తోడ్పడి 1952 సం॥లో దేవాలయముల సమీపములో అన్నిరకములైన ఫలవృక్షములు గల ఉద్యానవనములను పెంచి సుందరమైన భవనములగుల శ్రీ చిదానందాశ్రమమును స్థాపించిరి. ఆశ్రమంలో ప్రతినవత్సరం చైత్ర మాసములో శ్రీ స్వామివారి జన్మదినోత్సవమున్నూ, వైశాఖములో శ్రీ శంకరజయంతియున్నూ, ఆశ్వయుజమాసములో దేవీనవరాత్రి మహోత్సవములున్నూ, కార్తీకమాసములో అభిషేకములు, అర్చనలు సువాసనీ పూజలు చేయుదురు. శ్రీ స్వాములవారు గత 60 సంవత్సరములనుండి ఏవిధమైన ఆహారముగాని పాలు, ఫలములు గాని స్వీకరించరు. స్వశరీర రుగ్మతలకు బాషధము సేవించక తమ యోగశక్తిచేతనే ఆరోగ్యమును కలుగజేసుకొందురు. వీరు పూర్ణారోగ్యవంతులై తమ నిత్య కావ్యక్రమమును స్వయముగ నిర్వహించుకొను తపస్సాలి.

Seekings The blessing of
Sri Raja Rajeswari Ambal, Mounaswami Mutt
COURTALLAM

Mrs. & Mr. Muthuveerappan

B. E. M- S. (Cornell) Mem. A. S. M. E.
Professor of Mechanical Engineering
Annamalai University ANNAMALAINAGAR

శ్రీ దాసశేషస్వామి

గుంటూరు జిల్లాలో యామర్రు అను గ్రామమున శ్రీ యామర్రు బొల్లయమాత్యుడు, లింగమాంబ లకుది20-3-1890లో జన్మించిన వెంకటసుబ్బయ్య అనువారే ఆంధ్ర వాల్మీకి వావిలకొలను సుబ్బారావు గారికి శిష్యులై గురువుగారిచే “దాసశేషుడు” అను నామకరణము పొంది ప్రసిద్ధికెక్కిరి. వీరు గురువే పరమ దైవమని అదంచలమైన భక్తి శ్రద్ధలతో తమ గురువరేణ్యులకు సేవ చేసిరి. గురువుగారి సమక్షములో కూర్చొని యెరుగరు: గురువుగారి మాట కెదురు చెప్పియుండలేదు. అడగనిదే గురువుగారితో సంభాషించను లేదు. తమ ప్రసంగములలో నెప్పుడు గురువుగారిని స్మరించని ఘట్టములు లేవు. వీరు విశిష్టాద్వైతలయ్య కుర్తాళం శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధి పతులయెడ ఎంతో గౌరవ ప్రపత్తులు గలిగి కుర్తాళం సపరివారముగ వెళ్ళి శ్రీ సిద్ధేశ్వరీపీఠమును సందర్శించిన లోకోత్తములు.

శ్రీ దాసశేషస్వామివారు శ్రీ రామకృష్ణపరమహంస వలె ద్రవ్యమును తాకకుండ అనేక ఘనకార్యములు నిర్వహించిన మహిమాన్వితులు, నిరాడంబరజీవులు, కవులు, పండితులు. సత్యవ్రతులు. ప్రపత్తి మార్గాను యాయులు. అతిథి అభ్యాగతులకు ‘లేదు’ అనక తమ దాసకోటిలో నిత్యము భోజనమిడెడు అన్నదాత. వర్ణాశ్రమ ధర్మములను తూ. చా. తప్పకుండా తాము పాటించుచు తమ శిష్యులచే పాటింపజేసిన పరమ గురువు. శ్రీ సీతారాముల నిరంతరము ధ్యానించుచు ఆశ్రమంలో అఖండ హరేరామ సంకీర్తన జరుపుటకు శిష్యులకు సాధనసంపత్తి నొసంగిన మహాత్ముడు. అనేక వ్రతములు, పూజలు, అర్చనలు, పుత్సవములు ఎన్నెన్నో చేయుచు, దాసకోటిని, నిత్యాకళ్యాణము వచ్చుతోణముతో భాసిల్లజేసిన ప్రతిభాశాలి. తనవద్ద ఒక క్షాసై న లేకపోయినను, ఘమారు 1 లక్ష నలుబది వేల రూప్యముల ఖర్చుతో జయప్రదముగ 1958 లో అంగలకుదురులో జరిగిన శ్రీరామ మహా సామ్రాజ్య

పట్టాభిషేకమే వారి శక్తి సామర్థ్యములకు భక్తిప్రపత్తులకు నిదర్శనము.

శ్రీ దాసశేష స్వామివారు అనేక సాధనలు చేసి యుండిరి. కొంతకాలము తాము రాధగ భావనచేయుచు ప్రీవేషదారియై తమ యిష్టదైవమును ఆరాధించిరి. ప్రేమకు పర్యాయ పదమే భక్తియనియు భక్తునికి ద్వేషస్వభావమే యుండరాదనియు తమ యిష్టదైవమగు విష్ణువు, సర్వాంతర్యామి అనియు, తైపుల ఆరాధ్యదైవములగు ఈశ్వరుడు విష్ణువుకంటె వేరుకాదనియు, విష్ణువే శివుడనియు, శివుడే విష్ణు వనియు, శివకేశవులకు భేదము లేదనియు, తాను విశ్వసించి ఇతరులకు బోధచేసిన పరమభక్తుడు.

శ్రీ దాసశేషస్వామివారికి ఒక కుమార్తె ఒక కుమార్డు కలరు. ఘమారు 40 సంవత్సరములకు పూర్వము భార్య స్వర్గస్థురాలై నది.

అంగవస్త్రముమాత్రముధరించి, తనశరీరము గురువు గారిసొత్తు అని తనదిఅనునది ఏమియులేదనెడు నిరభిమాని, నిస్వార్థపరతంత్రుడు. ఊరు ఊరున, వాడ వాడన అఖండ హరేరామ సంకీర్తన సప్తాహములు నిర్వహించి భక్తుల ననుగ్రహించిన భక్తశిఖామణి. ఒక అవున్ను ఆవుపాలను రోజులో ఒకేవర్యాయము స్వీకరించుచు రెండు సంవత్సరములు దీక్షతో 108 పర్యాయములు వాల్మీకిరామాయణమును పారాయణము చేసిన తపస్వి. వీరు చూపిన మహిమలు ఎన్నియో గలవు. గాని వాటిని బహిరంగపరచవద్దని శిష్యులకు ఆజ్ఞ యిచ్చినందున వాటిని పొందుపరచుటకు వీలుగాకున్నది వీరు లక్ష్మీకాంతానందయోగిగారికి ముఖ్యులు. వీరు ది 29-11-68 న పరమపదించిరి.

వారిచే నియమింపడిన పాలకవర్గమువారు శ్రీ దాస శేష స్వామివారుండ జరుపబడిన కార్యక్రమము లన్నిటిని గురుకటాక్షముతో జయప్రదముగా నిర్వహించుచుండిరి.

శ్రీ మతి దామరాజు లక్ష్మమ్మ

శ్రీమతి దామరాజు లక్ష్మమ్మగారు 1889 లో గుంటూరుజిల్లా కురిచేడు గ్రామంలో ఆంధ్ర నియోగి బ్రాహ్మణకుటుంబములో జన్మించిరి. వీరి తల్లిదండ్రుల పేర్లు కురుచేటి సుబ్బయ్య, సుబ్బమ్మ గార్లు. శ్రీమతి లక్ష్మమ్మగారికి 1901 లో తన పండ్రెండవయేటన శ్రీ దామరాజు లక్ష్మీపతిగారితో వివాహమైనది. ఇద్దరు కుమారులు కలిగిరి. కాని పసితనములోనే మరణించిరి. భర్తగారుకూడ 1906 లో మరణించిరి. శ్రీ లక్ష్మమ్మ గారు చిన్నప్పటినుండి దైవచింతన, ధైర్యము గల వారు. యెన్ని అవాంతరములు వచ్చినను సహనముతో అన్ని భరించగల స్వభావముగల ధీరులు. అత్తవారి గ్రామము పశ్చిమగోదావరిజిల్లా కల్లూరు. భర్తగారు పోయిన 4 సంవత్సరముల వరకు అత్తవారింటిలో వుండిరి. కాని జీవనోపాధికి అత్తవారింట చాలినంత లేనందున ఏ లూరులో నివాస మేర్పరచుకొనిరి. 1918-1930 వరకు కాఫీహోటల్ వ్యాపారము నిర్వహించి దానధర్మములకు పేరుప్రఖ్యాతులు గడించిరి. 1930 ఉప్పుసత్తాగ్రహంలో పాల్గొని నెల్లూరు సెంట్రల్ జైలులో కారాగారశిక్ష అనుభవించిరి. కొద్ది కాలము ఏలూరు పురపాలక సభ్యులుగను, ఆరుసంవత్సరములు పశ్చిమగోదావరి జిల్లాబోర్డు సభ్యులుగను.

ఒకసంవత్సరకాలము పశ్చిమగోదావరి జిల్లా కాంగ్రెసు ప్రెసిడెంటుగాను పనిచేసిరి.

రాజకీయములనుండి ఆధ్యాత్మికచింతన వైపునకు మనస్సును మరల్చి ఏర్పేరు వ్యాసాశ్రమ పీఠాధిపతులైన శ్రీ మళయాళస్వాములవారివద్ద ఉపదేశమును పొందిరి. 1932 నం॥ నుంచి 1966 నం॥ వరకు తీర్థయాత్రలను సేవించుచూ హృషీకేశములో ఒక ఆశ్రమమును నిర్మించి అక్కడ కొంతకాలము, విజయ వాడలో వితంతు అనాధశరణాలయమును ఏర్పాటుచేసి అక్కడ కొంతకాలము గడుపుచూ వచ్చిరి. పాదయాత్రన కైలాసపర్వతం, మానసరోవరం యాత్రలు జరిపిరి. బదరీ, కేదారములు పెక్కుమార్లు దర్శించిరి.

శ్రీమతి లక్ష్మమ్మగారు కొంతస్వభావులు, దయా స్వరూపులు, దానధర్మములయందు అభిలాష మెండు. వీరికి విజయవాడలోగల ఘమారు 700 చ. గ. నివేశన స్థలమును అందులో నిర్మించబడిన రాజా భవనమును శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతులైన శ్రీ శ్రీ త్రివిక్రమ రామానందభారతీస్వాములవారికి దానముపరచి, కుర్తాళం దత్తాత్రేయమందిరములో శ్రీ పీఠాధిపతుల ఆదరణలో తమ జీవితశేషమును గడుప నిశ్చయించుకొనిరి.

Panduranga Enterprises

Building Decorative Material Dealers

Gandhinagar, VIJAYAWADA 3

॥ श्रीः ॥
गुरुवन्दनम्

सिद्धेश्वरी पीठनाम्ना विदितं महितं भुवि ।
संस्थानं द्योतते राजराजेश्वर्या निकेतनम् ॥
देव्यनुकम्पावर्षप्रवाहवीचीप्रसारपरिपुनम् ।
अध्यात्मविद्विरुषितं वैदिक भङ्गीतरङ्गितं
विमलम् ॥
वेदान्तवाक्यचर्चासमुत्सुकासक्तमानसं रनिशम् ।
विविधैः परिणतवयैः प्रसाधितं सच्चरित्रपात्रं तत् ॥
जपपूजाभिषेकादिकर्मभिः साध्वनुष्ठितैः ।
यत्न देवी सुप्रसन्ना सान्निध्यं तनुते स्वयम् ॥
ज्ञानवैराग्यभक्त्यादिकल्याणगुणशालिनः ।
पुण्डरीकावदान श्रीभरालिङ्गित विग्रहान् ॥
आचार्यान् सच्चिदानन्द परब्रह्म स्वरूपिणः ।
श्री त्रिविक्रम पूर्वास्तान् रामानन्द यतीश्वरान् ॥
अधितिष्ठतो हि पीठं सिद्धेश्वर्या नतोऽस्मि
गुरुचरणान् ।
भक्ति भर भरित हृदयः शिष्योऽहं सर्वतः
समाराध्यान् ॥
विज्ञानसम्पत्तिचयोपगूढाः प्रभूत शालीन
तयोपसेव्याः ।
आचार्यवर्या भुवि विश्रुतास्ते विभ्रान्ति
सर्वैरभिनन्द्यमानाः ॥

अनन्तशयनम्

ते सम्परीता निर्वाणसम्पदा सदा मुदा
ज्ञानघना महाशयाः ।
सत्सङ्ग बद्धोत्सव नित्य भूत्या लसन्ति धर्म्ये पथि
सञ्चरन्तः ॥
अर्थः सहृदयश्लाघ्यैः सद्भिरवृत्तैर्गुरोरपि ।
जयन्त्याचार्यवर्यास्ते युक्ताः श्लोकाः कवेरिव ॥
शास्त्रेषु संग्राह राजन्ते तेऽतिमात्रं विवेकिनः ।
चन्द्रांशुसेवया कान्ता यया हि कुमुदाकराः ॥
जनस्वान्तेषुत्सुकेषु येषां वाणी तु भासते ।
विद्याविद्योतिनी शश्वत् कुमुदेष्णिव कौमुदी ॥
कौमुदी कीर्तिमय्या कुवलयमखिलं द्योतयन्
सत्कलाभिः ।
पुणोऽसौ चारुवृत्तः प्रमदकृदधिकं मन्दहास
प्रभासा ॥
अज्ञानध्वान्त दूरीकरण पटुरयं श्रीमदाचार्यचन्द्रो
जीयात्तन्वन् प्रजानां कुशलमविकलं क्षेममार्गक
निष्ठम् ॥
अपारासारसंसारसागरो तारसेतवः ।
पुनन्तु सर्वानाचार्य पदपङ्कजरेणवः ॥
महो मुहुर्नमस्यामोऽभंगुरं शङ्करं मुदा ।
महीयो मोहनीहारपरिहारविशारदम् ॥

‘शिष्यपरमाणुः’

वे. वेङ्कटरामशर्मा, विद्याभूषणः

श्री सिद्धेश्वरीपीठ - वृत्तान्त सङ्ग्रहः

.....

विदितमेवेदं सर्वेषामपि वेदितव्याना मास्तिक-
महाजनाना मन्येषामपि विदुषाम्, यत् दक्षिणा-
पथस्थ-शालिवाटीजनपदाऽन्तर्गत सह्यपर्वतप्रान्त-
वर्ति त्रिकूटाचलोपत्यकाप्रदेशे विशीर्णायाः स्रोत-
स्विन्या स्तटनिकटवर्ती कुत्तालनामा कश्चन प्रसिद्धो
नीवृत् चकास्तीति, सोऽयं द्रमिड संस्थानान्तर्गतेषु
सुखावसथस्थानेष्वन्यतमः । तत्र प्राक्तनैः शिवभक्त
शिखामणिभिरभिष्टुतविभवः अन्यैश्चोपश्लोकिता
प्राभवः भगवा नुत्सृष्टकैलासनिवासप्रीतिः शंकरः
तिरुक्कुन्तालनाथाऽभिधानः स्वयं लिङ्गेन सान्निध्य
मावहन् प्रसवणं निकषाप्रसिद्धं क्षेत्रमध्यास्ते ।

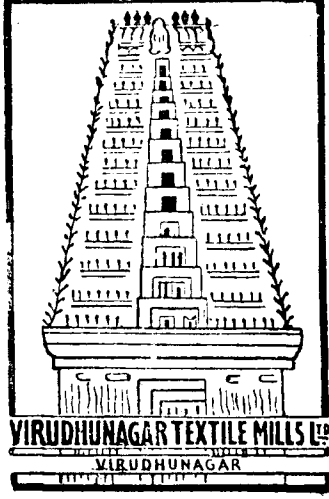
तस्याविदूरे बहुभि रूपदेवैर्जुष्टाया श्री राजराजे-
श्वर्या निलयभूतं सिद्धेश्वरीपीठमिधं दत्तात्रेय
मन्दिराख्यया प्रथितं किमपि मठपीठायतनं
वरीवर्ति । यच्च योगक्षेमाधायकै रनुग्रहविशेषैः
आस्तिकमहाजनान् श्रेयोमार्गेषु उन्मुखीकर्तुं
प्रचोदयन्, सनातनस्य वैदिकचर्यासम्प्रदायस्यापि
स्याभिवृद्ध्यै प्रस्थापितं विलसति ।

अस्य चायतनस्य प्रस्थापकाः इदानीं यश-
शरीरमात्राः विश्वविख्याताः शृङ्गेरी जगद्-
गुरु श्री सच्चिदानन्द शिवाभिनव नृसिंहभारती
स्वामिनां विधेयाः श्री शिवचिदानन्दसरस्वती
(मौनानन्दसरस्वती) स्वामिनः । ते च बाल्ये
एवान्ध्रप्रदेशाद् भूभ्रमणप्रस्थानेनात्मागत्य अत्रत्यं
चम्पकवनप्रदेशं स्वीयतपश्चर्यासौकर्यानुगुण मुपा-
देयतरं ज्ञात्वा मोनव्रतमवलम्ब्य क्रमेण
आत्मीयेषु कार्येषु प्रबोधवन्तः मन्त्रशास्त्रे योगे च
परं प्रावीण्य मुपगताः ऋद्धिमन्तः सिद्धपुरुषा भूत्वा
प्रभूणां राजामन्येषामपि लोकिकानामादरातिशय-

भाजनं व्यराजन्त । कमशः आन्ध्रप्रदेशे द्रमिड-
देशेऽन्यत्र च पुष्ट्या शिष्यभक्तगणसम्पदा सम्परी-
तास्ते महान्तः एतादृशस्यानिदम्पूर्वविभवस्य मठ
पीठायतनस्य सपरिकरस्य प्रस्थापने, तत्र शाश्व-
तिके नैत्यक-मासिक-वार्षिकचर्यानुष्ठानसम्प्रदाय-
कल्पने च विनायासं शक्ता अभवन् ।

तदनन्तरं वेदान्त विज्ञान विनिश्चितायाः
सन्यासयोगयुक्तात्मानः गैर्वाण्या माङ्गल्या
माध्यायां च वाण्यां तत्तद्विज्ञानीयेषु च निष्णाताः
विद्वद्वरिष्ठा ज्ञानिनः श्री विमलानन्द भारती
स्वामिपादाः ब्रह्मीभूतैः मौनानन्द सरस्वती
स्वामिभिः समुद्दिष्टमठचर्याप्रकार मनतिवर्तमानाः
मठस्याभ्युन्नतौ व्यवस्यन्तः आत्मगुणाधायकैः
सदुपदेशैर्लौकयोगक्षेम मातन्वाना मठस्य कीर्ति-
विभव मभिवर्धयन्तश्च कंचित्कालं माठापत्य
मनुष्ठाय परावरे ब्रह्मणि लीनमानसा ब्रह्मभाव-
मविन्दन्त ।

श्री विमलानन्द भारती स्वामिपादानां कर
कमलसंज्ञाता श्रीत्रिविक्रम रामानन्दभारतीस्वामिनः
इदानीमेतन्मठ पीठ मधितिष्ठति । एते च महत्मानः
आत्मीयेषु सनातनधर्म सम्प्रदायसिद्धेषु आर्षेषु च
विज्ञानीयेषु परिनिष्ठिताः परिवर्तिन्या जगत्प्रक्रियायां
वर्तमानानां लोकिकानां सदुपदेशदानेन अभ्युदय-
प्रापकेषु कार्येषु निष्णाताश्च । एते च महान्तः इदा-
नीन्तनैः शृङ्गेरी जगद्गुरु श्रीमदभिनव विद्यातीर्थ
श्रीचरणैः सह सौभ्रात्राधिष्ठितं पारस्पर्यं तदा तदा
साक्षाद् दशनेन अभिवृद्धिं नयन्तः तेषां प्रत्येकादरा-
तिशयभाजनं विराजन्ते । तदिदमुभयो रपि शर-
च्चन्द्रिकयो रिव मुहुर्मुहुर्जायमानं साङ्गत्यसौष्टवं

**VT Mills lead with their
super quality Fabrics**

Manufacturers of
VT 17100, 6100, 15100, 99000 Gada
VT 3000, 30000 Bed Sheet, D 202 Drill,
VT 601, 621 Poplin in numerous attractive
shades.

VT Voile varieties
VT M 401, M 402 Bleached Mull

MARKETED BY: SEETHARAM ENTERPRISES
158, Oppannakara Street, Coimbatore-1
(For Tamil Nadu, Andhra, Mysore & Pondichery)

VIRUDHUNAGAR TEXTILE MILLS LTD.,
Sulakarai, Virudhunagar, (Tamil Nadu.)

Automotive Manufacturers Pvt. Ltd.

P. B. No. 375, Bandar Road, VIJAYAWADA-2

(Telephone No. 4512 & 13 - TELEX-AMPIL-VJ-203)

Dealers for :

Ashok Leyland Products, Willy's Jeeps & Bajaj Three-Wheelers

Registered Office :

108, Bazar Ward,
Kurla, BOMBAY-70 (AS)

Branches at :

Secunderabad, Ahmedabad,
Rajkot, Poona & Nagpur.

आशी रश्रीमुखम्

स्वस्ति श्रीः ॥

महामहिमशालिभिः कुत्तलनगर विराजमान
श्री सिद्धेश्वरी पीठाधिपतिभिः जगद्गुरु श्री त्रिवि-
क्रम रामानन्द भारती स्वामिपादेः मठपीठस्य
सुवर्णमहोत्सव मनुस्मृत्य विधेयेषु शिष्यभक्तगणेषु
श्रीमन्नारायणस्मरणपूर्वकं विरचिताभि राशीभिः
समुल्लसितं श्रीमुखम् ।

शृङ्गेरी जगद्गुरु श्री सच्चिदानन्दशिवाभिनव
नृसिंहभारतीस्वामिना मुपदेशानुसारं सिद्धपुरुषैः
श्री शिवचिदानन्द सरस्वती (मोनानन्दसरस्वती)
स्वामिभिः प्रस्थापितस्यास्य कुत्तलनगरवर्तिनः
सिद्धेश्वरीपीठस्य पंचाशद्वर्षं पूर्त्या सम्पन्नोऽयं सुवर्ण
महोत्सवः अधुना महता समारोहेण प्रवर्तते ।
तदस्मिन् परिपूते सन्दर्भे तेभ्यो महात्मभ्यः,
अस्मिन् मठपीठे आचरति गयवद्भ्यः इदानीन्तनेभ्यः
अन्येभ्यश्च शृङ्गेरी श्री चरणेभ्यः स्वाभिमान
बहुमानं प्रत्येकं नमोवाकं प्रशस्महे ।

तेषामेव श्री नृसिंहभारतीस्वामिनां शिष्ये
व्यन्यतमानां अस्मद्गुरुवर्याणां कंचित्कलं

ख्यात्या प्रथमं सिद्धेश्वरीपीठेऽस्मिन् आधिपत्य
मविष्ठाया ब्रह्मीभूतानां विद्वद्विष्ठाणां श्री विमला
नन्द भारतीस्वामिपादाना मस्मदीयां प्रणतितति
मुपहरामः ।

प्रस्तुतं सुवर्णमहोत्सवम् अस्मदीयः शिष्यभक्त
गणाः निर्वहकसमिति मेकां निर्माय तद्द्वारा
विविधै वैदिकैः लौकिकैश्च कार्यक्रमैः अभिनिर्वर्तयितु
मुद्युक्ता दृश्यन्ते । महोत्सवाङ्गतया तिष्ठति
देवस्थानाधिकृते रत्न निर्मापितस्य श्री वैकुण्ठेश्वर
धर्मशालासदनस्य औपचारिकमनाच्छादनं विविध
लेखन युक्तायाः स्मारिकायाः पुस्तिकायाः मुद्राप्य
प्रकाशनं च निश्चितम् । अस्मदनुभाव विशेषेण
अस्मदाराधना प्रसन्नायाः श्रीराजराजेश्वर्या अनुग्रह
प्रसरणे च सिद्धेश्वरी पीठायतनमिदं मुपचीयमान
विभवं भवेदिति विश्वसिमः ।

तदधुना अस्मद्विधेयाना मन्येषां च श्रीमन्नारा-
यणस्मरण पूर्वकं माशीः परंपरां प्रसंचाणाः
सबहुमानं विरमामः ।

सिद्धेश्वरी पीठायतनम्, कुत्तलम्
विरोचिष्ठद्वर्षीय अश्वीयुजमासे ब० पंचमी तिथी

श्री त्रिविक्रमरामानन्द भारती स्वामिनः
सिद्धेश्वरी पीठाधिपतयः

शारदापीठ - सिद्धेश्वरीपीठयो स्तद्विधेयानां च भूयसे श्रेयसे कल्पेते त्यसन्निध मेतत् । शृङ्गेरी श्रीचरणः द्वित्रेषु सन्दर्भेषु सिद्धेश्वरी पीठपूति - सन्निदृष्टयाऽत्र सन्निधाय अत्रत्याः नृसिंह भारती स्वाम्युपदेशानुवर्तिन्यः प्रवर्तनगरिपाटीः साक्षात्कृत्य अतीव सन्तुष्टावन्ता अभवन् । सिद्धेश्वरी पीठाधिपतयश्च यथावसरं तदातदा शृङ्गेरी श्रीचरणानां माभिमुख्यं सम्पाद्य पीठस्योक्तर्षाविहानि कार्याणि पर्यालोच्य चात्मानं धन्यं नयन्तो विलसन्ति । स्वाधिष्ठिते मठे यथाविध्यनुष्ठितैः गोपुजाद्युपस्कृतेः पूजनसेवनेः सन्धानां श्री राजराजेश्वरी मन्थाश्च देवताः समाराधयन्ति । भगवत्पदाम्बुजसेवनोत्सवं भजमानाः यथासम्प्रदायमाश्रमधर्मान् परिपालयन्ति । अचञ्चलां भक्तिमनितर साधारणीमात्म संस्कारसम्पत्तिं मप्रतिमां - व्यवधानापोहवन्तां चाश्रित्य जीवितयात्रां निर्वहन्ति । सनातनं वैदिकं सत्सम्प्रदायं प्रवर्तयन्ति । पारोवर्येषु कार्यपूत्थास्नवः श्री गोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्येण भगवता अदिशङ्करेणानुशिष्टाया औपनिषदिकाया अद्वैतविद्यायाः प्रचारणे अद्वाहिता वर्तन्ते । स्वपर्यवेक्षणसन्दर्भेऽस्मिन् पीठस्यास्य विशृङ्खलप्रसरमभ्युच्छायं समीहमानास्तदर्थं नित्यमुद्यच्छमानाश्च दृश्यन्ते । कृत्यवित्तमानां सत्तमानां नवाम्युत्थानदर्शितां शिष्यभक्तगणानां साहेचन स्थापनमिदमुत्तरोत्तरं समेधमानोक्तर्षं शोभत इति महद्दिदं प्रमोदस्थानम् । इदानीमत्र मठपरिसरे नूतनतया तेषां काङ्क्षितानुसारं तिरुप्ति

देवस्थानाधिकृतेनिर्मापितं धर्मशालासदनं संविधान-रमणीयं तदा तदा आगच्छतां भक्तशिष्यगणानां मावासयोग्यं तर्तते ।

तत्तादृशस्य महनीयस्यास्य मठपीठस्य प्रस्थापितस्य पञ्चशद्वर्षपूर्त्या सम्प्राप्तः समस्त जनतुष्टिपूर्तिकरः सुवर्णमहोत्सवः इदानीं शिष्यभक्तगणानां मठोपजीविनां चोत्साहोद्वेकेण आदरातिशयेन बहुमानाभिमानातिरेकेण च जपाभिषेक-पारायण - प्रवचन - संतर्पणार्चनाराधनादिभिः विशिष्टैः वरिवस्था प्रकारैः अन्यैश्च लौकिकैः कार्यक्रमैः संवर्धितः महता समारोहेण दिनद्वयव्याप्तिमान् प्रवर्तते ।

महोत्सवः कृत्या प्रस्तुताया श्री वेङ्कटेश्वर धर्मशालाया औपचारिक मनाच्छादन मपि निश्चितम् । यद्यपि विपश्चिता मपश्चिमानां कुशाग्रधिषणानां वैदिकलौकिकेषु कृत्यजातेषु विदग्धानां सद्गुणालङ्काराणां पीठाधिपतीनामनुभावविशेषेण तदुपच्छन्दनप्रसन्नानां देवतानामनुग्रहप्रसरेण चोपचीयमान विभवमिदं दत्तात्रेय मंदिरं तथापि महोत्सवेऽस्मिन् विहित परिपाठ्यनुसार-मत्र क्रियमाणानि कर्माणि, सर्वतः समागत्य सम्मिलितानां विधेयानां गम्भीरसंरम्भाश्च सिद्धेश्वरीपीठस्यास्य इतोऽपि वृद्ध्युन्मुखीं श्रेयसीं स्थितिं विपुलयेयुरित्यत्र नास्ति विषयलेशावकाशः ॥

पञ्चकं पञ्चरत्नं च

‘महोपाध्याय, पण्डित’ श्री वे. वेङ्कटरामशर्मा, विद्याभूषणः, दिद्यालंकारः, अनन्तशयनम्

अद्वैतवेदान्तसिद्धान्तप्रस्थापकः श्रीगोविन्द-भगवत्पूज्यपादशिष्यः श्रितशङ्करोजाः भगवानादि-शङ्करः मध्यकेरलेषु पूर्णानदीपुण्यतटवर्तिनि कालटिग्रामे कस्मिंश्चित् नम्पुरि (केरलीय ब्राह्मण) कुटुम्बे कोलम्बाब्दस्यारम्भघट्टे जन्म लेभे । सोऽयं शैशवानन्तरं नैष्ठिकब्रह्मचार्येण सन् आर्षाणि परमव्रतान्यनुनिष्ठन् संन्यासाश्रमी अभवत् । तदनन्तरं काशीं गतः तत्र गोविन्दभगवत्पूज्यपादस्य अन्येषां चाचार्य-प्रवराणामन्तेवासी भूत्वा विद्यामभ्यस्यन् शास्त्रेष्वद्वितीयं पाण्डित्यं प्राप्य आध्यात्मिकेषु विज्ञानी-येषु औपनिषदिकेषु ग्रन्थेषु च परं प्रावीण्यमुपगतः शुशुभे । सर्वाणिशास्त्राणि कलाश्च तस्य वशगा आसन् । भारतदेशे सर्वत्र पद्भ्यां सञ्चरमाणः तत्रतत्र विभिन्नान् देशाचारान् मतान्तरतत्त्वानि च सम्यक् जग्राह । मण्डन-मिश्रादीन् कर्ममार्गैकनिरतान् मीमांसकान् ग्रन्थान् भिन्नान् दार्शनिकान् आयातविक्रमो वादे जिगाय । लोकहिताय परिशुद्धमार्गं सनातनधर्म मार्गेण मार्गेण प्रचारयितुमतीवायतत । अद्वैतविद्यायाः प्रचाराय चतुर्षु स्थलेषु मठपीठमन्दिराणि स्थापयामास । तानि च शृङ्गेरीमठ - द्वारकामठ - जोपि (बदरी) मठ - पुरि (जगन्नाथ) मठ मन्दिराणि भवन्ति । तेषु च, शिष्यगणैः परिधर्यमाणोऽयम्

‘शिष्यैश्चतुर्भिराचार्यै रराज चतुरात्मभिः ।

मोदादुपनिषद्वाक्यै स्तत्सेवार्थमिवागतैः ॥’

इत्युक्तरीत्या सुरेश्वर - हस्तामलक - तोटक - पञ्चपादाख्यान् प्रधानशिष्यान् पीठाधिपत्ये अवरुद्धानकरोत् । इदानीमप्येषु मठेषु परम्परागता आचार्या व्रतसंस्कृता आर्षस्य वैदिक विद्यासम्प्रदायस्य नैष्ठि-

कस्य धर्मस्य अद्वैतवेदान्तस्य औपनिषदिकस्य संस्कारस्य च पोषणेऽतीव तत्परा विराजन्ते । नचिरात् आदिशङ्करः सर्वैरत्यादृतः लोकगुरुरभवन् ।

सर्वोऽयं प्रपञ्चः एकस्याप्रमेयस्य परस्य ब्रह्मणः स्थूलरूपात्मक एवेतीदं सनातनस्य धर्मस्यार्षस्य मूलतत्त्वमित्ययमेव परमसिद्धान्तः आदिशङ्करानुसंहितः । अयं च सिद्धांतः उपनिषद्ग्रन्थेषु रूढमूलो वर्तत इति तेन स्वनिबन्धेषु युक्तचवष्टम्भैः न्यायैः प्रमाणवाक्योद्धारैश्च सम्यक् निरूपितम् । एतत्सिद्धान्तानुसारम् आध्यात्मिकानामाधिभौतिकानामाधिदैविकानां च दुःखानामभिघातात् संसारक्लेशमनुभवतो मोहपाशैः परिवेष्टितान् जनान् तदपघातके अशनायादतीते अश्वेतब्रह्मज्ञानभावे असंसार्यात्मतत्त्वे

‘आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो

मन्तव्यो निधिष्यासितव्यश्च’,

‘आगमेनानुमानेन ध्यानाभ्यास रसेन च,

त्रिधाप्रकल्पयन् प्रज्ञां लभते योगमुत्तमम् ॥’

इति प्रदर्शितरीत्या भावनावतः कृत्वा मुक्तिमार्गं नेतुं भगवानादिशङ्करः अलौक्यसि स्वजीवितकाले अधि-कारिभेदानुगुणं बहून् निबन्ध न् वैविध्येन व्यरचयत् । तेच निबन्धाः स्तोत्रात्मकाः सदुपदेशप्रधानाः शस्त्र-विचारपूर्णश्च । मन्दानां मध्यमानामुत्तमानां चाधिकारिणां ते पठनयोग्या विलसन्ति । एषु केचन निबन्धाः प्रत्येकपरितःस्थिताः पुरस्कृत्य प्रादुर्भूताः । अशेषविशेषप्रत्यनीकं निर्विशेषचिदात्मकं नित्यशुद्ध-बुद्धस्वभावं एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म सत्यभूतमिति तत्त्वस्य प्रचरणे आविष्टहृदय आदिशङ्करः

“अभ्यागतः किसलयभरणो वसन्तः

प्राप्ता शरत् कुमुदपङ्कजविकासहेतुः ।

बालो नवेष्वृतपुरज्यति नाम लोके
यज्जीवितं हरति तत् किल रम्यमस्य ॥”

इत्युक्तरीत्या दुःखेषु सुखभावनया बन्धम्यमाणान् साधारणजनानपि एतत्त्वानुसन्धेयेषु श्रेयोमार्गेषु उन्मुखीकर्तुं विग्रहाराधनाप्रधानानामपि सगुणोपास्तिप्रकाराणां कार्याणां मुपदेशे अनपेक्षितसुक्य एवाऽवर्तते । कुत इति चेत्,

“अनागतं प्रार्थयनामतिक्रान्तं च शोचताम् ।

वर्तमानैरनुष्ठानां निर्वाणं नोपपद्यते ॥”

आदिशङ्करविरचिताः सर्वेऽपि ग्रन्थाः एकविंशति-सम्पुटात्मकतया शाङ्क्यग्रन्थावलीति नाम्ना श्रीरङ्गस्थ वाणीविलासमुद्रालयाधिकृतैः प्रसिद्धीकृताः । आदिशङ्करस्यानुगाभिनामप्याचार्याणां शङ्कराचार्य इति नामधेयं प्रसिद्धम् । तस्मात् सूत्रभाष्यम् (शारीरक मीमांसाभाष्यम्) उपनिषद्भाष्याणि गीताभाष्यम् इत्यादिकान् कांश्चिन्नबन्धान् वर्जयित्वा अवशिष्टेषु निबन्धेषु आदिशङ्करप्रणीताः के अनुगामिभिराचार्यैः कृताः के इति निश्चेतुं न शक्यते ।

मनीषापञ्चकम् अद्वैतपञ्चरत्नम् इति नाम्ना विश्रुतं प्रत्येकं पद्यपञ्चकं सम्मितं लघुनिबन्धद्वयं द्वैतमिथ्यात्वनिरसनद्वारा अद्वैततत्त्वप्रकाशनपरम् आदिशङ्करकृतमिति वदन्ति । पञ्चकनिबन्धेषु अपेक्षित-ब्रह्मज्ञानादिभेदबुद्धय एव ज्ञानिनः इति सिद्धान्तमास्थाय तन्निर्माणपरिणामे कार्याणि स्वानुभूतिपुरस्कृत्य साङ्गत्यसौष्ठवेन प्रतिपादितानि । भगवान् काशीविश्वनाथः चण्डालवेषमधितिष्ठन् आदिशङ्करस्य नैष्ठिकत्वे परमार्थतां परीक्षितुं प्रवृत्तः । तमुद्बोधयितुमिवात्रत्यं पद्यपञ्चकं विरचितम् । एवमेकां कथानिकां पुरस्कृत्य मनीषापञ्चकनिबन्धस्याविर्भावव्याख्यातारो वर्णयन्ति ।

तत्र प्रथमपद्ये सत्यभूतं ब्रह्मचैतन्यं सर्वविलक्षणम् । तत् सर्वेष्वपि शरीरेष्वनुप्रविश्य सर्वास्वप्नस्थानेषु प्रकाशते । सर्वसाक्षिभूतं च । यस्तत् स्वाभिन्नतयावेति स एव श्रेष्ठो गुरुः इत्ययं विषयः कथ्यते । द्वितीयपद्ये सर्वं ब्रह्ममयम्, ब्रह्मव्यतिरिक्तं किमपि नास्ति इत्येवं बुद्धिनिश्चयवानेव तत्त्वबोधकः श्रेष्ठो गुरुरित्ययं विषयः प्रतिपाद्यते । तृतीयपद्ये गुरुपदेशमनुसृत्य उपासनां कुर्वाणा ज्ञानिनः पुण्यपापकर्माणि नाशयित्वा पूर्वकर्मफलानुभवाय परं शरीरं धारयन्ति इत्ययं विषयो निरूप्यते । पूर्वकर्मफलानुभवाभावे,

“तदप्राप्तमहादुःखाविलीनाशेषपातका ।

तच्चिन्ताविपुलाह्लादक्षीणपुण्यचया अपि ॥

चिन्तयन्ती जगत्सूतिं परं ब्रह्मस्वरूपिणम् ।

निरुच्छ्वासतया मुक्तिं गतान्या गोपकन्यका ॥”

इत्युक्त प्रकारेण मुक्तिसा आरज्य प्राप्तिरेव । चतुर्थपद्ये स्वप्रकाशस्वरूपं ब्रह्मचैतन्यमेव प्रपञ्चस्यो ज्जीवकम् । तच्च प्रापञ्चिकविषयैस्तिरोहितं वर्तते । विषयविरक्तोभूत्वा नित्यशुद्धं तद् य उपास्ते स एव श्रेष्ठः इति विषयोऽभिधीयते । विविधविषयव्यासङ्गनिर्भरं जनपदादिकं विहाय अरण्येषु प्रकृतिरमणीयेषु अननुकूलपरितः स्थितिरहितेषु मुनिवनतरुच्छाया-माश्रित्य चर्यानिर्वहणं विषयव्यावृत्तात्मन उपासकस्य नैष्ठिकता मभिवर्धयेत् ।

“उद्वेगादपुनर्भवे मनः प्रणिधानात्

स ययौ शयितवराङ्गनादनास्थः ।

निशि नृपतिनिलयनाद् वनगमनकृतमनाः

सरस इव मथितनलिनात् कलहंसः ॥”

इत्येवं बुद्धकुमार मधिकृत्याश्वघोषस्य प्रस्तावनास्ति । अन्तिमे पद्ये मनुष्य-देव-गन्धर्वादिभिरन्यैरनुभूयमान आनन्दः सर्वोऽपि ब्रह्मानन्दस्य अंशभूत एव । ब्रह्मानन्दानुभूतिमान् श्रेष्ठः इत्ययं विषय उच्यते ।

आदिशङ्करकृतेन ‘ब्रह्मसत्यं जगन्मिथ्या’ इति तत्त्वपर्यवसायिनानेन उद्बोधनेन तस्मिन् सञ्जात-

प्रत्ययो भगवान् विश्वनाथः चण्डालवेषं त्यक्त्वा स्वस्वरूपमास्थाय तमन्वग्रहीत् । जीवब्रह्मैक्यसाक्षात्कारकारकं ज्ञानमार्गं लोके प्रचारयितुं तं न्ययोजयच्च । ध्यानस्य आत्मानुभवस्य चौपयिकानि पद्यनीमानि हृदिस्थानि करणीयानि । मनीषापञ्चकस्य सदाशिवब्रह्मेन्द्रसरस्वत्यादिभिः विरचितानि व्याख्यानानि सन्ति । आचारानुष्ठानरूपस्य कर्ममार्गस्य साधनोपासनादिभिर्जायमानस्य तत्त्वदर्शनफलस्य ज्ञानमार्गस्य च परस्परविरोधभानं परिहरति मनीषापञ्चकमिदम् ।

अनृतजडदुःखाहङ्कारवैलक्षण्येन प्रकाशमाने सदरूपे परस्मिन् ब्रह्मणि समुद्र इव आवर्त-तरङ्गबुद्बुदादिभेदबुद्धिर्लौकिकानामज्ञानिनामेव भवति । ज्ञानिनां तु सा नास्ति । शुद्धे मलिने चाम्भसि एक एव सूर्यः प्रतिफलति । आकाशे अम्भसि च भिन्नतया दृश्यमानः सूर्यः उपाधिभेदेन परं तथा दृश्यते । तद्वदेव आकाशे घटाकाशमठाकाशादिभेदव्यवहारः आत्मस्वरूपं वस्तुतो न त्रिकालपरिच्छेद्यम् ।

“दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्तचिन्मात्रमूर्तये ।”

इति हि वचनम् । उपाधिवशात् तत् देहादिपरिच्छेद्यतया भासते । साक्षिभूतं सर्वजगत्कारणं च ब्रह्मचैतन्यमेवाहंपदवेद्यम् । नामरूपाभ्यां व्याकृते जगति कर्तृत्वाद्यभिमानेन अहंपदप्रयोगस्तु मिथ्याज्ञान निमित्तः । तादृशाभिमाननाशेन ज्ञानवानेवोत्तमः पुरुषः । मुक्तानां प्रत्यभावः अथवा जन्ममरणप्रबन्धाभ्यासो नास्ति । निजं वस्तु एकमेव । सर्वमपीश्वरस्वरूपमेव । अनाद्यविद्यावासनया भेदबुद्धिर्भासते । भेदबुद्धिनाशेन एकत्वानुदर्शनमावश्यकम् । तदानुगुण्येन गुरुपदेशश्रवण-देवतेज्या-शास्त्रपरिचय-चर्यादिषु आस्थितचित्तेन भवितव्यम् । “अस्यानर्थस्य हेतोः प्रहाणाय आत्मैकत्वविद्याप्रतिपत्तये सर्वे वेदान्ताः यमारभ्यन्ते” इत्यादिकमाचार्यवचनजातं दृश्यताम् ।

जाग्रदवस्थायां बाह्येन्द्रियद्वारा स्थूलविषयाणां प्रत्यक्षं जायते । स्वप्नावस्थायां बाह्येन्द्रियाणां मनसि लयो भवति । मनश्च बाह्यपदार्थग्रहणरहितं जाग्रदवस्थायां प्रत्यक्षतोऽनुभूतेषु पदार्थेषु वासनया प्रवृत्तिमद् भवति । सुषुप्त्यवस्थायां वासनातः प्रवर्तमानस्य मनसोऽपि लयः सञ्जायते । आसु-

तिसुषुप्त्यवस्थासु अतिनिर्मलं चैतन्यरसात्मकं च ज्ञानं साक्षित्वेन प्रकाशते ।

अज्ञानिनः पञ्चभूतसङ्घातस्वरूपस्य नश्वरस्य च शरीरस्य कार्यभूता बाल्याद्यवस्था आत्मन्यारोपयन्ति । अवस्थानाशे आत्मनो नाशः अवस्थान्तरोत्पत्तो आत्मन उर्तात्तश्च नास्ति । कुत इति चेत् नान्यदृष्टमन्यः स्मरति ।

“नान्यद्दृष्टं स्मरत्यन्यो नैकं भूतमपक्रमात् ।

वासनासङ्क्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥”

इति हि प्रामाणिकवचनम् ।

जगदिदं मिथ्याकल्पितम् । आत्मैव सर्वकारणम् । उत्पत्ति-स्थिति-लयः सहितः प्रपञ्चः ब्रह्मण्येव प्रतिष्ठितो वर्तते । मृत्तिकाया उत्पन्नो घटः मृत्तिकारूपेणैव स्थितः मृत्तिकायामेव लयं प्राप्नोति । “मृत्तिकेत्येव सत्यम्” इति हि श्रुतिः । एवं चाकृतिरान्त्या आकृत्याश्रयभूतं द्रव्यं नित्यमिति सिद्धम् ।

सर्वाधिष्ठानस्य आत्माद्वैतज्ञानस्य निरोधिका मिथ्याभूतानां भेदबुद्धीनामाधायिका च द्वे शक्ती स्तः । ते च आवरण-विक्षेपशक्ती । विद्यमानमावृणोत्येका । अविद्यमानस्य सत्तामुद्बोधयत्यन्या । द्वे अपि त्रिगुणात्मिकाया मायायाः कार्यभूते । आश्रयेणैव भेदबुद्धीनां कल्पने समर्था । विद्याभावरूपाया अविद्यायाः स्वरूपं नास्ति । अविद्यापूर्ववति चिद्रूपं परं ब्रह्मेव अविद्यानिमित्तस्य प्रपञ्चस्याश्रयभूतम् । अभिमानादिराहित्येन मनसो वासनायाश्च नाशेन ब्रह्मानुभूतिविशिष्टा एव सर्वं मपि जगत् परस्मिन् ब्रह्मणि मायाया कल्पितमिति निश्चयबुद्धयो भवेयुः ।

ज्ञानोत्पत्तिपर्यन्तं मनित्यं जगदिदं सत्यमिवाभाति । रागद्वेषादिरहिते शुद्धे चित्त एव ज्ञानमुत्पद्यते । उत्तमज्ञानश्चात्मारामो भवति । धनुर्मुक्तः शरः लक्ष्यवेधानन्तरमपि स्वतन्त्रो गच्छति । प्रथमं परिवर्तितं चक्रं कार्यनिर्वहणानन्तरमप्यनुस्यूततया भ्रमति । विद्यया अविद्यानाशेऽपि अविद्याकलितो देहः विद्यया नाशनमवाप्त एव वर्तते ।

प्रपञ्चोऽजीवयितुः सूर्यस्य तादृशाभिमानो नास्ति । तद्वत् शरीराद्युज्जीवकस्यात्मनोऽपि तादृशाभिमानो नास्ति । मैत्रेः सूर्यमण्डलमिव उपाधिभूतं देहेन्द्रियविषयादिभिरात्मचैतन्यं निरुद्धं वर्तते ।

अपावृत्तिनिरोधः अहं ब्रह्मास्मीत्यखण्डाकार ज्ञान-
वानेव योगीत्युच्यते । पूर्वोक्तनिश्चयबुद्ध्या नष्टजात्या
श्रमाऽवस्था - भेदाद्यभिमानः देहादौ तादात्म्या
ध्यासरहितः ममेत्यादिसंसर्गाध्यासशून्यश्च यः स एव
श्रेष्ठः । इत्यादयो विषयाः पञ्चकादवगन्तुं शक्यन्ते ।

अद्वैतपञ्चरत्नाख्ये च लघुप्रकरणनिबन्धे
भगवान् आदिशङ्करः आत्मनो जीवभावः तन्नाशश्च
कथं भवति इति प्रतिपादयन् तस्य देहादिव्यति-
रिक्ततां निरूपयति । प्रपञ्चः मिथ्याभूतः आत्मैव
ब्रह्म इति च स्फुटयति ।

अज्ञानेन रज्जौ सर्पभ्रमे सञ्जाते 'अयं न सपः
किन्तु रज्जुः' इत्युद्बोधितः सम्यङ्निरीक्षणो न
रज्जुमेव पश्यति । तद्वत् अज्ञानेन आत्मस्वरूपमनव-
बुद्ध्यास्माकं जीवभावः सञ्जातः प्राणधारकत्वाद्
आत्मनो जीवव्यपदेशः । अज्ञानेन देहादि-
विशिष्टस्यात्मनो अवस्थाविशेष एव जीव-
भावः । अज्ञाननाश एव जीवभावस्यापि नाशो
भवेत् । गुरुपदेशादिभिर्भात्मज्ञाने जात एव अज्ञानं
नश्यति । निद्रायां स्वप्नवत् प्रपञ्चोऽयमात्मनि
भासते । बोधप्राप्तौ अवभासानां मिथ्याभूतताम्
आत्मन एकतां सत्यतां सम्बन्धरहिततां च जानाति ।
शरीरमेवात्मेति वचनमिदमज्ञानविजृम्भितम् ।
तदधिकृत्यायमनुवंश्यः श्लोको भवति —

"देहो रोगनिधिर्जरावशगतो लीनान्तकाधिष्ठितो
यो नित्यप्रतिघातरुद्धविषयस्तीरे यथा पादपः ।
तं लब्ध्वा सुकृते रनेकगुणितैर्देहात्मना विस्मितो
मत्तो यो बलरूपयौवन धनैर्दौषान् न तान् पश्यति ॥"

इति अहङ्कार ममकाराद्यभिमानविलये मिथ्याभूता-
नाम् अभिमानविषयविषयाणां, सत्यस्य परमप्रेमा-
स्पदस्य चात्मवस्तुनश्च मिथः सुदूरमन्तरं तस्मात्
सम्बन्धराहित्यं च व्यक्तं भवेत् । साक्षीज्ञाता ।
देहादिकं ज्ञेयम् : तस्माद् देहादिभिन्न एवात्मा ।
सोऽयं विकार रहितः । शरीरादिष्वहंबुद्धिरहितः
स्वस्मिन् जीवबुद्धिरहितश्चात्मज्ञानी । सोऽयं सर्वत्र
अद्वैतपरब्रह्मस्वरूपभावनाविशिष्टः । देहधर्मा मनो-
धर्माश्च आत्मनि न सन्ति । इत्यादिकं प्रमेयजातं
पञ्चरत्ने प्रतिपादितम् ।

अत्रोक्तानि अद्वैतसिद्धान्तानुगुणानि प्रमेयानि
वशिष्टाद्वैतिनामप्यविरुद्धानीति रामानुजकृतवेदार्थ-
सङ्ग्रहोपक्रमगते यामुनाचार्यमुपश्लोकयति कस्मि-
न् श्रित् पक्षे स्थितम् । तथाहि तत् पक्षम् —

"परं ब्रह्मैवाजं भ्रमपरिगतं संसरति तत्
परोपाध्यालीढं विवशमशुभस्यास्पद मिति ।
श्रुतिन्यायपेतं जगति विततं मोहनतमं
तमो येनापास्तं स हि विजयते यामुनमुनिः ॥"

इति । लोकातीते नित्यशुद्धबुद्धस्वभावे तत्त्वे सक्त-
मासनां लाभपूजाख्य त्यादिप्रदमेहिकं कार्यं किमपि
नास्ति । तथापि "सुखं परमपुरुषार्थं मन्यते । न
सुखादन्यन्निःश्रेयसमस्ति । सुखे प्राप्ते चरितार्थः
कृतकरणीयो भवति । मिथ्यासङ्कल्पात् सुखे
तत्साधनेषु च विषयेषु संरज्यते । संरक्तः सुखाय
घटते । घटमानस्यास्य जन्मजराव्याधि प्रायणानिष्ट-
संयोगेष्टनियोगप्रार्थितानुपपत्तिनिमित्त मनेकविधं
यावद्दुःखमुत्पद्यते । तं दुःखविकल्पं सुखमित्यभि-
मन्यते" इत्युक्तरीत्या ऐहिकपरान् दुःखविकल्पे
सुखसंज्ञयोपहतप्रज्ञान् तत्त्वबुभुत्सापरीतान् धर्म-
मुपादिस्मानान् लौकिकान् अनुष्ठानास्त्रिवर्जनाश्रये
आर्षे उपदेशजाते उपदेशफले च "इदं हातव्यमय-
मस्य हानिहेतुः इहमस्याधिगन्तव्यमयमस्याधिगम-
हेतुरिति भूतान्यनुकम्प्यते । तेषां खलु वै प्राणभृतां
स्वयमनवबुध्यमानानां न न्यदुपदेशादवबोधकारण-
मस्ति । नचानवबोधे समीहा वर्जनं वा नचाकृत्वा
स्वस्तिभावः । नाप्यस्यान्य उपकारकोऽप्यस्ति ।
हन्त वयमेभ्यो यथादर्शनं यथाभूतमुपदिशामः । त
इमे श्रुत्वा प्रतिपद्यमानहेयं हास्यन्ति अधिगन्त-
व्यमधिगमिष्यन्ति" इत्यादिवचनानुसारं अभ्युदय-
सिद्धये प्रचोदयितुं माविर्भूतमिदं लघुनिबन्धद्वयम् ॥

"दुःखादितेभ्यो विषयावृत्तेभ्यः

संसारकान्तारपथस्थितेभ्यः ।

आख्यास्यति ह्येष विमोक्षमार्गं

मार्गप्रनष्टेभ्य इवाध्वगेभ्यः ॥

इति वचनरीत्या अद्वैतसिद्धान्तानुसारं तापत्रय-
पराहतानां प्राणिनां विमोक्षमार्गोपदेशायैव भगवत
आदिशङ्करस्यावतारः ।

सिद्धेश्वरपीठप्रशंसा

जटावल्लभुल पुरुषोत्तमः

1. मौनस्वामी महिततपसा देशकालादिभेदं
छित्वा दूरे द्रविडविषये लोकमुद्धर्तुकामः ।
आषाढीठं बुधजननुतं पूतसिद्धेश्वराख्यं
शश्वत्स्थास्तु श्रुतिततिपथव्यापनैकैकलक्ष्यम् ॥
2. आरुरोह च तत्पीठं, क्रमेण सुमहायशाः ।
पुंभावज्ञानविज्ञानो विमलानन्दभारती ॥
3. पूर्वाश्रमे स प्रमुखोपदेशा
विमृष्ट विज्ञातसमस्तशास्त्रः
श्रुतिस्मृतिप्रेरितधर्मनिष्ठः
सदा सदाचारनिविष्टचित्तः ॥
4. पीठाधिपोऽयं विपुलप्रचार
श्चात्रोक्तानेकबुधप्रकाशः ।
पीठस्य कीर्तिं विततान देशे
वायुर्यथा पुष्पगनं सुगन्धम् ॥
5. पूर्वाश्रमे न्यायविमर्शदक्षः
पाश्चात्यविद्यां बुधिपारदृष्टा ।
श्रीरामकृष्णः किल तस्य पादौ
जग्राह शिष्यः शरणात् बुद्ध्या ॥
6. दीपाद्यथा दीप उदेति तद्वद्
गुरोः स नूनं प्रतिरूप आसीत् ।

- जाने विमर्शं प्रतिबोधने च
सम्भाषणे पर्वकलासु चैवम् ॥
7. गुरौ गते सिद्धिमयं मनीषी
सन्त्यस्य कर्तृलविराजमानं ।
पीठं समारोह दसंशक्ति
स्तद्भक्तबन्धे सति मोदमाने ॥
8. त्रिविक्रमाख्यया युक्तः, स रामानन्दभारती ।
लोकोऽज्ञानतमो हर्तुं, नित्यप्रयतते महान् ॥
9. छनगलप्रसृतयाक्षप्रवाहा
मधुसूतवद्रागसुगीतपद्या ।
युक्त्या च शास्त्रेण सुदीपिता च
सर्वान् समाकर्षति तस्यवाणी ॥
10. सनातनं धर्ममयं प्रवक्ति
लोकायतं खंडति तीव्रवादेः ।
महर्षि निर्दिष्टपथान्मनागवा
च्युतां प्रवृत्तिं न सहेत धीरः ॥
11. यथाधिकारं सकलप्रज्ञानां
स्वर्गापवर्गं प्रदमार्गं मेव ।
प्रदर्शयत्पीठं मिदं पवित्र
मेधिष्यते नित्यं ममोचलक्ष्यम् ॥

ब्रह्मविद्या - रहस्यम्

श्री कुचाल सिद्धेश्वरीपीठ स्वर्णोत्सवप्रकाशितम् ।

पीठिका

श्री कुचालपत्तने - वस्तुतः कुचालपत्तने=कुः=पृथिवी, तस्यां ताल वन्महोन्नत प्रख्यातिशालिनि इति व्युत्पन्नेः भारत दक्षिणापथ सुप्रसिद्धे, दिव्यौषधिजलपातयोगात् निखिल जनता विविध व्याधिनिवार-कत्वेन सहजारोग्य सिद्धिचेतः तदुपरि विविधयोगमंत्रसिद्धिशालिभिः श्री शिवसदानंदसरस्वती (मौन) स्वमिभिः निखिलाधिव्याधि निवारणसिद्धिप्रदत्वेन श्री शृङ्गेरी जगद्गुर्वाजया संस्थापिते श्री राजराजेश्वरी प्रधानदेवताधिष्ठिते, तदनु च ब्रह्मविद्यासिद्धिशालिनां श्री विमलानंदभारतीस्वामिनामाधित्यात् निखिला-भ्युदय निश्श्रेयससाधनत्वेन सर्वधेवं सम्यगन्वर्थनामनि सिद्धेश्वरीपीठे प्रकृतपीठाधिपतिभिः जगद्गुरु श्रीत्रिविक्रमरामानंदभारती स्वामि चरणैः प्रचाल्यते यस्वर्णोत्सवः पञ्चाशद्वार्षिकः तदङ्गत्वेन प्रकाश्य-मानायां संचिकायाम् । प्रकाशनार्थं तदीयैरर्थितेन मयाप्रेष्यत इदं ।

— ब्रह्मविद्यारहस्यम् —

श्लो ॥ नारायणसमारंभां शङ्कराचार्यं मध्यमाम् । अस्मदाचार्यपर्यंतां वंदे गुरुपरंपराम् ॥

श्लो ॥ श्रीमद्रामब्रह्मविश्वनाथाभिधगुरुभजे । कारणाद् ब्रह्मविज्ञानकारको भवतारको ॥

श्लो ॥ गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः । गुरुस्त्वात्तात्परं ब्रह्म तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥

ॐ नमो ब्रह्मादिभ्यो ब्रह्मविद्या संप्रदायकर्तृभ्यो नमोगुरुभ्यः ।

सर्वोपप्लवरहितः प्रज्ञानघनः प्रत्यगर्थो ब्रह्मैवाहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि ब्रह्मैवाहमस्मि ।

प्रश्न :- ब्रह्मविद्या नाम का ? यतः निश्शेषा विद्या तत्कार्यात्मिकनिखिलबंधनिवृत्तिः अखंडाद्वितीयानंदावाप्तिश्च ।

उत्तरम् :- "तत्त्व मस्यादि वाक्योत्पत्त्य सम्यग्धी जन्ममात्रतः । अविद्या सहकार्येण नासीदस्तिभविष्यति "

इत्यादि वातिक कारादुक्तरीत्या तत्त्वमस्यादि महावाक्यात् जहदजहलक्षणया तत्त्वमदवाच्यार्थयोः

निराकरणं पूर्वं अखंडलक्ष्यार्थभूत प्रत्यगभिन्न ब्रह्माकाराकारिता या धीवृत्तिर्जायते सैव ब्रह्मविद्या ।

प्र :- नन्वेवंविधायाः धीवृत्तेः कथं वानित्यमुक्तिफलकत्वम् ? अस्या अप्यनित्यत्वात् अविद्याकार्यत्वात् कर्मवदनित्य फलवत्त्व मेव हि युक्तम् ।

उ :- न अनाद्यविद्याकार्यत्वेऽपि अनित्यत्वेऽपि ब्रह्मविद्याः स्वप्नव्याघ्रदर्शनस्य स्वप्नाविद्याकार्यस्यापि यथा स्वजनकस्वप्नाविद्यायाः तत्कार्यस्यापि निवर्तकत्वं प्रत्यगात्म कैवल्य पर्यवसायित्वं च, तथा ब्रह्मविद्याया अपि स्वजनकानाद्यविद्या नाशकत्वं, तत्कार्यभूतस्य दीर्घस्वप्नात्मकस्य निखिलसंसारबंधस्य

निवर्तकत्वं ब्रह्मकैवल्य पर्यवसायित्वं च युज्यत एव ।

प्र :- ननु तर्हि "नास्त्यकृतः कृतेन" इति श्रुतिविरोधः किल ?

उ :- न ब्रह्माकारबुद्धिवृत्तेः कार्यत्वेऽपि "तत्त्वमस्या" दिप्रमाणजन्यत्वेन प्रमितरूपत्वात् न कर्मणामिष कृति-जन्यत्वम् । अतो नास्ति "नास्त्यकृत" श्रुतिविरोधः ।

प्र :- यद्यपि भवदुक्तरीत्या ब्रह्मविद्यायाः प्रमात्वेन ब्रह्मविद्यानिवर्तकत्वं तथापि ब्रह्मण स्तदधिष्ठानत्वेन तदविरोधित्वात् स्वनिवर्तकान्तराभावात् स्वेनैव स्वनाशयोगाच्च तयैव ब्रह्मण स्सद्वितीयत्वाद्वादे-सिद्धि रिति चेत् ।

उ :- न मातृगंडजनिताशिवशुभा न्मातृनाशे मातृनाशादेव यथा शिशुनाशः तथा स्वोपादानाविद्यानाशे स्वोपादाननाशादेव ब्रह्मविद्यानाशः ब्रह्मकैवल्यं चेति नाद्वैतसिद्धांतहानिः ।

प्र :- ननु कोऽयं मविद्यानाशः ? = किमधिष्ठानात्मकब्रह्मस्वरूप एव, किम् ततोऽन्यः प्रध्वंसाभावलक्षणः, किम् वा अनिर्वचनीयः आद्ये ब्रह्मविद्यायाः प्रागपि ब्रह्मणस्त्वत्वात् तदानी मेव अविद्यानिवृत्तिव्यवहारो मोक्षव्यवहारश्च स्यात्, न द्वितीयः सद्वितीयत्वापत्ति र्ब्रह्मणः । न तृतीयः - अनिर्वचनीयकार्यमात्र प्रति अनाद्यविवर्धनं भावेन मुक्ता वप्यविद्यास्तित्वापत्तिः इति चेत् ।

उ :- शृणु - एवंविधाशंकायां सत्-असत्-सदसत्-अनिर्वचनीयात्मकत्वरूपचातुष्कोटिकरूपाया मन्यतमकोटे रपि भवदुक्तरीत्या दुस्समाधेयत्वं मालक्ष्य पञ्चमप्रकारत्वं मुक्तमविद्यानिवृत्ते रिरष्टिसिद्धिकृद्भिः । तच्चिद्व्यर्थे रानंदबोधाचार्ये स्तदनुयायिभि रप्यदीक्षितै रपीति तत एव दत्तोरा भवति भवदीयाशंकेति ध्येयम् ।

प्र :- नन्वेतावत्पर्यंतं "कृत्वाचिता" न्यायेन ब्रह्मविषयिणी धीवृत्ति र्ब्रह्मविद्ये त्यभ्युपेत्य विचारः कृतः । वस्तुतस्तु- "अनुभूते रनुभाव्यत्वे घटादिवदननुभूतित्वप्रसंगात्" इत्येत दिष्टसिद्धिकारोक्ति मनुसृत्य विचारे शुद्धब्रह्मणः बुद्धिवृत्तिविषय त्वायोगात् केयं ब्रह्मविद्या सिद्धांते वक्तव्या ?

नचेत् दिष्टसिद्धिकृद्ब्रह्मणं फलव्याप्यत्वमात्रप्रतिषेधपर मिति वाच्यम्-अद्वैतसिद्धिकृता दृश्यत्व-हेतूपपत्तिविचारे - "न हि वृत्तिदशाया मनुपहितं तद्भवति" इति, "वृत्तिकाले वृत्तिरूपेण धर्मेण शुद्धत्वा-संभवात् शुद्धस्य च वृत्तिविषयत्वं न संभवति" इति च - अज्ञातब्रह्मण एव अन्यथा=वृत्तिरूपेण, तद्विषयता-रूपेण च भासमानत्वे किन्नाम ब्रह्मण स्तदा शुद्धत्वं मित्यभिप्रेत्यवृत्तिव्यप्यत्व मपि शुद्धब्रह्मणः न संभवतीति निर्धारणात् निरुक्तेष्टसिद्धिकृद्ब्रह्मवचन स्याप्यर्थसंकोचे न फलव्याप्यत्वमात्रनिराकरणपरत्वं मिति न युक्तं वक्तुम् ।

तथाच :- "आश्रयत्वविषयत्वभागिनी निर्विभागचिति रेव केवला ॥ इति संक्षेपशारीरकोक्त्या शुद्धब्रह्मविषयिण्याः अविद्यायाः शुद्धब्रह्मविषयकविद्यामात्रनिवर्तक मेव हि वक्तव्यं समानविषयकयो रेव ज्ञानाज्ञानयो विरोधनियमात् । तथा च प्रोक्तरीत्या महावाक्या तदलाभे केयं ब्रह्मविद्या ब्रह्मविद्यासंप्रदाय-कृत्संसिद्धेत्याशंका तदवस्थेव ।

उ :- अयि भोः सम्यगाशंका कृता भवता शृण्वत यदस्ति ब्रह्मविद्यारहस्यं सावधानः - "नैवा तर्केण मति रापनेया ॥ "आचार्यवान्पुरुषो वेद" इत्येतदेव ब्रह्मविद्या रहस्यम् ।

प्र :- किमुक्तमनेन ?

उ :- उच्यते- "तुच्छा निर्वचनीया च वास्तवी चेत्यसौ त्रिधा । ज्ञेया माया त्रिभिर्बोधैः श्रोत-यौक्तिक-लौकिकैः" इत्येतद्विद्यारस्योक्तव्यवस्था मनुसृत्य वेदांतशास्त्रानभिज्ञैः धर्मजिज्ञासुभि र्प्रास्तिकै रपि

मायातत्कार्यादिकं जगत्सत्यत्वेनैव निश्चित्य निष्कामकर्मानुष्ठानेनैव संतोष्यं यथा, तथा वेदांतशास्त्र-
जिज्ञासुभि रनिर्वचनीयव्यातिप्रक्रियया जगन्मिथ्यात्वं निश्चित्य पूर्वोक्तपंचमप्रकारेणाविद्यानिवृत्तिः
कैवल्यं चेति परोक्षज्ञानेनैव संतोष्यम् । ब्रह्मजिज्ञासुभिस्तु “विज्ञातार मरे केन विज्ञानीयात्” “मन यस्य
न वेद सः” इत्यादि श्रुतिमर्मज्ञैः श्रोतानुभूत्यासाक्षाद्क्षिणामूर्तिलक्षणश्रीसद्गुरुस्वरूपया अविद्यातत्का-
र्यात्मकबंधस्य अजातवादप्रक्रियया तुच्छत्वावगमात् - “यस्मिन्नुस्मिन्नस्ति लोके बोधस्तत्तदुपेक्षणे ।
यद्बोधमात्रं तद्ब्रह्म” इति विद्यारण्यानुभूतिवाक्यानुसारेण महावाक्येन व्यक्ताव्यक्तलक्षणयोः,
प्रमात्वप्रमेयलक्षणयोः, गिंडाडब्रह्मांडलक्षणयो र्वा द्विविधवाच्यार्धयोः निखिलप्रपञ्चात्मकयोः
उपेक्षालक्षणनिराकरणमात्रादेव नित्यापरोक्षब्रह्मात्मस्वरूपेण स्फुरणमेव ब्रह्मविद्या तदेव कैवल्यं
सर्वात्म्यलक्षणं भवति ।

तत्र तु - “तद्वैततत्त्वशून्यं विमदेवः प्रतिषेधे । इति श्रुतिगतशतृप्रत्ययपर्यालोचने न निरुक्तब्रह्मविद्या
कैवल्ययोः क्षणविलंबः कार्यकारणभावो वा युज्यते । न वा ब्रह्माकारांतःकरणवृत्ते रवसरो वा ध्रुवकाशो
वा युज्यते । तस्मा न्महावाक्येन वाच्यावोपेक्षाजहदंशेन यदातदेव लक्ष्यार्थरूपनिर्दिष्टब्रह्मात्मचेतन्यस्फुरण
मज्जहदंशेन । सैव ब्रह्मविद्या तदेव कैवल्यं चेति विनापि ब्रह्माकारबुद्धिवृत्त्या महावाक्यप्रामाण्यं मित्यं
संज्ञाघटीतीति सर्वं मनवद्यम् ।

प्र :- ननु महावाक्याद्ब्रह्माकारांतःकरण वृत्त्यात्मकप्रमित्यनुत्पत्तौ तत्कथं प्रमाणं भवेत् ?

उ :- “ननु मार्जारानां मबंधने कथं श्राद्धं भवे” इति वचनं स्मारयति भवदीयाशंकावचनम्, “ज्ञाना-
वच्छेदकत्वाच्च वृत्तौ ज्ञानत्वोपचारः” “प्रत्यक्षप्रमा चालं चेतन्यमेव” इत्यादि वेदांतपरिभाषा-
वचनानां मनुसंधानेनैव न भवदाशंकावकाशः ।

यतः - द्विविधवाच्यार्धात्मकनिखिलविषयोपेक्षायां - “अयमात्माब्रह्मसर्वानुभूः” इति श्रूयमाणे-
सर्वाविभासके नित्यापरोक्षचिदात्मनि स्वयंप्रकाशमाने अखंडमहावाक्यलक्ष्यार्थे, मुख्यज्ञाने सर्वतोमुखतया
देदीप्यमाने किमंतर्गडुना बुद्धिवृत्तिलक्षणेन गौणज्ञानेनेति विभावयंतु । समालोचयंतु च कार्यकारणात्मकयो
र्जिवेश्वरोपाध्यो रंतःकरण-मायावरणयोः जहल्लक्षणांशेन निराकृतयोरपि पुनः कथं वा समुत्थानं
ब्रह्माकारबुद्धिवृत्त्यात्मना-तन्निवर्त्य मायावरणात्मनेति प्रमाणं निराकृतयोरपि पुनस्तथानां गीकारेऽनिर्मोक्ष-
प्रसंगः कथं वा परिहार्य इति च ।

तस्मा त्संपश्यंतु च कृत्वाचिता न्यायेन ब्रह्माकारवृत्तिप्रतिपादकानां निखिलाद्वैताचार्याणामपि
सम्मतयः यथास्मदुक्तपरमार्थे जरीजृंभंत इति-तथा हि —

I. “शास्त्रं त्वत्वं प्रमाणं अंतर्द्वारोपणमात्रं निवर्तकत्वेन प्रमाणत्वमात्मनः प्रतिपद्यते
नत्वज्ञातार्थज्ञापकत्वेन ॥ इति (2-18) गीताभाष्ये भगवत्पादोक्तिः (अत्र तु-“नत्वज्ञातार्थज्ञापकत्वेन” इत्ययं
विषयः न विस्मर्तव्यः)

II. “अविषयत्वे ब्रह्मण शशास्त्रयोनित्वानुपपत्तिरिति चेत् - न - अविद्याकल्पितभेदनिवृत्ति
परत्वाच्छास्त्रस्य” इति सूत्र (1-1-4) भाष्ये भगवत्पादोक्तिः ।

III. “न च वृत्तिव्याप्यत्वेन ब्रह्मणि व्यभिचारः अन्यथा ब्रह्मपराणां वेदांतानां वैयर्थ्य-
प्रसंगादिति वाच्यम् । शुद्धं हि ब्रह्म न दृश्यं ‘यत्तद्रेष्य’ मिति श्रुतेः किंतु उपहितमेव तच्च मिथ्यैव” इत्यं
द्वैतसिद्धौ जडत्वलक्षणस्य वृत्तिविषये ब्रह्मण्यतिव्याप्तिमाशंक्य वृत्तिविषयत्वादेव तदशुद्धं ब्रह्म जडमेवेत्यंगीकृत्य

तस्मिन्नतिव्याप्तिमिष्टापत्त्या परिहृत्य, महावाक्यजन्यबुद्धिवृत्तिविषयत्वस्यापि शुद्धब्रह्मण्यनंगीकारे तत्सिद्धिः
कथं मित्याशंक्य यत्समाहितं-” न चैवंशुद्धसिद्धिर्न स्यादिति वाच्यम् । स्वत एव तस्य प्रकाशत्वेन सिद्धत्वात्”
इत्यादि यद्यदुक्ततदेतदप्यालोचयंतु प्रज्ञातात्मानः —

IV. “मनुष्यं कर्तुंत्वादीनां मतद्वर्माणं अध्यारोपेण आत्मनि प्रतीयमानत्वात् तन्मात्रं
निवर्तकत्वेन आत्मनः विषयत्वमनापद्ये शास्त्रं प्रामाण्यं प्रतिपद्यते-“सिद्धतु निवर्तकत्वा” इति न्यायात्”
इति । गीता (2-18) भाष्यव्याख्यातु रानंदगिरेर्वचनम् ।

एवमेव महावाक्यप्रामाण्यं तु अंतर्द्वारोपणनिवर्तकत्वमात्रादेव सिद्धं भवति न तज्ज्ञातार्थ-
ज्ञापकत्वेन इत्येतदर्थकस्य - “सिद्धंतु निवर्तकत्वा” इत्येतत्कात्यायनवृद्धिसूत्रवार्तिकन्यायास्यसंबालनं तु न
केवलमानंदगिरिणैव कित्वेनैकै रद्वैताचार्यै रपीति दिङ्मात्रेणात्र निरूपयामि ।

V. मांडूक्यकारिका (2-82) भाष्ये भगवत्पादोक्तिः ।

VI. इष्टसिद्धिकृद्भिः सिद्धांतश्लोकस्य (1-9) अर्थविवरणे ।

VII. महावाक्याखंडार्थविवरणे (2-परिच्छेदे) अद्वैतसिद्धिकृद्भिः ।

VIII. तद्व्याख्याने गौडब्रह्मानंदै रलघुचंद्रिकायाम् ।

IX. पञ्चमिकाविवरणकृद्भिः (9-वर्णके)

एवमेव बहुत्र ब्रह्मविद्यासंप्रदायाभिज्ञैः संचालितोऽयं “सिद्धंतु निवर्तकत्वा” इति न्यायइति
तत्तत्परिशीलनेन ब्रह्मविद्यारहस्यं विज्ञानंतु ।

प्र :- भो भो महाशयाः महा न्मे विस्मयः प्रमोदोपि संजात इत्थं ब्रह्मविद्यारहस्यप्रकाशनेन कित्वेनैव
मे शंकाऽवसिता ।

विषयोपेक्षामात्रेण समाधाविव तात्कालिकप्रमेयनिराशेऽपि कर्मकर्तृविरोधेन प्रमात्रेव प्रमातृ-
निरासायोगात्, चिन्मात्रस्य तन्निरासे कर्तृत्वाभावाच्च सति प्रमातरि पौनःपुन्येन प्रमाण - प्रमेयाविभवे
सति कवा विषयोपेक्षामात्रा दद्वितीयनिरावरणचिन्मात्रात्मस्वरूपात्मककैवल्यलाभो भवेत् ? इति मे शंकां
चरमां विनिवार्य मामनुगच्छंतु ।

उ :- शृण्वन्न ब्रह्मविद्यारहस्यं-प्रज्ञातात्मैव चेतनाचेतनात्मकनिखिलजगदात्मना स्वप्न इव यदा अन्यथा
विज्ञायते तदा तदधिष्ठानं, तदंतर्यामि, तत्साक्षि, चेतन्य मेकमेव तत्तद्दृश्यावभासकत्वं मनुसृत्य - मन
इति, बुद्धि रिति, प्रमातेति च व्यवह्रियते । स एव बंधः । तथा च - “बंधाय विषयासक्तं मुक्त्यै
निर्विषयं स्मृतम्” इत्येतच्छ्रुतं रहस्यमधिगत्य यदा पुनर्निरतिशयसुकृतातिशयवशात् - “उपेक्षा मपि
हि प्रमाणफलं प्रमाणविद आचक्षते” इत्येतद्ब्रह्मसिद्धिकृत्सूक्तिमनुसृत्य विषयोपेक्षामहावाक्या ज्ञायते
जहल्लक्षणया । तदा ततः प्राग्विषयावभासकत्वेन बुद्धिपदव्यवहृतमेव चेतन्याभास्याभावे भान-
मात्रत्वात् अजहल्लक्षणया बोध एव भवति न तु बुद्धिः । स एवामनस्कमहाराजयोगः सम्यग्दर्शन
मिति च - आत्मसत्यानुबोधेन न संकल्पयते यदा । अमनस्तां तदायातिग्राह्याभावे तदग्रहम्” इति-
मांडूक्यकारिकोक्तम् ।

स च बोधः प्राकल्पितविषयावभासनदशाया मपि स्वतो निरावरणत्वा देव सर्वार्थावभासकोभूत् ।
तथापि तदा सावरणत्वव्यवहारस्तु विषयपारवश्यमात्रादेव “नास्ति” “नभातो” इति यथा नव संख्याकपुरुष-
परिगणनपरवशत्वेन दशमस्य पुनस्तस्यैव - “नत्रपरिगणयिता क” इति मित्रेण पृष्ठस्य स्वयमेव दशमोस्मीति

सवारात श्रुत राशयः । दवा वाच माभजानु मव सकलशुभकर्मसु आद वयमेव मंत्रः पठ्यते । श्रुतिरपि कल्याणसंधाव्याः व. ग्वेनो. उपासन मवश्य- कतेव्यत्वेन विधत्ते । “वाचं धेनु मुपासीत” इति ।

श्रुति इच्छायेवात्मान मनुगच्छति :-

श्रुतिरियं जननातरेषु परलोकेषु च छायेवानु- गच्छन्ती यजमानं, संस्कुर्वन्ती तारयति । तदुक्त- मेत्रेयारण्यके (5-15):- सुपर्णोसि गरुत्मान् । प्रेमां वाचं वदिष्यामि बहु वदिष्यन्तीं बहु पतिष्यन्तीं बहु करिष्यन्तीं बहु सनिष्यन्तीं बहोभूयः करिष्यन्तीं स्वर्गच्छन्तीं स्वर्वदिष्यन्तीं स्वः पतिष्यन्तीं स्वः करि- ष्यन्तीं स्वः सनिष्यन्तीं स्वरिमं यज्ञं वच्यन्तीं स्वर्मा यजमानं वच्यन्तीम्” —

बहुदेवताराधनादिक मुपदिशन्ती श्रुति रियं सुकृतीकारिणं पुत त्मानं यजमान मनुगच्छन्ती स्वर्लोकेपि देवानां पुरतः तं विशुद्धात्मान माचक्षाणा पालयतीत्यर्थः । “वाग्वै सुतर्मानोः” इति पूर्वोदाहृत श्रुत्यर्थः एवात्र श्रुत्या प्रपंचितः । एवं च संस्कार- क्रमसंपन्नानां सुधियां श्रुतिरियं भवसागरतरणे नौ भवतीति सिद्धम् ।

अमृतपूर्णकलशः वेदाः :-

अमृतपूर्णकलशो वेद इति प्रसिद्धिः । स च कलशः विशुद्धचरितः धर्मविग्रहै रेव प्राप्यते तएव तद्गतं भगवत्तत्त्वाख्य ममृत मास्वादयितुं प्रभवन्ति बद्धश्रद्धा दृढभक्तयो जिज्ञासव एव रहस्यमेत दभिजानन्ति । तदुक्तं हरिवंशे :-

“वेदोदधौ विशदशास्त्रमहाहियोग
निष्णातशुद्धमतिमंधरमथ्यमाने ।
उद्योतमान ममरै रनिशं निषेव्यं
नारायणाख्य ममृतं प्रपिबामि वाथ्य ।

— 3-114-40

विशदशास्त्रमह हियोगनिष्णातशुद्धमतिमंधरेण- मथ्यमानेवेदोदधौ (कलशे) जिज्ञासु भक्तः सुरसेव्यं नारायणाख्यममृतं पिबतीत्यर्थः । अतो वेदो नाराय-

णः ख्यामृतपूर्णकलशः विराजित इति ज्ञेयम्, तदुक्तं श्रीशंकरभगवत्पादैरपि —

“आम्नायांबुधिमादरेण सुमन स्संधास्समुध्धन्मनो
मंथानं दृढभक्तिरज्जुसहितं कृत्वा मथित्वा ततः ।
सोमं कल्पतरुं सुपर्वसुरभि चिन्तामणि धोमतां
नित्यनन्दसुधां निरंतरमासौभाग्य मातन्वते ॥

— शिवानन्दलहरी - 37

अतएव निरस्तरजस्तमस्का एव वेदेष्वधिकृता । नान्ये तदुक्तं भागवते :-

“ख मशोभत निर्मेधं शरद्विमल तारकम् ।
सन्त्वयुक्तं यथा चित्तं शब्दब्रह्मार्थदर्शनम् ॥

शरदि नभो निर्मेधं सत् निर्मल माभाति । निरस्त- रजस्तमस्कस्य ज्ञानिनः चित्तमपि निर्मलं शोभते । तथाविधं विशुद्धचित्तमेव शब्दब्रह्मणे वेदस्य परमार्थ दर्शयति रजस्तमोदूषितं चित्तं परमार्थदर्शने नालं भवतीत्यर्थः ।

परमार्थदर्शने सति मनसो लयो भवति इदमेव वेदस्य परमं तात्पर्यम् तदुक्तं भागवते :-

“एतदन्तः समाम्नायः — 10-47-33

“एषः मनोनिरोधः अंतः समाप्तिः फलं यस्य सः समाम्नायो वेदः” — श्रीधरः ।

एव मुत्तस्ते प्राक्, जननानन्तरं जीवितसमये, जीवितादूर्ध्वजननान्तरेषु लोकांतरेषु च छायेवानु- गच्छन्ती, मातेव पालयन्ती, संस्कुर्वन्ती, परमार्थ दर्शयन्ती, श्रुतिरियं भारतीयानां सर्वस्वम्

परं तु एवं कल्याणसंधातरि वेदे बहुधा असद्वादा प्रचारभूमि गताः क्रमशः भारतीयानां चित्तवृत्तिं कलुषयन्ति । अतः मातरि वेदे शंकिता- त्मानः, अमार्गगाः च भवन्ति । ते न द्विष्यमाणाश्च वेदाः कालहता भवन्ति । क्रमेण किमिमे वेदाः ? किमिमास्तत्ततः श्रुतय ? इति संदिहते च । अमुमेवार्थं मनसिकृत्य भगवान् भावितात्मा वेवव्यासः एवं प्रबोधयतिस्म परोक्षेण —

अ भि न व द र्श न म्

— श्री माधवरामशर्मा

श्रीमदभिनव गुप्त पादैः “श्री तन्त्रलोक इति” तन्त्र विज्ञान सर्वस्व रूपो ग्रन्थो रचितः । षट्-सहस्र श्लोक परिमितस्यास्य ग्रन्थस्य जयरथः व्याख्याम- करोत् । सप्तत्रिंशदाहिकभाष्ये अस्मिन् ग्रन्थे यदस्ति तदन्यत्र । अन्यत्र यत्रास्ति तदत्रास्ति, मानव तरणोपायाः अत्र निरूपिताः सन्ति । न कोऽपि दर्शन दूरो भवति । संसारे न कस्यापि त्यागः । अङ्गरङ्ग भोग परायणोऽपि लोक व्यवहार सञ्चरण शीलोऽपि तरणोऽप्यर्थं लभते श्रीमदभिनवेन प्रति- रा पराक्रम पुरस्सरं सर्वं समन्वयः सम्पादितः । सर्वं विश्वं शिवमयम् । शिवातिरिक्तं नास्ति । विश्व- मयोऽपि शिवः विश्वोत्तीर्णः । अतः विश्वमयत्वेन विश्वातीतत्वेन शिवस्य भावनं तन्त्रलोकरद्वयम् ।

“मार्गा बभूवुः संदिग्धाः तृणैरुच्छन्ना असंस्कृताः ।
नाभ्यस्यमानाः श्रुतयः द्विजैः कालहता इव ॥
निशामुखेषु खद्योताः तमसा भान्ति न ग्रहाः ।
यथा पापेन पाषण्डाः न हि वेदाः कलौ युगे ॥
जलोर्ध्वं निरभिद्यन्त सेतवो वर्षतीक्ष्णरे ।
पाषण्डिना मसद्वायै वेदमार्गाः कलौ युगे ॥”

भागवत - 10-20-8, 16, 23.

एवं न केवलं व्यास एव; पाषण्डासद्वाददूषितेषु लोकेषु महात्मानः कवयः नैकेषु तत्तत्प्रसंगेषु तां देवीं वाणीं स्मरन्तः, स्मारयन्तश्च भारतभारत्याः प्रभावातिशयं एवं बहुधा परोक्षेण प्रबोधयन्ति; प्रबोध्यन्ति च जानान् ।

1. “वाण्येका समलंकरोति पुरुषं या संस्कृता
धार्यते - भर्तुर्हरिः ।
2. “संस्कृतं नाम देवी वाक्” — दण्डिः ।

निरुक्त भारती
संस्कृतवाङ्मय परिशोधनालयः
विजयवाडा ।

तस्य विस्तरणं अत्र ग्रन्थे अस्ति । शिवस्वरूपः प्रपञ्चः । बीजात्मकः शिवः । पल्लवानि, पुष्पाणि फलानि, सर्वाणि वृक्षे सन्ति । तथा संसारे न बीजातिरिक्तं वृक्षे, न शिवातिरिक्तं विश्वे । अनासक्त्या प्राकृतिक पदार्थावलम्बनं अत्र समुद्दि- ष्टम् । भोगासक्त्या नात्मानं गते पातयेत् । शिवा- सक्त्या सर्वं स्वीकार्यम् । जडः अजडो कियेत । तुच्छं अनुच्छं सम्पाद्येत । तुच्छं वा अनुच्छं वा सर्वम्- तुच्छम् । शिवेतरं क्षतिः अत्र सम्पाद्या भवति ।

अज्ञानं बन्धहेतुः । सोऽयं मलतया शास्त्रेण निरूपितः । पूर्णज्ञान कलोदये तदखिलं निर्मूलतां गच्छति । ध्वस्त अशेष मलात्म संविदुदये मोक्षो भवति । अतः इदं निरुच्यते । इत्यभिनवस्य प्रतिज्ञा ।

3. “संस्कारवशात् रमयत्सुचेतः” — भारविः ।
4. “अकृत्रिमप्रलापो वेदः”
— (हर्षचरिते) — बाणभट्टः ।

5. “तस्य प्रमा च वचनैः कृतकेतरेश्चेत्” — भोजः ।
6. “श्रीता कामदुघा हि सा” — कालिदासः ।

एवं श्रुतिभिः कीर्तितां, महात्मभिः सेवितां, स्वयंप्रभां भारतीं भारतीया बद्धश्रद्धा आराधयन्तु, आत्मकलास्वरूपिणी मभिजानन्तु; महाकवि भवभूते रुद्रेशमिर्म स्मरन्तु !!!

“वन्देमहि च तां वाणी ममृता मात्मनः कलाम्” ॥

“नमाम वेदमातरं महीं सदात्मनः कलाम्
महातपस्समाधिगोबरा षडंगभासुराम् ।
सखित्व मीयुषे जनाय चात्मरूपदर्शिकाम्
त्रयोमयीं हरिप्रियां स्वयंप्रभां गिरं भजे ॥”

— वेदमातृस्तवः ।

हरि सोदराः

प्रतिभासनम्, तथा श्रीसद्गुरुकृपात् भास्यविषयोपेक्षा एव बोधात्मनः बुद्ध्यात्मभावलक्षणजीवभावः गलति, प्रकाशते च निरावरणाद्वितीयब्रह्मात्मता । तदेव सम्यग्दर्शनं, ब्रह्मविद्या, ब्रह्मात्मसाक्षात्कारः ब्रह्मभावः कैवल्यं चेति बहुधा संकीर्यते । प्रोक्तस्य सर्वस्यापि सारसंग्रहोक्तिस्तु - “निर्विषयचित्तनिरावरणं चैतन्य” मित्येतदेव ब्रह्मविद्यारहस्यम् ।

किंतु अस्यां ब्रह्मविद्यायां दृश्योपेक्षा दृगपेक्षा लक्षणसाधनचतुष्टयसंपत्तिसारशाली मनुष्यमात्रोऽधिकारीति, तत्र-महावाक्यं, पौराणिकवाक्यं, विविधभाषामयवाक्यं च यथाधिकार मेकविधसम्यग्दर्शनजनकमिति, सम्यग्दर्शनं स्सद्गुरो स्सकृच्छ्रवणमात्रादेव सम्यग्दर्शनं भवतीति, मनननिधिध्यासने वा “श्रवणावृत्तिर्वा मंदमध्यमाधिकरिणा मेवेत्यादिकं यद्यपि बह्विधं वक्तव्यं ब्रह्मविद्यारहस्यं, तथाग्रिग्रंथवित्तरभया देतावर्तव निगमनवाक्य मुच्यते ।

यस्य ताव दहं ब्रह्मवित् अन्येबहिर्मुखा न ब्रह्मविद इति मतिः तस्य ब्रह्मविद्या सुदूरे यतः यथा अज्ञस्य ब्रह्मविदेव न गोचरः विज्ञस्य बद्धोवा मुक्तोवा न गोचरो भवति । तदुक्तं नैष्कर्म्यसिद्धी - “अत्मत्वमिवानात्मत्व मपि देहादौ साविद्यस्यैव” इति. “नैव तन्वि न्मदन्योस्ति न मत्तो ज्ञोस्ति कश्चन । इत्यज्ञानं निजानाति यस्य ब्रह्मविदुत्तमः” इति च । इति ब्रह्मविद्यारहस्यम्

प्र :- धन्योस्मि ।

उ :- ॐ तत् सत् ।

विजयवाडा नगरे
त्रिलिङ्ग महाविद्यापीठे
विरोधित् आवणामाभूगौ ।

इत्थम्
विबुध विधेयः
मुदिगोंड वेंकटरामशास्त्री
20-8-1971

वन्देमहि च तां वाणीम्

— हरि सोदराः

ऋषित्वां वेदं त्वां सुविमलतपोजां प्रथमजां,
त्रयीं स्वाध्यायं त्वां भिषज्जनघं ब्रह्म परमं,
स्वतःप्राप्त्या त्वां सुरगिर मथाम्नायमहितां
स्वयं जातां वन्दे हरिहृदयलक्ष्मीं बुधनुताम् ॥

— वेदमातृस्ववः

वेदः भारतीयानां सर्वस्वम् । भारतीय जीवित-विधानस्य वेदस्य च अविनाभावः संबन्धः । उत्पत्तेः पूर्वमेव गर्भाधानाख्येन संस्कारेण वेदः मातुः गर्भं संस्कुर्वते । तत आरम्भ यावज्जीवं पदेपदे भारतीयं संस्कुर्वते । तत आरम्भ यावज्जीवं पदेपदे भारतीयं संस्कुर्वते । जीवितादूर्ध्वमपि पुत्रपौत्रादिकृताः वेदिका स्संस्कारा स्तमनुवर्तन्त एव । तदियं लोकोत्तर मनन्यगतं महत्तमं वैलक्षण्यं अविनाभाव संबन्धरूपं भारतीय जीवितस्य वेदभारत्याश्च ।

युगे युगे लोककल्याणायैवं भारती तपःसमाधि गोचरा सती स्वयमाविर्भवति । तपोधनामहृषयश्च शृण्वन्ति चेमां भगवतीं भारतीम् । अत एव “श्रुति” रिति अनन्यसाधारणामाख्यां दधतीयं श्रोत्रूणां कल्याणसंधात्री जागर्ति ।

भारती सुतर्मा नौः :-

समुद्रतरणे नौरिव संसारसागरतरणे नौर्वेद एवेति संप्रदायः ।

“वाग्वे सुतर्मा नौः, वाचमेव तदारुह्य तया स्वर्गं लोकं भविसंतरति ।”

— ऐतरेय ब्राह्मणम् - 3-3-13

तत्तेन मंत्रपाठेन वाग्वेदे मेव नाव मारुह्य तया नावा स्वर्गमारुह्य तया नावा स्वर्गमभिलक्ष्य

सम्यक् स्वर्गं तरति - सायणः । स्वर्गमनाय, तथा संसारतरणाय च वाक् (वेदः) सुतर्मा नौ भवतीति श्रुते राशयः । अयमेव श्रुत्यर्थः भगवता व्यासेनैव अभिवर्णितः ।

“जपे मन्त्रैश्च होमैश्च स्वाध्यायाध्ययनेन च ।
नावं वेदमयीं कृत्वा तारयन्ति तरन्ति च ॥”

— भारत 3-200-13.

साक्षात्कृतश्रुतयो । महर्षयः स्वयं तरन्तः । श्रुत्युपदेशैः परांस्तारयन्ति चेति भावः ।

देवीं वाचमजनयन्त देवाः

असंस्कृतचित्तानां श्रुतिरियं सामान्य वाग्वेद-पिणी प्रतिभाति । संस्कृतात्मान एव महात्मान स्तद्गतं दिव्यत्वं वेदत्वं चावगच्छन्ति । अमुमर्थं श्रुतिरेव सुनिपुणं प्रबोधयति ।

“देवीं वाच मजनयन्त देवाः तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति ।धेनु वागस्मा नुपसुष्टुतैतु ॥” यां वाचं विश्वरूपाः पशवो वदन्ति, तां देवाः देवीं वाच मजनयन्त । विश्वरूपा अपण्डिता जनाः तां वेदवाचं यावद्वापामात्रपरा मवाच्छन्ति, तावत् सा मायाकल्पिता अघेनुरेव भवति । “अघेनवाचरति माययैष” (शृ 10-71-5) इति श्रुतेः । अथ च “महायज्ञैश्च यज्ञैश्च ब्राह्मीयं क्रियते तनुः” इत्यादि स्मृत्युक्तदिशा संस्कारक्रमसंपन्ना ब्रह्मीमूर्तयः, मंत्रार्थानुसंधानपरा ये देवा स्तेषां कृते, इयं ब्राह्मी देवी वाक् च भूत्वा धेनुः कामदोम्भी भवति या पण्डितानामघेनुः सैवेदानीं देवे जातारुणा सती देवी वाग्भवतीत्यर्थः । अतः कामधेनु रिय माराध्य

जयरथोऽप्याह । “न ग्रन्थकार पदं प्राप्तुं न वा वाक्कौशलं प्रदर्शयितुं अस्य परिशीलनेन साधकः संस्कारवान् स्यादिति ।

परम शिवः अणुत्वं गतः । कलादिभिः सम्बद्धः । अतः सर्वं विश्वं सकल कलम् । द्विधाज्ञानं भवति । बुद्धि सम्बन्धि ज्ञानं पौरुष ज्ञानमिति । द्विविधज्ञानग्रभावे अज्ञानद्वयमस्तीति अभ्युपेयम् । गुरुसमक्षे दीक्षां स्वीकारेण पौरुष ज्ञानं नश्यति । बौद्ध ज्ञानेन अज्ञान जृम्भिते विलीने जीवन्मुक्तिः करतले स्थिता । गुरोः दीक्षाऽपि बौद्धज्ञानपूर्विका भवति । दीक्षया पौरुषज्ञाने नष्टेऽपि धीगतं अज्ञानं न नश्यति । धीगताऽज्ञाने नष्टे मोक्षो भवतीति साररूपो अंशः । अत्र तत्त्वे न हेतुवादाऽपेक्षा । यो यदात्मकता निष्ठः तद्भूतं सप्रतिपद्यते, अतः न कोऽपि विचार्यः । भौतिक भुवन चिन्तकः भुवनेशो भवति । मन्त्रानुसारी मन्त्रसिद्धिं लभते । ज्योतिर्ध्याता योगपति भवति । शून्यध्यानी शून्यात्माको भवति । स्वे स्वे कर्मण्यभिरतः स्वां स्वां सिद्धिं लभते इति गीतागुह्यराह ।

शिवस्सर्वाङ्गीतः निराकृतिरपि । सर्वं व्याप्य तिष्ठति । दर्पणे प्रतिबिम्बितं गोचरीकृतं भवति । तथाविधमपि तत् न दर्पणात् पृथगस्ति । पृथगिवा भाति । तथापि न दर्पणातिरिक्तम् । अत एव च शिवः विश्वमयोऽपि विश्वोत्तीर्णः विश्वोत्तीर्णोऽपि विश्वमयः । अस्ति काचन शक्तिः । अनिर्वचनीया सा । न शिवातिरिक्ता तथापि तथा भाति । सा हि शक्तिः शैवी मुखम् । इति स्पन्द शास्त्र निर्णयः । एकस्य संविन्नाथस्य आन्तरी प्रतिभा ननु शक्तिः सा संविन्मयी देवी । संविन्नाथः शिवः । कावाभिदा तयोः । संविदूभि चक्रं इदं सौम्यं रोद्रम् । पञ्चाशत् भेदभिन्नम् । तदधिगमाय नानोपायाः सन्ति । उपायानुसरणेन

गुण्टूर,
9—9—1971.

महोपाध्याय, दर्शनाचार्य, लाक्षणिक शिरोमणि, शास्त्रविशारद,
अभिनवानन्द ज. माधवरामशर्मा

ध्यातुः साधकस्य पुष्टिर्भवति तुष्टिर्भवति ध्यानमिति शुष्कस्य सरसः । पूर्णतापादकं पयः । शिव दृष्टि रहितः मायाचक्रे परिभ्रमन् मानवः शुष्कहृदयः । ध्याने कृते हृदयं पूर्णं भवति । मन्त्राः संविदं स्फुटयन्ति तान् । हृदये सरसे मन्त्राः स्व संवेदनं सम्पादयन्ति । संवेदने समुत्पन्ने बोद्धा बोध भैरवो भवति । तदिदं शिवोपासनम् । तच्चेदं नियन्त्रितं निरर्गलमिति द्विधा अस्ति । साधकानां बुभुक्षूणां विधिः नियति यन्त्रितः । मुमुक्षूणां तत्त्व विदां स एव तु निरर्गलः । भोगासक्तानां नियन्त्रितं उपासनम् । मोक्षासक्तानां निरर्गलं उपासनम् । शिवभावप्राप्तये एवं उपासनं आवश्यकं भवति ।

उपासनमिदं यागाः । देवतोद्देशेन द्रव्यत्यागो हि यागः । द्रव्यत्यागाय देवता समुद्दिष्टा । एवं सति प्रकृतांशे कथं याग उपपन्नः । इदमत्र विवेच्यम् । स्वात्म तत्त्वमेव अत्र उपास्यम् तत् न स्वात्मातिरिक्तम् । अतिरिक्तत्वे एव यागः । अत्रेदं बोध्यम् । संविदुपासनं अहं बोधः । नेदं विधि पूर्वकम् । अत्र तु वास्तवम् । तथापि साधका न जानन्ति । तं विदन्तोऽपि न विदुः । वेद्यो वेदकतामाप्तः । वेदकः संविदात्मताम् । संवित्तत्त्वात्मा । न संविदतिरिक्तमस्ति । साधक चित्ते कर्मबन्धः, मलबन्धाः, माया बन्धाः, संस्कार रूपाः बहवः सन्ति । दीक्षेत्र मोचयति शैवं धामानयति । दीक्षा सिध्ये शाम्भवोपायः शाक्तोपायः आणवोपायः अस्ति ।

- (1) अकिञ्चिच्चिन्तकस्यैव गुरुणा प्रतिबोधतः । उत्पद्यते य आवेशः शाम्भवः परिकीर्तितः ।
- (2) उच्चार रहितं वस्तु चेतसैव विचिन्तयन् । यं समावेशमाप्नोति शाक्तः स परिकीर्तितः ॥
- (3) उच्चार करण ध्यानवर्णं स्थान प्रकल्पनैः । यो भवेत्स समावेश आणवः परिकीर्त्यते ॥

‘कुलशेकरुम मकन्मैयुम्’

பேராசிரியர் செ. இலக்குமிநாராயணன், எம். ஏ.,

தமிழ்த் துறைத் தலைவர்,

ஸ்ரீ பரமகலியாணி கல்லூரி, ஆழ்வார்குறிச்சி.

‘தொன்று நிகழ்ந்தது அனைத்தும் அறிந்திடும் தொல்கலை வாணர்களும் இவள் என்று பிறந்தவள்’ என்று கணக்கிட முடியாத பழமைமிக்க தமிழ் மொழி இறைவனை வேண்டிப் பாடப் பொருத்தமான மொழி என்பர். காதல் பற்றிக் கூறப் பிரஞ்சு மொழியும், தத்துவம் பற்றிக் கூற இத்தாலிய மொழியும், காதலாசிரியர் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி இறைவனைப் பாடத் தமிழ் மொழியும் பொருத்தமானவை என்று உலகத் தமிழ் பேராசிரியர் மறைத்திரு. தனிநாயக அடிகள் கூறுவார்கள். தெளிந்த மனத் தோடு நாலாயிரத்தையும், தேவாரத்தையும், மணிவாசகத்தையும், ஊன்றிக் கற்பார் மேற்கூறிய கருத்தை முழுமையுடன் ஏற்பர்.

மனத்துக்கினியானாகிய திருமாலிடம் மால்கொண்டு அழுந்தியவர்கள் ஆழ்வார்கள். அப்பக்திக் கடலில் முழுகிச், சிறந்த நாலாயிரம் முத்துக்களை அவர்கள் வழங்கினார்கள். அவற்றில் நூறு முத்துக்களுக்குச் சொந்தக்காரர் குலசேகர ஆழ்வார். ‘இராம பக்தி சாம்ராஜ்யத்தில்’ மாணசீகமாக வாழ்ந்தவர். முகுந்த மாலை என்று ஒரு நூல் வடமொழியிலும் எழுதி ஆன்ம நிறைவு கொண்டவர். இராமாயண உபந்நியாசம் கேட்ட குலசேகர ஆழ்வார் சீதையை மீட்கப் படை எடுத்துச் சென்றார் என்று குரு பரம்பரை கூறுவதிலிருந்து ஆழ்வார்

மாலிடம் கொண்ட அத்துவித ஈடுபாட்டை உணரமுடியும்.

இறைவனைக் குழந்தையாகக் கண்டு போற்றுவது கவிஞர் மரபு. பின்னைத் தமிழின் தந்தையார் பெரியாழ்வார். தம்மைத் தாயாகக் கொண்டு கண்ணின் பால சேடிதங்களில் மனத்தைப் பறிகொடுத்து அதைப் பெருமையாகப் பாடியுள்ளார் பெரியாழ்வார். அவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட முதலாயிரத்தின் பெரும்பகுதி திருமலை மகனாகவும், தம்மைத் தாயாகவும் கொண்டு மகன்மை பாராட்டும் பகுதியாகவே அமைந்துள்ளது. அதுபோலக் குலசேகரரின் பெருமாள் திருமொழியிலும் குறிப்பிடத் தக்க பகுதிகள் மகன்மை பாராட்டும் பகுதிகளாகவே அமைந்துள்ளன.

பாசவுணர்வு, கூடிவாழ்கின்ற காலத்தைவிடப் பிரிந்து வாழ்கின்ற காலத்திலேதான் சிறப்பான முறையில் வெளிப்படும் என்று கூறப்படுகின்றது. பக்திப் பாடல்களில் இந்த ஏக்கப் பெருமூச்சு உன்னத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. அவனாலே ஞானம் கொடுக்கப் பட்டு அவனைப் பற்றிய இன்ப அடிச் சுவடுகள் மனத்திலே பதிக்கப்பட்ட பிறகு ஞானம் பெற்ற ஆன்மா, அவனைப் பூரணமாக அறிய வேண்டும் என்பதற்காக அவன் ஒதுங்கி நின்றுவிடுகின்றான். ஞானச்சுவை கண்ட ஆன்மா அதைப்

பூரணமாக அனுபவித்துவிடத் துடிக்கின்றது. கிடைத்ததை வைத்துக் கொண்டு அனுபவங்களைப் போற்றி முழுமையும் கிடைக்க ஏங்கி, அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கி. அவனுடன் இரண்டறக் கலக்க விரும்புகிறது. இவ்வாறு எலும்பையும் தசையையும் பிளந்து கொண்டு அதற்கு வெளியிலும், உள்ளும் பூசிக் கொண்டிருக்கின்ற உலக மாயை ஆகிய திரையையும் கிழித்துக் கொண்டு இந்த ஆன்ம தாகம் வெளிப்பட்டு உருவாகும்போது அது 'பெருமான் திருமொழி' என்றும் 'திருவாசகம்' என்றும் 'திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி' என்றும் கூறப்படுகின்றது.

இந்த ஆன்ம தாகத்தின் வெளிப் பாட்டைக் குலசேகரரின் 'பெருமான் திருமொழி'யில் சிறப்பாகக் காணலாம். 'பெருமான் திருமொழி' முழுவதுமே ஆன்மாவின் ஏக்கப் பெருமூச்சு அழகாக வெளிப்படுகின்றது. நெடுமாலின் கோவிலில் படியாகக் கிடந்து, பவழவாயைக் காணத்துடிக்கும் பேராவலையும், வானானும், மண்ணரசையும் வேண்டாமல் திருமாலின் திருக்குளத்தில் மீனாய்க் கிடக்க இருக்கின்ற ஆர்வத்தையும், கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்தான் செய்திடினும், கொண்டாளை அல்லால் அறியாக் குலமகள் போல் திருமாலிடம் கொண்ட நீங்காத பக்தியை வெளிப்படுத்தும் ஏக்கத்தையும் 'பெருமான் திருமொழி'யில் பரக்கக் காணலாம்.

இந்த ஆன்ம ஏக்கம் மகன்மை பாராட்டும்பகுதியில் பூரணமாக வெளிப்படுகிறது. கூட இருந்து, இட்டும், தொட்டும், நெய்யுடை அடிசிலை மேலே பூசியும், வீனையாடும் மகனைப் பற்றிப் பாடுவதிலும், தன்னிடமிருந்து பிரிந்து வெகுதூரம் விலகிவிட்ட மகனை நினைத்து ஏங்குவதில்தான் மகன்மை பாராட்டும் பகுதி உணர்ச்சியாகவும், உருக்கமாகவும்

அமைந்து விடுகிறது. நிழலைப் பிடிக்கப் போகும்போது அது அகப்படாமல் தள்ளித் தள்ளிப் போகிறது. அதுபோல ஆன்மா, தனக்கு அவன் வழங்கிய ஞானத்தால் அவனைப்பற்றி அறிய முற்படும்போது பக்தியாலும், சிக்கெனப் பிடிக்கப் போகும் ஆத்திரத்தாலும், அவன் விலகிப் போவது போலத் தோன்றுகிறது. வஞ்சநாயக்குணம் உடையவனாக இருந்தாலும் அழுதால் அவனைப் பெறலாம் என்ற உணர்வு இதயத்தைத் தொடுகிறது. உணர்ந்த பின், ஆன்மா வாடி, வருந்தி, அழுது பெற்ற தாயினும் ஆவன செய்யும் அவனைப் பற்றிக் கொள்கிறது.

இவ்வாறு கிடைத்தும் நழுவவிட்ட இருவரை ஆழ்வார் காண்கின்றார். காண்கின்றார் என்று கூறுவது தவறு. அந்த இருவராகவே அவர் மாறிவிடுகின்றார். அந்த இருவரையும் நாம் கண்டதில்லை. ஆழ்வாரும் கண்டதில்லை. ஆனாலும் ஏக்கப் பெருமூச்சுவிட்ட அந்த இருவரையும் மனத்தில் தியானித்து அவர்களுடைய உணர்வைப் பெற்றுக்கொண்டு அவர்களாகவே ஆழ்வார் மாறி விடுகின்றார். 'எழுதுங்கால் கோல்காணாக் கண்ணே போல' ஆழ்வாரைக் காணாமல், அவ்விருவரையும் நாம் காண்கின்றோம். உணர்கின்றோம், அவர்களுடைய ஆன்ம ஏக்கம் நம் ஆன்மாக்களைச் சுத்தப் படுத்துகின்றது. மகன்மை கிடைத்தும் நழுவவிட்ட அந்த இருவர் தசரதனும், தேவகியுமே ஆவர்.

தேவகியாகிய ஒருத்திக்கு மகனாகப் பிறந்து அதே இரவில் வேறொருத்தியின் மகனாகப் போய்விட்டான் அவன். நெடுங்காலம் காத்திருந்து நீங்காத சிறைவாசத் திலிருந்து விடுதலை கிடைக்கும் என்ற ஏக்கத்தோடு இருந்த தேவகியோடு ஒரு சில மணித்துளிகளே கண்ணன் இருந்

தான். ஆணிப்பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டில் இல்லாவிட்டாலும், துணியால் ஆகிய தொட்டிலிலாவது தேவகி, தாலொலித்துத் தொட்டில் ஆட்டக் கொடுத்துவைக்கவில்லை. இக்காட்சிதான் ஆழ்வாருக்கு முதலில் தோன்றுகிறது. இப்பொழுது குலசேகரர் தேவகியாக மாறுகின்றார்.

“ஆலைநீள் கரும்பன்னவன் தாலோ அம்புயத் தடங்கண்ணின் தாலோ வேலைநீர் நிறத்தன்னவன் தாலோ வேழப் போதகமன்னவன் தாலோ ஏலவார் குழல் என்மகன் தாலோ என்றுஎன்று உன்னைஎன் வாயிடை நிறைய தால் ஒலித்திடும் திருநீனை யில்லாத் தாயரில் கடை ஆயின தாயே”

(பெருமான் திருமொழி, 7 திருமொழி 1 ஆம் பாட்டு)

இதைவிடத் தேவகியார் வேறு வகையில் புலம்பியிருக்க முடியாது.

குழந்தையைப் பெற்றோர்கள் தூக்கிக்கொண்டு குழந்தையை நோக்கி, 'நீ யார் பிள்ளை? அப்பாவைக் காட்டு, அம்மாயார்?' என்று கேட்கும்போது குழந்தை தன்னுடைய அழகான சுட்டு விரலாலும், கடைக்கண்ணாலும் சுட்டிக் காட்டும்போது கிடைக்கும் ஆனந்தமே தனிதான். அப்படிப்பட்ட நிலை கிடைக்காத போது

“உந்தையாவன் என்றரைப் பின்செங்கேழ் விரலினும் கடைக்கண்ணினும் காட்ட நந்தன் பெற்றனன் நலிவினயிலா நங்கன்கோன் வசுதேவன் பெற்றிலனே”

(பெரு- திருமொழி - 7 ஆம் பத்து - 8)

என்று குலசேகரரின் மூலம் தேவகியார் புலம்பல் உருப்பெறுகின்றது.

தம்மக்கள் சிறுகை அளாவிய சிறுகூழ் அமிழ்தினும் இனியது என்பர். அதை நினைக்கும்போது

“வண்ணச் செஞ்சிறு விரல் அனைத்தும் வாள்வாய்க் கொண்ட அடிசிலின் மிச்சில் உண்ணப் பெற்றிலேன்! ஓ! கெடுகிளையேன் என்னைஎன் செய்யப் பெற்றது எம்மோயே!”

என்று பெற்றதாயின் ஏக்கமாக ஆன்ம ஏக்கம் வெளிப்படுகிறது.

குலசேகரர் தாய்மைப்பேற்றை நினைக்கிறார். தாய்மைப் பேற்றின் தலையாய பண்பு குழந்தைக்குத் தாய்ப் பாலூட்டதல். அதையும் இழந்தவர் தேவகியார். மார்பிலே பால்குரந்து கனக்க, அத்துன்பமும், குழந்தை அருகிருந்தால் பாலூட்ட முடியுமே; ஆனால் அருகில் இல்லையே என்ற ஏக்கமும், இன்னொருத்தியிடம் வளரும் அவன் பால் உண்டார்கோ இல்லையோ. ஆனால் குலசேகரர் தவிக்கின்றார். தவிப்புப் பாட்டாக வெடிக்கின்றது.

“குழகனே! என் கோமளப் பிள்ளாய்! கோவிந்தா! என் குடங்கையில் மன்னி ஒருகு பேரெழில் இளஞ்சிறு தனிப்போக ஒருகையால் ஒருமுலை முகம் நெருடாமழலை மென்னகை இடைஇடை யருள வாயிலே முலை இருக்க என் முகத்தே எழில் கொள் திருக் கண்ணிலன் நோக்கத் தன்னையும் இழந்தேன் இழந்தேனே.”

(ஷ 7-ஆம் பாட்டு)

தாயினும் சாலப்பரிந்து பாலூட்டும் அவனுக்கு இவர் பாலூட்டத் துடிப்பதை இப்பாசரம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

இவ்வாறு தாய்மை காணும் மகன்மையை ஆழ்வார் வெளிப்படுத்தியதை ஒருவாறு கண்டோம். இனி தந்தை கண்ட மகன்மையைக் கண்டுவிட்டால் ஒருவாறு குலசேகரனை உணர்ந்த வராவோம்.

குலசேகரர் அருளிச் செய்த நூறு திருப்பாடல்களில் பெரும்பாலான பாடல்களில் நிறைந்திருப்பது இராம பக்தியாகும். மனத்துக்கினியனான இராமனை உள்ளமும் வாயும் குளிரக் கண்டவர் ஆழ்வார். நீக்கமற நிறைந்த வியாபித்த விஷ்ணுவை இராமனாகவே கண்டவர் குலசேகரர். மிகவும் துன்பப்பட்டுப் பெற்ற பொருள் கைநழுவிப் போய் விடுமோ என்ற அச்சம் அப்பொருளுடையாரிடம் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். அதே மனநிலை குலசேகரருக்கும் ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

அந்த ஆத்மதாபத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள அவர் தசரதனாக மாறிவிடுகின்றார்.

சத்தியத்தைக் காப்பாற்றத் தன் அருமை மகனைக் காட்டிற்கு அனுப்பி விட்டு, அவனைப் பிரிந்த துயரத்தில் தவிக்கும் தசரதனை நாம் குலசேகரரின் மூலம் காணமுடிகின்றது.

“வெவ்வாயேன் வெவ்வுரை கேட்டு இருநிலத்தை வேண்டாதே விரைந்து வென்றி, மைவாய் கனிந்து ஒழிந்து தேர் ஒழிந்து மா வொழிந்து வனம் மேவி, நெய்வாய் வேல் நெடுங்கண் நேரிழையும் இளங்கோவும் பின்பு போக எவ்வாறு நடந்தனை? எம் இராமா! எம் பெருமான் என் செய்கேனே? ”
(ஷ 8-ஆம் திருமொழி 2-ம் பாட்டு)

அப்பாவை அம்மா என்று அழைக்கும் முறை தசரதன் இராமன் உறவு போலும்! நமக்குத் தெரியாது ஆனால் குலசேகரர் அறிந்திருக்கிறார். இராமாயணத்தில் ஆழ்ந்தவர். சீதையை மீட்கப் படையெடுத்த கதையையும் முன்பே அறிந்ததுதான். இராமன் தசரதனிடம் எவ்வாறெல்லாம் பழகினான் என்பதைக் குலசேகரர் கூறுகிறார். நீண்டநாள் கூட இருந்து பழகித், திடீரென்று சில மணி நேரங்களில் நிரந்தரமாகப் பிரிய வேண்டிய அவசியம் வந்தபோது தந்தையின் மனம் ஒவ்வொரு சிறு நிகழ்ச்சியையும் எப்படியெல்லாம் நினைத்து மகிழ்ந்து வருந்தும் என்பதை.

“அம்மா என்று உகந்து அழைக்கும் ஆர்வச்சொல் கேளாதே, அண்சேர் மார்வம் என் மார்வத்திட அழுந்தத் தருவாதே முழுவாதே. மோவாது உச்சி, கைம் மாணீன் நடையன்ன மென்நடையும் மமலம் போல் முகமும் காணாது எம்மாளை என்மகனை இழந்திட்ட இழிகையேன் இருக்கின்றேனே. ”
(ஷ 8-ஆம் பாட்டு)

என்ற திருப்பாட்டு அழகாக விளக்குகிறது.

தனக்குச் சிறிதளவும் மனமின்றித் தன் விருப்பத்திற்கு மாறாகத் தான்

காரியம் செய்யும் போது, தன்னைச் சேர்ந்தவர், தான், அச் செயலைச் செய்யவிடாது தடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணுவது மனித இயல்பு. அவ்வகையில்,

“காமர் எழில் வீழல் உடுத்துக் கலன் அணியாது அங்கங்கள் அழகு மாறி, ஏமரு தோள் என் புதல்வன், யான் இன்று செல்லத்தக்க வனம்தான் சேர்தல் து மறையீர்! இது தகவோ! சுமந்திரனே! வசிட்டனே! சொல்லீர் நீரே? ”
(ஷ 8-ஆம் பாட்டு)

என்ற பாட்டின் மூலம் குலசேகரர் மனித இயல்பினைப் புலப்படுத்துகிறார்.

எப்படித் தடுத்து நிறுத்தினாலும் முடிய வேண்டிய செயல் முடிந்தே தீர்ந்து விடும். ஒன்றும் செய்ய இயலாது உடனே விரக்தி மேலிடுகின்றது. விரக்தியடைந்த மனம் தானும் வேறு ஒரு காரியத்தில் இறங்கப் புறப்பட்டுவிடுகின்றது. இந்த நிலையில் தசரதன் என்ன எண்ணுவான் என்பதைக் குலசேகரன்,

“தேன் நஞாமலர்க் கூந்தல் கௌசிலியும் சுமத்திரையும் சிந்தை நோவ, கூனருவின கொடுந் தொழுத்தை சொற்கேட்ட கொடியவன் தன் சொற்கண்டு, இன்று கானகமே மிக விரும்பி நீ துறந்த வள நகரைத் துறந்து, நானும் வானகமே மிக விரும்பிப் போகின்றேன் மனு குலத்தார் தங்கள் கோவே. ”
(ஷ-10-ஆம் பாட்டு)

என்றும் திருப்பாட்டில் காட்டி விடுகின்றார்.

இவ்வாறு மகன்மை பாராட்டிப் பாட்டு எழுதும் வகை ஒருவகை இலக்கிய உத்தியாக இருத்தாலும், இவ்வகை இலக்கிய உத்தியில் எழுத இறங்கியோர் தோற்றிருக்கின்றனர். ஆனால் தமக்கு ஏற்பட்ட ஆன்மதாபத்தைத் தீர்த்துக் கொள்ள ஆன்மாவின் குரலாகக் குலசேகரர் உருத்தந்ததால், அவர் இலக்கியத்தை உணர்வார். ஆன்மா இறைவன் உறவு இன்னும் கொஞ்சம் நெருங்கி இருப்பதை உணர இயலும். நமக்கெல்லாம் குலசேகரர் வழி காட்டுவாராக.

வாலறிவும் நூலறிவும்

V. S. மணி, B. A., B. L., மிட்டாதார், கிருஷ்ணபுரம்.

‘கற்றது கைம்மண்ணளவு கல்லா தது உலகளவு’ என்று கலைமகளே கூறுகின்றாள். அப்படியிருக்க நம் போன்றோர் படித்துவிட்டோம் என்று ஏன் பெருமைப்படவேண்டும்? படித்தவர்களெல்லாம் முற்றும் படித்தவர்களா? அவற்றின் ஒரு பிரிவு கூட ஆழமாகக் கற்றிருப்பார்களா? பின் எதற்காக வித்யா கர்வம்? வீண் படாடோபம்? குறை குடம் கூத்தாடுகின்றது என்று தானே பொருள்!

எந்த வித்தையும் ஆத்ம ஞான மில்லாமல் உண்மையான உயர்ந்த நன்மையைத் தராது. எவ்வளவு கற்றிருந்தாலும் தகுந்த குருவை நாடி உபதேசம் பெறுவது இன்றியமையாதது. நூலறிவு காதற்ற ஊசி விலை கூடப்பெறாது இதை தாயுமானவர் வெகு அழகாக் கூறுகின்றார்.

“கற்றதுங் கேட்டதுந் தானே யேதுக்காகக் கடபட மென்று ருட்டுதற்கோ? கல்லா லெம்மான் குற்றமறக் கைகாட்டுங் கருத்தைக் கண்டு குணங்குறி யற்றின்ப நிட்டை கூடவன்ரு? ”

இந்தக் கருத்தை சாந்தோக்கியோப-நிஷத்தில் ஏழாவது அத்தியாயத்தில் நாரத ஸநத்ருமார ஸம்வாதத்தில் காணலாம். எல்லா வித்தைகளிலும் வல்லவரான நாரதர் தன்னுடைய வித்யா கர்வத்தை விட்டு, நூலறிவைத் தள்ளி விட்டு, ஆத்ம ஞானத்திற்காக வாலறிவு பெறுவதற்காக ஸநத்ருமாரரை நாடுகின்றார்:

“ஓம் அதீஹி பகவஇதி ஹோபஸ ஸாத ஸநத்ருமாரம் நாரதஸ்தம் ஹோவாச, யத்வேத்த தேன மோபஸீத, ததஸ்த ஊர்த்தவம் வக்ஷயாமீதி. ”

“ஓம் பகவானே! உபதேசம் செய்தருளும்” என்று நாரதர் ஸநத்ருமாரரை அணுகினார். அதற்கு அவர், “உமக்கு ஏற்கனவே என்ன தெரியுமோ அதைக் கூறும். அதற்குமேல் உமக்கு உபதேசிக்கிறேன்” என்றார்.

நாரதர் பதில் கூறுகிறார்: “ஸஹோவாச ருக்வேதம் பகவத்யேயீ! யஜுர்வேதம் ஸாமவேதம் அதர்வணஞ் சதுர்த்தம்; இதிஹாஸ புராணம், பஞ்சமம். வேதானாம் வேதம், பித்ருயம் ராசிம், தைவம். நிதிம், வாகோவாக்ய மேகாயனம், தேவ வித்யாம், ப்ரஹ்ம வித்யாம், பூத வித்யாம், ஷத்ர வித்யாம், நக்ஷத்ர வித்யாம், ஸர்ப்ப தேவ ஜன வித்யாம், ஏதத் பகவோத்தயேயீ! ”

“ஸ்வாமி, எனக்கு ருக்வேதம் தெரியும், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதம், நான் காவதாக அதர்வணவேதம் தெரியும். ஐந்தாவதாக இதிஹாச புராணங்களும் அறிவேன். வேதங்களின் வேதமாகிய இலக்கணம், பிதிருகல்பம், கணித சாஸ்திரம், சகுன சாஸ்திரம், கால நிர்ணயம், தர்க்க சாஸ்திரம், நீதி சாஸ்திரம், நிருக்

தம், வேத வித்தை, புத வித்தை, போர் முறை, வான சாஸ்திரம், ஸர்ப்ப வித்தை, கந்தர்வ வித்தை இவற்றையெல்லாம் சாங்கோ பாங்கமாக அறிவேன், ஐயனே!”

ஸநத்குமாரர்: “நாரதரே, இவ்வளவு படித்து பாண்டித்தியம் பெற்றவருக்கா இனியும் அக்ஞானம்? நான் என்ன உப தேசிக்க வேண்டும்?”

நாரதர்: ஸ்வாமி! கற்கக் கற்க கவலைகள் கணக்கில் அடங்காமல் பெருகு கின்றன. ஆசைகள் அறவே ஒழிய வேண்டுமானால் ஆத்ம ஞானம் பெற வேண்டுமென்று தேவரீரைப் போன்ற பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டிருக்கி றேன். ஆகையால் தங்களைச் சரண் அடைகின்றேன். நான் கற்றதெல்லாம் எழுத்துக்கள் தான். உட்பொருள் அல்ல. எனது சோக மோகங்களைப் போக்கி ஆத்மஞானம் அருளிச் செய்யவேண்டும். அனந்தகோடி நமஸ்காரம்.

இப்படி நாரதர் கூறியதை ஆமோ தித்து ஸநத்குமாரர் அருளிச் செய் கின்றார்: “யத்வை கிருக்சைத் தத்தய கீஷ்ட்டா நாமவைதத்,” அதாவது நீர் கற்றதெல்லாம் வெறும் பெயர்தான். உண்மையை உருகுவி அறியவில்லை. பெயரைவிட மேலானது ஒன்று உண்டு. அதுவே மெய்ப் பொருள். நூலறிவை படிக்கட்டுகளாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மெய்ப்பொருளை அறியப் பாடு பட வேண்டும். படிப்படியாக உபதேசி த்து எது பூமாவோ அதுவே சுகம். “யோவை பூமா தத்ஸுகம், நால்பே ஸுகமஸ்தி, பூமை வஸீகம்” எது அளவு கடந்ததோ, அதுவே சுகம். அல்பத்தில் சுகமில்லை, அளவு கடந்ததே சுகம். அளவு கடந்ததைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எங்கு வேறென்றைக் காண்பதில்லையோ, வேறென்றைக் கேட்பதில்லையோ,

வேறென்றை அறிவதில்லையோ அது பூமா. அது அழிவற்றது. அதுவே வாலறிவு; மெய்யறிவு, மெய்ஞானம், ஆத்மஞானம் அதுவே ஆத்மா!

மேலும் முண்டகோபநிஷத்தில், அங்கிரஸர் சொனகருக்கு உபதேசிக் கின்றார். “தஸ்மை ஸஹோவாசத்வே ஸித்யே வேதி தவ்யே இதிஹஸ்மயத் ப்ரஹ்மணிதோ வதந்தி பராசைவா பராச’ பரா என்றும் அபரா என்றும் உணர வேண்டிய வித்தைகள் இரண்டு உண்டு என்று வேதத்தை உணர்ந்தவர் கூறுவர், வித்தை இரண்டு விதம் ஒன்று உயர்ந்தது, மற்றது தாழ்ந்தது. எதனால் பிரம்மஞானம் உண்டாகிறதோ அது உயர்ந்தது, எதனால் உலக ஞானம் உண் டாகிறதோ அது தாழ்ந்தது. “தத்ரா (அ) பரா ருக்வேதோ, யஜுர்வேதா: ஸாமவேதோ, அதர்வ வேத: சிக்ஷா, கல்போ, வ்யாகரணம், நிருக்தஞ் சந்தோ ழ்யோதிஷமிதி, அத பரா, யயா ததக்ஷர- மதி கம்யதே.” அவற்றுள் அபரா கீழ் என்பது ருக்வேதம், யஜுர் வேதம், ஸாம வேதம், அதர்வ வேதம், சிக்ஷா, கல்பம், வ்யாகரணம், நிருக்தம், சந்தம், ஜோதிஷம். ஆனால் பரா (மேல்) என்பது எதனால் ‘அக்ஷரம்’ என்னும் ஆத்மப் பொருள் அடையப்படுமோ, அது, வேதங்களையே அபரா (கீழ்) என்று ச்ருதி சொல்லுவதால் மற்ற லௌகீக விஷயங் களைப் பற்றிய நூல்களைப் பற்றி சொல் லவா வேண்டும்? அவைகள் மிகவும் தாழ்ந்தவை என்பது கூறும்ற் கூறப் படுகின்றது.

இந்த உபநிஷத் அறிவுகளையெல் லாம் திருவள்ளுவர் ஸாரமாகத் திரட்டி ஒரு சிறு குறளில் எவ்வளவு அழகாகச் சொல்லுகின்றார்:

“கற்றதனா லாய பயனென்கொல்
வாலறிவன்
நற்றுள் தொழா அர் எனின்”

முதலடியில் நூலறிவைச் சொல்லி, அதைக் கசடறக் கற்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி விட்டு, நாதக்காக வாலறிவு இல்லையேல் பயன் ஒன்றுமில்லை என்று இடித்துரைக்கும் மாண்புதான் என்னே! இந்த இரண்டடி திருக்குறளுக்கு விளக்க மாக அருணகிரியார் தனது கந்தரநுபுதி யில் பாடுகின்றார்:

“யாமோதிய கல்வியும் எம் அறிவும்
தாமே பெற வேலவர் தந்ததனால்
பூமேல் மயல்போய் அறமெய்ப்
புணர்வீர்
நாமேல் நடவீர் நடவீர் இனியே”

நாம் படித்துப் பட்டம் பெற்றிருக்கிறோம். பெரிய பண்டிதர், வித்துவான், புலவர் என்று கர்வம் கொள்ள வேண்டாம். படாடோபப் படிப்பும் உண்மையான அறிய வேண்டிய ஞானமும் கற்றது நாமல்லவே. இரண்டும் தந்தது வேல வனே! நம் முயற்சியால் அல்ல. ஆகையி னால் இப்பூவுலகில் மோகத்தை விட்டு, ஆசையை நீக்கி, கவலைகளை ஒழித்து, மெய்யுணர்வு பெற்று அவன் நாமாவைப் பாடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். இது வரை காலத்தை வீணாகக் கழித்தது போதுமாய்! இனிமேலாவது நல்வழிக் குத் திரும்புங்கள். நூலறிவிலுள்ள மோகத்தை விட்டு மெய்யறிவு பெற வாருங்கள் என்று அன்போடு அழைக் கின்றார் அருணகிரிநாதர்.

நூலறிவினால் பிற பொருள்களை அறியலாம். இறைவனை அறிய முடியாது. நித்தியானந்த ரூபமான மோகத்தை ஸம்பாதித்துக் கொடுக்கக்கூடிய வித்யை யைத்தான் வித்யை என்று சொல்ல வேண்டும். அதுதான் வாலறிவு, மற்றவை எல்லாம் அல்பமான ஸாமர்த் தியமுண்டாக்கும் குசல வித்யைகள். இரண்டு காசு சம்பாதித்துத் தரும். அதனால் லௌகீகமான தொந்தரவுகளை

விலக்கிக் கொள்ளலாம். அவ்வளவுதான். ஜனன மரண துக்கத்தை அகற்றமுடி யாது. அது பிரம்ம வித்யை ஒன்றினால் தான் முடியும். குசல வித்யைகளால் கௌசலம் ஏற்படும். (Cleverness and not wisdom.) நித்தியமான ஸுகானு பவத்திற்கு வேண்டியதான ஞானம் ஏற்படாது. குசல வித்யையை விவஹார ஸாதனமாகப் படித்தாலும், நித்ய ஸுகத் துக்கு ஸாதனமான ஆத்ம வித்யையை புறக்கணிக்கலாகாது அதற்கு ஸாதனம் வேதாந்த சாஸ்திரமேயாகும். அதுதான் வாலறிவைக் கொடுக்கும். அந்த ஞானந் தான் நித்தியமான ஸுகத்தைக் கொடுக் கும். ஆகவே நாம் எல்லோரும் வேதாந்த சாஸ்திரங்களைப் படிக்கவேண்டும். புஸ்த கம் படித்ததுடன் நிறுத்திவிடாமல் ஸத் குருவைத் தேடிச் சென்று நாரதரைப் போல் சரணாகதி செய்து உபதேசம் பெற வேண்டும். தேடிச் செல்லாமலேயே நமது அருகிலேயே ஒரு ஸத்குரு வீற்றிருக்கிறார். ஆம், திருக்குற்றலம் மௌன ஸ்வாமிகள் மடத்தில் பீடாதிபதி யாக விளங்கும் ஸ்ரீஸ்ரீஸ்ரீதிரிவிக்கிரம ராமா னந்த பாரதி ஸ்வாமிகள் மஹாணைத்தான் குறிப்பிடுகின்றேன். நாம் அந்த ஸத் குருவை அடைந்து உபதேசம் பெற்று உய்வோமாக! அந்தப் பீடம் நிறுவி பொன்விழா நடைபெறும் இந்தப் பொன்னாசன சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத் திக் கொள்வோமாக!

மலைவளர் காதலி

பூரணி, புராதனி, சுமங்கலை, சுதந்தரி,
புராந்தகி, த்ரியம்பகி, எழிற்
புங்கவி, விளங்குசிவ சங்கரி சகஸ்ரதள
புட்ப மிசை வீற்றிருக்கு(ம்)
நாரணி, மனாதீத நாயகி, குணாதீத
நாதாந்த சத்தி, என்று (உ)ன்
நாமமே யுச்சரித்திடுமடியர் நாமமே
நானுச்ச ரிக்க வசமோ?
ஆர(ர்அ)ணி சடைக்கடவு ள் ஆரணி யெனப்புகழ
அகிலாண்ட கோடியின்ற
அன்னையே! பின்னையுங் கன்னியென மறைபேசு(ம்)
ஆனந்த ரூபமயிலே!
வார(ர்அ)ணியு (ம்இ) மிருகொங்கை மாதர் மகிழ் கங்கை புகழ்
வள(ம்) மருவு தேவையரசே!
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியா யுதித்தமலை
வளர்காத லிப்பெனு(ண்உ) மையே!

— தாயுமான ஸ்வாமிகள்

ஆரணி = வேத முதல்வி. தேவை = இராமேஸ்வரம்
மலைவளர்காதலி = பர்வத வர்த்தனி

“பைங்குவளைக்கார் மலரால்”

T. R. ராஜராஜேஸ்வரி, B. Sc., தென்காசி.

தீசை என்பது குருவிடம் அறிவுரை பெறுதல், வீர த நியமம், எனப் பொருள்படும்.

அது நால்வகைப்படும் –

- காண்டல் (சகஷு)
- தீண்டல் (ஸ்பரிசம்)
- கருதல் (மனனம்)
- மொழிதல் (உபதேசம்)

அவைகளைப் போதிக்கும் குருமாரர்களும், நால்வகைப்பட்டவர்கள். அவர்களுக்கு முறையே மீன், பக்ஷி, ஆமை, அரவம் உதாரணங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

மாதங்களில் மார்கழி மாதம் சிறந்தது. “மாஸாணம் மார்க்கசீர்ஷ : என்பது கீதை வாக்கு.

அது கேசவனை அதிபதியாக கொண்டது: தேவர்களின் பிராம்ம முகூர்த்தம்; கடவுளை வழிபட சிறந்த மாசம்; இறைவனை அடைய பக்குவமடைந்த கன்னிப் பெண்கள் மார்கழி மாதத்தில் வைகறையில் துயில் எழுந்து மலம் ஒழியும் நிலையிலுள்ள மற்றப் பெண்களை எழுப்பி தூமலர் தூவித் தொழுது, வாயினால் பாடி, மனத்தினால் சிந்திக்கக் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்வதற்குரிய முதல் அங்கமான புற மலம் கழுவுவதற்கு (பொய்கை நீரில்) ஸ்நானம் செய்வது வழக்கம்.

பொய்கையில் கரும் குவளைப் பூக்களும் செந்தாமரைப் போதுகளும் மலர்

களும் குருகு (பக்ஷி) இனங்களும் அரவங்களும் (பாம்பு) இருக்கின்றன. குளிப்பவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரம் செய்து ஒலி (அரவம்) எழுப்புகிறார்கள். தண்ணீர் குளிப்பவர்களின் அழகை (மலத்தை) நீக்குகிறது.

இந்தக் காட்சி மாணிக்கவாசகரைப் பரவசப்படுத்திற்று. அவர் உள்ளத்தில் தடாகமும் அதில் உள்ளவைகளும், பரமேஸ்வரனையும், பார்வதியையும் தீசை வகைகளையும் நினைவூட்டும் சின்னங்களாகத் தோற்றம் அளித்தன. இவைகளை விளக்கும் வகையில் திருவெம்பாவையில் சிலேடை உவமைகளுடன் ஒரு பாட்டுப் பிறந்தது.

குவளை மலர் உமாதேவியின் நிறத்தையும் கண்களையும், செந்தாமரை உமையின் முக மண்டலத்தையும், குருகு உமையின் சங்க வளைகளையும், அரவம் ஆபரணங்களையும் நினைவூட்டின. அதுபோல் குவளைப்பூ சிவபிரானின் நீலகண்டத்தை (கழுத்தை) யும், செந்தாமரை சிவனின் நிறத்தையும், குருகு கள் சிவனணியும் வெண்ணிற குருக்கத்தி மாலைகளையும், திருவெண்ணிறையும், அரவம் ஆபரணத்தையும் குறிப்பனவாய் இருந்தன.

குவளைப் புஷ்பம் கண்ணையும், கமலம் போலும் இருதயம் மனதையும், குருகு அணைத்தலையும் அரவம் ஒலி, ஓசையையும் உணர்த்துபவை. ஆமை தன்

மனதினாலேயே முட்டையை குஞ்சு பொரிக்கிறது.

பக்ஷி முட்டையை அணைத்து அடை காத்து குஞ்சு பொரிக்கிறது.

தாய் மின் தன் பார்வையால் குஞ்சு களை ரக்ஷிக்கிறது.

குரு தன் அருள் உபதேசத்தால் (ஒலியினால்) சீடர்களை கடைத்தேற்றி வைக்கிறார். பொய்கை நீர் குளிப்பவர்களின் புற அழுக்கு (மலம்) நீக்குவது போல், பரமசிவனும் பார்வதியும் அடியார்களின் மும்மலமான

ஆணவம், மாயை, கன்மம் ஆகிய மும்மலத்தையும் நீக்குகிறார்கள். ஆகவே பொய்கை பார்வதி பரமேஸ்வரனைப் போன்றது என்கிறார், மாணிக்கவாசகப் பெருமான். குளிப்பவர்களுக்கு அக மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதைக் குளிக்கும் முறையில் காணலாம்.

இவைகளை அமைத்து அருளிய பாடல் பின் வருமாறு:

பைங்குவளைக் கார்மல ரால்
செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கம் குருகு இனத்தால்,
பின்னும் அரவத்தால்
தம் கண்மலங் கழுவு வார்
வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் கோனும்
போன்று இசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து நம்
சங்கம் சிலம்பு, சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பு,
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும்
புனலும் பொங்க
பங்கையப்பும் புனல் பாய்ந்து
ஆடு ஏல் ஓர் எம்பாவாய்

போது = மலரும் பருவத்து அரும்பு (இருதயம்)

கோன் = பரமசிவன்

சங்கம் = கைவளை

சிலம்பு = ஒலிக்க

சிலம்பு = கால் சிலம்பு

ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி, சனகாதி முனி வர்சளுக்கு மனன தீக்ஷையும், ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் விவேகானந்தருக்கு ஸ்பரிசு உபதேச தீக்ஷையும் அளித்தது போல்,

குருமார்கள் சிஷ்யர்களுக்கு மனன, சக்ஷ, உபதேச தீக்ஷைகளையும் அருள் பாலிக்கிறார்கள். குருநடமாடும் கோவில். குரு சௌசீலம், சாரூப்யம், சௌலப்பியம் சாமிப்யத்துடன் சிஷ்யர்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சிஷ்யனும் “யாவருக்கும் அறிவு அரியாய் எமக்கு எளியாய்” என்று குருவை நம்பிக்கையுடன் அணுகுகிறான்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ சிவ சிதானந்த ஸரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் ஆந்திரதேசத்தில் அவதரித்து மௌன விரதம் பூண்டு ஸ்ரீசிருங்கேரிஸ்ரீஸ்ரீ ஸ்ரீ சிவ சச்சிதானந்தசிவ அபிநவ நரஸிம்ம பாரதி ஸ்வாமிகளின் அருள் பெற்று, அகஸ்தியர் வாழும் பொதிகை மலைச்சாரலில், திருகூடமலையைச் சேர்ந்த திருக்குற்றாலத்திற்கு வந்து, ஸ்ரீ மௌனஸ்வாமிகள் என்று பெயர் விளங்கி, குற்றாலத்தில் ஸ்ரீ சித்தேஸ்வரி பீடம் என்ற வேதமடம் நிறுவி, சிவ விஷ்ணு அபேதமாய் ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர், ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்ரீ தத்தாத்ரேயர். ஸ்ரீ ஸீதா, லக்ஷ்மண அனுமத் ஸமேத ஸ்ரீ ராமர், ஸ்ரீ தண்டாயுதபாணி, ஸ்ரீ சண்முகர், ஸ்ரீ காமேஸ்வரர் முதலிய மூர்த்திகளை பிரதிஷ்டை செய்து, ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரி அம்பாளை பிரதான இஷ்ட தேவதாமூர்த்தியாக பிரதிஷ்டை செய்து உடல் பிணியும், பவ பிணியும் தீர்க்கும் ஸ்ரீ வைத்தியநாதராகத் திகழ்ந்து அண்மையிலும், சேண்மையிலும் உள்ள பல்லாயிரக்கணக்கான சிஷ்யர்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் அடியார்களுக்கும் அனுகூலம் செய்து 28—12—1943ல் சித்தி அடைந்தார்கள்.

அவருக்கு அடுத்த பீடாதிபதி ஸ்ரீ ஸ்ரீ விமலானந்த பாரதி ஸ்வாமிகள் அவர்கள் (B. A.) பி. ஏ., பட்டம் பெற்று ஆசிரியராக இருந்து தத்துவ பாடம் போதித்து சந்நியாசியாகி, ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ சச்சிதானந்த சிவ அபிநவ நரஸிம்ம பாரதி மகா ஸ்வாமிகளிடம் பாடம் கேட்டு, ஈடுபாடு உடையவராகி பீடாதிபதியாக அமர்ந்து 25—1—50ல் சித்தியடைந்தார்கள். அவர்கள் ஆங்கிலம், ஸம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு, தமிழ் மொழிகளில் வேதாந்த பாடம் சொல்லும் திறமை பெற்று, சீடர்களுக்கு உபதேச தீக்ஷை வழங்கினார்கள்.

இப்பொழுது பீடத்தை அலங்கரித்து வருகிற ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஜகத்குரு திரிவிக்கிரம ராமானந்த பாரதி ஸ்வாமிகள் முதல் பீடாதிபதி ஸ்ரீ விமலானந்த பாரதியின் சிஷ்யராக இருந்து, உபதேசமும் சந்நியாசமும் பெற்றார்கள். அவர்கள் ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ அபிநவ வித்யாதீர்த்த மஹா ஸ்வாமிகள் அவர்களிடம் பற்றுடையவர்கள். ஸ்ரீ சிருங்கேரி பீடாதிபதி அவர்கள் இருதடவை 1957, 1964ல் திருக்குற்றாலத்தில் சாதூர்மாய்ஸ் விரத சங்கல்பம் நடத்தினார்கள். 1966-ல் ஸ்ரீ சித்தேஸ்வரி பீடாதிபதி அவர்கள் ஸ்ரீ சிருங்கேரி மஹாஸ்வாமிகளின் ஆந்திர விஜய யாத்திரையில் பங்கு எடுத்துக் கொண்டு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து கூடவே சஞ்சாரம் செய்தார்கள், 1966ல் விஜயவாடாவில் ஸ்ரீ சிருங்கேரி மஹாஸ்வாமிகளுக்கு, ஸஹஸ்ரநாம அர்ச்சனை பாத பூஜை விமரிசையாக நடத்தினார்கள்.

பூர்வாஸ்ரமத்தில் சித்தூரி ராம கிருஷ்ணராவ் என்று பேர் பெற்று காசி சர்வகலாசாலையில் தத்துவத்தில் (M. A.) எம். ஏ., பட்டமும், சட்டத் துறையில் L. LB.) எல். எல்.பி. பட்டமும் பெற்று மதுரப்பட்டணத்தில் சிறந்த வழக்கறிஞர்

ராகவிருந்தார்கள். “செயலிலும் பலனிலும் விருப்பு, வெறுப்பு இன்றியும், லாப நஷ்டம், சுக துக்கம் முதலிய இருள்சேர் இருவினைகளையும் சமமாக பாவித்து பற்றற்று, எல்லாம் ஈஸ்வர அர்ப்பணம் என்று பகவானைச் சரணடைந்து செயல் புரிந்து வாழ்க்கையை நடத்து” என்னும் கீதையின் கோட்பாட்டிற்கு இணங்கி வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வக்கீல் தொழில் துணை புரிகிறது. அன்னப்பக்ஷி சாரத்தை மட்டும் கிரகிப்பதுபோல நல்லதைக் கிரகித்து, அல்லவை நீக்கும் நடைமுறை பயின்று, அவர்கள் குருவிடம் உபதேச தீக்ஷை பெற்று, 25—1—50ல் சந்நியாஸம் வாங்கி 22—6—51ல் பீடபட்டாபிஷேகம் நடந்தது. ஆங்கிலம் ஸம்ஸ்கிருதம், தெலுங்கு, ஹிந்தி முதலிய மொழிகளில் உபதேசம் செய்வதில் சிறந்தவர்கள். ஆத்மீக போதனையை எளிதில் விளக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள், அவர்களுடைய இனிமையான குரல், அவர்கள் செய்யும் பூசையையும் பாடும் ஸ்லோகங்களையும், பத்யங்களையும் சிறப்புடையதாக செய்து பக்தர்களைப் பரவசமுட்கிறது. அவர்கள் ஆஸ்தீகர்களுக்கு நற்போதனை நல்கி அவர்களை கடவுள் சிந்தனையில் ஈடுபடச் செய்து உபதேச தீக்ஷை அருள் பாலித்து வருகிறார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் நன்முயற்சியினால் ஆந்திர ராஜ்ய சர்க்கார் உதவியுடன் திருமலை திருப்பதி தேவஸ்தானத்தின் தாராளமான பொருளுதவியின் பேரில் 16 குடும்பங்கள் தங்கும் தர்மசாலை மடத்துக் காம்ப்வுண்டில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருக்குற்றாலத்திற்கு வரும் யாத்ரிகர்களுக்கு அது வசதியாயும், மிகுந்த சௌகரியமாயிருக்கிறது. ஆந்திராவும் தமிழ்நாடும், சமயத்திலும் பண்பாட்டிலும், நாகரீகத்திலும் ஒற்றுமையுடையது என்பதை விளக்குகிறது. தென்றலில் தவழ்ந்து அருவி ஸ்நானத்திற்கு பெயர்

பெற்ற திருக்குற்றலத்தில் ஸ்ரீ சித்தேஸ்வரி பீடம் தெய்வீக, ஆத்மீக வளர்ச்சிக்கு சிறந்தபணி செய்துவருகிறது. பீடாதிபதியவர்கள் மடத்தின் லக்ஷ்ய புருஷர்; உயிர்நாடி. மடம் மென்மேலும் ஓங்கி நற்பணிகள் செய்ய ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியை இறைஞ்சுகிறோம். அவள் அருளாலே அவள் தாள் வணங்கவேண்டுமன்றோ! மடத்தில் தேவி (சரன்) நவராத்திரியும், வியாஸ பூஜையும் முக்கியமான விசேஷங்கள்.

நாமும் கடைத்தேறி உய்ய, ஸ்ரீராஜ ராஜேஸ்வரி அம்பாளும் ஸ்ரீ குருநாதரும் அருள் புரிவார்களாக.

ஸ்ரீ சத் குருவே துணை

பொன் விழா பொலிக!

பன்மொழிப் புலவர் : மு. கு. ஜகந்நாத ராஜா
இராஜபாளையம்.

- (1) தமிழீன்ற செழுந்தென்றல் தழுவித் தவழ
தண்துளிகள் தூங்குகிற குற்ற லத்தே
அழுதின்ற ஆந்திரத்தில் அவத ரித்த
அருட்செல்வர் மௌனசாமி ஆக்கு வித்த
சமுதாயச் சிறப்புடைய பீடம் இந்நாள்
தங்கவிழாக் கொண்டாடும் தருணந் தன்னில்
எமதுள்ளம் இருளிரிந்தே ஏற்றம் கொள்ளும்
எந்நாளும் இப் பீடம் இருந்து வாழ்க!
- (2) இப் பீடத் தருளாட்சி ஓங்க நின்று
எண்ணரிய தொண்டு செய்ய ஏந்தல் சாந்தன்
எப்போதும் அறம்வளர்க்கும் இராமா னந்தர்
இதயத்தின் மாசழிக்கும் இரவி போன்றோன்
தப்பாதே தருமசாலை தந்த வள்ளல்
சால்புடைய பேரறிஞன் தலைமை யாலே
ஒப்பில்லா பொன் விழாவை உலகம் வியப்ப
உதவினனா! அவன் புகழும் உயர்ந்து வாழ்க!
- (3) பார்புகழும் த்ரிவிக்கிரம ராமா னந்த
பாரதியின் சேவைகளைப் பகரப் போமோ?
சீர்திகழும் தமிழகத்தும் தெலுங்கு நாட்டும்
சிறப்புடனே அருளாழி செலுத்து கின்றான்
கார் திகழும் குற்றல அருவி போல
கருணையுடன் அன்பமுதம் களிக்கத் தருவான்!
பேர்திகழ பொன்விழாவும் பொலியக் கண்ட
பெருமகனா! இனிப்பிறவாப் பேறு பெற்றோம்!

ஸ்ரீ ராம் பாப்பலர் சர்வீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட், திருநெல்வேலி.

பொது ஜனங்களின் சௌகரியத்தை முன்னிட்டு

எங்களது எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன் To திருச்செந்தூருக்கு

கீழ்க்கண்ட டயப்படி ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது என்பதை தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறோம்.

மொத்தப் பிரயாண நேரம் 1 மணி 20 நிமிடம்.

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்

புறப்படும் நேரம்

காலை 5 - 00

8 - 40

மாலை 4 - 30

திருச்செந்தூர்

புறப்படும் நேரம்

காலை 6 - 45

பகல் 12 - 30

இரவு 8 - 30

திருச்செந்தூர்

சேரும் நேரம்

6 - 20

10 - 00

5 - 50

திருநெல்வேலி ஜங்ஷன்

சேரும் நேரம்

8 - 05

1 - 50

9 - 50

மானேஜ்மெண்டார்,

ஸ்ரீ ராம் பாப்பலர் சர்வீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்,

பாளையங்கோட்டை.

அன்னை வைபவம் (நவராத்திரி)

ஸ்ரீ சாரதா தாசன், செங்கோட்டை.

1. வியாஸாய, பவ நாசாய,
ஸ்ரீ சாயகுணார்சயே
யோகீசாய, முனிசாய, வாகீசாய,
நமோ நம:
2. அத்வைத வித்தியா நிரதம்
யதிஸ்ரேஷ்டம் ஜெகத்குரும்
வித்தியா தீர்த்தம் பிரபன்மோஸ்மி
ஸர்வகார்யார்த்த ஸித்தயே
3. பைந்தவம் பிறும்மரெந்தி ரேது
மஸ்தகேது திருகோணகம்
லலாடே அஷ்டார பத்திரஞ்ச
புருவோர் மத்தியே தசாரகம்
பகிர்த சாரம கண்டேது
மன்வஸ்ரம க்ருதிஸம்ஸத்திதம்
நாபவது வஸு பத்திரஞ்ச
கடடியோகோ சோடசபத்திரகம்
விருத்திரத் திரயம் அதோ
ஊருஸ்யாது
பாதயோ சதுரஸ்ரகம்
நவாவரண தேவீனாம் த்யாத்வா
ஸ்வதேக ஆத்மகம்
4. காஞ்சி நூபுரர்தன கங்கணலஸத
கேயூரஹாரோஜ்வலாம்
காச்மீராகுண கஞ்சு காஞ்சி
தருசாம் கஸ்தூரிகாசர்ச்சிதாம்
கல்ஹாராஞ்சித ஹஸ்தயுகம்
லஸிதாம்காருண்ய கல்லோலினிம்
காமாஷ்டிம் சுலயாமி, கல்பலதி
காம் காஞ்சீபுரி தேவதாம்
நவராத்திரீவ்ரதம் பூமொ
குருதேயோ நரோத்தம:
தஸ்யபுண்ய பலம் வக்தும்
சக்தரஸா பரமேஸ்வரி

1. ஜீவகோடிகள் உத்தாரணம்
அடைய பரமேஸ்வரி தயாத்தரையாக,
ஸத்வ, ரஜோ, தமோ குண ரூபங்களை
அவலம்பித்து, லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, பார்
வதியாகவும் விஷ்ணு, பிரம்மா, ருத்திரரா
கவும் மற்றும் பல தெய்வ ரூபங்களிலும்
நிறைந்து நின்று தம்மை வழிபடுகின்ற
வர்களின் தகுதிக்கு ஏற்றவாறு பக்தி,
ஞானம், யோகம், முக்தி என்ற பதங்
களைக் கொடுத்து அருள்புரிகின்றாள்.
அந்தப் பரதேவ தேவியை ஆராதித்து
அருளும் அன்பும் பிறவாப் பெருநிலையும்
பெறுகின்ற புண்ணிய பூஜைகள் பல
வற்றுள்ளும் மிக மிகச் சிறந்த பூஜை,
நவராத்திரி பூஜையாகும்.

2. நவராத்திரியில் ஆராதிக்கும்
அம்பிகையை சுயம் சொருபிணியாகப்
பாவித்து ஆரதிக்கவேண்டும். நவராத்
திரியில் தேவியை சிவசம்பந்தம் இன்றி
யும், சிவராத்திரியில் சிவத்தை சக்தி
சம்பந்தம் இன்றியும் பக்தர்கள் ஆரதிக்க
வேண்டும் என்று மஹான்கள் கூறுவார்
கள். அம்பிகையை சித்திரை, ஐப்பசி,
புரட்டாசி மாதங்களில் கிருஷ்ண பக்ஷத்
தில் துடங்கி சுக்கில பக்ஷ நவமி வரை
கன்னிகா விரதத்தோடும், பிரம்மச்சரிய
விரதத்தோடும் ஆரதித்தல் மரபு.
அன்னைக்கு நவராத்திரியில் ஒன்பது வித
மான தோற்றங்களில் ஆராதனை உண்டு.
தீபம், ஓமம், கும்பம், சக்ரம், மந்திரம்,
தானம், பூசை, கானம், தியானம் என்று
பங்கீடு செய்து தேவி உபாஸகர்கள்
ஆரதிப்பார்கள்.

3. பக்தர்கள் நவராத்திரியில் முதல்
தினம் மூன்று வயது உடைய பாலையாக

வும் இரண்டாம் தினம் 7 வயது உடைய
குமாரியாகவும் மூன்றாம் தினம் 9 வயது
உடைய பஞ்சாஷ்டரியாகவும் நான்காம்
தினம் 12 வயதுடைய சாகம்பரியாகவும்
ஐந்தாம் தினம் 15 வயதுடைய பஞ்ச
தசாஷ்டரியாகவும் ஆறாவது தினத்தில்
சதாஷ்டரியாகவும் ஏழாம் நாள் சோட
சாஷ்டரியாகவும் எட்டாம் நாள் துர்கா
பரமேஸ்வரியாகவும். ஒன்பதாம் தினத்
தில் மஹாலக்ஷ்மியாகவும். விஜயதசமி
யன்று மஹா சரஸ்வதியாகவும் ஆரா
தித்து தேவீபாகவதம், ஸகஸ்ரநாமம்,
திரிசதி, தேவீ மாகாத்மியம் முதலான
தேவி பரமான ஸ்தோத்திர சாஸ்திர
பாடங்களிலும் அம்பிகையை ஆரதிப்
பது உண்டு.

4. மேலே கூறியபடி பக்தர்களுக்குத்
தேவி தனது திவ்ய தரிசனங்களைத்
தந்து, ரக்ஷித்துக் காப்பாற்றுகின்றாள்.
இந்த ஒன்பது தினங்களில் தேவியின்
திவ்ய லீலைகளையும் ஸ்தோத்திரங்களையும்
பாராயணம் செய்து, ஆரதிக்க வேண்
டும். ஆரதிப்பவர்களுக்கு சகல வித
மான சௌபாக்யங்களும் ஏற்பட்டு இக
பர சுகங்களுக்கான நன்னெறியை அடை
வார்கள் என்பதில் ஐயம் ஏதும் இல்லை.
மேலும் முக்கியமாக வித்தை, தாளம்,
புத்ரலாபம் இன்னும் இது போன்ற
காமனைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்
வதற்கு இந்த நவராத்திரி விரதம்
முக்கியமானது.

5. ருதுக்களில் இரண்டு, வஸந்த
ருது, சரத்ருது எனப்படும். இந்த ருதுக்
களில் பிராணிகளுக்கு வியாதிகள் அதிக
மாக ஏற்பட நியாயமுண்டு. இந்த ருதுக்
கள் யமதர்ம ராஜனுடைய இரண்டு
தெற்றிப் பற்களாக சாஸ்திரங்களால்
கூறப்படுகின்றன. ஆகவே இக்காலங்
களில் பிராணிகளுக்கு ஏற்படும் கஷ்டங்
கள் நிவர்த்தியாக வேண்டுமானால்
அசஞ்சலமாக வழிப்பட்டு வரவேண்டும்.

அவ்விதம் அன்னையை ஆரதிக்கின்ற
வர்களுக்கு எவ்விதமான வியாதிகளும்
ஏற்படாது என்பது உறுதியாகும். இந்த
ஒன்பது தினங்களில் பிரத்யக்ஷமான
பலத்தையும் அனுக்கிரகத்தையும் கருது
கிற உபாஸகர்கள் ஒரு வேளை மட்டும்
உப்புக் கலவாத அன்னத்தை உட்
கொண்டு தேவியை வழிபாடு செய்ய
வேண்டும். இப்படிச் செய்கின்ற அம்பி
கையின் பக்தர்களுக்கு தேவி அவர்களது
மனோபீஷ்டங்களை உடன் நிறைவேற்றி
வைக்கின்றாள். யதுகுல சிரேஷ்டராகிய
ஸ்ரீ கண்ண பரமாத்மா செய்ந்தக மணி
யை தேடிப் போய் 45 நாட்கள் ஆன
படியால் அவர் இருக்கும் இடம் தெரிய
வும் பகவானின் தெரிசனம் பெறவும்
வேண்டிய ஸ்ரீ ருக்மணி பிராட்டியார்
இந்த நவராத்திரி விரதத்தை ஆரதித்து
விஜயதசமியன்று தேவியின் பரிபூர்ண
கடாஷுத்தால் தனது ஜீவாதாமான
ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தியையும் ஸ்தீரி
ரத்தினங்களான ஜாம்பவதியையும்
சத்தியபாமையையும் கண்டு பரமானந்தக்
கடலில் முழுகித்தினைத்தாள் என்று தேவீ
பூசையின் பலன் கூறுகின்றன. நவராத்
திரியின் பலன் நஷ்டத்திரவ்யம் பூரிப்பு
டன் லாபமாக கிடைப்பது அம்பிகையின்
பூஜையால் இகலோகத்தில் கிடைக்கும்
பலனை பற்றிச் சிந்தித்தோம். மேலும்
மோக்ஷத்திற்கு சாதகமும் தேவீ ஆரா
தனம் தான். பிறும்ம வித்தைதான்
மோக்ஷ ஸாதனத்திற்கு ஹேது. அந்த
பிரம்ம வித்தை பரமேஸ்வரிதான்.

6. தேவியின் ஸ்வரூபம் அருணை
சகுணை என இரண்டு விதம் என்று சாஸ்
திரங்களால் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.
ஸத்வ, ரஜோ, தமோகுணங்களை மூன்றும்
ஒன்றுக்கொன்று மேல் கீழ் என்ற தார
தம்யம் இல்லாமல் ஸமமான நிலையில்
இருக்கும் போது அந்த நிலைக்கு ஸாம்
யாவஸ்தை என்று பெயர் பெறும். இந்த

ஸாய்வாஸ்தையை அடைந்த மாயை யானது ப்ரும்மத்திற்கு உபாதியாக ஆகும்போது தேவியின் ஸ்வரூபம் பிரகாசப்படுகின்றது. குணஸாய்வாஸ்தா பன்னமாயோ பஹித ப்ரும்ம ஸ்வரூபினியே, ஆதி பராசக்தி என்ற தேவி. இந்த தேவியே அகுணமான சக்தி என்று கூறப்படும். இதை அனுசரித்துத்தான் தேவிக்கு புலனேஸ்வரி என நாமம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. தேவிக்கு இந்த நாமம் ஒன்றுதான் என்பதில்லை. பல நாமங்கள் இவளுக்கு உண்டு. இதன் ஸங்கியை, யாரே தெரியவல்லார்! நாமங்களே இவ்விதம் என்றால், இவன் ஸொருபத்தை யாரால் அறிய முடியும்!

7. அம்ருதக் கடலின் நடுவில் உள்ள மணிதீபம் என்ற இடத்தில் சிந்தாமணி என்ற ரத்தினத்தால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட திருவிட்டில் ஸ்ரீதேவியின் நித்திய வாசஸ்தலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற திருமகளும், யாழ்மகளும், உமையவளும் சகுண சக்திகள் ஆவார்கள். மாயைக்கு ரஜோகுணமும் தமோ குணமும் கீழாக அமுங்கிப் போய் ஸத்வகுணமும் மேலிட்டிருக்கும்போது அந்த மாயையானவள் பரப்பிருமத்திற்கு உபாதியாக (துணை) இருக்கும்போது அந்த ஸத்வப்ரதான சக்தியே லக்ஷ்மி தேவியாகும். அதே மாயைக்கு ஸத்வ குணமும் தமோ குணமும் கீழ் அடங்கி ரஜோகுணம் மேலிட்டிருக்கும் போது ரஜப்பிரதானமான சக்தியே ஸரஸ்வதியாகும். இவ்விதமே அந்த மாயைக்கு ஸத்வ குணமும் ரஜோ குணமும் கீழ் அடங்கி தமோ குணமும் மேலிட்டிருக்கும் போது தமப் பிரதானமான சக்தியே பார்வதியாகும்.

8. மேலே கூறிய விதம் லக்ஷ்மி, சரஸ்வதி, பார்வதி தேவி என்ற மூன்று சக்திகளும் வைஷ்ணவதை அடைந்த

மாயோ பரஹிதப் ப்ரும்ம ஸ்வரூபினிகளாகிறபடியால் சகுணமான சக்திகளாகும். அகுணமான சக்தி ஸகல வேதங்களிலும் கூறப்படும் ஸம்வித்ரூபமான பரப்பிரும்மமேயாகும். அக்னிக்கும் அதன் சுவாலையும், சக்திமானான புருஷனுக்கும் அவள் சக்திக்கும் பேதமில்லாதது போல் தேவிக்கும் ப்ரும்மத்திற்கும் பேதமில்லை. ஆகவே ப்ரும்மமே தேவி என்று தேவியினுடைய ஸ்வரூபத்தை அனுசந்தானம் செய்து கொண்டு அம்பிகையை ஆராதிக்க வேண்டும்.

9. தேவியின் ஆராதனத்திற்கு தேவிக்கு பிரதானமான பீடமாகிய முக்கிய •க்ஷேத்திரங்களே சித்தியைக் கொடுக்கக்கூடியன. அவைகள் மதுரை, காஞ்சி, திருவாணைக்காவல், காளஹஸ்தி, திருவாரூர், திருக்கடவூர் போன்ற தேவியின் ஸாந்நித்தியத்திற்குப் பிரதான பீடங்கள் ஆகும். மற்ற க்ஷேத்திரங்களில் இல்லை என்பது பிரசித்தம். சக்கிர மத்தியஸ்த மூர்த்தியான தேவியை சக்ர ரூபமாகவே நவராத்திரியில் ஆராதிப்பது உத்தமம். சக்கர ரூபங்களில் தேவியை ஆராதிக்க வேண்டுமானால் தேவி பரமான மந்திரோபதேசம் பெற்று தீக்கூடி கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். கலியில் தேவி உபாஸகர்களும் தேவீபரமான புஸ்தகங்களும் உபதேசகுருமூர்த்திகளும் மிகவும் மலிந்து இருந்தாலும் உண்மையானவர்களைக் காண முடிவதில்லை. ஆகையால் யந்திர ஆராதனையை முக்கியமாக குறிப்பிட்டாமல் பிம்ப ஆராதனையையும் அந்த ஆலயங்களையும் குறிப்பிடுகிறேன். காஞ்சியை வாக்குக் கூடமாகவும், மதுரையை சக்தி கூடமாகவும், திருக்குற்றாலத்தை சக்தி கூடமாகவும் மகான்கள் வழிபாடு இயற்றுகின்றனர். காஞ்சியில் சக்கர ராஜம், மதுரையில் அர்த்தமேரு, திருக்குற்றாலத்தில் பூர்ணமேரு எனவே நவராத்திரி

காலத்தில் மற்ற க்ஷேத்திரங்களில் ஒன்பது நாடும் ஆராதிக்கும் பூசையின் பலனை திருக்குற்றாலத்தில் ஒரு நாள் தரிசனத்தாலும் பூசையாலும் பெறலாம்.

10. நவராத்திரியில் விரதம் அனுஷ்டித்து சத்துரு ஜயம், ஐஸ்வரிய அபிவிருத்தி, தாரித்திரிய நிவர்த்தி, புத்திரப் பிராப்தி, வித்தை பிரகாசம் முதலிய பெற்று மேன்மை அடையலாம். நவராத்திரி காலத்தில் தேவியை ஆராதிப்பது மிகவும் அவசியமாகும். பெற்ற தாய்க்கு புத்திராள் செய்யும் சிஷ்ருஷை எத்தனை அவசியமோ அதுபோல நம் தேகத்தில் ஆவிமயமாக உலாவி வரும் சக்தியான தயாபரிக்கு ஜீவர்களாகிய நாம் ஆராதனை செய்யவேண்டும். நமது தேகத்தை ஒன்பது துவாரங்களில் படைத்து அந்த துவாராபுரியில் ஆறு அடுக்குகள் வைத்து அதில் மத்தியஸ்தானத்தில் அமர்ந்திருப்பவனை நினைப்பூட்டத்தான் நவராத்திரி என்ற வைபவம் ஏற்பட்டது. நாம் அன்னைக்கருகில் இருந்தபோது அங்கு துணையாக இருந்த தேவியை ஜீவர்களாகிய நாம் ஐகத்தில் வந்ததும் மறந்து விட்டோம். அவனை மீண்டும் நினைப்பதற்காகத்தான் இந்த நவராத்திரி பூஜை சித்திரை, புரட்டாசி, ஐப்பசி மாதங்களில் அமாவாசையன்று இரவு இந்த பூசையை தொடங்கவேண்டும். பிரதமையன்று காலையில் கணபதி

ஓமம் செய்து பின்பு சும்பஸ்தாபனம் செய்து, அதில் தேவியை ஆராதனம் செய்து ஷோடசோபசார பூசைகள் செய்து ஸ்ரீ சூக்தம் முதலான பாராயணமும் ஸ்ரீலலிதோ பாத்யான பாராயணமும் ஸ்ரீ லலிதா ஸகஸ்ரநாம அர்ச்சனையும் பிரதிதினமும் செய்து குறைந்த பசுஷம் ஒரு சுமங்கிலிக்கும் குமாரிக்ருமாவது பிரதிதினம் பூஜை செய்து போஜனம் செய்வித்து விஜயதசரியன்று விரதத்தை ஸமாப்தி செய்யவேண்டும், இப்படி செய்கிறவர்களுக்கு தேவியின் தரிசனமும் சகல சௌபாக்கியங்களும் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

11. எல்லா ஜீவகோடிகளும் அன்னை யின் அருள் வடிவங்களே. ஆதலால் வேதமும் “மாத்ரு தேவோ பவ” என்று முதலில் மாதாவை தெய்வமாக வணங்குகின்றது. லலிதா ஸகஸ்ரநாமமும் “ஸ்ரீ மாதா” என்று துடங்குகின்றது. இவ்விதம் போதிக்கப்பட்ட மாதாவை நாம் பிரதிதினமும் பணிந்து தேவீ பூசைகளையும் ஆராதித்து தேவியின் சரணாவிந்த பக்தர்களாகத் திகழ்வோமாக.

மந்திராக்ஷ மயிம், தேவீம் மாதார்கா ரூப நவ துர்காம் உமாம்ஸாக்ஷாத் கன்னியாம் தாரிணிம் க்ருதி விபாவயே

முக்தி பெற

கௌஸ்துபமணி, கிருஷ்ணபுரம்.

1. அவமே காலம் வீணாக்கி அருவியில் மட்டும் குளித்துவிட்டு பவத்தின் பயனை அடையாமல் பரந்துழலும் மானிடரே தவத்தின் ஒளியாம் திரிவிக்கிரம சுவாமிகளின் சிவமாம் திருவடி பரவிப் பணிந்து சிறப்புறுவீர்!
2. சத்திய குருவாம் தண்ணளி நோக்காம் அவரடியில் பத்தி செய்து பயந் தீர்ந்து மெய்ஞானம் பெற்று நித்திய வாழ்வாம் நிமலராம் குருநாதன் அருளால் முத்தியெனும் கனிபெற்று முழுதும் விடுதலை பெறுவீரே!
3. சீற்றாதே பேசாதே சித்தம் சமன்செய்து வாயுவடக்கி நோற்று உழலாமல் மிக எளிய வழி குருபாதம் போற்றுவது அவர் பொன்னடி வணங்கி நீவிர் தேற்றமுடன் தீமையகன்று தீராய் வீடு பெறுவீர்!
4. சித்தேஸ்வரி பீடம் ஐகம்புகழ் பெருமையுடன் புத்தேள் உலகம்போல் பூவுலகில் விளங்கிடவே நத்தியே சென்று சரணடைந்து குருபாதம் நித்தியம் வழத்தி நின்மலமாம் முத்தி பெறுவோமே!
5. குற்றலச் சாரலிலே குளிர்வீசும் சூழலிலே வற்றாத ஞான வெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடுதம்மா செற்றார் ஐவர் கட்டழித்துத் திரியும் மனதை ஒருங்கிணைத்து பொற்றாமரை யடிகளிற் புகுந்து முத்தி பெறுவீரே.

நன்றி சொல்லவா முடியும்?

வித்துவான் திரு. ல. சண்முகசுந்தரம்,
நூலாசிரியர், வெளியீட்டாளர்,
முதல்நிலைத் தமிழ் ஆசிரியர்,
அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி, தென்காசி.

பார்ப்பதற்கு மனிதர்கள் எல்லோரும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் தோன்றுகிறார்கள். பழகிப் பார்த்தால்தான் மனிதர்களுக்குள் இருக்கிற வேறுபாடு தெரியவரும். மனிதர்களுக்குள் ஆயிரமாயிரம் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இவ்வளவு வேறுபாடுகளையும் மூன்று வகையாகத் தொகுத்துக்கொள்ளலாம்.

சட்டத்திற்கும் ஒழுங்கிற்கும் கட்டுப்பாடவர்கள் ஒருவகை. எந்தக் காரியத்தையும் இவர்கள் துணிந்து செய்வார்கள். தண்டனை கிடைத்தால் கூட அதற்காக வெட்கப்படமாட்டார்கள். இழி செயல் புரியாமல் இவர்களால் இருக்க முடியாது. இவர்களுடைய மனச்சாட்சியில், கூர்மை என்பதே இல்லாமல் மழுங்கிப்போய் விட்டது. இவர்களைக் கயவர் என்று பிரித்து வைத்திருக்கிறது.

இனி, சாதாரண மனிதர்கள் ஒருவகை. இவர்கள் நடுவு நிலையிலிருந்தும், ஒழுங்கிலிருந்தும், ஒரு மஞ்சாடி கூட விலகாதவர்கள் போலத் தோன்றுவார்கள். ஆனால் அவசியம் நேரும் பொழுது என்ன வேண்டுமானாலும் செய்வார்கள். லாபம் கிடைக்கும் என்றால், கொடுமை செய்யப் பின் வாங்க மாட்டார்கள். பொய் சொல்லக் கூச மாட்டார்கள்.

மனச் சாட்சியை விற்பதற்கும், வேஷத்தைக் களைந்து களைந்து மாற்றுவதற்கும் யோசிக்கவே மாட்டார்கள். வாழ்க்கை சௌகர்யமாக இருக்கும் வரை இவர்களுக்கு ஒரு குணம். சௌகர்யம் குறைந்தால் வேறு குணம், அந்த வகையில் கயவர்களை விட இவர்களே மோசமானவர்கள். கயவர்கள் ஒரே நிலையில்தான் என்றும் இருப்பார்கள். இந்த நெறி கெட்ட மனிதர்களை உத்தேசித்துத்தான், அறத்தையும் நீதியையும் வற்புறுத்திப் பல உபதேசங்களை, ஞானிகள் அவ்வப் பொழுது உபதேசித்திருக்கிறார்கள்.

இனி வேறொருவகையினரைப் பற்றிப் பார்க்கலாம். இவர்கள் மனித சமுதாயத்தில் அபூர்வமாகத்தான் இருப்பார்கள். லட்சத்தில் ஒருவர், கோடியில் ஒருவர் என்கிற கணக்கில் தான் இவர்களைப் பார்க்கமுடியும். ஒன்றிரண்டு பேர் அதிகமாக இருப்பார்களானால், அது மனித சமுதாயம் செய்த தனிப்பெரும் பேறு. இவர்களுடைய மனச்சாட்சி எப்பொழுதும் கூர்மையாகவே இருக்கும். மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாக இவர்கள் எந்தக் காரியத்தையும் செய்யமாட்டார்கள். அறத்திற்கும், ஒழுங்கிற்கும் விரோதமாக எந்தக் காரியத்தை, எந்த இடத்தில் யார் செய்தாலுஞ்சரி, அதை வெறுப்பார்கள்.

எதிர்த்துப் போராடுவார்கள். போராடுவதால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை மனமுவந்து ஏற்றுக்கொள்வார்கள். மற்றவர்களிடம் இவர்கள் காட்டுகின்ற அன்பிற்கு அளவு கிடையாது. உபகாரஞ் செய்வதில் கூட இவர்கள் கூசுவார்கள். உபகாரத்தைப் பெறுபவர் தயங்கக் கூடாதே, தயக்கத் தின் மூலம் தாழ்ந்து விடக்கூடாதே என்று கூசுவார்கள். சட்டத்தைக் காட்டிலும் நீதிக்குத்தான் இவர்கள் முக்கியத்வம் கொடுப்பார்கள். அறியாமையால் ஏற்படும் தவறுகளை எல்லாம் அனுதாபங் காட்டி இவர்கள் பொறுத்துக்கொள்வார்கள்.

பிறப்பு, இறப்பு, வாழ்க்கை, வாழ்க்கையில் பெறவேண்டிய பேறு அவ்வளவையும், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றித் தெரிந்து கொண்டவர்கள் இவர்கள். 'இதன் இயல் இதுதான்' என்று அளந்து முடிவு கட்டியவர்கள் இவர்கள். இத்தகைய பெரியவர்களைச் சான்றோர் என்று முன்னோர்கள் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். சான்றோர்களையும், சான்றோர்களிடமுள்ள, நீதி, கருணை, தியாகம், ஞானம் முதலிய பண்புகளையும் நன்றாக அனுபவித்தவர் குறளாசிரியர். தன் நலமற்றுப் பொதுநலத்திற்காகத் தியாகம் புரியும் இந்த உத்தமர்கள், எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கிறார்கள் என்று குறளாசிரியர் வியந்து விடுகிறார்.

“தம்மிடம் இல்லாத வயலைப் பற்றியோ, தோப்பைப் பற்றியோ, மாடி வீட்டைப் பற்றியோ இவர்கள் சிந்திப்பதும் இல்லை கவலைப்படுவதும் இல்லை” என்று அதிசயப்படுகிறார் குறளாசிரியர். குறளாசிரியரின் வியப்பையும் ஆனந்தத்தையும், எப்படி வெளியிடுகிறது தமிழ் என்று பாருங்கள்,

இன்மை ஒருவற்கு இழிவன்று சாவு என்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின்.

குறள் சான்றோன்மை 988

நீதி, கருணை, ஆனந்தம் முதலிய பண்புகள் சேர்ந்ததுதான் சாவு. அது மிக மிருதுவானது; எளிமையானது. ஆனால் உறுதியானது. அதனால்தான் “சால் பென்னும் திண்மை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்தச் சால்பென்னும் திண்மை எல்லோரிடமும் இல்லை. அது அபூர்வமாகத்தான் சிலபேரிடம் அமைந்துள்ளது. இந்த உண்மையை “உண்டாகப் பெறின்” என்பதன் மூலம் விளக்கிக் காட்டுகிறது தமிழ்.

ஒரு பெண்ணின் பூர்ண சந்திரன் போன்ற முகத்தில் மறு ஒன்று இருந்தால், அதுவும் பார்க்கப் பார்க்க அழகாகத்தான் இருக்கும். அது போலத்தான், சான்றோர்களிடஞ் சென்ற வறுமையும் அழகாகவே இருக்கும். இந்த உண்மையை எவ்வளவு நயமாக விளக்குகிறது தமிழ்? எல்லோராலும் பெறமுடியாத சால்பென்னும் மன நிறைவை, ஒருவன் பெற்றுவிட்டால், அவனிடமுள்ள வறுமை தாழ்ந்ததல்ல, உயர்ந்ததுதான் என்று பக்குவமாக விளக்குகிறது தமிழ்.

சான்றோர்கள் என்றால், வேளா வேளைக்குச் சாப்பிட்டுவிட்டு, நிம்மதியாகச் சும்மா இருக்கிறவர்கள்ல்லர். கொடுமையை எதிர்க்கிறவர்கள். எதிர்த்துப் போராடுகிறவர்கள். தோல்விக்கு அஞ்சாதவர்கள். வெற்றி கிட்டும் வரை விடாது போராடுகிறவர்கள் எவரோ, அவர்கள்தாம் சான்றோர்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு இனத்தாருக்கு மட்டும் இவர்கள் போராடுவதில்லை. எல்லா மக்களுக்காகவும் இவர்கள் தொடர்ந்து போராடுவார்கள். சான்றோர்கள் என்றால் உலக நன்மைக்குப் பாடுபடுவதைக் கடமையாகக் கொண்டவர்கள். அந்தக் கடமையை விட்டு அவர்களால் விலக முடியாது. அவர்களுடைய வாழ்க்கையே உலக நன்மைக்கு உழைப்பதுதான்.

இத்தகைய அற்புதமான மகான்களைக் குறளாசிரியர் பார்த்திருக்கிறார். தம் இதயத்தில் வைத்து அவர்களைப் போற்றியும் இருக்கிறார். குறளாசிரியர் மதித்துப் பாராட்டுவதைக் குறள் எவ்வளவு நயமாக விளக்கிக் காட்டுகிறதென்று பார்க்கலாம்.

கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம்
கடனறிந்து
சான்றோன்மை மேற்கொள்பவர்க்கு”
குறள் 981.

“நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப = எங்கெங்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமோ அங்கங்கு நன்மையைச் செய்வதுதான் அவர்களுடைய கடமை. கடனறிந்து = மனிதனாகப் பிறந்ததற்கும் பிறந்து வாழ்வதற்கும் உள்ள குறிக்கோளை உணர்ந்து சான்றோன்மை மேற்கொள்பவர்க்கு = குறைகளை எல்லாம் களைந்து நிறைவை உண்டாக்கப் பாடுபடுகிறவர்களுக்குத் தான். (நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப) பள்ளத்தை நோக்கித் தண்ணீர் வருவதைப் போல துன்பப்படுகிறவர்களின் வேதனையை நோக்கி அதைத் தீர்க்க ஓடி வருவார்கள் சான்றோர். இதை விளக்கிக் காட்டுகிறது “சான்றோன்மை மேற்கொள்பவர்” என்னும் தொடர். அவர்கள் விரைந்து வருவதையும், துணிந்து செயல்படுவதையும், தெளிவாகக் காட்டுவதற்காக, “கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம்” என்று எடுத்த எடுப்பில் துரிதத்தில் வைத்துச் சொல்லி இருக்கிறது. ‘நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப’ என்று சொல்லவில்லை. கடன் என்ப நல்லவை எல்லாம், என்று சொல்லி இருக்கிறது. பெரியோர்களைப் பற்றிய குறளாசிரியரின் அனுபவத்திற்கு, அப்படி அழுத்தமும் ஒளியும் கொடுக்கிறது தமிழ்.

இருபது மைல் நீளம் பதினைந்து மைல் அகலமுள்ள செழிப்பான பிரதேசம் ஒன்று. அதில் சிறு சிறு பட்டிகளும்

கிராமங்களுமாக நூற்றுக்குமேல் இருக்கின்றன. வயலும் தோப்பும் நிறைந்த அந்த வளமான பிரதேசத்திற்கு மத்தியில் இரண்டு மைல் சுற்றளவும், ஆயிரம் அடி உயரமும் கொண்ட கருங்கல் பாறை சிறு மலைபோல நிற்கின்றது. இந்தப் பிரதேசத்திற்கு மேற்கே, பத்து மைல் தூரத்தில், ஆற்றை மறித்து, அணை ஒன்று கட்டி இருக்கிறது. அணையில் பல மடைகள் வைத்து வாய்க்கால்களின் வழியாகப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் பாய்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. எவ்வளவு தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறதோ, அவ்வளவிற்கு ஆற்றின் வழியாக அணைக்குத் தண்ணீர் வந்து கொண்டிருக்கின்றது. சமுத்திரம்போலக் கோடையிலும் அணையில் நிறைந்திருக்கிறது தண்ணீர். எதிர்பாராத விதமாக, ஒரு வார காலத்திற்கு, விடாத அடைமழை பிடித்துவிட்டது மேலே சொன்ன பிரதேசத்தில். எங்கு பார்த்தாலும் வெள்ளக்காடு. குடிசைகள் கால்நடைகள், வயதான மரங்கள் அளவில்லாதபடி அடித்துச் செல்லப்பட்டன. வயல்களும் தோப்புகளும் முடிவிட்டன. ஏரிகளும் குளங்களும் உடைந்துகொண்டிருப்பதால் தங்கள் நிலை என்னாகுமோ என்று, அப்பிரதேச மக்கள் நிலைகுலைந்து போயிருக்கிறார்கள். ஒரு நாள் பகல் பத்து மணிக்கு, அந்த அணையும் உடைப் பெடுத்துவிட்டது. ஊழிக்காலத்து வெள்ளம் போலச் சீறிக்கொண்டு வருகிறது அணைநீர். கிராமங்களையும் கிராமங்களிலுள்ள மக்களையும் வாரி வாரி வயிற்றில் போட்டுக்கொண்டு வருகிறது வெள்ளம். இந்தப் பரிதாபமான வேளையில், கருங்கல் பாறையைச் சுற்றியுள்ள கிராம மக்கள், தங்கள் பெண்டு பிள்ளைகளோடும், அவசியமான பொருள்களோடும், குன்றின் உச்சியில் ஏறிக்கொண்டார்கள். வெள்ளம், கருங்கல் பாறையை ஆங்காரமாக வந்து

மோதுகிறது. நுங்கும் நுரையுமாக கக்கிச் சீறுகிறது. கருங்கல் பாறையை முற்று கையிட்டு நாலா பக்கமும் உறுமுகிறது. அவ்வளவிற்கும் கருங்கல் பாறை கொஞ்சங்கூடக் கலங்கவில்லை. கற்பாறையில் இருந்த மக்களும் துளிக்கூடக் கலங்கவில்லை. பாறையும், பாறையிலிருந்த மக்களும் தங்கள் நிலையிலிருந்து இம்மியளவு கூடப் பெயராமல் நிலைத்து நிற்கின்ற காட்சி அற்புதந்தான். இந்தக் காட்சியை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். எத்தனை ஆபத்துகள் வந்தாலும் சரி, எத்தனை நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலுஞ்சரி, சான்றோர்கள் தங்கள் கடமையிலிருந்து இம்மியளவுகூடப்பெயர (நகர) மாட்டார்கள். சொத்தும் சுகமும் இழக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும். உற்றாரும் உறவினரும், நண்பரும், கட்டிய மனைவியும் மக்களுங்கூட வெறுக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் ஏற்படும்.

பெற்ற தந்தையும் தாயும் நொந்து துடிக்கக்கூடிய கட்டங்கூட வரலாம். மேலே சொன்ன அத்தனை பேரும் தனக்கு எதிராகக் கூடிய நிலை வந்தாலும் வரலாம்.

என்ன நேர்ந்தாலும் சரி, எப்படி நேர்ந்தாலும் சரி. சான்றோர்கள் தங்கள் கடமையிலிருந்து நழுவ மாட்டார்கள்.

நாம் உண்டு, நம் காரியம் உண்டு என்று சும்மா இருந்து விடமாட்டார்கள்

சான்றோர்களையும் அவர்களுடைய உறுதிப்பாட்டையும் மிக மிக அனுபவித்திருக்கிறார் குறளாசிரியர்.

அனுபவம் தமிழோடும் தமிழ் மணத்தோடும் குலாவுகின்றது, குலாவிக்குறளாக விளைந்து விடுகின்றது.

எப்படி என்று பார்க்கலாம்

“ஊழிபெயரிலும் தாம் பெயரார்

சான்றன்மைக்கு ஆழி எனப்படுவர்” (குறள் 989)

சான்றோர்களை எவ்வளவு உன்னத நிலையில் வைத்துப் பார்க்கிறார் குறளாசிரியர்?

ஒழுக்கமும் நியதியும் சீர்குலைந்து, மனித சமுதாயம் மிருகக்கூட்டமாக மாறி விடாதபடி, சான்றோர்களின் உறுதியும் தியாகமும் அல்லவா காப்பாற்றுகின்றன என்று அதிசயப்படுகிறார் குறளாசிரியர்.

குறளாசிரியர் வானத்தைப் பார்க்கிறார்: பூமியைப் பார்க்கிறார். ஒவ்வொரு தத்துவமும் நியதி தவறாமல் செயல்படுகிற அற்புதத்தைப் பார்க்கிறார்.

சூரியன் உதிப்பதும் மறைவதும், ஒழுங்காக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சந்திரன் வளர்வதும் தேய்வதும் முறைப்படி நடக்கின்றன.

அமாவாசையும் பெளர்ணமியும் தவறாத கணக்கில் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. மழையும் காற்றும் குறிப்பிட்ட முறையில் குறிப்பிட்ட காலத்தில் செயல் ஆற்றுகின்றன.

இயற்கையின் ஒவ்வொரு அம்சமும் மஞ்சாடி கூடப் பிசகாமல் நியதிப்படி இயங்குகின்ற அற்புதத்தைக் குறளாசிரியர் பார்த்துப் பார்த்து அதிசயப்படுகிறார்.

நியதியிலிருந்தும் ஒழுங்கிலிருந்தும் கொஞ்சம் பிறழ்ந்துவிட்டால் இந்த உலகம் என்ன கதிக்கு உள்ளாகிவிடும் என்று யோசித்துப் பார்க்கிறார்.

சூரியனே இருட்டாகி விட்டால். மேகமே மழை பொழியாமல் போய் விட்டால், காற்றே ஆடாமல் அசையாமல் ஒடுங்கி விட்டால், கடல் நீர் உப்பை இழந்து விட்டால் வேறு எதைக்கொண்டு ஈடு செய்வது?

சான்றோர்களும் அவர்களிடமுள்ள சான்றன்மையும் இல்லாமல் போனால், உலகத்திற்கு விமோசனம் என்ன இருக்க முடியும்?

சான்றவர் சான்றன்மை குன்றின் இருநிலம்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை

குறள் 990

அற்புதமான அனுபவத்தை அற்புதமான முறையில் வெளியிடுகிறது தமிழ்.

ஒவ்வொரு சொல்லும் தாளத்தில் நின்று ‘கண கண’ வென்று ஒலிக்கின்றது.

இரு நிலம் என்பதை ஒட்டி ‘தான்’ என்பதை வைத்திருக்கிறது. தாங்காது என்பதற்கும், பொறை என்பதற்கும் இடையில் ‘மன்னோ’ என்பதை வைத்து இருக்கிறது.

சான்றன்மையின் அளவிடமுடியாத பெருமையினையும், அது குறைந்து விட்டால் உலகிற்கு ஏற்படும் அளவிட முடியாத துன்பத்தினையும், எடுத்துக் காட்டுகின்ற அற்புதக் குறிப்பு அது.

“இருநிலந்தான் தாங்காது மன்னோ பொறை”

வெறும் இடைச்சொற்கள் என்று (தான், மன்னோ என்பவற்றை) அவற்றை ஒதுக்கிவிடமுடியாது.

ஒருவனுடைய உடம்பை நிறுத்துப் பார்த்தால் நூறு பவுண்டு, நூற்றைம்பது பவுண்டு என்று இருக்கின்றது. இவ்வளவு பாரத்தையும் வைத்துக்கொண்டு மனித உயிர் ஏறுகிறது, இறங்குகிறது, குதிகிறது, ஓடுகிறது.

ஆரோக்கியம் என்கிற ஒன்று இருப்பதன் காரணமாக, உடம்பின் பாரம், உயிருக்குக் கடுகளவுகூடத் தெரியாமல் போய்விடுகிறது.

ஆரோக்கியம் குன்றாக குன்ற, மனதனுக்கு. அவன் உடம்பு பாரமாகவே தோன்றும். தாங்க முடியாத பாரமாகவே தோன்றும். அப்படியானால், அந்த உடம்பை, அந்த உயிர் தாங்கிக்கொள்ள முடியுமா? முடியாதுதான்!

சான்றன்மை என்கின்ற அற்புதம் இருக்கும் வரை, பூமாதேவிக்கு ஒரு பாரமும் இல்லை. சான்றன்மை ‘வாட வாட’ பூமாதேவிக்குப் பாரம் பொறுக்க முடியாதுதான்.

எத்தனை எத்தனை மலைகளையும் காடுகளையும். பிராணிகளையும் சுமந்து கொண்டிருக்கிறான் அன்னை பூமாதேவி. அவ்வளவு பளுவும் அழுத்த ஆரம்பித்து விட்டால், அவளால் பொறுக்க முடியுமா? முடியாதுதான்.

“இருநிலந்தான்

தாங்காது மன்னோ பொறை”

பெரியோர்களையும் ரூபிகளையும் எப்படிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதை அழகாக விளக்குகிறது குறள்.

இன்னும் எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு ஒலித்துக் கொண்டதான் இருக்கும் குறள். குறளாசிரியர், தம் அனுபவங்களை எல்லாம் தமக்கே சொந்தமென்று வைத்துக் கொள்ளவில்லை. வழிவழி வருகிற மனித சமுதாயம் முழுவதும் அனுபவிக்க அழகிய குறளாக வாரி வழங்கிப்போன மகான் அவர். யாரிடமும் எதையும் எதிர் பாராமல், எல்லோருக்கும் குறளை வழங்கிய அவ்வள்ளலுக்கு யார், என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்? உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றிக் கொண்டிருக்கிற மழைக்கு, நாம் கைமாறு செய்ய முடியுமா? ஒரு வாழ்த்துப் பத்திரம் எழுதி வாசித்துவிட்டால் அது கைம்மாறுகி விடுமா? ஆயிரத்தைநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, குறளையும், குறளாசிரியரையும் அனுபவித்த புலவர் ஒருவர்,

இப்படியெல்லாம் சிந்தித்தார். அவருடைய சிந்தனை அழகிய வெண்பாவாக உருவெடுத்தது.

“தானே முழுதுணர்ந்து
தண் தமிழின் வெண்குறளால்
ஆன அறம் முதலா
அந்நான்கும் – ஏனோர்க்கு
ஊழின் உரைத்தார்க்கும்
ஒண்நீர் முகிலுக்கும்
வாழி உல (கு) என் ஆற்றும் மற்று”
ஆன = விட்டு நீங்குதல் கூடாத
நக்கீரர் திருவள்ளுவ மாலை (7)

குறளாசிரியரையும் குறளையும் பார்த்தால் அவர் மனித வாழ்க்கையை அன்போடு பார்த்தவர் என்பதும், ஆர்வத்தோடு அனுபவித்தவர் என்பதும் எளிதில் விளங்கும். அத்துடன், இந்த உண்மையானது எந்தக் கலாசாலையிலும் எந்தப் பேராசிரியரிடத்தும் பாடங்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதல்ல என்பதும் எளிதில் விளங்கும். இதை “தானே முழுதுணர்ந்து” என்னும் தொடர் அழகாக விளக்கிக்காட்டுகிறது. தம் அனுபவங்களை, அவர், இன்ப மயமாக வெளியிட விரும்பினார். ஓசை வளமும் ஒலிநயமும் நிறைந்த தெய்வத் தமிழ், அவர் விரும்பியபடி. குறள் வெண்பாக்களாக உருவாக்கின, இதை, “தண் தமிழின் வெண்குறளால்” என்பது விளக்கிக் காட்டுகிறது. குடும்பம், சமுதாயம், குலவிருத்தி, ஆனந்தம் என்கின்ற தத்துவங்கள் நிரந்தரமானவை. இவற்றைக் கையாள்வதில் மனிதனிடம் குறைபாடிருக்கலாம். ஆனால், இவைகளிடம் எந்தவிதமான குறைபாடும் இருக்கமுடியாது, இதை, “ஆன அறம் முதலா அந்நான்கும்” என்பது உணர்த்துகிறது. குறைவில்லாத இந்தத் தத்துவ நெறிகளை உணர்ந்து அனுபவித்த மகான் குறளாசிரியர். தம் அனு

பவத்தைக் குறைக்காமல் மற்றவர்களுக்கு வாரி வழங்கிய வள்ளலவர், இதை

“ஏனோர்க்கு ஊழின் உரைத்தார்” என்பது விளக்கிக் காட்டுகின்றது. குறளாசிரியருக்கு நாம் என்ன கைம்மாறு செய்ய முடியும்? மழைக்குத்தான் கைம்மாறு செய்துவிட முடியுமா? இதை,

“ஊழின் உரைத்தார்க்கும்
ஒண்நீர் முகிலுக்கும்
வாழி உலகு என் ஆற்றும் மற்று”

என்பது அழகாகத் தெளிவு படுத்துகின்றது. இருபதினாயிரம் அடிகளுக்கு மேல் உலகம் முழுவதையும் வியாபித்துக் காப்பாற்றுகின்ற வான்மழையோடு வைத்தல்வா குறளாசிரியரை அனுபவிக்கிறார் கவிஞர். ஆம், குறளாசிரியரை, தெய்வப் புலவர் என்று குறிப்பிட்டிருப்பது முற்றிலும் உண்மைதான். ஆயிரத்தைந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நக்கீரர் போன்ற கவிஞர்கள் கண்ட உண்மை இது. இந்த உணர்ச்சியும் பக்தியும் நம்மில் எத்தனை பேரிடம் இருக்கின்றன?

உதவி வரைத்து அன்று உதவி; உதவி செய்யப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

குறள் 105

ஆகவே, நாம் சார்பு உணர்ந்து, சார்பு கெட ஒழுகின், மற்று அழித்துச் சார்தரா, சார்தரு நோய். (குறள் 359) என்பதை அறிந்து ஒழுகி, சான்றோராகத் திகழ்ந்து உய்வோமாக.

தரணி பீடம்

K. C. பிச்சுமணி, B. A., B. L.,

கீழ்ப்புலியூர், தென்காசி.

பஞ்சாசத் பீடங்களிலொன்றாகிய தரணி பீடமும், ஆடும் பெருமானுடைய ஐந்து அம்பலங்களில் ஒன்றாகிய சித்திர சபையும், ஒருங்கு அமைந்திருப்பதுதான், வேறெந்த தலத்திற்கு மில்லாது திருக் குற்றாலத்திற்கு மட்டுமேயுள்ள, தனிச் சிறப்பு.

சாக்த தந்திரங்களிற் கூறியிருக்கிற படி, மனோ வாக்குகளுக்கு கெட்டாத பராசக்தியைப் பல வகைகளில் வழிபடலாம். அவைகளுள் முக்கியமான இரண்டு வழிகள் ஸமய மார்க்கம், கௌல மார்க்கம் என்பவை. அந்தர் முகமாக, அதாவது மனதுக்குள்ளேயே, வழிபடுவது ஸமய மார்க்கம். இந்த வழியில், எல்லா உயிர்களிலும், நமக்குள்ளும் நிறைந்திருக்கிற பராசக்தியை, யோகாப்யாஸத்தால், ஸஹஸ்ரார சக்ரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், அங்கே அந்தப் பராசக்தியோடு இரண்டறக் கலப்பதுதான் வழிபாடு. இது மிகவும் சிரம ஸாத்தியமானது. அப்யாஸ பலம் நிறைய இருக்கவேண்டும். கௌல மார்க்கத்தில் தேவியை வெளிப்படையாகவே வழிபடுகிறார்கள். இந்த மார்க்கத்தில் வழிபடுவதற்கு சித்த சுத்தியும், மனவுறுதியும் மிகவும் வேண்டும். “தரல கரணனாம் அஸுலபா” என்பது ஸ்ரீ சங்கரர் வாக்கு. அலையும் மனதையுடையவர்கள் இந்த மார்க்கத்தில் வழிபட முற்படுவார்களானால், அவர்களுக்குத் தேவியின் அருள் கிட்டாது என்பது மாத்திரமல்ல; அநர்த்தங்களும் விளைந்துவிடும். ஆக, இவ்விரண்டு மார்க்கங்களுமே சிரமமானவை.

அதனால்தான் சுலபமாக வழிபடுவதற்குத் தகுந்ததான ஸகுண மார்க்கத்திலேயே, பெரும்பாலும், நாம் இறைவியை வழிபடுகிறோம். இந்த மார்க்கத்தில், நமக்கு மிகவும் பழக்கமான, மனிதவுருப் போன்ற உருவொன்றைக் கால் கை முதலிய அவயவங்களோடும், மனிதப் பண்புகளோடும் தேவிக்குக் கற்பித்து, அவ்வுருவை (விக்ரகத்தை) அம்பிகையாக வழிபடுகிறோம்.

வழிபடுவதற்குச் சுலபமான இன்னொரு மார்க்கத்தையும் சாக்த தந்திரங்கள் கூறுகின்றன. ‘மிசர் மார்க்கம்’ எனப் பெயர்கொண்ட இந்த வகை வழிபாட்டில் உள்நோக்கோடு (ஆந்த்ர பாவத்தோடு) கூடிய வெளிப்படையான வழிபாடு செய்யப்படுகிறது. தங்கம் அல்லது செம்புத் தகட்டில் சக்ர ராஜமாகிய ஸ்ரீ சக்ரத்தை வரைந்து, அதோடு அபின்னமாகப் பராசக்தியைப் பாவனை செய்து வழிபடுவதுதான் மிசர் மார்க்கம். ஸ்ரீ சக்ரம் உலோகத் தகடுகளிலோ அல்லது தரையிலோ வரையப் படுவதற்குப் பதில் மேருவாகவோ பீடமாகவோ அமைக்கப்படலாம். ஆயினும், இவையெல்லாம் ஸ்ரீ சக்ர வழிபாடே.

தகடுகளிலும் மேருவிலும் இருக்கும் ஸ்ரீ சக்ரங்களை எல்லோரும், எங்கும், எப்பொழுதும் வழிபடலாம். ஆனால் பீடங்களில் அமைந்துள்ள சக்ரங்களை தந்திர சாஸ்திர முறைப்படி பிரதிஷ்டை செய்து, இடையிடின்றித் தினமும் உரிய காலங்களில் வழிபட வேண்டும். இதனால்

தான் சக்தி பீடங்கள், பெரும்பாலும், பொதுத் தலங்களான கோயில்களிலேயே அமைந்திருக்கின்றன.

சிவகோணங்கள் நான்கும் சிற்பக்தி கோணங்கள் ஐந்தும் எதிராகச் சேரும் பொழுது, நாற்பத்திமூன்று கோணச் சக்கர வட்டம் தோன்றுகிறது. இந்த கோணச் சக்கர வட்டத்தைச் சுற்றிச் சதுர வடிவமான பீடம் செய்யப்பட்டு, அந்தப் பீடத்தில் மூன்று வளையங்களும், முறையே, எட்டிதழ்கள், பதினாறுதழ்கள் கொண்ட தளங்களும், இவற்றுக்கெல்லாம் வெளியே மூன்று பூபுரங்களும் இருக்கின்றன. கோணச் சக்கர வட்டத்தின் மையம்தான் பிந்துஸ்தானம். பிந்துஸ்தானத்தில் ஆதி சக்தியாகிய பராசக்தி யோகத்திலமர்ந்து, சிவத்தோடு இரண்டாகக் கலந்து, இருபத்தாறுவது தத்துவமாகிய ஸாதாக்ய தத்துவமாக இருப்பதாக தந்திர சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இத்தகைய சக்தி பீடங்கள் (பஞ்சாசத்) ஐம்பதுதான் தாமாகத் தோன்றிய மஹாசக்தி பீடங்கள் என்று சாக்த தந்திரங்களும் புராணங்களும் கூறுகின்றன. ஆனால் ஸ்ரீ பாஸ்கர ராயர் லலிதா ஸஹஸ்ரநாமத்தில் பஞ்சாசத் பீட ரூபினி என்ற நாமத்துக்கு வியாக்யானத்தில், பஞ்சாசத் என்னும் பதம் லக்ஷணையால் ஐம்பத்தொன்றைக் குறிக்கிறது என்று கூறுகிறார். இந்தப் பீடங்கள் தோன்றிய வரலாறைப் புராணங்கள் இவ்விதமாகக் கூறுகின்றன:-

தக்ஷிணத்தில் தனக்கும் தன் புருஷனாகிய பரமசிவனுக்கும் ஏற்பட்ட அவமானத்தை ஸஹிக்கமுடியாமல், ஸதீ தேவி, தக்ஷஸம்பந்தமான தன்னுடைய அப்பொழுதைய சரித்திரம் மீது வெறுப்புற்று அதை விட்டுவிட்டாள். அவளுக்கு

காகவே அங்குவந்த பரமசிவன் உயிரற்ற அச்சடலத்தைக் கண்டு துக்கமடைந்து, அதைத் தன் தோள்மீது சாத்திக் கொண்டு, உன்மத்தராய் சஞ்சரிக்க லானார். அதனால் அவருடைய பஞ்ச கிருத்தியங்களும் (ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அறுக்கிரகித்தல்) நின்று விட்டதால், அண்டங்களெல்லாம் செயலற்றுப் போயின. அண்டங்களைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்காகத் தேவர்களும் விஷ்ணுவும் ஆலோசனை செய்து, ஸதீ தேவியின் சடலத்தை அப்புறப் படுத்தினாலொழியப் பரமசிவன் தன் பழைய நிலையை எய்தார் என்ற முடிவிற்கு வந்தார்கள். அதன்மேல் விஷ்ணு தன் சக்கரத்தைப் பிரயோகித்து, ஸதீ தேவியின் சடலத்தை ஐம்பது துண்டுகளாக வெட்டி எறிந்தார். எறியப்பட்ட துண்டுகள் பலவிடங்களில் விழுந்தன. அத்துண்டுகள் விழுந்த இடங்களிலெல்லாம் தேவியின் மஹா பீடங்கள் தோன்றின.

அப்படித் தோன்றிய மஹா பீடங்களில் ஒன்று மலயமலையில் இருப்பதாக வாமகேசுவர தந்திரம் கூறுகிறது. மலயமலையில், திருக்குற்றாலத்திலன்றி, வேறெங்கும் சக்தி பீடம் இல்லையாதலின், இத் திருக்குற்றாலத்திலிருக்கும் தரணி பீடமே பஞ்சாசத் பீடங்களில் ஒன்றாக விருக்கிறது.

இந்தப் பீடத்தில் பராசக்தி மேலான யோகத்திலிருப்பதால், இப் பீடத்தை மஹாயோக பீடமென்றும், இப்பீடத்திலமர்ந்திருக்கும் பராசக்தியே உலகங்களெல்லாம் தோன்றுவதற்கு முதற் காரணமாகவிருக்கிறார்களால், இதைத் தரணி பீடமென்றும் கூறுவார்கள்.

இந்தத் தரணிபீடம் தொன்று தொட்டேயுள்ளது. குற்றாலம் என்னும்

பரியாயப் பெயரையுடைய வரையாத்தி மரத்தின் நிழலில் அமைந்துள்ளது. அதனாலேதான் இத்தலத்திற்குக் குற்றாலம் என்ற பெயர் வழங்குகிறது.

இத் தரணிபீடத்தில் ஆவிர்ப் பவித்திருக்கும் பராசக்தி தன் கருணையால், மூன்று கற்பங்களில் முறையே பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களையும், லக்ஷ்மி, உமை, சரஸ்வதி இவர்களையும் பெற்றாள் என்று குற்றாலத் தலபுராணம் கூறுகிறது.

தரணிபீடம் திருக்குற்றாலநாதர் திருக்கோயிலுள், குற்றாலநாதர் ஸந்நிதிக்கு வடபால் அமைந்துள்ளது. தரணிபீடத்தின் திருமுன்பில் ஒரு தொட்டில் தொங்குகிறது. அத்தொட்டிலில், பிரம விஷ்ணு ருத்திரர்களைக் குழந்தைகளாக்கிப் படுக்க வைத்துப், பராசக்தியே அத்தொட்டிலை எப்பொழுதும் ஆட்டிக்கொண்டிருக்கிறாள் என்பது ஐதிகம். அதனால் அத்தொட்டிலுக்குத் தானுமாலயத் தொட்டில் என்று பெயர் வழங்குகிறது.

இத் தரணிபீடத்தைப் புரட்டாசி மாதத்தில் நவராத்திரி தினங்களில் விசேஷமாகப் பூஜிக்கிறார்கள். நவராத்திரியின் ஊடே வரும் வெள்ளிக்கிழமையன்று நடக்கும் குங்குமாபிஷேகம் தனிச் சிறப்பு வாய்ந்தது.

இத் தரணிபீடத்தை விதிப்படி தொழுகிறவர்கள் இம்மை மறுமைப்

பயன்களை வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்துவர். தொழுது பயன் பெற்றவர்கள் பலர். ஸந்நிதியில் அற்புதங்களும் நிகழ்கின்றன. சில வருடங்களுக்குமுன், வாய் பேசாதிருந்த ஊமைப் பெண் தரணி பீடத்தைத் தொழுது, நன்றாகப் பேசும் சக்தி பெற்றது பலருக்குத் தெரிந்த செய்தி.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தரணி பீடத்தின் அருகிலேயே ஸ்ரீ மௌன ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸித்தேசுவரி பீடத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்திருப்பது மிகப் பொருத்தமாக அமைந்திருக்கிறது. ஸித்தேசுவரி பீடத்தில் பூர்ண மேருவான ஸ்ரீ சக்ரத்தில் ஸௌமிய தேவதையான ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியாகப் பராசக்தி கொலுவீற்றிருந்து உலகத்தைப் பரிபாலித்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

அன்னை பராசக்தியும் ஸ்ரீ ராஜராஜேஸ்வரியும் நமக்கு அருள் பாலிப்பார்களாக!

கபம்.

எங்கும் நிறைகின்ற பொருள்.

மணி கோட்டிஸ்வரன்

வேதமுடன் ஆகம புராணம்இதி காச முதல்
வேறுமுள கலைகளெல்லாம்
மிக்காக அத்துவித துவித மார்க்கத்தையே
விரிவா யெடுத்துரைக்கும்
ஓதரிய துவிதமே அத்துவித ஞானத்தை
உண்டுபெனு ஞானமாகும்
ஊகம் அனு பவவசன முன்றுக்கும் ஒவ்வீ
துபயவா திகள் சம்மதம்
ஆதலி னெனக்கினிச் சரியையா திகள்போதும்
யாதொன்று பாவிக்கநான்
அதுவாத லாலுன்னை நானென்று பாவிக்கின்
அத்துவித மார்க்கமுறலாம்
ஏதுபா வித்தினும் அதுவாகி வந்தருள் செய்
எந்தைந் குறையுமுண்டோ
இருபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக் குயிராகி
எங்குநிறை நின்றபொருளே.

உலகிலுள்ள மதங்களுள் இந்து மதத்திற்கு ஓர் தனிச் சிறப்புண்டு. இந்து மதத்தின் சாஸ்திரங்கள் ஏராளமாக அமைந்திருக்கின்றன. சாஸ்திரங்களை நாம் நுறுவி நுறுவி ஆராய்ச்சி செய்ய முற்றும் சுதந்திரம் உண்டு. அவைகளில் காணப்படும் குறைகளை தங்கு தடையின்றி எடுத்துக் காட்டலாம். சாஸ்திரங் களைத்தையும் கடந்து அவைகளுக்கும் எட்டாத உயர்நிலைக்குப் போவதுதான் ஆத்ம சாதனத்தின் குறிக்கோளென இந்துமதம் கூறுகின்றது.

“ஆத்மா ஒன்று, அதையே அறி, அதை அறிந்தால் அதுவே நீ. அது நியாவதே அமுத வாழ்வு; அது தன் மயமாகவே அனைத்தையும் காண்பாய்: அக்காட்சியே விண்: அதில் ஊன்றி இரு - எழு: விழி: அறி: சுகி. ஓம் தத்வத் தத்வமசி:”

“இந்த சச்சிதானந்தம் கற்பகம். தத்வமசி என்னும் வேரில் ஊன்றி சோமம், எனும் மலர் பூத்து அறம் ப்ரம்மம் எனும் கனி குலங்குவதைப் பார். உண்மை அறிவின்ப ஊற்று இங்கு பொங்கி பொசிவதைப் பார்” என சுத்தானந்த பாரதி பாரத தேசத்தின் பெருமையைப் பாராட்டுகின்றார்.

சங்க கால புலவர்களில் அவ்வை பிராட்டியார் அருளிய விநாயக அக்ஷரில் “தத்வமசி” என்னும் உணர்ச்சி அடையும் வழியை வெகு அழகாக எளிய நடையில் எடுத்துக் காட்டினார்.

தாயாயெனக்குத் தானெழுந்தருளி
மாயாப்பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதல்ஐந் தெழுத்துத் தெளிவாய்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறம்இது பொருளென
வாடாவகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தாற் கொடுவினைக் களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என்செவியில்
தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
.....
என்னை அறிவித் தெனக்கருள் செய்து
முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கு மனமு மில்லா மனோலயந்
தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
இருள் வெளியிரண்டுக் கொன்றிட மென்ன
அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்தியென் செவியில்
எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
சத்தத் தினுள்ளே சதாசிவங்காட்டிச்
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கங் காட்டி
அனுவிற் கணுவாயப்பாலுக் கப்பாலாய்க்
கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூறுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தி னரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறிவித்துத்
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

பின்னர் நக்கிரதேவர் அருளிச் செய்த விநாயக அகவலில் இக்கருத்தை மிக அழகாக

சத்தம் பிறந்த தலத்தையுங் கட்டித்
தத்துவந் தொண்ணூற் றுறையும் நீக்கிக்
கருவி கரணக் களங்க மறுத்து
மருவிய பிறவி மாயையை நீக்கி
உம்பர்கள் ரிஷிகள் ஒருவருங் காணு
அம்பர வெளியி னருளையுங் காட்டிச்
சத்தி பராபரை சதாநந்தி நிராமய
நித்திய ரூபி நிலைமையுங் காட்டி

.....
நீயே நானாய் நானே நீயாய்க்
காயா புரியைக் கனவென வுணர்ந்து
எல்லாமுன் செய லென்றேபுணர்
நல்லா யுன்னருள் நாட்டந் தருவாய்

என்று ஆண்டவனை வழிபடுகின்றார்.

அதன்பின் தோன்றிய தாயுமானவர் இந்து மதத்திற்குரிய நான்கு வேதங்கள், ஆகமம், புராணம், இதிகாசம் எவ்வாறு மக்கட்கு பயன்படுகின்றது என்பதை விளக்கும் முறையில் வேதமுடன் ஆகம புராணம் இதிகாசம் முதல் வேறுமுன கலைகளெல்லாம் ஏன் கூறினார். கடவுளைப் பற்றியும், ஜீவனைப் பற்றியும், ஜகத், ஜீவன், பரம் ஆகிய ரூப்பொருள்களும் தனித் தனியாக இருக்கின்றன என துவைத மதம் கூறுகின்றது. மனிதனுடைய உயிர் வாழ்க்கையினின்று பிரித்து வைக்க முடியாதபடி உடலும் அதன் உறுப்புக்களும் உயிரைச் சார்ந்து இருப்பது போன்று ஜகத்தும், ஜீவனும் பரம் பொருளைச் சார்ந்திருக்கின்றன” என்று விசிஷ்டாத்தவதம் கூறுகின்றது. பரம் பொருளிடத்திலிருந்து ஜகத்தும் ஜீவனும் வந்திருப்பதால் அவை பரம் பொருளுக்கு அன்னியமானவைகள் அல்ல, பரம் பொருள் ஒன்றே ஜகத்தாகவும், எண்ணிறந்த ஜீவர்களாகவும் தோன்றிக் கொண்டிருக்கிறது”, “பரம் பொருளுக்குப் புறம்பாக ஒரு பொருளும் இல்லை” என்று அத்தவதம் நிலைநாட்டுகின்றது. மக்கள் வாழ்வில் இம் மூன்று நிலையும் இணைப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகையால் தாயுமானவர் “ஓதரிய துவிதமே அத்தவ ரூபத்தை உண்டு பண்ணும் ஞானமாகுமென்று கூறுகிறார். முடிவில் “யாதொன்று பாவிக்க நானது ஆதலால் உன்னை நானென்று பாவிக்கின் அத்துவித மார்க்கமுறலாம்”. ஆண்டவனை கடைபிடியடியில் ஏது பாவித்திடிலும் அதுவாகி வந்தருள் செய் எந்தை யென்று கதறுகின்றார். “இகபர மிரண்டினிலும் உயிரினுக்குயிராகி நிறைகின்ற பொருள் ஒன்றே” என்ற தத்துவத்தை மிக அழகாக விளக்குகின்றார்.

இக்கருத்தையே தாயுமானவருக்குப் பின் தோன்றிய அருள் வள்ளலாகிய இராமலிங்க சுவாமிகள்

ஆதியு நடுவு மந்தமு மில்லா
வருட்பெருஞ் சோதியே னுளத்தே
நீதியிற் கலந்து நிறைந்தது! நானும்
நித்திய னாயினே னுலகீர்!
சாதியு மதமுஞ் சமயமுந் தவிர்த்தே
சத்திய சுத்தஸன் மார்க்க
வீதியி லுமைத்தா னிறுவுலலுண்மை
விளம்பினேன் வம்மினே விரைந்தே.

அத்தைத நிலையில், தன்னுயிர் அவனுயிராய் அவன் மொழியே தன் மொழி யாய் தன்னின்பம் அவனின்பமாக வள்ளலார் விளங்கி இவ்வமுத வாக்கினை நமக்கு வழங்கினார்.

தேன் மணம் சுமந்த தென்றல் வீசும் தென்கோடி தமிழ் நாட்டில் குற்றலத்து அமைந்துள்ள சித்தேஸ்வரி பீடம் கடவுள் மணம், தெய்வ உணர்ச்சி, பக்தி, அன்பு, தெய்வ நிறைவு, தெய்வ சமரஸம் நிறைந்து விளங்குகின்றது. ஸ்ரீ த்ரிவிக்ரம ராமானந்த பாரதி சுவாமிகள் பீடத்தின் தலைவராக நீடுழி காலம் அமர்ந்து மக்கட்கு அருள்புரிய எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை வேண்டுகின்றேன்.

With the best compliments from:

MADURA COAL & COKE SUPPLYING Co.,

11, SOUTH MASI STREET,

MADURAI.

பாம்பே ரெடிமேட் ஆடைகள்
நாகரீக ஜவுளி ரகங்கள்

விலை மலிவாக வாங்க
நம்பிக்கையான இடம்

மீனா சில்க் பேலஸ்

புதிய ஷோரூம்,

5 A & 6, கீழ் ரதவீதி,
தென்காசி.

IMMANUEL SAW MILL,
SHENCOTTAH ROAD, TENKASI.

PANKAJAM ELECTRICALS,
31, Swamy Sannathi, TENKASI.

DEALERS AND CONTRACTORS

"TENBY" DEALERS

கெட்டிச்சாயமும், உத்திரவாதமும் உள்ள
உயர்ந்த ரக கன்னடி சேலைகளுக்கு
சிறந்த இடம்

பரசு டெக்ஸ்டைல்ஸ்,

சுன்னடி ஜவுளி வியாபாரம்,
72, கீழ்ப் பெருமாள் மேஸ்திரி வீதி,
மதுரை - 1.

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

அழகிய போட்டோக்கள்
எடுப்பதற்கு
சிறந்த இடம்
ஹரன் ஸ்டூடியோ
&
A. V. N. ஸ்டூடியோ
கீழ் ரதவீதி,
தென்காசி.

R, 56. இராசபாளையம் கூட்டுறவு பால் விநியோக சங்கம் லிமிடெட்,
இராசபாளையம்.

தொடக்கம்: 2-1-1946

தொலைபேசி எண்: 206.

தலைவர்: திரு. A. K. D. பலராம ராஜா,

உபதலைவர்: திரு. E. வீரபத்ரன்

அங்கத்தினர்கள்: 2931

பங்குத் தொகை ரூ. 40,738

நடப்பு முதலீடுகள்: ரூ. 77,170

இதர முதலீடுகள் ரூ. 62,500

பால் உற்பத்தி நிலையங்கள்: 24

பால் விற்பனை நிலையம் - 1.

சங்கம் சுமார் ரூபாய் 80,000 மதிப்புள்ள தனது சொந்தக் கட்டிடத்
தில் செயல்பட்டு வருகிறது. தினமும் சுமார் 3500 லிட்டர் பால் உற்பத்தி
யாகிறது. பொதுமக்களின் உபயோகத்துக்கு விநியோகம் செய்த பின்னர்
மீண்டும் பாலை மதுரைப் பால்த் திட்டத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது.

A. செல்லையா,

கூட்டுறவு உபபதிவாளர், காரியதரிசி.

க. கு. பெரியசுவாமித் தேவர்,

தோப்பு காண்ட்ராக்ட்

and

தேங்காய் வியாபாரம்,

தலைவர்:

ஊராட்சி மன்றம்,

பிரானூர்.

வல்லம் அஞ்சல்.

ஸன்னியாஸி தர்மங்கள்

1. குடசகர்

1. சிகையும் யஜ்ஞோபவீதமும் உண்டு. 2. ஸ்திரமாய் ஒரே குடிசையில் அல்லது மடத்தில் வசித்துவரலாம். தன் புத்திரனுடைய அல்லது பந்து முதலானவருடைய கிருஹத்திலும் ஏகாந்தமான இடத்தில் தனிமையாய் வசிக்கலாம். 3. காலையிலும் மத்தியாஹத்திலும் ஸாயங்காலத்திலும், அதாவது மூன்று காலங்களிலும் (திரிஷுவண) ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டியது. 4. இரண்டு மாஸங்களுக்கு ஒரு தடவை (ருது) கௌரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். 5. இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ள ஒரு வஸ்திரமும் மேலுக்கு ஒரு வஸ்திரமும், ஆக இரண்டு காஷாய-வஸ்திரங்களுண்டு. 6. மூன்று தண்டங்களைச் சேர்த்துக் கட்டிய திரிதண்டத்தை தரிக்கவேண்டும். 7. புண்ட்ரம் வெள்ளை கோபி-சந்தனத்தினால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம், அதாவது, கோபி-நாமத்தைப் போட்டுக்கொண்டு அதன் பேரில் பஸ்மோத்தாஸனத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். 8. வெளிப்படையான அனுஷ்டானங்களும், மந்திரஜபங்களும், விக்கிரஹாராதனம் முதலான பாஹ்ய-பூஜையும் உண்டு. 9. ஸன்னியாஸிகள் எல்லோருக்கும் பிரணவோபாஸனம் ஏற்பட்டிருப்பதில், இவர் உபாஸிக்கவேண்டிய பிரணவம் மானுஷப் பிரணவம். 10. தன்னுடைய மாதா, பிதா, குரு இவர்களுடைய ஆராதனைகளையும் செய்துவரவேண்டும். 11. மண் வெட்டி, கூடை, உரி முதலான சில சாமான்களும் மரத்தினாலாவது மண்ணினாலாவது சுரை - தேங்காய்-மூங்கில்

இவைகளாலாவது செய்யப்பட்ட கமண்டலுவுமுண்டு. (பொதுவாகவே, எவ்வித ஸன்னியாஸியும் லோஹங்களினால் செய்யப்பட்ட பாத்திரங்களை வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது) 12. குரு இருக்கிற இடத்திலேயே இருந்துகொண்டு எப்போதும் வேதாந்த-சிரவணத்தைச் செய்து வரவேண்டும். 13. ஒரே கிருஹத்தில் பிஷாடி புஜிக்கவேண்டியது. புத்திரன், பந்து வகையறாவின் கிருஹத்திலும் புஜிக்கலாம். 14. ஸித்தியான பின்பு இவருடைய சரீரத்தை அக்னியினால் தஹனம் செய்யவேண்டும், பூமியில் புதைப்பது முதலானது கூடாது. 15. அபரோகா - ஜ்ஞானமுண்டாகாமல் ஸித்தியடைந்துவிட்டால் இவர் புவர்-லோகம் போய் ஸுகித்திருப்பார்.

2. பஹுதகர்

1. சிகையும் யஜ்ஞோபவீதமும் உண்டு. 2. பின் சொல்லப்படுகிற சிரவண-காலமும் சாதூர்மாஸ்யகாலமுந் தவிர மற்றக்காலங்களில், சரீரத்தில் சக்தியுள்ள வரையில், ஸஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டேயிருக்கவேண்டும். ஸ்திரமாய் ஒரே மடத்தில் வசித்துவரக்கூடாது. தன்னுடைய பூர்வாசிரம-கிராமத்திற்குப் போகக்கூடாது. 3. தினந்தோறும் இரண்டு காலம் ஸ்நானஞ் செய்யவேண்டும், மூன்று கால-ஸ்நானமுஞ் செய்யலாம். 4. நான்கு மாஸங்களுக்கு ஒரு தடவை கௌரஞ் செய்துகொள்ள வேண்டியது. 5. ஒரு காஷாய-வஸ்திரந்தானுண்டு. 6. குடசகரைப் போல திரி - தண்டத்தையும் தரிக்கவேண்டும்.

7. புண்ட்ரம்-விபூதி-திரிபுண்ட்ரம் 8. வெளிப்படையான அனுஷ்டானங்களும் மந்திர-ஜபங்களும் விக்கிரஹாராதனம் முதலான பாஹ்ய-பூஜையும் உண்டு 9. உபாஸிக்கவேண்டிய பிரணவம் மானுஷப் பிரணவந்தான். 10. எப்போதும் வேதாந்த-சிரவணத்தைச் செய்துவர வேண்டியது. குரு ஸஞ்சாரத்திலிருந்தால் இவரும் கூடவே ஸஞ்சாரஞ் செய்து கொண்டு சிரவணத்தை அனுஷ்டிக்க வேண்டும். குரு ஒரே இடத்திலிருந்தால் இவரும் சிரவணத்தின் பொருட்டு அவ் விடத்திலேயே யிருக்கலாம். 11. குடை, பாதுகை, உரி, ஜல-பவித்திரம், பாத்திரம், ஆஸனம் முதலான சில சாமான்களும் முன் குறிப்பிட்ட கமண்டலவும் உண்டு. 12. எட்டு கிரஹங்களில் எட்டுக் கபளம் மாதாகர பிசுஷையை வாங்கி ஆஹாரஞ் செய்யவேண்டும். 13. ஸித்தியான பின்பு இவருடைய சரீரத்தை பூமியில் புதைக்கலாம் (கனனம்). அல்லது, ஆழமுள்ள ஜலத்தில் கல்லைக்கட்டிப் போட்டுவிடலாம்: தஹன மில்லை. 14. அபரோகஷ-ஜ்ஞான முண்டாகாமல் ஸித்தியடைந்துவிட்டால் இவர் ஸ்வர்க்க-லோகம் போய் ஸுகித்திருப்பார்.

3. ஹம்ஸர்

1. சிகையை எடுக்காமல் அத்துடன் சேர்த்து ஐடையை வளர்த்துவர வேண்டியது; இவருக்கும் யஜ்ஞோபவீத முண்டு. 2. சரீரத்தில் சக்தியுள்ளவரையில் சாதூர்மாய் காலம் தவிர மற்றக் காலங்களில் ஸஞ்சாரஞ்செய்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும். ஸ்திரமாய் ஒரே மடத்தில் வஸித்து வரக்கூடாது. தன்னுடைய பூர்வாசிரம-கிராமத்திற்குப் போகக்கூடாது. 3. தினந்தோறும் பிராதஸ்-ஸநானம், அதாவது, ஒருவேளை ஸநானஞ் செய்துவரவேண்டும். 4. ஷௌரங் கிடையாது. 5. தரித்துக்

கொள்ளவேண்டிய வஸ்திரம் ஒரு துண்டு-காஷாய-வஸ்திரந்தான். அஜினத்தையும் (மான்டோலையும்) உபயோகிக்கலாம். 6. ஏக-தண்டத்தை, அதாவது ஒரே தண்டத்தை தரிக்கவேண்டும். கமண்டலுவையும் வைத்துக்கொள்ளலாம். உரியமுண்டு. 7. புண்ட்ரம் விபூதி-திரி-புண்ட்ரமாவது இருக்கலாம், அல்லது கோபீ-சந்தன-ஊர்த்வ - புண்ட்ரமாவது இருக்கலாம். 8. வெளிப்படையான அனுஷ்டானங்களாவது மந்திர ஜபங்களாவது பூஜையாவது கிடையாது, மானஸ பூஜையுண்டு. 9. உபாஸிக்க வேண்டிய பிரணவம் ஆந்தாப்பிரணவம். 10. செய்யவேண்டிய காரியம் முக்கியமாய் மனனமும் தியானமுந்தான். முன் குறிப்பிடப்பட்ட குடசக-பஹுதக ஸ்தானங்கள் ஏற்படாமலும் சிரவணமில்லாமலும் ஹம்ஸா சிரமத்தைக் கைக்கொள்பவர் பஹுதகரைப்போல் சிரவண-விதியை அனுஷ்டிக்கவேண்டும். 11. அஸங்கிலுப்தமான (முன்னாலேயே ஸங்கல்பிக்கப்படாத) 3, 5 அல்லது 7 கிருஹங்களில் மாதாகர-பிசுஷையை வாங்கி புஜிக்கவேண்டும். 12. ஸித்தியான பின்பு இவருடைய சரீரத்தை ஆழமுள்ள ஜலத்திலேயே கல்லைக்கட்டிப் போட்டு விடவேண்டும். பூமியில் புதைப்பது தஹனம் முதலானது கூடாது. 13. அபரோகஷ-ஜ்ஞானம் உண்டாகாமல் ஸித்தியடைந்துவிட்டால் இவர் தபோ-லோகம் போய் திருப்தராக இருப்பார். ஸத்ய-லோக-ஸுகத்தில் கூட இச்சையில்லாதவரும் கைவல்ய-மோகத்தில் இச்சையில்லாதவருமான இவருக்கு ஸத்ய-லோகத்தில் மோகத்தின் பொருட்டு ஏற்படக்கூடிய உத்தம ஜ்ஞானாப்பியாஸத்தில் அதிகாரமில்லாததினால், இவர் தபோ-லோகத்தில் உத்தம விரகதர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய ஸ்தானத்திலேயே திருப்தராக இருக்கின்றார்.

4. அமுக்கிய பரமஹம்ஸர்.

1. இவர் ஸன்னியாஸ-காலத்தில் பரமஹம்ஸாசிரமத்திற்குரிய விதானப் பிரகாரம் சிகையையும் யஜ்ஞோபவீதத்தையும் எடுத்து விஸர்ஜனஞ் செய்துவிடுவதால் அவ்விரண்டும் இவருக்கு கிடையாது. 2. தினந்தோறும் ஹம்ஸரைப் போல் ஒரு வேளை ஸநானஞ்செய்து வர வேண்டும். சிரவண காலத்தில் திரிகால-ஸநானஞ் செய்துவரவேண்டுமென்றும் பக்ஷாந்தரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 3. ஆறு மாஸங்களுக்கு ஒரு தடவை (அயன) ஷௌரஞ் செய்து கொள்ளவேண்டியது. 4. தரிக்க வேண்டிய வஸ்திரம் ஒரே கந்தை காஷாய-வஸ்திரந்தான், இரண்டாவது கூடாது. இரண்டு காஷாய-ஜீர்ண-கௌபினங்களை வைத்துக்கொள்ளலாம்; அஜினத்தையும் உபயோகிக்கலாம். புது வஸ்திரத்தையாவது கௌபினத்தையாவது கிரஹிக்கவுங்கூடாது, தரிக்கவுங்கூடாது. 5. ஒரு வைணவ (கல் பூங்கிலால் செய்யப்பட்ட) ஏக தண்டத்தைத் தரிக்க வேண்டும். கமண்டலுவையும் வைத்துக்கொள்ளலாம். 6. பஹுதகரைப்போல் இவருக்குப் பாதுகையுமிருக்கலாமென்று பக்ஷாந்தரமுஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், ஸன்னியாஸிகள் தோலினால் செய்யப்பட்ட (சர்ம) பாதுகையை உபயோகப்படுத்தக் கூடாது. தவிரவும், யதிதர்ம-நிர்ணய-கிரந்தத்தில் மரத்தினால் செய்யப்பட்ட (காஷ்ட) பாதுகையும் அவர்கள் தரிக்கக் கூடாதென்று கண்டிப்பாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால், ஸன்னியாஸிகள் தரிக்கக்கூடிய பாதுகை திருணமயமான அதாவது புல்லினால் செய்யப்பட்ட (தாரண) பாதுகைதானென்று தெரிய வருகிறது. நிஷித்தபான காஷ்ட-பாதுகையை உபயோகப்படுத்துவதைவிட பாதுகையே யில்லாமலிருப்பதே பரம

ஹம்ஸருக்கு உத்தமமென்று வெளியாகின்றது. பிஷாடன-காலத்தில் பாதுகை அவசியமென்று சொல்லப்பட்ட சாஸ்திர-வாக்கியம் பஹுதக பரமென்றும் பரமஹம்ஸருக்கு ஸம்பந்தப்பட்டதல்ல வென்றும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். 7. புண்ட்ரம் பஸ்மோத் தூளனம் மாத்திரம். 8. வெளிப்படையான அனுஷ்டானங்களாவது மந்திர-ஜபங்களாவது பூஜையாவது கிடையாது. மானஸ-பூஜையுண்டு. 9. உபாஸிக்க வேண்டிய பிரணவமும் ஆந்தாப் பிரணவந்தான். 10. மற்றவர்களுக்கு மஹாவாக்கியோபதேசத்தைச் செய்ய இவருக்கு அதிகாரமுண்டு. 11. குடசகாதி ஸ்தானங்களை அடையாமலும் சிரவணஞ் செய்யாமலும் பரமஹம்ஸராகி விட எண்ணங்கொண்டும், சிரவணத்தை உத்தேசித்தும், இந்த அமுக்கிய-பரமஹம்ஸ-பக்ஷத்தைக் கைக்கொண்டிருப்பதால், இவர் முக்கியமாய்ச் செய்ய வேண்டிய காரியமெல்லாம் சிரவணமும், மனனமும், தியானமுந்தான். குரு ஸ்திரமாய் ஒரே இடத்திலிருந்தாலும், அல்லது ஸஞ்சாரத்திலிருந்தாலும், இவர் குருவுடன் கூடவே யிருந்துகொண்டு சிரவணஞ் செய்யவேண்டும். 12. சிரவணமில்லாத காலங்களில் சரீரத்தில் சக்தியுள்ள வரையில், சாதூர்மாய் தவிர மற்ற காலங்களில், ஸஞ்சாரஞ் செய்ய வேண்டியது. பூர்வாசிரம-ஜ்ஞாதி-பந்து-ஸ்நேஹித-ஜனங்களிருக்கிற இடங்களுக்காவது. தன்னுடைய முன் சொந்த தேசத்திற்காவது, முன் பரிசயமுள்ள தேசத்திற்காவது போகக்கூடாது. ஸ்திரமாய் ஒரே மடத்தில் வஸித்துவரக் கூடாது. 13. இவரும் ஹம்ஸரைப் போல் முன்று, ஐந்து, அல்லது ஏழுகிருஹங்களில் அஸங்கிலுப்த-மாதாகர-பிசுஷையை வாங்கி புஜிக்கவேண்டும். 14. ஸித்தியான பின்பு இவருடைய சரீரத்தை விகிரணம் செய்யலாம், அதாவது

வது, சரீரத்தைத் துண்டு துண்டாகச் சேதித்து கிராமத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் பிராணிகள் தின்னுப்படியாகப் போட்டுவிடலாம்: அல்லது சரீரத்தை பூமியில் புதைக்கலாம் (கனனம்) அல்லது ஆழமுள்ள ஜலத்தில் கல்லைக் கட்டிப் போட்டுவிடலாம். ஒருக்காலமும் பரமஹம்ஸரின் சரீரத்திற்கு அக்னி - தஹனம் கூடாது. 15. அபரோக்ஷ - ஜ்ஞான முண்டாகாமல் ஸித்தியடைந்து விட்டால் இவர் கிரம-முத்தியைப் பெறுவார். அதாவது, ஸத்ய-லோகம் போய் அங்கிருந்து கைவல்ய - மோக்ஷத்தை யடைவார். பரமஹம்ஸருக்கு ஸத்ய - லோக-ஸுகத்தில் இச்சையில்லாமல் இருந்தபோதிலும், இவருக்கு கைவல்ய - மோக்ஷத்தில் உத்தேச மிருந்துகொண்டிருப்பதாலும், இவருக்கு அரைகுறையாக இருக்கிற ஜ்ஞானபியாஸத்திற்குப் பூர்த்தி ஸத்ய-லோகத்திலேயே ஏற்படக்கூடியதாலும், முக்கியமாய் மோக்ஷார்த்தமாக அபரோக்ஷ - ஜ்ஞானப் பிராப்தியின் பொருட்டே இவர் ஸத்ய - லோகம் போகும்படி ஏற்படுகிறது. ஸத்ய-லோகம் என்பதே ஸகுண - பிரஹ்ம - லோகம். இதுவே முன் விவரித்தபடி சதுர்முக - பிரஹ்மோபாஸகர்களுக்கு பிரஹ்ம - லோகமாகவும் (ஸத்திய-லோகமென்றே சொல்லுகிறதுமுண்டு) விஷ்ணு பக்தர்களுக்கு வைகுண்டமாகவும், சிவ-பக்தர்களுக்கு கைலாஸமாகவும் முக்கியமாய் விளங்குகின்றது.

5. முக்கிய - பரமஹம்ஸர்

ஸன்யாஸத்திற்கு முன்பாகவே அபரோக்ஷ-ஜ்ஞானியாக இருப்பவர் ஸன்னியாஸஞ் செய்துகொண்டால் அக்காலம் முதலே அவர் முக்கிய பரமஹம்ஸராக இருந்து வந்து, முக்கிய-பரமஹம்ஸ-தர்மங்களையாவது துரியாதீததர்மங்களை யாவது, அவதூததர்மங்களையாவது,

ஆசரித்து வரலாம். அப்படி ஜ்ஞானியாக இல்லாமல் ஜ்ஞானப் பிராப்தியின் பொருட்டு சிரவணதிகளை உத்தேசித்தும் முன்சொல்லிய பிரகாரம் அமுக்கிய-பரமஹம்ஸராக இருப்பவர் குருவிடமிருந்து கொண்டு சிரவண-மனனங்களைச் செய்து, உறுதியான சாஸ்திர-ஜன்ய (பரோக்ஷ) ஜ்ஞானம் ஏற்பட்ட பின்பு, மேல்-நிதித்தியாஸனத்தை அப்பியஸிக்க வேண்டிய தற்காக குருவின் அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்டு அவரை விட்டு வெளியேறி, அப்பால் நதி முதலான புண்ய-தீர்த்தத்தில் தன்னுடைய தண்டம், வஸ்திரம், கமண்டலு முதலான ஸகல சாமான்களையும் சுருதி-விதிப்படி விஸர்ஜனஞ்செய்து விட்டு, முக்கிய-பரமஹம்ஸராகி, முக்கிய பரமஹம்ஸ - தர்மங்களையாவது துரியாதீத - தர்மங்களையாவது அவதூத - தர்மங்களையாவது கைக்கொள்ளலாம். ஸன்னியாஸ - காலத்திலேயே பரோக்ஷமான ஆத்ம-ஜ்ஞானம் ஏற்பட்டிருக்க கூடியவரின் விஷயத்திலுங்கூட அனுபூதி-ரூபமாயில்லாத அவ்வித ஜ்ஞானத்திற்குப் பலவித காரணங்களால் மாலின்யமுண்டாகக் கூடியதாலும் பெரும்பாலும் ஸன்னியாஸத்திற்குப் பின்பு செய்யப்படுகின்ற சிரவண - மனனங்களே பூர்ண - பலவத்துக்களாயிருக்கக் கூடியதாலும், பரோக்ஷ - ஜ்ஞானியும் அமுக்கிய பரமஹம்ஸராகிப் பிற்பாடு குறைந்த பசுஷம் ஒரு வருஷ - காலமாவது குருவிடமிருந்து கொண்டு மறுபடியும் சிரவண - மனனங்களைச் செய்து வந்து தன்னுடைய பரோக்ஷ - ஜ்ஞானத்தை நன்கு உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு அப்பால்தான் குருவை விட்டு வெளியேறி மேற்கண்ட கிரமப்படி தண்ட வஸ்திராதிகளின் விஸர்ஜனத்தைச் செய்து முக்கிய பரமஹம்ஸராகக்கூடும்.

1. முக்கிய-பரமஹம்ஸர் திகம்பரராகவு மிருக்கலாம், அல்லது ஒரு

கௌபீனத்துடன் மாத்திரமமிருக்கலாம். வஸ்திர-தாரணம் கூடாது. 2. சிகையாவது யஜ்ஞோபவீதமாவது கிடையாது. 3. தினந்தோறும் ஒருவேளை அல்லது பலதடவை ஜலத்தில் ஸ்நானஞ் செய்யலாம். இவருக்கு மானஸ ஸ்நானம் முக்கியமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4. ஷௌரங்கிடையாது; செய்து கொள்ளுகிறதாயிருந்தால் ஆறு மாஸங்களுக்கு ஒரு தடவை அயன ஷௌரஞ் செய்துகொள்ளலாம். 5. புண்ட்ரம் பஸ்மோத்தூளனம் மாத்திரம். 6. வெளிப்படையான அனுஷ்டானங்களாவது மந்திர - ஜபங்களாவது பூஜையாவது கிடையாது. மானஸ-பூஜையைச் செய்யலாம். 7. உபாஸிக்கவேண்டிய பிரணவம் பிரம்மப் பிரணவம். 8. மற்றவர்களுக்கு மகா வாக்கியோபதேசத்தைச் செய்ய இவருக்கும் அதிகாரமுண்டு. 9. இவர் செய்யவேண்டிய காரியம் நிதித்தியாஸனமென்கிற இடைவிடாத தியானமென்றுதான், வேறில்லை. 10. சரீரத்தில் சக்தியுள்ளவரையில் சாதூர்மாஸ்ய-காலந் தவிர மற்றக் கர்வங்களில் இவர் ஸஞ்சாரஞ் செய்துகொண்டே யிருக்கவேண்டும். பூர்வாசிரம-ஜ்ஞாதி-பந்து - ஸ்நேஹித - ஜனங்களிருக்கிற இடங்களுக்காவது, தன்னுடைய முன் சொந்த தேசத்திற்காவது, முன் பரிசயமுள்ள தேசத்திற்காவது போகக்கூடாது. ஸ்திரமாய் ஒரே மடத்தில் வஸித்து வரக்கூடாது. 11. ஸஞ்சாரம் செய்ய முடியாமல் சரீரத்தில் சக்தி குறைந்து போய்விட்டால் கிரி, பர்வதம், குறை, வனம், தேவாலயம், கிராமத்தின்கோடி, மரத்தடி முதலான ஏகாந்த-ஸ்தலத்தில் ஸ்திரமாய் வஸித்துவரலாம். 12. இவர் கிராமத்தில் பிரவேசித்து ஐந்து கிருஹங்களில் கர-தல-பிஷேகையை வாங்கி அந்தந்த கிருஹத்திலேயே நின்றுகொண்டே புஜிக்கவேண்டும், அல்லது நடந்து

கொண்டே புஜிக்கலாம்; மத்தியில் ஆசமனம் கிடையாது. இவருக்கு ஜல-ஸ்தலந்தான் கமண்டலு. தன் கர-தலம், அதாவது உள்ளங் கைதான் பிஷா-பர்த்திரம். ஸ்திரமாய் ஏகாந்த வாஸஞ் செய்யும்போது ஸம்பத்தில் கிராமங்களில்லாவிட்டால், அயாசிதமாக யதிருச்சையாய் கிடைத்ததை புஜித்துக்கொண்டு திருப்தராக இருக்கவேண்டும். 13. ஸித்தியான பின்பு இவருடைய சரீரத்தை முன் சொல்லியபடி விகிரணம், கண்னம் அல்லது ஜலத்தில் போடுவது இம் முன்றில் ஒன்றைச் செய்யவேண்டும். 14. இந்த முக்கிய-பரமஹம்ஸருக்கு அபரோக்ஷ ஜ்ஞான மேற்படக்கூடியதால் இவருக்கு கைவல்ய-மோக்ஷமேயுண்டு. ஒருக்கால் ஜ்ஞானமேற்படாமல் ஸித்தியாகிவிட்டால் இவர் முன் சொல்லியபடி கிரம-முத்தியின் பொருட்டு ஸத்ய-லோகம் போய் அங்கிருந்து கைவல்ய-மோக்ஷத்தை யடைவார்.

6. துரியாதீதர்

1. சிகையாவது யஜ்ஞோபவீதமாவது கிடையாது. 2. திகம்பரராகவே யிருக்கவேண்டும். 3. நியதமாய் ஜலத்தில் ஸ்நானம் அவசியமில்லை. இவருக்கு பஸ்ம-ஸ்நானம் விசேஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 4. ஷௌரம் கிடையாது. 5. புண்ட்ரம் திலகம் என்கிற பொட்டு மாத்திரந்தான். 6. வெளிப்படையான அனுஷ்டானமாவது மந்திர-ஜபமாவது பூஜையாவது கிடையாது. 7. உபாஸிக்கவேண்டிய பிரணவம் பிரம்மப் பிரணவந்தான். 8. மற்றவர்களுக்கு மஹாவாக்கியோபதேசத்தைச் செய்ய இவருக்கும் அதிகாரமுண்டு. 9. இவர் செய்யவேண்டிய காரியமும் நிதித்தியாஸனம் என்கிற இடைவிடாத தியான மொன்றுதான், வேறில்லை. 10. சரீரத்தில் சக்தியுள்ளவரையில்

5. எண்ணமதாய் இனங்காட்டி
இதயமதாய் ஒளிக்காட்டி
முன்னையதாய்ப் பிந்தையதாய்
முனுவதாய் முகங்காட்டித்
திண்ணமதாய்த் தனைக்காட்டித்
தீஞ்சுவையாய்த் தனைக் காட்டி
தன்னிகராய் வாழ்பவளே
தான்தோன்றி நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

6. கண்விழியின் ஒளிவழியாய்
மண்ணழகில் விண்ணழகை
பெண்மையிலே பெருமையிலே
நிகரழகை நிலை நாட்ட
மண்விரிவாம் மாவிரிவாய்த்
தன்மையிலே பன்மையிலே
அண்மையிலே அப்பாலே
ஆளுவளே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

7. நிகரற்ற நிறமுற்று
நிசமானத் தரமுற்று
மகத்தான மணமுற்று
மணமுற்றுக் குணமுற்று
மகராசி மகிமையிலே
சுகமாகி விரிவதிலே
சுகமாகும் யுகமாகும்
உத்தியளே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

8. சித்தவெளி ஈசுவரியே
சிவசக்திக் கூடலிலே
மெத்தசுகச் சிந்தையெனச்
சிவசுகம் என்பதிலே
பித்தமுறப் பித்தமறச்
செய்கின்ற வித்தகியே
வித்தையினை விதியாக்கி
விளக்குவளே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா....

9. நிற்க் குணள் ஆனவளே
பகு குணள் ஆவதிலே
அற்புதமே ஆவதிலே
தற்பரமே ஆவதிலே
கற்பகமே ஆனவளே
கைவல்யம் ஆனவளே
சொற்றொலிக் கப்பாலே
ஒலியில்லா ஒளியாலே
சோபையிலே நிற்கின்ற
சோபையதே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

10. மதியழகிற் கதியழகிற்
பதியழகிற் சதியழகில்
விதியழகில் நிதியழகில்
திதியழகில் நதியழகிற்
துதியழகிற் சுருதியழகில்
அதியழகில் அன்பழகிற்
சோதிநிறைத் தூயழகில்
ஆதியளே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

11. நானன்னப் பாடுவளே
நலமன்ன நாடுவளே
ஆணன்னப் பெண்ணன்ன
அதிவேடம் போடுவளே
கோனன்னக் குலமன்னப்
பல வேடம் போடுவளே
குணமன்னக் கூத்தாடும்
கோமளமே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

12. பாடுகிறேன் என்பதிலே
பாடுவளே நீயெனிலோ
ஆடுகிறேன் என்பதிலோ
ஆடுவளே நீயெனிலோ
ஓடுகிறேன் என்பதிலே
ஓடுவளே நீயெனிலோ
கூடுகிறேன் என்பதிலே
கூடுவளே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

13. தேவமொடு அசுரத்தைச்
சிவனிலே காட்டுவதிற்
பவபோகம் ஆவதிலே
வைபவமே ஆனவளே
உவமைக்கு மப்பாலே
உயிரொளி ஆவதிலே
சிவபோகம் என்கின்ற
தவயோகம் நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

14. பரிஞமம் என்றாலே
பிரமாணம் என்றிலோ
பிரமாணம் என்றாலே
பிரம்மமே என்றிலோ
பிரம்மமே என்பதிலே
பிரிகின்ற சேருகின்ற
திறமதுவே நீயெனிலோ
தெளிவதுவே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

ஸஞ்சாரம் செய்துகொண்டே யிருக்க வேண்டும். பூர்வாசிரம-ஜ்ஞாதி-பந்து-ஸ்னேஹித-ஜனங்களிருக்கிற இடங்களுக்காவது, தன்னுடைய முன் சொந்த தேசத்திற்காவது, முன் பரிசயமுள்ள தேசத்திற்காவது போகக்கூடாது. ஸ்திரமாய் ஒரே மடத்தில் வஸித்துவரக்கூடாது. 11. ஸஞ்சாரஞ் செய்ய முடியாமல் சரீரத்தில் சக்தி குறைந்து போய்விட்டால் கிரி, பர்வதம், குகை, வனம், தேவாலயம், கிராமத்தின் கோடி, மரத்தடி முதலான ஏகாந்த-ஸ்தலங்களில் ஸ்திரமாய் வஸித்து வரலாம். 12. இவர் பழத்தை புஜிப்பார், அல்லது இவர் கிராமத்தில் பிரவேசித்து முன்று கிருஹங்களில் கோமுக-விதிப்படி (வாயினாலேயே), அதாவது கையை உபயோகப்படுத்தாமல் அன்னபிஷையை புஜிக்கலாம். இவருக்கு ஜல-ஸ்தலந்தான் கமண்டலு. தன் வாய்தான் இவருக்கு பிஷா பாத்திரம். ஸ்திரமாய் ஏகாந்த-வாஸம் செய்யும்போது ஸமீபத்தில் கிராமங்கள் இல்லாமலிருந்தால் அயாசிதமாக யதிருச்சையாய் கிடைத்த பலாதி களை புஜித்துக்கொண்டு திருப்தராக இருக்கவேண்டும். 13. ஸித்தியான பின்பு முக்கிய - பரமஹம்ஸருக்கொப்பந்தம் இவருடைய சரீரத்தை ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும். 14. முக்கிய பரமஹம்ஸரைப் போலவே இவருக்கும் நேர் கைவல்ய-முக்தியாவது கிரம-முக்தியாவது ஏற்படும்.

7. அவதூதர்.

1. சிகையாவது யஜ்ஞோபவீதமாவது கிடையாது.
2. திகம்பரராகவேயிருப்பார். ஒருக்கால் காஷாய-வஸ்திரத்தைத் தரித்தாலும் தரிப்பார். இவருக்கு நியமமில்லை.
3. ஜலத்தில் ஸ்நானம் அவசியமில்லை. இவருக்கு வாயவ்ய ஸ்நானம் விசேஷமாய்ச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

4. கௌரங் கிடையாது.
5. யாதொரு புண்ட்ரமும் கிடையாது.
6. வெளிப்படையான அனுஷ்டானமாவது மந்திர-ஜபமாவது பூஜையாவது கிடையாது.
7. உபாஸிக்கவேண்டிய பிரணவம் பிரம்மப்பிரணவம்தான்.
8. மற்றவர்களுக்கு மஹாவாக்கியோபதேசத்தைச் செய்ய இவருக்கும் அதிகாரமுண்டு.
9. இவர் செய்யவேண்டிய காரியமும் நிதித்தியாஸனம் என்கிற இடைவிடாத தியானமொன்றுதான், வேறு இல்லை.
10. இவர் அஜகர (மஹிப்பாம்பு) - விருத்தியைக் கைக்கொண்டு தானிருக்குமிடத்தில் யாராவது கொண்டுவந்து கொடுத்த ஆஹாரத்தை வாயினால் கிரஹித்து புஜிக்க வேண்டும். வேறுவிதமான பிஷா கூடாது. இவருக்கும் ஜல-ஸ்தலந்தான் கமண்டலு, தன் வாய்தான் பிஷா - பாத்திரம்;
11. ஸித்தியான பின்பு முக்கிய - பரமஹம்ஸருக்கொப்பந்தம் இவருடைய சரீரத்தை ஸம்ஸ்காரஞ் செய்யவேண்டும்.
12. முக்கிய - பரஹம்ஸரைப்போலவே இவருக்கும் நேர் கைவல்ய-முக்தியாவது, கிரம முக்தியாவது ஏற்படும்.

இவை தவிர அதிவ்ரணசிரம் என்ற சந்நியாச தர்மமும் இருக்கின்றது.

COURTESY - "தர்ம விமர்சனம்"

SRI SIDDHESWARI PEETAM

சித்தவெளி ஈஸ்வரியே

கொடுமுடி, ராஜகோபால்ன்.

1. நானிலமாய் நீள்வதிலே
நாளெல்லாம் ஆள்வதிலே
மேனியதாய் விரிவதிலே
மின்னுவதாய்த் தெரிவதிலே
தானியமாய்த் தழைப்பதிலே
தத்துவமாய்ச் செழிப்பதிலே
நானிலத்தைத் தன்னடக்கும்
நாயகியே நீ யெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...
2. என்னுருவாய் விரிவதிலே
என்னொலியாய் எழுவதிலே
என்னுயிராய் விரிவதிலே
என்னெஞ்சாய் எழுவதிலே
புன்னகையாய் மலர்வதிலே
பூமணமாய் விரிவதிலே
புகழதுவாய்ப் பொலிவாகும்
பூங்கோதை நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா ...
3. தேவியளாய் ஆவியளாய்த்
திசையெல்லாம் திரிபவளாய்
மேவிடுவாய்க் கூவிடுவாய்
விசையென்ன ஆகிடுவாய்
ஓவியமாய்க் காவியமாய்
உலகெல்லாம் உலவிடுவாய்
தாவிடுவாய்ச் சாவில்லாச்
சாசுவதமே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...
4. பொன் மேனிப் பூமேனிப்
புகழ்மேனிப் பூப்பதிலே
மண்மேனி மாமேனி
மகிழ்மேனி மலர்வதிலே
கண்காட்டிக் கதிக்காட்டிக்
களிப்பாகித் தத்ருபத்
தன்மூலந் தனைக்காட்டும்
தரிசனமே நீயெனிலோ
என் குற்றம்
எனும் குற்றம்
ஏதேனும் உண்டாமோ?
என்னம்மா சொல்லம்மா...

GOLDEN JUBILEE SOUVENIR

232 A

തും മൈസൂറിലെയും കൊച്ചിയിലേയും തിരുവിതാംകൂറിലേയും ഗപാളിയറിലേയും മഹാരാജാക്കന്മാരും മറ്റനേകം പ്രഭുക്കളും ഈ മഠത്തിൽ വളരെ അനുഭാവമുള്ളവരായിരുന്നു. വൈദികവിജ്ഞാനം ശാസ്ത്രപാണ്ഡിത്യം ആത്മഗുണസമ്പത്തി ഇവയിൽ വിദഗ്ദ്ധരായി പ്രസിദ്ധരായി ലോകമാന്യരായിരുന്ന സുരേശപരാചാര്യർ, വിദ്യാരണ്യർ തുടങ്ങിയുള്ള പല മഹാത്മാരും ഈ മഠത്തിൽ പീഠാധിപത്യം വഹിച്ചു സനാതനധർമ്മസംപ്രദായത്തെ പുലർത്തിവന്നു. ആശ്രമധർമ്മാനുഷ്ഠാനം, ശാരദാചന്ദ്രമൗളീ ശപരാധനം, തപശ്ചര്യ, പീഠാധിപത്യനിർവഹണം, ഇത്യാദി കൃത്യങ്ങളോടുകൂടി ഭാഷ്യാദിഗ്രന്ഥങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ച് അദ്വൈതവേദാന്തത്തെ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും ഇവരുടെ പ്രധാന പരമ്പരാകൃത്യമാകുന്നു. വ്യാഖ്യാനസിംഹാസനാധിപന് എന്ന് നാമം സമാനപ്പെടും ഇവർക്കുള്ളത് സർവവിദിതമാണ്. ശ്രീശ്ലോകീമഠപ്രവർത്തനത്തെ അനുകരിച്ച് ആസ്തിക്യത്തെയും ആർഷവിദ്യാസംപ്രദായത്തെയും പ്രചരിപ്പിച്ചുവരുന്ന ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു ചെറിയ മഠമാകുന്നു തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ കുറാലത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ശ്രീസിദ്ധേശ്വരപീഠം. ഇവിടത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളും പീഠാധിപതികളുടെ മഹത്ത്വവും ഭക്തശിഷ്യഗണസമ്പത്തിനെ വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ മഠാധിപത്യം വഹിക്കുന്ന ശ്രീ ത്രിവിക്രമരാമനന്ദഭാരതീസ്വാമികൾ വളരെ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷനാണ്.

ശ്രീശ്രീശ്ലോകീ മഠത്തിൽ പീഠാധിപത്യം വഹിച്ചുവന്ന ആചാര്യപരമ്പരയിൽ ശ്രീസച്ചിദാനന്ദശിവാഭിനവനൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ വളരെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു മഹാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വൈദ്യഷ്ടത്തിലും ചര്യയിലും ആത്മഭാവനയിലും അപ്രതിമനായിരുന്നതുപോലെ ലൗകിക

ങ്ങളായ കാര്യങ്ങളിലും അതിനിപുണനായി പ്രശോഭിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹം പീഠാധിപത്യം ഏറ്റെടുക്കാനുവരെ ശ്രീശ്ലോകീമഠത്തിലെ ചില ആചാര്യന്മാർ വെളിയിൽ സഞ്ചരിച്ച ശിഷ്യഗണഘടനയെ അനുഗ്രഹിച്ച് ആവർജ്ജിക്കുന്നതിൽ ഉദാസീനരായി കേവലം ആശ്രമധർമ്മാനുഷ്ഠാന നിരതരായി ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. പൊതുജനങ്ങളായ ശിഷ്യന്മാർക്കും ഭക്തന്മാർക്കും മഠത്തിൽ അധികമായ സാമീപ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ശ്രീനൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ പീഠാധിപത്യം സ്വീകരിച്ചതോടുകൂടി ശ്രീശ്ലോകീമഠത്തിലെ മട്ടുകൾക്കെല്ലാം ഒരു ഗണ്യമായ മാറ്റമുണ്ടായിത്തുടങ്ങി. മഹാകാര്യപ്രവർത്തനങ്ങളെല്ലാം പൂർവ്വാധികാഭംഗിയായി ചിട്ടയോടും ശ്രദ്ധയോടും ഭക്തിയോടും നടത്തപ്പെട്ടു. ശ്രീശ്ലോകീ മഠത്തിലും ബംഗ്ലൂരിലെ ശങ്കരമഠത്തിലും പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന പാഠശാലകളിൽ ശാസ്ത്രശിക്ഷണ പദ്ധതിക്ക് കൂടുതൽ നിഷ്ഠർഷയുണ്ടായി. പണ്ഡിതന്മാർക്ക് പൂർവ്വാധികം ബഹുമാനം ലഭിക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്വതന്ത്രന്മാരായ നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ ഭക്തശിഷ്യഗണങ്ങൾ സ്വാമികളുടെ പ്രത്യേകാഭിമാനാനുഗ്രഹങ്ങൾക്ക് വിധേയരായി പ്രതിദിവസം വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ ശിഷ്യാനുഗ്രഹത്തിനായും പുണ്യതീർത്ഥനിഷേവണത്തിനായും കരകൊലം വിച്ഛിന്നമായിരുന്ന ഭൂമണപ്രസ്ഥാനം സ്വീകരിച്ചു ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ എല്ലായിടത്തും സഞ്ചരിച്ച ആസ്തികൃതാർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ഉദ്ബോധനം നൽകിക്കൊണ്ടിരുന്നതിൽ നിന്നു ശ്രീശ്ലോകീമഠത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠമായ പാരമ്പര്യവും പാരമ്യവും പ്രശസ്തമായ രീതിയിൽ ലോകവിദിതമായിത്തീർന്നു. സ്വാമികളുടെ പ്രചോദനാനിമിത്തമാണ് ഗുരുഭക്തശിവാമണികളായ ചില മഹാന്മാർ പരിശ്രമിച്ച ആദിശങ്കരാചാര്യർ

രചിച്ച കൃതികളെല്ലാം സമാഹരിച്ചു പണ്ഡിതന്മാരെക്കൊണ്ടു പരിശോധിപ്പിച്ചു പ്രസാധനം ചെയ്തു 'ശാങ്കരഗ്രന്ഥാവലി' എന്ന പേരിൽ ഇരുപത്തൊന്നു ഭാഗങ്ങളായി ശ്രീമദ്ഭാഗവദ്ഗീതാവിഭാസമുദ്രാലയത്തിൽനിന്ന് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. മൈസൂർമഹാരാജാവിന്റെ താല്പര്യമനുസരിച്ച് കൊച്ചി-തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാക്കന്മാരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി കാലടിഗ്രാമത്തിൽ ആദിശങ്കരാചാര്യരുടെ ജന്മഭൂമി കണ്ടുപിടിച്ച അവിടെ വിദ്യാശങ്കരഗേവദ്പാദരുടെ പ്രതിഷ്ഠയും മഠസ്ഥാപനവും വളരെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തിയതു നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികളാണ്.

നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ സ്വപരിവാരനായി ദക്ഷിണഭാരതത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് തിരുനെൽവേലി ജില്ലയിൽ അമ്പാസമുദ്രത്തിന് അടുത്തുള്ള പാപവിനാശം എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വന്നുചേർന്നു. പ്രകൃതിസുന്ദരവും താമ്രപർണ്ണീതീരവും ആയ ആ സ്ഥലം വളരെ ആകർഷകമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം അവിടെ ഒരു മാസത്തിലധികം താമസിച്ചു. അപ്പോൾ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവായിരുന്ന ശ്രീമൂലം തിരുനാൾ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ആശ്രിതനും വിദ്വാനും ആയ വെങ്കടാചലഭാസ്തികളെ അയച്ചു സ്വാമികളെ തിരുവനന്തപുരത്തുവന്നു കരദിവസം താമസിക്കണമെന്ന് ക്ഷണിക്കുകയുണ്ടായി. സ്വാമികൾ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ച് പാപവിനാശംവിട്ട് പുറപ്പെട്ട് ആദ്യമായി ചെങ്കോട്ടത്തുള്ള കുറാലത്തിൽവന്നു താമസിച്ചു. അപ്പോൾ അവിടെ മൗനസ്വാമികൾ എന്നു പ്രസിദ്ധനായ ശ്രീശിവചിദാനന്ദസരസ്വതീസ്വാമികളെ കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടു.

മൗനസ്വാമികൾ ബാല്യത്തിൽതന്നെ വിരക്തനായി ആശ്രമഭാരത്തുനിന്ന് പുറപ്പെട്ട ഭദ്രയാത്രചെയ്തുകൊണ്ട് കുറാലത്തിൽവരികയും ചിത്രാനന്ദീതീരമായ അ

വിടത്തെ ചമ്പകാവനപ്രദേശവും മറ്റും തന്റെ തപശ്ചര്യയ്ക്കും ജീവിതത്തിനും വളരെ പറ്റിയതാണെന്നു കണ്ട് അവിടെ താമസം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കാലക്രമത്തിൽ ഒരു സിദ്ധപുരുഷനായിത്തീർന്ന അദ്ദേഹത്തിന് ശിഷ്യസമ്പത്തു വളരെ വർദ്ധിച്ചുവന്നു. പിന്നെ അദ്ദേഹം കുറാലത്തിൽ അദ്വൈതവേദാന്തപ്രചരണപരമായ ഒരു മഠപീഠം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി വളരെ പരിശ്രമിക്കുകയും ഭക്തന്മാരുടേയും ശിഷ്യന്മാരുടേയും സഹായത്താൽ ആ പരിശ്രമം വേണ്ട ഭൂസ്വത്തുക്കൾ കെട്ടിടങ്ങൾ മഠചര്യയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള മറ്റു സാധനസാമഗ്രികൾ ഇവയോടുകൂടി ക്രമേണ സഫലമാവുകയും ചെയ്തു.

ഈ ഘട്ടത്തിലാണ് നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ കുറാലത്തിൽ വന്നതും മൗനസ്വാമികൾ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ട് പരിചയപ്പെട്ടതും. മൗനസ്വാമികൾ മഠസ്ഥാപനകാര്യം സംബന്ധിച്ചുവേണ്ട ഉപദേശങ്ങൾ തരണമെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. വളരെ പ്രീതനായ നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികൾ മഠത്തിലെ പ്രധാന ദേവതയ്ക്കു ശ്രീരാജരാജേശ്വരി എന്നും, മഠത്തിനു ദത്താന്ത്രേയമന്ദിരം എന്നും, മഠപീഠത്തിനു സിദ്ധേശ്വരപീഠമെന്നും നാമകരണം ചെയ്യുകയും മഠത്തിൽ നടത്തേണ്ട പുജാദികാര്യങ്ങളുടെ പരിപാടി നിശ്ചയിക്കുകയും ചെയ്തു. ആജീവനാന്തം മൗനപ്രതത്തിൽ കഴിഞ്ഞ മൗനസ്വാമികൾ സ്ഥാപിച്ച പ്രസ്തുത മഠം അതനുസരിച്ച് ഇപ്പോഴും പ്രവർത്തിച്ചു പ്രതിദിനം വർദ്ധമാനമായി ശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

നൃസിംഹഭാരതീസ്വാമികളുടെ കരകലസംജാതനായി പീഠാധിപത്യം അലങ്കരിച്ച ശ്രീചന്ദ്രശേഖരയതീന്ദ്രപൂജ്യപാദതന്റെ ഗുരുവിന്റെ പദ്ധതിയനുസരിച്ച് വളരെ താല്പര്യത്തോടുകൂടി പീഠാധിപത്യകൃത്യം നിർവഹിക്കുകയും ദക്ഷിണ

ദേശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ച ഭക്തജനങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും കാലടിക്കുശ്ശിയിൽ താമസിച്ച ഭഗവദ്ഭജനം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ന്യായവേദാന്തശാസ്ത്രങ്ങളിൽ അദപതീയനായി പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന സ്വാമികൾ സ്വതഃ ശാന്തനും ദാന്തനും ആത്മഭാവനാനിരതനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം കാലടിയിലെ ശങ്കരമഠത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയിൽ അതിതത്പരനായിരുന്നു. തന്നെ സന്ദർശിക്കുവാൻ വരുന്ന ഭക്തജനങ്ങളോടു കാലടി സന്ദർശനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവായിരുന്നു. ഈ സ്വാമികൾ തന്റെ പീഠാധിപത്യ കാലത്തിന്റെ പശ്ചാർദ്ധത്തിൽ അതായത് ദേശാടനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ച ശുബ്ദഗേരിയിൽ വന്നു മുതൽ ക്രമേണ തൃക്കലോകനായി മാറുക എന്ന സംഭവനത്തിൽ സമാധാനിപ്പനായി അന്തർമുഖൻ എന്ന നിലയിൽ ജീവിതം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആദ്യം ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ബഹിർമുഖനായി ഭവച്ച ശിഷ്യന്മാർക്ക് സന്ദർശനം നൽകിക്കൊണ്ടും ഭഗവദാരാധനാദികാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടും ദിവസങ്ങൾ കഴിച്ചു. ആദിശങ്കരാചാര്യരുടെ വിവേകചുഡാമണി ഗ്രന്ഥത്തിന് ഒരു ശ്രേഷ്ഠമായ വ്യാഖ്യാനം ഈ സ്വാമികൾ രചിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ ഇപ്പോഴത്തെ ശുബ്ദഗേരി പീഠാധിപതി ഈയിടെ അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സ്വാമികൾ ജയസംവത്സരത്തിൽ അതായത് 1954 സെപ്റ്റംബർ ഇരുപത്തിനാലാം തീയതി മഹാജ്ഞാപാസാദിനത്തിൽ വിദേഹമുക്തി പ്രാപിച്ചു ലോകയവനികയിൽനിന്നു തിരോഭൂതനായി. പ്രാപഞ്ചികവും ശാരീരകവും ആയ കാര്യങ്ങളിൽ വിരക്തനായി വളരെക്കാലം ആത്മഭാവനാനിരതനായി ബ്രഹ്മഭാവപ്രാപിച്ച സ്വാമികളുടെ ഭൗതികശരീരത്തിനു തിരോഭാവമുണ്ടായി എന്നല്ലാതെ മഹാത്മാവായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃപാപൂർണ്ണമായ അനുഗ്രഹശക്തി എല്ലാ ആത്മിക മഹാജനങ്ങളുടേയും ഹൃദയത്തിൽ പ്രദീപം പോലെ പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു.

ചന്ദ്രശേഖരഭാരതീസ്വാമികൾ വൈരാഗ്യം സിദ്ധിച്ച സമാധാനിപ്പനായതുമുതൽ മഹാകാര്യങ്ങൾ ശരിയ്ക്കു നിർവഹിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായ ഒരാളെ പീഠാധിപതിയായി അവരോധം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടായി. അതനുസരിച്ച് മഹാപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ നല്ല തഴക്കവും വൈദഗ്ദ്ധ്യവും സിദ്ധിച്ച യോഗ്യതയുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ശ്രീമദഭിനവവിദ്യാതീർത്ഥസ്വാമികൾ പീഠാധിപത്യം ഏറ്റെടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇദ്ദേഹം വേദത്തിലും തർക്കം അദ്വൈതവേദാന്തം എന്നീ ശാസ്ത്രങ്ങളിലും മഹാപണ്ഡിതനും പ്രതിഭാസമ്പന്നനും ആത്മഗുണാധാരകളായ ചര്യകൾ സിദ്ധിച്ച മഹാപ്രാജ്ഞനും ലൗകികരായ ജനങ്ങളോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നതിൽ അതിസമർത്ഥനായ ഒരു മഹാനത്രേ. പൂർവാചാര്യസ്മരണയുടെ പ്രകാശമേറു ഉന്മേഷവും പ്രസരിപ്പും വർദ്ധിച്ച ഇദ്ദേഹം വിദഗ്ദ്ധവർണ്ണകൾ നടത്തി പണ്ഡിതന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ തത്പരനാണ്. കാലടിയിലെ മഠത്തിന്റെ അഭ്യുന്നതിയിൽ ഉത്സുകനായ ഇദ്ദേഹം അവിടെ കൂടുകൂടെ ചെന്നു അതിന്റെ ഉൽക്കർഷത്തിനായി പലതും ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഏഴു വർഷക്കാലം ദക്ഷിണദേശത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചു. സഞ്ചാരഫലമായി പലയിടത്തും ശങ്കരസേവാസമിതികളും ശങ്കരമഠങ്ങളും ധർമ്മാധികാരികളും മുദ്രാധികാരികളും ഉണ്ടായി ലോകക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. 'ശങ്കരകൃപ' എന്നപേരിൽ ഒരു മാസികപത്രികയും പൊതുജനങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി അച്ചടിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്നു. ആദിശങ്കരരുടെ കൃതികളെല്ലാം ഭാഷാവിവർത്തനത്തോടുകൂടി നല്ലതു ഭാഗങ്ങളായി അച്ചടിച്ചു അ

തുഞ്ചത്തു ഗുരുനാഥനും അധ്യാത്മരാമായണവും

(ഭാഷാപണ്ഡിതർ ശ്രീവരാഹം ഈ. വി. പിള്ള)

ശ്രീശങ്കരൻ, കലശേഖര ആഴ്വാർ കൃഷ്ണലീലാശങ്കരൻ എന്നീ മഹാത്മാക്കൾക്കു ശേഷം കേരളീയരുടെ ആധ്യാത്മികാചാര്യൻ എന്ന അഭിധാനത്തിനു അർഹനായ ഒരു പുണ്യാത്മാവത്രേ തുഞ്ചത്തുരാമാനജൻ എഴുത്തച്ഛൻ. ശ്രീശങ്കരാദികൾ അവരുടെ ആധ്യാത്മികജ്ഞാനത്തെ കേരളേതരർക്കു കൂടുതൽ നൽകുകൊണ്ട് കൃതകൃത്യരായി എന്നുവേണം കരുതുവാൻ. എന്നാൽ കേരളത്തിൽ ജനിച്ചവളർന്ന്, കേരളീയരുടെ സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ട്, കേരളത്തിനായി ആത്മീയമായ ജീവിതത്തെ സമർപ്പിച്ച തുഞ്ചത്തു ഗുരുവരൻ ഒരു പക്ഷേ കേരളീയരുടെ നിത്യസ്മരണയ്ക്ക് പാത്രമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിലെന്താണദ്ദേഹം! കേരളീയരുടെ ആധ്യാത്മിക നവോത്ഥാനത്തിനും, സനാതനധർമ്മ സമ്പ്രദായസംസ്കാര സംരക്ഷണത്തിനും, ഭക്ത്യുത്തേജനത്തിനും, സാമ്പ്രദായികജീവിതത്തിനും വേണ്ടി സജീവിതം ചെലവഴിച്ച ആ ഭക്തകവിയുടെ ജനനിയായ കേരളഭൂമി എത്ര ധന്യയാണ്!

കൊല്ലവർഷം 661 വൃശ്ചികം 8-ാം തീയതി പുയം നക്ഷത്രത്തിൽ ജാതനായി 732 ധനു 24-ാം തീയതി ഉത്രം നക്ഷത്രത്തിൽ സമാധി പ്രാപിച്ച ആ ഭക്തോത്തമൻ അബ്രാഹ്മണർക്ക് വിലക്കുപ്പെട്ടിരുന്ന മതപരമായ നിലനിൽപ്പിൽ സ്വകൃതികൾ മുഖേന ഒരു ശീതസമരത്തിന് പരമുത്തമല്ലെ ചെയ്തത്, എന്നു വേണം വിചാരിക്കുവാൻ. ആ വിധമുള്ള സമരത്തിൽ വിജയം വരിച്ച് പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു ലലിതോചിതസന്നിവേശചാരുവായ വിശിഷ്ടകൃതിയാണ് അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട്.

മൂലഗ്രന്ഥം:—അധ്യാത്മരാമായണം മൂലഗ്രന്ഥം അഷ്ടാദശപുരാണങ്ങളിൽ ഒന്നായ ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതെന്നാണ് ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. അത് പ്രസ്തുതകൃതിയുടെ പൗരാണികതപ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഒരു കപ്രചരണം മാത്രമാണെന്നത്രേ മറ്റു ചിലരുടെ വാദം. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിലെ ദുർല്ലഭം ചില പ്രയോഗവിശേഷങ്ങളെ ആർഷം എന്നു വകവെച്ചാലും

വയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പൂർവാചാര്യാനുഗുണങ്ങളും അവയെ അതിശയിക്കുന്നവയും ആയ സ്വാമികളുടെ പ്രവർത്തനരീതികളെല്ലാം ശിഷ്യജനാനുഗ്രഹപരങ്ങളും അഭ്യുദയനിശ്ശ്രേയസാവഹങ്ങളും മഹാത്കർഷകാരികളും ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ സർവസമാരാധ്യങ്ങളായി

പ്രശോഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത്തെ ശുബ്ദഗേരി ശാരദാപീഠാധിപതിയും സിദ്ധേശ്വരീപീഠാധിപതിയും പാരമ്പര്യമുള്ള സ്നേഹിതന്മാരാണ്. സന്ദർഭം ലഭിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവർ തമ്മിൽ കാണുകയും ആശയവിനിമയം ചെയ്യുകയുണ്ടെന്നും പതിവാണ്.

അത്രമാത്രം പ്രാചീനതപം കല്പിക്കാമോ എന്നു ചിന്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു. സുലളിതശൈലിയിൽ വിരചിതമായ മൂലഗ്രന്ഥം എ.ഡി. 14-ാം ശതകത്തോടടുത്ത് നിർമ്മിതമായിരിക്കണം. കവിയെക്കുറിച്ചോ കാലത്തെക്കുറിച്ചോ ഖണ്ഡിതമായ ഒരുഭിപ്രായം ഇതേവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ 65 സർഗ്ഗങ്ങളിലായി നാലായിരത്തി ഇരുന്നൂറോളം ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ട്. രാമകഥാപദേശന ആദ്ധ്യത്തികത്തപങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമെന്നാണ് കവിയുടെ പരമമായ ലക്ഷ്യം. അത്തരം തത്ത്വചിന്തകൾക്ക് ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതും കാണാം. അതിലേയ്ക്കായി കവി രാമായണകഥയെ ഒരു ഉപകരണമാക്കിയെന്നേയുള്ളൂ. കഥാഗതിയിൽ കവി വാല്മീകിയെത്തന്നെ ഉപജീവിച്ചിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും രാമനെ ഈശ്വരാവതാരമാക്കിയാണ് അദ്ധ്യായം രാമായണം മൂലകാരൻ തന്റെ കവനപ്രയത്നം തുടർന്നിരിക്കുന്നത്. വാല്മീകിയുടെ രാമൻ അത്യുത്തമനായ ധീരോദാത്തചിന്തനായ ഒരു നരാധിപനത്രേ. വൈഷ്ണവഭക്തന്മാരുടെ ആരാധനയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര ദിവ്യത്വം വാല്മീകിയുടെ രാമനിൽ കാണാനില്ല. എന്നാൽ അദ്ധ്യായം രാമായണത്തിലെ രാമൻ സാക്ഷാൽ വൈഷ്ണവാവതാരമാകുന്നു. അവതാരചരിത്രം ഭക്തിസംവർദ്ധകവുമാണല്ലോ! അവിടെയും മൂലഗ്രന്ഥകാരൻ ഭാവനാസുരഭിലങ്ങളായ സാഹിത്യം ശങ്ങളെക്കൊണ്ട് കാവ്യപാരമ്പര്യത്തെ പരർക്ക ആനന്ദമുള്ളവൻ വേണ്ട മുതൽ കരുതിയിട്ടുണ്ട്.

കിളിപ്പാട്ട്:—അങ്ങനെ ദപിധാ വൈശിഷ്ട്യമേറിയ അദ്ധ്യായം രാമായണത്തെയാണ് തുഞ്ചത്ത് ഗുരുപാദർ മന്ദബുദ്ധികളായ മാനുഷർക്കായി—പ്രത്യേകിച്ചു കേരളീയർക്കായി കിളിപ്പാട്ടുരൂപത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

അദ്ധ്യായം രാമായണം കിളിപ്പാട്ട് കേവലം ഒരു ഭാഷാന്തരം മാത്രമാണെന്ന് ആർക്കെങ്കിലും അഭിപ്രായമുള്ള പക്ഷം അവരുടെ സഹൃദയത്വത്തെയും നിരീക്ഷണപാടവത്തെയും പറ്റി പരിതപിക്കാനേ തരമുള്ളൂ. തർജ്ജിമകൾ പല തരത്തിലാകാം. പദാന്തരം, വാക്യാനുവാക്യം, ആശയാനുവാദം, സ്വതന്ത്രം എന്നിങ്ങനെയാകുന്നു. ഗുരുപാദരാകട്ടെ സന്ദർഭാനുസരണം എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷകർക്ക് കാണാം. എങ്കിലും “നിരങ്കുശാ: കവച:” എന്ന വചനാനുസാരം എവിടെയും നിരങ്കുശമായ ഒരു സ്വതന്ത്രമാണ് എഴുത്തച്ഛൻ കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളത്. ആ സ്വതന്ത്ര്യം ഭാഷഭൂമിയിലുമാണ്, ഗുണധായകമോ, എന്നു മാത്രം ചിന്തിച്ചാൽ മതി. ആത്മചൈതന്യജന്യമായ കാവ്യാനുഭൂതി, നൈഷ്ഠികവും, ഭൗതികവുമായ ആത്മപ്രഭാവം, ദൈവത്വവും അദ്വൈതവും ഒത്തിണങ്ങിയ തത്ത്വപ്രപഞ്ചം, എന്നും ചതുർവർഗ്ഗചലത്തെ നശിപ്പിക്കുകൊണ്ടുള്ള ശാശ്വതീകത, തത്ത്വപ്രദർശനത്തിലൂടെ ഇണങ്ങിച്ചേർത്ത കലാവിഭാസം, അലോകസ്തർശിതമായ അദർശശുദ്ധി, സർവ്വോപരി അദൃഷ്ടപൂർവ്വമായ ഭാഷാസൗന്ദര്യം എന്നിങ്ങനെ ഓരോ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ദീപ്തി ചൊരിയുന്ന കവനഗാംഭീര്യം രസഭാവനിരന്തരമായ കവനഗാംഭീര്യം—ഭക്തിഭരണിർഭരമായ കവനഗാംഭീര്യം — ആ സ്വതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഗുരുത്വത്തെയാണ് പ്രത്യക്ഷമാക്കുന്നത്.

എഴുത്തച്ഛൻ തന്റെ വിവർത്തനത്തിന് മൂലകൃതിയിലെ ഭാവോൽകൃഷ്ടഭാഗങ്ങളെ അതിലെ പദങ്ങൾക്കൊണ്ടുതന്നെ തുടരുന്നതായി കാണാം. വൃഥാ സ്ഥൂലമെന്നു കാണുന്ന ഭാഗങ്ങളെ വിട്ടുകളയുകയും, വിശിഷ്ടമെന്നു തോന്നുന്ന ഭാഗങ്ങളെ വിസ്തരിക്കുകയും ചെയ്യത്തക്ക ത്യാജ്യഗ്രാഹ്യവിവേചനശക്തി എഴുത്തച്ഛനോളം മറ്റൊരാൾക്കു

ഉണ്ടായിരുന്നതായി കാണുന്നില്ല. അസ്വതന്ത്രമായ വിവർത്തനാധിപതിയിൽ സ്വയം വിഹരിക്കുന്ന പ്രതിഭാസസമ്പന്നനായ ആചാര്യൻ പല സന്ദർഭങ്ങളിലും വാല്മീകി കാളിദാസൻ ഭോജൻ പുനം കണ്ണശ്ശൻ തുടങ്ങിയ പൂർവകവീശ്വരന്മാരുടെ പാദമുദ്രകളെ ഭക്തിപൂർവ്വം തിരിഞ്ഞു നോക്കി അഭിവാദനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സങ്കല്പവിഭവനായ ഗുരുപാദർ പലപ്പോഴും സ്വയം നോധർമ്മശിലയിൽ മാറുറുചെയ്ത നാഹിത്യരത്നങ്ങളെ ഔചിത്യപൂർവ്വം ഘടിപ്പിച്ചു തന്റെ കവനകലാ ഹൈശലത്തിൽ സഹൃദയരെ ആനന്ദപൂർവ്വം കിതരുമാക്കുന്നുണ്ട്. ശ്രീരാമനാമമന്ത്രപൂർവ്വമായ കാവ്യമുഖം ഭക്ത്യുത്തേജകമാണ്. ശ്രീരാമഭക്തി തന്റെ കാവ്യപ്രയത്നോദ്ദേശ്യമെന്ന് ആചാര്യൻ അതിൽ പ്രത്യക്ഷമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ശ്രീരാമ, രാമ, രാമ, ശ്രീരാമചന്ദ്ര! ജയ ശ്രീരാമ രാമ, ശ്രീരാമഭദ്ര ജയ ശ്രീരാമ രാമ രാമ, സീതാഭിരാമ രാമ ശ്രീരാമ രാമ രാമ, ലോകാഭിരാമ ജയ

ഇത്യാദി കിളിപ്പാട്ടിലെ ഉപക്രമം “യ: പ്രഥമഭിഭാവോണായ” ഇത്യാദി മൂലകൃതിയിലെ ഉപക്രമത്തിൽ നിന്നും എത്രമാത്രം ഭക്തിസന്ദായകമാം വിധം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക. ഭക്തിസംവർദ്ധനത്തിനു എവിടെയെല്ലാം അവസരം ലഭിക്കുന്നുവോ അവിടെയെല്ലാം സ്വയം നോധർശിതനായി ഭഗവന്നാമകീർത്തനംകൊണ്ട് ഭാവസമാധിയിൽ വിലയം കൊള്ളുന്ന തുഞ്ചത്ത് ഗുരുപാദർ മലയാളത്തിലെ ഭക്തകവികളിൽ അഗ്രിമനാണെന്ന് ആരും നിരാക്ഷേപം സമ്മതിക്കും.

പ്രകൃതജ്ഞാദിരസങ്ങളിൽ മിതവും, ഉചിതവുമായ പദപ്രയോഗം കൊണ്ട് അമിതമായ ഭാവം പ്രകാശിപ്പിച്ചും, ശൃംഗാരഹാസ്യങ്ങളിൽ സാത്തപികഗാംഭീര്യത്താൽ ആചാര്യൻ തന്റെ അചഞ്ചലമായ നി

ലയിലുള്ള അന്തസ്സാരത്തെ പരിപാലിച്ചും, തത്ത്വപാപദേശകനായ സന്യാസയോഗ്യക്താത്മാവായ — വേദാന്തവിജ്ഞാനവിനിശ്ചിതാർത്ഥനായ ഒരു ജീവൻമുക്തന്റെ — സർവസംഗപരിത്യാഗിയായ ശുദ്ധസത്ത്വനായ ഒരു വേദാന്തദേശികന്റെ ജ്ഞാനപീഠത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായി, ധ്യാനനിഷ്ഠനായി തന്റെ നാരാചമുനയാൽ കേരളീയാദ്ധ്യായം മണ്ഡലം വെന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രമഹാകവിയത്രേ തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തച്ഛൻ. ആ ആചാര്യവര്യന്റെ പ്രഥമമഹാകാവ്യം അദ്ധ്യായം രാമായണം കിളിപ്പാട്ടുമാണ്.

ശ്രീരാമനാമം പാട്ടുന്നതിന് കൂറ്റൻ കൈയുമായി നിലകൊള്ളുന്ന ആചാര്യന്റെ നാവിൽ വർണ്ണവിഗ്രഹയായ വാണീദേവി “രൂപിരസ്ഥവർണ്ണപദാ രസഭാവ പതിജഗന്മനോ ഹരതീ” എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രീതിയിൽ യഥാവസരം ലളിതകോമളമായും, പ്രൗഢോജ്ജ്വലമായും പദമൂന്നിനൃത്തം വച്ചു സഹൃദയരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആനന്ദസാഗരത്തിൽ ആറാടിക്കുന്നത് അനുഭവൈകവേദ്യമാകുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻ സ്വൈരസഞ്ചാരം ചെയ്ത ആ കാവ്യാദ്ധ്യായം ഇതരകവികൾക്കാർക്കും തന്നെ അനുഗമ്യമല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാഷാശൈലിക്ക് ഒപ്പം പറയുവാൻ ഇന്നേവരെ അതുതന്നെയുള്ളൂ. അതൊരു അപൂർവ്വ സിദ്ധി മാത്രം.

എഴുത്തച്ഛൻ രാമായണാദികൃതികളിലൂടെ വാരിവിതുന്ന സംസ്കാരസമ്പത്ത് ശുദ്ധ കേരളീയം മാത്രമല്ല, ഭാരതീയം കൂടിയാണ്, പോരാ, സാർവജനീനവുമത്രേ. ആ സംസ്കാരം ഭക്തിയിൽ അലിഞ്ഞു കലർന്നു കറികൂട്ടുകളുമാണ്. രാമായണാദികൃതികളിലെ സാരോപദേശങ്ങൾ മനുഷ്യനെ അമരനാക്കി ഉയർത്തുന്ന അമൃതബിന്ദുക്കളത്രേ.

വക്താക്കൾക്കും ശ്രോതാക്കൾക്കും സമസ്ത സന്ദർശകരും ധർമ്മാദിനി

വിലപുരുഷാർത്ഥപ്രദവും സമസ്തകലിക
 രക്ഷാപനോദനപട്ടതരവും ആദി മഹാകാ
 വ്യമെന്ന മാഹാത്മ്യത്തിനു പാത്രവും ആ
 യ വാല്മീകീരാമായണം ഉണ്ടായിരിക്ക
 വേ, അദ്ധ്യായം മരമായണത്തെ വിവർത്ത
 നത്തിന് സപീകരിക്കാൻ എഴുത്തച്ഛൻ
 ഉദ്ദേശിച്ചതെന്തെന്ന് ഇവിടെ ന്യായമായ
 ഒരു ചോദ്യത്തിനവകാശമുണ്ട്. അതിനു
 സമാധാനം ഭക്ത്യന്തേജകമായ ആത്മീ
 യവിഷയങ്ങളെ അധികരിച്ചുള്ള കവന
 വ്യാപാരംകൊണ്ടു മാത്രമേ മനുഷ്യരെ സ
 ത്യാർഗ്ഗനിരതരാക്കി തൃഷ്ണാക്ഷയരൂപമാ
 യ ശാന്തിയിലേയ്ക്ക് നയിക്കാൻ കഴിയൂ എ
 ന്നു കണ്ടിട്ടു മാത്രമായിരുന്നു എന്നതാണ്.
 ആ ഉദ്ദേശശുദ്ധി അദ്ധ്യായം മരമായണ
 ത്തിന്റെ ഏതൊരു ഭാഗം വീക്ഷിച്ചാലും
 സുവ്യക്തമാണ്. മൂലഗ്രന്ഥകാരൻ ശ്രീ
 രാമനു രണ്ടു വിശേഷണം നല്കിയാൽ എ
 ഴുത്തച്ഛൻ ഇരുപതു നല്കിയാലും അലംഭാ
 വം കൂടാത്തയാളായി കാണുന്നു. ഭക്തജന
 ങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച്
 ഈശ്വരനാമം പറയിക്കുക എന്ന നിർബ
 ധ്യം എഴുത്തച്ഛനോളം കേരളകവീശ്വര
 ന്നാരിൽ ഒരാൾക്കുപോലും ഇല്ലായിരുന്നതാ
 യി കാണാം. അഹല്യ അഗസ്ത്യൻ ജടാ
 യു കബന്ധൻ തുടങ്ങിയവരുടെ സ്തുതികളും,
 ലക്ഷ്മണോപദേശം ലക്ഷ്മണ സാന്ത്വ
 നം ക്രിയാമാർഗ്ഗോപദേശം താരാസാന്ത്വ
 നം തുടങ്ങിയ സത്യാർഗ്ഗോപദേശഭാഗങ്ങ
 ലും വാചയിതാക്കളിൽ ഈശ്വരഭക്തി
 യും വിജ്ഞാനവും പകരുവാനായി പ്രത്യേ
 കം കരുതിക്കൂട്ടി വിരചിതമായിട്ടുള്ളവയാ
 കുന്നു. രാമായണത്തിലെ ആദിത്യഹൃദയ
 മന്ത്രത്തിനുള്ള ദിവ്യശക്തി എത്രമാത്രമെ
 ന് അനുഭവൈകവേദ്യമാകുന്നു.

ലൗകികത്തിൽ സാത്യാർഗ്ഗികജീവിത
 ത്തിന് അത്യന്തം ഉതകുന്ന സാരോപദേശ
 ങ്ങളെ സന്ദർഭാനുസരണം പ്രയോഗിക്കുന്ന
 തിനു പ്രത്യേകതാത്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചി

ട്ടുള്ള ഗുരുപാദർ ആ വിഷയത്തിൽ മൂലഗ്ര
 ന്ഥകാരനെ അത്യന്തം അതിശയിച്ചുകാണു
 ന്നു. വ്യക്തികളുടെ സദാചാരതത്പരത
 യാണ് സമൂഹത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിക്ക്
 നിദാനമെന്നറിഞ്ഞിരുന്ന എഴുത്തച്ഛൻ ലൗ
 കികതത്വങ്ങളെ കഥാപ്രതിപാദനരൂപാ
 രാ കടത്തിവിടാൻ സവിശേഷം ശ്രദ്ധി
 ച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈശ്വരഭക്തി, മാതൃഭക്തി, പിതൃ
 ഭക്തി, ഭ്രാതൃസ്നേഹം, ഭാര്യാപുത്ര
 ബന്ധം, ഗുരുശിഷ്യബന്ധം, സേവ്യസേ
 വകബന്ധം എന്നീ ഉൽകൃഷ്ടമാർഗ്ഗങ്ങളേ
 യും, ഭക്തി വിനയം ഭൂതദയ ചാരി
 ത്വം ദീനാനുകമ്പ സത്യം ധർമ്മം എന്നീ
 സദ്ഭാവങ്ങളേയും കേരളജനതയ്ക്ക്
 ആവോളം പകർന്നു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള
 ഏകോദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ആധ്യാ
 ത്മിക മഹാഗുരുവായ രാമനുജനെഴുത്ത
 ഛൻ അദ്ധ്യായം മരമായണമാർഗ്ഗത്തിലൂടെ
 പ്രൗഢപ്രസന്നപദയാത്ര തുടർന്നിട്ടുള്ളതെ
 ന്ന തീർത്തു പറയാം.

ഭാഷാകവിതയിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ
 കിളിപ്പാട്ടുകളോടു കിടനിൽക്കുവാൻ ദുർല്ല
 ഭം ചിലവയേ ഉള്ളൂ. രാമാനുജഗുരുവിന്റെ
 അദ്ധ്യായം മരമായണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 വാസനയുടേയും ഭാവനയുടേയും, ആത്മ
 ജ്ഞാനത്തിന്റെയും ലോകപരിചയത്തി
 ന്റെയും വിഹാരരംഗം കൂടിയാകയാൽ കേ
 വലം വിവർത്തനമെന്ന നിലവിട്ട് ഒരു
 സ്വതന്ത്രകാവ്യമെന്ന പദവിയിലെ പ്രാപി
 ച്ചിരിക്കുകയാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ കവി
 താഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയോ വർണ്ണനാവൈ
 ഭവത്തെപ്പറ്റിയോ അലങ്കാരപ്രയോഗ
 തെപ്പറ്റിയോ ഇതരഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയോ
 പറയുവാൻ തുടങ്ങിയാൽ അവ ഓരോ മ
 ഹാപ്രബന്ധങ്ങളായി പരിണമിക്കാനെ ത
 രമുള്ളൂ. തത്കാരണത്താൽ ഈ പ്രതിപാ
 ദനം ഇവിടെ നിറുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ !

ഗീതയുടെ മഹത്വം

(പണ്ഡിറ്റ് വി. വി. ശർമ്മാ. വിദ്യാഭ്യാസം)

“അഹം തപാ സർവപാപേഭ്യോ-
 മോക്ഷമിഷ്യാമി മാ ശുചഃ.”

ലോകത്തിലെ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങ
 ലിൽവെച്ച് രണ്ടാമത്തേതല്ലാത്ത ഒരു നില
 യാണ് ഉപനിഷത്സാരസർവസ്വപമാനു ഭഗ
 വദ്ഗീതയ്ക്ക് ഉള്ളത് ഭഗവദ്ഗീത
 എന്ന വാക്കിനു (ശ്രീകൃഷ്ണ) ഭഗവാ
 നാൽ ഗാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത് (ഉപദേശിക്ക
 ൈപ്പെട്ടത്) എന്നർത്ഥം. “ഗീതം ഗാനമിമേ
 സമേ” എന്നിങ്ങനെ കോശാനുശാസന
 പ്രകാരം ഗീതശബ്ദം നിത്യനാമം സ
 കമാണെങ്കിലും, അന്തർഭൂതമായ ഉപനി
 ഷ്ട്യാബ്ദത്തിന് വിശേഷണമായതിനാൽ
 ‘ഗീത’ എന്നുള്ളത് വിശേഷ്യനിഷ്ഠമായ
 സ്ത്രീലിംഗപദമാകുന്നു. മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥവും
 ഗീതയെപ്പോലെ ഭഗവാനാൽ ഗാനംചെയ്യ
 ൈപ്പെട്ട (ഉപദേശിക്കപ്പെട്ട) സമാദരണീയ
 മായിത്തീർന്നിട്ടില്ലാത്തതുതന്നെ ഭഗവദ്
 ഗീതയുടെ മേന്മയ്ക്ക് ശരിയായ തെളിവാ
 കുന്നു. മാത്രമല്ല, മറ്റൊരു പുസ്തികയ്ക്കും
 ഉണ്ടാകാത്ത വിധത്തിൽ ഭഗവദ്ഗീത പല
 വ്യാഖ്യാനോപവ്യാഖ്യാനങ്ങളോടു കൂടിയും

മറ്റു ഭാഷകളിൽ തർജ്ജിമകളായും നിരൂ
 പണങ്ങളായും പ്രബന്ധങ്ങളായും മറ്റും
 പല വേഷത്തിൽ വളരെക്കാലമായി ലോ
 കരംഗത്തിൽ അവതരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവതരി
 ക്കുന്നു-അവതരിക്കുകയും ചെയ്യും. പൗര
 സ്വഭാഷകളിൽവെച്ച് ഗീത ആദ്യമായി
 തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടതു മലയാളഭാഷയി
 ലാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും ഇവിടെ പ്രസ്താ
 വിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഇങ്ങനെ വേഷപ്പകർച്ച
 കളോടുകൂടി അവതരിക്കുന്നതിന്റെ പ്രയോ
 ജനം, ആർഷഭാഷയിൽ പ്രവേശിപ്പാത്ത
 വർക്കും മറ്റും ഗീതയിലെ പ്രതിപാദ്യമാ
 ഹാത്മ്യത്തോടു കൈകാര്യംചെയ്യാൻ തര
 മുണ്ടാകുന്നതോടുകൂടി ഗീതാതത്വങ്ങൾ കൂ
 ടുതൽ പ്രചാരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതുതന്നെ.
 എന്നാൽ ഈ പ്രചാരപ്രാചുര്യം ചില അ
 സംസ്കൃത ബുദ്ധികളുടെ സമ്പ്രദായവിരുദ്ധ
 ങ്ങളും അശാസ്ത്രീയങ്ങളും ആയ അഭിപ്രായ
 പ്രവാഹഗതികളെ ഗീതയുടെ തലയിൽ
 കയറി വയ്ക്കുവാൻ ഇടവരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നു
 മി. വേദോപനിഷത് പുരാണേതിഹാസാ
 ദികളായ പരിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളെ ജനങ്ങൾ

“വെട്ടത്തുനാട്ടിൽ നിത്യസൗഭാഗ്യസത്സിന്ദൂര-
 പ്പൊട്ടുപോലെഴും തുഞ്ചൻപറമ്പേ നമസ്കാരം !
 കളഗാനത്തോടൊരു തത്തപ്പൈൻമണി തമ്മി-
 കളിച്ച തളിർചെടിപ്പടർപ്പേ നമസ്കാരം
 ചേണെഴും പുതുലേയാഞ്ചതൻ മഹേശ്വരൻ
 വാണതളിയ പുണ്യക്ഷേത്രമേ നമസ്കാരം”

പരിചയിക്കുന്നതുതന്നെ രണ്ടുതരത്തിലാകുന്നു. അതിൽ ഒന്നാംതരക്കാർ യാഥാസ്ഥിതികന്മാരാകുന്നു. അവരുടെ ചിന്തവൃത്തി ഹൈന്ദവസംസ്കാരത്തിലും മതവിശ്വാസത്തിലും വേരുറച്ച് പരമ്പരാസിദ്ധമായ സമ്പ്രദായത്തെ പുലർത്തിക്കൊണ്ടും അഭിമാനബഹുമാനങ്ങളെ മുൻനിറുത്തിയും ഗ്രന്ഥങ്ങളോടു മാനുഷമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാംതരക്കാർ യാഥാസ്ഥിതികരോട് ശരിക്കു വിരുദ്ധമായ-വിരുദ്ധമല്ലെങ്കിലും അനുകൂലമല്ലാത്ത മനഃസ്ഥിതിയോടുകൂടി വെറും സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ എന്ന മട്ടിൽ പരിചയിക്കുന്നവരാകുന്നു. ഇതിൽ ഗീതയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം രണ്ടാമത്തെ ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരാണു അധികംപേരും. അങ്ങനെയുള്ളവരാൽപോലും ഉച്ചൈസ്കരം പുകഴ്ത്തപ്പെട്ട ഒരു ദിവ്യഗ്രന്ഥമാണ് ശ്രീഭഗവദ്ഗീത എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിന്റെ മേന്മയെപ്പറ്റി പ്രത്യേകിച്ചു ഒന്നും പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഭഗവദ്ഗീതയെപ്പറ്റി പൊതുവെ പറയാനുള്ളവയെല്ലാം കിഞ്ചിദ്യേഷംകൂടാതെ പല മാനുഷാഭാവം വ്യക്തിയാലും സമഷ്ടിയാലും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈ ലേഖനം ചർവിതചർവണമാകാതെ ഇരിക്കത്തക്കവിധം ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ എല്ലാവരും ദുഃഖത്തെ വെറുത്തു സുഖാനുഭവത്തെ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിക്കുന്നു. സുഖങ്ങളിൽ സർവശ്രേഷ്ഠമായുള്ളത് മോക്ഷം അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മാനന്ദം അല്ലെങ്കിൽ ബ്രഹ്മസായുജ്യം ആകുന്നു. ഉത്തമസുഖമായ ബ്രഹ്മസായുജ്യത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു മുഖ്യമായ സാധനം ജ്ഞാനവും, അമുഖ്യമായ സാധനം നിഷ്കാമകർമ്മാനുഷ്ഠാനവും ആകുന്നു. അമുഖ്യസാധനം എന്നുവെച്ചാൽ ചിത്തശുദ്ധിയെ ഉണ്ടാക്കി ജ്ഞാനിയാക്കിത്തീർത്തു മോക്ഷത്തെ ജനിപ്പിക്കുന്ന പരമ്പരാകരണം എ

ന്നർത്ഥം. നിത്യശുദ്ധബുദ്ധമുക്തസ്വഭാവമായ ബ്രഹ്മത്തോടു സായുജ്യം പ്രാപിക്കുവാൻ ഉത്തമാധികാരിയായിത്തീരുന്നതിനു തികഞ്ഞിരിക്കേണ്ട സാധനസമ്പത്തിന്മേയും അതായത് സാഹോദര്യം സമഭാവന ഭൂതദയ അസ്തേയം ദുഃഖവ്രതം പരോപകാരം അമാനിതം, നിഷ്കാമമായ സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം ത്യാഗം ഇഹാമുക്താർത്ഥഫലഭോഗവിരാഗം ശമദമാദി മുമുക്ഷുത്വം തുടങ്ങിയുള്ള ആത്മഗുണങ്ങളേയും നടപടികളേയും അധികാരിഭേദമനുസരിച്ച് അവയുടെ പരിണാമങ്ങളായ ഭക്തി-ജ്ഞാന-കർമ്മ-ധ്യാനയോഗാദികളേയും ഭഗവദ്ഗീത വിപുലമായും വിതതമായും വിശിഷ്ടമായും വിശദമായും വീണ്ടും വീണ്ടും നിരൂപണംചെയ്തും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

മുക്തിസ്വർഗ്ഗം നരകം പുണ്യം പാപം ജന്മാന്തരം തുടങ്ങിയുള്ള ആസ്തികവിശ്വാസങ്ങളിൽ വിശ്വസിച്ചാലും ശരി. വിശ്വസിച്ചില്ലെങ്കിലും ശരി. ഒരു കാര്യം തീർത്തുപറയാവുന്നതാണ്. ആസ്തികന്മാരുടെ വിശ്വാസമായ പാരത്രികസദഗതിയെക്കാൾ നാസ്തികന്മാർക്കുപോലും ലക്ഷ്യമായിരിക്കേണ്ടത് ശ്രോമസ്സും സമാധാനവും ശാന്തിയും നിർവൃതിയും തികഞ്ഞ ഐഹികജീവിതമാകുന്നു. അപ്പുണ്ണമുള്ള ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു ഭഗവദ്ഗീത നമ്മെ ഉത്തമാധികാരികളാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനാൽ നാം ഓരോരുത്തരും ഭഗവദ്ഗീത അവരും പഠിക്കേണ്ടവരാകുന്നു. ധർമ്മജ്ഞാനരഹസ്യോപദേശമായ ഗീതയുടെ അഭ്യസനം ജീവിതത്തിൽ പ്രതിദിനം അല്ലെങ്കിൽ പ്രതിമുഹൂർത്തം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പലേ വിഷമതകൾക്കും പ്രയാസംകൂടാതെ സമാധാനവും ശാന്തിയും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഗീതയിലെ തത്ത്വപാപദേശങ്ങൾ ഓരോന്നും സകലരും അവരവരുടെ ദൈനന്ദിന ജീവിതത്തിൽ പ്രായോഗികമാക്കി ജീവിക്കണം. എന്നുവെച്ചാൽ ഗീതയെ വായിച്ചു അതിനെ

തത്ത്വങ്ങളെ മനനം ചെയ്യുന്നവർക്കു ലൌകികങ്ങളായ എല്ലാ ജീവിതശ്ലേശങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ആത്മീയമായ വിഷമപ്രശ്നങ്ങൾക്കുംകൂടി ശരിയായ പ്രതിവിധിയുണ്ടാകും എന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഗഹനങ്ങളായ ഉപനിഷത്തത്ത്വങ്ങൾ സുകുമാരബുദ്ധികൾക്കുപോലും എളുപ്പം ഗ്രാഹ്യമായ വിധത്തിൽ ലളിതമായി ഗീതയിൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആ ഉപദേശങ്ങളെല്ലാം നമ്മെ ജ്ഞാനിയാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സുപര്യാപ്തങ്ങളായ ആത്മതത്ത്വങ്ങളും ധർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളും ആകുന്നു. ഗീത വായിച്ചാൽ അതു നമ്മുടെ സങ്കടങ്ങളെ തീർക്കും. നമ്മെ സത്തുഷ്ടരാക്കും. നമുക്ക് ധൈര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കും. ഗീത മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ ഗുരുവുമാതാവും ആകുന്നു. മൃത്യു ജീവിതയാത്ര നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മെ പിടികൂടാനായി എപ്പോഴും തരംഗോഷിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നാം ഓരോരുത്തരും ഓരോ മുഹൂർത്തവും മരണത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള കാമക്രോധലോഭാദികളോടു അടുപ്പവും മരണത്തോടു അടുത്തുള്ള സമ്പർക്കവും ശാന്തമായും നിർവൃതിയോടുകൂടിയും ജീവിതം നയിക്കുവാനുള്ള പരിശീലനങ്ങളാകുന്നു. കാമക്രോധാദികൾക്കു വശഗരായിരിക്കുന്നവർക്കു നിരാശയും തന്നിമിത്തം അസ്വാസ്ഥ്യവും ഉണ്ടാവണമല്ലോ. ഗീത ഉപദേശിക്കുന്ന നിസ്സംഗാദികളെ പരിശീലനംചെയ്യുന്നവർക്ക് അതൊന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല. അതായത് ആധുനികലോകത്തിലുള്ള അസ്വസ്ഥതകൾക്കു ഏകശമനമാർഗ്ഗം ഗീതോപദേശങ്ങളനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയാണെന്നു സാരം. വാല്മീകിരാമായണം അയോദ്ധ്യാകാണ്ഡത്തിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തിൽ ഗീതയിലുപദേശിച്ചിരിക്കുന്ന തത്ത്വങ്ങളെല്ലാം നിശ്ചലിച്ചിരിക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണ്.

എതുകാര്യത്തിലും പരമാർത്ഥം അ

ന്വേഷിക്കുക എന്നുള്ളത് ഹിന്ദുക്കൾക്ക് പരമ്പരാസിദ്ധമായ ഒരു മാനസികകർമ്മവുമാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഗവേഷണം വൈദികകാലം തുടങ്ങി അനുസ്മൃതമായി നടന്നതിന്റെ ഫലമായുണ്ടായതാണ് ഭഗവദ്ഗീത. ദൈവവാക്യമാണെന്നു കഷ്ടി അതിനെ അതുപോലെ വിശ്വസിച്ചു സ്വീകരിച്ചു അതേവിധത്തിൽ എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുന്നതിനായി കെട്ടിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ഒരു അസമിവാരത്തിന്മേലല്ല ഗീത സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ അങ്ങനെ തോന്നാമായിരിക്കാം. എന്നാൽ അത് ഉപനിഷദ്ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽകൂടി സഞ്ചരിച്ചു സർവസമ്മതമായ ഒരു സരണിയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായി കാണാവുന്നതാണ്. ഈ തോതനുസരിച്ചുവേണം നാം ഗീതയോടു കൈകാര്യംചെയ്യേണ്ടത്. സുഖദുഃഖങ്ങളിൽ സമചിത്തനായിത്തീരുന്നതിനും സകലകൃത്യങ്ങളേയും ഈശ്വരകർമ്മ സമർപ്പിച്ച് നിഷ്ഠാമമായി അനുഷ്ഠിക്കുവാനും ഗീത നമ്മെ വീണ്ടുംവീണ്ടും ഉപദേശിക്കുന്നു. കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി ഇവുണ്ണമുള്ള മനഃസ്ഥിതിയുടെ അഭാവം ഭാരതീയരുടെ ഇടയിൽ കണ്ടുവരുന്നു. അതിന്റെ പലമായി വിധേയന്മാരല്ലാതെ ആയിത്തീർന്ന നാം സമാധാനം ഇല്ലാതെ ക്ലേശിച്ചു ജീവിതയാത്ര നിർവഹിക്കുന്നവരായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാവിയെപ്പറ്റി ഇച്ഛാഭോഗപ്പെടേണ്ടതില്ലെന്നതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യൻ ആദ്യമായി ഉണ്ടായതു ഭാരതവർഷത്തിലാണെന്നു മാനവവംശശാസ്ത്രാധികാരികൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്ക് ആധ്യാത്മികങ്ങളായും അലൌകികങ്ങളായും ഉള്ള ചിന്തകളും ആദ്യമായി ഉണ്ടായത് ഭാരതീയർക്കാണെന്ന പരമാർത്ഥം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ സംശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. മന്ത്ര-ബ്രാഹ്മണം-രണ്ടുകോപനിഷദ്ഗ്രന്ഥങ്ങളായ വേദശാസനങ്ങളെ

പിൻതുടർന്ന് ഒരു വശത്തു ശ്രേയോനിദാനങ്ങളായ ഗൃഹ്യ-ശ്രൗതസംസ്കാര കർമ്മങ്ങളെ നിയമത്തോടുകൂടി അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ബലപ്പെടുത്തുകയുള്ള കല്പശാസനകളും, മറ്റൊരു വശത്തു കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ നിഷ്ഫലതപരത പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ബൗദ്ധന്മാരുടെ ധർമ്മചക്രവർത്തനങ്ങളും ത്രിപിടകോപാസ്ഥിയും ഭാരതീയരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും പിടിച്ചുവലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അതേപ്രാചീനഭാരതത്തിൽനിന്നു അതായതു് അതേ വൈദികകാലത്തിൽനിന്നു മറ്റൊരു സമുദായത്തിനും സ്വപ്നം കാണുവാൻ പോലും വയ്യാത്ത മട്ടിൽ എല്ലാവരും പാരോവര്യപിന്തുണയ്ക്കുമായിത്തീർന്നുവെന്ന് ഉതകുന്ന ആദ്ധ്യായംകളായ ഉപനിഷദ്വിത്തകൾ വളരെ വിപുലമായ തോതിൽ പ്രചരിച്ചിരുന്നതിനെ ഓർത്താൽ ആർക്കും അതിശയം തോന്നിപ്പോകും.

ഉപനിഷദ്വിത്തകൾ കാലക്രമത്തിൽ ഭാരതമത്രയും കർമ്മാവിരുദ്ധമായി പ്രചരിച്ചുവന്നതോടുകൂടി ആചാര്യന്മാർക്ക് അവയിലുണ്ടായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെ പുരസ്കരിച്ച് പല വേദാന്തപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചുതുടങ്ങി. വേദാന്തപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും പ്രധാനമായുള്ളവ അദൈവതം വിശിഷ്ടാദൈവതം ദൈവതം എന്നീ മൂന്നു പ്രസ്ഥാനങ്ങളത്രേ. ഗീതയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിൽ ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ സരിച്ചും മറ്റുമുള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങളെ പലതും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത ഇതിഹാസഗ്രന്ഥമായ മഹാഭാരതത്തിൽ ഭീഷ്മപർവ്വത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കൗരവന്മാരുടേയും പാണ്ഡവന്മാരുടേയും യുദ്ധസന്നാഹങ്ങളും മറ്റും വർണ്ണിച്ചു ഗീതയെ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് വായിക്കുന്നവർക്ക് രസം തോന്നുവാൻ മാത്രമായിട്ടാണ്. അല്ലാ

തെ കഥാഭാഗത്തിലല്ല ഗ്രന്ഥരചനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം. നമ്മുടെ പുരാണേതിഹാസഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെടുന്ന മഹാത്താരുടെ ഉത്പത്തി അമാനുഷമായും അതിമാനുഷമായും പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നതു തന്നെ പാരമ്പര്യത്തിലോ കഥാഭാഗത്തിലോ അല്ല ഗ്രന്ഥരചനയുടെ ഉദ്ദേശ്യം എന്നുള്ളതിനെ തെളിവാകുന്നു. ലോകഹിതത്തിനായി ഉപനിഷത്തുപന്ഥങ്ങളേയും ധർമ്മമാർഗ്ഗങ്ങളേയും ഉപദേശിക്കുവാൻ വ്യാസമഹർഷി അംഗീകരിച്ച ഉപകരണമത്രേ കഥാഭാഗവും പാരമ്പര്യവും. ആയതുകൊണ്ട് ഗീതയ്ക്ക് തത്ത്വപരമായ പ്രാമാണ്യമല്ലാതെ ചരിത്രപരമായ പ്രാമാണ്യം ഇല്ല.

വിജ്ഞാനഘനമായ ശുദ്ധചൈതന്യമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണനായി അവതരിച്ചിരിക്കുന്നത്. സകല ദുഃഖങ്ങളും നീങ്ങി ആത്മദർശനം ഉണ്ടാവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന അർജ്ജുനനെപ്പോലെയുള്ളവർക്ക് അതിലേക്കുള്ള വഴി തെളിച്ചുകൊടുക്കുകയാണ് ഗീത ചെയ്യുന്നത്, ഈ വഴി തന്നെ നിഷ്കാമമായ സ്വധർമ്മാനുഷ്ഠാനം. നിഷ്കാമമായി സ്വധർമ്മം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതിന്റെ അത്യാവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഗീതയിൽ ആദ്യം പലവിധത്തിൽ നിരൂപണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അഹിംസ സമതപം സത്തുഷ്ടി ദുഃഖനിവൃദ്ധ്യം സത്യം മുതലായവ നിഷ്കാമകർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനു സാധകങ്ങളാകുന്നു. കർമ്മത്തിൽനിന്നും വേർപെടാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. കർമ്മം അനുഷ്ഠിച്ചു ശുദ്ധചിത്തനായി ജ്ഞാനിയാകുന്നതിന്മാർ ആത്മസാക്ഷാത്കാരം ഉണ്ടാവും.

ജീവാത്മാക്കൾ ലൌകികങ്ങളായ വിഷയാനുഭവങ്ങളിൽ ഭ്രമിച്ചു അവസ്ഥ വശപ്പെട്ടു ജീവിതക്ലേശങ്ങളനുഭവിച്ചു ഒടുവിൽ അവയോടു് വേർപെടാനായി ശ്രമിച്ചു വിരക്തരായി ജ്ഞാനികളായി "അഹം ബ്രഹ്മാസ്മി" എന്നിങ്ങനെ പരമാത്മസായുജ്യം പ്രാപിക്കുന്നു. അതുപോലെ കറ

സംസ്കൃതത്തിന്റെ പുനരുദ്ധാരണം

(മഹോപാദ്ധ്യായ എൻ. ഇ. മുത്തുസ്വാമി എം. എ. എം. എഡ്.)

‘സംസ്കൃതം നാമ ദൈവീ വാഗ്ഗന്യായാതാ മഹർഷിഭിഃ’

വേദബ്രഹ്മണാരണ്യകോപനിഷത്തുക്കളാകുന്ന ജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും, ശിക്ഷ, കല്പം, വ്യാകരണം, ചരണസ്തോത്രങ്ങളായ വേദാംഗങ്ങൾക്കു ധാരവും, ആയുർവേദം ജ്യോതിഷം സംഗീതം വാസ്തു തുടങ്ങിയ അദ്ഭുത ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ വിളനിലവുമായ സംസ്കൃതം ഒരു കാലത്തു് ആദിഭാഷയായും അന്യഭാഷകളുടെ ജനനിയായും കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ത്രികാലദർശി

കളായ മഹർഷിമാരുടെ നിരന്തരതപസ്യകൊണ്ടു സമ്പന്നമായ ഈ ഭാഷയെ ദീർഘദർശികളും ശുഭവീരന്മാരുമായ രാജാക്കന്മാർ കലവറയില്ലാതെ വളർത്തി പ്രചരിപ്പിച്ചു വന്നതുകാരണം സംസ്കൃതഭാഷ പല രാജ്യങ്ങളിലും വ്യവഹാരഭാഷയായിപ്പോലും തീർന്നിരുന്നു എന്നതിനു അനേകം തെളിവുകളുണ്ട്. സാധാരണക്കാർ പോലും ഈ സംസ്കൃതത്തെ നാമ

ഞ്ഞൊരു കാലമായി ഭാരതീയരായ നാം ആർഷമായി നമിക്കു സിദ്ധിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങളിലും സംസ്കാരത്തിലും ശ്രദ്ധാജാധ്യത്താൽ സ്വധർമ്മത്തിൽ നിലയില്ലാത്തവരായി, പരിഷ്കാരമതമരീചികാപ്രവാഹശക്തിയാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു പരദർമ്മത്തിലും നിലയില്ലാത്തവരായി, ‘അഹംകർത്താസ്മി’ എന്നമട്ടിൽ നമ്മുടെ അധീശതയോടുകൂടി സായുജ്യത്തെ പ്രാപിക്കാനായിമാത്രം ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു ത്രിശങ്കവായി അന്തരാളത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല, വയം ശതാ ചതേ പഞ്ച’ എന്ന മട്ടിൽ, “അന്തഃചരീഭാണി ഭൂയാംസി കണ്ടകാ ബഹവസ്സഥാ” എന്നിങ്ങനെയുള്ള വാക്യമനു

സരിച്ചു പല അസ്വസ്ഥതകളും വിഷമതകളും ഇപ്പോൾ നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശ്രമത്തിനു അനുഗുണമായി സ്വയം ഭരണ ശക്തരായി അഭിമാനിക്കുന്ന നാം ഭാരതത്തിന്റെ നവാഭ്യുത്ഥാനദർശികളായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്നു. അന്തഃചരീഭാണി അടഞ്ഞു കണ്ട കശോധനവുമുണ്ടായി നമ്മുടെ ഈ വിശ്വാസം ഫലിച്ചു സ്വധർമ്മത്തിൽനിന്നു വഴിപിഴച്ച നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി പരിഹരിക്കപ്പെട്ടെങ്കിൽ, അപ്പോൾ ഭഗവദ്ഗീതയ്ക്കുള്ള പ്രാമാണ്യവും പ്രചാരവും വളരെ ഉയർന്ന നിലയിലായിരിക്കും എന്നുമാത്രം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സ ര മ

(വി. വി. എസ്.)

സ്വർഗ്ഗലോകത്തിൽ ദേവേന്ദ്രന്റെ സൗധത്തിലേയും നന്ദനോദ്യാനത്തിലേയും കാവൽ ജോലിയാണു ദേവതൂനിയാ സര മയ്യുള്ളത്. സരമയുടെ പരമ്പരയിലുള്ളവ യാണു സാരമേയങ്ങൾ അതായതു നായ് എന്നു പറയുന്നവ. അല്ലാതെ ഭക്ഷണത്തി നായി സാരമായതിനെ ഗ്രഹിക്കുന്നവ എന്ന അർത്ഥമല്ല സാരമേയശബ്ദത്തിനു.

മഴപെയ്തു സസ്യസമ്പത്തുണ്ടാകുവാനാ യി ഗോധനന്മാരായ പ്രജകൾ ഗവ്യങ്ങളെ കൊണ്ടു ഇന്ദ്രനെ ഉദ്ദേശിച്ചു യജ്ഞം തുടങ്ങി. പല ദിവസങ്ങളിലായി യജ്ഞം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു ദിവസം വെളുപ്പിനു ഗോശാലകളിൽ ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ ഗോക്കളെ കാണാനില്ല. ഉടൻ സംഭ്രാന്തരായ യാജ്ഞികന്മാർ ഇന്ദ്രനോടു സങ്കടപ്പെട്ടു. ഇന്ദ്രൻ സരമയോടു പത്നക്കളെയും അവയെ അപഹരിച്ചവരേയും കണ്ടു പിടിക്കുവാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്തു. സരമ പല

സ്ഥലങ്ങളിലും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചു പണികൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അസുര സന്ഘത്താൽ അർദ്ധരാത്രി സമയം അപഹരിച്ചുകൊണ്ടു പോകപ്പെട്ട പത്നക്കളെ സൂര്യരശ്മി പോലും ഇല്ലാത്ത ഒരു അടവിയുടെ മധ്യത്തിൽ കണ്ടു. സരമ ഉടൻ ദേവേന്ദ്രനെ വൃത്താന്തമറിയിക്കുകയും ദേവേന്ദ്രൻ നിശിതമായ വജ്രായുധം പ്രയോഗിച്ചു പണികളെ നശിപ്പിക്കുകയും പത്നക്കളെ തിരിയെ യാജ്ഞികന്മാർക്കു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഋഗ്വേദം അറുപത്തിരണ്ടാം സൂക്തത്തിലെ മൂന്നാമത്തെ ഋക്കിലും ഇപ്പറഞ്ഞു കാര്യം സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ട്.

ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും ക്രിമി നൽ കുറവും ചെയ്തവരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനായി ഇപ്പോൾ നടപ്പിലാക്കുന്ന 'പോലീസ് ഡാഗ്' സമ്പ്രദായം ഋഗ്വേദകാലത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്നതായി ഊഹിക്കുവാൻ വഴികാണുന്നു.

Homage to Sri Siddheswari Peetam

SRI MEENAKSHI PRESS

PRINTERS & BINDERS

TENKASI

Post Box No. 15

Phone with Extension 2118

Tel: MURUGA

Phone : 4849

FASHION CREATORS

in

SUPERFINE HANDLOOM SAREES

UMA TEXTILES

No. 1, Big Sourashtra Street, Woriur

TIRUCHIRAPALLI-3

Tamilnadu

മാത്രമായ വ്യത്യാസത്തോടുകൂടി പ്രകൃത രൂപത്തിൽ സംസാരിച്ചുവന്നിരുന്നു. അതു കൊണ്ടുതന്നെയാണ് സംസ്കൃതഭാഷയ്ക്ക് ഭാരതീയ സംസ്കാരത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുവാനും വേണ്ടതരത്തിൽ പരിപോഷിപ്പിക്കുവാനും കഴിഞ്ഞത്. പൊതുവെ സംസ്കൃത മറിയാവുന്നവർ സംസ്കാരസമ്പന്നന്മാരും, സാത്തപിതരും, ആസ്തികരും, നിത്യശുദ്ധരും പരമാദരണീയരും ആണെന്ന ഒരു ധാരണയും ഇതു കൊണ്ടുതന്നെ സമുദായമധ്യത്തിൽ പ്രചരിച്ചത്.

വിധർമ്മികളായ വിദേശീയരുടെ ആക്രമണത്തോടുകൂടി സംസ്കൃതത്തിന്റെ ഈ സ്ഥിതിക്ക് മാറ്റം വന്നു തുടങ്ങി. അവർ സംസ്കൃതത്തെ അവിശ്വാസികളുടെ ഭാഷയായി കരുതുകയും, അതിനെ നശിപ്പിക്കാനുള്ള ഏതു നടപടിയും ഈശ്വരൻ പ്രിയം കരമാണെന്നു കരുതുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുക, സംസ്കൃതഗ്രന്ഥശാലകളെ തീവെക്കുക, സംസ്കൃത പണ്ഡിതന്മാരെ വധിക്കുക, സംസ്കൃതി സങ്കേതങ്ങളെ താറുമാറാക്കുക തുടങ്ങിയ ക്രൂരപ്രവൃത്തികളുടെ പരിണത ഫലമായി സംസ്കൃതം പാടേനശിച്ചു. സംസ്കൃതജ്ഞന്മാരുടെ വംശങ്ങൾ നശിച്ചു.

ഈസ്റ്റിൻഡ്യാകമ്പനിക്കാകും മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഭാരതീയരേയും, ഭാരതീയ വിചാരധാരകളേയും നശിപ്പിക്കുന്ന നടപടികൾ തന്നെയാണ് കൈക്കൊണ്ടത്. ഇംഗ്ലീഷ് പ്രചരിപ്പിക്കുകയും, ഉദ്ദവിന് സംസ്കൃതത്തോടു തുല്യപ്രാധാന്യം നൽകുകയും ചെയ്ത അവരുടെ പ്രവൃത്തി വളരെ അധികം കണക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷറിയാത്ത ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരും, സംസ്കൃതപണ്ഡിതന്മാരും അവഹേളനപാത്രങ്ങളായി ദാരിദ്ര്യത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിയപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഇതു കൂടാതെ വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഇംഗ്ലീഷിൽകൂടി

യുള്ള സംസ്കൃതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് വ്യവസ്ഥചെയ്തത് സംസ്കൃതത്തിന്റെ ശവപ്പെട്ടിയിൽ അടിച്ച അവസാനത്തെ ആണിയുമായിരുന്നു. അനവധി സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ തുച്ഛമായ വിലയ്ക്ക് സംഭരിച്ച് വിദേശത്തേയ്ക്ക് കടത്തിക്കൊണ്ട പോകാനും ഇവർ മടിച്ചില്ല. ജന്മഭൂമിയായ ഭാരതത്തിനു പകരം, സംസ്കൃതാധ്യായത്തിന് വിദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് പോകണം എന്നു സ്ഥിതി വിശേഷം ആണ് ഇന്നുള്ളത്. ഉദാഹരണമായ ഭാരതീയർ, മദാരിയുടെ കരങ്ങിനെപ്പോലെ ഇംഗ്ലീഷുകാരന്റെ താളത്തിനും നിർദ്ദേശത്തിനുമൊപ്പം തുളിക്കിച്ച് വയറു തീറ്റിപ്പോറുകയാണ് ചെയ്തത്.

ഇങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവരുടെ പിടിച്ചുകേടുകൊണ്ട് അധഃപതനത്തിൽ നിന്നും അധഃപതനത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സംസ്കൃതത്തെ 'മൃതഭാഷ'യെന്നു മുദ്രകുത്താനും ചിലർ മടിക്കുന്നില്ല.

ഇന്നു സംസ്കൃതം തീരെ വിഗണിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിലാണ്. പഠിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും ആളില്ലാതെ ഇതിലെ ജ്ഞാനരാശി കത്തിജ്വലിച്ചു നശിക്കുന്ന ദീപം പോലെ മന്ദപ്രഭമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഒരു ദിവസം അതു പൊലിഞ്ഞു പോകുമോ എന്നു പേടിക്കേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നത്. രാജ്യഭരണവും ഉദ്യോഗവും ആയി ബന്ധപ്പെടാത്തതുകാരണം സംസ്കൃതം അഭ്യസിക്കാനും കൈകാര്യം ചെയ്യാനുമുള്ള ആളുകളുടെ സംഖ്യയും വളരെ കുറഞ്ഞു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്കൃതാധ്യാപനം ഒരു പിൻതിരിപ്പൻ പ്രസ്ഥാനമെന്നു പോലും ഒരു അഭിപ്രായഗതി പ്രചരിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിപണാവസ്ഥയിൽ നിന്നും സംസ്കൃതത്തെ-ഈ വിജ്ഞാനഭണ്ഡാഗാരത്തെ ഉദ്ധരിക്കേണ്ടത് ഓരോ ഭാരതീയ

ന്റേയും കടമയാണ്. ഇതെങ്ങനെ സാധിക്കും എന്നതിനെ കുറിച്ച് ഇവിടെ ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഭാഷയുടെ ചരിത്രം നോക്കിയാൽ രാജാവിന്റേയോ, ഭരണകൂടത്തിന്റേയോ അംഗീകാരം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഷകൾ മാത്രമേ സമൃദ്ധങ്ങളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളൂ എന്നു കാണാം. ഇംഗ്ലീഷ് ലോകമെമ്പാടും, ഹിന്ദി ഭാരതം മുഴുവനും പ്രചരിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം ഭരണകൂടത്തിന്റെ അംഗീകാരമാണ്. ഒരു കാലത്ത് സംസ്കൃതം പ്രചരിച്ചിരുന്നതിനുള്ള അനേകം കാരണങ്ങളിൽ ഒന്ന് രാജ്യാശ്രയമാണ്. അതുകൊണ്ട് സംസ്കൃതപ്രചരണത്തിന് ആദ്യമായി മുൻകൈ എടുക്കേണ്ടത് ഗവൺമെന്റുതന്നെയാണ്. ഇംഗ്ലീഷിന്റെ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമി കീഴ്മേലായി മറിക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുന്ന ചുമതലപ്പെട്ടവർ സംസ്കൃതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അല്പം എങ്കിലും ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എന്നു ചിന്തിച്ചുപോകുകയാണ്.

അച്ചടിക്കുള്ള സൗകര്യം വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഇക്കാലത്ത് ലുപ്തപ്രചാരങ്ങളായ സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങളെ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് നാമമാത്രമായ വിലയ്ക്ക് വിതരണം ചെയ്യുക.

മാറിയ ചുറ്റുപാടുകൾക്കനുഗുണമായി സംസ്കൃതം പഠിപ്പിക്കാൻ സമഗ്രവും നവീനവുമായ ഒരു പഠനപഠനപദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തുക.

സംസ്കൃതഗ്രന്ഥങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന് ഒരു കാർപ്പറേഷൻ രൂപീകരിക്കുകയും സമകാലീനവിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സംസ്കൃതത്തെ ഉപയുക്തമാക്കി വളർത്തി എടുക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഒരു സ്റ്റേറ്റിൽ ഒന്ന് എന്ന കണക്കിന് സംസ്കൃതവൃത്താന്തപത്രങ്ങൾ തുടങ്ങുക.

സംസ്കൃതകവികളുടെ ഗാനങ്ങൾക്കും കഥാപ്രസംഗങ്ങൾക്കും വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യുക.

സംസ്കൃതവ്യാകരണത്തിന്റെ ജടിലമായ ഭാഗങ്ങളെ മാറ്റിവെച്ചിട്ട് സരളമായ ഭാഗങ്ങൾ മാത്രം പഠിപ്പിക്കുക.

സംസ്കൃതം സംപൂർണ്ണമാണെന്നും അതിന് യാതൊരു പരിഷ്കാരവും ആവശ്യമില്ല എന്നും ഉള്ള നിർബന്ധബുദ്ധി ഉപേക്ഷിക്കുക.

സർവീസുകളിൽ സംസ്കൃതക്കാർക്കു വേണ്ടി ചില ജോലികൾ പ്രത്യേകം സംവരണം ചെയ്യുക. ചില ജോലികൾക്ക് സംസ്കൃതം അറിയാവുന്നവർക്ക് മുൻഗണന നൽകുക. ചില ജോലികൾക്ക് സംസ്കൃതജ്ഞാനം അനുപേക്ഷണീയമാണെന്നു വെക്കുക.

രണ്ടോ മൂന്നോ സംസ്കൃതസർവകലാശാലകളോ, പഠനകേന്ദ്രങ്ങളോ സ്ഥാപിക്കുക.

ഇങ്ങനെ കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടും സമീപനംകൊണ്ടും മാത്രമേ സംസ്കൃതത്തെ പുനരുദ്ധരിക്കാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ. ഒരു കവി ആഗ്രഹിച്ചതിങ്ങനെയാണ്.

“ഭാവി കാലഃ പരമവിമലഃ
സംസ്കൃതസ്യാസ്തി ഭവേദ്യോ
ഭക്തിം പ്രൗഢാം സുരവചസി
ചേദി ഭർഗയേയഃ സ്വകീയാം
തിഗ്ദ്ധ പ്രജ്ഞാ നിജജനിംസാഃ
പ്രീതിമത്തഃ പ്രധീന്ദ്രാഃ
ലോകശ്രേയോ നന ഹി നിഹിതം
ദേവവാണീവിലാസേ.

With the best compliments from :

SHREE CORPORATION

Lessees : **RAJAKUMARI TALKIES**

VBJAYAWADA - 1

Our Homages to

Sri Siddheswari Peetam, Courtallam

on the occasion of the Golden Jubilee Celebration

by

SHREE VENKATESWARA CORPORATION

Prop. **APSARA CINEMA HOUSE**

(under construction)

VIJAYAWADA - 2

*For Good quality of Chamber Bricks
and Quilon Pattern Tiles*

Please contact the :

IND. 185

**Rajapalayam Brick and Tile Workers
Industrial Co-operative Society Ltd.**

RAJAPALAYAM (Ramnad District)

Tamilnadu State

(Administered by the Department of Industries and
Commerce)

Awarded Gold Medals in Various Exhibitions

to

VAITHIAM SAREES

FOR

Super production, high class weaving and finishing quality of
texture and size, selected up-to-date designs and guaranteed
fast colour among the products.

Always use our Sarees for Durability and appealing attraction
as we are producing under our own looms and supervision.

R. SRINIVAS & BROS.

Manufacturing : **VAITHIAM SAREES**

142, East Veli Street, **MADURAI-1**

Marriage Sarees

A Speciality !!

M/s. JAYA STORES

(Premier Shop in Tuticorin)

165, G. C. Road, TUTICORIN-I

Phone : 979

Residence: 1107

Tel: MEJESTIC

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

R. SUBRAMANIA IYER

MERCHANT & P. W. D. CONTRACTOR

TENKASI (S. India)

With Pranams to His Holiness
on the occasion of the Golden Jubilee

S. V. ANDI MUPANAR & SONS

FOREST CONTRACTORS

VALILAM

TENKASI Taluk

Tamilnadu

Pranams to His Holiness
on the occasion of the Golden Jubilee

MYSORE COFFEE & GENERAL STORES

TENKASI

Homages to
Sri Siddheswari Peetam

Tel. : 'MARUTHI'
Kalluru R. S.

Phone : Office : 32, 25
Resi. : 33 Pamidi

Sree Maruthi Trading Company

Manufacturers of :

R. K. IVANASPATHI, REFINED OIL,
ALL OILS & ALL DEOILED CAKES

KALLURU R.S.
(Anantapur Dist.)

Codes : BENTLEY'S
Private

Tele : Grams : 'DELUXE'
Phone : 21675
Res. : 20555

For All Your Requirements in Indian Tobaccos

Please Contact Immediately

R. V. S. RAV & SONS

FINANCIERS, EXPORTERS & ENGINEERS

Post Office Box No. 86

GUNTUR-1

Partners : R. V. S. RAV, M. A., LL. B.
R. V. G. K. Manohar Babu
R. Srivikas Babu, B. Com.

The Artist in you craves for Something exotic,
exquisitely Handsome and distinctive

HANDMADE PAPER

Satisfies the craving by providing the unique quantity
and special finishes. For your requirement of BOND
PAPERS, DRAWING PAPER, FANCY JAPANESE VARIETIES
SPECIAL BOOK JACKET PAPERS, DELUXE FILE COVERS,
HANDMADE HANDPRINTED PAPERS Etc., Etc.

★

Please approach :—

The Director,

HANDMADE PAPER INDUSTRY

Khadi & Village Industries Commission

'Gramodaya' Irla Road, Vile Parle,

BOMBAY - 56

Phone : 571323

Telegrams : "MILLS"
Kovilpatti.

Telephones : { Office : 266
Residence : 275

LOYAL TEXTILE MILLS LIMITED, KOVILPATTI.

Authorised Capital	Rs. 1,00,00,000
Issued Capital	Rs. 50,00,000
Subscribed and Paid up Capital	Rs. 48,51,250

Spindles : 38268 ('A' MILLS 24,360 (Rehabilitated)
'B' MILLS 13,908

Looms : 348; Ordinary 224
Automatic 124

MANUFACTURE OF SINGLE AND DOUBLE YARN 20s to 100s COUNTS
AND GREY GADAS also SPINNING STAPLE FIBRE YARN.

MANAGING DIRECTOR

Sri T. Manickavasagam Chettiar.

DIRECTORS :

Sri Karumuttu Thiagarajan Chettiar, Chairman	Sri S. L. N. Sathappa Chettiar,
Sri T. Sundaram Chettiar,	Sri P. C. M. Balakrishnan,
Sri M. A. M. Muthuraman Chettiar,	Sri T. G. Subramanian.

Homage to Sri Siddheswari Peetam

COURTALLAM

Phone: 2336

K. A. RAMASAMY RAJA & CO.

TIMBER, TILES, HARDWARE MERCHANTS
& CEMENT STOCKISTS

TENKASI

Props :

Sri Ram Timber Depot

Sri R. Radhakrishna Saw Mill

Sri Ramalakshmi Chit Fund.

With Profound Sashtanga Namaskarams to

Sri Siddheswari Peetadhipati

Courtallam

C.S. T. No. 6269

T. N. G. S. T. R. C. No. 355633

By

SEKAR COFFEE MANUFACTURING Co.

Props. S. Venkatarama Chetty & Sons

80 & 81, Main Road

SALEM - 2

(Tamilnadu)

MOULI & SONS ENGINEERS Pvt. Ltd.

Registered Office :

43, Rajaji Road, Ramnagar,

COIMBATORE - 9

Office & Works : Phone No. : 23500

Branch : Pollachi Road, Phone : 23511

EFFICIENT — ECONOMICAL — DURABLE

Manufacturers of :

‘MOULISONS’ Single Phase & 3 Phase Monoblock Pumps

‘MOULISONS’ Single Phase & 3 Phase Electric Motors

‘MOULISONS’ Electric Sirens

AND

‘MOULISONS’ Submersible Pumps.

With Best Complements of

ESTD. 1943

PHONE: 2919

KANKATALA APPALARAJU & Co.

Main Road, VISAKHAPATNAM (A. P.)

Specialists in :

PURE SILK SAREES

With best compliments from :

SK. KR. KN.

RAMANATHAN CHETTIAR & Co.

YARN MERCHANTS

8-A, RAMNAD ROAD, MADURAI-9

Phone : Office : 24124

Resi. : 25421

Gram : MOON

Homages to His Holiness

PHONE: 4613

★

RAO & RAO ENTERPRISES

Dealers in Empty Cement Gunnies

39-812-5, Labbipet, VIJAYAWADA-2 (A.P.)

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

Lakkaraju S. Satyanarain,

ADVOCATE

Vani Vilas

KAKINADA-1

Telephone No. 80

Telephones : 21852 & 21611

Telegrams & Cables : SUNDARAM

Polisetty Somasundaram Pvt. Ltd.,

LEAF TOBACCO EXPORTERS

P. O. Box No. 99, GUNTUR-1 (S. INDIA)

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

M/s. SRI SIVANANDA INDUSTRIES

HARDWARE MERCHANTS

LABBIPET, VIJAYAWADA-2

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

SRI DURGA HARDWARE STORES

IRON & HARDWARE STORES

VIJAYAWADA-1

With Pranams —

Phone: 43887

DECCAN ANDHRA CHARKHA SANGHA

Swadesh Khadi Vastralayam

Sultan Bazar, HYDERABAD (A. P.)

Visit for

Hand Spun

Hand Woven

Pure Khadi

Latest Varieties in

Pure Silk

Raw Silk

Munga Silk

స్వ దేశీ ఖా దీ వస్త్రాల యము

సుల్తాన్ బజారు, హైదరాబాదు (ఆం. ప్ర.)

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

M's. ANNA LINGAIAH IRON Co.

IRON & HARDWARE MERCHANTS

VIJAYAWADA-1

Famous for Over SIXTY-SEVEN years to Regulate and Restore the functions of
THE UTERUS

LODHRA

UTERINE TONIC

for

LADIES' HEALTH AND HAPPINESS

★ ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు మహిళలు ఆధారపడునది ★

లోధ్ర

Manufacturers :

KESARI KUTEERAM PRIVATE LTD., MADRAS-14

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :- సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు (ఏజన్సీస్)

విజయవాడ - సికింద్రాబాద్ - బెంగళూరు

సైబాల్

పుండ్లు, రణగడ్డలు, కాల్పులు, చీడ, గజ్జి, తామర
కత్తిదెబ్బలకు గ్యారంటీగా పనిచేయును.

★

SAIBOL

Best Skin Ointment

Poison :

For external use only

for : CUTS, ITCHES, BOILS, ECZEMA
SCABIAS PIMPLES ETC., ETC.

Manufacturers :

THE SOUTH INDIAN MFG., CO., MADURAI

★

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :- సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు, (ఏజన్సీస్)

విజయవాడ - సికింద్రాబాద్ - బెంగళూరు.

With the Best Compliments of

SRI VISWANATHA PICTURE PALACE

CHILAKALURIPET, Guntur Dt. (A. P.)

Equipped with G. K. 37. Dousonic Sound System
Exhibitors of Excellent Entertainers

Proprietors :

Chemitiganti Viswanadham

.. Venkateswarlu

Distributors !

Play your Pictures at our Theatre & Better your Box-office returns

Homages to Sri Siddheswari Peetadhipati

COURTALLAM

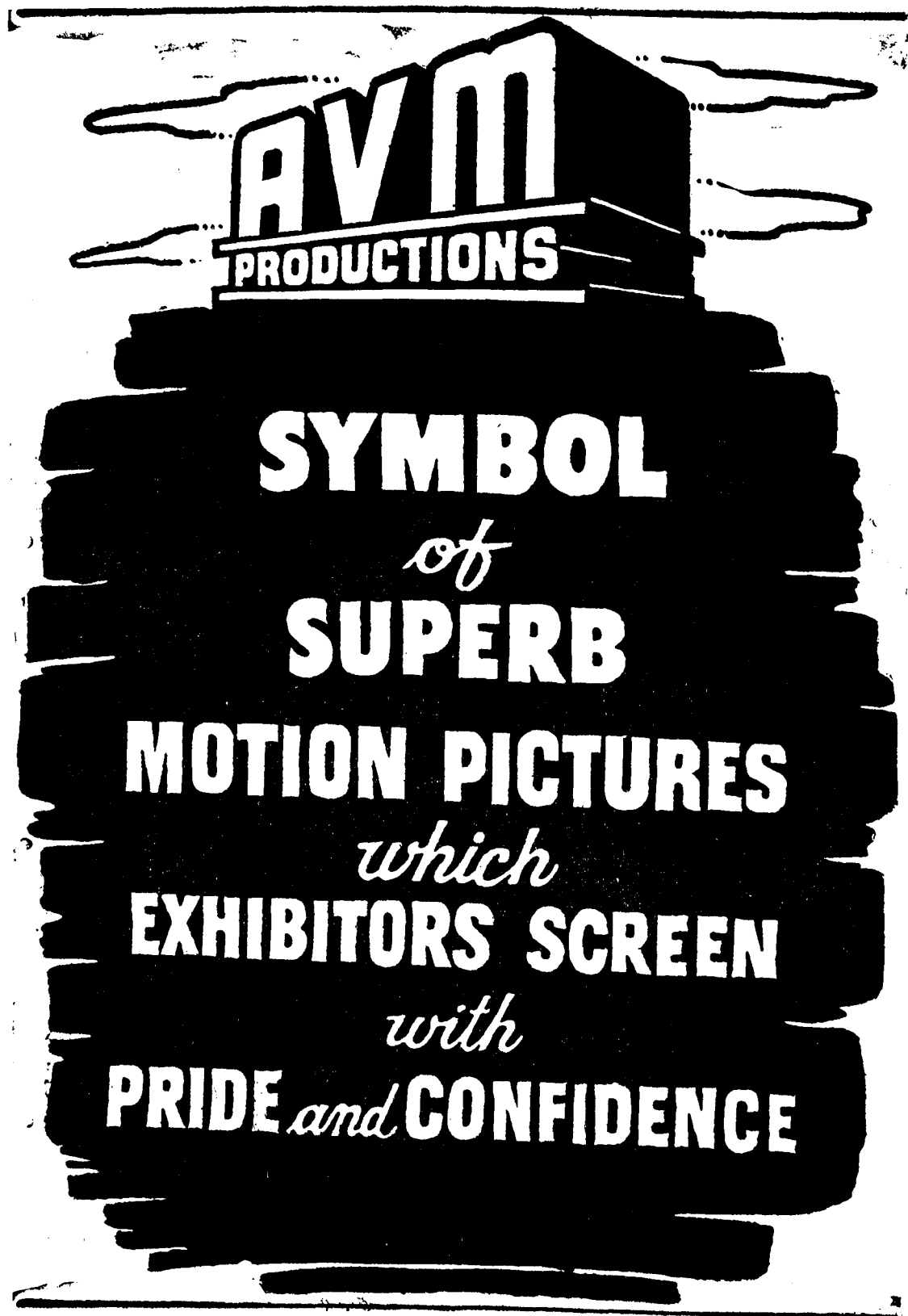
by

M. V. SUBBARAO & Co.,

Incometax, Wealth tax, Gift tax, Estate Duty & Sales Tax Consultants

15-8-429, Pheelkhana, HYDERABAD (A. P.)

Branch : Siddipet

With the best compliments from

Sree Venkateswara Auto & General Enterprises

Specialists in :

Meadows, Perkins, Ambassador, Fiat, Plymouth,
Willys Jeep and General Spares

Prakasam Road, Governorpet, VIJAYAWADA-2

Phone No. 6697

and

Ramakrishna Tractor Auto Agencies

Dealers in :

Tractors, Tata, Perkins, Auto & General Spares

Prakasam Road, VIJAYAWADA-2

Branch :

Jawhar Autonagar

VIJAYAWADA-7

Extra care and Scientific T V S Retreading
yield more miles per tyre, more tyre miles per rupee.

We lay the tread the way it is done on new tyres

Get your tyres retreaded by T V S
the largest retreaders in India

SUNDARAM INDUSTRIES PRIVATE Ltd.

Factories at :

BANGALORE — COIMBATORE — MADRAS

PUDUKKOTTAI — SECUNDERABAD — TIRUNELVELI

VIJAYAWADA — SALEM — ERNAKULAM

(A Member of the TVS Group of Companies)

“ Why should any fear when
I am here? ”

“Cast all your burdens on
me and I will bear them ”

faith, worship and devotion with perfect freedom is all
that is most important.

no differences between caste, creed and sex and between
“RAM and RAHIM”, KRISHNA and KARIM and ISHWARA and ALLAH
for, all are one to HIM.

THE EASUN GROUP salutes the Great Religious Savant
His Holiness late Sri Siva Chidananda Saraswathi Swami
(Mouna Swami) on the occasion of the Golden Jubilee
Celebrations of Sri Siddheswari Peetam.

THE EASUN GROUP:

Easun Engineering Company Limited

Hackbridge-Hewittic and Easun Limited

Eswaran & Sons Engineers Private Limited

Easun Products of India Private Limited

MADRAS-1

With best compliments from

Phone: 42587

Grams: MECLEC

Meclec Industries Private Limited

Engineers Manufacturers Agents

15-8-429, Pheelkhana, HYDERABAD-12 (A. P.)

With best compliments from:

Andhra Khadi Bhandar

Gita Ground, Sita burdi

NAGAPUR

Andhra Khadi Available at Nagapur
in All Varieties of Nice and Latest Khadder

భారత గ్రామోద్యోగ భాండాలు

భవాని శంకరు రోడ్డు, దాదరు, బొంబాయి-28

ఖాదీ మరియు గ్రామ పరిశ్రమల పైన తయారైన ఆధునికమైన అన్ని విధముల

వస్తువులు సరియైన ధరలకు నమ్మకముగ లభించే చోటు

ఒకసారి దయచేసి చూడండి.

Homages to

Sri Siddheswari Peetam

M/s. Gelli Krishna Murty Bros. & Co.,

Iron & Hardware Merchants

VIJAYAWADA-1.

With best compliments from

THE LOTUS TYPEWRITER & GENERAL AGENCIES

Prakasam Road, Governorpet, VIJAYAWADA-2

Grams : TYPEWRITER

Phone: 4065

B. O. Bank St., HYDERABAD-1

phone: 44817

Distributors in Andhra Pradesh

Huko

DUPLICATORS

with best compliments from

Phones: 6718 & 3852

STEEL SYNDICATE

WHOLE-SALE IRON & STEEL MERCHANTS

Bhavanarayana Street, VIJAYAWADA-1

Partner incharge: A. Satyanarayana, B. A.

Homages to Sri Siddheswari Peetam From

Sri Roland Mineral Exports, GUDUR

Sri V. Balakrishna Reddy „

Sri S. Sreenivasulu Naidu „

Sri Swarna Mica Supplies „

Homages to Sri Siddheswari Peetam From

Sri V. V. Govindarajulu

VASUDEVA AUTOMOBILES

48, Bangalore Road, BELLARY

Homages to Sri Siddheswari Peetam From

Sri V. J. MOHAN

Kamalakunj, 212, Sir Bhabhendra Road,
Matunga, BOMBAY-19.

With Best Campliments from

Laxmi Producers Brokers Co.

House Brokers to

M/s. Hindustan Lever Ltd., Bombay

Second Floor, Ganga Building, Yusuf Meherali Road, Bombay-3 (India)

Phones : 320334, 320239

Cables : 'TELIBIYA'

Telex : 3453

శ్రీ సిద్ధేశ్వరీ పీఠ స్వర్ణోత్సవ సందర్భమున పీఠ దేవతలకు ప్రణామములతో -

శ్రీ శంకర భగవత్పాదుల నుండి అవిచ్ఛిన్న పరంపరా ప్రాప్త శృంగేరి వ్యాఖ్యాన సింహాసనాధిష్ఠితులైన శ్రీ జగద్గురు ఉగ్రనరసింహ భారతీ మహాస్వాముల (పరంపరలో 32-వ వారు) వారి ఆశీర్వాదముతో 1852 సం॥ మున స్థాపింపబడి -

శ్రీ శృంగేరి జగద్గురు శ్రీమదభినవ విద్యాతీర్థ మహాస్వాములవారి ఆశీర్వాదను గ్రహములకు పాత్రమై -

శ్రీ శృంగేరి శివగంగ మఠ ఆచార్య స్వాములవారి శుభాశిష్యములను ఆదరమును పొంది -

దక్షిణ దేశస్థ కుర్తాళ సిద్ధేశ్వరీ పీఠాధిపతుల ఆశీర్వాదములను మన్ననలను పొంది-

ఇప్పటికి 119 సంవత్సరములుగా భారతీయ సంస్కృతికి నిలయమై, ఆంధ్ర భాషా వాఙ్మయ శాఖలన్నిటికీ నిర్విరామముగా అద్వితీయమైన అద్భుత సేవచేయుచు మీకు కావలసిన సకల ఆంధ్ర సంస్కృత గ్రంథములను అందిచ్చు -

ఫోను : 51378

తెలిగ్రాం : "వావిళ్ళ"

వావిళ్ళ రామస్వామి శాస్త్రులు అండ్ సన్స్

(ప్రఖ్యాత ప్రచురణకర్తలు)

490, తిరువ త్తయ్యూరు హైరోడ్డు

మ ద్రా సు - 21

బ్రాంచీలు :

ఎన్.స్.సేడ్, మద్రాసు-1, విజయవాడ-1, రాజమండ్రి, విశాఖపట్టణము.

With the best compliments from

Tal. "WELCOME"

phone : Office : 3703

Resi. : 3513

AKI KRISHNAIAH & CO.,

(New Firm)

General Merchants & Commission Agents

Kandulavari Street, VIJAYAWADA-1

With the best compliments from

Phone : Off : 3819, 3923

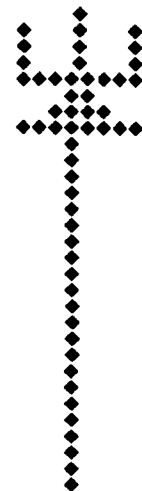
Res : 3503

BHARAT STEEL ENTERPRISES

(Steel Re-rollers)

Iron Centre Buldgs., Sivalayam St.

VIJAYAWADA - 1. (A. P.)

With the best Compliments of

M/s. NAVAYUGA FILMS

Vijayawada, Guntakal, Secunderabad, Madras

You can rely on

auto spares marketed by

..... I M P A L
IMPAL distributes a wide range of indigenous
auto spares of proven quality and
performance.

IMPAL are sole distributors of genuine
G M Spares.

IMPAL gives you the right auto spares in
the right quantity, at the right time.

You can trust T V S

**INDIA MOTOR PARTS &
ACCESSORIES LIMITED**

MOUNT ROAD, MADRAS-2

with best compliments from :

BHIMAS GROUP OF HOTELS

TIRUPATI

Best Vegetarian Coffee & Meals Hotels

Gandhi Road, G. Car Street and Prayagadasji Road,
TIRUPATI

**With Air conditioned Dining Halls
and High class Lodging arrangements.**

Tel. : 501 (4 lines)

K. R. V. & BROS.

Grams : BHIMAS

**With Growing Literacy and Civilisation
Higher consciousness for Healthy diet is imminent.**

Use Gur

A Village Industries Product.

It is superior to Sugar.

It contains minerals & Vitamins.

Build your health and

Contribute your mite in developing Village Economy.

Issued by:

Directorate of gur & Khandsari Industry

KHADI & V. I. COMMISSION

B o m b a y - 5 6

With the best compliments from

LAKSHMI FILMS

Vijayawada, Secunderabad, Guntakal, Madras

LAKSHMI COMBINES

Vijayawada

Our Namaskarams To
Sri Siddheswari Peetam and Sri Rajarajeswari Ambal,
COURTALLAM

MURUGAPRASAD COMPANY

9, Great Cotton Road, TUTICORIN - 1

Processers & Suppliers of Raw Shells & GYPSUM

to leading Cement & Fertiliser Companies.

Works at :

111, Polenaickenpettai, Tuticorin.

Grams : "PEACOCK"

phone : Office : 645
Resi. : 1031

E. D. V. Subramaniam
Sole Proprietor.

With best compliments from

Phone : 5928

Grams : ANENCOYL

The Andhra Engineering Co., Private Limited.

Distributors & Agents Indian Oil Corporation Ltd., Petroleum Products

Stockists :

RAMCO Asbestos Cement Products

and

Transport Contractors

24-8-14, P. V. Raju Street, Ramanagar,

VIJAYAWADA-3

SRI SIDDHESWARI PEETAM

With best compliments from :

CENTRAL BANK OF INDIA

Head Office: Mahatma Gandhi Road,

BOMBAY-1

The Bank That Moves Out To People And Places

**Over 950 Branches and Pay Offices in important
Commercial Centres in India and U. K.**

Interest upto 7% Allowed on Deposits according to period

LOCAL OFFICES

1. Madras Main Office	5. Mylapore	9. Alandur
2. China Bazar	6. Thyagarayanagar	10. Sembiam
3. Mount Road	7. Sowcarpet	11. Kodombakkam
4. Addison Buildings	8. Triplicane	12. Periamet

SAFE DEPOSIT LOCKERS

ADDISON BUILDINGS (Mount Road)

(Air-conditioned)

MYLAPORE, THYAGARAYANAGAR, VELLORE and KODAMBAKKAM

P. C. PILLAY

Chief Agent

MADRAS GROUP

With the best compliments from

M/s. JAGADHESH TYRES

VIJAYAWADA

With best compliments from

VEECOMS LABORATORIES

Machavaram, VIJAYAWADA-4

Manufacturers of :

KIRONTONE Gripe Water

VEECOMS Gripe Mixture

VEECODEX Cough Syrup

With the best wishes of

THE POORNA PICTURES PRIVATE Ltd.

Registered Office: **VIJAYAWADA-3**

Branches: SECUNDERABAD, GUNTAKAL,
MADRAS and VISAKHAPATNAM

An Institution originally founded by

Sri G. K. Mangaraju

In the Service of Telugu Film Industry
for nearly FOUR DECADES

With the best compliments from

M/S. JAYALAKSHMI PICTURES

Vijayawada Guntakal Madras

With the best compliments of :

DALMIA CEMENT (Bharat) LIMITED
DALMIAPURAM

H. O. 4, Scindia House

NEW DELHI

Pioneers for over 30 years in
Cement manufacturing.

For Super - Strength, Durability and Great Finish

Rely on

ROCKFORT Brand
DALMIA CEMENT

With the best compliments from

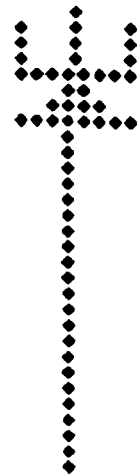
M/S. LAKSHMI FILMS

Vijayawada, Guntakal, Secunderabad, Madras

With the best Compliments of

M/s. **JOTHEE FILMS**

VIJAYAWADA

With the best compliments of :

M/s. RAJSHRI PICTURES

Vijayawada, Madras, Guntakal, Secunderabad

With Sashtanga Namaskarams to Siddheswari Peetam

D. R. G. PANAKALA RAYUDU SONS

MINE OWNERS

GUNTUR - 3

Suppliers of :

Red Oxide, Yellow Oxide, Red Ochre, Yellow Ochre and
Steatite Powder (inferior Talc) in 200 Mesh for the
Manufacturing of Dust formulations of Insecticides Etc.

With Sashtanga Namaskarams to Sri Siddheswari Peetadhipati

Phone No. 499

DHARMAVARAM SILK HOUSE

DEALERS IN PURE SILK SAREES

Dr. J. D. Hospital Road, VIJAYAWADA - 2

Install **GOBAR GAS** Plants
(COW-DUNG-GAS-PLANTS)

for

Enriched Manure for Farm,

Fuel for Cooking

and

Better Sanitation in the Villages.

For Information Contact

Directorate of

GOBAR GAS SCHEME

Khadi & V. I. Commission

'Gramodaya' Irla Road, Vile Parle (West), BOMBAY-56 AS.

With Sashtanga Namaskarams to Sri Siddheswari Peetadhipati

Phone : Salem-1 Residence : 3205

Salem-2 Office : 3667

Yearcaud Estate : 39

SEKAR COFFEE MANUFACTURING Co.

Props. : **S. Venkatarama Chetty & Sons**

COFFEE & CHICORY MERCHANTS

80 & 81, Main Road, SALEM - 2 (Tamil Nadu)

With the best Compliments of

MESSRS. B. Seshagiri Rao & Sons

Automobile Engineers

Post Box No. 14, VIJAYAWADA-1

Dealers for:

Tata Diesel Vehicles and their Products

For Kistna & Guntur Districts

Phone No: 4577 and 4572

అందమునకు శోధన్ మన్నికకు

[రిజిస్టర్డ్ ట్రేడు మార్కు]
రంగులు - వార్నిష్లు - డిస్పెంపర్లు

1935 వ సంవత్సరము నుండియు ప్రభుత్వమువారియొక్కయు ప్రజలయొక్కయు అత్యంతామోదమును ప్రోత్సహమును పొందియున్నవి. వికేంద్రీకరణ సింధాంతమును ఆచరణలో ప్రదర్శించుచున్న మా గృహ పారిశ్రామిక ప్రణాళికకు వన్నె దెచ్చియున్నవి. ఫ్యాక్టరీల పోటీలకు నిలబడగలిగినవి. దేశములోని ఇతర పరిశ్రమలకూడ ఇట్లే వికేంద్రీకృతములయి ప్రతి యొక కుటుంబమునకు స్వతంత్రమైన వృత్తి, సమాన ప్రతిపత్తి అన్యోన్య సహకృతి యేర్పడగల ప్రశాంత పారిశ్రామిక (ఆర్థిక - సాంఘిక) వ్యవస్థకు మార్గ దర్శకములయి యున్నవి. ఇట్టి సమష్టి సౌభాగ్యమునకు సహకార జీవనమునకు, శాంతిని చిహ్నములైన ఈ 'శోధన్' పెయింట్సును ప్రోత్సహించుచో దేశ స్వాతంత్ర్యమును ప్రోత్సహించుట యగును.

శోధన్ రంగు ఉత్పత్తి కేంద్రములు :

కర్నూలు	ఆనంతపురం	నెల్లూరు	తెనాలి	గుంటూరు
		ఫోను : 506	ఫోను : 270	ఫోను : 21128
విజయవాడ	ఏలూరు	రాజమండ్రి	విశాఖపట్టణం	ఖమ్మంమెట్ట
ఆఫీసు : 5388	ఫోను : 321	ఫోను : 832	ఫోను : 2886	
డిపో : 4553				
వరంగల్	కరీంనగర్	హైదరాబాదు	నిజామాబాదు	
ఫోన్ : 412		ఫోను : 74138		

పెయింటింగు సర్వీసు :

మా శోధన్ రంగు ఉత్పత్తి కేంద్రములన్నియు గూడ, అన్ని జిల్లాలలోను, ప్రభుత్వమువారి బిల్డింగులు, బ్రిడ్జీలు, మొదలగు వాని రంగు పనులను, గృహస్థులయొక్క ఇండ్ల రంగు పనులను, కంట్రాక్టుగా జవాబుదారీతో చేయుచున్నవి. పెయింట్సు విషయమునగాని పెయింటింగు విషయమునగాని ఏ విధమైన సలహాలు కావలసివచ్చినను మా రంగు ఉత్పత్తి కేంద్రములందు కనుగొనవచ్చును. లేదా ఈ క్రింది మా కేంద్ర స్థానమున కనుగొనవచ్చును,

శోధన్ సెంట్రల్ గృహ పరిశ్రమల సంఘము
(ఫోను : 5388)

బందరు రోడ్డు : : విజయవాడ - 2

The Processing and Preservation of Fruits help to conserve national wealth, earn foreign exchange and ensure a fair return to the growers. The Khadi and Village Industries Commission assist Co-operative Societies and other voluntary organisations to set up small scale fruit processing units in various parts of the country for the benefit of the growers and the consuming public.

ISSUED BY

THE DIRECTORATE OF FRUIT PROCESSING
AND PRESERVATION INDUSTRY

KHADI & VILLAGE INDUSTRIES COMMISSION

BOMBAY - 56

Tel. : "BLACKGOLD"

Phone : Office : 3967 & 4415

Resi. : 4337

Godown : 7408

VIJAYA STEEL CORPORATION

Dealers in :

Rounds, Squares, Flats, Angles, Beams, Channels,

Plates & Sheets Etc.

12-13-1 & 2, Padhi Street, VIJAYAWADA - 1

With Namaskarams to Sri Siddheswari Peetadhipati

By

RAJA INDUSTRIES

Prop: P. N. KALUGU MALAI RAJA

Agriculture Fabricated and Cement Stockists

TENKASI

S. India

With Pranams to Sri Siddheswari Peetadhipati

Phone No: 69 & 69 A

G. LAKSHMI NARASIMHAM SONS & Co.

Burmah Shell Agents

Stone House Pet, NELLORE - 2 (A. P.)

Homages to Sri Siddheswari Peetam

COURTALLAM

By

VENUS COMPANY

VALLAM

Tel. Add : PORSKO

Phone : 86395

Resi : 5030

PREMIER METAL WORKS

Manufacturers of Electric wires, D. C. C. Wires,

Tinned wires, Stay wires, Strips, Bussars, P. V. C. Cables,

A. C. S. R. & A. A. Conductors.

Branch :

69, Nakhoda Street

Tambakanta, BOMBAY-3

(Phone : 321196, Resi. : 474635)

Factory :

C-1, Industrial Estate

VIJAYAWADA-7

(Andhra Pradesh)

all sorts of Conductors as per specifications.

With the best compliments from

MOPEDS INDIA Ltd.,

Renigunta Road, TIRUPATHI (A. P.)

Phone: RESI : 28

FACTORY: 55 (Renigunta)

Central Office: "VEEYELBEE HOUSE"

674, Avanashi Road, COIMBATORE-18

Phone: RESI : 24646

MILLS: 25557 (3 lines)

Saroja Mills Limited

COIMBATORE-5

Registered Office:

THIAGARAJAR MILLS PREMISES

KAPPALUR

Tel: Address: 'SAROJA' Coimbatore

Phone: 22357

Branch:

THIAGARAJAR MILLS

P. B. No. 102, MADURAI-1

Factory: Kappalur, Madurai District

Tex Add: 'THIAGRMIL' Madurai

Phone: 8234

TOTAL SPINDLES: 56,040

Manufacturing:

20s, 40s, 60s, 80s, 90s and 100s Count single & Double
yarn in hanks and on cones, carded and combed -
Mercerised.

With best compliments from

RELIANCE ELECTRICALS

LUZ, MADRAS-4

Phone: 74260

AUTHORISED DEALERS FOR

PHILIPS

SONORAMIC RADIOS

FOR YOUR REQUIREMENTS OF COTTON YARN FOR
HANDLOOMS AND POWERLOOMS

PLEASE CONTACT:

KIRAN TEXTILES

INDIA HOUSE, opp. G.P.O.,

FORT, **BOMBAY**

Market Shop 51, Rajbaug Estate, Tambakanta,

BOMBAY-3

BEZWADA MOTOR STORES

PRAKASAM ROAD, VIJAYAWADA-2

Phones: OFFICE: 6296

Grams: 'BEZMOTORS'

RESIDENCE: 6295

Dealers for: Fiat Cars & Parts

for Krishna & West Godavari Districts

Dealers for: Batteries, Tyres & Tubes

Dealers for: Perkins, Engine & Parts

for Krishna, West Godavari & East Godavari Districts

Genuine Mopar & Meadows Parts Available at reasonable rates

Authorised Dealers for: Dodge Chassis and Cars

for Krishna, West Godavari, East Godavari, Visakhapatnam, Srikakulam,
Guntur, Ongole, Kurnool, Anantapur, Cuddapah, Chittoor & Nellore
Districts of Andhra Pradesh.

Attractive Hire Purchase Facilities

Main Dealers for

Massey Ferguson Tractors & Implements.

With best compliments from

Messrs. CHANDRU AGENCIES

Distributors : VIZAG BOTTLING COMPANY.

Industrial Estate : VISAKHAPATNAM.

(Manufacturers of GOLD SPOT, KISMET, RIMZIM & SODA)
VIZIANAGRAM-1

Phone : 350

For all your Catering and Dasprakash Ice Cream
requirements contact :

Messrs. JOTHI CATERERS

Opp : TALUK OFFICE,
VIZIANAGRAM.

Phone : 512

With best compliments from :

Grams : CRYSTAL

Phones : { WORKS: 8429
OFFICE: 7756

Koneru Lakshmaiah

Managing Partner

M/s. SAKTI ENGINEERING COMPANY

Manufacturing : A C S R & A A CONDUCTORS & LINE MATERIALS

S S I No. T / N / K / 191 / S S I / Indcom / 1965

27-6-91 Prakasam Road, **VIJAYAWADA-2**

Works : **Enikepadu, VIJAYAWADA - 5**

SITALAKSHMI MILLS LIMITED

MADURAI-6

Installed Capacity :

Ring Spindles : 26,784

Doubling Spindles : 6,912

Manufacturers of :

STAPLE FIBRE YARN IN 20^s 31^s 40^s 2/40^s & 2/59^s

Chairman : C. S. RAMACHARY

Managing Director : C. R. RAJENDRAN

Telegram : "KAMALAM"

Telex No : 044/272

Telex Code : KAMALAM MA.

Telephones : { Office Mills
8121, 8122 8251
8123 & 8124

TWO MILLION JOBS THROUGH KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES

- ** Khadi and village industries in the country provide full and part time employment to two million people
- ** Rs. 105 crores worth of goods produced in this sector —
Rs. 26 crores in Khadi and Rs. 79 crores in village Industries
- ** Rs. 27 crores distributed as wages
- ** The Programme is spread in 1.25 lakh villages all over the country
- ** Khadi worth Rs. 5.28 lakhs exported to U. S. A., Canada, France, Germany and U. K.

KHADI AND VILLAGE INDUSTRIES COMMISSION

1,70,178

JALAYYA GROUP TRADES

"~~Thanks~~ or no thanks our job is helping"

TELLAKULA JALAYYA COMPANY

General Merchants and Commission Agents

Distributors : FERTILISERS and COAL

GUNTUR-3

BHUVANESWARI RICE MILL

G U N T U R - 3

Available Graded Rice at Moderate Rates

RAJYALAKSHMI MERCANTILE CORPORATION

Distributors: E. I. D. Parry Limited

AND

Blue Mountain Estate and Industries and Coal

GUNTUR - 3

Sukanya Fertilisers Company

Dealers in Mysore Fertilisers Company

GUNTUR-3

Rajyalakshmi Rice and Dall Mills

Mangalagiri Road, **GUNTUR** - 1

Phone No. 20129

[illegible]